

මෙම කෘතිය කතුවරයාගේ පූර්ණ අනුමැති සහිතව
sinhalaebbooks.com වෙබ් අඩවිය විසින්
පාඨකයන්ගේ කියවීම උදෙසා නොමිලේ බෙදාහරින ලද කෘතියකි.

Published with Author Consent.

1 කොටස

උදේ පාන්දර ම පුරුදු විදිහට මන්දී බිඳුටුන් ඔත් කරලා ගමටම ඇහෙන්න සිංදුවක් දත් තටත්ත ගන්නා...

මේක ඉතින් හැමෝටම පුරුදු දේ නිසා මන්දීගේ සහෝදරී උන කවින්දී ඉස්කෝලෙ යන්න ලැස්ති වෙත ගමන් අක්කා දිහාටත් ඇස් යැව්වේ මේ පුරුදු කවදා අතඇරෙයිද හිතෙන් හිතන ගමන්...

කරන්න දෙයක් තැනි තැන ටිව් එක බලනෙක පැත්තක නියලා මතුර තම් කාමරේට රිංගගන්නේ මතුරගේ ලොකු තංගී උන මන්දිට හිනෙනුත් බයින ගමන්....

" ආත්... මුලු ගමම දන්නවා අපේ ලොකු ඇහැරිලා කියලා..."
මන්දීගේ තාත්තා සේනක , සමන්දීගෙ කතට කරලා කිව්වා....

" ගෙදර ඉන්න කාලෙ එයාලගෙ නිදහසට අපි භාදු කරන්න හොඳ තෑ නේ සේනක..." මන්දීගේ අම්ම සමන්දීගේ උත්තරේ උතේ ඒක....

ඔලුව වතන ගමන් නේ කෝප්පේ හෝදලා සාලෙට ගොඩ උන සේනක බැලුවේ පිස්සු හැදිලා වගේ කොන්ඩෙන් කඩාගෙන ඔහේ තටන මන්දී දිහා.....

" කොන්දක් එහෙම කඩාගන්නව එහෙම තෙවේ ලොකු දූ...."
සේනක ඉතට අත් දෙක නියාගන්න ගමන් මන්දිට ඇහෙන්න කියන්න ගන්නා...

" අයියෝ තාත්තා.. මත් කලිනුත් කියලා තියේ නේද ඔයාලට.. ඔයාලත් එන්න මාත් එක්ක තටත්ත.. උදේට මෙහෙම තටනෙක හොඳ එක්සයිස් එකක්.. ඇගට හොඳයි.." හැමදුම මේ දුව

තාත්තට මතක් කරනෙක අදත් කියන ගමන් සිංදුවෙ සද්දෙ තවත් වැඩි කරා.....

" තාත්තා.. මාව ගිහින් දන්නකෝ..." මන්දිගේ තංගී කාවින්දී ඉගෙනගත්තේ දෙලභා වසරේ... කාවින්දී තමා පවුලෙ බාලයා.. කාවින්දී පොතට පතට හුගක් තැබුරු කෙනෙක්... හැමදුම උදේ 6.30 වෙද්දී ඉස්කෝලෙට යනඑක එයාගෙ පුරුද්ද.....

" යන් වූට් ද... ලොකු ඔයන් ලැස්ති වෙන්න වැඩට යන්නෝත..." සේනක මන්දිට මතක් කරන ගමන් කාර් එකේ යතුර අතට ගත්තේ.....

" අක්කා.. මන් යනවා..." කාවින්දී මහ හසියෙන් කිව්වේ දලා නියන සිංදුවේ සද්දෙටත් එක්කම අක්කට ඇහෙන්න....

" හා.. පරිස්සමට... " කාවින්දී දිහාවත් නොබලා කියපු මන්දී ඇත්තටම හිටියෙ පිස්සුවෙන් වගේ....

" ලොකු තංගී... දැන් ඇති තේද.. මන් යන ගමන් ඔයාවත් ඔරිස් එකට ඇරලත් ගියහැකි පරක්කු නොවී ලැස්ති වෙන්න..." වෙනද වගේම මනුර මන්දිට මතක් කරන්න උනා...

මනුරට වයස 24 ක් එයා පවුද්ගලික බැංකුවක රැකියාවක් කරන කෙනෙක්...

එතකොට මන්දී ඔරිස් එකක සෙකට්ටි කෙනෙක් විදිහට වැඩ කරනව...

" ආ... හරේ..." කියාගෙන මන්දී සිංදුව අඩු කරත් කාමරේට ගියා...

දැන් ඉතින් ඇදත් යන්න ඇදුමක් හොයපන්නෝ.. කබඩි එක
නිකන් කුණුගොඩක් වගේ දැක්කමත් එපා වෙනවා.....

මන්දී ඔලුවන් කස කසා කබඩි එක දිහා බලන් හිටියා

" ඇත්තට ලොකු දූ.. ඔයා ඔය ඔරිස් එකේ වැඩක් පිළිවෙලට
කොහොමද කරගන්නේ... මෙව්වර අපිළිවෙලයිද ඔයා..." හැමදුම
වගේ සමන්දිට ප්‍රශ්නෙ උනේ ඕක....

" අම්මා.. ඒ ගෙදරනේ. පිටතැනකදි වැඩක් පිළිවෙලට කරන්න
මත් දන්නවා..." කොලර් එකක් තැනත් ඇදත් ඉදපු ටී ශර්ට් එකේ
කොනක් උස්සපු මන්දී ආඩම්බරෙන් එහෙම කිව්වත් සමන්දි තම්
කරේ ' මුත් හැදෙන්න' කියන්න වගේ ඔලුව දෙපැත්තට වතපු
එක.....

" කැම එක මෙනත දල එහෙම යන්නෙපා..." කියාගෙන සමන්දි
කාමරේ දොර වහන් එලියට යද්දී මන්දී මුලු කබඩි එකම එලියට
ඇද්ද....

බිම දලා තිබ්බ රෙදි ගොඩත් ඔරිස් ට්‍රවුසර් එකට ගැලපෙන
ශර්ට් එකක් අරන් ඒක ඇද උඩට විසික් කරලා රෙදි සේරම
ආයෙන් කබඩි එකට ඔබලා රෙදි වැටෙන්න කලින් දොර මහ
හසියෙන් වහලා කබඩි එකේ දොරට හේත්තු වෙලා තලලෙන්
බේරෙන දඩිය පිහිදැම්මා....

.....

මනුර එක්කම ස්කූටර් එකෙන් ඇවිත් මන්දී ඔරිස් එක ලගින්
බැහැලා පුරුදු විදිහටම හැමෝටම ගුඩ් මෝනින් කියාගෙන
ඇතුලට ඇවිත් ස්ටාෆ් එන්ට්‍රස් එක ලගින් එයාගේ ෆින්ගර්ප්‍රින්ට්

නියලා ඔරිස් එක ඇතුලට ගොඩ උනත් වෙනදට වඩා හුගක්
වෙනස් ස්වභාවයක් ඔරිස් එකේ තිබිබේ.....

" හෝවි.. හෝවි.. භාගි.. කොහෙද උබ මේ කඩි කතවා වගේ
දුවන්නේ...." මන්දිගේ හොදම යාලුව උන භාගිව නතර කරගන්න
ගමන් මන්දි මේ අහන්නේ මොකක්ද මුත්ට මේ උනේ කියල
කල්පනා කරන ගමන්....

" ඇයි උබ දන්නැද්ද සිත් එක..." භාගි අහද්දී මන්දි ඔලුව
දෙපැත්තට හෙලෙව්වේ නැයි කියන්න...

..... ඒ ගමන මොන මල ඉලව්වක් සෙට් වෙන්න යනවද
දන්නැ..... මන්දි හිතුව.

" බොස්ගේ පුතා ඇවිත් යකෝ..."

" මලලසේකර...." මන්දි තලලට අත ගහගන්න ගමන් කිව්ව...

" මලලසේකර තෙවේ යකෝ.. බොස්ගේ පුතා... "

.....මු එනවයි කියකිය හිටියට අදම එයි කියලා හිතුවෙ කවුද.....

" උබ තේ යකෝ බොසාගෙ සෙකට්ටි.. අන්න උබ එනකත් බලන්
ඇත්තේ පලයාආආත්...." කියන ගමන් අන්දමන්ද වෙලා වගේ ඉදපු
මන්දිව භාගි ඉස්සරහට තල්ලු කරා....

.....මලකෙලියයි මොන අහකට මෙහෙට පාත් උතාද දන්නැ.
අනික මේ පෙර දැනුවත්කිරීමක්වත් නැතුව. හොර එහෙම
අල්ලන්න ආවද දන්නැ.....

එක එක විකාරහිත හිතා මන්දි සර්ගේ ඔරිස් රුමි එකට ගියේ
මන්දිට ඉන්න නිබුනෙන් සර් ඉන්න තැනම දකුණු පැත්තට වෙන්න
තිබිබ දොර දිහාවෙම ටේබල් එකේ නිසා....

මන්දි දොර ඇරන් ඇතුලට ගියා....

" එක්ස්කියුස් මී සර්..."

සංදේශ් උන්නේ ඔරිස් එකේ වැඩ පිළිවෙල ගැන එකිනෙක අදූනය කරන ගමන්....

එකපාර ඇහුන කටහඬට ඔලුව උස්සලා ඉස්සරහ බලපු සංදේශ් ඔහේ බලන් හිටියේ තමන් ඉස්සරහා මේ ඉන්නේ කවුද කියලා හිතාගන්න බැරුව.

" ඔව්.... කවුද ඔයා..." ඇස් ඉස්සරහ ඉන්න කෙල්ල ගැස්සිලා යනවා සංදේශ් ඇස් දෙකෙන්ම දැක්කා....

" සර්... මන්...මේ.. සර්ගේ සෙකට්ටි..." සංදේශ් පුදුම උනා....

..... දෙයියනේ අපෙ තාත්තට පිස්සුද මේ වගේ පොඩි කෙල්ලෙක්ට සෙකට්ටි පෝස්ට් එක දෙන්න.. ඉස්කෝලෙ යන පොඩි එකියක් වගේනෙ පේන්නේ..... සංදේශ් උඩ ඉදන් යටටම කෙල්ල දිහා බලන ගමන් හිතද්දී මන්දී පත් උනේ ලොකු අපහසුතාවෙකට...

" තමුසෙගෙ වයස කීයද...? " කට කොනෙන් මහ අමුතු සමච්චල්සහගන හිතාවක් දුන් සංදේශ් අහද්දී කෙල්ල කදුළු පුරවත් ඉවරයි...

.....මේ වගේ ඇවිදින මොන්ඩිසෝරියක් එක්ක තාත්තා කොහොමවැඩ කරාද මන්ද....

සංදේශ් කල්පනා කරන්න උනා...

" විසි දෙකයි සර්...." කෙල්ල බිම බලන් කියලා දැමිමා....

.....හිතුව තරම්ම පොඩි තෑ හැබැයි , මත් හිතුවෙ අවුරුදු දසයක විතර කෙල්ලෙක් වෙන්නැති කියලා....

සංදේශ් හිතන ගමන් ඉස්සරහ ඉන්න කෙල්ල දිහා බැලුවා...

" අද ඉදන් තාත්තා ඔරිස් එන්න හදිස්සිම වැඩකට ඇරෙන්න... ඔයාට පුළුවන් මගේ සෙකට්ටි විදිහට වැඩ කරන්න.. හැබැයි මගේ වැඩ වලට සෙට් තැන්නම් මට වෙන කෙනෙක් ගන්න සිද්ද වෙනවා... ඔයාට පුළුවන් දැන් ගිහින් ඔයාගෙ වැඩ ටික කරන්න...." සංදේශ් කියන පමාවට මන්දි එලියට ඇවිල්ලන් ඉවරයි.

..... හිතුවට වඩා තද කෙනෙක් වගේ....

වැඩ කරද්දින් පවා මන්දි හිතුවේ ඒක..

2 කොටස

" මොකද්ද තමුත්ගෙ තම කිව්වේ...." මන්දි ඇවිත් ඉදගන්නා ගමන්ම වගේ ආයෙත් ඇහුන කටහඬට ඉදගන්නට වඩා වේගෙන් පුටුවෙන් නැගිට්ටා...

" සර්.....? " අහපු ප්‍රශ්නේ ගාතක් නොගිය මන්දි ආයෙම අහද්දී සංදේශ් සර් මන්දි දිහා බලන් හිටියේ රවාගෙන...

" ඇයි කන් ඇහෙන්නැද්ද.? තම මොකක්ද තමුත්ගේ..."

සංදේශ් සර් මහ සද්දෙට මන්දිගෙන් අහද්දී ඉබේටම මන්දිට බැලුනෙ බිම.

" සර්.. මන් මන්දී සර්....." සංදේශ් සර් කට කොතේ හිතාවක් රදෝගෙන ආයෙම අහක බලාගත්ත.

" පුදුම යකෙක්නෙ මු.. හිතන් ඇත්තෙ මහ ඒජත්ත කියල වෙත්තැනි. පලවෙති දවස නිසා කටපියන් ඉත්තෙ. තැත්තම් මන් ගලෝනවා දන් සෙටි එක." මන්දි තමන්ටම ඒ ටික කියද්දී...

සංදේශ් සර් බලන් හිටියේ තනියම කියෝන මේ කෙල්ල දිහා...
.....මානසික ලෙඩක් ඕක..... හිතන ගමන් තමන්ගෙ වැඩේට අවදුනේ දුන්නා...

.....

සැරෙන් සැරේ නිදුවැටෙන මන්දි දිහා සංදේශ් කීපපාරක්ම බලන් හිටියා...

නින්ද යාගෙන එද්දී ආයෙම ගැස්සිලා තැගිටලා මුත පිහිදන් ආයෙම වැඩි... විනාඩි පහක් තෑ ආයෙන් නිදි... මේ විකාරෙ දිහා බලන් ඉදලා බැරීම තැන සංදේශ් තමන්ගෙ මේසෙ උඩ නියන වතුර වීදුරුව අරන් මන්දී ඉත්ත තැනට ගියා...

හිතක් පපුවක් තැනි එකෙක් ගානට සංදේශ් අතේ නිබ්බ වතුර වීදුරුවෙ වතුර ටික මන්දිගෙ මුතට දමලා ගැහැවා....

මන්දී ඉදන් ඉදපු පුටුවන් පෙරලන් තැගිටිටේ වැදුනු සීතල වතුර ටික නිසා....

" නමුත්ට පඩි ලැබෙන්නේ මෙහෙම නිදගන්නවටද... ? කොච්චර වැඩ නියතවද ආ... නමුසෙ මෙනත නිදි.." සංදේශ්ගෙ කියවිල්ල තමි මන්දිට ඇති වෙලා තිබුනේ....

" සොරි සර්...." කොච්චර බයිත්ත කට ආවත් මන්දි ඒ වචනෙන් සැහුනා...

" සොරි ගාත්තේ. ගිහිත් මුත සෝදන් ඇවිත් වැඩ කරනවා.. අද නමුසෙ පැයක් වැඩිපුර වැඩ කරන්න ඕන. නිදගන්නවට හරියන්න." මන්දිගේ ඇස් ඉබේටම ලොකු උනා...

" පැයක්...!!! " කෙල්ලට ඉබේම කියවුනා....

" ඔව් පැයක්... මත් කියන විදිහට මෙනත ඉන්න බැරිනම් හෙටම අස් වෙලා යන්න පුළුවන්..." කියාගෙන. යන්න හැරුන සංදේශ්ට ගහන්න වගේ ආසිල් එකක් උස්සලා ගත්තු මන්දි ආයෙම ආසිල් එක ලගට අරන් ඒක මේසෙ උඩට අතඇරියේ සංදේශ් ආපිට පස්සට හැරුන නිසා....

.....මලකෙලියයි තව ටිකෙන් මාවිටු.. අදම අස්කරලා දුනව දැක්ක තමි.... මන්දි හිතෙන් හිතුවා ..

" ආ... අනික නමා නමුත් ඔයිට කලින් ඔරිස් එන්න ඕනා.. සෙකට්ටි පරක්කු වෙලා එන සිරිතක් තෑ තේ..."

.....ඔය කොරේ... මගේ නින්දන් කාලා. මාවත් කෑවා.... හිතෙනුත් සංදේශ් සර්ට බයිත ගමන් මන්දි හා කියන්න ඔලුව වැනුවා....

දෙර ලගට යන සංදේශ් සර් ගෙ දිහට මැද ඇගිල්ල දික් කරපු මන්දී නොහිතපු විදිහට සංදේශ් එක දැක්කේ තමගේ ඉස්සරහ බිත්තියෙ හසි කරලා නිබ්බ විදුරු කැල්ලෙන්..

ඉබේටම අතක් මිටමෙලවෙද්දී මුඩි එකක් තැනිකමටම කට පියාගෙන යන්න ගියේ උබ ගැන පස්සෙ බලාගන්නම් කියලා හිතෙන් තමාටම කියාගන්න ගමන්.

"පුභ් ගරායකා...මොකෙක් කියලද දන්නෑ හිතත් ඉන්නෙ.. තාත්තගෙ අහකකිත්වත් නියන්න බෑ... මහලොකු පුතන්ඩියා.. ඒ මදිවට කරුම තිත්ද.. කොච්චර නිදගන්නත් ඔරිස් ටයිම් එකේදිත් තිත්ද යනව නෙ රෙද්ද..." සංදේශ්ටත් බැන බැනම මේසෙ පුරාගම නියන චතුර ටික පිහිදැම්ම මන්දී මුත සෝදන් ඇවිත් ආයෙම ඉදගන්නා..

" පහට ගෙදර යන එක දැන් ඉතින් හය වෙනකත් ඉදපත්කෝ.. අසිය එතඑකක් තෑ කොහොමත් බස් එකේ බඩගාන්නත් එපැයී... මොන මගුලක්ද මන්ද අප්පාහ්...හොදක් වෙන්නෑ.. උට වෙලාවට කලින් ගෙදර යන්න හොදයි.. ඉදපත්කෝ හෙටම ගිහින් ලොකු බොසාට පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරනවා උගෙ පුනා ගැන..." වැඩ ඉවර වෙනකත් මන්දී කරේ සංදේශ්ගේ හත්මුතු පරම්පරාවම සිහිකරපු එක...

.....

" ඔයන් දැන් මටමයි තේ වෙනස්කම් කරන්නේ.... හා....කමක් තෑ..." හයට වැඩ ඉවර උනත් ගෙදර යාගන්න බැරි තරමටම එලියෙ මහ වැස්ස....

උඩ බලන් මන්දී වැහි දෙසියන්ට කියවනවා....

.....මෙහෙම හිටියොත් හතටවත් ගෙදර යාගන්නව බොරු පුතේ....

මන්දී දුන් ඉඳපු හීල් දෙක ගලවලා එක අතකට ගන්න ගමන්
ඔරිස් එකෙන් එලියට බැස්සේ මහ වැස්සෙ නෙමිගෙන...

" මුගෙ අම්මට... මු හිතත් ඉන්නේ මුගෙ අප්පගෙ පාර කියලද
දන්නැ...." පාරේ යමින් ගමන් මඩ වතුරට තැවිලා ගියේ මහ
වේගෙන් ගියපු කාර් එකක් නිසා....

" ඇදුමම කැවා නිරිසනා..." පාරේ මිනිස්සු හැරී හැරී බලද්දී
මන්දී කැගැහැව.

කොහොමත් කොහොම හරි මන්දිට පයින්ම ගෙදර එන්න සිද්ද
උනා....

මන්දී පරක්කු ඇසි කියලා බලාගෙන දොරකඩට වෙලා ඉඳපු
සමන්දී අතකින් කටත් වහගෙන බලන් හිටියේ මහ වැස්සේ
නෙමිගෙනම ගෙදර එන්න තමන්ගේ ලොකු දුව දිහා...

" චූටි දුව... ටවල් එක අරන් එන්න ඉක්මනට..." ගෙට හැරීලා
සමන්දී තමන්ගේ දෙවෙනි දුවට කැගැහැවුවා...

ඉස්තෝප්පුවට ඇවිත් හීල් එක පැත්තකට විසික් කරලා මන්දී
පුටුවක ඉඳගන්නා....

" මොකද ලොකු මේ.... පිස්සුද ආ..." සමන්දී සද්දෙට ඇහැවේ
කාවින්දී ගෙනාපු තුවායෙන් මන්දිට දමලගහන ගමන්...

" මට තෙවේ පිස්සු අර නිරිසනාට.. රෙද්ද පහට වැඩ ඉවර උනානම් වැස්සට කලින් ගෙදර ආවැකිනේ .. මොන මගුලකට පැයක් ඉන්න කිව්වද මන්ද...උගෙ ආවිච්චි භාල් ගරන්න හෙටම ලොකු සර්ගේ ගෙදර ගිහින් ඕකගේ රෙදි ගලෝලා එන්නේ මම..."
 තුවාය අතට අරන් තැගිට්ට මන්දී කියාගෙන කියාගෙන ගියේ මොනාද කියලා නොතේරුන සමන්දී මන්දී දිහාම බලන් ඉන්නැද්දී අනපය ගසලා දුපු මන්දී ගෙට යන දිහා සමන්දී බලන් හිටියේ ඕක දැන් කොහොමත් පස්සෙ තමා දැනගන්න වෙන්නේ කියලා දන්න නිසා , කුස්සියට ගියෙ මන්දිට තේකක් හදන්න.

3 කොටස

" මට පැයක් පහු වෙලා යන්න කියලා.. ඌ වන වනා ගියපු හැටි.. බොස් නම් ඌ දැනගන්න ඕනා ඉන්න අනිත් උන්ට ආදර්ශයක් වෙලා ඉන්න.. මේවත් අපිට හම්බ වෙන මාර කරුම..." මන්දී තාමත් පහව නොගිය කේන්තියෙන් කාමරේට වෙලා තනියම කාටදෝ බයිනවා සාලේ පුටුවකට වෙලා සමන්දී අහගෙන....

" මොකාද අම්මා. මෙයාට ඒ පාර වැහිල නියන යකා..." රැට කන්න බත් එක බෙදගෙන සමන්දිගෙ එහා පැත්තෙ ඉදගෙන මනුර අහනව.

" කවුද අනේ දන්නේ... මහ වැස්සේ තෙමීගෙන ගෙට ගොඩ උනේ.. ආපු වෙලේ ඉදන් ඔහොම්මයි.. තනියම බයිනවා කාටදෝ මන්ද.. මට බය ලෙඩක්වත් හදගනිද කියලා..." සමන්දී හිනේ උපන්න බයකින් කියනවා....

" මොන පිස්සුද අම්මා.. ඕකිට ලෙඩ හැදෙන්න... ඕකි අපිටයි ලෙඩ හද්දවලා තනර වෙන්නේ..." මනුක බත් එකට වැඩේ දෙනගමත් කියනවා...

" මට බය ඔහොම ගිහිත් ප්‍රශ්නයක් දගනී කියලා.." සමන්දී කියන්නේ මන්දිගෙ කට ගැන බයෙන්...

" නෑ... මත් නම් හිතන්නෑ.. එයා දන්නව ප්‍රශ්න වලින් බේරෙන්න ඕන විදිහ. අනික අපේ එකිගෙ කට ගැන දන්න එකෙක් නම් ලේසියට ප්‍රශ්නයක් දගන්නෑ මෙයා එක්ක නම්. බේරෙන්න බෑ කියල දන්නවනෙ.." මනුකගෙ කතාව සමන්දී අනුමත කරා....

" මේ... මොකද මේ....." කාමරෙන් එලියට එද්දී මනුකයි සමන්දීයි ගැස්සිලා ගිහිත් මන්දී දිහා බලන් හිටියේ එවෙලෙ මන්දී මතුවෙයි කියලා කියටවත් නොහිතපු නිසා.. මේ දෙන්නගේ බලන් ඉදිල්ල මගාරින්නත් එක්ක මන්දී ඇහුවා...

" කාටද ඔය බයින්තේ ඔව්වර..." සමන්දී ප්‍රශ්න ඇහුවා...

" අම්මා දන්නවද වැඩක්...අපේ ඔරිස් එකේ සර්ගෙ පුතා රට ඉදන් බැහැලා..." සමන්දී පුටුවක ඉදගෙන එක කකුලක් පුටුව උඩට ගන්න ගමන් කියනවා....

" ඉතින් ඉතින්...." ඒ මනුක.

" උෟ නම් මට අල්ලන්නෙම නෑ... මොන මගුලෙ ගිහිත් ඇවිත්ද මත් දන්නෑ.. ඔලුව කතළකමයි කරන්නේ.. අම්මපා ඇත්තමයි මට අහු උතොත් කඩනව අත්ඩක්.. මහ වදයක් අප්පා... ඊටත් හපන්.. ඒ යකා මට පැයක් වැඩියෙන් වැඩ කරලා යන්න කිව්වෙ නැතෑ... තාත්තත් උතා අත්තිමට..." මන්දී මහ සද්දෙට කියවත් කියවත් ගියේ අහන් ඉන්න අයගේ කන් පිරෙන්නම....

" ඔය මොනා උනත් තමන් වැඩ කරන මනුස්සයට ටිකක් පිළිවෙලට කතා කරොත් තමා හොඳ..." කියාගෙන සමන්දී හෙමිට තැගිටලා ලෙස්සලා ගියේ තවත් එතන හිටියොත් ප්‍රෙශර් වැඩි වෙයි කියලා බයට....

" අයියා.. ඔයාට කියන්න...." කියලා මන්දී උදේ උන ටික කියන්න කට ගද්දීම මනුක පුටුවෙන් තැගිට්ටා....

" මත් කතවා බත්.. පොඩ්ඩක් ඉදහන් හොඳි බෙදන් එන්නමි..." කියාගෙන මනුක කුස්සිය දිහාට මාරු උනා....

මනුක එතකත් බලන් හිටියත් කුස්සියට ගියපු මනුස්සයා ආයෙම මතු නොවුන නිසා මන්දී ආයෙත් කාමරේට ඊංගුව.

..... ටිකක් නිදාගන්න ඕනා. ඔහ් තව ටිකෙන් අමතක වෙනවා. අද වැඩට ගියේ අටට. ඒ කියන්නේ හෙට හතට යන්න ඕනද. අනේ මේ උට තටාගන්න කියන්න උබ... උබ හෙට වැඩට යන්නේ තවයට. බලමුකො හෙට.....

මන්දී ඇදට පෙරළුනේ ඔව හිත හිත.

.....

" මොකෝ අද කරන්ටි එකවත් තැද්ද... කිසි සද්දයක් තෑ නේ..." තැගිට්ට ගමන් වගේ සේනක සමන්දීගෙන් ඇහුවේ මන්දීගෙන් සද්දයක් බද්දයක් තැනිම තැන.

" ඕන් තාම නිදී.. අද වැඩට යන්නෑ වගේ. ඊයේ සර් එක්ක යකාතැගලා ගෙදර ආවෙ...." සමන්දී කතට කරලා සේනකට කිව්වේ බැරිවෙලාවත් මන්දී ආවොත් කතක් ඇහිලා ඉන්න තැනිවෙන හින්දමයි....

" ඔවා ඉතින් අමුතු ඒවයැ... අපේ එක්කෙනාට තරහ යන්නැත්තේ කා එක්කද...? " සේනක මන්දිගේ හැටි හොඳටම දන්න නිසා කිව්වා....

" තාත්තා මත් ලෑස්තී...." කාවින්දි කුස්සිය දිහාට එබ්ලා කියද්දී එතනින් කතාව තතර කරපු සේනක කාවින්දිව ඉස්කෝලෙට දන්න යන්න ලෑස්තී උනා....

.....

" මන්දි...."

" මන්දි....."

" වැඩට යන්නද්ද අද..? " දෙනුන් පාරක් සමන්දිගෙ කටහඬ ඇහුනත් මන්දි කම්මැලිකමට ආයෙම එහා පැත්ත හැරීලා නිදගන්න හැදුවා....

" වෙලාව කියද...? " මන්දි වැඩියෙන්ම ආස කරන දෙයක් උනේ නින්ද. ඒක නිසාම තව ටිකක් නිදගන්න නියතව නම් එයාට විනාඩි පහ උනත් ලොකු දෙයක් උනා..

" දැන් අටන් පහු වෙලා...." හීනෙන් වගේ ඇහෙද්දි ඔලුවෙ ඉඳන් පොරවත් ඉදපු ශීට් එක අත් දෙකෙන්ම පාත් කරලා මන්දිව ඇඳේ ඉන්ද්‍රි‍යයන් ඉබේටමයි.

.....යකෝ උදේ හතට නේද උබ ඔරිස් යන්න හිටියේ.... අනගාලා අනගාලා ඇඳේ කොතක තිබ්බ ෆෝන් එක අරන් වෙලාව බලපු මන්දි යටගිරියෙන් කැගැහැවා... සමන්දි නම් කලින් ඉඳන්ම ඕක

වෙනව කියලා දැනත් උන්න නිසා හිතාව කාගෙන එයාගෙ වැඩේට අවදනෙ දුන්නා....

" අම්මා.. ඔයාට මාව විහිළුවක්ද...? මේ උදේ පාන්දර බොරු ඇඳුමාත්තේ.. තව ටිකෙන් භාර්ටි එකත් තතර වෙනව මගේ..."
 ෆෝන් එකේ ස්ක්‍රීන් එකේ වෙලාව වැටුණේ 7.30 කියලා...

ඉතින් පැය භාගෙකටත් වැඩියෙන් වෙලාව කියපු සමන්දී එක්ක මන්දී උදේ පාන්දරම කියෝගන්නා...

.....

ලැස්ති වෙලා ඔෆිස් එකට එද්දී වෙලාව තවයයි කාලයි...

ඇතුල් උන ගමන් භාගි මන්දී ලගට දුවන් ආවා....

" අයියෝ.. උබ ආවද.. අන්න සර් උබට ගෙදරට එන්න කිව්වා.
 මේ ෆයිල් එක අරන්..." මන්දිට ආවේ සංදේශ් එක්ක කේන්තියක්...

.....ගෙදරට එන්න ඕන නම් අහවල් එකටද මාව මෙහෙම රස්තියාදු කරන්නේ .ර්... මරන් කන්න තරම් කේන්තී..... මන්දී හිතෙන් සංදේශ්ට බැන බැනම භාගි අනිත් ෆයිල් එක උදුරන් ආයෙම බස් එකේ බඩගැවේ සර්ගේ මහලොකු ගෙදරට....

" ඇත්තමයි මේ මිනිස්සුන්ට සල්ලි වැඩි උනාම. ලොකු කම කියන දේත් වැඩි වෙනවද මන්ද.. කෝල් කරලා කියපත් එක්කෝ... මාව කාපිය මීට වඩා හොඳයි....." තනියම කියෝ කියෝ ගෙදරම ආව මන්දිව පිළිගන්නේ ඉස්සර ඉඳන් ලොකු සර්ගෙ ගෙදර වැඩට ඉන්න මුරකාරයා...

" ආ.. තෝතා.. අද මෙහෙද වැඩ.." අහද්දී මන්දී හිතාවක්
මවාගෙන උත්තර දුන්නා...

...මේ මනුස්සයට තියන හැදියාව සර්ගෙ පුතාට තැනි හැටියක්.....

" මේ... සර් ඉන්නවද අංකල්..." මන්දී අහද්දී ,

" ඉන්නව තෝතා.. සර්ට ටිකක් සනීප තෑ හැබැයි . ඒක
වෙන්නැති තෝතට එන්න කියන්නැත්තේ... යමු එන්න." කියාගෙන
ඒ මනුස්සයා ඉස්සරහ උනා....

...මේ මොන මගුලක්ද සර්ට සනීප තැත්තමි බේත් කරන්නද මට
එන්න කියන්නේ...ඔය මනුස්සයට අසනීපයක් තැනිව හිටියොත්
තමා පුදුමේ.....

හිත යටින් හොඳ වැඩේ කිය කියා මන්දී ගෙට ගියාම ඉස්සල්ලාම
මුතට හම්බ උනේ.. මන්දීගෙ සර්... සංදේශ්ගේ තාත්තව....

" අනේ... මන්දී දුව.... එන්න පුනේ..." හරි ආදරෙන් මන්දීව සර්
පිළිගද්දී සංදේශ්ව මොහොතකට අමතක වෙලා ගියා...

" මත් හොඳින් සර්.. ඒත් දැන් තමි මත් ඔරිස් එකට ආස තෑ..
සර් ඉන්න කාලෙ වගේ තෙවේ කොහෙන්ද මන්ද ඉදන් පාත් උන
බුම්මැට්ටෙක් කනව තියාගෙන. ආච්ච්ට හාල් ගරන්න....."

බුම්මැට්ටා කියන වචනෙ ඇහෙන තොඇහෙන ගාතට කියපු
මන්දීට ඉතුරු ටික සම්පූර්ණ කරගන්න හම්බුන්නැත්තෙ
ලේන්සුවක් තහයට තද කරත් පඩිපෙල බහින සංදේශ් නිසා.....

මන්දීගෙ හිත මොහොතක් සංදේශ්ගේ රූපේ ඉස්සරහා හෙල්ලිලා
ගියා...

කළ කොට ශෝචි එකක් ඇදලා කළ පාටින්ම ටි ශර්ථි එකක් ඇදලා ඉඳපු සංදේශ් ඔරිස් කිටි එකට වඩා හුගක් ලස්සනට හිටියා...

" ඇයි පුතා.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද...? " සර්ගේ කටහඬින් අමාරුවෙන් කල්පනාවෙන් මිදුන මන්දී ඔලුව දෙපැත්තට හෙල්ලුවේ විකාර අදහස් වගයක් එයා එක්ක පිස්සු තටත්ත ගද්දී....

" තාත්තා.. ඔයාගේ සෙක්ට්‍රිල තමි මෙලෝ රහකට තෑ..."

.....පුත් , මාව කාලා බැලුවා වගෙ කියපු හැටී.... සංදේශ් ට හිත යටින් මන්දී දෙස් කිව්වා...

" අනේ.. අනෙ.. මේත් මත් ගියා.. ඔයාලගේ ප්‍රශ්න කතා කරලා විසදගන්න. ඔරිස් එකෙන් මට විවේකයක් ඕනා.." අඩියට දෙකට සර් එතනින් මාරු උනා...

4 කොටස

" මොනාද මෙනත තව බලන් ඉන්නේ...." සංදේශ්ගෙ තාත්ත උන මහේන්ද්‍ර යන දිහා බලන් ඉඳපු මන්දීගෙන් සංදේශ් අහද්දි මන්දී ගැස්සිලා ගියා.

" සර්... ඉතින් මත් කරන්න ඕන වැඩ මොනාදකියල කිව්වෙ තෑ නෙ තාම..." රවාගෙනම මන්දී එයාට හුරුපුරුදු ලොකු කමින් කියද්දි

" දැන් මත් කියන වැඩේමද කරන්නේ..." සංදේශ් උනත් පසුබිත්ත ලැස්ති උනේ නෑ...

" ඉතින් සර්.. මත් වැඩ කරන්නේ සර්ගෙ යටතෙනෙ.."

...මේ මනුස්සයා උදේ නේ එක වෙනුවට කසිප්පු කාලක් ගහල වගේනෙ කතා කරන්නේ.... මන්දී සංදේශ්ගේ මුත දිහා බලාගෙන එහෙම හිතුව.

" ආ.... ඒකත් ඇත්තනේ.. සේවකයෝ උනාම කියන විදිහට වැඩ කරන්නෙපැයි. හරි.. යන්නෝ එහෙනම් මිදුල දිහාට ..." කියාගෙන සංදේශ් ඉස්සරහ උනාම පිටිපස්සෙන් ආපු මන්දී සංදේශ්ට අත දිගඇරලා ගහන්න වගේ හදලා අත ගන්න හැදුවත් යන එක තතර කරපු සංදේශ්ගෙ පිටට මන්දීගෙ අත වැදුනේ මන්දීගෙ ඇස් උඩ යද්දී....

පිට අල්ලන් ඒ ක්ෂණික සංදේශ් මන්දී දිහාට හැරුනා..

" තමුසෙ මට අත උස්සනවද ආ...." කේන්තියෙන්ම ඒ මුත රතු වෙලා....

" සර්.. මේ මදුරුවා..."

" What..? " ඇස් දෙකත් ලොකු කරන් සංදේශ් අහද්දී මන්දී තලලෙ අතගහගත්තේ මෑත් ඒක වැරදියට තේරුම් ගත්තෙ කියල තේරෙද්දි.

" සර්.... මේ මත් කිව්වෙ.. ඉස්සර ඉදන්ම මදුරුවෝ මට පේන්න බෑ... ඉතින් මත් අතදිගඇරලා මෙන්න මේ වගේ ගහනවා... සර් මදුරුවෙක් හිටපු නිසා ගැහැවේ... ඊදුනද සර්... ඇයි තතර උනේ

එන්න යන්..." කියාගෙන මන්දී සංදේශ්ට පිටුපාලා හසියෙන්
හසියෙන් ඇවිදන් එලියට ආවා.

හුස්මක් අතඇරපු මන්දීට සංදේශ් ඊලගට කියපු දේට හුස්ම
හිරවුනා...

" සර් කියන දේ සේවකයෝ අහන්න ඕන නෙ. ඉතින් මේ පොත්ඩි
එකත් මාර විදිහට සවුත්තු වෙලා.. මන්දීට පුළුවන්තෙ මේක සුද්ද
කරල දන්න.." සංදේශ් කට කොතෙත් හිතාවක් දුන් කියද්දී
මන්දීට පොලොව පලාගෙන යන්න හිතුවා....

" සර් ඒත් මත් ඉන්නෙ ඔරිස් එකේ වැඩට විතරයිනේ..."
තලලෙන් බේරෙන දුඩිය පිහිදන් මන්දී කිව්වේ... ගෙදර අතක්
පයක් හොලෝලා වැඩක් නොකරන එයා කොහොම පොත්ඩි එකක්
සුද්ද කරන්නද හිතන ගමන්.

" ඉතින් මන්දී ඔයාමතෙ කලින් කිව්වේ සර් කියන දෙයක්
කරන්නෙ කියලා.. ඉතින් මත් කිව්වා කරන්න ඔයා ඒක. "

.....මේකා තව මොන මොනාකරන්න කියයිද දන්නෑ
මෙහෙමගියොත්.....

මන්දී බසින්න පුළුවන් උපරිම හිතෙන් සංදේශ් ට බසින ගමන්
හිතුව.

" සර් ඒත්....." මන්දී කියන්න යන දේ තතර කරලා සංදේශ් කට
ඇරියා.

" හරි ඉන්නකෝ මත් ඔයාට අවශ්‍ය කරන බඩු ගෙනත් දෙන්නම්..
දැන්ම වැඩේ පටන් ගන්න..." කියාගෙන සංදේශ් ආයෙම ගෙට යද්දී

මන්දී ඒ දිහා බලාගෙන අත මිට මොලවත් අඩිය පොලොවේ
ගැහැවේ අඩිත්තම බැරීම තැන.

කොත්ඬේ උඩට කරලා බැඳගෙන පොත්ඬි එක සුද්ද කරන්නවත්
දන්නැති මන්දී කරන විකාර වැඩේ දිහා කට කොත් භිතාවක්
දුන් සංදේශ් බලන් හිටියේ ඕකට හොඳ වැඩේ කියන්න වගේ....

..... හිතත් ඇත්තෙ මත් මොකෙක් කියලද දන්නැ. ආවේ ඔරිස්
එකේ වැඩට අත්තිමට ඔතේ පොත්ඬි සෝදන්න. මටත් එයිනෙ
වත්ස් එකක්. පොත්ඬි තෙවේ හෝදන්නේ ඕකට කියලා. මද
මිනවට වඩා ගරු කරන්න ගියා. උබ ඉල්ලන්මයි තාගන්නේ.
ඇඳගෙනම තාපු එකෙ ඔත්ත ඔහෙ ඉදපත්. මෝඩ ගැනි.....

තනියම කියව කියව ඇදත් ඉදපු ඩෙතිමත් භාගෙට උස්සන්
පොත්ඬි එක මදින කෙල්ල දිහා බලන් ඉදපු සංදේශ්ගෙ ඇස්
තතර උතේ ගේටි එකෙන් ඇතුලට දුපු කාර් එක ගාව.

.... අඩුපාඩුවත් හරි.... තමන්ටම කියාගෙන තේ එකක් බිබි
වාඩිවෙලා ඉදපු බංකුවෙන් තැගිටලා සංදේශ් ඉස්සරහට ගියා.

" අඩේ උඩ අලුතෙන් සර්වත්ටි කෙනෙක් ගන්නද බත්...? "
කියාගෙන සංදේශ් ලගට ආවේ.. දුකේදි වගේම සැපේදිත් සංදේශ්
ලගට උන්නු උදර....

උදර කියපු දේට පැත්තක ඉදපු මන්දී එකපාර ඔලුව උස්සලා ඒ
දිහා බැලුවා....

" ඔව් බත්... " මන්දිගෙ මුතම ඇඳ වෙලා ගියේ සංදේශ් ඒ
කියපු කතාවට ...

අතේ තිබ්බ ස්පොන්ට් එකත් පොලොවෙ ගහලා අඩියට දෙකට මත්දී සංදේශ් ගාවට ආවත් සංදේශ් ගාවට එන්න අඩියක් වගේ ලග තියෙද්දී කෙල්ල ස්ලෝ උනෙ පතකඩාගෙන ආවට මොකද මොනා කියලද බයිත්තෙ කියල භිතාගන්න බැරුව.

" ඇයි මත්දී ඒ වැඩේ හරියත්තැද්ද.? එහෙනම් ඉන්න අපි තව වැඩක් බලමු..." සංදේශ් මත්දීගෙ මුතට එබ්ල කිව්වා....

" සර්...මත් සර්ගෙ සෙක්ට්‍රි තැතුව මේ සර්වත්ටි කෙනෙක් තෙවේ. ඒ දෙක පටලගන්න එපා..." මත්දී තරහෙන් උනත් ලොකු ඉවසීමකින් කිව්වා....

" මගේ සෙක්ට්‍රි ට මේ දැනුමත් තියෙන්න ඕනා. තාත්තගෙ එක්සෑම් එක පාස් උනාට. දැන් මමයි තමුත්ගෙ බොස්. ඉතින් මගෙ එක්සෑම් එකත් පාස් වෙන්නෝන. " කලිසම් සාක්කු දෙකට අත් දෙක ඔබාගෙන සංදේශ් කියද්දී මත් දී සංදේශ්ගෙයි උදරගෙයි මුතු දෙකම මාරුවෙන් මාරුවට බලලා පොලේ ගහපු ස්පොන්ට් එකත් අරත් ආයෙම පොන්ඩ් එක ලගට ගියා ...

" ඒ උබෙ සෙක්ට්‍රි තෙ බත්..."

කිසි දෙයක් නොතේරුණු උදර සංදේශ්ගෙන් ඇහුවා...

" සෙක්ට්‍රි උනත් තරම දැනගෙන ඉන්නෙපැයි. පුදුම උද්දව්වකමක්. ඒක කමත්තෑ කියමුකො කට....සේරටම හපන් ඒක. මත් දන්නව ඕකිගෙ කට බස්සන හැටි..." සංදේශ් උදරට කියන ගමන් දෙන්නම ගෙට ගොඩ උනා...

දඩිය පිහිද පිහිද මත්දී පොන්ඩ් එක පිහිදලා ඉවර උනා...

" හෙට ඉඳන් එන්න මත් වැඩට.. මත් ඉන්නෙ මේව කරන්න ඇ... ඉදහත්කෝ මාත් කරන්න හොඳ වැඩක්..." තනියම කියව කියව අත සෝදන මත්දි දිහා ගේ ඇතුලෙ ඉඳන් සංදේශයි උදරයි බලාගෙන.....

5 කොටස

" අයියෝ කෙල්ලගෙ ඇදුමත් භාගෙට තෙමිල බත්..." උදර සංදේශ් දිහාට හැරුනේ මත්දි ගැන පව් කියල හිතන නිසා....

" ඇයි උබට දුකයිද..? " සංදේශ් කට කොතකින් හිතා වෙලා උදර දිහාට හැරුනා....

" කෙල්ලෙක්තෙ බත්..උබ නම් අතේ මත්ද..." උදර හයියෙන් සංදේශ්ගෙ උරහිසට පාරක් ගැහැවෙ එහෙම කියලා...

" ඒකි දැනගත්තෙපැයි කෙල්ලෙක් නම් කෙල්ලෙක් වගේ ඉන්න..." කියාගෙන සංදේශ් ඉඳන් උන්නු තැනෙන් තැගිට්ටා...

....මොන මගුලකට සුදු පාට ශර්ට් එක ඇන්දද මත්ද අදම.. ශික් ගන්න දෙයක් නෑ.. ඇත්තමයි අර මෝඩයට මොලයක් තැද්ද මත්ද. ඔරිස් එකේ හිටිය නම් එකක් තේ.....

මත් ගියා මැත් හිටපු තැනට...

" සර් මත් දැන් ඔරිස් එකට යන්නද...? " අත දිග ඇරලා කනට එකක් ගහලා මෝඩ මුසලයා මගෙ ඇදුමම ඉවරයි කියලා

කියන්න භිතූනත්. අගේට නියත පොඩි එක කාගන්න බැරි නිසා මත් එහෙම කිව්වා....

" පුදුම සෙකට්ල බත් අපේ තාත්තත් නියන් ඉන්නේ... දැන් තමුත් තමුත්ගෙ වැඩේ හරියට කරාද කියන්නවකෝ.." ඉතට අතක් නියන් අහන හැටියක්..

" ඔව් සර් . මත් පොත්ඩි එක සම්පූර්ණෙන් සුද්ද කරා..." ඒ දිහාට අතක් දික් කරල මත් කිව්වේ...

" පුහ්.. දැන් තමුත්ව පොඩි එකට ගන්නෙ පොත්ඩි එක සුද්ද කරන්න ඇ... අද ඔරිස් එකෙ වැඩ ටික අපේ ගෙදරට වෙලා කරනවා.. ඔරිස් රුමි එකට යනවා..." දැන් තමි එන කේන්තියක් මට. මගෙ නොල් දෙක වෙවිලනවා.....

" එහෙනම් මට මොකටද සර් පොත්ඩි එක සුද්ද කරන්න කිව්වේ... මාව සර්ට වැඩකාරියක් වගේ පේනව එහෙමද...? " මත් ඉතට අත් දෙක නියාගෙන ඔලුව උස්සලා ඇහුවම භිතූ වෙනවා....

" කට ගහගෙනත් එනවද තමුසේ.. මත් කියන විදිහට වැඩ කරන්න බැරිනම් යනව ඔයි යන දිහාක..." ඉබේම අත් දෙක මිට මෙලවෙද්දී මත් එතනින් හැරිලා ගෙට ආවේ සර් එක්ක කතා කර කර ඉදපු එකාගේ ඇගෙන් හයිසෙන් හැප්පිගෙන... සර්ගෙ ඇගේ හැප්පෙන් බැරිකමට මත් එහෙමිම මග දුරක් ඇවිත් ආයෙම හැරිලා බැලුවා....

අර ඇගේ වැදුන මනුස්සයා බඩත් අල්ලත් දෙකට තුනට නැව්ගෙන ඉන්නවා. සර්නම් මාව අලුවෙලා යන්නම රචනවා... මගෙ හැටි දන්නෑ නාම.

.....

" අම්මෝ යකෝ මගෙ බඩත් කොර වෙලා ගියාද මන්ද..." උදර හරි අමාරුවෙන් කියාගත්තේ තාමත් කොහෙදෝ කේන්තියෙන් බලන් ඉන්න සිංදේශ්ට....

" පුදුම කෙල්ලෙක් බන්..." අතින් කොන්ඩෙ හදගන්න ගමන් සිංදේශ් කිව්වෙ...

" උබට අමාරුවක් තෑ නේ..." ඊට පස්සෙයි කොල්ලට යාලුවව මතක් උනෙ...

" මට හිතාගන්න බෑ ඔයි.. මාව විසික් වෙලා ගියා වගේ උනා... පුදුම එකියක් ඒකි.. උබට ලේසි වෙන්නෑ...." එහෙම කියද්දී සිංදේශ්ගෙ ඇගේ මාලු තටන්න ගන්නා

" මත් බලාගන්නමිකෝ...." කියාගෙන කොල්ලා ආයෙම ගෙට යන්න හැරුනා...

" වලි දගන්නෙපා බන්.. මත් යනව එහෙනමි.... " කියාගෙන සිංදේශ්ට අත වතාගෙන යන උදර දිහා බලන් ඉදපු සිංදේශ් ගෙට ගොඩ උනා....

ඔරිස් රූමි එක ලගට ගිහින් ලාවට ඇරිලා තියන දෙර සම්පූර්ණෙන්ම ඇරගෙන සිංදේශ් ඇතුලට ගියා....

.....

මෙනත හුස්මක්වත් ගන්නෙ කොහොමද අප්පා සැතපීමේ... හෙන පොඩ්ඩයි ඉඩ. මුලු රූමි එකටම එක කම්පියුටර් එකක්. එතකොට එකලග මේස දෙයක් ඒවට හරියන්න පුටු දෙකයි. හිර වෙලා වගේ තිකත්....

මට හොඳයි කියල හිතන කමිපියුටර් එක තැනි මේසේ මත් වාඩිඋනා විතරයි. මගේ ගොතපු කොන්ඩේ උඩට ඉස්සෙනව වගේ දැනුන නිසා මත් ගැස්සිලා උඩ බැලුවා...

තනි කරලට ගොතපු කොන්ඩෙන් සංදේශ් සර් උඩට කරලා අල්ලගෙන මාව ගිලින්න වගේ බලන් ඉන්නවා.

" කරුණාකරලා අනිත් පුටුවෙන් වාඩිවෙනවා ගිහිත්..." කියපු පමාවට මත් තැගිටලා ඉවරයි....

" සොරි සර්...." කියාගෙන මත් අනිත් පුටුවට ගියා...

" මොකටද අරුගේ ඇගේ හැප්පීගෙන ගෙට ආවේ....? " මලකෙලියයි. ඔය ඇහුවෙ ප්‍රශ්නයක්.. දැන් ඉතින් සර් එක්ක නිබ්බ තරහ උගෙන් පිට කරා කියලා කියන්න ඇ....

" කා... එක්කද සර්...? " අනේ මෝඩ මම...

" උබ බබා නේ...එලියෙ ඉදපු මගේ යාලුවගෙ ඇගේ හැප්පුනේ ඇයි...? " මලලසේකර යාලුව කියලා කවුද අනේ දන්නේ....

" අප්පට... ඒ සර්ගෙ යාලුවද.. ඇත්තටම සර් මත් හැරෙද්දි ඒ සර් ඉන්නව දැක්කෙ නෑ... ඒකයි... " බොරු කියන්න දන්නෙම තැනි මම එහෙම කිව්ව....

ඉදපන් උබට දෙන්නම් බැල්මකින් බලලා සර් ආසිල් වගයක් අතට ගත්ත.

"මේ ආසිල් වල අකවුන්ට්ස් වෙක් කරලා නියනවා...ආ තව හෙටයි අනිද්දකින් තමුන්ට ගෙදර ඇවිත් වැඩ ටික බලාගන්න වෙනවා....ටිකක් සනීප මදි නිසා මගේ වැඩ ටික බලාගන්නවා

මෙහෙ ඉදන්" සතීප නෑ කියන්නේ යකඩෝ. මේ ඉන්නෙ අගේට.
මගෙ ඇස් වලවත් අවුලක්ද...

" මොනාද කරන්න වගේ බලන් ඉන්නේ... කාලය වටිනවා..." ඒක
නිසා වෙන්නැති අහවල් පොත්ඩි එකක් හෝදන්න කියලා මගේ
කාලෙන් හෝදල දැමීමේ.. කියලා අහන්න හිතන්න මත් කාගෙන
හිටියේ ඔවා අහන්න ගිහිත් කතට ගහලා එලියට දන්නත්
බැරිකමක් නැති නිසා ...

මුතුන්ම නොකියා උසිල් ටික අතට අරන් මත් ඔලුව වැනුවා...
සර් මට වැඩ පවරලා ගියා ගියාමයි ආයෙම පැත්තවත් හැරිලා
බැලුවෙ නෑ....

දවල්ට කත ටයිම් එකට මත් ඔරිස් රූමි එකේ තිබුන ටැප්
එකෙන්ම අත සෝදන් පුටුවෙන් ඉදගන්න විතරයි දොර ඇරන්
ඇතුලට ආවෙ සර්....

" කන්නද හදන්නෙ ඔය...? "

' නෑ බුදියන්න.' .. ඇයි යකෝ ඇස් කටේ නියන් අහනවද
මන්ද...මත් මටම කියාගන්න ගමන් සර් දිහා බැලුවා

" තමුසෙ මට බයින්තවද ඔය...? " මලාපෝත් ඇහුනවන්ද ඒක....

" නෑ සර්... සර් කන්නැද්ද...? " මත් ඇහුවෙ වෙන අහන්න දෙයක්
නැතිම නිසා....

" ඔයකෑම එක පැත්තක නියලා එනවා මාත් එක්ක..." අතදෙන
නිලධාරියා එහෙම කියාගෙන යද්දී. මත් කෑම එක වහලා සර්
පස්සෙන් සාලට ගියා ...

" මත් මේ මන්දි දුටුවත් අපිත් එක්කම කෑම ගන්න එන්න කිව්වේ දුටු තනියම නිසා..." මහේන්ද්‍ර සර් කොහොමත් හිත හොඳ මනුස්සයා.. ඒකමයිනෙ මත් එයාගෙ සෙකට්‍රි විදිහට ආසාවෙන් ජොබ් එක කරගත්තේ...

ඒත් මේ කොහෙත්ද මන්ද පාත් උන ගොඩ සුද්දෙක් නිසා ජොබ් ගහල යයි වගේ සිත් එකක් තියෙන්නේ.....,

"අනේ මං මොකටද සර්...මත් ගෙරිත් කෑම ගෙනාවානේ..." මට කොහොමත් ඔතන ඉඳන් අර ගොඩ සුද්දගේ මුණ දිහා බලන් කන්න තරම් කිසි උවමනාව ක් තිබිබේ නෑ...

" මන්දි දුටු දැන් බැරිද අපි එක්ක එකට කෑම කන්න..." බලම කරපු නිසා බැ කියන්න හිතන්නෑ... මත් ගිහිත් සර් ගාවිත් වාඩිලත් කෑම එකටත් ඔරවගෙන කන සංදේශ් සර් දිහාත් බලාගෙන...

අනේ මත් බය වෙයි උට... ගොඩ සුද්ද...

" දැන් මැරිකරන්න එහෙම අදහසක් තැද්ද දුටු " කන්න ගත්තු බත් කටත් හිර වෙනව තව ටිකකින්...

" තාම එහෙම අදහසක් තෑ සර්... " මත් බත් පිගාන දිහා බලාගෙන කිව්වා....

" ගෙරිත්වත් කාවවත් හොයන්නැද්ද...? " මේ මොන මගුලක්ද මේක. අපරාදේ ඉදගන්නෙ...

" මත් ඔවට වැඩිය කෑමනි තෑ සර්...." බැරිමතෑන මත් කිව්වා....

" හරි එහෙනම්.. කන්නකෝ ඔයාලා..." කියාගෙන සර් කාලා ඉවර වෙලා තැගිටලා ගියා...

" මත් ඔව්ට වැඩිය කැමති නෑ ශැර්..." කට හඳ හඳ සංදේශ් සර් කියද්දී බත් පිගාන ඔලුවෙ තවලා එන්න තරම් කේන්ති...

" අනගගා ඉන්නේ ඉක්මනට කනවා. වැඩ නියනවා..." නිදහසක් නැති හැටියක්...

අන සෝදලා මත් නැගිට්ටා...

තැත්තම් ඊලගට තව මගුලක් ඇදගනී...

පට ගාලා මේසෙ ටිකක් අස් කරලා ඔරිස් රුමි එකට ආවේ සංදේශ් සර් ඉද්දිමයි...

අකවුන්ට්ස් ටික වෙක් කරලා සේරම ඉවර වෙද්දි පහමාරයි...

" සර්... මත් යන්නද දැන්...? " නැගිටලා මත් ඇහුවා... මෙව්වර වෙලා කිසි සද්දයක් නැතුව නිබ්බ ඔරිස් රුමි එක පුරාගම නිබ්බේ ලොකු නිශ්ශබ්දතාවය බිඳලා මත් කතා කරා....

" කොහෙද..? " අතේ අම්මපා තිකත් මත් මේකෙ බොසා වගේනෙ මෙයා හැසිරෙන්නේ....

" ගෙදර සර්..." මත් හුගක් ඉවසීමෙන් කිව්වා...

" යනව ඉතින් මත් අල්ලගන්න ඇ..." ඇති දෙයියනේ මගේ ඉවසීම පරික්ශා කරා දැන්...

" හරි..." කියාගෙන පට ගාලා බැග් එක අරන් මත් එළියේ.. තැත්තම් එයාට ඔරිස් ටයිම් එක ඉවර වෙද්දි හරියට වැඩ මතක් වෙනව නෙ...

හෝල්ට් එකට ආපු ගමන් සෙට් උන බස් එකට පින් දිදි මත් ගෙදර ආව...

.....

" අක්ක මේ මාර වැඩේනේ..." හරි සතුටුයි ගෙට අඩියක් නියන්න උන්න....

" ඇයි මොකද උනේ..." මත් තංගිගෙන් ඇහුව...

" මත් කියල නියනව තේද වැඩ ඇරිලා ආපු ගමන් කේලම් නියන්න නියාගන්නෙපා කියලා..." අපේ අම්මා කොස්ස උස්සන් සාලේ...

" මොකද්ද මොකද්ද ඒ පාර තටන්න හදන අඩවිව අම්මයි දුවයි..." සැකේට මම ඇහුවා....

" අම්මා.. අද ඔයාගේ කාමරේ අස් කරානේ...." මලාපෝත්... ඒක තමි එව්වර හොඳ දෙයක් තෙවේ පුනේ....

" චූට්" අම්මගෙන් ඇඩි එකක්...

" කියන්න...." මත් ටිකක් සද්දෙට කිව්වා....

" ඔයාගේ කොට්ටේ රෙද්ද ඇතුලේ තිබ්ලා පොටෝ එකක් හොයන්.. කොල්ලෙක්ගේ.." කොල්ලෙක්ගේ කැල්ල ටිකක් බර කරලා තංගි කිව්වම මට දෙලොව රත් වෙලා ගියා...

බෑග් එක සාලෙම බිම අතැරලා මත් ඔළුවට අත ගහන් කාමරේට දිව්වා...

" කෝ..... ඒක....."

6 කොටස

" මොකද බේරිහන් දෙන්නේ... ඇගපන සෝදන් එනවා අපිත් දැනගන්නෙපැයි ඔවා..." ඊ.... මේ අපේ අම්මන්. හිතන් ඇති කොල්ලෙක්ගෙ ගොටෝ එකක් හම්බවෙව්ව පලියට උගෙ කරේ ගහලා යවන්න...

ඒව හදේ තමා. එලෙව්වත් යන්න...

.....

දැන් ඉතින් ඕක කියනකන් නිදහසක් නැති එකේ මත් මගේ පුරුදු ඇදුමට බැහැලා පඩිපෙළේ අත් වැට දෙගේ රුට්ටලා එකෙන්ම පහලට....

කියන්න සතුටුයි මත් ගිහිත් නැවතුනේ අසියගෙ කකුල මුල...

" හොඳ වැඩේ ඕක කරගන්න තෙ දැගලුවේ..." අසියා පුටු පත්තට ගහහා හිතා වෙන්න ගන්නා....

කොන්දන් අල්ලන් තැගිටගන්න මත් හෙමිට ගිහිත් පුටුවකින් වාඩිඋනා....

" ආ .. ලොකු මොකාගෙද අර ගොටෝ එක.. ඒක කොට්ට උරේ අස්සෙන් දලා පරිස්සම් කරන්න තරම් කවුද එයා..." මත් ඒත් බැලුවා ඇයි පරක්කු කියලා....

" හුස්ම ගන්න අම්මා..... මත් පැනල යනව ඇ.. හෙමිට උත්තර දෙන්නමි..." මත් කකුල් දෙක පුටුව උඩට අරගන්නත් අසියා ඔරවපු පාරට කකුල කෙලින්ම බිම....

" කියන්න බෑ තැද්ද පුතේ.. ලොකු කෙල්ලෙක් ඉන්නේ.. බයෙන් මේ අපිත් ඉන්නේ.. අම්මට තටාගන්න කියලා ගියොතින් එහෙම අපි මේ මිනිස්සුන්ට මුත දෙන්නෙ කොහොමද..." ඔය කිව්වේ...

" මුත බැරිනම් වෙන කොහෙ හරි කමත්තෑ දීගන්න... මට ප්‍රශ්නයක් තෑ... අම්ම දන්නෑ මත් කවුද කියලා.. අම්මල එපා කියලා එලෙව්වත් ඒක නම් ජීවිතේට වෙන්නෑ...." අම්මගෙ අතක් නිකට ගාවට ගියා...

" බලහත් මේකිගේ කට.. ඕක නම් අප්පගෙන්ම ආපු කටක් අම්මපා..." ඕක නම් ඉතින් අපේ ගෙදර සාමාන්‍ය දෙයක්.. අම්මා කියනවා මගේ කට ගිහිත් තියෙන්නෙ තාත්තගෙ වගේදු.. තාත්තා කියනවා ඕකෙම අතින් පැත්ත.

" මොකක්ද ලොකු... ඒ ගොටෝ එක කාගෙද. මත් නම් මීට කලින් දැකල තෑ හැබැයි..." ඔය දැන් අපෙ අම්මගෙ උත්සහය අසියගෙ මාර්ගෙන් දැනගන්න.

" හරි අනේ. ඔය මත් කලින් යාලුවෙලා ඉදපු කොල්ලා..." අම්මගෙ ඇස් බලන් ඉද්දි පොල්ගෙඩි සයිස් උතා.. අසියගෙ කට භාගෙට ඇරිලා...

" උබ කොල්ලෙක් එක්ක යාලු වෙලා ඉදියද ලොකු..." අසියා අහනව ඒ පාර....

" යාලු වෙලා හිටියමත් කියන්න බෑ ඉතින්.. ඔයාලට ඒක මාව්ටු නොවුනේ අපිට ඒ දවස් වල ලව් කරන්න තරම් කාලයක් හම්බුන්නැති නිසා..." ඇත්තම කිව්ව ඉතින්... දැන් ඕක මත් නොකිව්වත් කොහොමහරි මෙයාලා දැනගන්නව...

" ඒ කිව්වේ කොයි කාලෙද මය...? " ඒ අම්මා...

" ඒලෙවල් ලියන්න මාස පහකට විතර කලින් ..." මත් කිව්වා ...

" පෙනේද මුත්.. අපි කන්න බොන්න දීලා ක්ලාසුයි හැම මගුලෙම යවනව ඉගෙනගනී නෙ කියලා.. බැලින්නම් මගුල් තටන්නයි ලැස්ති වෙලා තියෙන්නේ..." සේරම හරි ඔහොම කියවද්දි තමි ඔවා කිව්වෙ අපරාදෙ කියල හිතෙනව...

" අනේ අම්මා මේ.. මත් තටපු මගුලක් තෑ හරිද.. දැනගන්නනෙ ඕන උනේ... ඔන්න කිව්වා.. හරිනෙ දැන්. කරුණාකරලා ඔය බයිලාව තවත්තන්න..." තලල ලගට අත් දෙකක් වැදලා මත් කිව්වා....

" දැන් කෝ පුනේ ඒ කොල්ලා.." ඒක අහපු විදිහ තමි එව්වර ඇල්ලුවෙ තෑ මට ..

" එයා දැන් බැදලා අම්මේ..." අයියට බකස් ගාලා හිතා ගියේ මත් ඒක කියපු විදිහට වෙන්නැති....

" බැදලා...? " අම්මා අහනවා...

" තෑ තමිබලා... ඇයි රෙද්ද.. ඒ කාලේ කතාබහ කරන්න නියා හමිබ උනේවත් තෑ හරියට විභාගෙ නිසා. පස්සෙ ඉතින් තමිබර් එකක් ඉල්ලගන්නවත් ගාතක් ගියේ තෑ. අනිතමේ හමිබුනෙන් තෑ.. ගිය අවුරුද්දේ බැන්දූ කියල යාලුවෙක් මාර්ගෙන් ආරන්වි උතා. අනික ඔය ෆොටෝ එක ඕක තමා සේරටම මුල. ඉස්සර එයා ක්ලාස් වල විභාග වලින් වැඩිම ලකුණු ගන්න නිසා, වැඩි ලකුණු ගන්න අයගේ ෆොටෝ සර්ලා පෝස්ටර් වලට එහෙම දූනව ක්ලාස් ප්‍රමෝට් කරගන්න ඒවයිත් ෆොටෝ එකක් දැක්ක නිසා නියාගන්නෙ මතක් වෙන්න..." මත් කියාගෙන කියාගෙන ගියා....

" ඉතින් ඇයි ඒක තාමත් ලග..." ඔදු අම්මෝ තිකත් තඩු අහනව වගේ තෙ මේ....

" දෙසිසත්තෝ මත්වත් දන්නෑ. මට අසින් කරන්න අමතක උනා.. ඉස්සර අර පොඩි එකී මගෙ කාමරේ අදින්නැති තැනක් තෑ තේ. හදිස්සියට ඇද අස්සේ ගැහැවෙ ඒකයි.. මේ ලගදී හම්බ වෙලා අසින් කරනව කියලා ඉදලා මට ඒක අමතක උනා. ඒක ඔයාල දැක්කොත් තව මගුලක් වෙලා මාව උාට බන්දලම දුයි කියලා බයට මත් ඒක කොට්ට උරේ අස්සේ ගැහැවේ... හරිද..හරි තෑ කිව්වත් කරන්න දෙයක් තෑ මත් කියල ඉවරයි... " කියාගෙන මත් තැගිට්ටා

" අනේ ලොකු මට මේ ගනන් ටික තේරෙන්නෑ අනේ..." ඒ ගමන තව මගුලක්...

" ඇයි අතන තව එකෙක් ඉන්නව පේන්නැද්ද. ගිහින් උගෙන් අහගනිත්.." මත් අසියගෙ දිහාවට ඇගිල්ලක් දික් කරලා ඩුට්ට කිව්වා.

" උා ටොකු අසිනවා..." ඒ ගමන මගෙ කතා විලාසෙ හොරාකාලා.

" එහෙනම් ඕන මගුලක් කරගං මට වද නොදී..." මත් කියාගෙන එන්න හැරුනා...

" අම්මා බලන්නකෝ අනේ.. ඇහුවොත් තරේ මැත්ස් ගානක් ඇහුවොත් කියල දෙන්නෑ..." තංගී බර බරේ අදිනවා...

" උබලට දැන් නියන ගනන් තෙවේ බත් අපිට ඉස්සර තිබ්බේ.. උබට ගනන් උගන්නන්න මට වෙනම ක්ලාස් යන්න වෙනවා.. යුටියුබ් එකේ බලනවා..." ශේපේ කාමරේට ඊංගගන්නා...

" ෆෝන් එක දීලා යනවා එහෙනම්.." ඒ ගමන ආයෙ බෙලිකටුමාලේ හොල්ලනවා.

" ෆෝන් එක මේසේ උඩ ඇති බත්..." එහා ගෙදර මිනිහත් දන්නවා මගේ ෆෝන් එක මේසේ උඩ කියලා..

පස් වෙනි වතාවටත් වැදුන එලාමි එක ඕෆ් කරලා අනිත් පැත්ත හැරුනා....

ඒත් බෑ නේ වැඩට යන්නෙපැයී සංදේශ් සර් මගේ ඔලුව කන්න බලන් ඇති. පව් එයාගේ කාලේ.. මන් තැගිට්ටා....

" දැන් එලාමි එකට තැකිටිත්ත පුරුදු වෙන්න දුව...බැඳලා ගියපු දුක පව් තැත්තමි ඒ මනුස්සයා...." අම්මා කියනවා...

" විකාරද... උදේ පාන්දර විහිළු කරන්නෙපා..." කියාගෙන මන් මාරු උනා...

කහ පාට ශර්ට් එකකට ඩෙනිම යට කරලා පෝනිටේල් එකක් දලා කළු පාට හයි භීල්ස් දෙක අතට අරන් මගේ බෑග් එක එල්ලන් මන් පහලට බැස්සා....

" කහ කිරිල්ලියෙක් වගේ..." ඒ තාත්තා.

මගේ පිගාන අරන් ගිහින් මන් තාත්ත ගාවින් වාඩි උනේ Breakfast ගන්න.

" මන් ගිහින් දන්නමි යන ගමන්..." තාත්තා කියනවා...

" ඇයි බයද මාව කවුරුහරි උස්සන් යයි කියලා ." මන් ඇහැක් ගහලා තාත්තගෙන් ඇහුවා...

" ඉක්මනට උස්සන් යනව නමි ලොකු දෙයක්.." ඇත්තමයි මේ අපේ අම්ම නමි...

" ඔව් ඔව් මට තේරෙනවා මාව එල්ලෝගන්නකන් තමා හැමෝම බලන් ඉන්නෙ කියලා... ඔහොම යන්නෝ කවදහරි මගේ අගේ දැනෙයිනේ මේ ගෙදර මනුස්සයන්ට.." කුස්සිය දිහාට යන්න තැගිටිට අම්මට ඇහෙන්න සද්දෙට මත් කිව්වා...

" අම්මගෙ කටමසි මේකිටත් තියෙන්නේ.." තාත්තා මුත අකුලන් ඇහෙන තැහෙන ගාතට කිව්වත් මට තමි ඒක හොදට ඇහුනා... කුස්සියට යමින්ගමන් ඉදපු අම්මා ආයෙම හැරුනා අපේ දිහාට ..

" මොකක්හරි කිව්වද..? " කියාගෙන ...

ලොකු බත් කටක් කටට ඔබාගෙන තාත්තා මුකුත් තෑ කියන්න ඔලුව වැනුවම මට තේරුනා මගේ තාත්තා කොව්වර පව්ද කියලා...

" තව ටිකකින් තසිමෙන්නම කනවා..." මත් තාත්තට ඇහැක් ගහලා කිව්වම අපේ අසියා හැදෙන්නෑ කියන්න වගේ ඔලුව දෙපැන්නට වනනවා මත් බලාගෙන....

7 කොටස

දඩ්බිඩ් ගාලා දුවලා මත් අසියගේ වත්ඬියට ගොඩ උනේ එයා බැත්ක් එකට යමින් ගමන් මාවත් ඔරිස් එකට ලගට අනඇරන් යන්න කියලා කියාගෙනමයි....

අසියා එක්ක ඔරිස් එකට ආවත් මත් සර්ගෙ ගෙදර යන්නෙපැයි. එයාටත් තැනි අමාරු සේරම හැදෙන්නේ මගෙම කරුමෙකට .

ඔත්තඔහෙ හෝල්ට් දෙකතෙ කියලා හිත හිනාම මත් බස් එකට ගොඩ උනා...

මත් සර්ගේ ගෙරට එද්දී එහෙ වැඩට ඉන්න එක්කෙනා මල් වලට වතුර දුනවා....

" ආ.. අද තෝනා කලින් තේද...? " මේ මනුස්සයා මුතට මුලිච්චි උනත් හරිම සුහඬි. කට පුරෝලා හිනාව...

" අද චුට්ටක් කලින්.. මත් උදව් කරන්නද ඔයාට..." මත් බෑග් එක බේන්ච් එක උඩින් නියලා ඇහුවේ. වෙනදටත් මත් එන්නේ හුගක් පරක්කු වෙලා නිසා අද කලින් ආවට වැඩක් නෑ නේ....

" අනේ එපා එපා... ඔය තෝන අද ලස්සනයි.. ඔය ඇඳුම් කිලිට් උනොත් මගෙ හිතටත් හරි නෑ..." මත් හිනා උනා...

" නෑ එහෙම වෙන්නෑ... මත් කැමැත්තෙන්තේ කරන්නේ..." මත් වතුර දද ඉදපු හෝස් එක ඇදල ගන්නා.

" එහෙනම් තෝනා.. චුට්ටක් ඉන්න මත් ගෙට දුවලා එන්නම් අපේ චුට් බේබ්ට නේ එක දීලා එන්න.." මලකෙලියයි මට මේක දීලා මෑත් මාරු උනාවන්ද...

ඔත්තොහේ කමන්නෑ... මේවට වෙනම පඩියක් ඉල්ලගන්නෝනා.. නෑ මත් කිවේ ඉල්ලන් දුගන්න බාල්දී වලට....

වතුර දද ඉද්දී එකපාර වතුර තතර උනා...

ඒ ගමන මොනා උනාද බලන්න හෝස් එක මුතගාවට ලං කරේ නිකත් වතුර ඇතුලේ හිර වෙලා වගේ තේරුන නිසා...

" මුගේ අප්පට...!!!! " ඉබේටම මට කියවුනේ හෝස් එක අතඇරුනේ එකම වෙලාවට....

මෝඩකමක මහන හෝස් එක මුතටම අල්ලන් හිටියා එක පාර වතුර ආවේ නිබ්බ ප්‍රශ්‍ර එකටත් එක්ක මගේ මුනේ ක්‍රීම් ටිකත් හේදිලා යන්නම තැවුනා... ඇහැටත් ගියාද මන්ද....

ඒ එක්කම මට ඇහෙනවා මහ ජරා හිතාවක්... සැකේට ඔළුව උස්සලා උඩ බලුවේ... හරි හිතුවත් වගේ ඔය ඉන්නේ... වැහි.. හිතාවෙන කැත.

වෙන කවුරුත් තෙවේ සංදේශ් සර් උඩ බැල්කනි එකට වෙලා ගමටම ඇහෙන්න හිතා වෙනවා....ඇති උනාම තවත්තත්තැත....

අතේත් මුනේ බේරෙන වතුර ටික පිහිදුන් මත් බැලුවේ දුටගෙන දුටගෙන එන වැඩකරන කෙනා දිහා...

" අයියෝ තෝතා... මත් කිව්වනේ... චූට්ටක් එහාට උනා විතරයි මොකද්ද කරගත්තු විනාසේ..." තලලටත් අතගහගෙන මත් ගාවට දුවන් ආපු වැඩට ඉන්න කෙනා ටැප් එක ඕෆ් කරලා මත් ගාවට දුවන් ආවා...

" ඒක ට කමත්තෑ අතේ... මත් මුත පිහිදගන්නමි.." එක පාරක් ආයෙම උඩ අත්වැටට බර දිලා ඉන්න සංදේශ් සර් දිහාත් බලාගෙනම මත් බෑග් එක අරන් ගෙට ආවා....

ඔෆිස් රූමි එකට ගිහින් මට පැවරිලා තියන වැඩ ටික පටන් ගන්න මත් ඉදගන්නත් එකපාර තහයටම සැර වතුර පාරක් වැදුන නිසා උගුර ඉදන් ඊදෙනවා....

" පුතා... ටිකක් පහලට ආවනමි..." ඒ එක්කම ලාවට ඇහුනේ ලොකු බොසාගේ වොයිස් එක...

මට වැඩක් තැනි ඒවට මත් කන් දෙන්න හොඳ තැනි නිසා
ෆයිල්ස් සේරම ටික දිග ඇරන් මත් මගේ වැඩේ පටන් ගන්නා....

විනාඩි දහයක් වගේ යන්නැති මෙව්වරවෙලා හැරිලවන් නොබලපු
සංදේශ් සර් කඩාපාන් වෙලා දිග ඇරන් ඉඳපු ෆයිල්ස් සේරම
වැහුවේ මත් කටන් ඇරන් සර් දිහා බලන් ඉද්දී....

" මන්දී...අපි නුවරඑළි යන්නෝනා.. එහෙ නේ ෆැක්ටරි එකේ
පොඩි අවුලක් ගිහිත්..." හන්දෙයියනේ.. මේ හදිස්සියේ නුවරඑළි
පලයන්කෝ දැන්... ඒකත් මෙ ගොඩ සුද්ද එක්ක...

" මන්දී ඔයාට මාව ශුවර් තැන්නම් කියන්න මට වෙන කා
එක්ක හරි ගියහැකි.. අනික තමුසෙ විතර ඇ අපේ ඔෆිස් එකේ
වැඩ කරන එකෙක්ට ඉන්නේ...නාත්තමයි කිව්වේ ඔයා තුන් හතර
පාරක් එහෙ ගිහිත් නියනවා ඔයාව එක්කත් යන්න කියල..." ඒ
කතාව තමි ඇත්ත තමා.. ඒත් අතේ මන්ද අප්පා....

" මන්දී මට කාලේ වටිනවා.. ඉක්මන් කරන්න.." පුදුම
කුලප්පුකාරයෙක් මේ යකා...

" හරි සර් මත් එන්නම්.." හිත හිතා හිටියෙ තෑ කිව්වා...

" හරි එහෙනම් දැන් ගෙදර ගිහිත් ගෙදර අයටත් කියලා ඇදුම්
දෙක තුනක් අරන් එන්න. මොකද එක දවසින් ගිහිත් එන්න බෑ
නේ... ඔයාගේ වගකීම මත් බාරගන්නවා ඒ දවස් දෙකට..." පුදුම
එකෙක් මේ කිව්වා මේ ගියා... අදහන්න වටිනවා මේවා.. මොනා
උනත් මත් පලවෙතිවතාවට අලුත් සර් එක්ක මෙහෙම ගමනක්
යන....

පට ගාලා බෑග් එකත් හදාගෙන මත් ආයෙත් ගෙදර යන්න ආවේ
තැන්නම් ඊගවට මට කාලේ වටිනවා කියාගෙන මාව මග හලලා
යන්නත් බැරිකමක් තැනි නිසා...

ගෙදරින් ගියාටත් වඩා ඉක්මනට ආයෙම එන මාව දැකලා අම්මා කලබල උනා...

" ඇයි මේ... මොකක්හරි ප්‍රශ්නයක්ද පුතේ. ගියපු පසින් ඇයි...? " අම්මා මගේ මුත දිහා හොඳට බලලා අහන්නේ නිකත් හොර අල්ලන්න වගේ.. මත් ගැන අපේ ගෙදර උදවියට තියන විශ්වාසයක තරම...

" ප්‍රශ්නයක් තැත්තෙමත් තැ.. අදම නුවරඑළි යන්න වෙනව අම්මා.." අම්මා පුදුමෙන් බලන් ඉන්නවා. මත් දන්නවා ඊලගට අහන ප්‍රශ්නේ..

" කා එක්කද දැන් ඔය යන්නේ.. කී දවසකටද.? " මත් කාමරේට ආවේ ඇහුන්නැති ගාතට...

මගේ බෑග් එක අරන් ඇදුම් දෙක තුනක් ඔබාගන්නා.

ටිකක් පිළිවෙලට ඉන්න එපැයි.. ගෙදර ඉන්නව වගේ ඔහෙ ඉන්න ගියොත් සර් කාරයා දුප් යන්න කියලා එලියට ඇදලා දුවී ..

" මත් අහපු ප්‍රශ්නෙට උත්තරයක් දෙනවා ලොකු.. තාත්තටවත් නොකියද යන්න හදන්නේ ඔය..?" කතට නිවතක් තැ ඉනිත්...

" අම්මා.. නුවරඑළි යන්න හදන්නේ මේ හදිසියේ.. ඒකත් මේ එහෙ ප්‍රශ්නෙකට. ඉනිත් මත් මීට කලින් ගිහින් තියේ නේ අම්මා..." බෑග් එකේ ශිප් එක වහන ගමන් මත් කිව්වා....

" තාත්තට කියලා ඕන එකක් කරගන්නවා.. කියන දෙයක් අහන තේ... " මත් ගන්නා අතට ෆෝන් එක...

තාත්තට මත් කෝල් කරා අම්මා.. එවලෙමයි මත් තාත්තට
කිව්වේ....

මත් කියද්දි අම්මා මට රවතව.

" ඔව් ඔව් උබලා දැන් හැමදේම මට කියන්නේ අන්තිමට.. ලොකු
වෙන්න ලොකු වෙන්න නිදහසක් තෑ මේ හිතට. ගින්නරමයි
දෙන්නේ... උබ ගිහිත් එතකත් මත් ඇවිලෙනව බත්..." අයි අයියෝ..
යුද්දෙ ප්‍රකාශ කරනවා ඒ ගමන...

සාම ගිවිසුමක් ගහන්න වෙයි...

" අනේ අම්මා.. ඔයාට ඔව්වරටම සැකනම් මත් සර්ට කෝල්
එකක් අරන් දෙන්නද.?මත් දැන් ලොකුයි අම්මා... ඉස්සර හිටිය
වගේ නෙවේ මත් කල්පනා කරලා බලලා වැඩ කරන්නේ දැන්..බය
තොව් ඉන්නකෝ..." මත් අම්මගේ හිත හදන්න ලොකු උත්සහයක්
ගන්නා.

ඔව් හයේ පාරක්...

මට පාරක් ගහගෙන අම්මා කාමරෙන් ගියේ...

පහලට ගිහිත් අම්මට වැදලා කරලා එලියට බහින්නත්
කලින් වාහනයක් අපේ වත්ත ට දුද්දි සේරටම කලින් අම්මා
මිදුලට බැස්සා ..

මාත් බැලුවේ අපේ ගෙදරට කාර්බාර් වලින් එන බුවා මොකාද
කියලා.. මලහන්නිලව්වයි සංදේශ් සර් මොනා කරනවද මෙහේ...

" අම්මා... මත් මත්දීගේ වැඩ කරන තැන ඔව්නර්..." මත් අත් දෙකත් බැඳත් මේ දිහා බලාගෙන...

" ඔව් පුතේ..." අපේ අම්මා බලහත්කෝ..

" මත් මේ ආවේ නුවරඑළි යන ගමනෙදි මත් මත්දීගේ වගකීම ඒ දවස් දෙකට ගන්නවා කියලා කියන්නයි.. එයා මගේ සෙකට්ටි නිසා අනිවාරෙන් මේ ගමන යන්නෙපැයී.. අම්මලගේ අකමැත්තක් තෑ තේ මේ ගැන..." පුත් කිව්වෙ තමි කොහොමද තමුසෙ එන්නැත්තමි එක්කත් යන්න අය ඉන්නව කියලත් කිව්ව යකෝවි...

" අනේ එහෙම අකමැත්තක් තෑ අපේ. ඒත් ඉතින් එහෙම ගෙවල් වලින් පිට නියලම තෑ.. ඔය පුතා ඇවිත් මෙහෙම කතා කරද්දී ඒ ගැන නිබ්බ බයත් තැනි උතා..." අනේ අම්මෝ මේ කියන කතා අහන් ඉන්නෙ කොහොමද මත්. මට තමා පුප්පන්න නියන් හිටියේ....

" අපි එහෙතමි යන්ද මත්දී.. පරක්කු වෙනවා. රෑ වෙන්න කලින් එහෙට යාගන්න ඕන.." සර් එබ්ලා කියද්දී මත් මගේ බෑග් එක අරන් එළියට බැස්සා....

මෙන්න යකෝ මු වදිනවා... අම්මා ඇස් වලින් සර්ව පෙන්නනවා. ශුවර් එකටම උබත් මේ වගේ හැදියන් කියලා කියන්න වගේ.... ඇත්තමයි මේකා ලකුණු දගන්නව වැඩී....

මත් ගිහිල්ලා තැමිගෙන හිටපු එකාව අහකට තල්ලු කරල මත් අම්මට වැන්දෑ.

මට රවාගෙන මැත් තැගිට්ද්දි අම්ම මගෙ කනට කරලා ,

' උබට වඩා තමි හොඳයි බත්..' කියලා කියද්දී පොලොව පලන් යන්න හිතුනා.. කොහොමත් මට වඩා පිට උන් ලොකුයිනේ...

" දෙන්නම පරිස්සමින් ගිහින් එන්න එහෙනම්.." අපේ අම්මගෙ ආශීර්වාදෙන් අරන් අපි ගමන පිටත් උනේ....

8 කොටස

මග දුරක් ආවා අපි කිසි කතාබහක් නැතුව...

උදේ ඉඳන් තිබුන ඔලුවෙ කැක්කුම එන්න එන්නම වැඩි වෙනව වගේ තේරුනා. ඊටත් වඩා මේ රෙද්දේ ඒසි එක... හුස්මගන්නත් අමාරුයි.. පුරුදු ඒවත් තෙවේ නේ.

මොකටත් කියල මත් හැමතැනම පැනඩෝල් කාඩ් එකක් ගෙනිව්වත් මත් ඉඳලහිටලවත් ඒක පාවිච්චි නොකර අතින් අය ඉල්ලුවොත් දෙන්න නියන් ඉන්නෙ. ඉස්සර වගේම දැනටත් අම්මා මට බේත් පොවන්න මාත් එක්කම ගේ වටේ දුවනව. මත් අකමැතිම දෙයක් තමා බේත් කියන්නේ ...

එහෙමිම සිටි එකට ඔලුව නියාගෙන ඇස් දෙක පියාගෙන ඉඳලා , ආයෙම ඇස් ඇරියේ ඇත්තට මේකට කම්මැලිවත් නැද්ද කියල හිත හිතා මුත දිහා බලලා ආයෙම ඇස් පියාගන්නා...

වචනයක්වත් කතා කරේ නෑ.. පැය විසිහතරෙම කියෝන මට ඒක නිකත් මහලොකු දෙයක් වගේ...

එන්න එන්නම ඔලුව කැක්කුම වැඩි නිසා තලලත් ඇගිලි වලිබි තෙරප ගන්න ගමන් මත් ආයෙම ඇස් පියාගන්න.

.....

සුදුම කෙල්ලෙක් මේකි නම්.. වාහනේට තැග්ග වෙලාවේ ඉදන්
සුමිබන් ඉදල දැන් සැපේට සිටි එකේ ගුලිවෙලා නිදී.. මාර එකියක්
ඇත්තට. වචනයක්වත් කතා නොකරපු හැටි.....

සංදේශ් ඇස් පියන් ඉන්න කෙල්ලට රව රවා හිතුව.

බැරීම තැන රේඩියෝ එක ඔත් කරාටවත් කෙල්ල නෙවේ ඇස්
ඇරියේ....

යන්න රැ වෙන නිසා දහයෙන් පස්සේ කෑම කඩ ගුවර් තැනි
නිසා කෙල්ලටත් බඩගිනි ඇති කියලා හිතලා සංදේශ් කෙල්ලට
තැගිටිටවන්න ට්‍රයි කරා...

" ඒයි.... ඒ....හ්... මේ... තැගිටිතවා..." ඔහ් ගෝඩ් කෙල්ලට උන...
අනිත් අල්ලලා කොල්ලා කතා කරේ රැට මෙහෙමිම කාලා යමු
කියන්න කෙල්ලට ඇහැරන්න හිතාගෙන උනත් කෙල්ලගේ අතේ
රස්තෙට කොල්ලගේ ඇස් උඩ ගියා....

ඒසී එක ඔග් කරපු කොල්ලා කෙල්ල දිහා හැරිලා බැලුවා...
සුදුමැලි උන තොල්පට ගැහෙනවා... කොල්ලට පලවෙතිවතාවට
කෙල්ල ගැන පව් කියලා හිතන්න ඒක ආයාසයෙන්ම වලක්වගෙන
කෙල්ලගේ අතට තට්ටුවක් දැමිම.

" මි....හ්..." කෙදිරියක් එක්ක කෙල්ල ඔලුව ඉස්සුවත් ඇස් නම්
නාම ඇරැන්නැ.....

.....නුවරඑළි ගියාම මේ ලෙඩ තව වැඩිවෙයි සිතලට.. මේ
මොත්ඩිසෝරියට බේත් මොනාහරි අරන්ම ගියානම් එකක්.....

සංදේශ් හිත හිනාම හොස්පිටල් එකක් බලලා වාහනේ තතර කරා.....

' දැන් ඉතින් තැගිටිටවහන්කෝ...යකාගේ නින්දක් මේක...'
කොල්ලා තමන්ටම කියාගන්න ගමන්.. ආයෙන් කෙල්ලගේ අතට තට්ටුවක් දැමිමා....

" අ..හ්.. සර් අපි ආවද... ?අප්පොව්වියේ මට නින්ද ගියානේ...."
එක පාර ඇස් ඇරලා බලපු කෙල්ල කලබලෙන් සිටි එකෙන් කෙලින් වෙද්දී කොල්ලා ගැස්සිලා ගියේ කොහොමටවත් අමාරුවෙන් ඉදපු කෙල්ලගෙන් ඒ වගේ රිඇක්ශන් එකක් බලාපොරොත්තු නොවුන නිසා...

" කොහෙද සර් මේ ඉන්නේ...." වටේ පිටේ බලන ගමන් මන්දී අහද්දී සංදේශ් තාමත් යකෙක් දැකලා වගේ ඇස් ලොකු කරන්....

" තමුසෙට මොලේ හොද තැද්ද.. බැහැලා එනවා..." සංදේශ්ගේ කල්පනාව බිඳුනේ මන්දී ඒ මූන ඉස්සරහින් අත එහෙට මෙහෙට කරද්දී.

කෙල්ලන් එක පාර මුට වැහුන යකා මොකාද හිත හිනා වාහනෙන් බැස්සේ හිටගෙන ඉන්නවත් පතක් තැනුව.

විසික් වෙව් විසික් වෙව් වගේ සංදේශ් පස්සෙන් ලොකු අඩි නිය නියා ඇවිදන් ආපු කෙල්ලට පස්සෙයි මීටර් උනේ මේ ඉන්නේ හොස්පිටල් එකක කියලා...

" සර්.. සර්ට මොකක්හරි අසනිපයක්ද... ඇයි මෙහෙ ආවේ..."
අඩියට දෙකට සංදේශ් ගාවට දුවන් ගිහින් මන්දී ඇහැව....

" නමුසෙ වගේ පිස්සු ඩයල් වලට බෙහෙත් කරන්නේ මේ වගේ තැත්වල නිසා..." සංදේශ් වැඩිය නොහිතා කිව්වා....

" එහෙනම් සරුත් මත් වගේ පිස්සු ඩයල් එකක් වෙන්නැති අනිවාරණම. මොකද මෙයන් පිස්සු තද උනාම එතව ඇත්තේ ඉස්පිරිතාලෙකටනේ..." කෙල්ල අතින්පැත්ත හැරීලා ඒ ටික ඇහෙන නොඇහෙන ගාතට තමන්ටම කියාගන්නත් ඒක සංදේශ්ට හොඳට ඇහුනා..

" මොනාද කියවන්නේ.. කියන දෙයක් ඇහෙන්න කියනවා..." ගැස්සිලා ගියපු කෙල්ල මුකුත් නෑ කියන්න ඔලුව වැනුව.....

.....

" ශික් කාලේ අපරාදේ..." සංදේශ් ඇවිත් තිබුනේ රජයේ රෝහලකට නිසා එයාලට තමන්ගේ වාරෙ එතකත් හුගක් වෙලා බලන් ඉන්න සිද්ද උනා....

" සර් ඇත්තට ඇයි අපි මෙහෙ ආවේ... සර්ගේ නෑ වෙන කවුරුහරි මෙහෙ ඉන්නවද...? " මන්දී අහද්දී සංදේශ් බෙල්ල ඇල කරලා මන්දී දිහා බැලුව.

" ඔව් අපෙ පුංචි අම්ම ඉන්නවා..." සංදේශ් රවාගෙන කිව්වම. මෝඩ මන්දී ඒක පිළිගන්නා....

" වයස ඇති නේ සර් .." ඊලගට මන්දීගෙ ගොත් ප්‍රශ්නේ අහපු සංදේශ් ආයෙම මන්දී දිහා බැලුවා

" නමුසෙගේ වයස වගේ ඇති..." පුංචි අම්මට ඒ තරම් පොඩි වයසක් වෙන්නේ කොහොමද කල්පනා කර කර හිටපු මන්දී ගාවට ආවේ තර්ස් කෙනෙක්.

" ඔය එන්නේ අපේ පුංචි අම්මා..." කියලා කතා ගාවට පාත් වෙලා සංදේශ් කියද්දී මන්දීගෙ ඇස් තලලේ.. මොකද ඒ ආවේ හුගක් වයස අඩු කෙනෙක් නිසා....

" මොකක්ද සර් වෙන්නෝන.." තර්ස් ඇවිත් අහද්දී සංදේශ් උත්තර දෙන්න කලින් මන්දිගෙ කට ඉස්සර උනා...

" ආ... ඔයා තේද සංදේශ් සර්ගේ පුංචි අම්මා... මත් තමා එයාගේ සෙකට්ටි.. ඔයාව හදුනා ගැනීම සතුටක් පුංචි අම්මේ..! " නොහිතපු වෙලාවට මන්දි කරපු වැඩේට සංදේශ් තලලෙ අතගහගත්තේ ඒ එක්කම ආපු තර්ස් අඩි දෙක තුනක් පුදුමෙන්ම පස්සට යන්නැද්දී.....

" ඔහ්.. කටවහපිය.." සංදේශ්ගේ අතෙන් මන්දිගෙ කට තද කරපු සංදේශ් තර්ස් ගාවට කිට්ටු උනා...

" සොරී... මෙහ් එයාගේ ඔලුවෙ පොඩි අවුලක්.. ඒකයි මේ එහෙම කතා කරේ...සමාවෙන්න.. අපිට ඩොක්ටර් හම්බවෙන්න පුළුවන්ද...?

" සංදේශ් මන්දිට ඇහෙන්නැති වෙන්න තර්ස්ට කිව්වේ.. ඕක ඇහුනොත් මොන තාඩගමක් තට්ටිද කියන සැකේට...

" ඩොක්ටර් ඉන්නව සර්.. ඇතුලට යන්න.." කිසි දෙයක් හිතාගන්න බැරුව ඉදිය තර්ස් මන්දි දිහන් බලලා කියද්දී සංදේශ් ඔලුව වහලා මන්දි ගාවට ගියා....

" අපි යන්..." කියලා සංදේශ් ඉස්සර උනා...

" අපි යන්නම් පුංචි අම්මේ.. පස්සෙ වෙලාවක හම්බවෙමු..." කියලා මන්දි ආයෙම පුංචි අම්මෙක් ගැන කියද්දී සංදේශ් බලෙන්ම ඇදත් මන්දි එක්ක ඩොක්ටර් ගාවට ආවේ... මේ දිහා පුදුමෙන් බලන් ඉදපු තර්ස් ඉක්මනට එතනින් දුවල යද්දී....

.....දැන් අර තර්ස් හිතයිද දන්නැ එයාගේ මුතෙන් එව්වර වයසක් පේනව කියලා.. ශික් මාත් මේ කොහෙවත් ඉන්න පුංචි අම්මෙක් ගාවගන්නේ. මේ උන විකාරෙන් කියවන එකී ඉස්සරහා.....

සංදේශ් හිතුවා...

ඩොක්ටර් කියලා මන්දිට බේන් ටික අරන් ආයෙම වාහනේට ආවා....

" සර්... මන් හිතුවේ වෙන මොකට හරි සර් ඩොක්ටර් හම්බ වෙන්න ආවෙ කියලා... මට බේන් එපා සර්.. " මන්දි වාහනේට ගොඩ උන ගමන් කිව්වේ.. බේන් කියන්නේ පේන්නම බැරි දෙයක් නිසා....

" තමුසෙට දැන් ඔහොම තමි ඔය පිස්සුව එහෙ ගියාම ඩබල් වෙනවා සීතලට. ඒක නිසා කට පියන් ඉන්නවා. පඩියෙන් මේ සල්ලි වලට කපාගන්නව. රැට කාලම නිදාගන්නවා දැන් ඔලුව නොගහා ඉන්නවා .." මන්දි වචනයක්වත් කියන්න කලින් උපදෙස් දීපු සංදේශ් වාහනේ පාරට දැමීම.

9 කොටස

හොඳ කෑම කඩයක් බලලා සංදේශ් වාහනේ පැත්තකින් පාර්ක් කරා....

" වැඩි වෙලා ඉන්න බෑ... කෑවා බිච්චා පිටත් උනා.. මට බබ්බු තලව තලව ඉන්න බෑ..." කියාගෙන ගිහිත් වාහනෙන් බැස්ස සංදේශ් දිහා බලන් හිටපු මන්දිට හිතුවේ.....

" කඩිකුලප්පුකාරයෙක්..." තමන්ටම එහෙම කියාගන්න ගමන් මන්දි ආයෙත් ශට්ට් එකෙන් එලිය බලද්දී තමන් දිහා එලියේ ඉදන් බලන් ඉන්න සංදේශ්ව දැකපු පාර, මන්දිව ඉබේටම වාහනෙන් බැස්සවුනා.

ගෙනාපු කෑම එකෙන් චුට්ටක් කාපු මන්දී ඉක්මනට
තැගිටලා අත සෝදන් රස්තෙන් තේ එකක් බිව්වා.

ඒ සේරටම බිල් එක පේ කරපු සංදේශ් ආයෙත් වාහනේට එන්න
යද්දී එක පාර මග තතර උන මන්දී දිහාට තතර වෙලා හැරිල
බැලුවා.

" ඒ පාර ඇයි? " සංදේශ් හිටපු තැන ඉදන්ම අහද්දී මන්දී
මුත දෙක කරන් අතේ සුලැඟිල්ල දික් කරා.....

පයින්ත ආපු හිතාව පාලනේ කරන් ඔලුව හරවලා වටේ බලපු
සංදේශ් මන්දී ගාවට කිට්ටු උනා.

" තමුසෙ තමි... මගෙන් අහන්නෙ ගිහින් එනවා.... " කියපු
සංදේශ් මන්දිට කලින් ඉස්සර වෙලා හොටෙල් එකේ වැඩට ඉන්න
ලේඩි කෙනෙක් ගාවට ගියා....

" එක්ස්කියුස් මී මෙහෙ වොශ් රූමි එක පාවිච්චිකරහැකිද.? "
සංදේශ් ඇහුවා.

" ඔව් සර්.. අර පැත්තේ..." කියලා ඒ ගර්ල් පෙත්තද්දී සංදේශ්
ඇස් වලින් මන්දිට එන්න කියල කියාගෙන ඉස්සර උනා....

" ගිහින් එනවා මන් මෙනත ඉන්නමි..." බිත්තියට හේත්තු උන
සංදේශ් ෆෝන් එක අතට ගන්න ගමන් කියද්දී.. පුදුමෙන් බලන්
ඉදපු මන්දී ඇතුලට ගියා.

.....

දෙන්න එක්කම ආයෙම ගමන පටන් ගන්නා

" ඔයී... ඔය බොක්ස් එක ඇරලා තමුසෙගේ බේත් ටික අරන් බොනවා..." සංදේශ් කියද්දී නිදි වගේ මන්දී ඇස් දෙක තද කරලා පියාගන්න.

" තමුසේ වෙන මොකෙක්ව හරි ඔහොම රවට්ටගන්නව. මන් ඇත්දෙන්තෑ ඔය මායම් වලට. කරුණාකරලා තැගිටිනවා..." ඒ පාර ඇහුනේ සංදේශ්ගේ යක්ශ වොයිස් එක.

" සර්.. මි මේ මට සාමාන්‍යයෙන් බේත් බොද්දී වොම්ටි වෙනවා. ඒක නිසා ගිහිත්ම බොන්නම්..." ඇගට පතට නොදැනෙන්න මන්දී බොරුවක් ගැටගහගන්න....

" එහෙමත් එකක්ද.... ආ දැන් බොනවා..." කියපු සංදේශ් වාහනේ තතර කරා....

" මොනාද බලන් ඉන්නේ.. එද්දී තමුසෙගේ අම්මට මන් පොරොන්දු වෙලානෙ ආවේ.. හොඳින් හරි තරකින් හරි ඕක පොවලමයි තවතින්නේ මම..." සංදේශ් බේත් ටික අතට ගත්තේ මන්දී අප්පිරියාවෙන් වගේ ඒ දිහා බලන් ඉද්දි.

බලෙන්නම වගේ මන්දිගේ අතෙන් ඒ බේත් ටික නිබ්බම කෙල්ල හිටියෙ ඒක විසික්කරගන්න බැරුව.

" සර්.... මන් මේක බොන්නම ඕනද...? දැන් තමි ලෙඩන් හොදයි වගෙ...." ලෙඩන් හොදයි වගේ කිව්වට උතට කෙල්ලගෙ අත් පවා වෙව්ලනව සංදේශ් දැක්ක.

" කතා කරන්නේ බ්ලා වගේ.. කතපලාගන්නැතුව ඕක බිහන්.." හිනෙහුත් බයිත ගමන් සංදේශ් මන්දිට කිව්වා....

එන්න එන්න සද්දෙ වැඩි වෙන නිසා මන්දී වාහනේ දොර ඇරන්
එලියට බැස්සා

" බුදු අම්මෝ සීතල..." මන්දිට ඉබේටම කියවුනා...

ඒ එක්කම චතුර බෝතලෙන් උස්සන් මන්දී ලගට ආපු සංදේශ්ව
දැක්කම කෙල්ලගෙ මුත තව ටිකක් අවුල් උනා.

" ආ..... විනාඩි පහයි දෙන්නේ තමුන්ට " කියලා චතුර බෝතලේ
දික් කරාම මන්දී රවාගෙන ඒක අතට ගන්නා....

අමාරුවෙන් අමාරුවෙන් එක පෙත්ත පෙත්ත බේන් බිලා , එක
පෙත්තකට චතුර බෝතලෙන් භාගයක් ම බොන මන්දී දිහා
සංදේශ් බලන් හිටියේ කටත් ඇරගෙන.

.....මේ චතුර බිපු විදිහට තමි යනකන්ම වොශ් රූමි හොය
හොය යන්න වෙයි වගේ..... සංදේශ් තමන්ටම කියාගන්න.

" හරි සර් යමු..." කියාගෙන කොල්ලගෙ අතටම ආයෙම චතුර
බෝතලේ දීලා මන්දී වාහනේට තැග්ග.... ඒ දිහා විනාඩි ගානක්
බලන් ඉඳපු සංදේශ් ගිහින් ඩ්‍රයිවින් සිටි එකෙන් වාඩිඋනා.

බේන් බිලා ආපු වෙලා ඉඳන් නුවරඑළියෙ තිබුන සංදේශ්ගේ
තාත්තගේ මහගෙදරට එනකන්ම මන්දී හොඳට තිදි.

" ඒයි..... මේ ඕයි.. යකාගෙ නින්දක්තෙ මේක. මන් නින්දනොයා
මෙහෙම ආපු එකම ලොකු දෙයක් මේ තිදිකුම්බරී එක්ක."

සංදේශ් සද්දෙට කියවන් යද්දී මන්දී ලාවට ඇස් ඇරියා උනත් කෙල්ලට ඇස් ඇරන් ඉන්න අමාරු උනේ හොදටම උන අරන් නිසා....

ආයෙම සිටි එකට ඔලුව ගහගන්නම ඉබේටම සංදේශ්ගේ අන ගියේ මන්දීගෙ නලලට....

" ශික්.. මේ ලෙඩවාට්ටුව දක්කන් ආවට වඩා හොදයි තනියමම ආවනම්..." සංදේශ් වාහනෙන් බැහැලා මන්දීගෙ පැත්තෙන් ඇවිත් දොර ඇරලා කෙල්ලට අත් දෙකට ගත්තේ ජීවිතේට මේ විකාරේ මෙනෙත් දැන් බහින්නැ කියලා බැන බැනම.

" අනේ සුදු බේබී මොකද මේ...." කියාගෙන ගේ බලාගන්න සිරිපාල සංදේශ් ලගට දුවන් ආවේ....

" මෙයාට සනීප තෑ සිරිපාල මත් රුමි එකෙන් නියල එන්නම් සිරිපාල බඩු ටික බාන්නකෝ.." කියලා සංදේශ් පඩිපෙල නැග්ගේ.. උන විකාරෙන්ම මන්දී තව තව සංදේශ්ගේ පපුවට ගුලි වෙද්දී... කොල්ලගෙ මුලු හිතම ගැස්සිලා ගියේ මේ වගේ දේකට මුහුන දුන්න පලවෙති පාර නිසා.... තමන්ගේ තංගි ලග ඉන්නව වගේ හැගීමක් එද්දී ඒක අමාරුවෙන් හරි මැඩගෙන

කාමරේට ගිය සංදේශ් මන්දීව හසියෙන් ඇදට අනඇරියේ හොද වැඩේ කියලා හිතාගෙන උනත් හිතුව දේ නොවුන නිසා කොල්ල ටිකක් ගැස්සුනා...

අත් දෙකටම ගුලි කරන් ඉදපු ශර්ට් එක නිසා සංදේශ්වත් ඇදිලා ගියේ මන්දී ලගට....

මන්දීගේ හුස්ම වල රස්තේ වැදෙන ගානට ලං වෙලා ඉදපු කොල්ලා දඩබ්බි ගාලා තැගිටින්න හැදුවත් ඒක අපහසු උනේ මන්දී ශර්ට් එක තදින් අල්ලන් ඉදපු නිසා.

අමාරුවෙන් ඒ අත් වලින් ශරීරී එක මුදවගන්නා සංදේශ් පොඩි
වෙව්ව ඇදුම හදගෙන කාමරෙන් එලියට එන්න හදද්දීම
කෙදිරියක් එක්ක ඇදට ගුලි උන මන්දිව දැකලා ආයෙම
හැරුනා...

පැත්තක තිබ්බ ශීටී එක පොරවද්දී මන්දී ඒකට ගුලිඋන හැටි
බලන් ඉදපු සංදේශ්ට පලවෙති වතාවට කෙල්ල පවි කියන හැගීම
ඇතිඋනා...

කාමරේ දෙරන් වහන් එලියට ආපු සංදේශ් පහලට බහිද්දී
සිරිපාල වගේම තන්ද පහලට වෙලා සංදේශ් එතකන් බලන්
හිටියා...

තන්දයි සිරිපාලයි කියන්නේ අමුසැමියෝ. ඉස්සර ඉදන් මේ
බංගලාව බලාගන්න සංදේශ්ගෙ තාත්තා මහේන්ද්‍රට ඉදපු
විශ්වාසවත්තම සේවකයෝ නිසා බංගලාව බලාගන්න වැඩේ ඒ
දෙන්නට පවරලා මහේන්ද්‍ර කොලඹ පදිංචියට ගියේ මේ ගෙදරදීම
මහේන්ද්‍රගේ බිරිද , තැත්තම් සංදේශ්ගේ අම්මා තැනිඋන
කතස්සල්ල නිසා. ඒ මතක මේ ගේ ඇතුලෙදී පැරෙනව වැඩී නිසා.
මොකද මේ ගමටම හිටපු හොදම ආදරවත්තයෝ දෙන්න තමා ඒ
දෙන්නා. කොච්චර ප්‍රශ්න ආවත් ඒ දෙන්න සාමකාමීව ඒ ප්‍රශ්න
විසදගන්නා.

" තන්ද අර ආවෙ මගෙ සෙක්ට්‍රි. එයාව එක්කන් ආවෙ මගෙ
වැඩ වලට පහසු වෙයි කියල හිතල උනත්. එයාට හොදට සතීප
නෑ. එද්දී බේන් අරන් ආවත් උන තම් අඩුවක් නෑ. පොඩ්ඩක්
ගිහින් එයාව බලලා කන්න මොනාහරි දීලා බේන් ටික පොවන්න.
හැබැයි බේන් බිල ඉවර වෙනකන් ලගින් හෙල්ලෙන්තවත් එපා
හරිද...? " සංදේශ් තන්දට කියද්දී තන්ද හරි කියන්න ඔලුව
වැනුවා

" අපිට ලොකු සර් කිව්වා සුදු බේබි එනව කියලා. රැට කාලා එහෙමද සුදු බේබි..." සිරිපාල සංදේශ්ගෙන් ඇහුවා.

" අපි කාලා ආවේ සිරිපාල. හරිම මහත්සී මත් එහෙනම් යන්නම්.. ඔයාලත් නියත වැඩක් කරලා නිදාගන්න.." කියන ගමන් සංදේශ් එයාගේ රුමි එකට ගියා ..

10 කොටස

මට ඇහැරුනේ කවුරුහරි මට තට්ටුවක් දලා මගෙ නින්දට භාදු කරපු නිසා....

අමාරුවෙන් ඇස් ඇරපු මත් ලයිට් එලියට ඇස් දෙක හුරු කරගන්න මාර ට්‍රයි එකක් දෙන ගමන් මගෙ උත්තරීතර නින්දට භාදු කරපු කෙනා දිහා බැලුවා....

ඊට පස්සෙයි මට සිතියට ආවේ මත් ඉන්නේ වාහනේ ඇතුලේ තෙවේ කියලා. මත් ආවේ කොහොමද මෙනතට.. ශික් කාලකන්නි නින්ද. උබව මොකෙක් හරි උස්සන් ගියන් දන්න....

" නෝනා... කෑම කාලා ඉමු නේද...? " අර ගැනු කෙනා කියද්දි මත් කෙදිරියක් එක්ක ඇදෙන් කෙලින් උනා....

" කෑම කාලා බේත් ටික බොන්න නෝනා.. හොදටම උන.." උන කෙසේවෙතත් ඔලුව තම් ඊදෙනව මොකෙක්ගෙන් හරි ගුටි කාලා වගේ....

" නියලා යන්න.. මත් කන්නම්.." සිතියන් අසිතියන් අතරෙ මත් ආයෙම ශීට් එකට ගුලි වෙලා ඔලුවේ ඉදන් පොරෝ ගන්න.

ඒ මනුස්සයටත් කියල කියල බැරීමතැනද කොහෙදෝ දෙරත්
වහන් යන්න ගියා....

නින්ද යන්නැ.. ඇස් දෙක නිකන් බරසි වගේ...

කොහොමහරි නින්දගියපු වෙලාවක් මත් දන්නැ....

.....

එලියෙන් ඇහෙන එක එක සද්දයි මුතට වැටෙන එලියයි නිසා
මට හිතූනා මේ උදේ කියලා... මට මත් ආපු වැඩේ පවා අමතක
කරා මේ රෙද්දේ අසනිපේ.

මත් ඉක්මනට ඇදෙන් නැගිට්ටා. බඩත් කැගහනව. ඊයේ කෑම එක
තාමත් මේසෙ උඩ. ඔව් ඉතින් නියල යන්න කිව්වට ඒක කෑවයැ.

මුත ටිකක් සෝදන් මත් එහෙමිම පහලට ගියා. ඊයෙට වඩා
පොඩි සහනයක් දැනුනත් ඔලුව තමි ඊදෙනව ආයෙ පාං
කියාගන්නවත් බැරි වෙන්නම.

" ආ... නෝනා.. නැකිට්ටද.. ඉන්න මත් තේ එකක් හදන්න.."
බිත්තියෙ ගහල නිබ්බ ඔරලෝසුවෙ වෙලාව දැකල තරු විසික්
උනා.

දහයත් පහු වෙලා. අපෙ අම්ම වගේ හිටිය තමි ,

" ආ... නෝනහාමු ඇයි දැන්ම නැගිට්ටේ අපරාදෙ තව ටිකක්
නිදගන්න නිබ්බේ..." කියලා කියාවී...

ඔලුවත් අල්ලත් මත් ආයෙම කාමරේට යන්න හැරුනත් මගෙ
පාර හරස් කරල හිටගන්නෙ කකුල් දෙකක්....

කොට කළ ශෝචක් ඇදත් හිටපු කකුලෙ අසිනිකාරයා බලන්න
මත් ඔලුව කෙලින් කරා....

දුම් දුන තේ කෝප්පයක් අතේ තියත් හිටියේ වෙන කවුරුත්
තෙවේ සංදේශ් සර්!!!

යකෝව් දවසට මෙව්වර ලස්සන වෙලාද... රවාගෙන ඉන්න
ලස්සන විතරක්. මහදවල් පිස්සු හැඳෙනව අසියෝ....

ඊ....උන විකාරෙන් මල විකාර හිතෙද්දී මත් මගෙ ඔලුවට එකක්
ගහගන්නා.

" තමුසෙ හිතත් ඉන්නේ මේක ගෙදර කියලද.. මුතුවත් නොබලද
පහලට බැස්සේ... ඔය කොන්ඩයක්ද කාක්කුඩයක්ද ඔයි .." කත
ලගට පාත් වෙලා කියද්දී මගෙ අත ගියේ කොන්ඩෙ ලගට....

ඇවිස්සිලා තේද.. උබට කොව්වර කිව්වත් අහනෙකක් ඇ.. එපා
වෙලාවට තමි අගේට ඉදුකි. පොඩ්ඩක් පිලිවෙලකට හැදියත්කො
බත් මත් වගේ... හිතෙන් කොන්ඩෙට ඇඩ්වයිස් එක්ක් දෙනගමත්
මත් අත් දෙකෙන්ම කොන්ඩේ දෙපැත්තට හදගන්න.

" ස්...සර්.. මගේ බෑග්...? " ශිකේඩියා.. මොකද්ද ඒ ජරා කටහඬ
මගෙද.. හෙමිබිරිස්සාවක් හැදුනොත් විනාසයි. කටහඬත් වෙනස්
වෙලා...

" ඔය කොහෙහරි ඇති හොයාගන්නවා..." මත් හැරිල රවද්දී
ගිහිනුත් ඉවරයි... දැන් කොහෙ කියල හොයන්නද බෑග් ..

පේන්න නෑ තෙ අප්පාහ්.. ඔලුව කස කසා මත් ගේ වටේ ඇවිද්ද.

" ආ... නෝනා " කියලා අර රැ මට කෑම එක ගෙනත් දුන්න කෙනා නේ එකක් දික් කරා....

" තැත්කිව් ඔයාට... මේ මගේ බෑග් එහෙම දැක්කද..? " මත් නේ එක අතට ගන්න ගමන් ඇහුව.

" අම්.. බෑග් සේරම සුදු බේබිගෙ කාමරේ නෝනා..." මොකා... මොකාද සුදු බේබි ...

දෙලොවක් අතර මා තනි උනා...

" කවුද ඒ .." මත් ඇහුව.

" අපේ සංදේශ් බේබි." හුටා.. බේබි.. විශේෂත පදන් දලා සුදු බේබි.. කොහෙද දන්නෑ එයාගෙ බේබි... ඉන්නෙ ඔය ගරායකා වගේ. ලෙඩත් වැඩි වෙනව මේව අහද්දි ...

" අහ්.. හරි . මේ ඔයාගෙ නම මොකද්ද..? " යන්න හැරුන එයාගෙන් මත් ඇහුව. මොකද නෝනා නෝනා ගාද්දි පොඩ්ඩක් පොඩ්ඩක් අමුතුයි වගේ.

" තන්ද... " ඔය තියෙන්නෙ ලස්සන නමක්...

" අහ් මත් ඔයාගෙ තැන්දෙ කියලා කියන්නම්.. මගේ නම මන්දී.. එතකොට මට නෝනා නෝනා ගාත්තැතුව මන්දි , තැත්තම් දුවේ කියල කතා කරන්නකෝ..." කියාගෙන මත් එයාට හිතාවක් දැම්මා.

" අනේ එහෙම හොඳයිද මන්ද... " කියලා එයා කියපි.

" බය වෙන්නෙපා ඔයාගෙ සුදු බේබි වගේ මත් දරුණු තෑ.. මට දුව කියලා කියන්න.." මත් රහසින් වගේ කියද්දි එයාට හිතා...

" අපේ සුදු බේබි දරුණු තෑ නෝනා..." කියල කටගන්න හම්බුන්නෑ ඔත් එතව රාස්සයා...

" සුදු බේබි කොහෙ යන්නද...? " කියලා තැන්ද මත් අහන්නෝන එක ඇහුව.

" නේ ෆැක්ටරි එකට ගිහින් එන්නම් මම..." මගෙ දිහත් ඇස් කොතකින් බලල කියනවා.

" සර්.. මාත් එන්නම්.. විතාඩි පහක් දෙන්න..." කියාගෙන මත් දුවන්න හැදුවෙ කොහෙද යන්නෙ කියලවත් හිතාගන්න බැරුව වෙද්දී , මත් ඇදත් උන්න ශර්ටි එකේ පිටිපස්සෙ බෙල්ල ගාවත් සිංදේශ් සර් ශර්ටි එක ඇදලා මාව තතර කරද්දී ස්වර්ගෙ පෙටුන ජේසුනේ.

ටිකක් හොද බුන්ඩි එකේ ශර්ටි අදිනෙක හොදයි අපෙ අසියන් . තැත්තම් ඒ ඇද්ද ඇදිල්ලට හරිහමත් එකක නම් කැල්ලක් ගැලවිලා ගිහින් මෙලහකටත් සර්ගෙ අනේ....

" ඔහොම ඉන්නවා. නමුසෙගෙ බැග් එක කොහෙද කියලවත් නොදැනද ගාලකඩාගන්න වගේ දුවන්නේ .." ඔය අහගන්නෙ.. අතඇරපත් මනුස්සයෝ මගෙ ශර්ටි එක. අසියගෙන් ණයට ඉල්ලන් ඇදත් ආපු එකක්.. ආයෙම අනිද්ද ගිහින් ඕක හෝදලා නොදුන්නොත් මට විසුමක් වෙන්නැ ඕකගෙන්...

මත් ටික ටික පස්සට උනා... තැන්දත් ශේපේ මාරු වෙලා ගියා ..

" ලෙඩ පිටින් දැන් යන්න ඕන්නැ. හවස ඒ පැත්තෙ යමු. දැන් ගිහින් තාත්තැතුව ඉන්නව හරිද තැත්තම් ලෙඩ වැඩිඋනොත් ඒකටත් මටතෙ වගකියන්න වෙන්නේ.. මගේ කාමරේට යන තැන සෝෆ එකේ බැග් එක ඇති..." එයාට ඕන ටික කියලා මාව ඉස්සරහට තල්ලු කරලා දලා ගියේ.. මාව වැටී නොවැටී බේරෙද්දී..

මගේ බෑග් එක අරන් මත් කාමරේට දිව්වා. මත් මොකටද එයා කියන දේ අහන්නේ. හිතේ හැටියට නාලා මත් දැනිස්ස ලගට දිග කලිසමට ටි ශර්ට් එකක් ඇඳලා පහලට ගියේ කොත්ඬේ පිහිදද...

" අම්මෝ.. මට තමි මාර බඩගිනි තැන්ද... කන්න මොනාද තියෙන්නේ..." මත් අහගෙන කුස්සියට යද්දි හිනාවෙලා පිටිපස්ස හැරුනත් මගේ පැත්ත බලද්දි ඒ ඇස් තඩි උනා...

" හත් දෙසියයනේ... ඊයෙ අර තැගිටගන්නවත් පණ තැනුව ඉඳලා ඇයි මේ දැන් නාලා....සුදු බේබි පරඩැල වගේ ඔය ලමයව උස්සන් ආපු හැටි දැක්කම තමි පපුවත් එක්ක පිවිව්ලා ගියා..." මගෙ අතින් තුවායන් අතඇරුනා...

" උස්සන් ආවා... මාව .." යකෝවි මට මුකුත් මතක නෑ නේ...

" තැත්තමි... හරහට වඩන් ගිහින් කාමරෙන් තිබ්බේ...ඒ වෙද්දින් කෙදිරි ගානවා .." හරි ඒත්. මත් බැලුවා රූ කාර් එකේ හිටපු එකි කොහොමද උදේ වෙද්දි ඇඳට ආවෙ කියල.

" ඉන්න මත් ඉක්මනට බත් බෙදන්න.." කියලා ආයෙම තැන්ද වැඩේට බහිද්දි මත් වැටුන තුවාය අහුලත් කුස්සිය පැත්තෙන් එලියට ආව

සර් මත් ගැන මොනා හිතුවද දන්නෑ... ඔලුවෙ වැඩ කරේ ඒක...

ආවට දැනුයි මත් හරියට අවට දැක්කේ . ඉස්සර ලොකු සර් එක්ක ආවත් මෙහෙට ඇවිත්ම තෑ.. ඒකත් දවස් ගානක් ඉන්න ආපු වැඩ තෙවේ දවසින් යන්න බලාගෙන ආපු ගමන්. ලොකු සර් මහ ගෙවල් මෙහෙ තියනව කිව්වට මෙහෙ මෙව්වර ලස්සන ඇති කියල තමි මත් හිතුවෙ තෑ

" එන්න දුවේ...." කියලා හරි ආදරෙන් තැන්දු මට කතා කරාම මත් තුවාය එතන තිබුන වැලෙන් දූලා කුස්සිය පැත්තෙන් ගෙට ගොඩ උනා...

බත් ටික කාලා දැන් තමා අමාරුම වැඩේ. බේත් බිහන්කො දැන්... පැයක් වගේ ඇතුලත් බේත් ටිකත් හෙමිට බිලා මත් මිදුල වටේ රවුමක් දැමිමා.. දරාගන්නම අමාරු සීතල. ඇගේ උන ගතියත් එක්ක මාව ගැහෙනව.. පුරුදු තෑ තෙ ඉතින් මේවා....

" මන්දී...හ්.. මන්දී..." ගේ ඇතුලෙන් සංදේශ් සර්ගෙ සද්දෙට කුස්සිය පිටිපස්සෙ ඉදපු මත් දුවත් දුවත් ගෙට ගියා....

" සර්.....?" අහගෙන මත් හනිඅරිද්දි ඉනටත් අත් දෙක ගහන් මත් දිහා බලාගෙන...

" කොහෙද ඕසි යන්නේ.. තමුසෙ නාලා තේද... ඊටත් හපන් මේ සීතලේ... ජර්සි එකක් තැද්ද..? " මගුලක් අහනව මෙයා. නියේනම් නොද ඉදිද. අනික කුලප්පු වෙලා යන් කිව්වට ඕවා මතක් වෙනව ඇ එකපාර ...

මත් තෑ සි කියන්න ඔලුව වැනුවා ...

ඒ එක්කම මගේ පැත්තට විසික් උනා මොකද්ද මන්ද එකක්... ඔලුව ඉදන් වැහෙන්න ආපු ඒක මත් දිගඇරියා . අනේවි ජර්සි එකක්.. බලබල ඉන්නැතුව මත් ඒක ඇදගන්න.

" සර් දැන්නම් සීතල එන්නෑ..." මත් අත් දෙකම බැදගෙන කිව්වම කට කොතෙන් හිතාවක්...

" සීතල එන්නැති වෙන්න තමා ජර්සි එකක් දන්නේ... මත් පහ වෙද්දි තේ වත්තට යනවා.. ලැස්ති වෙලා ඉන්න.. දැන් කෑම කන්න එන්න..." මත් ආසම දේ තමා තව කෙනෙක් මට මොනාහරි දෙන එක.. ඒකට ඕනම දෙයක් ඔට්ටුයි. ඉතින් මේ ජර්සි එකෙන් මගේ හිතම පිරිලා ...

එක මේසේ ඉදගෙන මායි සංදේශ් සරැයි කෑම කෑව.

11 කොටස

" මොනා තැනත් තැන්දගේ කෑම තමි සුපිරි..." මහපට ඇගිල්ලයි දබරැගිල්ලයි තවලා මත් කියද්දි ඒ හිතාව බලන්න වටිනවා...

මේ පුස් තාමිබා.. හිත හැදෙන්නවත් කියහත් ඒත් තැ.. ගිලින්න විතරයි දන්නේ.

කාලා ඉවර වෙලා තැගිටල පෝත් එකත් අරගෙන මැත් යන්න ගියා....

" මේ ඇහැළ මල් වාරෙද තැන්දේ .." ඇතින් පේන ඇහැළ ගහේ ලස්සන මත් බංකුවේ ඉදගෙන බලාගෙන...

" ඔහොම තෙවේ කෙල්ලේ.. ඕකේ මල් හැදෙද්දි පුදුම ලස්සනක්.. ඔය තාම චුට්ටයි..." මත් ලගම ඉදගෙන බෝංචි වගයක් සුද්ද කරන ගමන් තැන්ද කියනවා

" මන්දී..." මාව ගැස්සිලා ගියා.. කනක් නෑ කියලා හිතුවද දන්නෑ බෙරිහත් දෙන්නේ.. මොනා උනත් සර් නේ....

" තමුසෙ ලැස්ති උත්තැද්ද...? තාම මෙනතද.. එහෙනම් ඔහොම ඉන්නවා මත් ම ගිහින් එන්නම්..." එව්වර ඉක්මනට වෙලාව ගියාද...

" අයියෝ... නෑ සර් විතාඩි පහක් දෙන්න.. මත් මේක පිටින්ම එන්නම්.. මේක අවුලක් නෑ නේ තැන්දේ..." මත් ඇදත් ඉදපු දතිස්ස ගාවට දිග ඩෙතිමයි ටිශර්ටි එකයි පෙන්නලා තැන්ද දිහාට හැරුනා....

" ඕක හොඳයි... යන්නේ නේ ෆැක්ටරි එකටනෙ ." තැන්දගෙ අවසරෙන් මත් බාටා දෙකත් දුන් මගේ ෆෝන් එකයි ජර්සි එකයි අරන් මත් කන්න වගේ බලන් ඉදපු සර්වත් පහු කරන් ගිහින් වාහනේට තැග්ගා....

වවයක්වත් නොකිය සර් වාහනේ ඩ්‍රයිව් කරන් ආවේ සර්ලගේ නේ ෆැක්ට්‍රි එකට.

මෙනත මිනිස්සුන්ව තම් මට ටිකක් හුරුයි මත් කලින් ඇවිත් තියන නිසා....

" අනේ... අපේ නෝතන් ඇවිත්තෙ ." මත් කිව්වේ....

" මාව මතකයි නේ තාම..." අහගෙනයි මත් සර් පිටිපස්සෙන් ඇතුලට ගියේ ...

" දැන් කොහොමද මැගින් ටික.." පිටිපස්සෙ ඉදපු මත් දිහාට හැරීලා රවලා ඉස්සරහ බලන් අහනවා.. හරියට මත් බලෙන් කතා කරා වගේනේ පුප්පගෙන එන්නේ.. එයාට වඩා මත් මේ මිනිස්සු එක්ක එකතු නිසා වෙන්නැති...

" තේවතු නියත දිහාට.. සර් යනවද ඒ පැත්තට අද...? " තව මනුස්සයෙක් අහද්දී මට ආසාවේ බැ....

" අපි යන්නෝ සර්..." මගේ කට ඉස්සර වෙද්දී ආයෙන් දවා අලු කරන බැල්මක්..

කට පියාගෙන මත් අහක බලාගන්නා.

" තමුත් ඔහොමිම ඉන්නව මෙනත. ලෙඩා නම් ලෙඩා විදිහට ඉන්නවා.. මත් ගිහින් එන්නම්..." ලෙඩ හොදයි ඕයි දැන්. ඇයි ඇස් පොට්ටද අහන්න ඕන උනත් මොනා උනත් සර්නේ....

ඔලුව වතලා තිකත් හිටියා..

පුටුවකට වෙලා ඉදගෙන සර්ලා එනකත් කියලා හිටියත් දෙපාරක්ම නිදුවැටුන නිසා මත් පුටුවෙන් තැහිටල වටේ ටිකක් ඇවිද්ද...

මගේ ඇස් තතර වෙන්නෙම මාර දේවල් ලග... තඩ් පේර ගහක්.. තහිනෙකත් අවුලක් තැනි පාටයි ..අම්මොහ් ගෙඩි පිරිලා.. අහක බලන් යන්න බැරීම තැන වටේ පිටේ බලලා ගහට කිට්ටු කරා...

බාටා දෙක ගලවලා පෝත් එකත් බිමට අතඇරියා... මේ ගස් බඩගාන වේලාවයි...

අත්තක් අල්ලගන්නා.. පලවෙති අඩිය සාර්තකයි... හොද අත්තක් බලලා උඩින් වාඩිඋනා.. බහිතකත් කඩන්නම් වැටෙන්නෙපා දෙයියෝ...

පේර ගෙඩියේ ඇතුල රතු පාටයි.. මාරම රසයි හැබැයි. තැග්ග එකෙන් පාඩුවක් නැ...

අගේට ගහ උඩට වෙලා පේර ගෙඩියක් කකා ඉද්දී ඇහුන
කටහඬේ පාටට නම් පේර කෙසේ වෙනත් මැරුම් කන්න වෙන
පාටක් තියෙන්නේ...

දෙයියනේ මේ මනුස්සයා මාව ගහ උඩ ඉන්නව දැක්කොත් ' සොරි
මත් කොළඹ ඉඳන් එද්දී වැදිරියො අරන් ආවේ නෑ කියලා යයිද
දන්නෑ.. ' කොළඹ වැදිරියො නේ නේ.. තව ටිකෙන් ඒකත් අමතක
වෙනව.

හරි බාටා දෙක දැක්කා... ඒක දුලා කොහෙ අතරමං උතාද කියලා
බලනව ඒ පාර සැකේටමද මන්ද ගහ උඩ බැලුවා....

හරි හරි මාව දැක්කේ ඔය අගේට... කොච්චර පුදුම උතාද
කියනව නම් අන් දෙකම ඉනේ....

" බැහැපිය ඔනනින් බිමට.." දබරැගිල්ලෙන් පහල පෙන්නල
කියනවා...

මගේ මුත දැකලා මැත්ට තව කේන්ති ඇති... කරගන්න දෙයක්
නැතුව අන්න අසරණයි... ඊටත් වඩා දැන් මේක බහින්නේ
කොහොමද කියහන්නෝ. ගස් තැග්ගට බහින්න දන්නෙකක් ඇ...
බැරිද දන්නෑ.. ගහ උඩට නැගලා මාවත් අරන් බිමට බහින්න.
ටාසත් වගේ...

උබ මේ මගුලක් කියෝනව... අරු පහල ඉඳන් කන්න බලන්
ඉන්නව. තැග්ග විදිහට බැහැපත් දැන්....

" දෙයියනේ මේ අතදරුවා පරිස්සම් කරන්න..." කියලා මත් උඩ
බලාගෙන දෙයියන්ට කියන ගමන් ඇස් දෙකත් තද කරලා
පියාගන්නා... කකා ඉදපු පේර ගෙඩිය දන් වලට හිර කරගන්න
ගමන්.. තැග්ග විදිහටම අන්නෙන් අන්න හෙමිට පහල අන්නට

ගිහිත් සර්ගේ කෙලින්ම බිමට පයින්කන්ම සර් මත් දිහා බලාගෙන. තාම ඒ අත් ඉනේ....

" කනවද.. ? රසයි ඒ පේර..." නිකත් මාව කන්න වගේ බලන් ඉන්නෙකේ මත් පෙර ගෙඩිය දික් කරේ ඒකවත් කන්න කියන්න පව් කියල හිතලා.

" උබේ පේර උබම නියාගනිත්.. ඔව් කාලා උබ වගේ පිස්සෙක් වෙන්න මට බෑ.. මෙහෙ වරෙන් යන්න..." අතක් ඇදපු පාර මාව ඇදිලා ගියා..

" හෝව්... සර් ඉන්න...." මත් අමාරුවෙන් තතර උතා... ආයෙත් දුවලා ගහ ගාවට ගියා...

තව ටිකෙන් යන්නේ බාටා දෙකයි ෆෝන් එකයි දලා..

බාටා දෙකත් දුන් ෆෝන් එකත් සාක්කුවේ ඔබාගෙන මත් ආයෙත් දුවලා සර් ලගට ගියා...

" ආ දැන් හරි..." කියලා මත් මගේ අත ආයෙම ඉස්සරහට දික් කරේ සර්ට ඇදන් යන්න පහසුවට...

" මට කියලා කුනුහරප අහගන්නැතුව කරුණාකරලා ගිහිත් වාහනේට තගිනවා.." වාහනෙ පෙන්නලා කියද්දී මත් අතක් දික් කරන්න ගිහිත් නෝත්ඩ් උත තරමක්.. මත් කියපු සැනින් එතනින් මාරු වෙලා වාහනේට ගොඩ උතා..

විනාඩි විස්සක් වගේ ගියහම තමා සර් ආයෙත් වාහනේට ආවේ...
 ඩ්‍රයිවින් ශීට් එකට ගොඩවෙලා තඬි පේර මල්ලක් මගේ
 උඩොක්කුවට අත ඇරියේ මට කැගැහෙද්දී.. යකෝ ඒක රිදුන
 මට...

ඒත් ඊටත් වඩා සතුටුයි... පේර ගොඩාආආආආක...

" මේ මටද...? තැත්කව් සර්...ඔයා තමි පිස්සුවක්..." මොකද්ද
 යකෝ ඒ කිව්වේ.. වාහනේ ස්ටාට් කරපු සර් කන්න වගේ මත්
 දිහා බැලුවේ ඒ කියපු කතාව නිසා....

" මත් කිව්වේ පේර...." තව ටිකෙන් බැහැල පයින් වරෙන් කියයිද
 දන්නෙත් නෑ...

" තමුත් මෙනත ගෙදර කියල හිතන්ද ඉන්නේ ආ... මොකාද වගේ
 ගස් බඩගාන්නයි. අපි ආවෙ ට්‍රිප් එකක් කියල හිතෙනවද. ?
 පිස්සුද ආ.. මත් කියන්නේ තමුත්ට මේ සෙක්ට්‍රි පෝස්ට් එක
 හරියන්නෑ..කරුණාකරලා ඔය මාතසිකත්වෙන් මිදෙනවා. තැත්තමි
 ජොබ් එකෙන් අයින් වෙනවා. මත් කොහොමත් මේ ගමන එක්කත්
 ආවේ තමුත්ගේ තරම බලාගන්න. පැහැදිසි දැන්... " මගේ හිත
 උපරිමේටම බිදුනා ඒ වචන වලට. ඇස් වලට කදුලු ඉදන් පිරෙද්දි
 මගෙ අතින් පේර මල්ල අතඇරුනා.. ඒකට නිබ්බ ආසව එහෙමිම
 අතඇරුනා. සර් කිව්වත් වගේ මට එහෙම නොකර ඉන්නයි
 නිබ්බේ.. ඒක සර්ටත් හොඳ නෑ නෙ.

එතකත්ම මත් ඔලුවවත් උස්සල බැලුවෙ නෑ.

" ස්.. සොරි සර් ආයෙ එහෙම වෙන්නෑ..." ඉන්න තැනට ආවම
 එහෙම කියාගෙන මත් වාහනෙන් බැහැලා ගෙට දිව්වේ ඇස් වලින්
 කදුලු බේරිලා වැටෙද්දී ...

කාමරේට ගිහින් මත් මුත සෝදන් ඇදේ දිගා උනා... අයියෝ මත් ඒ කරපු වැඩේ තරකයි. වෙන සර් කෙනෙක් වගේ තමි මාව අස් කරලම ද්‍රලා... ඒත් කිව්වනේ මාව මේ පෝස්ට් එකට හරි තෑ කියලත්...අනිත් දවසේ එහෙම නොකර ඉන්න මන්දී... මත් දන්නවා ඔයා හොඳයි කියලා...

කන්නාඬිය දිහා බලාගෙන මත් මටම තරවටු කරගත්ත.

" මත් ආවෝ..." කියාගෙන කුස්සියට ගිහින් මත් තැන්දට චුට්ටක් බය කරලා පිටිපස්සෙන් ගිහින් බදගන්නකත් එයා දන්නෑ....

" මට සද්දේ ඇහුනා.. කොහොමද ගමන.." අහනව ඒ පාර.

" ගන්න දෙයක් තෑ. ගස් බඩගාන්න ගිහින් මත් බැනුම් අහල ඉන්නේ මේ.. දුකයි..." පොඩි ඇක්ටින් පාරක් ද්‍රලා කියපු මම ගැස්සිලා ගියේ කුස්සියට මතු උන රූපේ නිසා....

" මන්දී මේ ආසිල් ටිකේ ගනන් හිලව් ටික හරිද බලන්න. හෙට පඩි ටික බේරන්න ආක්ට්‍රියේ අයගේ .." මත් ඔලුව තවාගෙනම ඒ ටික අතට අරන් ලාවට තැන්ද දිහන් හැරිල බලලා ශේප් එකේ සාලෙට ගැටුවා...

එදා දවස ඒ වැඩේ එක්ක ගෙවිලා ගියා... දෙලහයි මත් නිදගද්දී....

පහුවදා උදේ මුත සෝදන් එළියට බහිද්දී අර ඇහැළ මල්ගහේ මල් පිරිලා..බලන් ඉන්න ආසයි...

මත් ඉතින් කුස්සියට ගියා...

" තැන්දේ... අර ඉස්සරහ වත්තේ කවුද ඉන්නේ..." මේ ගේ නියත තැනම ඉස්සරහ වත්තක් තියේ ඒකේ ටිකක් දුරට වෙන්න තමා ඔය ගහ තියෙන්නේ... ටිකක් තණකොළ වැවිලි තිබ්බත් ඒ තරම් කැලේ වෙලා තැනි නිසා මත් යන්න හිතාගෙන ඇහුව.

" කවුරුත් තැ.. ඕක ඔය ඉස්සර මොත්ඩිසෝරියක් හඳනව කිය කියා උන්නු තැනක්. දැන් ඕක කැලේටම යනවා..." අසියෝ අපරාදේ...

" අපරාදෙනෙ තැන්ද... මත් නම් ආසයි ඔයවගේ ඉඩමක් අරන් මෙහෙ පදිංචි වෙන්න.ඒ තරම් ලස්සනයි මේ පැන්න..." හිතට ආපු දේ මත් කිව්වා....

" ඒක තෙවේ. මත් යන්නද ඇහැල ගහ ගාවට පොඩ්ඩක්. " මත් අහද්දී තැන්ද මත් දිහාට හැරුන.

" තනියම යන්නෙපා. මත් එන්නම් ටිකක් ඉන්න.." කියාගෙන ආයෙම එයා වැඩේ කරද්දී...

" තැ තැ... චුට්ට දුරනෙ මත් ම යන්නම්..." කියාගෙන තැන්ද එපා කියද්දීත් මත් දිව්වා....

.....

උඩ බැල්කනි එකට වෙලා ලැප් එකේ මුත ඔබත් ඉඳපු සංදේශ් ඇස් මුදවත් බැලුවේ ඇත ඇහැල ගහ ගාවට වෙලා ඉනටත් අත් දෙකත් නියත් බලන් ඉන්න මන්දි දිහා....

කොල්ල පුදුම උතේ කෙල්ල තනියම ගියාද කියලා හිතලා...

ඒ ගමන දිග කෝට්ටක් හොයල අරන් ගහට ගහන හැටි කොල්ලා බලන් හිටියෙ හිතාව කාගෙන..

.....පේර ගහට තැග්ග වගේ ඇසි දත්තෑ නගින්නැත්තෙ ගස්. ඇති
උසකුත් තෑ කට නම් කොහොමද... දන්නේ ගස් තැග තැග ඉන්න
විතරයි..... සංදේශ් හිතන ගමන් ඉදන් ඉදපු තැනින් තැකිට්ටා...

සංදේශ්ට හිතුනා කෙල්ල ගාවට ගිහින් මල්පොකුරක් කඩල
දෙන්න. ඒත් කොල්ල එනනම උදන් කෙල්ල දිහා බලන් හිටියා..
උඩ පැන පැන ලොකු උත්සහයක් ඒ මල් පොකුර වෙනුවෙන්
ගන්න හැටි කොල්ලා බලන් හිටියා....

ඒත් එක්කම කොල්ලගෙ ඇස් ගියේ පාර දිහාට..දෙනුත්පාරක්ම
එකම බසික් එක ගෙවල් වටේ කැරකෙනව දැක්ක නිසාම
කොල්ලා එලියට බැස්සා....

ඒ බසික් එක වත්ත ලගින් තවත්තලා කොල්ලො දෙන්නෙක් මන්දි
කිට්ටුවට යනව දැක්ක සංදේශ්ගේ හිත අමුතු බයකින් පිරෙද්දි
කොල්ලා ඉස්තෝප්පුව දිහාට ඇවිදන් ගියා.

එක කොල්ලෙක් මන්දිට මල් පොකුරක් කඩලා දෙනව කොල්ලා
ඇස් දෙකෙන්ම දැක්කා.

හිතා වෙව් මන්දි උන් දෙන්න එක්ක කතා කරනවත් සංදේශ්
ඉස්තෝප්පුවෙ ඉදන් බලාගෙන.

ටිකකින් මල් නොගයක් කඩාගෙන ඒ කොල්ලො දෙන්න එක්ක
කතා කර කර මන්දි ගේ දිහාට එනව සංදේශ් බලන් හිටියේ
කේන්තියෙන්....

බසික් එක ස්ටාට් කරන් යන කොල්ලො දෙන්නට අත
වතාගෙන ගේට් එක ලගට ආපු මන්දි ඊට පස්සෙයි සංදේශ්ව
දැක්කේ. කෙල්ල ගැස්සිලා ගියා...

අඩියට දෙකට ගේට් එක ලගට ගිහින් මන්දිට කිට්ටු කරපු
සංදේශ් මන්දි අතේ නිබ්බ මල් සේරම ටික පාරට විසික් කරලා
දැමීමේ හිතක්පපුවක් තැනි එකෙක් ගානට වෙනකොට.

මන්දි ඇස් වල කදුළු පුරෝගෙන බිම බලාගන්නේ සංදේශ් අත
උස්සයි කියල බයෙන්...

ඊට එහා කිසි දෙයක් නොකරපු සංදේශ් ආයෙම හසියෙන්
හසියෙන් ගෙට යන දිහා බලන් ඉඳපු මන්දි හුස්මක් අතඇරලා
විසික් කරපු මල් ටික ආයෙම උස්සන් ගෙට ආව....

.....

මත් මොකටද එයාට බය වෙන්නේ.. පව් අර අසියල දෙන්නා
අමාරුවෙනුයි කඩලන් දුන්නේ.. විසික් කරන්න විතරයි දන්නේ...

මල් ටික අරන් ගිහින් සාලේ පෝච්චියට දැමිමා.. මුලු ගේම අමුතු
එලියක්.....

නාගෙන මත් ඇවිත් ගැක්ට්‍රියෙ වැඩ වගයක් බල බල ඉඳලා
සාලෙට එද්දී මල් ටික මිසිත්...

" අසියෝ.. කෝ මේ මල්..." මොන මගුලක ගියාද.

" ආත්ත. මල් වගයක් ඩස්පින් එකේ තියනව දැක්ක මත්.."
සිරිපාල කියද්දී මට පුදුමන් හිතනා.

කකුල්වත් ආවද මේවට ...

මත් ගෙනත් ආයෙම වාස් එකට දැමිම.... ඒව එහෙම තියෙද්දී
ලස්සනයි.

... දවල්ට කාලා අපි නුවරඑළි ඉදන් කොළඹ එන්න පිටත් උනා.

එමින් ගමන් අපි ගැක්ට්‍රි එකට ගිහින් ඒකේ අඩුපාඩු උන මැගින්
එක හදන්න කට්ටිය ගෙත්වලා එහෙ වැඩ ටිකත් කම්ප්ලිටි කරන්
එන්න පිටත් උනා....

රැටන් කාලා ගෙදර අයටත් කන්න මොනාහරින් අරන් කෙලින්ම ගෙදර.... එද්දී නම් දහය පහුවෙලා. අම්මයි තාත්තයි ගෙයි දොරකඩ. මගෙ බඩු ටිකත් අරන් මත් තයිම්රිස් කරලට කතා කරා.

" පරිස්සමට යන්න සර් එහෙනම්... " කියන සැනින් ගියා නෙවේ ඒක විද්ද.. පරිස්සමට ම යයිද කියනෙකයි බය....

" ඔත් ඔයාලගේ සිද්දේවී කෙල්ල ආවෝ..." කියාගෙන මත් ගේටි එකෙන් ඇතුලට ගියේ....

" ආව වගේම ගිහින් වොග් එකක් එහෙම දගෙන ආවොත් තරකද... අගේට තිබ්බ ගෙදර කිසි සද්දයක් බද්දයක් තිබ්බේ නෑ.. ඒකට නිකත් කත් දෙකත් අගුල් වැටුනා වගේ උනා..." ඔත් අපේ අම්මා පටන් ගත්තා.. අතේ ඇත්තට ඔය කටහඩ අහන්නැතුව කොට්ටර හිටියත් වැඩක් නෑ..අනිත් දවසෙ යන යන තැන අම්මව උස්සන් යන්නෝන....

12 කොටස

මත් උදේ ඇහැරුනේ උදේ කිව්වට දවල් වෙලා... කීය උනත් බොන තේක බීලා අද නිවාඩු නිසා නිව්සැතසිල්ලේ ෆිල්ම් එකක් බලාගෙන ඉද්දී මෙන්න අපේ අම්මා එනව මුත්ත රකුසු කරන්...

" බලන්න ලොකු උබලෑ අයියගේ හපන්කන්.." ඒත් මාත් එක්ක නෙවේ තරහ ගිහින් තියෙන්නේ.. පුදුමයි අයිය එක්ක කේන්ති ගන්න අපෙ අම්මා.

" ඇයි මොනාද කරේ එයා..? " මොනා තැනත් අම්මා ඉන්නේ ලොකු අවුලක. මත් තැනි දවස් දෙකේ මොකාක් හරි ලොකු හුටපටයක් වෙලා තියන පාටයි..

" අර යක්ස කෙල්ල එක්ක හුටපටයක් පටන් අරන්.." මට හීල්ලුනා.. මත් ඉක්මනට අම්ම ගාවට ගියා.

" කවුද යොමාගා අක්කා ද ?" යොමාගා කියන්නේ අපේ අයියගේ කලින් කැල්ල. ඒකට සල්ලි කිව්වොත් මුතුන් එපා.. ගසාකන්නම ඉපදිව්ව එකියක්. අපි අයියට වැදල වැදල වගේ ඒ සම්බන්දේ තතර කරගන්නේ. මොකද ඒ කාලේ අයිය අපි කියන දේවත් අහන්නෑ.

මගෙන් අහන්නැතුව මට තාත්ත අලුතෙන් අරන් දුන්න ඔරලෝසු , කොන්ඩ කටු , සෙරෙප්පු පෝඩුවේ ඉඳන් මගේ දෙවල් උස්සලා ගිහින් ඒකට දෙනවා.. සාමාන්‍යයෙන් මත් කාවචන් එහෙම පහන් කරලවන් කතා කරන්න කැමති කෙනෙක් නෙවේ...

ඒත් යොමාගා අක්කා කියන්නේ මත් මගේ ඇස් දෙකෙන් පේන්නවටවත් අකමැති කෙනෙක්. එයා නිසා මම හුගක් විදෝලා තියනව. එයා හරි අගේට අපේ අයියව කොටවනවා. ඒකට අපේ පුත්තලම් බුරුවා.. උට නම් මොලයක් ඇත්තෙම නෑ....

" ඔව් බත්.. ඒ යස්සනි තමා..." අපේ අම්ම මට හපන්.. තමවත් කියන්නෑ.. අම්මගේ කීමට අනුව යස්සනි...

" ඒ ඇයි අම්මා.. ආයෙන් ඒක පටන් අරන්ද.. මොකද්ද උනේ.." මත් උවමනාවෙන් ඇහුවා... මත් ඉන්නකත් නම් ඒකට මේ ගෙදරට අයියක් තියන්න දෙන්නෑ.. අයිය තැනිකොට අපිවත් විකුනත් කසි ඒ වගේ එකී....

" ඊයේ දෙන්නා තුරුල් වෙලා ඉන්නවා තාත්ත දැකලා.. ගෙදර ඇවිත් හොදටම ගැහැව අසියට. මත් බේරුවේ. දෙසියනේ මු කිව්වනේ මත් ඒකිට ආදරෙයි පුළුවන් දෙයක් කරලා තවත්තහත් බලන්න කියලා..." මගේ අත ගියේ පපුව ගාවට ..

" තාත්ත මොනාද අම්ම කිව්වේ එතකොට.." මත් ඇහුව.

" ඒ මනුස්සයා මොනා කියන්නද.. අසිය ඊයේ ගිය ගියාමයි ගෙදර ආවේ නෑ... මත් දන්නෑ මුත් ලොකු වෙන්න ලොකු වෙන්න තවත් අපිට බරක්..." අම්මා ඔහේ කියවනවා...

" එයිනෙ කොයි වෙලේක හරි ගෙදර.. කොස්සෙන් ගහන්නෙ මත් කොස්සෙන්..." කිව්වට බැරිකමකුත් නෑ.. මෙව්වර අමාරුවෙන් හදපු අම්ම තාත්තටත් පිටින් යන හැටියක්...

" කොහොමද ගමන.. විකාර වැඩ එහෙම කරේ නෑ නේ.. අර පුතා නම් හරි හොදයි පුනේ..." මගේ ඇස් බලන් ඉද්දි ලොකු උතා.. ඒ ගමන මොන පුනෙක් ගැනද මේ කියවන්නෙ.

" මොකාද..? " මත් ඇහුව

" සර් අනේ ඔයාගේ..." මලලසේකර.. අර නයිමිරිස් කරලටද මේ හොදයි ගැවේ.. දවසක් වැඩ කරොත් තේරෙයි අනේ මත් කියන්නෑ උගෙ හොද...

" අනේ අම්ම මේ.. ඔයා මේ බොරුවට එයාගේ හොද ගැන කියවන්නෙපා.. කොයි වෙලේ බැලුවන් වලිගෙ ගිනිඅරන් වගේ හැසිරෙන්නේ.. " මත් කියල දැම්මා.

" අනේ මත් දන්නද්ද උබ ගැන. උබේ වැඩ හින්දා වෙන්නැති එහෙම හැසිරෙන්නේ.. අනික ඔහොම කතා කරන්නෙපා ඒ ලමයට..

" ගස්සත් ගියේ තැනැ.. යකෝ මටත් තැන තැනි වෙත පාටක්
නියෙන්නෙ මෙහෙම ගියොත්... පුහ් පුතා වෙලා...

.....

හවස තාත්ත ගෙදර ආවෙ අසියා ආවද අහගෙන...
අම්ම හදල දුන්න තේ එක පාඩම් කරන තංගියේ කාමරේට දීලා
මත් සාලෙට ආවා....

" තාත්තා අසියා එයී.. ඔය යාලුවෙක්ගෙ ගෙදරකට වෙලා
ඇත්තේ..." මත් තාත්තගෙ ලගින් ඉදගන්න ගමන් කියද්දි තාත්ත
හුස්මක් අතඇරියා.

" දරුවෙක්ට උනත් දඩුවම් කරන්නේ. උන් යහමගට ගන්න මිසක්
තරහකට තෙවේ කියලා තේරුම් ගන්නෝන උන්මයි.." තාත්ත ගැන
මට දුක හිතුනා...

" තාත්තා දුකෙන්ද.? අසියා කොහොමත් හිතුවක්කාරයි නෙ
ඉස්සර ඉදන්..." මත් කියද්දි තාත්ත මගෙ කොන්ඩේ අවුල් කරා...

" හිතුවක්කාර බව ඇත්ත. මට දුක ඇයි වැරද්ද තේරුම්
නොගන්නෙ කියනෙක.. මගෙ හිතට හරි බරයි ලොකු. උබලා දැන්
ලොකුයි.. පොඩි උන් ට වගේ ඔව්වා තේරුම් කරන්න ඕනද අපි..."
තාත්තා හිතේ අමාරුවෙන් එහෙම කියලා යන්න ගියා. දුකක් අපිට
කියලා හිත නිදහස් කරගන්න එකක් ඇ....

අසිය ගැන තමි ඇත්තටම කේන්තියි මට...

රැට කන්න හැමෝම එකතු උනත් අසිය තැ.. එයාට කෝල් කරත්
ෆෝන් ආත්සර් කරන්නැ..

බත් එක අතගාලා අතගාලා තාත්තා කන්න බෑ කියලා කාමරේට ගියා.. අම්මපා හෙට මත් යනවා අයිියව හොයාගෙන. මට බෑ තාත්ත මෙහෙම ඉන්නව බලාගෙන.

එහෙමයි කියල පොබ් එකට නොයා ඉන්න පුළුවන් ඇ...

.....

පහුවද අම්මා ඇහැරවලා ඇහැරවලා ඇති වෙලාද මන්ද එයා මට කතා කරේ නෑ...

උදේ පාන්දර යකාමාක් වෙලා මත් තැගිටිවේ....

" ඇයි අප්පා.. පරක්කු උනාම අර මනුස්සය කන්න බලන් ඉන්නවා ආව්ව්ට හාල් ගරන්න.." පට ගාලා ලෑස්ති උන මම එලියට බහිද්දින් තාත්ත බයික් එක එලියට දලා මාව ගෙනිහින් දන්න හිතාගෙන.. මගේ පත ටික වගේ තමා මෙයා...

මත් ඔරිස් එක ලගින් බැහැලා තාත්ත අතට මත් දන් ඉදපු හෙල්මට් එක දුන්නා.

" දැන් පරිස්සමින් මගේ තාත්ත ගෙදර යන්නෝන හොදේ... විකාර හිතන්නෙපා හරිද. මොනා උනත් ඔයාගෙ ලොකු දූ ඔයා එක්ක ඉන්නව..." මත් තාත්තගෙ රැවුල දෙපැත්තෙන් ඇදල කිව්වම වටපිට බලපු තාත්ත මගෙ අතට පාරක් දුන්නා...

" විකාරද මේ මහ පාරෙ ඉදන් කෝලම් කරන්නේ.. දුවනව මගෙන් ගුටි නොකා.." ඔය බලහත්කෝ හුරතලෙන් කිව්ව මේ වූට් එකීට සැරකරපු කැන.

මත් ඔරෝගෙනම යන්න හැරීලා ආයෙ දුවන් ඇවිත් කිස් එකක් දීලම ඔරිස් එක ඇතුලට ගොඩ උනා....

මත් යද්දී භාගි හෙන ලොකු වැඩක් ඒකිටත් ටොක්කක් ඇතත් එන්න හැරුණේ කුනුහරපයක් කියත් ඒකි මත් දිහාට හැරෙද්දී ඇහුන්නෑ වගේ...

.....

එදා සර් පේන්න හිටියෙ නෑ... ඒත් මගේ මේසෙ උඩ අර පේර මල්ල තිබුනා.. සර් ද දන්නෑ තියන්න ඇත්තෙ. ඔන්න ඔහෙ මට කඩත් ආපු පේර ටික නෙ මත් කන්නැතුව වෙන කවුරු කන්නද කියලා හිතලා මත් ඒක දෙසාබාන ගමන් මගේ වැඩ ටික කරා....

හැබැයි මේ ආසිල් එක අදම සර්ට දෙන්නෝන. යමින් ගමන් ගෙදරට වත් යනවද.. හිතහිතා මත් ඒ ආසිල් එක ආයෙම අතට ගන්නෙ වැඩ ඉවර වෙලා ගෙදර යන්න කලින්.

ඔන්නොහෙ දීගෙනම යනව තැත්තම් හෙට මගෙ ඔලුව කන්න හදයි.

.....

මහාවිශාල ගේට් එකෙන් ඇතුලට යද්දින් කවුරුත් පේන්න නෑ...

" ඔහ්... මන්දී අක්කියෝ....." දෙසියනේ මගෙ හුස්මත් තතර වෙනව තව ටිකෙන්....

මට මහ හසියෙන් කැගැහුනා...

මගේ බෙල්ල බදාගෙන ඇගට පැත්තෙ වෙන කවුරුත් නෙවේ විහගි ඒ කියන්නේ මහේන්ද්‍ර සර්ගේ වූට් දුව. මට ඉදහු හොඳම යාලුව ඉස්සර. ඒත් එයාට ස්ටඩීස් වලට රට යන්න සිද්ද උනා.

ඒත් මෙන්න ගොඩ බැහැල මෙයා.. මත් දන්නෙවත් නෑ. ඉස්සර ඉස්සර තමි කෝල් ගත්තට පස්සේ ඒක මගඇරිලම ගියා.

" දෙයියනේ මත් බැලුව මොනාද උනේ කියලා.. බහින්න සුදු ඔය කෙල්ල පවි.." තාමත් පපුවට අත තියන් දුටිය පෙරන් ඉන්න මත් දිහාට හැරිලා සර් විහඟිට කැගහද්දි සි කෙල්ල මගෙ කම්මුලක් ඉබගෙන මගෙ ඇගෙන් බැස්සෙ.

" මන්දි දුව හදිස්සියෙ මොකෝ..? " සර් අහනවා. මට ආපු වැඩෙන් අමතක උනා.. තාමත් මත් ඉන්නේ මේ ශෝක් වෙලා ...

" හදිස්සියේ.. තාත්ති මන්දි අක්කට මෙහෙ එන්න හදිස්සියක් මොකටද.. එයා තිකත් මගේ අක්ක වගේනේ. මත් ආව කියලා අරාත්වි වෙලා එන්නැති එයා.." විහඟිගෙ බකපත්ඨිත කට..

" නෑ විහඟි මත් දන්නෑ ඔයා ආව කියලවත්. මත් ආවෙ මෙ ඟසිල් එක සර්ට දිල යන්න." මත් ඇත්තම කිව්ව.

" වටි... මත් අයියට කිව්ව ඔයාට කියන්න කියලා.." අනේ උෟ කියද්දි බැරියැ.

" සුදු.. මන්දි ඇවිත් ඉන්නෙ වැඩකට. ඒක ඉවර කරනකත් පොඩ්ඩක් ඉන්න. මන්දි දුව. පුතා උඩ රූමි එකේ ඇති ගිහින් ඕක දිල එන්න." මත් ඉක්මනට ගෙදර යන්නත් ඕන නිසා අඩිය ඉක්මන් කරලා සර්ගෙ රූමි එක හොයන් ගියා..

දෙපාරක් තුන්පාරක් තට්ටු කරාමයි දෙර ඇරුනේ...

ඒත් මට හිතන්නවත් වෙලාවක් නොනියා කාමරේට ඇදිල ගිහින් දෙර වැහෙනව එක්කම තඩි රෙද්දක් මගේ ඔලුවට වැටුනේ

සැපටම වැදුන කොට්ටපාරක් එක්ක. මට කැගහන්නේ කොහොමද කියලත් අමතක කරල.

" නමුසෙ හිනත් හිටියේ නමුසෙගෙ කුපාඩි වැඩි මත් ඉවසයි කියල තේද සුදු... අද මත් ඉතුරු කරන්න තෝව. තාත්තිට කේලම් කියලා අනුවෙනවකෝ.. " මගෙ දෙයියනේ මේ සර් මත් විහඟි කියලද හිනත් ඉන්නේ.. දෙයියනේ ඇයි මෙහෙම. මේ මනුස්සයට මාව අදුරගන්නවත් බැරිද. කොහෙ අදුරත්තද ඇතුලට එන්නත් කලින් මහ දඩාර රෙද්දක් දැමීමෙ තැනැ ඔලුවට.

ඒ එක්කම මාව සර් පපුවට තුරුල් කරගන්නේ මගේ හාර්ටි එක දැන් තවතියි දැන් තවතියි කියල හිනෙද්දී....

" මගේ පිස්සු කෝලම... අයියා ආදරෙයි හරිද.. දැන් ඉතින් මට පාලුවක් තැ... ආ නමුසෙව මත් අල්ලගන්න හිටියේ.. මොකෝ ආ සද්ද තැද්දේ.. සුදු.... " මේ රෙද්ද අයින් කරගත් යකෝවි. ඒ මදිවට බදුගෙන. මාව ගැහෙනව හෝ ගාලා.. හිනෙත්වත් හිනපු තැනි දෙයක් උනේ....

බැරිම තැන මගෙන් සද්දයක් තැනි නිසාද කොහෙදෝ මුත ලගට වෙනකත් අර දුපු රෙද්ද උඩට උස්සලා මගේ මුතට එබෙද්දී සර් ශෝක් උන පාර මාව පස්සට තල්ලු කරා....

මමයි හරිනම් ඕක කරන්නෝත....

" මන්දී.. අයියෝහ්.. " ආයෙන් ලගට ඇවිත් අර මගුල අයින් කරලා එක අතක් ඉතට තියත් අනිත් අතෙන් තලලට ගහගන්නා.

මත් හිටියෙ බය වෙලා...

" ආ.. මේක බොත්ත.. " කියලා චතුර එක දුන්නම මත් පැනලා ඒක අරන් බිගෙන බිගෙන ගියා. දැන් තමා ටිකක් හරි කුල් උනේ...බඩපපුව ඉදන් රන් වෙලයි තිබ්බේ මෙව්වර වෙලා...

මරු අසියල නංගිල හැබැයි. එකෙන් ගෙට එන්නත් කලින් මගෙ කොන්ද කඩලා හුස්ම හිර කරල මරන්න හැදුව මාව බය කරල... මේ අනිකගෙ හපන්නමි.

" සොරි මන්දී.. මේ මත් හිතුවෙ අපෙ නංගි කියලා.." මිනිස්සු අනිත්තෙ වැරදීම් වෙන්නෙ කියලා මත් හරි කියන්න ඔලුව වැනුව.

" මන්දී මුකුත් හිතන්නෙපා හරිද.. මත් ඔයා කියල දන්නව නම් ජීවිතේට එහෙම කරන්නැ.." හරි මනුස්සයෝ ඕක ඇති දැන්..

හුටා කෝ දෙන්න ආපු ආසිල් එක.. ඒකත් මොන රෙද්දක් අස්සෙ රිංගන්න යනවද මන්ද...

මත් ඇද හරියෙ තිබ්බ ආසිල් එක අරන් සර්ට දුන්නා...

" මේක සර්ට අද දවස ඇතුලත දෙන්නෝන නිසයි තකහනියෙ මේ ආවේ.. මත් යන්නම් සර්.. සොරී.." කියාගෙන පස්සවත් නොබලා මත් කාමරෙන් ආවේ....

ආයෙනම් ජීවිතේට ඔය කාමරේට නම් යන්නැ කියලා හිතාගෙන.. කොට්ටෙනුත් ගැහැව ඒ මදිවට.

.....

සංදේශ් අත් දෙකෙන්ම ඔලුව බදාගෙන කාමරේ වටයක් ඇවිද්ද....

සංදේශ්ට මතක් උනේ බදාගද්දි බයටම ඇගට තුරුල් උන කෙල්ලව. විහඟි වගේ නම් එහෙම ඉන්නැති බව සැකේටයි සංදේශ් බෙඩ්හීටි එක උස්සලා බැලුවේ....

ඒ මන්දී කියලා ජීවිතේට නොහිතපු සංදේශ්ගේ හිතම ගැස්සිලා ගියේ එක මොහොතකින්..

.....දැන් තමි මගේ හිත පිස්සු තටන්ත පටන් ගෙන වගේ.
තමන්ටම කියාගන්න ගමන් සංදේශ් ඇදේ දිගා උනා....

.....ඇයි මේ වුටි කෙල්ලව මෙව්වර දැනෙන්න අරන්. ඔන් සංදේශ්
ඒක තමි කරන්නෙපා එයා පුංචිසි ආදරේ කියන වචනේ ඒ
කෙල්ලට බර වැඩි.. මටත් පිස්සු.....

කාමරෙන් එලියට යද්දී සංදේශ්ගේ හිතත් මන්දී අරන්ම ගිහිත්.

.....

මගේ භාර්ටි එක ඕනවටත් වඩා ගැහෙනව වගේ...අයි යො
මොකද්ද අප්පා ඇයි මටම මෙහෙම වෙන්නේ. ලැප්ප් උන තරමක්.

" මන්දී අක්කා..." ඔය එන්නේ අයි යගෙම අනිත් එකි....

" මොකද... මාව මතක් උනේ දැන්ද..? මෙව්වර දවසක් කෝල්
එකක්වත් නොදී.. අතේ යන්න විහඟි යන්න දැන් බොරුවට මන්දී
අක්කේ ගාන්නැනුව.. " කියාගෙන මොන තරහක්ද මත් දන්නෑ
එවලෙ මට කෑගැහුනා..

මත් ගෙදර ආවෙන් ප්‍රශ්න ගොඩක් එක්ක. මට ඒ කෙල්ලට කෑ
නොගහ ඉන්නයි තිබ්බේ.. පව් එයා ..

අද දවස මහ අමුතු දවසක්. මත් රූ වෙලා අයි යට කෝල් එකක්
ගන්නා.

මෑත් ආත්සර් කරේ තෑ ඒත්.

ටිකකින් මට ආයෙම කෝල් එකක් අයි ය වෙන්නැති කියලා
හිතාගෙන පෝත් එක කනේ තියාගන්නත් ඒ අයි ය නෙවේ.

" හෙලො....." මත් කතා කරා..

.....මන්දි අක්කා මම. විහඟි. අනේ මට ඔයා එක්ක ටිකක් කතා කරන්න පුළුවන්ද ප්ලීස්..

" කියන්න විහඟි.." බෑ කියන්න බැරිකමට මත් කිව්ව.

....අක්කා. අනේ මට සමාවෙන්න ඇත්තටම මගේ ෆෝන් එක එහෙදි නැති උනා. මගේ ලග කාගෙවත් තමිබස් තිබ්බෙ නෑ.. ඉතින් මත් ඔයාට කොහොමද කතා කරන්නේ. මට ඔයාව අමතක උන්නෑ හලෝ. ඔයා මට බැනපු එකට තමි හොඳටම හිත ඊදුන මගේ.

අසියෝ දෙසියනේ. ඔය බලහත්කෝ කිසි හොයල බැලිල්ලක් නැතුව මොකාද වගේ මත් ඒ ලමයගෙ ඇගට කඩත් පැත්ත හැටි දවල්..

" මත් ඒක දැනත් උන්නෑ විහඟි. එතකොට අනේ සොරි මත් පොඩි ප්‍රශ්නෙක හිටියෙ කෙල්ලෙ මමයි ඔයාගෙන් සමාව ඉල්ලන්නෝන මට එහෙම කතා නොකර ඉන්නයි තිබ්බේ. " මත් කිව්ව.

....කමන්නෑ මන්දි අක්කා. ඔයා හෙට අපෙහෙ එනවද. මත් අපෙ අසියට කියල පර්මිශන් ගන්නමි....

අප්පෝ ඔය හිවල දෙසි ගා ගනිත් පර්මිශන් කියලම.

" පුළුවන් උනොත් බලන්නමි මම...අපි දෙන්නට අවුරුදු ගානක දේවල් කතා කරන්න තියේ හැබැයි එක දවසක් ඇති වෙයිද...? " මත් විහඟිට කියද්දි එහා පැත්තෙන් මහ කැන හිතාවක්.

....අපෝ මදී. සතියක් වත් ඕනා ශෝර්ට් ඇන්ඩ් ස්ටීට් කියනව නමි...

විහඟි කියන්නේ හරිම විනෝදකාමී චරිතයක්. ඉතින් මත් හරි ආසයි ඒ වගේ මිනිස්සුන්ට.

" මත් නිදාගන්නෝන විහඟි. හෙට වැඩ ඉවර කරල හරි මත් එන්නම් පුළුවන් උතොත් අනිවාරෙන්...." මත් කිව්වා.

.....හරි අක්කා.. ගුඩි නයිට්...

කෙල්ල කෝල් එක තිබ්බම මත් කාමරේ ලයිට් ඔෆ් කරලා ඇදට ආවා...

පැයක්.....

දෙකක්.....

තෑ ඊටත් වඩා...

මට හොදට තින්ද ගියා.. ඒත් මගේ ෆෝන් එක.. මේ මහ රෑ මොන භූතයා කෝල් කරනවද.. ඇස් දෙක අරින්නැතුවම මත් ෆෝන් එක කනේ තියාගන්නා.

" හෙලෝ..." අසියගෙ කටහඩ වගේ.. ආ මත් උග ගන්න තෙ ආන්සර් කරේ තෑ නේ.. ඉදහන් කියන්න කනෙ ඇගිලි ගහගන්නම... මත් ඇදෙන් නැගිටලා ඉදගන්නා. නිදිමනත් ගියා ඕයි....

" ආ..... හෙලෝ හෙලෝ මහන්නයා. දැන්ද ගේ මතක් උනේ උබට.. ඔහෙ හොදට පවුල් කතව එහෙම ඇති නේ අර ගොඩ සුද්දි එක්ක. මත් කවුද දන්නවද ආ... මත් මන්දී .. මන්දී හරිද. මගෙ හැටි දන්නෑ උබ නාම. මගේ අසිය හරි මොකා හරි කමන්නෑ.. උබ උබ හෙට ගෙදර එන්නෝ න හරිද.....ආවිච්ච හාල් ගරන්න. නොවොත් ඉන්න තැනක් හොයන් ඇවිත් කොස්සෙන් ගහන්නේ මත් කොස්සෙන්.

ඒ ගහලා කතෙන් ඇදත් ගෙදර එක්කත් එන්නේ... ඒ ඇවිත් පාගතවා බිම දලා.. තමුසෙ නිසයි මේ සේරම... අනි....." තෑ මට එතනින් එහා කියන්න හම්බුන්නෑ....

" හෙලෝ.... " ආයෙම එහා පැත්තෙන්. අයියගේ කට හඩ මේ වගේද. පොඩ්ඩක් වෙනසුත් වගේ හැබැයි....

" හලෝ කවුද මේ...? " මත් බැරීම තැන ඇහුවා . අයිය කියලා බැන්නේ පතදගෙන වෙත මොකෙක්ටවන්ද.

" මාව දන්නැද්ද දැන් ඔය බැතගෙන බැතගෙන ගියේ.." හරිනෙ අමාරුව අයිය නෙවේ ඕයි මේ වෙත මොකෙක් හරි කොකෙක්.

" ඇයි කටහඬෙන් අදුරගන්න තමුසෙ අමරදේව කියල හිතුවද...? "

" උන ලැප්පාව දරාගන්න බැරුව උනත් සෙකන්ඩ් නොවී මත් ඇහුවා.....

" ඔහ් ... මේ හලෝ. අනිත් දවසේ කෝල් එක ගන්නෙ මොකාද කියලා නොබලා ඔහොම ආත්සර් කරලා බැතගෙන බැතගෙන යන්නෙපා. අහන් ඉන්න මනුස්සය පව්. අනික අපිට තියෙන්නෙත් කන්. ඒවටත් දරාගන්න පුළුවන් සද්ධ සීමාවක් තියනවා. කොස්සෙන් ගහනව කිව්ව නේ. හෙට වරෙන්කො වැඩට. කතෙන් ඇදලා පයින් ගහලා එලියට දන්නේ..." අහෝ සංදේශ් සර්.... තෑ මත් හෙට වැඩට යන්නේ තෑ මයි.....

" අනික මගේ ෆෝන් එකෙන් තමුන්ට කලින් කෝල් එකක් අරන් තිබ්බෙ අපෙ නංගී. කාටද කෝල් කර දැනගන්නයි මත් මේ ගන්නේ. තමුසෙ කියල දන්නව තමි ගන්නෙත් තෑ අපරාදෙ.." මගෙ සද්දයක් තැනි තැන මෑත් කියවනවා. මොනාතැත්තත් සුළුපටු ලැප්පාවක් නෙවේ මේක තමි.

" සොරි සර්. නිදිමනේ ෆෝන් එක ආත්සර් උනේ. අනික මත් අයිය කියල..." කියලා තමා කියන්න කලින් තියල ඉවරයි. හරි හෙට ජොබ් ගහල යනවා.

නින්දයන්නෙන් නෑ රෙද්ද... හෙට වැඩට යන්න ඕනෙමද...

13 කොටස

" වැඩට යන්නැද්ද ලමයෝ.. දැන් ඇහැරෙන්නකෝ... ඇති ඔය නිදගන්නා...? " කතා ලගින්නම අම්මගෙ කටහඬ ඇහෙද්දී මත් ඇස් ඇරිය.

" ඇයි මේ..? කවදවත් නැතුව..උදේම කාමරේට සම්ප්‍රාප්ත වෙලා.
" මේක වෙන්න බැරි දෙයක්. ඒත් වෙලා.

" ඇයි දැන් මට මේ කාමරේට එන්න බැරිද.. ? " ඔය ඇහුවේ ප්‍රශ්නයක්.

" ඇයි බැරි.. මත් බෑ කිව්වද. ඔයාමතේ කියන්නෙ ඔය." නැගිටලා අම්ම අනේ නියත තේක අතට ගන්න ගමන් මත් කිව්ව.

" අයිියට කෝල් කරල බලන්නකෝ ලොකු..." මත් තේ උගුරක් බොන්න හැදුව විතරයි ඉස්මෝල්ලේ ගියා..

අයිියා..... මතක් කරන්නෙපා ඕකව. ඊයේ අයිිය කියල භිතාගෙන සර්ට බැන්න හැටි මතක් වෙද්දී භිත් දුටිය දනවා.

" මොකද්ද අතේ.. තේ එකවත් බිගන්න බැරිද පොඩි උන් වගේ..." අම්මා පිටට ගහන කෑගහනවා. මට භිතුන ඒත් මොකක් හරි මලඉලව් කේස් එකකට තමා මේ එන්නෙ කියලා.

මට නියත ආදරේකට තෙවේ එයාගේ පුත්තරරන්නෙට කෝල් කරන්න කියල බැලින්නමි...

නෑ.. ආයෙ එපා. කාටවත් කෝල් කරන්නෑ මත්.

මත් ඔරිස් යන්න ලැස්ති උතෙත් සර්ට මුත දෙන්නෙ කොහොමද කියල හිත හිනාමයි.

තාත්ත වැඩට යන්නෝත කියපු නිසා මත් මගෙ බැග් එක අරත් සාලෙට ගියා.

" තාත්තා.. මත් බස් එකේ යන්නම් එහෙනම් තව වෙලා නියතවනෙ.." මත් එහෙම කියාගෙන තාත්තට වැන්ද.

" පරිස්සමට " කියලා තත්ත මගෙ තලල ඉම්බා.. ඒත් අනේ මගෙ හිතට මහ බරක් දැනෙනව වගේ.

" පරිස්සම්ම වෙන කෙනානේ..." කියාගෙන අම්ම පාත් උතා.

" මත් ඉන්නකත් මගේ කෙල්ලෝ දෙන්න පරිස්සම්...වැඩට යන්න උදේ ඇහැරෙන්න එහෙම බෑ වගේනම් ගෙදර තතර වෙන්න පුනේ. මේ තාත්ත කැමති තෑ උබලගෙන් හම්බකරත් කන්න. අර එක කොල්ලෙක් කියලා එකෙක් ඉන්නවා උා අපි තැනි දෑක උබලව බලයිද දන්නෙත් තෑ අම්මපා.

මත් ඉන්නකත් කිසි අඩුවක් තැනුව මත් උබල දෙන්නව බලාගන්නවා. ඒ නිසා හැමදේකදීම පරිස්සමින්. ඔයා කෙල්ලෙක් කියනෙක අමතක කරන්නෙපා. සමහර තැන් නියතව හොදට හිතල බලල වැඩ කරන්නෝතා. මොනා උනත් මේ තාත්ත මැරෙනකත් උබලව පරිස්සම් කරනවා. මගේ පණ බත් මේ..."
මගේ කරවටේ අතදලා කියනව. අනේවි මගේ උම්මා කැටේ මත් පැතලා කම්මුලක් ඉම්බා. මේ ලෝකේ මට විශ්වාසවන්නම කෙනා.

" මත් යනෝ එහෙනම්..." කියාගෙන මත් ගෙයින් එලියට බැස්සෙ. මගේ තාත්ත ගැන ලොකු ආදරයක් මේ හිතේ තියනව. මත් ආදරෙයි තාත්තෙ.

.....

සංදේශ් එන්න කලින් මන්දී ඔරිස් ඇවිත් තිබ්බ එකට දෙයියන්ට ස්තුති කර කරම මන්දී කැබිත් එකට ගියා.

බැග් නියලා ආසිල් ගොඩ ඇද ඇද ඉදපු මන්දී ගැස්සිලා ගියේ කැබිත් එකේ දෙර ඇරුන නිසා.. හැරිල බලපු මන්දීගෙ අතේ තිබුන ආසිල් එක මුන ලගට ගියේ ඇවිත් තිබ්බේ සංදේශ් සර් කියලා දැක්ක නිසා. ඊයෙ උන ලැප්පාව උතුරල යද්දී.

අඩියට දෙකට සංදේශ් මන්දීට ලං උනේ ආසිල් එකෙන් මුන වහන් ඉන්න මන්දීට කිත්ති හිතාවක් දුනගමත්...

" අනිත් දවසෙවත් කෝල් එකක් ආත්සර් කරද්දී කවුද කියල බලලා ආත්සර් කරනවා මෝඩ මන්දී.. මට කියපුව හොදට මතකයි හොදේ.. පස්සෙ අල්ලගන්නමිකො මම..." කියාගෙන මන්දී මුන වහන් ඉදපු ආසිල් එක ඇදල අරන් මේසට අතැරපු සංදේශ් මන්දීගේ මුනට ලං වෙලා කිව්වා.

කොල්ල බලන් හිටියේ ලැප්පාවටම රතු වෙලා තියන මන්දීගේ මුන දිහා.. එකපාර කල්පතාවෙන් මිදුන සංදේශ් ඔලුව දෙපැත්තට වතල සත්සුන් වෙත ගමන් එනනිත් එලියට ගියා.

මත් දි හිටියේ උනේ මොනාද කියල හිතාගන්න බැරුව

.....ඇයි එයා මට බැන්නෙ තැන්නෙ. බැන්නෙ තැනි එක හොදයි. තැන්නම් කොහොමද මුනක් බලන් ඔරිස් එකේ ඉන්නේ.....

මන්දී තනියම හිතුවා..

වැඩ ගොඩන යට වෙලා උදහු මන්දිට කෝල් එකක් ආවා.
හරියටම වෙලාව දහයයි...

කෝල් එක තාත්තගෙන් කියල දැක්ක මන්දී ඒක ආත්සර් කරේ
තැගිටලා ටිකක් එහාට යන ගමන්.

" හෙලෝ තා....." මන්දිට එහා පැත්තෙන් ඇහුනෙ වෙන කටහඩක්
වෙනකොට කෙල්ලගේ මුත අදුරු වෙලා යනවා සංදේශ් මන්දිගේ
ඔරිස් රුමි එකට මුහුනලා නියන ඔරිස් රුමි එකේ ඉදන්
බලාගෙන හිටියා..

" එ... එනකොට.. මගෙ තාත්තා. එයා හොදින්ද..? " මහ හයිසෙත්
මන්දි කැගහද්දි සංදේශ්ට ඉබේටම ඉදන් උන් තැනින් තැගිට්ටුනා.

ෆෝන් එක බිමට අතඇරෙද්දි මන්දි පරඩැලක් වගේ පුටුවට
කඩා වැටුනේ සංදේශ් දුවත් මන්දි ඉන්න තැනට එද්දිමයි. මන්දි
දිහත් බලලා ෆෝන් එක අහුලගත්තු සංදේශ් ඒක කනේ
නියාගත්තේ මන්දිට එකපාර මොනාද උනේ දැනගන්න.

තාමත් ඒ කෙනා ලයිත් එකේ වෙනකොට උන දේ දැනගත්තු
සංදේශ් , ඇතක් බලාගෙන ඔහේ ඉන්න මන්දි දිහා බලන් හිටියේ
දුකෙන්. ඇස් වලින් ඔහෙ කදුලු වැටෙද්දි වචනයක්වත් කතා
නොකර මන්දි එහෙම ඉන්නෙක සංදේශ්ට ප්‍රශ්නයක් උනා...

" මන්දි..." මන්දි ලගට ගිහින් සංදේශ් කතා කරද්දි පුටුවෙන්
තැගිටිට මන්දි කදුලු පුරෝගෙන ඔලුව උස්සලා සංදේශ් දිහා
බලද්දි.. ඒ බැල්ම දරාගන්නම බැරීම තැන ඇදල අරන් මන්දිව
පසුවට තුරුල් කරගත්තේ මන්දි ගැන මෙව්වර කාලයක් තිබ්බ
ආදරේ නිසාමයි. ඒ හංගපු ආදරේ නිසාමයි.

මන්දි අඩනවා ඒ පසුවට ඕනවටත් වඩා දැනෙන්න අරත්
නිබ්බා. මේ ඉන්නේ තමන්ගේ බොස් ඉස්සරහ කියනෙක මන්දිට
මොහොතකට අමතක වෙලා ගියා.. මන්දි සංදේශ්ට තුරුල් වෙලා
ඉකි ගහහා ඇඩුවා....

" සර්... අපි යන්....එ.. යා " මන්දි ඉකි ගහහා කතා කරන්න
හඳුනවා.

" අපි යන්.. මත් එක්කත් යන්නමි.." සංදේශ් මන්දිගෙ අතක්
තදකරලා අල්ලගන්න ගමන් මන්දි ගෙ ඒ අත අතනොඇරම මන්දි
එක්ක හොස්පිටල් එකට එන්න පිටත් උනා..

ඔරිස් එකේ හැමෝම බලන් ඉන්නැද්දි උනත් සංදේශ්ගේ ඒ අත
පහලට වැටුන්න....

.....

හොස්පිටල් එකට ආපු ගමන් සංදේශ්ව අතඇරලා කෙල්ල දිව්වේ
පත වගේ හිටපු තාත්ත හොයාගෙන...

අතේ ඒ වෙද්දින් ඒ තාත්තා අහිංසකිව අතඇරලා ගිහිත්..

සමන්දි ප්‍රොලියක් උඩ නියල නියන සේතකගේ නිසල සිරුර දිහා
බලාගෙන හුල්ලන හැටි දැක්ක මන්දිට තවත් දරාගන්න බැරිඋනා.

පොලිසියෙන් වගේම ඒ ඇක්සිඩන්ට් එකට මුල් උන කෙනත් එතන
තමන්ගේ තාත්ත ලග ඉන්නවා දැකපු මන්දිගේ ඇස් රතු උනේ
කේන්තියට....

" උබ උබ ඇයි ආවේ. ඇයි මෙහෙම කරේ..... උබට හොඳක්
වෙන්න.... මගේ අහිංසකයට මේ කරපු පව් වැඩ්ට.... මගෙ පත

යකෝ ඒ.....අනේ මගේ රත්තරං තාත්තා.... උදෙන් මාත් එක්ක
කතා කරා... නිරිසතා තෝ. මගේ තාත්තව මගෙන් සදහටම
උදුරහන්නා.. තොට යහතින් ඉන්න දෙන්නැ මම....." ඒ
මනුස්සයගේ බෙල්ල මිරිකත් කැහහන මන්දී ව ඇත්තරන්න
පොලිසියෙන් වට උනත් ඊට කලින් පැනපු සංදේශ් මන්දීව ඇදලා
ලගටගන්නා.

" මන්දී... ශ්..... කලබල කරන්නෙපා. මේක හොස්පිටල් එක... "
ශර්ට් එක මිරිකත් අල්ලන් ඉන්න මන්දීගේ කනට කරල සංදේශ්
කිව්වා.

" සර්ට පුළුවන්ද මගේ තාත්තව ආයෙන් එක්කත් එන්න..? "
මන්දී අහපු ප්‍රශ්නේ කොහොමටවත් තේරුම් නොගිය සංදේශ්
මන්දී දිහා බලන් ඉන්නැද්දී , සංදේශ්ව අතඇරපු මන්දී සමන්දී
ලගට ඇවිදන් ගියා.

" අම්මා... තාත්ත ගියා... ඇයි ඔයා අඩන්නේ. තාත්ත වැරැද්දක්
කරලා වගේනේ. තවත් එයාට අඩලා අඩලා දුක් දෙන්නෙපා
අම්මා... කෝ ඔතනින් තැගිටින්න... අපි ගෙදර යන්." සංදේශ්
මන්දීගේ මේ හැසිරීම දිහා බලාගෙන හිටියේ ඇසුන් ලොකු කරන්.
ටිකකට කලින් ඔලිස් එකේදී මාව බදාගෙන අඩපු කෙල්ල තේද
මේ... කියලා සංදේශ් හිතුවා.

ට්‍රොලිය ලග බිම වාඩිවෙලා අඩ අඩ හිටපු සමන්දීව වත්තම්
කරන් තැගිටිට මන්දී සමන්දීව පුටුවකින් ඉන්දෙව්වා.

ජීවිතෙන් ඇතටම ගිහින් උනත් සේනකගේ මුනේ තිබ්බේ හරි
ලස්සන හිතාවක්. ඉස්සර ඉදන් තාත්තා හිටපු විදිහ මන්දිට
මැව්ලා පෙවුනේ ඇස් ඉස්සරහ.

අම්මා බනිද්දින් තාත්ත බේරගත්තු හැටි හැමදේම මන්දිට
කනන්දරයක් වගේ මැවිල පේත්තගන්නා. ඒත් ඒ ඇස් වල නිබුන
කදුලු වේලිලාම ගිහින් තිබුනා...

ඇස් දෙක පියාගෙන හිටපු සේනකගෙ නලලට තොල් තදකරපු
මන්දී සුදු රෙද්දෙන් සේනකව වැහුවා.

..... අපරාදේ උදේ මත් වැඩට එන්න යද්දී අපි ඒ එකට ඉන්න
අත්තිම මොහොත කියලා දන්නව නම් තාත්තා. මත්
කොහොමටවත් අද වැඩට යන්නෑ. මත් ඔයාට වැඩට යන්න
දෙන්නෙත් නෑ..... මන්දී සේනක දිහා බලන් කිව්වා. ඒ මුතෙ කිසි
හැගීමක් නෑ...

" මත් ඔයාට ආදරෙයි තාත්තා.. ඔයාට නියත තැන මගේ ජීවිතේ
එහෙමි පිටින්නම තියෙව්.. මත් ඔයාට ආදරෙයි.. ආයෙත් මගේ
තාත්තා මාව බලල යන්නවත් එන්නෑ තේද... කමක් නෑ.. මට
පුළුවන් තාත්තගේ ෆෝටෝ එකක් තුරුල් කරගෙන හරි තිදගන්න.
ඒත් තාත්තා ලගින් ඉදන් තුරුල් කරන් නලල ඉබ්ද්දී දැනෙන
හැගීම දැනෙනෙකක් නෑ..." මන්දී තාත්ත එක්ක කතා කරා....

" ඉන්ස්පෙක්ටර්... මට හරියටම දැනගන්න පුළුවන් වෙයිද
මොනාද උතේ කියලා.." අර මනුස්සය එක්ක එනනින් යන්න හදපු
පොලිස් නිලධාරියෙක් ලගට ගිහින් සංදේශ් ඇහුව.

" ඔය මහත්තය කවුද මේ තැනි උත කෙනාගේ.? "

ඉන්ස්පෙක්ටර් සැක සහිත මුතක් හදගෙන ඇහුව.

" අහ්. සර් මත් තමා මන්දිට එක්ක ආවෙ. එයා වැඩ කරන තැන
ප්‍රධානියා..." සංදේශ් කිව්ව.

" එහෙමද... ඇක්සිඩන්ට් එකක් පුනා. මේ මනුස්සයගේ ලොරියේ බ්ලේක් වැඩ කරලා තැ.. පව් අර අසරන මනුස්සය වැඩට යමින් ගමන් ඉදලා තියෙන්නේ. එතනමයි.. වෙලාව තමා.." ඉන්ස්පෙක්ටර් කියද්දී සංදේශ් හැරිලා බැලුවේ මන්දී දිහා.

" ඕකෙ පුනා. මෙනත වැඩ ටික බලාගන්න පොඩ්ඩක්... ගෙදර අයව ටිකක් බලන්න එයාලගෙ තත්වෙ එව්වර හොද තැ..." එහෙම කියපු ඉන්ස්පෙක්ටර් යන්න හද්දී සංදේශ්ට මොනාද කරන්නෝන කියලා හිතාගන්න බැරි උනා....

" මන්දී... අම්මව බලන්න පොඩ්ඩක්.. අපි දැන් යමු තෙද.. ගෙදර වැඩ බලන්නෝන.." සංදේශ් බැරිමතැන මන්දීට කිට්ටු උනා.

" යමු සර්.... මත් අම්මව එක්කරත් එන්නමි..." මන්දී ගැන සංදේශ්ට ඇතිඋනේ පුදුමයක්. දරාගන්න අමාරුම තැන් වලදී හිත ගලක් කරගන්නා ඒ කෙල්ල. මන්දී පව්.

වාහනේ එතකත් කිසිම කතාබහක් තිබ්බේ තැ.. සමන්දී සැරෙන් සැරේ කදුලු පිහිද්දී මන්දී කරේ පාර දිහා බලාගෙන කල්පනා කරපු එක.

සංදේශ් මන්දීව ගෙදරට ඇරලවල ගියේ. ආයෙම එතව කියලා පොරොන්දු වෙලා.

මන්දීල ගෙදර එද්දී ගමේ අය එකතු වෙලා ගේ අස් පස් කරන්න පටන් අරන් තිබ්බා. මන්දීට දැනුනේ මුලු ගෙදරම මහ මුසල බවක්. ඒක නිසාම එලියේ පඩිය උඩින් මන්දී ඉදගන්න. කාවින්දී තාම ඉස්කෝලේ. අයියා ආගිඅතක් තැ. මන්දී කල්පනා කරේ ඊලගට කරන්නෝන මොනාද කියලා. මලගෙයක් ගැන උනත් කිසිම දැනුමක් මන්දීලග තිබ්බේ තැ.

මොකද මන්දී හැදුනේ හුරුනලේට. හැම වෙලේකම අම්ම තාත්ත
ලග ඉද්දී මන්දී කිසි දේකට බය උන්නෑ. ඒත් දැන් තාත්ත තැනුව
කොහොමද තනියම සේරම කරගන්නේ. මන්දීගේ මුලු භීතම
බයකින් පිරුනා.

දුක දරාගෙන මන්දී නොඅඩා ඉන්න තීරනේ කරේ තාත්ත
නිසාමයි. ඇඩුව කියලා දුකක් තිවෙනව නම් මොන කරන්න
බැරිද්.. තවත් අඩලා අඩලා තැනිලි තාත්තට දුක් දෙන්නොන නෑ
කියලා මන්දී භීතුව.

මොකද තාත්ත උනත් කැමති උනේ මන්දී හැමදුම භීතාවෙලා
ඉන්නව දකින්නයි.

.....

එකහමාරට ඉස්කෝලේ ඉවර වෙලා කාච්න්දි ගෙදර එද්දින් මන්දී
එහෙම්මම පඩිය උඩට වෙලා හිටිය.

ගෙදර එද්දී කාච්න්දි ගේටි එක ලගම තනර උනේ මෙව්වර අය
ගෙදර ඇයි කියලා කල්පනා කරලා. ගෙදර නිකන් කලබලේකුත්
වගේ කවදුවත් තැනුව ඇයි මේ කියලා කල්පනා කර කරම
කාච්න්දි ඇතුලට ගියා.

පඩියකට වැටිලා ඔහේ කල්පනා කරන තමන්ගෙ අක්කව
දැක්කම කාච්න්දි දුවල දුවලා මන්දී ගාවට ගියා..

" හවසට මිනියගේතවලු අක්කේ..." කියාගෙන ගමේ කෙනෙක් තව
කෙනෙක්ට කියනවා ඇහිලා මේ කිසි දෙයක් නොදන්න කාච්න්දිගේ
ඇගම භීතල වෙලා ගියා....

" අක්කා..." මන්දී ගැස්සිලා ගියා. කාවින්දිට පුදුම හිතුවේ මෙව්වර වෙලන් මෙනත හිටත් ඉඳලා කතා කරනකන් අක්ක තමන්ව තොදකින තරම් ලොකු කල්පතාවක කියලා තේරුම් යද්දි. මන්දී නිදන් හිටපු තැනින් තැගිට්ටා...

" කාවද අක්ක තැනි වෙලා නියෙන්නේ.. මොනාද මේ වෙන්නේ මාව තවත් බය කරන්නෙපා.." කාවින්දී අන්නිම ටික සද්දෙට කිව්වේ ඒ හිත ඕනවටත් වඩා කලබල වෙලා නියන නිසා.

" තාත්ත තාත්ත අපිව දලා ගියා වුටි.." කිසි හැගීමක් නැතුව ඔහේ බලාගෙන මුතටම මන්දී කියල දද්දී කාවින්දිට දැනුවත් ඔලුව උඩ අකුනක් පිපිරුවටත් වඩා අන්න හැගීමක්.. කෙල්ල එහෙමිම මන්දීගේ ඇගට කඩත් වැටුනා.

කාවින්දී කියන්නේ සංවේදී කෙනෙක්. මන්දිටත් වඩා කාවින්දිට සමහර දේවල් දරාගන්න හුගාක් අමාරු උනා...

අයිසා.... මේ ඔයා අපිත් එක්ක ඉන්නම ඕන වෙලාවක්. මන්දී තමන්ටම කියාගන්නේ.. අතේ කවුරුමහරි හිටිය නම් කියල හිතෙද්දි. මොකද ඒ තරම්ම මන්දිට තදින්ම දැනුනා තනිවෙලා කියන හැගීම.

14 කොටස

සංදේශ් සර් එක්ක කතා කරද්දී හිතට මාරම සැතපීමක්.....

සර් එක්කම මත් ගෙදර එද්දී ම ඉ ගෙ ද ර ට රැස් උන හැමෝම වගේ ගිහිත් තිබ්බා. ගේ දිහා බලද්දී ඉබේම හුස්මක් අතඇරුන. දැන් ඉතින් තාත්ත තැනි පීචිතේට හුරු වෙන්නෙපැයි අමාරුවෙන්හරී. මගේ ඔලුව වැඩි කරේ ඒක.

" මන්දී....." සර්ගෙ කටහඩට මත් ඒ දිහාට හැරුනා.

" ගෙදරට ඕන කරන මොනාහරි දේවල් නියේනම් මට කියන්න. ඒක කරදරයක් කියල හිතන්නෙපා හරිද..." සංදේශ් සර් ගැන මට ඇතු උනේ වචනෙන් විස්තර කරන්න බැරිතරම් පැහැදිමක්.

" අනික මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් තමි කෝල් කරන්න තනියම නෙ ඉන්නේ ඔයාලා..." මත් ලොකු හුස්මක් අතඇරියා. තාත්ත හිටිය තමි මෙහෙම තනි වෙන්නැ නෙ.

" මන්දී..... ටික දවසක් යනකන් වැඩට නොආවට කමක් නැ...." මත් හා කියන්න ඔලුව වැනුවා.

" මත් යන්නමිද එහෙනම්..." මට බෑ නේ එපා කියල තතර කරගන්න.

" පරිස්සමට ගිහිත් එන්න සර්.... තැත්කිව් හැමදේකටම." මත් කියද්දී හිතාවක් දීපු එයා ගියා.

සර් යනකන් පාරට වෙලා බලන් ඉදපු මම කකුලෙ නියන වැලි ටිකත් ගසාගෙන ගෙට යද්දී අම්මගේ ඔඩොක්කුවට ඔලුව නියාගෙන තංගී ඇස් පියාගෙන. අම්මා ඔහේ කල්පතාවක.

ඒ ඇස් රතු වෙලා අඬලම.

" අම්මා....." මත් ලගින් ගිහින් වාඩි උනා...

" මි....." තාමත් ඒ කටහඬ බරයි. තාත්ත වගේම අම්මත් හිටියේ ආදරෙන්. තාත්තගේ වූටි වූටි විහිළු වලට අම්ම ආස උන තරම් ඒ ඇස් දැක්කනම් තේරුම්ගත්තැකි. සේරම කනහිට පෙරලන්න ගතවුනේ බොහොම පොඩි කාලයයි.

" දැන් අපි ඉස්සර ඉදහු ජීවිතේට හුරුවෙන්නෝන. " මත් කියද්දි අම්මගෙ ඇස් අගින් කදුලු පේලියක් කඩත් වැටුනා. ඒක පිහිදන්නවත් අම්මට කල්පනාවක් නෑ.

" අම්මා....." මගේ දෝතටම ඒ මුත මැදි කරගන්න ගමන් මත් අම්මගෙ තලලට මගේ තලල තියාගන්නා. ඒ කදුලු මට බරයි දෙවියනේ....

ඉතුරු වෙලා තිබ්බ කෑම බෙදගෙන ඇවිත් ඉදගෙන අම්මටයි තංගිටයි කැව්වා. එයාලා මේ ඉන්න විදිහෙන් මාත් තව කඩත් වැටෙනව.

අම්මා කටවල් දෙකක් වගේ කාලා තැගිටලා යන්න ගියා... තංගි කන්න බෑ කියලා තිකත් හිටියා.. බත් එක අස් කරල මාත් තිකත් හිටියේ මටත් කන්න බෑ වගේ හිතූන තිසා.

.....

පහුවද උදේ මාව වේලාසන ඇහැරුනා. වෙනදට මේ ගෙදර මේ ටයිම් එකට යුද්දේ වගේ. අම්මා අපිව ඇහැරන්න කැගහනවා තංගි ඉස්කෝලේ යනවා. එතකොට තාත්ත වැඩට යන්න ලැස්ති වෙනවා.

එතකොට අද මුළු ගෙදරම දරාගන්න බැරීම තරම් ලොකු නිශ්ශබ්දතාවයක්. මත් කුස්සියට ගියා.. කේතලේ ලිපේ තියලා මත් පුටුවකින් වාඩිලනා.

හිතේ තියෙන්නේ කියල නිමකරගන්න බැරි තරම් දුකක්. ඒත් මත් හැමෝගෙන්ම ඒක හංගනව. මොකද මටත් වඩා දුකකින් දැන් අම්ම ඇත්තේ.

තේකක් හදාගෙන ගිහින් මත් අම්මව ඇහැරෙව්වා.

කිසි කතාබහක් නෑ. එක්කෝ බසින්නවත්. නෑ ඒත් අම්මකතා කරන්නෑ.. දෙසියනේ තවත් බෑ මට මේක කරන්න. ඇයි තාත්තේ ඔයා මෙව්වර ඉක්මනට අපිව මෙහෙම දලා ගියේ. අම්මව කොහොමද මත් ඉඳපු තත්වෙට ගත්තේ. අතේ පුළුවන්තම් මට ඒකත් කියලා යන්න.

හිත කැගහද්දි අම්මා කතා කරා.

" තංගිව බලන්න ලොකු.. මට තේ ඕන්නෑ..." අම්ම හරි මුරන්ඩුයි..

" ඔහොම ඉන්නෙපා අම්මා. තාත්ත උනත් කැමති නෑ නෙ ඔයා ඔහොම ඉන්නවට. ඔයානේ අපිට දැන් ඉන්න එකම ශක්තිය. ඔයා ඔහොම ඉන්නැද්දි කොහොමද අම්මා අපි බලන් ඉන්නේ...."

අඩන්නැති උනත් මගෙ හිත අඩනවා. කදුළු වලින් විතරමද අඩනව කියල කියන්න පුළුවන්.

අම්මා මාව බදාගන්නා.. හෝ ගාලා අඩන්න ගත්තේ මාවත් හොල්මන් කරන ගමන්.

" අම්මට ටික දවසක් දෙන්න මගේ දුවේ.. මේක මට දරාගන්න අමාරැයි රත්තරනේ මට දැනෙන්නේ එයා තාමත් මත් ලගට වෙලා

ඉන්නව කියලා..." ඉන් එහා මත් අම්මට මුකුත් කියන්න ගියේ නෑ.....

චූටි ඉස්කෝලේ යන්න බැසි කිව්වා. ඕලෙවල් අතලග නියාගෙන එයා මේ ඉන්න තත්වෙ එක්ක පාඩම් කරන්න කියන්න තරම් හයිසක් මට තෑ.. පාඩම් කරන් ඒ මානසික මට්ටම තංගිට කොහොමටවත් තෑ කියල මත් දන්නව.

.....

සතියකට පසු.

තාත්තගේ හත් දවසෙ දුනේ දවසේ ආයෙම ගේ පිරිලා ගියා.

සංදේශ් සරුසි , විහගිසි , මහේන්ද්‍ර සරුසි ඇවිත් හිටියා. සංදේශ් සර් ඉක්මනට ගියේ ඔරිස් එකේ මීටින් එකක් කියපු නිසා.. තැව්දින් බැරිකමට ඇවිත් ඉක්මනට ගියා..

එදා දවස නම් කිසි නිදහසක් තෑ හරියට කාගන්නවත් හම්බුන්නෑ... තංගිටත් මත් බලෙන්ම කැව්වා. තැත්තම් මෙයා ලෙඩෙක් වෙනව වැඩි දවසක් යන්න කලින්.

මේ සතියට උන තරකම දේ තමා අම්මා සැරින් සැරේ අසනිප උන එක. මට ඇත්තටම බයයි අම්ම ගැන. එයා හරි මුරන්ඩුයි.

.....

හත් දවසේ දුනේ ඉවර වෙලා මත් පුරුදු ජීවන රටාවට හුරු වෙන්න තීරනේ කරා...

මට නියත ලොකුම ප්‍රශ්නේ තංගි ඉස්කෝලේ යන්න බෑ කියලා උදේට අඩන්න ගත්තෙක.

අම්මත් තාත්තගේ මල් මාලයක් දුටු උදාවේ එක තුරුල්
කරගන්න ගමන්මයි. මත් විතරද මේ වෙනස් වෙන්න උත්සහ
කරන්නේ ඒ පාර.

මත් ගියා තාත්තව බලන්න.. තනියමම මත් ආවා..

" මට තවත් බෑ තාත්තේ.. මට හරිම පාලයි. ඔයා දැක්කද අපේ
ගේ පාලු පාටයි තාත්තේ හරි නිහඩයි . මට හරි බයයි තාත්තේ.
තාත්ත ගියපු ද ඉඳන් අම්මයි තංගියි ඉන්න හැටි ඔයා දැක්කද.
මත් මොනාද තාත්තේ දැන් කරන්නොන." බිම දනගහගෙන මත්
ඇඬුවා. මොකද දරාගැනීමේ සීමා ඉඳන් බිඳිලයි තිබ්බේ. ඒකමයි
මත් මෙහෙම ආවේ....

මගෙ උරහිස උඩින් බර අතක් නියතව දැනුන උතත් ඉකිය
තවත්තගන්න බැරුව අත් දෙකෙන්ම මුත හංගත් ඇඬුවා...

" මන්දී....." මත් දන්නව ආවේ එයා කියලා. ඒකමයි මත්
එහෙමිමම හිටියේ...

" තැගිටින්න මන්දී..." මගේ උරහිස වලින් අල්ලලා සංදේශ් සර්
තැගිටිටවලා එයාගෙ පැත්තට හරවගන්න. මත් කැමති තෑ
කාටවත් මගෙ කදුලු පෙත්තලා අනුකම්පාව දිනාගන්න.

මත් අත් දෙකට මුත හංගගන්නා.. මත් නොහිතපු විදිහට
සංදේශ් සර් මත් එහෙම ඉන්නැද්දීම මගේ ඔලුව අරන් ඒ පසුවට
හේත්තු කරන් ඇගවටේ අතක් ගෙනිව්වේ මාව ඒ ඇගට තද
කරහන්න ගමන් එක අතකින් හෙමිට මගේ ඔලුව අතගැවා..

" ඕන තරම් අඩන්න මන්දී... මන් දන්නවා ඔයා ඔය දරාගන්න දගලන්නේ හුගක් අමාරු දෙයක් කියලා... හැමෝටම ප්‍රශ්න එනව මන්දී. ඔයාගෙ ජීවිතේ ඔයාට ආපු තරකම කුතාටුව මේක... ඇතිතරම් අඩලා හිත තිදහස් කරගන්න. අම්මටයි තංගිටයි හයිසක් වෙන්න ඕන ඔයා..." සංදේශ් සර්ව මන් එවලෙ දැක්කෙ දෙව් කෙනෙක් වගේ. මට ඕනම වෙලාවෙදී ඒ හැමතැනම මන් සර්ව දැක්කා. මෙහෙම ඉද්දි උනත් මන් බලාපොරොත්තු උන සැතපීම මට දැනුනා...

මන් ඇඩුවා .. මෙව්වර කාලයක් දරාගෙන හිරකරන් හිටපු කදුලු වලින් සංදේශ් සර් ඇදන් හිටපු සුදු පාට ශර්ට් එක තෙත්වෙතකන්ම ඇඩුවා.

" සර්..... මන් මොනාද කරන්න ඕන කියලා මට තේරෙන්නැ. සර්ට පුළුවන්ද මාන් එක්ක ඉන්න. මටබයයි සර්..." මන් ඉකි ගගහා ඉල්ලුවෙ එව්වරයි. මොකද මන් අසරණයි. ඒ අසරනකම තම් මේ ලෝකේ එක කෙල්ලෙක්ටවත් දැනෙන්නවත් එපා කියල හදවතින්ම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

" මන් ඉන්නව මන්දී... හැමදුම ඉන්නව. ඔයා එක්ක ඕනම දේකට ඉන්නවා. ප්‍රොමිස්.." මන්දිට තොදැනුනත් එවලේ සංදේශ් මන්දිගේ ඉස් මුදුනට ලාවට තොල් තදකරේ ඒ පොරොන්දුව වචනෙන් වගේම හදවතින්ම දෙන ගමන්. ඒකත් මන්දිගෙ තාත්තගේ සොහොන් කොත ඉදිරිපිට.

මන්දිව සංදේශ් එක්කත් ගෙදර එද්දී මන්දිට ඇස් අදහගන්න බැරි වෙත විදිහෙ සිදුවීමකට මුහුන දෙන්න සිද්ද උනා...

සංදේශ් ගෙට එද්දී මැකිල ගියපු අම්මගේ මුතෙ හිතාව ආයෙම මන්දිට දැකගන්න පුළුවන් උනා.

" පුතා....." කියාගෙන ඉස්සරහට මත්දිගෙ අම්ම එන දිහා මත්දි බලන් හිටියෙ ඇස් අදහගන්න බැරුව.

" ආත්ටිගෙ අසනීප තත්වෙ කොහොමද දැන්..?" සංදේශ් මත්දිගෙ ගෙදර අය ගැනත් හොයල බලන්න අමතක කරේ නෑ....

" අසනීප නම් මොනාද පුතා. " ලොකු හුස්මක් අතඅරින ගමන් සමන්දි කිව්වා...

අම්මයි සංදේශ් සරුසි ලොකු කතාවකට මුල පුරද්දී මත්දි පලවෙතිවතාවට සංදේශ්ට තේ එකක් හදන් ඇවිත් පිළිගැන්නුවා.

" ආසාවෙන් අතට ගන්නට මොකෝ පුතා. බොත්ත පුළුවන් වෙයිද දන්නෑ.. මතක ඇති කාලෙකට මෙයා ඔය තේකක් හැදුවේ අද උදෙසි ඔය දැනුයි තමා..." මත්දිගෙ අම්ම සංදේශ්ට කියද්දී ඇහැ කොනින් මත්දි දිහාත් බලලා තේ උගුරක් සංදේශ් බිව්වා.. බලන් ඉන්නැද්දි කොල්ලගේ මුත ඇමුල් වෙලා ගියා.. ඇත්තටම කිව්වොත් තේ එකට සීනි හුගාක් වැඩියි..

ඒ එක්කම වගේ සංදේශ්ගේ මුත් ඉරියව් බලන් ඉදපු මත්දිගෙ මුතත් හතරැස් වෙලා ගියා...

" තේ එක රස තැද්ද සර්...?" බලන් ඉන්න බැරිමතැන මත්දි ඇහුව.

" රස තැත්තෙමත් තෑ මත්දි.. හැබැයි දියවැඩියා කාරයෙක්ට තමි එකපාර අඩි හයක් යටට යන්න හොදටම මේක ඇති.." මත්දිට පොලොව පලන් යන්න හිතුනා. අම්මටත් හිතාවක් ගියත් ඒක හංගගන්නේ ඊලගට මත්දිගෙ හිත සවුත්තු කරන්න හිතුන්නැති නිසා.

" ඒකට කමක් නෑ නැද්ද ආත්ටි. ටික දවසක් යද්දී ඕවා හුරු වෙයි තේද. වරද්ද වරද්ද තමා ඉගෙනගත්තෝත. එතකොට හොඳට වැරදුනතැත් මතක හිටිනවා. එතකොට ආයෙත් වරදින්නේ නෑ..." සංදේශ් මන්දිගෙ හිත හදන්නත් එක්ක කිව්වා....

මන්දිලට සමු දීලා සංදේශ් සර් ගියහම සුපුරුදු විදිහටම ගෙදර ආයෙම නිහඩි උනා....

මන්දි බිම ඉදගෙන සමන්දිගේ ඔඩොක්කුවෙන් ඔලුව නියාගත්තේ ඔලුවට දැනුන බර ගතිය නිසා...

15 කොටස

පහුවද්ද ඔරිස් යන්න හිතාගෙන ඇඳුම් ලැස්ති කරල නියලා මම කාමරෙන් එලියට ආවා.

සාලෙට වෙලා තංගි පොත අනේ නියත් කල්පනාවක.

" ආ... බුරුපැටියෝ ඔය පාඩම් කරන හැටිද..? " මගේ කටේ තරම කියන්නේ ඒක ටිකක් සද්දෙට කියවුනා. මත් ගැහැවෙ තංගිගේ ඔලුවට පාරක් එයාගේ කපතාව බිඳෙන්නම.

" පාඩම් කරන්න හිතෙන්නෑ අනේ මට.." තංගි පොත අහකට විසික් කරේ වැටෙන්නම. මත් පොත අහුලත් ගිහිත් එයා ලගින් වාඩි උනා.

" තාත්ත කැමති ඔයා කවුරු වෙනවටද.? " මත් ඉඳගෙන එහෙම ඇහුවහම තංගි මත් දිහාට හැරුනා.

" මත් අහපු ප්‍රශ්නෙට උත්තරයක් දෙන්න..." මාව කන්න වගේ බලන් ඉදපු තංගිගෙන් මත් ඇහුව.

" ඩොක්ට කෙනෙක් වෙ.. වෙනවට.." තංගි ඔඩොක්කුව දිහා බලාගෙන කියනවා...

" ඉතින් එතකොට ඔයාගේ හීනෙට මොකද්ද වූටි වෙන්නේ... ඔයා තාත්තගෙ හීනෙ හැබැකරන්නද්ද එතකොට. ඉස්කෝලෙ යන්නෙන් තැ... ඇයි මේ.." සැරටම නොවුනත් මත් ටිකක් තදින් ඇහුව ..

" අක්කගේ කතාවට මාත් එකඟයි වූටි දුව...?" දෙයියනේ අම්ම පිටිපස්සේ. අපි දෙන්නම පිටිපස්ස හැරුනෙ අම්මගෙ සද්දෙට.

" ඔයයි අක්කයි විතරයි දැන් මට ඉන්නේ. ඉතින් ඔහොම ඉන්නැතුව තව මහත්සි වෙලා පාඩම් කරන්න. තාත්ත උනත් කැමති එහෙම ඉන්නවටනේ..." දෙයියනේ අම්මා හිටපු තත්වෙන් වෙනස් වෙලා. මත් හිතෙන් දෙවියන්ට ස්තූතිකරා.

එහෙම කියල අම්මා පිටිපස්සෙන් ඇවිත් ඉඳන් ඉදපු තංගිගෙයි මගෙයි කරවටේ අතදලා එයාට තුරුල් කරගන්නා.

.....

" ලොකු.... ඔයා නැගිටින්නද්ද ආ... ආයෙම මාව කැගස්සන්නෙපා ලමයෝ.." උදෙ ඇහැරුනේ මෙව්වර කල් පාලුවෙන් හිටපු කටහඬින්.

නිදිමරගානෙම මත් ගිහින් අම්මට තුරුල් උනා.

" යන්න යන්න. ගිහිත් ලැස්ති වෙන්න ඉක්මනට. තංගිව යමින් ගමන් දුන් යන්න පුළුවන් තේද? " අම්ම අහද්දි මත් හා කිව්වා....

ඔරිස් යන්න ලැස්ති වෙලා කෑම මේසෙන් වාඩිඋනා.

හිස් ව නියත තාත්තගෙ පුටුවයි අයියගේ පුටුවයි එහෙමිමම තිබුන.

ඊට එහා පැත්තෙන් මත් ගිහිත් වාඩිඋනා.

" දැන් අපි ඔරිස් ගියහම අම්ම විතරනෙ ගෙදර තනියම." ඒ ප්‍රශ්නෙ තංගිගෙන්..

" ඉතින් ඔයාලා වෙනදා ගියහමත් මත් තනියමනේ..."අම්මා ගාතක් නොගෙන එහෙමකිව්ව.

" පරිස්සමින් ගිහිත් එන්න දෙන්නම. ඉස්කෝලෙ ඇරුනම තනියම ඉන්න පුළුවන්තේ... මත් ස්කූල් බස් එකක් කත කරන්නම් පුනේ.. තැත්තම් අක්කටත් වදේනේ. " අම්ම කියනවා.

" ඒක හොඳයි.." මත් ඒක අනුමත කරා.

තංගිව ඉස්කෝලේ ලග හෝල්ට් එකෙන් බස්සවලා මත් එහෙමිම ඔරිස් ආවේ ඒ බස් එකේමයි....

ඔරිස් එකේ හැමොටම භිතාවක් දුගෙන මත් ඉන්න තැනට ආව..

වැඩ කන්දක් එක්ක ඔට්ටුවෙන්තයි දැන් තියෙන්නේ.

" ගුඩි මෝතින් මන්දි... මත් හිතුවෙ නෑ ඔයා එයි කියලා.." සර් ආවේ භිතාවක් දුගෙන.

" වැඩ පාඩු වෙන තියා ආව සර්...." මත් කිව්වා.

" ගෙදර තත්වෙ කොහොමද මන්දි දැන් ..." සර් අහනවා.

" එහෙම වෙනසක් නෑ සර්. ඉස්සර හිටියට වඩා තත්වෙ ටිකක් හොඳයි.. " මට ඕන උනේ වැඩවලට අවධානෙ දෙන්න.

" හරි මන්දි.... " කියාගෙන සර් යන්න ගියා..

අගේට වැඩ කරත් ආපු මට ආවේ තද නින්දක්. මේ දවස්වල හරිහමන් නින්දක් තැනි නිසා මේසෙට ඔලුව නියාගන්න විතරයි මට මතක.

මත් ඇහැරුනේ සර්ගෙ කටහඬට ..

දෙයියනේ පහයි වෙලාව.. වෙනදට නිදාගන්නොත් වතුරෙන් තාවපු සර් තේද යකු මේ..... මතක් වෙද්දින් හිතා මට.

" මොකද නිදාගන්න මදිද හිතා වෙන්නෙ...." සර් මේසෙට අත් දෙක බර කරලා මුතට එබිල අහනව..

" තෑ මත් ඒත් බැලුව කෝ වතුර බෝතලයක් එහෙම තැද්ද කියලා....." සර්ට මත් කියපු එක තේරෙන්න විතාඩි ගානක් ගියා. ඒක තේරිලාද කොහෙදෝ මුත් පැත්තකට හරෝලා ලා හිතාවක් ගියා

" යන්නැද්ද ගෙදර....." බැරිමතැනද මන්ද අහනව.

" යන්න ඕන. " කියාගෙන මත් තැගිට්ටා.

" එහෙනම් එන්න. පාර්කිත් එකේ මත් බලන් ඉන්නවා...." කියපු සර් ඇහැක් ගහලා යන්න ගියේ.. ඇත්තමයි මෙයාගෙන් දැන් මාර කෝලම්. ඇහැගහපු පාර මාව නිකන් හිරිවැටිල වගේ ගියා...

විතාඩිගානක් ගල් වෙලා වගේ ඉදපු මම බෑග් එක අරන් පහලට ඇවිත් ගියේ පාර්කිත් එකපැත්තට .

සර් ඉන්නවා කාර් එකට හේත්තු වෙලා.

" යන් මන්දී...." කියාගෙන සර් ඩ්‍රයිවින් සීට් එකට ගොඩ වෙද්දී මන් පැසෙන්ජර් ශීට් එකෙන් වාඩිඋනා..

" සීට් බෙල්ට්.." කියලා වාහනේ ඩ්‍රයිව් කරන ගමන් සර් කියද්දී මන් ඒ මගුල ඇද්ද ඇද්ද ආවෙ නෑ..

" සර්.. ඒක හිරවෙලාද මන්දෑ..." හනේ මටත් වෙන වැඩ.

වාහනේ අරන් යන ගමන් වම් අත දික් කරලා මගේ ඉත කෙලින්ම ඉස්සරහින් අරන් ගියේ වාහනේ ගැන අවධානේ නියාගෙන උනත් අනේ මන්දෑ මට නිකත් මොකද්දෝ වෙලාගියා වගේ උනා.

එක පාරයි සර් සීට් බෙල්ට් එක ඇද්දේ ඒක හරිගියා.. රෙද්ද ඒකටත් මන් ඇද්දම එන්න බෑ.. එකත් සර්ම දැමිම ඉනිත්.

" මේ කොහෙද සර් යන්නේ....." සර් අපේ ගෙවල් පාර පහු කරපු නිසා මන් සැකෙන් වගේ ඇහුව.

" මන්දිට මාව විශ්වාස නෑ වගේ."

මෙයා මේ මගුලක් කියෝනවා. දැන් කාලේ උන් කාලා බැලුවත් විශ්වාස කරන්න බෑ නෙ.

" ඔව් සර්..... මේ ඒත් " හිනේ එකක් නියාගෙන කතා කරන්න ගියාම ඕකයි අමාරුවෙ වැටෙනව කියන්නේ. මන් කියන්න හැදුවෙ වෙන දෙයක් ඒත් මගේ කටින් පැන්නේ හිනේ තිබ්බ දේ. මට ඉබේටම බැලුනෙ සර් දිහා. මොනාහිතනවද දන්නෑ මෙයා.

කිසි ගාතක් නෑ නෙ. එයා ඉස්සරහ බලාගෙන හිතා වෙනවා.

" සොරි. සර් මත් හිතාගෙන කිව්වේ නෑ..." මත් කතාවක් නැති නැත කියලා දැම්මා.

" එහෙනම් කොහොමද කිව්වේ..." ඔය ඇහුවෙ ඉතින්.

" ඒකද.....ඒක මේ ඉබේට පැත්තා.." මත් කිව්වා.

" මත් ආසයි මන්දි ඔය විදිහට ඉන්නවට. කලින් දවස් ටිකේ මන්දි ඉදහු විදිහ මන්දිට සෙට් නෑ...." මත් පුදුමෙන් බලන් හිටියෙ සර් දිහා..

" හරි ඔහොම බලන්නෙපා දැන්... අහක බලාගන්නවා...." සද්දෙට කැගැහැවේ බොක්ක රත් වෙලා යන්නම. මේ ඉන්නේ ඉස්සර වැහිල ඉදහු යකා. ඒත් මු එකපාර පාත් උතේ කොහෙ ඉදලද.

සර් ආවේ සර්ගෙ ගෙදරට.. නිකන් මත් එනව කියල දැනත් හිටිය වගේ ඉස්සරහට දුවන් ආවේ විහඟි...

" අම්මෝ .. මේක නම් පුදුමයක්. අපේ අයිසා මත් කියපු දෙයක් කරා....." මාව දැක්ක ගමන් විහඟි කියවන්න ගත්ත.

ඒ කියන්නේ සංදේශ් සර්ට මාව එක්කත් එන්න කියල නියෙන්නේ විහඟි.

" මන්දි අක්ක එනකන් මත් බලන් හිටියේ කොහෙද අපෙ අයිස කොයි වෙලේ බැලුවන් ඒ ලමය වැඩ. තමුසෙ පව් තොදී ඉන්නව ගාතවනේ..." මත් ඇසුන් ලොකු කරන් සර් දිහාට හැරෙද්දී සර් මට රවාගෙන අහක බලාගන්න. එහෙමත් කියනවද.

මත් විහඟි එක්ක ගෙට ආවා.

" දැන් ඔයා මොනාද කරන්න භිතන් ඉන්නෙ විහඟි..." හුගක් වෙලා කියෝ කියෝ ඉඳලා මම ඇහුවා.

" මගේ ආසාව නම් ඉන්ජිනියර් කෙනෙක් වෙත එක අක්කා... ඒත් ඔව් මොනා වෙයිද දන්නැ.. ඒ ආසාව එන්න එන්න ඇත් වෙලා. දැන් තර්ස් කෙනෙක් වෙන්න ඉගෙන ගන්න ගමන්.." විහඟි කියන් යනවා.

" ඉස්සර මටත් ආසාවල් නම් ගොඩක් තිබ්බා... ඒකට දැන්. ජීවිතේට භිතුවෙවත් නැති ජොබ් එකක් තමා සෙට් උනේ..." මත් කිව්ව.

" අක්කට බෝයි කෙනෙක් එහෙම ඉන්නවද ? " විහඟි ජ්ලගට අහපු ප්‍රශ්නෙ ගාව තමා මත් හිර උනේ.. කිසි දෙයක් නොහිතම මත් නෑ කිව්වා...

" කොල්ලෙක් ඇහුවත් මාත් එක්ක යාලු වෙලා වැඩි දවසක් ඉන්නැ.. මගෙ කට හින්දා.." මත් ඇහැක් ගහලා කිව්වා...

" තංගි දැන් නම් මත් ගෙදර යන්න ඕනා. අම්මයි තංගියි විතරනෙ ඉන්නේ...." මත් තැගිටින ගමන් කිව්වා. වෙලාව යනව තේරුනේවත් නෑ.

" හරි ඉන්න මත් අයිසට එන්න කියන්න.." තංගින් තැගිට්වා.

" ඇයිඒ....." මත් ඇහුව.

" ඔයාව ගිහින් දන්න.." තංගි කියද්දි මත් හිතා උනා.

" එපා තංගි එයන් දැන් තෙ ආවේ ටික දුරයි නේ මට යන්න පුළුවන්. මත් යන්නම් එහෙනම්...." කියාගෙන මත් එළියට බැස්සේ විහඟි අයිසේ කියලා කෑගහද්දි.

.....

පොඩි මගුල බෙරිහන් දෙනවා ගේ දෙක වෙන්න. කොයිවෙලේ බැලුවන් හයිසේ ගාගන්නු ගමන්...

" මොකද බන්....." මත් පහලට නොයා ඇහුව .

" මොකද බන් අහන්නේ පහලට එනවකෝ..." ඒ ගමන හේතුවක් නොකියා ආයෙත් කැගහනවා.

" බැ..... එන්නැ. තටාගනිත්.." මත් එහෙම කියලා යන්න හැරුනා.

" ආ.. එහෙමද එහෙනම් මත් සද්දෙටම හේතුව කියනව ආ.. කමක් නෑ නේ...." ඒ ගමන මොන මංගල්‍යක් කරන්න දගලනවද දන්නැති නිසා මත් පහලට ගියා....

" ඇයි බන් වදදෙන්නේ....." පඩිපෙල බැහැගෙන පහලට ගිහිත් ඕනවට එපාවට ඇහුව.

" ආත් ගියා....." දෙර දිහා ඇස් වලින් පෙන්නලා කියනවා..

" මොනාද.....? " මොන මගුලක් කියන්න හදනවද මන්ද...

" මොනාද නෙවේ උරෝ කවුද අහනවා..." ඉතට අත් දෙක නියාගෙන වට්ටි අම්ම වගේ කියනවා....

" කියහන් බන් එකපාර... තේරෙන සිංහලෙන්...." බැරීම තැන මත් ටිකක් සද්දෙට කිව්වා.

" සිංහලෙන් තමා කියන්නේ. මන්දි අක්ක ගියා....." ට හුඩු.. මන්දි ආව කියලා අමතක උනා නේ.

" මොකද්ද ඒ පාර අගේට හිටපු එකාට වැහුන යකා.. " තංගි ආයෙම අහනවා...

" කොයි වෙලාවෙද ගියේ බත්... උබත් මාර එකියක්නේ කතා කරන්න තිබ්බනෙ මට...." මත් කාර් එකේ යතුර අතට ගන්න ගමන් කියද්දී. පොඩි එකී ඇදල ගන්න යතුර.

" දැන් ගිහින් වැඩක් තෑ.. ගිහින් හුගක් වෙලා. අනික මෙනත පැද්දි පැද්දි පහලට ඇවිත් මෙනත කියෝකියෝ ඉන්න වෙලාවේ ඒ අක්කා ගෙදර යන්නත් වෙලා" ශීක් තනියම යවන්න උතා නේ.

" මේ.... ඒක තෙවේ මත් අරක අහගන්නා...." මත් ඔලුවට එකක් ගැහැවා. මන්දිගෙ කටමයි හැබැයි. හිතන්නේ හෙමිට කත කරනව කියලා දැන් මේ කියතෙක හෙට උදේ වෙද්දී මුලු ගමම දැනගනී. කෙල්ලෝ සේරෝගෙම සේරම හරි කටවල්. බෝම්බ ගැහැව වගේ නමා.

" කෑගහන්නෙපා කේප්පවැස්සියේ. උබේ කට මාර සද්දෙයි ..." මත් හෙමිට කියද්දී ඔලුව කසනව ඒපාර.

" දැන් මොකක්ද කිව්වේ...." මත් වටපිට බලන ගමන් ඇහුව.

" කොල්ලෙක් තෑයි කිව්වේ... එයාගෙ කට හින්දා කොල්ලෝ වැඩි කාලයක් ඉන්නැලෑ...." මට බකස් ගාලා හිතාවක් ගියා....

" ඇයි ඇයි තනියම හිතා වෙන්නේ...." ඒ පාර අහනවා..

" මට ඕන නිසා. තමුසෙව විශ්වාස කරලයි මත් මේව කිව්වේ ආ... තාත්තගේ කනේ එහෙම නියල අහුවෙන්නෑ...." මත් ටොක්කක් ඇතල කිව්ව.

" හරි එහෙනම් අර වොකලටි එක හම්බුනාම මත් මුකුන් දන්නැති ගාතට රගපාන්න පුළුවන් ඕන තමි....." දැන් ඉතින් ඒ වොකලටි එක අරන් දෙනකත් නිදහසක් තෑ කියලා මත් හොදටම දන්නවා. මුලු ගෙදරම ඇත්ටතාව දුන් ඉන්න තංගිගෙන් මේක හංගගන්න බැරි උන හැටියක්..

16 කොටස

" ඉස්සර මන්දී Come Back..." ආපු ගමන් තාලා කාමරේට ආපු මම තුවාය වටයක් කරකවලා අරන් කැගැහැව.

කොත්ඬෙන් හොඳට පිහිදුන් විසිල් පාරක් ගහන ගමන් පහලට යද්දී අම්මා ඇස් කටේ දුන් මත් දිහා බලාගෙන.

" ආයෙත් පටන් ගත්තද විකාර වැඩ..." අම්මාගෙ අත් දෙකම ඉතට ගියේ ඒක අහනගමන්.

" තැතුව තැතුව. මොනා උනත් ඉන්න ටික කාලේ ආතල් එකේ ඉන්නෝන. තැද්ද තාත්තේ...." ෆ්‍රේම් කරලා තිබ්බ තාත්තගේ ලොකු ගොටෝ එකට සැලුඬි පාරක් දුනගමන් මත් කිව්වා.

" බදින වයසේ කෙල්ලෙක් ඉන්නේ මටත්. හරි බරක් පුනේ ඔලුවට...." ඕන් බදින කතා කියන්න ගන්නා.

" විකාරද අම්මා... ඕන්නම් අර කොස් ගහේ බැඳලා තියන්න. මත් මුකුත් කියන්නෑ හුම්..... " අම්මගෙන් මගේ පස්සට හම්බුනේ හැදි පාරක්...

ඒකනම් ඊදුන දෙසියෝ... රන් වෙලා ගියා...

" විහිලු තෙවේ ඔය නිකත් ඉන්නෙකේ ඇවිත් බතක් උයාගන්න හැට්වත් ඉගෙන ගන්නවා....." ආස ඇති...

" පිස්සුද අනේ.. අපි නම් තෙමෙයි වැස්සට.... මත් බැන්දත් බදින්නේ හොඳට උයන්න පුළුවන් කොල්ලෙක්ව. මටත් එක්ක උයල දෙන..."කොලර් එකක් තැනී ටි ශර්ට් එක කර හරියෙන් උස්සලා මත් ගැමිමට කිව්වා.

අම්ම උයල නියෙන්නේ මොනාද
බලන්න ඇතිලි වලට එබිල බැලුවා.

" එහෙනම් බැඳගනිත් එක්කෝ හෝටලේක අයිතිකාරයෙක්ව
නැත්තම් කෝකියෙක්ව.." අයියෝ මගේ කෝකි පරානේ කොහෙ
ඉන්නවද අප්පාහි. දැන් නම් පාලුයින් එක්ක මට. තනිකඩ බවේ
සම්මානයක් දුන්නොත් මාත් ඔය අහලක හරි ඉදිවි සමහරවිට.
දෙයියන්ට එයාව මවන්න අමතක උනාවන්ද...

" හා.. හා...බත් බෙදන් කරන්න. නංගිටත් කතා කරන්න....."
කියාගෙන අම්මා පිහන් ටික අතට ගද්දී කියෝ කියෝ කුස්සියන්
අස් කරලා අපි සේරමල්ලා කෑව... ගෙදර පිරිලා තිබ්බේ අපේ
කියවිල්ලයි හිතාවලයි එක්ක. ඉතින් වෙන කොහෙත්ද සතුටක්
වෙන. තාත්ත ඔයන් සතුටින් ඇති මට ඒක විශ්වාසයි....

රැට කාලා ඇදට පැන්න.

මට හොඳට නින්ද ගියා.... ඒත් වෙනදට වඩා කලින් ඇහැරුනා...

ඔරිස් යන්න ලැස්තිවෙලා නංගිවත් ඉස්කෝලෙ ලගින් හලාගෙන
මත් වැඩට ආව.

" ගුඩි මෝනින් මන්දී....." වෙන කවුද ඉතින් සංදේශ් සර්.....

" ගුඩි මෝනින් සර්....." මත් හිතා වෙලා උත්තර දුන්නා.....

" මන්දී.... මේ ඔයා වැඩකද . මට ඔයා එක්ක ටිකක් කතා
කරන්න ඕන..." සංදේශ් සර් බැරැරැම් මුතක් මවාගෙන ඉදගන්න .

" කියන්න සර්..... ඒවා වැදගත් නැ....." කටට ආවට මත් කිව්වට සර්ට අමුතු හිතාවක් ගිය.

" ඒ කියන්නේ මන්දිට මගේ කතාව වැදගත් ඒකට වඩා....." පැත්තකට මුත බරකරල අහද්දී මත් ඉක්මනට අහක බලාගන්න. ඒ බැල්ම ඒ තරම් අමුතුවිය.

" න්.. නෑ ඉතින් සර් වැදගත් දෙයක්ද දන්නෑ නෙ කියන්න යන්නේ....." ඔලුවත් කස කසා මත් කියල දැමිමා.

" හරි... සේරටම කලින් මත් ප්‍රශ්නයක් අහන්නමිකෝ.... " ඒ ගමන මොකක්ද අහන්න වගේ මත් බලන් හිටියා....

" මන්දි මට සර් සර් ගැවට.... මේ ඔරිස් එකේ බොස් කියන හැගීමට වඩා දෙයක් මන්දිට මත් ගැන හිතල නැද්ද.....?" කොහෙත්දෝ ආපු ජරා කැස්සක් මාව කැව අසියෝ.....

" මේ වතුර එක බිලා ඉන්න..." කියලා සංදේශ් සර් දික් කරපු වතුර විදුරුව බිගෙන බිගෙන ගියේ නිබහ ට..... මත් වතුර විදුරුවම එක හුස්මට බිලා ඒක දඩාං ගාලා මේසට අතඅරිද්දින් සංදේශ් සර් පුටුඇන්දට බර වෙලා ඉදගෙන අත් දෙකම බැදත් හරි අමුතු බැල්මක් දුගෙන..... අද නම් බේරෙනව බොරු පුනේ.....

ඒ දිහාට බැල්මක් දුපු මම ආයෙම බිම බලාගන්න.

" මන්දි.... මත් අහපු ප්‍රශ්නේ....." දැන් නම් වොශෂම් යන්න ඕන වගේ.....

මත් පුටුවෙන් නැගිට්ටා... නෑ ඉබේටම නැකිට්ටවුනා.

" සර්... මේ වොශෂම් එකට ගිහින් එන්නමිද....." සංදේශ් සර් තොල හපාගෙන හිතාව කාගෙන ඉන්නව දකිද්දී මත් ශේප් එකේ එනනින් ආවේ දුවලා දුවලා.....

මොකද්ද මෝඩ ගැනියේ මේ තටන නාඩගම. අයියෝ මට නිකන් පිස්සු වගේ..... මත් තනියම කියෝ කියෝ ඔලුව අල්ලන් දෙපාරක් තුන්පාරක් ඇවිද්ද.... ආයෙම කන්නාඩියෙන් මුත බලලා මුත සෝදගන්නා... දඩය බේරෙනවා.....

පලවෙනි වතාව මට මෙහෙම උන. ඒත් සර් ලග ඉද්දී හරි අපහසුවක් දැනෙනවා.....

විනාඩි පහලවක් විතර මත් වොශෂම් එකේ කාලේ කලා මුතත් සෝදන් ආයෙම ඔරිස් රුමි එකට ආවේ දැන් නම් සර් කොහොමහරි ගිහිත් නියෙන්න කියලා හිත හිතා....

" අම්මෝ..... ගිහිත් දෙයියන්ගෙම පිහිටයි....." ඔරිස් රුමි එකේ දෙර ඇරගෙන ඇතුලට ආපු මම උඩ බලලා අත් දෙක වැදලා ආයෙ ඉස්සරහ හැරෙද්දී අඩියක් පස්සට ගියේ ශෝක් වෙලා.....

ගිහිත් නෑ යකෝව්.....

මේ ඉන්නෙ හිටි පිළිමෙ වගේ.....

මෙව්වර වෙලා බිමට තැව්ලා වැටුන ආසිල් එකක් අහුල අහුල ඉදපු සර්ව මත් දැක්කෙ නැති හැටියක්.....

" මන්දී මොනාහරි කිව්වද....? " අඩිය අඩිය කිට්ටු වෙනවා....හදවන උබ ගැහෙන විදිහට මට බයයි යකෝ

මත් මුකුත් නෑ කියන්න ඔලුව හයියෙන් දෙපැත්තට වැනුවා..

" ඒසී එකේ ඉදලන් ඇයි ඔව්වර දඩය දලා මන්දී...." මගේ මුත පුරාගෙම ඇස් යවන ගමන් සර් අහද්දී මත් මුත අත් දෙකෙන්ම

පිහිඳගත්ත. ඒසී එකේ උත්තූ පලියට දුටිය දන්නැද්ද මත් අහන්නේ...

" ටිකක් රස්තෙසී වගේ සර්....." සර් කරේ කට කොතෙත් මහ නසරානි හිතාවක් දුපු එක. ඇත්තමයි මට ඔය වගේ වෙලාවට තමා වලක් භාරත් වැලලෙන්න හිතෙන්නේ..

" මන්දිට මාව බොස් ඇරෙන්න වෙත විදිහකට දැනිලම තැද්ද....?

" ඇස් කෙලින්ම බලන් සර් අහද්දී මාව පිවිවිලා ගියා අයියෝ.....

" න්... තැහැ සර්....." අහක බලන් මත් කියද්දී නොහිතපු විදිහට කකුලෙන් මේසෙට ගැහැව සර්.....

ඒක තමි එයාට ඊදුන හැබැයි.... හයිසෙන් හයිසෙන් සර් කැබිත් එක දිහාට ඇවිදන් යද්දී මත් දුවන් දුවන් වගේ සර් පස්සෙන් ගියා.... කකුල තමි මුකුත් නොවුන පාටයි.... ඔය යන්නේ අගේට ඇවිදන්.. මේසෙට ගැහැවේ දකුනෙන්ද වමෙන්ද.... මත් හිතන්නෙ දකුනෙන්... ඒ කකුලෙ තමි අවුලක් තැනි පාටයි.....

" ආවිහ්....." සර් එක පාර බ්‍රේක් ගැහැවේ කකුලේ අවුල බල බල තැව්ගෙන ගියපු මාව සර්ගේ පිටේ හැප්පිලා නොවැටී බේරෙද්දී...මත් ආවෙන් වේගෙන්නෙ විසික් වෙලා ගියා මාව.

ඔලුව අල්ලන් මත් ඔලුව කෙලින් කරලා සර් දිහා බැලුවා....

" මොකද....? " කටහඬේ සවුන්ඩ් එක තමි සවුන්තුයි ටිකක් යකාවර්ගන් එකෙන් ඇහුවේ..... මාරු වෙයන් මන්දී කියල හිත කියද්දී ඔලුවත් තවාගෙන මත් හැරුනෙ එලියට යන්න.....

" හොරපුසි වගේ කොහෙද දුවන්න හදන්නේ.... මොකද ආ පස්සෙන් ආවේ....." මත් ආයෙම පිටිපස්ස හැරුනා.

" මේ සර් මේසෙන් කකුලට ගැහැව්නේ..... කකුලේ අවුලක් ගියාද බලන්න..... " සර් මත් දිහා බැලුවේ පිස්සෙක් දිහා බලන ගානට.. මත් වැරදි දෙයක් කිව්ව එහෙමවන්ද.....

" කවුද මේසෙන් කකුලට ගැහැවේ....." ඔය කොරලා තියෙන්නේ.....

" නෑ..... නෑ..... කකුලෙන් මේසට.. ටිකක් පැටලුනා..." මත් අහක බලාගෙන කිව්වා.. වොර වෙනව කියල උනත් සීමාවක් තියෙන්නෙපෑ නේද.

" ටිකක් තෙවේ... තමුසේ ඒ අහපු ප්‍රශ්නේ තේරුමම අවුල් කරා..... දැන් යනව මෙනෙත්... හොඳ ස්පෙශලිස් කෙනෙක්ට කියලා ඔය ඔලුව පොඩ්ඩක් පෙන්න ගන්නෙක තමුසෙගේ අනාගනයට හොඳයි....." එහෙම කියපු ගමන් මත් හැරුනා හැරිල්ලක් බ්‍රේක් ඩාන්ස් එකකට වගේ විලඹට බර දීලා..

ආයෙ කොන්ඩෙන් පද්ද පද්ද මත් හැරිල්ලවත් නොබලා මගේ ආසනේට ආවා...

" මගේ අගේට නියත ඔලුව කාවෙක් කෑව වගේ කාලා එනව මෙනෙ ස්පෙශලිස්ලට ඔලුව පෙන්නගන්න කියන්න.... ඇත්තට අගේට ඉඳපු එකිනෙ මම..... තැනි ඔලුවේ අමාරු හද්දත්ත හිතුව මදී....." තනියම මටම මම කිය කියා මගේ වැඩ ටික ඉවර කරලා මත් ඔෆිස් එකෙන් එලියට ආවා.....

පාර අසිනේ නියත කැට අල්ලපු පාරේ කැටෙන් කැටේට පැන පැන මත් හෙමිට ඇවිදන් ආවත් පිටිපස්සෙන් කන ගාවම ඇහුන හෝන් පාරට මාව ගැස්සිලා ගියා....

" නගිනවා මත් ගිහිත් දන්නමි....." ශට්ට් එක පාත් කරල කියනව.

" සර් යන්න...මට තනියම යන්න පුළුවන්...." මැත් පට පට ගාලා බැස්සා වාහනෙන්... ගහන්නද මන්ද හයිසෙන් හයිසෙන් මත් ගාවට එද්දී මත් සේරටෝම කලින් කරේ කම්මුල් දෙක අත් දෙකෙන්ම වහගත්තු එක.

කට කොතින් මහ පල් හිතාවක් දුපු සංදේශ් සර් වැලමිට ගාවින් අත ඇදලා අරන් බලෙන්ම වාහනේ ඇතුකට දලා සද්දෙන් දෙර වැහුවා.....

ඒත් මට හිතුනා මාව කිඩිතැප් කරන්න හදනවා කියලා පොඩි ආතල් එකක් ගන්නත්. ඒත් ඒක එහෙමිම අතඇරලා දැමීමේ පොඩි ආතල් ගන්න ගිහිත් ඇගිලි පහම මුත් හිටින්න ලොකු කම්මුල් පාරක් කන්න ඕන නෑ නෙ කියලා හිතලා.....

" සර්..... මට තනියම යන්න පුළුවන්තේ....." මත් රවාගෙන කිව්වා.....

" ආයෙන් සර් සර් ගැවොත් කත ගලෝලා අතට දෙනව මත් දැනගනිත්...." ඉබේටම මගේ අතක් ගියේ කත ගාවට....

මත් ඉක්මනට අහක බලාගත්ත.

" සර් ඒත්....." රැව්වා... එව්වරයිනෙ දන්නේ.....

" මට කියලා කත පලාගන්න ආසද...? " මගෙ කතත් එක්ක පුදුම තරහක්තේ යකෝ මේ යකාට තියෙන්නේ.....

" සංදේශ් කියනවා.. ඔය සර් කැල්ල හලලා....." මෙව්වර දවසක් චුත වෙලා ඉදපු මේ යස්සයා මතු උන් කොයි වෙලාවෙද දෙසියනේ..... අගේට ඉදපු සර්තේ....

" මොනාද කල්පනා කරන්නේ....." ඒ ගමන ආයෙ නෝමල් අහනවා.... කාලගුණේ හොඳයි දැන් බැලින්නම්.... ඒකට මේ පිරිමි කියන ජාතිය. මේ හොඳට ඉන්නව, මේ පිස්සු කෙලිනවා.

" රැට කන්නේ මොනාද කියලා....." හිතුවෙ එකක් උනාට කටින් පිටලනේ තව එකක්....

" ඇයි ? තමුසෙට බඩගිනිද.....?" මත් තෑ කියන්න ඔලුව දෙපැත්තට වැනුවා.

" එහෙනම්....." දීපත් දීපත් කට වරද්දගන්නනම් දැන් උත්තර.. උබ ඉල්ලන් කන්නම ඉපදිවිව එකියක් බත්.....

" නිකත් මතක් උනා....." මත් කිව්වා. එනතින් එහාට කිසි කතා බහක් තැනුව අපි ගෙදරට ආවා.....

හෝන් එකක් ගහලා මාරු වෙන්න හැදුවත් පාර ගාව එහා ගෙදර ඇන්ටිසි ගේ ඉස්සරහ ඇන්ටිසි එක්ක ලිඳ ලඟ සංගමේ දුන් ඉඳහු අපෙ අම්මගෙන් මෙදපාර සංදේශ් සර්ට බේරිල්ලක් තැනි උන නිසාම සර් ගේටි එකෙන් ඇතුලට වාහනේ දැමිමා.

17 කොටස

" යමු පුනේ ඇතුලට.. " කියාගෙන අම්මා ඇවිත් සංදේශ් සර්ට ගේ ඇතුලට පිලිගන්නා.....

පුත් ඒකට මත් වැඩට ඇරිලා එද්දී පැත්ත පලාතක එන්නෑ.... තේ එකක් ඉල්ලුවත් හදගෙන බීපත් කියන කෙනා...

තාමත් එළියෙ ඉඳන් මත් මේ තාඩගම බලාගෙන.

" මොකද ඔය තෝනා ඔතනම ඉන්නද කල්පනාව...." ඔය දැක්කද මට කතා කරන කැන.

" මට තමා කිසි සැලකිල්ලක් නැත්තේ..." කියාගෙනයි මත් ගෙට ගොඩ උනේ.....

" ඔයාට සලකන්නේ මොකද. ඔයා ගෙදර එකිනේ....." කියන්න තම ඉතින් ඕන දෙයක් තියේ.

" භාකෝ...." කියාගෙන මත් එන්න හැරෙද්දී සංදේශ් සර් දුටු තෝන්ඩි භිතාව තම මට ඇල්ලුවේ නෑ.... තෝන්ඩි වෙන්නත් උතානෙ මෙයා ඉස්සරහා....

පස්ස නොබලා මත් කාමරේට ආවා.....

" පුතාට තාම මැරී කරන්න එහෙම කල්පනාවක් නැද්ද...." මොකක්.... මේ අපේ අම්මට මොන පිස්සුවක් ගහලද....

ටවල් එක අරත් වොශාම් එකට යන්න හදපු මම එහෙමිම තතර වෙලා කාමරෙ දෙරෙන් එළියට ඔළුව දැමිමා.

" තාම නෑ ආන්ටි...." වාම නෑ ආන්ටි තමා. කට හද හද මත් මටම කියාගන්නා...

" එහෙමද පුතා..... මේ අපේ එකිත් ඔහොමයි... අද උදේ මත් නිකමට කිව්වා උයන්නවත් ටිකක් ඉගෙනගන්න කියලා..... ගත් කටටම කිව්වේ නැතැ මත් හොයාගන්නේ මටත් එක්ක උයල දෙන්න පුළුවන් එකෙක්ව කියලා....." ඔව් මට ඇහෙනව මේ අවස්තාවේ අපේ අම්මා මගේ නම්බුව එහෙමි පිටිමිම දුප් කියලා එතනම සෝදලා දැමිමා..

දැන් රෙද්දක් ඇදත් පහලටවත් බහින්නේ කොහොමද
කියන්නකෝ. සේරටම හපන් කියවන්න ගන්නම අපේ අම්මලගෙන්
කටවල් සේරටම හපන්.

ඒත් එක්කම පහලින් කැස්සක්..... සංදේශ් සර්ට හිරවෙන්නැති
දෙයියනේ.....

කටින් තුවායන් හපාගෙන මත් අහන් හිටිය.

" මත් පුතාට නේ එකක් හදගෙන එන්නමි...." කියනව ලාවට
ඇහුනා.....

එසැනින් සංදේශ් සර් උඩට කඩාපාත් වෙයි කියලා ජීවිතේට
නොහිනපු මම දෙරෙන් බෙල්ල දුන් කියපුව සේරම අහන් හිටියා
කියලා සර් මාව දකිද්දී දඩාං ගාලා දෙරන් වහන් මත් කාමරේට
පැන්නා.....

" මලා..... තුවාය හලලා නේද දෙර වැහුවේ....." මත් තලලට අත
ගහගන්න ගමන් අතේ තිබ්බ තුවාය ගැන කල්පනා කරේ....

" මන්දි.... මේ ඔයාගෙ රෙද්ද...." වටි... රෙද්ද.....

කොහොමද යකෝ උන ලැජ්ජාවෙ හැටියට දෙර ඇරලා මුත
දෙන්නේ..... සේරම හරි මෙයාගෙ හිතාව තමා මට දිරවන්නැත්තේ
කට කොතෙත් දුන පාවිච්ල් හිතාව... මාව කාපිය මීට වඩා
හොදයි.....

මත් දෙර ඇරියා . සම්පූර්ණම නෙවේ ලාවට. තැත්නමි මගේ රුමි
එක දැක්කොත් සර් මෙනත ඉන්නැ පැනල දුවනවා.

" තැත්කිව්...." කියල මත් ටවල් එක උදුරලා ගන්නා.....

" මත් මේ ආවේ අතත වැටිල නියත මල අහුලලා වාස් එකට දන්න. ඊට පස්සෙයි දැක්කේ මුත්ත එලියට දන් ඔපදූප හොයන හොර කෙල්ලෙක්ව....." මගේ මුත්ත ඉබේටම හැරුනේ බිමට..... දැන් ඕක අල්ලන් දගලයි කොයි වෙලෙන්.

ඒ මගුල් මලටත් මේ වෙලාවෙම වැටෙන්න ඕන උනානේ. පඩිපෙල ගාව උඩ නියත වාස් එකටත් මත් හිතෙන් බැන බැනම සර්ට විරිත්තුව

ඊට පස්සේ දඩාං ගාලා ආයෙම දෙර වහලා කාමරේට ආවා..... නාලා පහලට එද්දී සර් තාමත් සාලේ.....

කවුරුත් මාව දැක්කේ තැනි නිසා ආයෙම උඩට දුවන්න කියලා හිතාගෙන කකුල හැරෙද්දීම සර් මාව දැක්කා.....

කොන්ඩේ කත පිටිපස්සට කරන ගමන් මත් ගිහිත් අම්මා ඉදන් ඉදපු පුටුවේ පත්තෙන් වාඩිඋනා.....

" මත් යන්නම් ආන්ටි එහෙනම්....." කියාගෙන සිංදේශ් සර් තැගිට්ටා.....

" හරි පුතේ..... බත් එක නියලා ආවේ මත් ඉක්මනට එන්නම්....." කියල අම්ම කුස්සියට දිව්වා.....

" සර්ට කරදරේ තේද....? " අහපු ගමන්ම යන්න හැරුන සර් වේගෙන් මත් පැත්තට හැරුනෙ සර් එක්කම එලියට යන්න ආපු මගේ ඇගෙන් වැදීගෙන..

" තමුසෙට ඔය සර් කියන කැල්ල හලන්න ඇත්තටම බැරිද ආ....." මාව පුච්චන්න රැවිල්ලක් දලා අහනව.

" එකපාර ඒ ක එන්නැ තේ....." මත් සිරාවටම කිව්වා.

" එක පාරට බැරිනම් මොන මගුලක් හරි කරලා සංදේශ් කියලා කතා කරනවා.... තැන්තම් මත් බෙල්ලෙන් අල්ලලා අර බිත්තියට ඔළුව ගහගෙන ගහගෙන යනව තමුසෙගේ....." ඉබේටම මගෙ අත බෙල්ල දිහාට යද්දී මත් අඩියක් දෙකක් සර්ගෙන් එහාට උනා.....

" ගේට් එක අරිනව ගිහිත්....." මත් ගිහිත් ගේට් එක ඇරියා.....
රවාගෙනම යන්න ගියේ ඔය....

ගියපු ගමන්ව වගේ අපෙ නංගි දුවත් එනවා. ක්ලාස් ඉවර වෙලා.....

" කවුද අප්පා ඒ ගියපු හැන්ඩ් පොර....." ඇන යන සංදේශ් සර්ගෙ වාහනේ දිහා බලාගෙන නංගි අහනවා.

" බොස්....." මත් කියාගෙන ගේට් එක වහලාගෙට ආව.

" ආ අර තාත්තගේ මලගෙදර එහෙම ආවේ.... අදයි හරියට ලස්සන දැක්කේ..... ඇයි එයා මෙහෙ ආවෙ ඉතින්....." නංගිටත් ඕත්තැති මගුලක් තෑ.

" මගුලක් කතා කරන්න....." හැරිලා මත් නංගිට කියද්දී ඒකිගේ ඇස් බලන් ඉත්තැද්දී ලොකු උනා. ශුවර් එකටම ඇත්ත කියල භිතන්න ඇති මේ මෝඩ ගැනී.....

" අඩේ එතකොට ඒ මගේ මස්සිනාද.....? " ඒ පාර මට කිට්ටු වෙලා අහනවා.... භිතාව කාගෙන මත් හිටියා.

" තමුසෙ කියන්නෑ නෙ මත් ම අම්මගෙන් අහගන්නම් සීන් එක...." කියාගෙන යන්න හදපු නංගිව මත් අනෙත් ඇදලා බලෙන් වගේ තතර කරා....

" නිකන් බන් ආවේ.... අරෙහෙම මගුලක් තැ හරිද... අම්මගෙන් බැනුම් අහන්න වෙයිඅ... මන් තම් තැ " කියාගෙන මන් කාමරේට ආවා.

රැ දෙලහ විතර වෙනකන් ගිල්මි එකක් බලලා නිදගන්න.
පහුවද ඉනින් වැඩ අපිට කොහින්ද නිදහසක්....
තංගිව අම්මා ස්කූල් වැන් එහෙකට දලා තිබුනා....

මන් වෙනදට යන වෙලාවට වඩා අද ඔරිස් ආවෙ කලින්.... ඒන් අද කවදවන් තැනුවඔරිස් එක මාර ලස්සනට සරසලා තිබ්බා.....
ඒ වෙද්දී කට්ටිය ඇවිත් තිබුනෙන් තැනි එක මට මාර ප්‍රශ්නයක්.....

මන් සංදේශ් සර්ට කෝල් කරන් එයා ආන්සර් කරේ තැ... ඉනින් ආයෙම ගෙදර යන්න කියලා හිතාගෙන මන් මගේ රුමි එකෙන් එලියට බහිද්දීම ලයිට් දලා තිබුන මුලු ඔරිස් එකම කලුවර වෙලා ගියේ ලා එලියක් විතරක් මුලු ඔරිස් එක පුරාම පැතිරෙද්දී.....

මගේ පිටිපස්සෙන් උරහිසෙන් අතක් නියනව වගේ දැනෙද්දි මන් ගැස්සිලා පිටිපස්ස හැරුනා.....

දෙසියනේ මෙ හීනයක්ද... මට හිතාගන්න බැ.... සංදේශ් සර් මල් පොකුරක් අරන් මන් ඉස්සරහ හිටන් ඉන්නවා... මේ සේරම අමුතුයි. හරිම අමුතුයි.... හීනයක් තම් වෙන්න බැ කොහොමත් උදේ මන් ගෙදරින් එලියට බහින්න යද්දි දෙරේ ඔලුව හැප්පුන වෙලේ මොකක් හරි උනාවන්ද....

" මෝඩ මන්දී...." විකාර හිත හිතා ඉදහු මත් ගැස්සිලා ගියේ සර්ගෙ සද්දෙට....

" හීනයක් තෙවේ බත්.... ඒක නිසා කියන දේ අහගං....." මගෙ අතක් තද කරලා අල්ල ගන්න ගමන් සර් කියන්නේ.

" මන්දී... ඔයාට අගවන්නැතුව උනත් මත් ඔයාට ආදරේ කරා..... ඉතින් මත් අහන්නේ මෙව්වරයි ඔයා මට කැමතිද. ඔයාගේ උත්තරේ ඔව් තමි මේ මල් බොකේ එක ගන්න.... තැත්තමි මෙනතින් යන්න...." දෙසියනේ මේ මොන තාඩගමක්ද මේ තටන්න හදන්නේ මෙයා....

ආදරේ.....

මත් මොනාද කරන්නේ.... මට මුත දෙන්න බෑ වගේ හැගීමක් එතවත් වගේ.... මට බයයි.. බෑ..... මේක වෙන්නෑ. අනේ මන්ද ඒත් මට මෙනතින් යන්න ඕනා. සර්ගේ හිත කඩන්න බෑත් වගේ. ඒත් මගේ හිතේ එහෙම දෙයක් තිබුනද.....

මගේ කකුල ඉස්සුනේ දොර දිහාට.... ඔව් මත් ඒ පැත්තට හැරුනා. මත් සර්ට ප්‍රතික්ශේප කරාද.....

මුකුත් හිතාගන්න බෑ මගේ ඔලුව පිස්සු තටනවා.

18 කොටස

ඒත් මගේ හිත කියන්නේ මේ මල් එක අරන් සංදේශ් සර්ට මගේ පීච්තේට ඉඩදෙන්න කියලා. මොකද මට මෙයා තරම් මගේ තාත්තගෙන් , අයියගෙන් පස්සේ කෙනෙක් දැනිලම නෑ.. මත් තනර වෙන්නෝත මේ හිත ලගද....

මත් ඉස්සරහට නිබ්බ අඩිය ආයෙම පස්සට ගන්නා.....

මත් අත් දෙකෙන්ම ඒ මල් එක අතට ගන්නා. මට සංදේශ් සර්ගේ හැඟීම් කියවන්න හරි අමාරුයි...

එයා මාව වඩාගෙන වටයක් කැරකුවේ මත් හූ නියද්දී....

" වට්ටන්නෑ බය නොවී ඉන්නවා..." සතුටෙන් එයා... මට මුත බැලුවම තේරුම් ගන්නැකි.. තමන්ට ලැබෙන දේකින් හැමෝටම සතුටු වෙන්න බෑ. ඒත් සමහරු පුංචි දේකින් උනත් මහ ගොඩක් සතුටු වෙනවා...

මාව බිමින් නියලා සර් ලොකු හුස්මක් ගන්න.

" ඇයි සර් අද කට්ටිය පේන්න තැන්නේ.? " මත් ඇහුවේ වටේටම ඇස් යවන ගමන්.

සද්දයක් නැති නිසාම මත් සංදේශ් සර් දිහා හැරිල බලද්දි ඉතට අත් දෙක ගහන් කටත් අමුතු කරත් බලන් ඉන්නවා....

" මොකද්ද කලින් කිව්වේ....? " අහපු දෙයක් මට තේරුන්නෑ...

" ආ....."

" කලින් මොකක්ද කිව්වෙ... මත් කිව්වනේ සර් කැල්ල හලන්ත කියලා.. මන්දී ඔයා මට සර් සර් ගාද්දී මට නිකත් ඔයා දුරයි වගේ තේරෙනවා...." සර් කැල්ල හලන්ත කියලා එයා කිව්වට මට ඒක කරන්න හරි අමාරුයි නිකත් නුහුරුයි වගේ.....

" හරි සංදේශ්...." බෙල්ල ඇල කරලා මත් කියපු විදිහට මටම හිතා ගියා....

" පිස්සු උබට තමි....." කියාගෙන මගෙ ඔලුවට පාරක් ගැහැව

" මත් අහපු ප්‍රශ්නේ...." මත් ආයෙම ඇහැව.

" ආ..... අද එයාලට මත් ගානේ නිවාඩුවක්. අනික මන්දී මේව වල ක්‍රෙඩිට් එක යන්නොන අපෙ නංගිට... මට මේ මුකුත් තනියම ප්ලෑන් කරගන්න දන්නැ.. මත් දන්නේ මත් ඔයාට ආදරෙයි කියල විතරයි. නංගි තමා කියාගන්න විදිහක් හදල දුන්නේ...." සංදේශ් කියාගෙන කියාගෙන යනවා...

" මේ අපේ විහඟි..." මත් පුදුමෙන් ඇහුවා. මේ කෙල්ලන් දන්නවා ඒ කියන්නේ ...

සංදේශ් ඔව් කියන්න ඔලුව වතලා මගෙ අතකින් අල්ලන් එලියට එක්කරන් ගියා... එයා පස්සෙන් ඇදීගෙන යනගමන් මත් බලන් හිටියේ එයා අල්ලන් ඉන්න මගේ අතූයි එයාගෙ අත් දෙක දිහයි... මේ හැගීමට මත් හරි ආසයි.

අපි ආවේ බිව් එකට....

වෙරළ දිගේ අපි ඇවිදන් ගියා....

" මන්දිට ඕන දෙයක් මාත් එක්ක කියන්න පුළුවන් හරිද.... "

මත් සර් කියනෙව්වා අහගෙන ඔලුව වැනුවා.

" මත් ඉක්මනට අපේ තාත්ත එක්ක මේ ගැන කතා කරනවා. තාත්තත් බලන් ඉන්නේ ඉක්මනට මාව කාටහරි බන්දලා දෙන්න." මත් ඔළුව උස්සලා සර් දිහා බැලුවා.

" මහේන්ද්‍ර සර් නම් මට කැමති වෙන එකක් තැසර්...." ඔ... ඔ.. අමතක උනා ..

" සංදේශ්..." සර් කැල්ල හලලා මත් ආයෙම කිව්වේ ඔළුවට එකක් ගහගන්න ගමන්.

" අපි ඒවා පස්සේ බලමු..... මත් දැන් ගිහින් ගෙදරට ඇරලවන්නම්. අම්මව බලාගෙන ඉන්න. හෙට පුරුදු විදිහට ඔරිස් එන්න..." කියලා සර් යන්න හැරෙද්දි මත් ඒ අතක් අල්ලගන්න.

" අපි වඩේ කමු...." සාමාන්‍යයෙන් මත් මේ පැත්තෙ එනව නම් ඒක අනිවාර්යයි.

සර් එක්ක වඩේ කැව... ආයේ ගෙදර එනකන් කිසි කතා බහක් තිබ්බේ නෑ.. වෙනදට මත් පිස්සි වගේ කියෙව්වට අද මට කියවන්න වචන කටට එන්නෑ.. කට තිකන් ලොක් වෙලා වගේ... මේ සේරම හරි අමුතුයි.....

.....

" මන්දී....." මත් වාහනෙන් බහින්න යද්දී සර් කතා කරා... ඇයි අහන්න මත් හැරුනා...

" මුකුත් නෑ යන්න....." හිතාවක් දුන් මත් වාහනෙන් බැස්සා....

සර් නොපෙනී යනකන්ම මත් පාර බලන් හිටියා..... ලොකු හුස්මක් අතඇරලා මත් ගෙට ආවා.

සාලේ නියත තාත්තගේ ෆෝටෝ එක පහු කරලා එන්න ගිහිනුත් මත් එනතින් තතර උනා.

" මට සමාවෙන්න තාත්තේ. මත් වැරද්දක් නෙවේ තේද මේ කරන්නේ.....මත් ඇත්තටම එයාට ආදරෙයි තාත්තේ..... "

" කාටද ආදරේ ලොකු.....? " මාව ගැස්සිලා ගියේ පිටපස්සෙන් ඇහුන කටහඬට... අම්මා.

මත් ගොදු උනා...

" මත් කිව්වේ තාත්තට ආදරෙයි කියල අම්මා...." දැන්ම මේවා අම්මට කියන්න හොඳ නෑ.. එතකොට එයාගෙ හිතටත් බරක්. තාත්ත තැනි උන ද ඉඳලා අම්මව මේ තත්වෙට ගන්න කොච්චර මහත්සි උනාද. ආයෙම එයාට ඒ වගේ දුකක් දෙන්නෝන නෑ. එයා කොහොම බාරගනීද මේවා. සමහරවිට අකමැති වෙයි. එතකොට මත් උනත් දරාගන්නෙ කොහොමද.

" ඒක මිසක්. ඇයි මේ ගියපු පයින්ම. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්වන්ද.....? " අම්ම මගෙ ලගට එන ගමන් අහනවා . දැන් මොනා කියලා කියන්නද...

" නෑ..... අද වැඩ අඩුයි අම්මා... ඔරිස් එකේ ඉන්න කම්මැලි හිතූනා. ඒක නිසා මත් ආව..." මත් අම්මගේ අතක එල්ලිලා කිව්වා.

" මලකෝලන්.. යන්න එහෙනම් ඇදුම් අස් කරන් එන්න...." අම්මා කියාගෙන එනනිත් යද්දී මත් කාමරේට ආවා.

.....

වෙලාව එකහමාරයි. තංගි ඉස්කෝලේ ඇරිලා එන ටයිම් එක...

මරු ෆිල්ම් එකක් යනවා ටීවී එකේ ඒ බල බල ඉඳපු මගේ ෆෝන් එක ඊං උනා..

" හෙලෝ....." මත් දත්තවා මේ කටහඬේ අසිතිකාරයව තමි. ඒත් ඒක අගවත්තැතුව හිටියා...

" හෙලෝ.... කවුද මේ....." හිතාව කාගෙන මත් ඇහුවා

" අනේ උබ බබා... මේ ටිකකට කලින් කතා කරලා ගියපු එකාගේ කටහඬ අදහන්න බැ....." මට මුත මැව්ලා පේතව දැන්...

" බබෙක් තමා මත්.... " මත් හරි බරි ගැහිලා ඉදගන්න ගමන් කිව්වා...

" අනේ යනව ඕයි යන්න... උබට බබා කිව්වොත් අර පොඩි උන් පව්....." මට බබා කිව්වා කියලා මොනාහරි වෙනවද දන්නැපියාට.

" අනේ යනෝ ඕයි යන්න...." කියලා කටගන්න හම්බුන්නැ ගෙදර බෙල් එක වදිනවා.. තංගි නම් බෙල් ගහහ ඉන්නැ කෙලින්ම ගෙට එන එකේ , කවුද බෙල් ගහන්නේ.....

එහා පැත්තෙන් සංදේශ් කියපු එක මට ඇහුන්නැ ඒකට අවදානෙ දුන්න නිසා...

" චුට්ටක් ඉන්න. කවුරුහරි ආවා මත් බලලා එන්නමි..." කියලා ෆෝන් එක අතින් පැත්ත හරවලා මත් එතන නියලා ගිහින් දෙර ඇරියා..

" අයියා....." මත් මටම කියාගන්නා.. ඒ ගමන්ම මගේ ඇස් තතර උනේ යොමාගා අක්කගෙයි අයියගෙයි පැටලිලා නියන අත් ගාව.

" ඇයි ආවේ.....? " මේ මගේ අයියා.. පොඩි කාලේ ඉදන් මාව පරිස්සම් කරපු අයිය. ඉතින් මට එයා මේ කරගන්න හදන දේ ගැන දුකයි.. ඊටත් වඩා එදා මත් එයාගේ කතට ගහපු එක ගැන පසුතැවෙනවා. මොනාඋනත් මත් එයාගෙ තංගි මට මගේම සහෝදරයට එහෙම නොකරයි ඉන්න තිබ්බේ. ඒත් දැන් ඒක වෙලා ඉවරයි.

" මේ ගෙදර ඔයාගේ වගේම මගේ නංගී... ඉතින් මටත් අයිතියක් තියනවා..." අයියා සද්දෙට කියද්දී මාව ගැස්සිලා ගියා...

" ඔව්... මත් ඔයාට කිව්වේ නෑ නේ ඔයාට මේ ගෙදරට එන්න අයිතියක් නෑ කියලා.. ඔයාට අයිතියක් තියනවා. හැබැයි මෙයාට නෑ....." මත් යොමාගා අක්කගෙ දිහාට ඇගිල්ලක් දික් කරලා කිව්වා.

" ඇයි නංගී මත් ඔයාගේ නෑනා..ඔයාට ඔව්වරටම මාත් එක්ක තියන තරහ මොකක්ද..." දැන් එනව මෙනම සුදනා වෙන්න. ඔහොම වාටු ගාන උන්ව විශ්වාස කරන්නම හොඳ නෑ....

" මගේ නෑනා.. පුත් මගේ නෑනා වෙන්නේ තමුසෙ නම් මට සහෝදරයෙක් නෑ කියලා මත් හිතාගන්නමි.... මට තමුසෙව පේන්න බෑ ඕයි.... තමුසෙ නමා අපෙ අයියව කෑවේ...." අයිය ලග උනත් මත් ඒක එයාගේ මුතටම කිව්වා.

" නංගී යොමාගට ඔහොම කතා කරන්නෙපා. එයා මගේ ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ්...." මේවට කෑගලා හිතා වෙන්න පුළුවන්...

" ඉතින් හා....." කට කොතින් හිතා වෙලා මත් අහක බලාගෙන කිව්වා

" අපි ආවේ අද ඉදන් මෙහෙ තතර වෙන්න.... අපේ ගෙදර. " මගෙ ඇස් දෙක කටේ.. අනේ අනේ මේ මේ තොරොම්බල් කරන්නේ මෙහෙ තතර වෙන්න එනව නම් මත් නම් එක විතාඩි පහක් ඉන්නෑ මෙනත.

" අපි කිව්වේ.... මෙයාටත් එක්කද... නෑ අයියෙ නෑ.. ඇති දැන් මේක. අම්මව මට බලාගන්න පුළුවන්. කොහොමත් ඔයාට අම්මට වඩා ලොකු මෙයාවනේ.. මෙයා මෙහෙ හිටියොත් මෙයාගෙ වැඩත් එක්ක කරගහන්න වෙන්නේ මට.... කරුණාකරලා ආපු දිහාවක යන්න මෙයාවත් එක්කත්... ඔයාට මේ ගෙදර දොර හැම වෙලේකම ඇරිලා හැබැයි ඒකෙන් අයුතු ප්‍රයෝජන ගන්නෙන්නෙපා. එහෙම උතොත් මත් තිකත් ඉන්නෑ.. ඒක හොඳට මතක තියාගන්න.

ඔයා මගේ අසිය උනත් මොකා උනත් මත් මෙයාව අපේ ගෙදර නියාගන්නෙකට සියට දහක් විරුද්දයි..."

" මොකද්ද අක්කා සද්දේ ... අර පාරටම ඇහෙනවා." ගාගෙන මතු උනේ අපෙ නංගී ඉස්කෝලෙ ඉවර වෙලා එනගමත්.

" මොකද මේ.... ඇයි මෙයාට මෙහෙ මතක් වෙලා...." දොරකඩ ඉදහු ඩබලව දැක්ක නංගී මත් මුකුත් කියන්නත් කලින් එහෙම ඇහුවා.

" මෙහෙ තතර වෙන්න ඇවිත්...." මත් කියද්දී නිදියත් ඉදහු අම්මත් කොන්ඩේ උඩට කරලා බැදගන්න ගමන් දොර දිහාට එනව මත් දැක්ක.

" ලොකු....." කියාගෙන අම්මා මාව දොර ලගින් එහාට කරලා එයා එලියට බැස්සේ....

" මොකද්ද මෙනත වෙන්නේ පුතා...?" මත් අම්මගෙන් ඒ වගේ දෙයක් බලාපොරොත්තු උන්නෑ.. මත් හිතුවේ අම්මා ඉහටත් උඩින් එන්න මගෙ පුතේ කියලා අසියව පිළිගනිවි කියලා. මොකද අම්මා අසියට මාරවිදිහට ආදරෙයි

" මට සමාවෙන්න අම්මා.... මත්..." අසිය කියන්න හදපු දේ අම්මා තතරකරා.

" අම්මගේ හිත ඔයා කඩල දැමීමෙ එදා නාන්නට විරුද්ද වෙලා මෙහෙත් ගියපු දවසෙ පුතේ...." නංගියි මායි බලන් ඉදියේ අම්මා දිහා..

" සමාවෙන්න අම්මේ....." අසිය කියනවා.

" අම්ම ලග ඕන වෙලාවක සමාව කියනව පුතේ. උබ වැරදී කියලා ඒත් උබ නාම තේරුම් අරන් තැනි පාටයි. මත් අහන් ඉදියෙ සේරම. නංගී කිව්ව කතාවට මාත් එකගයි.... උබ ආවත් කවමදවත් මේ කෙල්ලව මෙහෙට ගේනවට මත් කැමති තෑ....

චූට් යන්න ගේ ඇතුළට..." අම්මා යොමාගා අක්කගේ මුතටම ඒ වචන ටික දමලාගහල තංගිව ගෙට ඇදලා අරන් මාව ඇතුළට දලා සාලේ දොර වැහුවා....

අම්මා එහෙම දෙයක් කරයි කියලා මත් කොහොමටවත් හිතුවෙ නෑ....

" ඇදුම් අස් කරලා එන්න කෑම කන්න..." කිසි දෙයක් ගාතක් නැති ගාතට අම්මා කියාගෙන කුස්සියට ගියේ මායි තංගියි මුනෙන් මුත බලාගද්දී.....

ඊට පස්සෙයි මට මතක් උනේ සංදේශ්ගේ කෝල් එක. දැන් නම් එයා ඒක කටි කරලත් ඇති..

හිත හිතා ෆෝන් එක අතට ගන්නත් එයා තාම ලයිත් එකේ....

" හෙලෝ.... තාම ලයිත් එකේද....? " මත් පුදුමෙන් වගේ ඇහුවා....

" ආ.... ඔව් මත් වැඩක හිටියේ. කවුද අයියද ආවේ.... මට ඇහුණා චන්ඩි කෙල්ලෙක්ගේ කටහඩක්. මත් ඉතින් අහන් හිටියා..." ඔය කිව්වේ....

" අයිය ආවා සංදේශ් අර කෙල්ල එක්ක. මෙහෙ නතර වෙන්න ඇවිත්...අම්මන් කෑමති උන්නෑ...." මත් කිව්වා.

" අයියා අමාරුවෙ වැටෙයිද මන්දී...." සංදේශ් අහද්දි මත් හුස්මක් අතඇරියා.

" මන්දන්නෑ සංදේශ් මට හිතාගන්න බෑ...." මත් කිව්වා.

" අපි බලමු මන්දී. අම්මා ඔය නොපෙනුවට ඇත්තෙ අවුලෙන්. චුට්ටක් බලන්න. මත් නියන්නම් එහෙනම්. මත් හවස් වෙලා ගන්නම්..." එයාගේ කෝල් එක කටි කරලා මත් කුස්සියට ගියේ.....

සංදේශ් කිව්වා හරි අම්මා ලොකු කල්පනාවක.

" අම්ම දැන් හිතන්නෙ ඔය අයිය ගැනද..? " අහගෙන මත් අම්මට තුරුල් උනා...

" හ්මිම්.....උා අමාරුවෙ වැටෙයිද ලොකු.... මට කොල්ල ගැන බයයි." අම්මා හුල්ලනවා.

" නෑ... අයියට ඔවා පරක්කු වෙලා හරි තේරුම් යයි. එතකොට එයාට අපිව මතක් වෙයි. අපි එතකොට එයාව බලාගමු..." මත් අම්මට කිව්වා.

" හැමදේම හොඳින් වෙනව නම් මට ඒ ඇති...." එතනින් එහා අම්මට මුකුත් කියන්න ගියේ නෑ..... තංගින් ආවම සේරමල්ලා දවල්ට කෑවා.....

හවස මත් ටිකක් නිදගන්නා....

ඇහැරුනේ ටිකක් රෑ වෙලා..... කරන්න දෙයක් නෑහරි කම්මැලි .. රූටකාලා ගෙදර නිබ්බ ඇල්බම් ටික සේරම අරන් මත් කාමරේට ආවා.

එකින් එක ඉස්සර ඉදන් පෙලගස්වලා නිබ්බ අපි සේරවත්ගෙම ෆෝටෝස් බල බල මත් කදුලු පිහිදැම්මා..... අනේ ඒ කලේ කොච්චර ලස්සනයිද....

කෝල් එකක්.....

වෙන කවුද ඉතින්.

" මොකෝ කරන්නේ නිදිද...? " ඒ කටහඬ හරිම සැනසීමක්.
මත් එහෙමිම ඇස් පියාගන්නා.

" මිමිමි.... තෑ තාම..." ඇස් පියාගෙනම මත් කිව්වා.

" කටහඬ බරවෙලා ඇයි... අඩනවද මන්දි...." මත් ඇස්
පියාගෙනම හිටියා....

" තාත්ත මතක් උනා....." මත් කිව්වා...

" මත් එන්නද....? " සංදේශ් අහනවා...

" කොහෙද...? " පුදුමෙන් මත් ඇහුවා.

" ඔයාලෑහැ....." විකාර

" එහා..... නිදගන්න දැන්...බැරි වෙලා හරි මේ රෑ සංදේශ් එනවා
අහල පහල එකෙක් දැක්කොත් කියයි අර සමන්දිගේ ලොකු එකි
යාලු වෙලා ඉන්න කොල්ලා මහ රෑ ගෙදරට රිංගනව දැක්ක
කියලා...." සංදේශ්ට තමි හිතා...

" මිනිස්සුන්ට තමි මොනා කියන්න බැරිද..." ඒකත් ඇත්ත. ඒත්
මත් දරන්නේ ඊට වෙනස් මතයක්.

" ඒ මිනිස්සු මයින විදිහටමයි හැමෝම අපිව මයින්තේ සංදේශ්.
අපිට ලේසියි මිනිස්සු මොනා කිව්වත් මොකද කියල තමි. ඒත්
මිනිහෙක්ට වචනයක් හදන්න බැරි විදිහට තේද අපි පිටත්
වෙන්නෝත.." මත් කිව්වා.

19 කොටස

" හා... හා ඇති මැඩමි... රැ බණ අහන්න මත් ආස නෑ....."

" ආ... එතකොට මම ද දැන් බණ කියන්නෙ...." මත් කේන්තියෙන් ඇහුවා.

" නෑ මම...."

" හා...." ඉන් එහා කතාවක් නෑ....

" මත් එන්නමිද හෙට එක්කන් යන්න..." අහනවා.

" එහා.... වෙනද අහපු විදිහට මත් එන්නමි...." මත් කිව්වා.

" කැමැත්තක්..... හැබැයි පුනේ එන්නෝන මත් ලගටනේ අපි බලාගමු...."

" භිතූනෝත් එන්නෑ හෙට.... " මත් කිව්වේ මොනාද කියන්නෙ බලන්න.

" එහෙහමි ඉන්නවා . මත් ගෙදරටම ඇවිත් අම්මටම කියලා එක්කන් යන්නමි. දැන් නියනවා ෆෝන් එක. මට නිදිමතයි...." හරි වැඩේ මත් එයාට කෝල් කරා වගේ කියවන්නෙ හරියට.

මත් ආයෙ මුකුත් කියන්න කලින් නියල ඉවරයි. මොනා නැතත් මගේ අවුල් ගිය මුඩි එක සෙට් උනා.....

ෆෝන් එක පැත්තකින් දලා ඔලුවේ ඉදන් බේඩ්ගීට් එක පොරවගෙන මත් නිදගන්න.

.....

සංදේශ් බැඳුවේ ගහල නියත බිත්ති ඔරලෝසුවෙන් වෙලාව..
වෙනදට අට වෙද්දී වැඩට එන මන්දී දැන් දහයන් පහු වෙලා
නාම තැත්තෙ ඇසි කියලා දොර ඇරෙන ඇරෙන සැරයක් ගානේ
බලන් හිටිය.

කෝල්ස් විස්සකටත් වඩා ගත්තත් මන්දී කෝල් ආත්සර්
නොකරපු එක ගැන සංදේශ්ට ආවේ මන්දී එක්ක කේන්තියක්.

..... මොකට ෆෝන් එකක් නියන් ඉන්නවද මන් දන්නෑ. හදිස්සියක්
උනාම ජීවිතේට ෆෝන් එක උස්සන්නෑ. මෙලහකටත් ඇද බදගෙන
ද දන්නෑ නාම. ඊයෙ එන්නෙ තැනි කනාවකුත් කිව්වා..... සංදේශ්
ඔහේ කල්පනා කර කර ඉදලා බැරීම තැන ගෙදර එන්න ආවේ
මන්දී තැනුව ඔරිස් එකේ ඉදලා වැඩක් තැවගේ හිතූන නිසා....

.....

" මොකද්ද අම්මා..... සර් බලාගෙනත් ඇති. මන් එනකන්....."
හුටා.... මොකද්ද ඒ කියපු හරුවෙ

" ඇසි ඔයා එනකන් සර් බලන් ඉන්නෙ. අනික සර්ට ඔයා
තැනුව වැඩ කරන්න බෑ වගේනෙ ඔයා කතා කරන්නෙ ලොකු....
තෑ අද ඔරිස් යන්නෑ. එක දවසක් නොගිය කියල මොනාද
වෙන්නේ.. ලැස්ති වෙන්න ඉක්මනට ලොකු අම්මලැහැ ගිහින් එමු."
මේ මොන රෙද්දක්ද මේ. අම්ම කියයි. ෆෝන් මගුලන් ඔර් උනා.

සේරටම කලින් ඒ මගුල වාජරේට ගැහැවා. අපේ ලොකු
අම්මගේ පොඩි දුව ලොකු ලමයෙක් වෙලාලූ ඔන්න. මේ හදිස්සියේ
අපෙ අම්මා එහෙ දුවන්න හදිස්සිය.

අම්මා එක්ක ත් කියෝගෙන ෆෝන් එකක් වාජරේට ගහලා
මිදුල පැත්තට යන්න හැරෙද්දී ලැන්ඩ් ෆෝන් එකට කෝල් එකක්.

" හෙලෝ....." හුරු කටහඬක්. ඒත් කවුද මේ ෆෝන් එකට කෝල් ගන්න කෙනා. සාමාන්‍යයෙන් මේකට කෝල් එන්නෙම තැනි තරම්...

" හලෝ....කවුද මේ.....? " මත් අහද්දී ,

" ඔන්න ඕක දිනත් මෙහාට..." කියලා එහා පැත්තෙන් ඇහෙද්දී කවුද මේ හොර ගෙඩිය කියලා මත් දැනගත්තෙ.

" මොනාද ඕයි ඔය තමුසෙගෙ ෆෝන් එක අල්ලලා ගහපත් පොලවේ....." ගත් කටටම එහෙම කියපී ..

" ඇයි... ඇයි මත් මගේ ෆෝන් එක පොලොවෙ ගහන්නේ..." මටත් කට නියත් ඉන්න බෑ නේ මත් එහෙම ඇහුවා.

" උබ මගෙන් අහගන්නෙපා. කීපාරක් කෝල් කරාද. කොච්චර වෙලා බලන් හිටියද ඔරිස් එකට වෙලා. ඇයි ආවෙ තැත්තේ අනික කියන්න බැරිද එන්නෙ තැත්තමි." කියෝගෙන කියෝගෙන යනව.

" අද එන්න වෙන්නෑ සංදේශ් අම්මගේ වැඩකට ලොකු අම්මලෑහෑ යන්න වෙනව....සොරි කලින් කියන්න බැරිවෙච්ච එකට....." මත් කිව්වා.

" ඕන මගුලක් කරගනිත්...." නිබ්බෙ තැනෑ ෆෝන් එක. දැන් ඉතින් සේරම පැත්තක නියලා එයාට ශේප් කරගන්නෙපැයි. පොඩි බබ්බු හොඳයි.

.....

මන්දි කල්පනා කරේ ගෙදරින් පැනගන්න විදිහක්. ඒත් සමන්දිගේ තීරතෙන් එහා මුකුත් කරන්න මන්දිට පුළුවන්කමක් නිබ්බෙ තැනි නිසාම මන්දි සමන්දි එක්ක බත්ධාරවෙලා යන්න තීරතේ කරන්නේ ගිහිත් ඉක්මනට එන්න බලාගෙන.

මන්දි කොහොමත් ලොකු අම්මට වැඩි කැමැත්තක් තිබ්බේ නෑ. කොසි වෙලේ බැලුවත් ඇදයක් විතරක් දකින ලොකු අම්මගේ කටහඬ ඉඳන් මන්දිට දැනුනේ භීසරදයක් වගේ.

ඒ ගමන ඉවර කරලා ආයෙත් ගෙදර එද්දී හවස පහට කිට්ටුයි. සංදේශ්ට කෝල් ගත්තත් ආත්සර් නොකරපු නිසා හම්බ වෙලාම යාලු කරගන්නව කියල භිතලා මන්දි පාඩුවේ හිටියා.

.....

පහුවද වැඩට යන්න ඇදගෙන බස් හෝල්ට් එකට යන්න මන්දි ගෙදරින් පිටත් උනේ අතේ නියත ඔරලෝසුවත් බල බලා.. මොකද ඒ වෙද්දින් මන්දි පරක්කුයි. සංදේශ්ගේ පුපුරන මුත්ත මතක් වෙලා මන්දිට තනියම භිතා...

වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ කන ලගින්ම ඇහුන බ්ලික් සද්දට මන්දි අත් දෙකෙන්ම කන් දෙක වහගෙන පාරේ පැත්තකට පැත්තේ මුලු ඇගම සීතල වෙලා යද්දී....

" මොන මලදුනයක් කරනවද මත් දන්නෑ.. තව ටිකකින් මේ මහපාන්දර යටවෙලා මැරෙන්නේ...." හිටපු විදිහටම ඉන්න ගමන් මන්දි කෑගැහැවේ වාහනේ අයිතිකාරයා උන සංදේශ්ට.

" මහ පාන්දර.... දැන් වෙලාව කියද බලනවකෝ. මහ පාන්දරලු..." ඇත්තට දහයකත් පහු වෙලා මොන පාන්දරද...මන්දි හිතුව

" හරි කමත්තෑ.. ඒ ඔයාටනේ මට තාමත් පාන්දර....." සෙකන්ඩ් වෙන්ත බැරිකමට මන්දි අහක බලාගෙන කිව්වා.

" ඇවිත් තගිනවා...." ශට් එකෙන් ඔලුව එලියට දගෙන සංදේශ් කෑගහද්දී මන්දි කුටු කුටු ගගා බැන බැන වාහනේට ගිහින් තැග්ගා...

" කොහෙද යන්නේ...." මොනාද කියන්නේ බලන්න සංදේශ් ඇහුව. තාමත් පුපුරන මන්දී කන්න වගේ බැලුවෙ සංදේශ් දිහා...

" මගුලෙ...." ගත් කටටම මන්දී කියද්දී සංදේශ් කේන්තියටම රතු වෙලා නියත මන්දීගේ තහස තදින් මිරිකුවේ තවත් අවුස්සන්න භිතාගෙන....

" මොනාද මනුස්සයෝ කරන්නේ... මරන්නද හදන්නේ...." මන්දී රතු උන තහස අල්ලන් කැගැහුවා.

" තහස මිරිකුව පලියට මැරෙනව නම් මොනා කරන්න බැරිද මෝඩ මන්දී...." සංදේශ් කියන ගමන් වාහනේ පාරට දැමිමා.....

තහස මිරිකපු වෙලාවෙ ඉදන් මන්දීට දිගට හරහට කිබුහුම් යන්න ගන්න

" හ..... හවිත් " මන්දී සංදේශ්ට බැන බැනම ඔරිස් එකට එතකන්ම ආවේ.

" පිලිවෙලකට කිබුහුමක්වත් ඇරහන්නෝ බත්...." පාරේ මිනිස්සුන් හැරි හැරි බලද්දී සංදේශ් මන්දීට කිව්වා.

" පිලිවෙලට කිබුහුම් අරින හැටි මත් දන්නෑ අයිසෝ... හ.....විත්....." මන්දී හිටියෙ හෙමිබත් වෙලා වගේ...

" ඉන්නවා මත් සර්වියටි එකක් ගෙනත් දෙන්න...." කියාගෙන ඉස්සරහ කඩට සංදේශ් ඇවිදන් යද්දී මන්දීත් ඒ පස්සෙන් දිව්වා.

" අයිසේ දෙකක් ම දෙන්න...." සංදේශ් සර්වියටි එකක් ඉල්ලද්දී මැද්දෙන් පැනපු මන්දී සර්වියටි දෙකක් ඉල්ලුව

" දෙකක් මොකටද...? " සංදේශ් අහද්දී ගස්සලා අහක බලාගත්තු මන්දී ,

" එකක් සමන්තට...." සංදේශ් මන්දීගේ ඔළුවට පාරක් ගැහුවා.

" ආ... ඉඳ එකක් දීගනින් උබේ සමන්තටම..." සර්වියට් එක මන්දිගේ මුතට දමල ගහලා සංදේශ් යන්න යද්දී ...

" මත් සමන්තට කියනව හරිද ඔයා මට තපුරුකම් කරනව කියලා..." සංදේශ්ව අවුස්සන්න පොටක් හම්බුන මන්දි සමන්තයෙක් ගැන කියවන්න ගත්ත.

" කියාගනින්.....උබේ සමන්තට.." සංදේශ් කියන ගමන් ඇවිදත් ඔරිස් එක ඇතුලට ආවෙ මන්දි ඒ පස්සෙන් ම එද්දී.

" මේ....." කිසි දෙයක් නොකියා ලෑප් එකට එබුන සංදේශ් ලගට ගිහින් මන්දි උරහිසට තට්ටුවක් දැමිම.

" මොකද. වැඩක් නැති නිසාද සකබබරෙ වගේ මගෙ වටේ කැරකි කැරකි ඉන්නේ....." ඔලුව වත් උස්සන්නැතුව සංදේශ් අහනවා.

" මේ..... ඔයා තරහද අතේ.. මත් විහිලුවටතේ කිව්වේ....." මන්දි සංදේශ්ට ඇගිල්ලකින් ඇත ඇත කියන කියන සැරයක් ගාතේ සංදේශ් මන්දිගෙ අත ගසල දැමිම.

" ගිහින් විහිලු කරගනින් උබේ සමන්ත එක්කම....." ඒ පාර නම් මන්දි කැගහල හිතා උතේ දඩාං ගාලා සංදේශ්ගේ පිටටත් ගහනා.....

සංදේශ් තදකරලා මන්දිගෙ අතක් අල්ලගන්නා....

" මොකද බත්.... පිස්සුද උබට..." බැරිමතැන සංදේශ් ඇහැවා ..

" සමන්තට මුකුත් කියන්නෙපා ඇ....." තපුරු මුතක් මවාගෙන ආයෙන් මන්දි කියද්දී සංදේශ් මන්දි දිනාම බලාගෙන හිතුවෙ එක පාර මේකිට ගහපු යකා මොකාද කියලා.

" මට වැඩි නියනව අතේ මත් යනවා...." කියාගෙන මන්දි යන්න හැරුනා.

" යනව ඉතින් කවුද අල්ලගත්තෙ..." ගස්සන් යන මන්දිට සිංදේශ් කිව්වා.

" යනව තමා මේ...." ඊට නොදෙවෙනිව කියපු මන්දී මේසෙ උඩ ලස්සනට තියලා තිබ්බ බෝලයකින් සිංදේශ්ට දමල ගැහැවේ සිංදේශ් ඒකපැනපු ගමන් අල්ලගද්දී....

..... දැන්ම මෙහෙම තමි බැදපු දුක වලං එහෙම පාවෙන්න ගනීද දන්නැ.....

මන්දිගෙ විකාර වැඩ වලට තනියම හිතා වෙත ගමන් සිංදේශ් හිතුව.

.....

වැඩ ඉවර වෙනකන් දෙන්නගෙන් එක්කෙනෙක්ටවත් කතා බහ කරන්න හම්බුන්නැත්තේ කට මුලටම වැඩ වලට හිර වෙලා ඉඳපු තිසා....

" යද්දී මාත් එක්ක යන්න ඉන්නවා...." මන්දිගෙ ඔරිස් රුමි එකට එබෙන ගමන් සිංදේශ් කියලා යන්න ගියේ.. මන්දී මොනාහරි කියන්න කට අරින්න හද්ද්දි

දෙන්න එක්කම වැඩ ඉවර වෙලා ඔරිස් එකෙන් එලියට බැහැලා සිංදේශ් මොනාද අමතක උනා ගාගෙන ආයෙම යද්දී මන්දී වාහනේ ලගට වෙලා එයා එතකන් බලන් හිටියා.....

බෑග් එකේ පටිය ඇඳෙනවා ඇඳෙනවා වගේ දැනෙද්දී බෑග් එකේ පටිය තද කරලා අල්ලගත්තු මන්දී පිටිපස්ස හැරෙද්දි හිටපු මනුස්සයා දිව්වේ වැඩේ වැරදුන තිසා....

" ඔහොම හිටපත් හොරා....." තැව්ලා දුන් ඉදහු සෙරෙප්පු දෙක ගලවලා ගත්තු මන්දී ඒ මනුස්සය පස්සේ ගහන්න පත්තත් ආවත් ගලක පැටලිලා කෙල්ල නොවැටී බේරුනේ අනු තවයෙන්. ඒත් අතේ තිබ්බ සෙරෙප්පු දෙක විසික් කරලා ගහන්න තම් මන්දී අමතක කරේ නෑ.....

මන්දීගෙන් බේරිලා හොරා පැනල යද්දී. සේරම වෙලා ඉවර වෙද්දීසි සංදේශ් එතනට ආවේ....

මන්දීගෙ බෑග් එක කාර් බොත්ටි එකට උඩ. ඊට ටික දුරකින් බිම ඉදගෙන මන්දී ඔලුවට අතක් ගහන් ඉන්න ව දැක්ක සංදේශ්ගේ හිතම බයකින් පිරෙද්දී අඩියට දෙකට සංදේශ් මන්දී ලගට ...

20 කොටස

මන්දීගේ කිහිල්ලෙන් උස්සලා සංදේශ් මන්දීව තැකිට්ටුවා...

" මොකද බත් මේ මහපාරේ ඉදගෙන.. උබට හිගාකන්නවත් හිතුනද..? " සංදේශ් අහද්දී මන්දී ඒ දිහාට හැරුනා....

මුකුත්ම නොකියා ඇත විසික් කරපු සෙරෙප්පු දෙක අරන් ඇවිත් කකුලට දගන්නකත් සංදේශ් බලාගෙන.

" බෑග් එක උස්සන්න ආව නෙ එකෙක්. වැඩේ වැරදුනා උඟට. පස්සෙන් පත්තත් ආවත් වැඩේ හරිගියෙ නෑ....." මන්දී කියද්දී සංදේශ් කටත් ඇරගෙන මන්දී දිහා බලාගෙන.

" දැන් ඇයි උා පස්සෙන් පැන්නුවේ. මොක්කද දන්නේත් නෑ උන්.." සිංදේශ් මන්දිගෙ කතකින් අල්ලගන්නෙ ජිදෙන්තම.

" මොකෙක් උනත් මොකද . මගෙ බෑග් එකතෙ උස්සන් යන්න ආවෙ. සල්ලි තැනි උනත් මගේ මේකප් බඩු ටික පරිස්සම් කරගන්නෙපැයි මම...." මන්දි සිංදේශ්ට ඇහැක් ගහලා කියද්දී සිංදේශ් මේකි තමි හදන්න බෑ කියන්න වගේ බලන් ඉදලා... අන් දෙකත් වැදලා පෙන්නුවේ වාහනේට තගින්න කියලා.....

.....

මන්දිව ගෙදරට ඇරලවලා සිංදේශ් ගෙදර ගියා....

" ඇත්තට මුන්ට මාර පිස්සු බන්" කතාවක් බල බල ඉදපු මන්දි පැත්තක ඉදපු කවිත්දිට කියනවා.

" ඒ ඇයි...." කාවිත්දි අහන්නේ කටන් ඇරන් කතාවන් බල බල ඒ ගමන පිස්සු කියන්නේ ඇයි කියල දැනගන්න.

" තෑ බන්... මේ මෙව්වර මැරී මැරී ආදරෙයි ගගා වැලලෙන්න හදන්නේ . අරකිට ගාතක්වත් තෑ පුස් උරී...." අන දික් කර කර ටිව් එක පෙන්න පෙන්න කෑගහනව.

" ඉතින්.. ඒ උන්ට පිස්සු තිසානෙ. ඔයා ඕක බලලා පිස්සු හද්දවගන්නැතුව ඕක වහලා දලා හිටියනම් හරිනේ..." කාවිත්දි කියද්දී මන්දි පිටිපස්ස හැරුනා..

" උබ කටවහන් වැඩක් කරගනින්නෝ ඒක මන් බලාගන්නම්..." මන්දි කෑගැහුව.

" එහෙනම් රගපාන උන්ට බයින්තැතුව බලන්න..බලන්නකෝ අම්මා මෙයාගේ කතාව.." තේ අරන් සාලෙට ආපු සමන්දිට කාවිත්දි කියනවා.

ඒ එක්කම මන්දිගේ ෆෝන් එක ඊං වෙන්න ගන්නෙ මහ සද්දෙට...

ස්ක්‍රීන් එකේ සංදේශ්ගේ තම වැට්ලා නියතව දකිද්දී මන්දිගේ මුතට ආවේ හිතාවක්.

බල බල ඉඳපු ටීවී එකත් පැත්තක දලා ෆෝන් එක උස්සන් කාමරේට යනකනුත් අම්මයි තංගියි මේ දිහා බලාගෙන.

" ආ චුට්.. අක්කගේ වෙනසක් තේරෙන්නැද්ද මයාට....." සමන්දී කාවින්දිගේ කතට කරල ඇහුව.

" ඒක තමා මාත් බැලුවේ.... ෆෝන් එක දිහා බලන් හිතා වෙන්න තරම් කෝල් කරේ නම් ලේසි පහපු පුද්ගලයෙක් වෙන්න බෑ අම්මා....." සමන්දිගේ ප්‍රශ්නෙට කාවින්දි උත්තර දුන්නා..

" අපි බලමුකෝ... " කියාගෙන එක පාරක් කාමරේ දිහන් බලලා සමන්දී එනතින් යන්නගියා.

" ඔය අක්කට තේ එක ඇල්වෙන්න කලින් බොත්ත කියන්න චුට්..." සද්දෙන්ම සමන්දී කියද්දී,,

" අක්කේ....." ගාලා කාවින්දි කැගැහැවත් මන්දිගෙන් තම උත්තරයක් හම්බුන්නැ.....

.....

සංදේශ්ගේ කෝල් එක කටි කරලා මත් තේක අතට ගන්න.

" අම්මා..... ඔයා උදේ උයනව තේද ශුදු....." බටර් පාරකුත් ගාගෙන මත් කුස්සියට ඊංගුවා..

" උයනවද අහන්නේ.. මත් වෙනදට උයන්නැ වගේතේ...." අම්මා රවාගෙන කියපු විදිහට මත් ටිකක් පස්සට උනා.. අතේ නියෙන්නේ හැන්ද ඔක තමි ශුවර්ම නැ.....

" හරි...මේ. හෙට බත් මුල් දෙකක් බැඳලා දෙන්න බැද..." මත් අහුවේ සංදේශ් සර්ටත් එකක් ගිහින් දෙන්න හිතාගෙන.

" ඇයි බත් මුල් දෙකක්...? " අම්ම අහනව.

" එකක් සමත්තට.." මටත් කට නියත් ඉන්න බෑ නේ. අම්මව අවුස්සන්නමයි හිත.

" මොකාද සමත්ත..." හරි අම්මා මත් දිහාටම හැරිලා ඒපාර අහනවා....

" මගේ සමත්ත අනේ... ඇයි ඔයා දන්නැද්ද.." ඇස් දෙකත් ලොකු කරලා මත් ඇහැව.

" මත් දන්නේ කොහොමද උබේ සමත්තයෙක්ව. උබ මට මුකුත් කියනෙකක් ඇ..." ඉනට අත් දෙක ගහගෙන කියනවා.

" සමත්ත කියල නියෙන්නේ මට අම්ම එක්ක මුකුත් කියන්නෙපා කියලා..." මත් කියද්දී අම්ම හැන්ද දික් කරා කුස්සියේ දෙර දිහාට...

" පලයන් යන්න මෙනතින් ආව මෙනත සමත්තයෙක් ගැන කියවන්න.. මටත් පිස්සු හද්දවනව මුත් ඉදන්..." මත් ඔලුවත් තවාගෙන කුස්සියෙන් එලියට ආවත් හරි බකස් ගාලා තදකරන් ඉදපු හිතාට පැන්නා...

" පව් මගෙ සමත්ත.." මත් මටම කියාගන්න ගමන් තේ එක බිට්වා..

කෝප්පෙන් හෝදලා කාමරේට ආවා.

ඊයේ ඇදපු ඇල්බම් ඉදන් තාමත් එහෙම්මම මේසෙ උඩ....

සංදේශ්ගෙයි මගෙයින් ෆොටෝ එකක් ගන්න ඕනා ඇල්බම් එකට දන්න....

ඔව භිත භිතා මත් කාමරේ වූට්ටක් අස් කරල දැමීමේ මේක දැක්කොත් බල්ලෙක්වත් බත් කන්නැති නිසා.

වෙලාව යනව නෙවේ ඉගෙල්ලෙනවා. තාගෙන පහලට එද්දී අම්මා රැටකන්න බත් බෙදනවා..

" අනේ..... ඇයි දැන් තැවේ තව ටිකක් පරක්කු වෙලා තාගන්න තිබ්බනේ..." අම්මා අනේ එක ඇද්ද ඇදීලලට මත් බයත් උනා...

මත් ඉතින් මුකුත් නොකියා විරිත්තලා බත් එකත් අරන් මාරු උනා... බොරුවට අම්මගෙ ප්‍රෙසර් වැඩි කරන්නෝන තෑ නෙ .

කාලා සේරම කරලා මත් නිදගන්න.

.....

පහුවද ආසාවටත් එක්ක මත් ටිකක් කලින් සංදේශ්ගෙ ගෙදර ගියා..

ගෙයින් එලියට බහිද්දී අම්ම දීපු ගහේ වෙරල ටිකත් අරන් මත් එහෙ ගියා....

" අයියා.... මෙන්න මන්දි අක්කා ඇවිත්..."මාව දැක්ක ගමන් විහඟි කැගහද්දී මත් පැහසු ගමන් අල්ලගත්තේ කෙල්ලගෙ කනෙන්...

" අනේ අනේ.... වයසෙ හැටියටද වැඩ ඇ... මට ආරන්විසී..." මත් ඇහැව.

" ඔව් ඔව් ආරන්වී නොවුනොත්තේ පුදුමේ... කේලම් වහන්සේ අපේ ගෙදරම ඉන්නැද්දී...." පඩිපෙල බැහැගෙන එන සංදේශ් දිහා බලලා විහඟි මට කියනවා ...

" මොනාද කියන්නේ...." විහඟි කිව්වේ මොනාද දැනගන්න සිංදේශ් මගෙන් අහනව.

" අයිය හරි ලැප්ප බයට හැදිවිට කොල්ලෙක් කියලා මත් මේ මන්දි අක්කට කියනගමන් හිටියේ...." විහඟි කියපු දේට අල්ලන් ඉදපු කත ඉබේටම අතඇරුනා....

සිංදේශ් බැලුවේ මත් දිහා.. තෑ කියන්න මත් ඔලුව දෙපැත්තට වැනුව

" හරි එහෙනම් අපිකැපුනා.... බොහොම ස්තූතියි.." මත් අතේ නිබ්බ වෙරලු මල්ල උස්සන් දුවපු විහඟි දිහන් හැරිල බලපු සිංදේශ් ඊලගට ආවෙ මත් ලගට....

" මොකද ගෙදර ආවේ...." අහපි ඒ පාර.

" මේ මගෙන් ගෙදරනෙ දැන්.... මට ඕන වෙලාවට මම එනවා...." ගැමිමට කියාගෙන පුටුවකින් ඉදගන්න හැදුවත් මොකද පුටුව උඩ නිබ්බ මොකද්ද එකක් ඇනුන පාර මත් ආයෙම ඉදගන්නටත් වඩා වේගෙන් තැගිට්ටා.

මොකාද යකෝ කතූරු පුටුව උඩ නියන එකා...

මගේ අතේ නිබ්බ කතූර සිංදේශ් උදුරල ගන්නා...

" හොඳ වැඩේ... ඇනුන නම් තමා මාර වැඩේ වෙන්නේ.." මහ ජරා හිතාවක් දුන් සිංදේශ් කියද්දී මත් රවලා අහල බලාගන්න.

" ආවට කමන්නෑ.. මගෙ කාමරේ අස් කරලා දීලා යනවා..." මලා.... මත් මගේ කාමරේවත් අස් කරගන්නැතුව කොහොමද මෙයාගේ කාමරේ අස් කරලා දෙන්නේ....

කියපු පමාවට ගිහිනුත් ඉවරයි....

" මේ.. මහේන්ද්‍ර සර් දැක්කොත් හොඳ නෑ නේ...." මත් පස්සෙන් ගිහිත් ඇහුව...

" තාත්තා ගෙදර නෑ....." කියාගෙන සිංදේග් කාමරේ දොර ඇරන් ඇතුළට ගියා..

යකෝ මේකෙ කොහෙද හැඩි වෙලා තියෙන්නේ... මේ තියෙන්නේ මාලිගාව වගේ... මගේ කාමරේ අහලකිත්වත් තියන්න බෑ.... ඩස්පි කෙල්ලෙක්ට හම්බෙන්නෝන මේවගේ පිලිවෙලට ඉන්න කොල්ලෙක් නමා... මත් මගේ හිත හදගන්නේ එහෙම හිතලා. මෑත් මගේ කාමරේ දැක්කොත් කියයි ඊයා මේකුනුගොඩ එක්ක මට ඉන්න බෑ කියලා....

" මොනාද හිතන්නේ... මේ පොත් රාක්කේ අස් කරන්න උදව් වෙනවා.. ඔය දොර ඔහොම්ම ඇරලා තියන්න...." දොර එහෙම්ම තියෙන්න ඇරලා මත් කාමරේට ඇවිත් ඇදලඬිත් බෑග් එක තිබ්බා....

ඇදේ බෙඩ්ෆීට් එක උතත් එක රැල්ලේවත් තැනි වෙන්න හදලා... මත් උන්නේ ශෝක් වෙලා වගේ.....

යකෝ මෙව්වර පොත් මේව කියෝනවද දන්නෑ...

" මේ.... මේ සේරම පොත් ඔයාගෙද.. කටපියත් ඉන්නම අමාරු තිසා මත් ඇහුව.

" මගේ කාමරේ මගේ පොත් තැනුව වෙත කාගෙ පොත් තියෙන්නද මෝඩ මන්දි.." ඇතිනෙ නොට ඇතිනෙ අහගන්න..කටපියාගනිත් දැන්.

මම කියාගන්න ගමන් මත් ගිහිත් පොත් රාක්කයක් ලග බිම බඩගාගෙන පොත් එකින් එක එලියට ගන්න සංදේශ් ලගින් බිම ඉදගන්න.

" මම දෙන පොත් එකින් එක පිළිවෙලට අඩුක් කරන්න. අර ස්ටුල් එක අරත් ඉදගන්න..." සංදේශ් කියපු විදිහටම මත් ස්ටුල් එක අරත් ඉදගෙන ලොකු පොතේ ඉදත් පැත්තක ඉදත් පොත් ටික අඩුක් කරන්න ගන්න.

" නංගි එන්නද්ද මේවට උදව්වට..." මත් ඇහුවා.

" මත් ඒකට කාමරේට එන්න දෙන්න..." ගත් කටටම කියපි.

" ඇයි ඒ... ඇත්තටමද...? " පුදුමෙන් මත් ඇහුව. ඒකට මම කොයි වෙලේ බැලුවත් අපෙ අයිියගෙ කාමරේ අස්සේ.. ඌට නොපෙනෙන්න ඇදයට හරි බඩගාත් ඉදලා කාමරේට ආපු ගමන් බය කරනවා.

" ඒක මෙහෙමයි... මගෙ සෙත්ටි එක , ශර්ට් එකක් වගේ උස්සන්න මිසක් හොරෙන් ආවොත් ඇරෙන්න එයාට මත් එන්න දෙන්න..." ආවොත් මුලු කාමරේම අතින්පැත්ත හරෝල යන්නේ. නැත්නම් අර කණිනාඬිය බදුගෙන පොටෝ ගහනවයි. මහ විකාරයක්.." මගෙ කියලත් එහෙම වෙනසක් නෑ බැලින්නම්.

මත් හිනා උනා.

" මොකද තමුසෙ හිනා වෙන්නේ.." ඒ පාර අහනවා.

" ඇයි හිනා වෙන්න අවසර ගන්නෝතද.." මත් ඇහුවා.

" ඔව් මගේ ගෙදර එද්දී අවසර ගන්නෝත."

" ඒක යකාගේ කතාවක් නේ..." ගස්සලා මත් කිව්වා

" යකාගේ තෙවේ මගේ කතාවක් ඒක.. තමුසෙගේ ගැස්සිල්ලත් එන්න එන්න වැඩි වෙනව දැන්..." රවාගෙන කියනවා.

" එහෙම තමා මත්.."

" සමත්ත කොහොමද දන්නෑ ඉන්නේ...." ඊ.. ඒ පාර අර අහිංසක සමත්තව අල්ලගන්න.

මේක කරන්න බෑ.. මත් කියපුවයින් එයා මටම ගහනවා...

"ඇයි දැන් තැගිටිවේ..." මත් තැගිටිටා..

" ඔරිස් එකට යන්න. පිතට පඩි ගන්න බෑ නෙ මත් මගේ වැඩි ටික ඉවර කරන්න ඕන.." කියාගෙන මත් බෑග් එක ගන්න ගියා...

" තමුසෙ මේ කරන්නෙත් වැඩක් තමා ඕයි.. මේවටත් එක්ක තමා පඩි දෙන්නේ.... මට නේ එකක් හදන් එනවා..." අණ දෙන්න ගන්න ඒ පාර..

" අනේ මේ ඔයා ආත්ගත් ගිය පොලිස්කාරයෙක් වගේ අණ දෙන්න එන්නෙපා හරිද.." මත් කියල ඉවර කරන්නවත් හම්බුන්නෑ ජරා විදිහට භිතා වෙන්න ගන්නා.

" කොහෙද බත් පොලිස්කාරයෝ ආත්ගත් යන්නේ..." අකුරක් එහා මෙහා වෙන්න බෑ... ඒකත් මගෙ වෙලාව තමා..

" ආත්ගත්... හරිනේ...." කනට කරලා මත් කෑගැහැටා..

" සුදු... නේ එකක්..." සුදු නේ.. මත් අදමයි ඇහුවේ...

" සොරි.. මත් සුදු නේ හදන්න දන්නෑ..." මත් කිව්වා..

" අයියෝ ... මෝඩ මන්දී නේ එකක්. හරිනෙ දැන්.." මම නේ හදන්න දන්නෑ මනුස්සයෝ..

" ඉන්න මත් තංගිට කියන්නමි.."කියාගෙන මත් එලියට පයින්න හැදුවේ.. ඒත් වැඩේ හරිගියෙ තෑ.

" තංගිට කියන්න ඕන නම් මත් ඒක තංගිටම කියනව නේ...
මාව මාරයා ගන්නෙපා ඇ.. ගිහිත් නේ එකක් හදන් එනවකෝ..."
පුත් මාරයා..

" මේ... මාරයා ලොකුද..? " ලගට ගිහිත් එහෙම අහපු මම
දඩබ්බි ගලා දුවන් ආවේ කාමරේ දොරත් වහගෙන එලියට...

.....

අද ගෙදර වැඩට ඉන්න කෙනා නෑ.. අයිය නගෝ කොහොමද
දන්නෑ දවල්ට කන්නේ.... මත් කෑම එකකුත් ගෙනාව හැබැයි.

පිලිවෙලට අස් කරල නියන කුස්සියට ගිහිත් මත් ජීට්ප්ග්
එකට වතුර පුරෝලා ඒක උනු වෙන්න කරන්ටි එකට ගැහැව්වා...

වතුරෙක උනු වෙනකත් බලන් ඉදපු මගෙ ඔලුවට මොකක් හරි
වැදුන නිසා මත් ඔලුවත් අල්ලන් පිටිපස්සට හැරුනා...

ලුනු ගෙඩියක් ගහලා ඒ පාර.. වැඩිය ලොකු එකක් නොවුන
නිසා හොඳයි. අත පය නියන් ඉන්න බෑ නේ....

මත් උනු උන වතුරෙක අරන් කෝප්පෙකට දන්න යද්දීම
පිටිපස්සෙන් ආපු සංදේශ් මගෙ උරහිසෙන් නිකට නියාගන්නේ මට
හුස්මගන්න අමතක වෙද්දී...

ඒ ඇවිත් මගේ අතේ නිබ්බ වතුර එක කෝප්පෙකට දැමිමා...

" බලාගන්න නේ හදන හැටි.. " කනට කරලා නොල් කනේ
ගැවෙන්න ඔන්න මෙන්න නියලා කනට පාත් වෙලා කියද්දී මුලු
ඇග පුරාගම කරන් එකක් ගියා වගේ උනා..

" ඉස්සල්ලාම මේකට නේ කුඩු ටිකක් දන්න ඕනා.. නේ කුඩු
ගොඩක් දැමිමත් බොන්න බෑ අඩු උනාමත් බොන්න බෑ හරිද..
ගානට බලලා දන්න ඒක.

ඊට පස්සේ ටික වෙලාවක් තියෙන්න ඇරලා කෝප්පෙට දලා පෙරාගන්න මේ වගේ... දැන් සිනිදලා බොන්න තියෙන්නේ.. සීතී දන්නේ හැදි දෙකක් වගේහරිද...? " මට එකින් එක තේහදන හැටි කියලා දන්නා. තාමත් ඒ තිකට මගෙ උරහිසේ..

මට තිකත් පිස්සු වගේ අසියෝ මේ තරම් ලගින් ඉද්දී... මට ඕන උනේ ඉක්මනට ඇත් වෙන්න..

" අහකට යන්න අනේ.. මට තේ හදන්න පුළුවන්.." වම් අතෙන් පපුවට පාරක් ගහලා පස්සට කරන්න හැදුවත් මොන හෙල්ලෙන්තෙවත් තෑ යස්සයා...

" අම්මෝ... අපි ඒ ගැන කතා නොකර ඉමු. එදා ගෙදරේදී හදල දුන්න තේක කට්ටුවක් තියන්න බෑ ඕයි. ආ.. අමතක උනා නමුසේ බදිනවයි කිව්වේ උයන්න දන්න කොල්ලෙක්වනේ.." එහෙම කියලා හිතා වෙනවා.. මේවට වගකියන්නෝන අපේ අම්මා... මේ මනුස්සයා මාව දූගෙන වාට් කරන්නේ අපේ අම්මගේ වැඩ හිත්ද...

" අනේ මන් උයන්න දන්න... " දැනුන අපහසුවටත් එක්ක මන් කිව්වා...

" කමන්නෑ.. මන් ඉන්නවනේ මන් කියල දෙන්නමි..."

" බුදු සාන්න..." පිටිපස්සෙන් ආපු සද්දෙට මන් සංදේශ්ව තල්ලු කරලා දලා හැරුනෙ. කලබල උන පාරට තේ හදපු රස්තේ හැන්ද මගේ අතේ වදිද්දී ...

" මොනාද ඔයි කරන්නේ.. පිස්සුද උබට..." මගේ අත හැන්දට පිවිටෙනව සංදේශ් දැකලා.. තංගිට එයා කැගැහලා මගේ අත අර ඒකට පිබිතවා...

තංගි ඉන්නවා ඇස් දෙකත් තද කරලා පියාගෙන..

" ඉතින් අනේ... ඔයාලා කුස්සියේ පෙම් කෙලිනව කියලා මේ දෙරේ ගහල තිබ්බ නම් ඇතුල්වීම තහනම් කියලා මත් එන්නෙ නෑ නේ... මේ අහිංසක මාවත් තරක් කරනව ඉදන්.." මත් බැලුවේ සංදේශ් දිහා...

" ඔව් ඔව්.. උබේ අහිංසක කම ගැන අපි මිත් එහා කතා නොකර ඉමු.. තේ තියනවා ඇවිත් බොනවා..." මරු අසියයි තංගියි.. ඒ දෙන්නගේ කතාවට පයින්තැතුව මත් කටපියන් හිටියා.

" මත් බිට්ටට කමක් තැද්ද දන්නෑ නේ...." අමුතු විදිහට බලලා තේකට එබෙන ගමන් තංගි අහද්දී මත් අහක බලාගෙන හිනා උනා... මේ කෝලම් වලට හිනා නොගියොත් තමා පුදුමේ.

" අනේ මේ.... " ගාගෙන තංගිගේ බෙල්ල පිටිපස්සෙන් අල්ලගන්නා...

" ආ... සොරි සොරි.. ආයෙ මුකුත් කියන්නෑ අසියෝ මගෙ බෙල්ල.." විහගි කැගහද්දී සංදේශ් බෙල්ල අතඇරියා...

සංදේශ්ගෙ පස්සටත් එකක් ගහගෙන තේක උස්සන් තංගි දිව්වේ තේකත් මග හල හල.. තංගිට ගහන්න පන්නන් යන්න හදපු සංදේශ්ව මත් අතින් ඇදලා තතර කරගන්නා...

" අත රිදෙනවද.. " අහනව ඒ පාර..

" අපෝ ඒක වූටී දෙයක් නේ.. නේ බොත්ත ඔයන්.. දවල්ට කන්නේ කොහොමද දැන්.." නේ එක අතට දෙන ගමන් මත් කිව්වා...

" කඩෙන්.." කියපු කැන විතරක්..

" කඩෙන් කන්නෙපා.. මත් අම්මට කියලා බත් මුල් දෙකක් බැදන් ආවා. මගේ එක තංගිට දීලා.. අපි එකක් කමු.." මත් කියද්දී ..

" ඇයි බත් මුල් දෙකක්..." වෙන ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබ්බේ තැ වගේ අහනව ඒ පාර...

" එකක් සමත්තට..." එහෙම කියපු මත් අධියට දෙකට එතනින් මාරු උනේ.. සංදේශ්ට නේ එක ඉස්මෝල්ලේ ගිහින් කැස්සකුත් එද්දී...

21 කොටස

මට තනියම භීතා... හොඳ වැඩේ.....

එදා දවසම ඉතින් මත් සංදේශ්ලෑ ගෙදර.. පලවෙනි සැරේට එයාට මගේ අතින් බතුන් කැව්වා... හැබැයි එයා තමි කිව්වේ දිරවයිද දන්නෙත් නැ කියලා.....

" කාක්කුඩයක් වගේ බත්..." ඉස්සර ඉදන්ම මට තිබ්බේ හුගක් කර්ල් නුඩුල්ස් කොන්ඩයක්...

මගේ කොන්ඩේ අල්ලන් කියවනව ඒපාර.

එයාට ඉතින් එක්කෝ මුත තැන්තමි තහය තැන්තමි කට.. ඒ මදිවට අහක ඉන්න කොන්ඩෙන් අල්ලගෙන ඒ පාර...

" අනේ මේ එන්නෙපා මගේ කොන්ඩෙට එක එක ඒවා කියෝගෙන.." අතට එකක් ගහලා කොන්ඩේ එ ඇදල ගන්න.

" අනේ මහලොකු කොන්ඩේ... මන් ඔය්ට වඩා ලස්සන කොන්ඩ් දැකල නියනවා.." අන් දෙකත් බැදගෙන ගස්සලා අහක බලාගන්නේ පොඩි එකෙක් තරහ උනාම ඉන්නේ. ඒ වගේ.. මායම් මායම් වෙන මොනාද ඔය.

" ඉතින්.... ලස්සන කොන්ඩියක් නියන කෙල්ලෙක්ව හොයාගන්නවකෝ. එතකොට හරිනේ අල්ල අල්ල හරි ඉබ ඉබ හරි හිටියැකි එතකොට.. ඕන්නම් බදගෙන හරි ඉන්නවා.." හිතක් පපුවක් තැනි මන් කිව්වා.

" ඒටි මගේ වෙලාව කියන්නේ බන්.. කාක්කුඩෙකටම හිත ගියානේ... මොකට හිත ගියාද මන්ද...." සැටියේ කොට්ටේ අරන් මුතට තද කරා....

" මරන්නද හදන්නේ යකෝ...." මගේ අන් දෙකම තද කරලා අල්ලන් එක අතකින්. අනින් අතෙන් කොට්ටේ විසික් කරා.. කොට්ටෙට මුත තද උන පාරටද මන්ද මුත ජම්බු ගෙඩිය වගේ රතු වෙලා... අල්ලලා ඉබින්න හිනෙතව දැන් නම්....

" ඔව්.. ඔව්. මරනවා මරනව විතරක් නෙවේ මරලා වලලලා හංගනවා. වෙන කෙල්ලෝ ගැන මන් ඉස්සරහ වර්තනාව දැම්මොත්.." ඒත් මට කලින් කියපු එකට කේන්තීනේ..

" මරනකත් මන් බලන් ඉන්නම් මැඩම්.." මගුල...

" මන් කොන්ඩේ ස්ට්‍රේට් කරනවා...." අහක බලාගෙන මන් කිව්වා.

" ඇයි එ...." මත් අහක බලන් හිටපු මුත එයා පැත්තට හරවගෙන අහනව.

" තෑ ඉතින් ඔයා කැමති තෑ නේ මගේ කාක්කුඩෙට.. " මත් කිව්වේ ඇත්තටමයිඉ..

" විකාරද.. තමුසෙට ලස්සන ඔහොම.. මත් කිව්වේ තෑ නේ කැතයි කියලා.... ස්ට්‍රේට් කරල තමි අහුවෙන්නෙපා මට.... මුතවත් බලන්නෑ මත් එහෙම උතොත්.." කත පිරෙන්නම අහගෙන ඇති උත නිසා මත් ඔලුව වැනුවා... ඊදෙන්නම තහය මිඊකරලා ..

" ගෙදර යන්.. අම්ම බලන් ඇති..." කියාගෙන එයා නැගිට්ටා....

බැග් එකත් අරන් මත් විහඟිටත් කියලා එන්න පිටත් උතා.....
.. මත් එයාටම කියලා ගේ ගාවින් ඇරලවගන්න.

.....

ඇගපත සෝදන් හවස් වෙලා මත් අම්මව හොයාගෙන ගියා..

" ආ..... අම්මා..අයිස ගැන ආරන්වියක් තැද්ද..?" පේන්නවත් හිටියෙ තැනි නිසා මත් එහෙම අහගෙන ඉස්තෝප්පුවෙන් ඉදගන්න

" මත් දන්නෑ ලොකු.... " හුස්මක් අතඇරපු අම්මා එහෙම කිව්වා...

" බලන්න සේතක..... ඔයාගේ වයිපරේ " නිකකට අතත් නියාගෙන තාත්තගේ ෆෝටෝ එක දිහා බලලා මත් ඇදලා එහෙම කියද්දී අම්මා අතුගගා ඉදපු එකත් පැත්තක දලා මත් දිහාට හැරුනේ.....

" ලොකු....ඔත්තැනි විහිලු එපා ඇ...." කියනව ඒ පාර..

" හරි අනේ.. " හොර බැල්මක් අම්මට දලා මත් කිව්ව.

" ඇත්තට ලොකු.. කාටද ඔයා අර බත් මුල් දෙකක් අරන් ගියේ..." මත් ඒත් බැලුවා ඇයි ඔය ප්‍රශ්නේ අහන්න පරක්කු කියලා...

" එකක් සමත්තට..." අම්ම කොස්ස උස්සලා අතට ගන්නා... ගැනිල්ලක් මත් රෙඩ්.. ගෝ..කියන්න වගේ ලැස්ති පිට හිටිය මොකටත් කියලා..

" මොකාද ඔය සමත්ත.. " අහගෙන කොස්සත් උස්සත් මත් ගාවට එනවා..

" අම්මෝ සේනක.... මාව බේරගන්න අයියෝ ඔයාගේ අම්මට.. තෙවේ අපේ අම්මට යකා නැගලා..." ටිකක් එහාට මෙහාට වෙලා මත් කිව්වා.....

" මත් අහපු ප්‍රශ්නෙට උත්තර දීලා යනවා..." අම්මා සාලේ ඉදන් කැගහද්දී මත් ශේපේ මාරු උනා...

" සමත්තට අනේ.. සමත්තට.." මේක ඇහිලා එහා ගෙදර සමත්ත අංකල් අපෙහෙ දුවත් එයිද දන්නෑ... සුවභසක් සමත්තලාට පිං පිණිස..... තෑ ඉන් එහා ඔත්තෑ..

මත් කාමරේට ඇවිත් එහෙම කිව්වම අම්මා තවත් ඇවිස්සිලා...

" ලොකු.... මාව සෙල්ලමකට ගන්නද ඒ පාර. ප්‍රශ්නයක් අහන්න තෑ සමත්තයෙක් ගහනවා..." දැන් අම්මට ඕක තේරුම් කරන්න ගියොත් ගුටි කාලා මැරෙන්නේ.. ඊට හොඳයි පැත්තකට වෙලා ඉන්න එක...

මත් කාමරේට ඇවිත් මුල ඉදන් අගට බැලුවේ මගේ කාමරේ දිනා... සංදේශ්ගෙ කාමරේ තරම් ලොකු නොවුනත් මේ වූටි කාමරේ තමා මගේ හැමදේම...

තැන තැන මේසේ පුරාගෙම පොත් පැත්සල් ඇදලා , ඇද උඩ සෝදපු ඇඳුම් ටිකකුසි බෑග් එකයි ලෑප් එකයි ෆෝන් එකයි ,

ටවල් එක වෙන කොහෙවත් කන්නාඩි මේසේ පුරාවට
කොන්ඩකටුසි බුල්බැන්ඩි ලෝකේ තැනි දේවිල් ඉදන් එනන , රෙදි
කබඩි එක ඇරපු ගමන් සේරම රෙදි ටික කකුල මුල...

එකින් එක මුලු කාමරේම මත් අස් කරන්න ගන්න.

" ලො....." කාමරේට එබුන අම්මා කියන්න ආපු එක එහෙමිම
තනර කරලා කෙලින්ම බැලුවේ උඩ....

මත් හිටියෙ අල්මාරිය උඩ තැගලා මුලු කාමරේම මකුළුදැල්
කඩනගමන්.

" වැටෙයි ලමයෝ. බහිනව ඔනනින්.." අම්මා සද්දෙට කියද්දී
මත් බිමට පැත්තේ තහයට දුන් ඉදපු ස්කාෆ් එකත් ගලෝගෙන..
දුට්ටි ගියාම තැත්නම් හරි අමාරැයි..

" කොහොමද නින්ජා වගෙ ඉන්නව නේ...." තහයට බැදන් ඉදපු
ස්කාෆ් එක ගලවලා ඔලුව වටේ කරකවන ගමන් කියද්දී අම්ම
මත් දිහා බැලුවේ කන්න වගේ...

" ඔව් ඔව්...වෙන තැනුවට.... නේ හදන්නද අහන්න ආවේ මත්....."
අම්මට මාව දැක්කම අහන්න ගියපුව අමතක වෙලා...

" ආ... නේ ද .. මත් හදන්නම් ඉන්න....." අම්මට පාස් කරන්
එන්න ආවේ.

" නෑ.. නෑ.. ඔයා ගිහින් වැඩක් කරගන්න මට පුළුවන් ඕක
කරන්න....." අම්ම දන්න තරම තමා.. එයා දන්නවනෙ මගෙ නේ
එකේ රහ ඒකයි ඔය කියන්නේ.....

" ඉන්නකෝ පොඩ්ඩක්...." සංදේශ් කියල දුන්න විදිහට මත්
ටොප් එකට වැඩේකරලා අම්මට අම්මගෙ කෝප්පෙ දික් කරා...

" මේවා බීලා මට මොනා වෙයිද දන්නෑ..." මුන ඇඹුල් කරන්
අම්ම කියනවා.

" මොනාද වෙන්නේ බලන්න බිලා බලන්නකෝ...." මත් එහෙම කියද්දී අම්මා මත් දිහා බැලුවේ උබ මොනාහරි දැම්මද අහන්න වගේ...

මගේ බලේටම වගේ අම්ම නේ එකෙන් උගුරක් බිට්ටේ...

" මි..... තරකක්මත් නෑ... මරුනෙ ලොකු.. දැන් ඒ කියන්නෙ ඔයාට නේහදන්න පුළුවන්ද..." අම්මා අහද්දී බල බලහිටියේ නෑ මම ...

" ආයෙන් අහල අම්මා... කෙල්ල දස්සයා..." ගැම්මට කිව්වා...

" කෙල්ල දස්සයා කියල පිළිගන්නම් ගෙදර වැඩත් ටිකක් පුරුදු උනානම්.." ඔය බලහත්කෝ ඉතින්. එකකින් සැහීමකට පත් වෙන්නෑ කියන්නේ ඕකනේ. නේ හදන්න දැනගත්තු එකම කොච්චර දෙයක්ද. ඒ ගමන ගෙයක් ගහනවා...

" හ්මි.. හා .. හරි.." කියලා ශේපේ කාමරේට අද්දල ආවා...

පිළිවෙලයි ලස්සනයි..

දැන් නම් කාමරේටම වෙලා ඉන්නමයි හිත.

කෝල් එකක් සංදේශ්ගෙන්..

" ඔබ ඇමතු ග්‍රාහකයා මේ අවස්තාවේ බර වැඩක ඉන්න බැවින් කරුණාකර පසුව අමතනවද..? " එහා පැත්තෙන් එයා කතා කරන්නත් කලින් මත් කිව්වා.

" ග්‍රාහකයාගේ බර වැඩේ පැත්තක නියලා මේ පැත්තට අවදුනේ දුන්න නම් නමාහොද.." කුපිත වෙලා...

" කියන්න කියන්න ඉක්මනට.. මට වැඩ නියතවා..." බොරුවට හරි කිව්වා. තැත්තමි හිතයිනෙ මත් ගෙදර නිකත් කකා බිබි ඉන්නව කියලා. එහෙම උතොත් මගෙ වරිනෙම සවුත්තු වෙනවා...

" අතේ මේ මෝඩ මන්දී ... මත් දන්නවා තමුසෙට ඇති වැඩක් නෑ කියලා.." යකෝ හිත් කියවනවද මේකා. දැන් ඉතින් දෙන්න උත්තරත් නෑ....

" හරි. කියන්නකෝ ඇයි ගන්නේ." මත් ඇහුව.

" ගන්නෙ මට ඕන නිසා.. " හේතුවක් තැතුවද කෝල් කරලා තියෙන්නෙ.

" හරි එහෙනම් මත් නියතවා.." මත් කිව්වා.

උත්තරයක් නෑ ඒ පාර . මැත්ටත් ඕනා කොයි වෙලෙන් මාව අවුස්සගන්නමයි.

" සංදේශ් ඇයි.. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් ද..? " බැරිමතැන මත් ඇහුව.

" මගේ පපුවෙ හිලක් මන්දී... අපි මේක තවත්තමු..." මට හිතා වෙන්නද මොනා කරන්නද හිතාගන්න බැරි උනා..

" කමත්තෑ ශුච්චි මහත්තයෝ.. මගෙන් පපුවේ ගලක්.. අපි දෙන්නම තමා ගැලපෙන්නේ... පපුවෙයි අරෙහෙයි මෙහෙයි හිලක් ගාලා හිතන්නෙපා මත් ඇරෙන්න වෙන එකියක්ගේ මුතක්වත් බලන්න.. හොයන් ඇවිත් බෙල්ල මිරිකලා යන්නේ මම....." කටිකරල දැමිමා. ආව මෙනත පපුවෙ හිලක් ගාත්ත..

.....

" පුදුමයි දැන් ඇහැරන්න ඕන නෑ උදේ පාන්දර බෙරිහන් දිදී... වෙලාවට ඒ වැඩ ටික කරගන්නෙක ලොකු දෙයක්.." අම්ම දන්නව ඇ මත් මේ වේලාසන වැඩට දුවන හේතුව..

" ඔව් අම්මා.. සේවකයෝ විදිහට කැපවීමෙන් වැඩ ටික කරලා සර්ට උපරිම සහයෝගේ දක්වන්න ඕනා..." මත් හෙත ගැමිමට කිව්ව ඉතින්. හා තැද්ද...

" හ්මි.. හ්මි.. හැම වැඩක්ම කැපවීමෙන් කරගන්නව නම් එව්වරයි." අම්ම ඒක කියපු විදිහනම් මට කොහොමටවත් ඇල්ලුවේ නෑ...

ඒත් වැඩිය අහන්න කරන්න ගියේ තැත්තේ ඕක පිටින් කැරකිලා වෙත වෙත ඒවත් එයි කියල බයට....

.....

මත් ඔරිස් එද්දිත් සංදේශ් ඇවිත්...

" එක්ස්කියුස් මී සර්....? " මත් ශේපේ කිව්වා...

" යස්.. කම් ඉන්.." මැත් රැවටුනා.. බර වැඩක හිටියේ මාව වත් අදුරගන්න බැරිලා...

" ආ.. එන්නෙපා.. ඔහොමිම හැරිලා යන්න.." කියපි මාව දැක්ක ගමන්... පව් අයියෝ මගේ සෝස මල... හරියන්නෑ මේ දවස්වල හරි අමුතු අමුතු වචන මගේ ඔලුව පුරා පිස්සු තටන්න අරන්.. මුට රෝස මල කිව්වොත් මල් දුවනවා...

" ඕකේ..." මත් යන්නයි හැදුවේ...

" ඔහොම ඉන්නවා..... තමුසෙන් ආපු ගමන් පිස්සු කෙලින්න නියාගන්නව නේ." උදේ පාන්දරම කේන්තියෙන්. මෙහෙමයි මගේ ජීවන රටාව අනුව එකොලහට විතරත් උදේ පාන්දර හොඳේ.

" ඇයි සංදේශ් සර් ඔයා මට එහෙම කතා කරන්නේ.... මට මේ ඔරිස් එකෙන් වෙන අසාධාරණේ ගැන කියලා මත් යනව පොලීසි.."
හැගුම්බරව මත් කිව්වා.

" ඒ ගමන මොනාද උනේ..." තලලට අත තියලා උණද බලනවා...
කවදහරි බැදපු දුක හැමදුම එයාට උණ බල බල ඉන්න උනාම..
ලේසියෙන් එක විදිහකට ඉන්නම බෑ නේ. පිස්සු කෙලින්නමයි
හිත.

" මුකුත් නෑ...." මත් කිව්වා.

" හරි මේ.... අද හවස් වෙනකන් ඉන්න වෙන්නෑ... අපේ තාත්තගේ
රට ඉන්න යාලුවෙක් අද ලංකාවට එනවදෑ.. ඉතින් මට යන්න
වෙනවා.. සතී දෙක තුනක් ඉන්න බලාගෙන ඒ ෆැමිලි එකම
එන්නේ.. ඔන්න කලින් කිව්වා ඇ.. ඊට පස්සේ තහිත් අඩන්න
නියාගන්නෙපා අරක කිව්වෙ නෑයි ගහා..." කලින් කියපුඑක හොදයි
හැබැයි.

" හරි..." එහෙම කියපු මත් ආයෙත් ඇවිත් මගෙ වැඩ ටික
පටන් ගත්ත.

" මත් යනව මන්දී.. ඔයා ඕෆ් වෙත වෙලාවට මට මිස්ඩි
කෝල් එකක් ගහන්න.. මත් ගෙදරට ගිහිත් දන්න එන්නමි..."
කියාගෙන එයා දුවන්න ලැස්තිය.

මගක් ගියපු එයා ආයෙම හැරිල ආවා.

මගේ තලල ඉබලා ආයෙම ගියා... ඇයි දන්නෑ ඒ. මට හම්බුන
පලවෙනි කිස් එක එයාගෙන්.. පරිස්සම් කරල නියාගන්නෝන..
තලල හෝදන්න හොදනෑ...

මගෙ මුතට ආවේ දගකාර හිතාවක්... මන් පුටුවෙන් වටයක්
කැරකුනා.....

" හු....." පිස්සු වගේ මන් කැගැහැව. මට මොහොතකට අමතක
උනා ඉන්නේ ඔරිස් එකේ කියලත්. ඒකත් මේ වුටි කිස් එකක්
නිසා....

මන් මට අදාල වැඩ ටික ඉවර කරලා ගෙදර එන්න බස් එකට
තැග්ගේ සංදේශ්ට උනටිග් එහෙම වදයක් වෙන්න ඕන තෑ නිසා...

ගෙවල් ලග හෝල්ටි එකෙන් බැහැලා මන් පාර දිගේ ඇවිදත්
ආවේ තට තටා වගේ... ඒ තරම් මට සතුටුයි.....

ගේටි එක ලග ඉදපු අම්මවත් ඉබගෙන මන් ගේ ඇතුලට ආවේ
අම්මගෙනුත් පාරක් කාලා...

ආපු ගමන් බෑග් එක විසික් කරා..

"ඕ... ඕ.. ඔයා ඉන්නෝත ඔනන තම් තෙවේ... මෙනත.. දැන් ඔයා
පිලිවෙලට ඉන්න ලමයෙක්.." මන් මටම උපදෙස් දීගන්න ගමන්
විසික් කරපු බෑග් එක අරන් මේසෙ කොතින් තිබ්බා.....

හවස හැමෝටම මන් ගාතේ තේ එක. අම්මයි තංගිසි විතරනෙ
මට ඉන්නේ.. ඉතින් එයාලා එක්ක කියෝ කියෝ ඒ දවස හරි
ලස්සනට ගෙවලා දැම්මා...

රෑ වොශ් දලා කාමරේට ඇවිත් කන්නාඬිය ඉස්සරහ මන්
හිටගන්නා...

දෙයක් අමතක උනා වගේ ගියා වගේම ආපස්සට දුවන් ආපු
හැටි.. තරගෙකට යන්න වගේ තලල ඉබගෙන දිව්ව හැටි.. අසියෝ
ඔයා මට පිස්සු හද්දවනවා මගේ සංදේශ් සර්.....

කන්නාඩියෙන් පේන මටම භිතාවෙන ගමන් මත් මගේ කොන්ඩේ
පිරිත් ඇදට ගොඩ උනා...

.....

සංදේශ්ව බලන්න කලින්ම ඔරිස් ආවත් එයා මත් එද්දීත් නෑ.....

" භිතටත් හරි නෑ.... ගෙදර යනවද.. ඒත් මහේන්ද්‍ර සර් භිටියොත්
හරි නෑ නේ. අර කවුද එනවදත් මන්ද කිව්වනේ... ඒක නිසා
මිත්තෑ... කෝල් එකක් දලා බලමු..... ඒ පාර ගෝත් එක ඔරිස්
කරන් රෙද්දක් කරගනවනේ.. මගේ ගෝත් එක නම් ආත්සර්
නොකෙරුවොත් ඔක අල්ලලා පොලේ ගහපත්. එතකොට එයා
ගෝත් උස්සන්නැතුව භිටියොත් මොකද්ද දන්නෑ කරන්න මින.."
මත් දවසම ගෙව්වේ මාත් එක්කම කියෝ කියෝ.... ඒකෙන් මාර
විදිහට සැනසීමක් දැනෙනවා. සැරිත් සැරේ ඇස් දුටත්තෙම
සංදේශ්ගේ හිස් පුටුව දිහාට...

නිබ්බ වැඩ කන්ද එක්ක මට සංදේශ්ගේ ගෙදර යනව නියා
අපේ ගෙදර යා ගත්තෙන් පරක්කු වෙලා...

වෙනදට වඩා අද භිතට මාර මහත්සිසි... එයාට නිබ්බා ඒ
උනත් මාව එක පාරක් හරි බලන්න එන්න. මත් බලන් ඉන්නව
කියල දැනදැනත් එයාට මාව මග ඇරුනද...

විකාර ගොඩක් ඔලුවෙ පිස්සු නටද්දී නින්දගියේ කියටද
කියන්න මත් දන්නෑ.....

.....

අද නම් අනිවාරෙන්ම ඔරිස් ගිහිත් කෙලින්ම සංදේශ් සර්ලැහැ
යනවමයි කියල භිතාගෙන මත් එලියට බැස්සේ.....

සංදේශ් ගෙන් සයිත් ගන්න ඕන ආයිල් දෙකක් උස්සන් මන් ගෙරුගියේ හේතුවක් නැතුව එහෙ යන එක හරි නැති නිසා.. මට නම් එහෙ යන්න එන්න හේතුවක් තියේ ඉතින්.. නෑ එක්කෝ ඕන්නෑ...

මන් ගේට් එකෙන් ඇතුලට ගියා...

මන් දැක්කේ මගේ ඇඹලයා... වෙන කෙල්ලෙක් එක්ක පැණි හලනවා..... ආපු කේන්තියෙ හැටියට දුවන් දුවන් ගිහින් ආයිල් එකෙන්ම දමලා ගහන්න හිතන්න මන් පාලනේ කරන් හිටියා...

" මන්දී අක්කා....." පුදුමෙ කියන්නේ අයියට කලින් මාව දැක්කේ නංගී... සංදේශ් ගැස්සුනා...නම ඇහුවන් ඇති ඒ තරම් බයදන් කියලා හිතනා...

" ඔයා මොනාද මෙහෙ කරන්නේ...." ගාගෙන විහඟි මන් ගාවට එද්දින් මගේ ඇස් නම් තිබ්බේ සංදේශ් ගාව...

" කවුද සුදු ඒ....." මොකා... කාටද ඒ සුදු කිව්වේ..... මන් වන් මේකට සුදු කියලා නෑ.. දැන් නම් හරියන්නෑ මේක...

" ම....." මට කියන්න දුන්නෑ...විහඟි අනිත් අදිනවා...

" මේ මගේ සෙකට්ටි පින්කි... වැඩකට එනැත්තේ..." අර කෙල්ලට නොපෙනෙන්න ඒ පාර ඇස් ගහනවා.....

සෙකට්ටි... සෙකට්ටිගෙ තරම පෙන්නන්නම් අද මම....

" පින්කි... ඔයා යන්න අපෙ නංගී එක්ක ඇතුලට.. මන් ඇයි බලල එන්නම්.." සංදේශ් කියද්දින් පින්කිද මොකිද එකී හෙල්ලුනේවත් නෑ...

" පින්කි අක්කා එන්න..." විහඟි ඒ මගුලව ඇදන් යන්න ගියා...

" මෙන්න මෙහෙ එනවා.." අල්ල ගත්තෙ මම ශර්ට් එකෙන්..
ඇදගෙන ටිකක් එහාට ආවා...

" මේකද එහෙතමි ඔරිස් වත් එන්නැතුව කෝල්ස්වත් ආත්සර්
නොකර කරන්නේ ආ.. මත් කලින් කිව්වනේ මත් තැනුව වෙන
එකියක්ගෙ මුතුවත් බලක තිබ්බොත් ඇවිත් බෙල්ල මිරිකලා
යන්නේ කියලා.. දැන් මේ තකහනියක් ආවේ ඒක කරල යන්න....."
මත් හුස්මක්වත් ගන්නැතුව කියෝගෙන කියෝගෙන ගියා....

ඒ පාර මේ මනුස්සය අත් දෙකත් බැදත් කින්ඩි භිතාවක් දුනවා..
ඕක තමා ඉවසන්න බැරිම.. තවත් යකා අවුස්සන වැඩමයි
කරන්නෙ ඉදන්..

" දැන් මොකද්ද ඔයා භිතන්නේ කියන්නකෝ..." සංදේශ්
අහනවා...

" භිතන්න දෙයක් නෑ මත් දැක්කනේ සේරම..." මත් කිව්වා.

" විකාරද මන්දි.. ඒ මගේ නංගි කෙනෙක්..මගේම සහෝදරී
වගේ" එයා කියයි..

" ඔයා කියයි.. ඔයා සහෝදරී සහෝදරී ගැවට එයා ගෙ භිතේ
මොනා නියතවද කියලා කවුද දන්නේ.. අනික ඔහොම උත් තමා
කරේ එල්ලෙන්නේ පස්සේ.." මත් අහක බලාගෙන කිව්ව... මටත්
තියෙන්නෙ භිතක් නේ.. අනිත් මිනිස්සුන්ට වගේ ඒක රිදෙනව
මගෙන්..

22 කොටස

" හරි.. ඊරිසියාව කියනදේත් නියත ව තේ එහෙමම.. " මට එතන ඉන්න ඕන උන්නෑ නවත්. මොකද එහෙම හිටියොත් සේරටම කලින් කදුලු ඉස්සර වෙනව.

මත් යන්න ආවා.. කතා කරගන්න අමාරුයි.. නිකන් මොනාද උගුරේ හිරවෙලා වගේ.. මෙව්වර බොලඳයිද මම... මටත් හිතාගන්න බෑ මගේ හැසිරීම ගැන නම්.

" ඒ....හ් ඔහොම ඉන්නවා.." වැලමිටෙන් අල්ලලා ඇදලා ගන්නා.. නැත්නම් ගස්සන් යන්න හැදුවේ.. වැඩේහරිගියෙ නෑ....

" ඊයේ රූ පාර්ටි බත්.. මට නින්ද ගියා එහෙමම.. නිදහසක් තිබ්බේ නෑ කෝල් එකක්වත් ගන්න.. උදේ බලද්දී ෆෝන් එක ඕෆ් වෙලා.. මේ දැනුත් වාජරේට ගහලා බත් .. ඒකයි මගාරිත්ත හිතුවෙ නෑ.. අඩන්න නියාගන්න ඒ පාර.. මාව සැකයිද ආ...." මත් කිව්වේ කදුලු ඉස්සර වෙනව කියලා.. මහපට ඇගිල්ලෙන් කදුලු පිහිදුව ඒ පාර.

" අහකට යන්න කවුරුහරි දකි...." මත් තල්ලු කරන්න හැදුවත් හරි ගියේ නෑ...

" දැක්කදෙන්.. එතකොට මට කිව්වැකි මත් ඔයාට ආදරෙයි කියලා..." මෙයා කියයි..

මට ඕනෑ එක පාරක් ඒ පසුවට තුරුල් වෙන්න.. ඒත් හිතට බයයි... මත් ඒ ආසාව එහෙමම අනඟරගන්න..

" මත් යනවා..." එයා වචනයක්වත් කියන්න කලින් මත් ගෙදර එන්න ආවා.. පාර ගාවටත් එයා දුවත් එද්දී ආපු වීල් එකකට අතදල මත් ඒකට ගොඩ උනා..... හිර කරන් ඉදපු කදුලු ඔහේ කඩන් වැටුනා.....

මට එයාව සැක නෑ.. ඒත් එහෙම හිතාවෙව් කතා කර කර ඉද්දී පපුව මහ අමුතු විදිහට රිදෙන් ගන්නා. ඒක ටිකක් දරාගන්න අමාරුයි...

.....

ගෙදර ආපු ගමන් මත් එහෙමිම ඇදට වැටුනා..

" ඇයි ලොකු මේ... මොකක් හරි අසනීපයක්ද.... ආපු පිටින්මයි තාමත්.." අම්මා කාමරේට එබෙද්දී මත් පට ගාලා නැගිට්ටා..

" ඔලුව රිදෙනව අම්මා.. ඉන්න මත් ඇගසෝදන් එන්නමි.." කියාගෙන ටවල් එකත් උස්සන් මත් බානාම් රිංගුවා...

බානාම් එකේ ඉදන් එන ටිකට සංදේශ්ගෙන් මිස්ඩිකෝල් ගොඩක්..

වෙලාව දෙලහත් පහු වෙලා.. ඒ එක්කම ආයෙන් කෝල් එකක්... මත් පට ගාලා ආන්සර් කරා...

" හෙලො..... බැල්කනි එකට එනවා.." මේ මහරු මගුලක් කියෝනව ඉදන්...

" ඇයි ඒ ඔයා මෙහෙ ආවද.. පිස්සු හැදීගෙන එනවද... ගෙදර යන්න සංදේශ් මිනිස්සු හිතස්සන්නැතුව.." මත් බයටම කිව්වා...

" බෑ... කිව්වම අහල එනවා.... තමුසෙව නිකත් පොඩි එකෙක් පරිස්සම් කරනව වගේනේ ඔයි පරිස්සම් කරන්නේ.. මට තමුසෙව බලන්නෝන. " ෆෝන් එක කනේ ගහගෙනම බැල්කනි එකේ කර්ටන් එක එහා මෙහා කරලා බැලුවා.. මේ මනුස්සය නම් හැදෙන්නෑ....

එපා කියද්දින් ඇවිල්ල විරිත්තත් ඉන්න ලස්සන විතරක්.

" නෑ.. මත් එන්නෑ.. ඕන මගුලක් කරගනවා." මත් කියලා ආවේ එක කටි කරලා ඇද උඩින් වාඩි උනා... ටික වෙලාවක් ගියා.. ඒත් මට ඉන්න බෑ අයිියෝ...

බැරිමතැන බැල්කනි එකේ දොර ඇරන්ම බැල්කනි එකට ගියා...

කාර් එකේ තෙවේ ඇවිත් හිටියේ බයික් එකක.. ඒකට තැගත් දිගා වෙලා ඉන්නවා.. ඇත්තමයි ගල් භාගයක් තැනේ මොලේ පැදෙන්න ගිහිත් ඔළුවටම අතාරින්න.

මත් බැල්කනි එක ලොක් කරලා බාටා දෙකත් අතට අරන් කළුවරේම එහෙ මෙහෙ අනපත ගගා දොර ගාවට ආවා... අර අඩිකුලප්පු කරාය නිසා ගෙදරට මාව්ටු උනොත් අම්මපා ඔළුව පලලා තතර වෙන්නෑ මම...

හෙමිට සද්ද ඇහෙන්නැති වෙන්න දොරත් ඇරගෙන ඇගිලි තුඩු වලිත්ම මත් ගේටි එක ලගට ආව. මේක තමා කරන්න අමාරුම වැඩි. ගේටි එක තම් මලාට සද්ද නොකර අරින්න වෙන්නෑ....

බිලොක් ගල් තුනක් වගේ නියලා තාප්පෙට තැගගත්තේ ඒක වැඩිය උස තැනි නිසා..

උඩට තැගලා ඉදගත. පයින්ත තම් බෑ පුනේ හොමිබ බිම ඇතගෙන තමා ඉන්න වෙන්නේ...

" ස්.... ස්....." සංදේශ් බයික් එකෙන් බැස්සා තෙවේ බැස්සවුනා...

මත් මුකුත්ම කියන්න කලින් තාප්පේ ලගට ආපු එයා පොඩි එකෙක් වඩාගන්න වගේ අන් දෙක දික් කරාම මත් තාප්පේ උඩ ඉඳන් පැන්නා අතට...

වඩලා අරන් සංදේශ් මාව බිමින් නිබ්බා...

" මොනාද අනේ මේ මහ රු...."වැලින් ගසලා දලා මෙව්වර වෙලා නියන් හිටපු බාටා දෙක කකුලට දගෙන බසින්න කට ඇරියත් මට ඒක කරගන්න හම්බුන්න...

මිනිසා මාව බදගන්නා.. කියන්න හදපුවත් අමතක වෙලා ගියා.. මහ පාර මැද අපි දෙන්නා බදගෙන.. ශා ලොක්කා ශා මාර ලස්සන කවියක්නේ ඒක.....

මගුලක් කියෝනවා..හිතටත් මාර විසේ ගහලා දැන්.. අහුවෙද්දෙන්නෝ..

මේ මනුස්සයා අහකට වෙත පාටක් නෑ වගේ... අනේ දෙසියනේ රොයිටර් ඇත්ටි කෙනෙක්ගේ වගේ උකුසු ඇහැකට අහු උනොතින් ලෑප්පා වෙලාම මැරෙන්න වෙනවා සත්තයි...

සාක්කුවට අතදලා මත් ෆෝන් එක ඇදල ගන්න මැන්ගේ...

පාන්දර එකයි යකෝ..

" මේ... ගෙදර යන්නැද්ඩග බුරු පැටියෝ.. පාන්දර එකයි වෙලාව... අනේ කවුරුහරි දකිසි සංදේශ් මට බයයි.." කොන්ඩෙන් ඇදලා මත් කිව්වා. මත් එපැයි මිනිස්සුන්ට මුත දෙන්න.

" කමන්න... මෝඩ මන්දී. මත් ඒත් හිතුවා තමුසෙට අවුල් යන්නැති කියලා.. ඒකයි ආවේ.." ආපු වෙලාව තමා මරුම..

කියන්න භිතූනත් මත් කට පියන් හිටියා.. තුරුල් වෙලා හිටියත්
ඒක හරියකට විදගන්නවත් හම්බුන එකක් යැ. මත් උන්නේ
වට්ටම මීටරේ දූගෙන මොකෙක්ගේ හරි ඇත්ටනාවක් වැටිලද
බලාගෙන...

" සංදේශ් යන්න දැන් ගෙදර.." මත් කොන්ඩේ අවුල් කරල
කිව්වා...

" හෙට ඔෆිස් නොයා අපෙ ගෙදර එන්න.. " කියල තලල
ඉම්බා..

" ගේ ඇතුලට ගිහින් මැසේජ් එකක් දන්න." තව මොනාද දන්නෑ
කරන්න ඕනා..

හිතෙනුත් බැන බැන එයාගේ කරට පින්සිද්ද වෙන්න තාප්පෙට
තැගගෙන එහා පැත්තට පැත්තා... අසියෝ කඩ උලේ... බිම නියලා
නිබ්බ ගල එහා මෙහා වෙලා ඒ මගුල උඩටමසි මාව පතබැවුනේ..
වැඩි හානියක් උන්නෑ.. කකුල පොඩ්ඩක් හිරිවැටිලා වගේගියා..
එව්වරායි....

කොර ගගහා අමාරුවෙන් හෙට ඇවිත් යස්ස පැටියට මැසේජ්
එකක් දලා යනකන්ම මත් බැල්කනි එකෙ කර්ටන් එක අස්සෙන්
ඔලුව දුන් බලන් බලන් හිටියා.. ශූවර් තෑ දැන් නම්. නියත මුරන්ඩු
කම සේරටම හපන්..

ටිකකින් එයා ගියහම මත් නිදගන්නා.. නින්දකුත් තෑ රෙද්ද..
කකුලන් ඊදෙනවා. ඊට හපන් මට අර පෝරිසාදයව මතක්
වෙනවා. ගෙදර ගියාද දන්නෙත් තෑ අප්පා.....

කොහොමත් කොහොමහරි මට නින්ද ගියා..

.....

" දෙසියනේ...." මාව ඇහැරුනෙ මහ ජරා භීතයක් නිසා....
මත් දැක්කනේ ඕසි ඊයේ අර මැත්ව බදුගෙන ඉදපු සීන් එක
ගෙදරට මාවටු වෙලා.. අම්ම මට හොදට තෙලනව... මහ ජරා
භීත..

මගෙ ඇස් ගියේ කකුල දිහාට... යකෝ තුවාලත් වෙලා ඕසි....
මත් තාප්පෙන් පතිද්දි චෙත්තැනි.. ඇවිදගන්නත් අමාරුයි. ඊයෙවත්
මේ තරම් ඊදුන්නැ මේක..

වලලුකර හරිය ටිකක් කැපිලා.. ඒකට බේන් දලා මත් ගෙදරින්
පැත්තේ අම්ම ඕක දැකලා අහන ප්‍රශ්න නොගේට උත්තර බදින්න
වෙයි කියන සාදරන සැකේට..

උදේ බස් එකේ යනව කියනෙක තමා සේරටම වඩා යුද්දේ...
කකුලත් කොර ගහහා බස් එකට තැගගන්නේක තමි
කොහොමහරි කටගන්නා.

මට සෙට් උනේ ටිකක් වයසක මනුස්සයෙක් ලග සිටි එකක්..
ඉන්නේ මොකෙද්ද බල බල ඉදගන්න පුළුවන් ඇ බස් එකක ඉතින්
මත් ඉදගන්නා.

ටිකකකින් මේ මනුස්සයා මාත් එක්ක බලෙන් හිතා චෙත්ත
එනවා... අනේ නාකියා දත් දෙක තුනකුත් හැලිලා... මාත් ඉතින්
හිතා නොවී බැරිකමට හිතා උනා...

" තංගි කොහෙද මේ යන්නේ..." මුගෙ ආච්චිට භාල් ගරන්න..
මට තංගි ගැවෙ තැනැ.. යකෝ මගෙන් එව්වර නාකි පාටක්
පේනවද... දෙසියනේ..... මේවා සමත්තම බලාගන්නෝනා.

" ආ.... අංකල්... මත් මේ ජොබ් එකට යනවා..." ඒ මනුස්සයා කිව්වට වඩා සද්දෙට මත් අංකල් කැල්ල කියද්දී බස් එකේ හිටපු එකා දෙන්නා හැරිල බලන්න ගන්නා...

" මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද නංගී.." සද්දෙට වෙන්නැති කොන්ද ඇවිත් අර තාකියටත් පොඩි බැල්මටි එකක් දලා මගෙන් අහද්දී මත් ඔළුව දෙපැත්තට වතල තෑ කිව්වා...

තාකියට ලැප්පා හිතූනද කොහෙද ඌ අහක බලාගන්න.

" නංගිගෙ කට මාර සද්දෙසිනේ..." මුගෙ අම්මට සමත්තටත් ඇති අමාරුවක් මුට මගේ ගැන නියත පාටයි...

" ආ... එහෙමද අංකල්.. කටේ Volume එක හදන්න ගොඩක් අය ආවා.. හරි ගියේ තෑ අංකල් මේ තමා අඩුම...සද්දේ...." ආයෙන් අංකල් කියන කැල්ල බර කරලා කියලා මත් බහින හෝල්ටි එක ලග නිසා තැගිට්ටා....

" යන්නමි.. අංක....ල්.." කියාගෙන සවුත්තු හිතාවක් දලා මත් බැහැගන්නා..

ආව මෙනත නංගි ගාගෙන.. තාකි වැද්ද.

සංදේශ්ගේ ගෙවල් ගාවට හෝල්ටි එකේ ඉඳන් ටික දුරක් නියත නිසා මත් ඇවිදන් ආවා.. සැකට පිටිපස්ස හැරුනේ මම කවුරුහරි පස්සෙන් එනව වගේ තේරෙද්දී..

" මලහත්තිලව්වයි.." මට ඉබේටම කියවුනේ මට වඩා අඩි විස්සක් විතර ඇතිත් එත තැහැද්දිව්ව තාකියට දැකලා...

බස් එකේදී මොකාද වගේ කියෙව්වට දැන් නම් පොඩ්ඩක් පොඩ්ඩක් බයසිත් වගේ....

දඩය බේරෙද්දී අඩය ඉක්මන් කරලා මත් සංදේශ්ලෑ ගෙවල්
ගාවට ආවමයි පොඩි හරි සහනයක් දැනුනේ.... තෑ තාමත් එතවා
තාකියා..

වහල නිබ්බ චූටි ගේටි එකත් කලබලේට ඇරගෙන මත් ඇතුලට
පැත්තා...

පුදපු ගමන් කාපි යකා කියලා යකා ඉන්නවා ගාඩ් එක්ක කියෝ
කියෝ..... මාව දැක්කම ඇස් හීනි උතා මැත්ගේ...

ඔව් ඉතින් දඩය පෙරාගෙන යකෙක් දැක්ක වගේ බය
වෙලානෙ මත් ඇතුලට ඊංගගත්තේ...

" මොකද මේ... බය වෙලාවගේ....." ඇත්තටම මාව සීතල වෙලා
නිබ්බේ බයටම..

මාව අහකට කරලා සේරටමට කලින් එයා කරේ මත් වහපු
ගේටි එක ඇරගෙන එලියට එවුන එක...

හොඳට පාර එහා පැත්තයි මෙහා පැත්තයි බලලා ආයෙම ගේටි
එක වැහුවා.

" මොකද උනේ...." මාව ගොලු වෙලා වගේ...

" මන්දී ඇයි... මොකද්ද උනේ කියනවා..නමුසේ සීතල වෙලා
මිසී... කාටද බය උනේ..." ඒ පාර මාව දගෙන හොලවනවා....

" තෑ..... බස් එකේ ඉදපු මනුස්සයෙක් පස්සෙන් ආවා...ටිකක් බය
හිතූන..." මත් තලලේ දඩය පිහිදගෙන කිව්වා.

" කවුද උ....." ඒ පාර අහනව.

" මනුස්සයෙක්.." මොකෙක් කියලා හිතුවද දන්නෑ... ඒ ගමන
ඔරෝනවා.

" මනුස්සයෙක් කියලා මාත් දන්නවා බත් මොකෙද්ද කියලා අහන්නේ" අහන එකක් තේරෙන්න අහන්නෙඇයි.

" තාකියෙක්.. මට තංගී තංගී ගාගෙන ආවා.. මත් සද්දෙට අංකල් කියලා කතා කරා.. ඊටපස්සේ මේ පස්සෙන් ආවතේ මෙනතට වෙනකත් ආවා...." මත් විස්තරේ කිව්වා.

" ඉතින් හිටපු කාටවත් කිව්වේ තැද්ද.. " අහනවා. කොහෙ කියන්නද ඒ මනුස්සයා වරදක් කරා ඇ..

" තෑ ඉතින් කියන්න තරම් දෙයක් උන්නෑ තේ...." මත් කිව්වා.

" එහෙමද.. හරි එහෙනම් ආයේ හදිස්සියකටවත් බස් එකේ ගමන් තරනම්.. තමුසෙට කෝල් එකක්වත් දෙන්න බැරි උතාද. මත් එතවතෙ එහෙනම් .. ඇත්තට මත් හිටියෙ තෑ තේ ඌට කතට දෙකක් දීගන්න...." පුපුරනව ඒ පාර...

" හරි හරි. ඒක දැන් ඉවරයි තේ....ගනන් ගන්නෙපා..." මත් කම්මුලක් ඇදලා කිව්වා. අත ගසලා අහකට දැමිමා....

" ඒක ඉවර තෑ මත්දී හිතතවකෝ තමුසෙ පස්සෙන් ගෙවල් ලගට එහෙම ආව තම්. මෙහෙට ආපු නිසා ඔයින් ගියා... එතව යන්න දැන්..." සද්දෙ දගෙන යනවා ඒ පාර...

" කකුල මොකද...? " පිටිපස්ස හැරිලා අහන්නෙ මගේ බැත්තේ ඒ කරපු කකුල දිහා බලාගෙන. පොඩ්ඩක් හිටහත්.. මොකාද වගේ මත් හසියෙන් හසියෙන් එද්දී මේ මගුල රිදුන්නෑ තේ.... දැන් තමා අඩියක් නිබ්බන් රිදෙන්නේ....උබලන් තම් අතේ මන්ද බත්.... කකුලටත් හිතෙන් බැන බැන මත් සද්දේ ගාවට කිට්ටු උතා....

" ඊයේ තාප්පෙන් පහලට පතිද්දී මොකකට හරි කැපිලා....." මත් හෙමිට කිව්වා.....

" උබටත් මොනාහරි කරගන්නැතුව තිත්දයන්න තේ...." ඊ... ඔය වගේ අවස්තා වල තමා කට තලියන්නේ මගේ...

" ඒක මාර වැඩක් තේ... ඔයා කියන්නේ මත් මේ ආසාවට තාප්පෙන් පැත්තා කියලද.. කවුද දන්න එතවයි අරකයි මේකයි ගගා වදයක් උතේ.... ඇත්....."

" වහගනින් ඔය වක්කඩේ... ගමටම ඇහෙන්න කැගහන්නේ...." සද්දේ වැඩිත් වගේ.

" එතව යන්න...." කියාගෙන එයා ගියා.. ඒත් මගේ කට තාම තලියනව වගේ

" හැමවෙලේම.... ඔයානමා හරි... මත් මි....." හරි වසලා හමාරයි.. ගෙට එතකන් දැනුන්න මිසි.... ටීවි බල බල උන්න අර හුවක්කුවයි විහඟිසි හැරිලා බලපි.

" සුදු අයිසා... කොහෙද අප්පා ගියේ..." අර පින්කිද මොකිද එකී සංදේශ්ව දැක්ක විතරයි වසින් කරා කරා වගේ දුවන් ආවේ.....සහෝදර බැඳීම බත්.... විහඟිටවත් තැනි තරම් සංදේශ් එක්ක සහෝදර බැඳීමෙන් බැඳිලා.. අනේ මත් කියන්න ඉතින්.

" ආ..... මේ ගර්ල් තේ ඊයේ ආවෙත්.." ඔව් ඇයි උබට මොකදට ඒක.. කටින් නොඇහැව්වත් හිතෙන් එහෙම ඇහුව මම.....

" ඔව් එයා මෙහෙ වැඩ අද ඉදන්.. මන්දි ඔයා යන්න ඔෆිස් රූමි එකට...." මාව එලවන්න හිතේ ඇති...

" කමන්න සර් මත් මෙහෙම ඉන්නම් සර් යන වෙලාවකම යන්...." මත් පුටුවක වාඩි උතේ එහෙම කියාගෙන උනත් සංදේශ් බලපු බැලිල්ලට මාව එහෙමිම තැගිටිටුවනා....

" මත් යන්නම් සර්....." කියාගෙන මත් තැගිටිටා.....

" අර තැටිටිවී.... ඕකිව කතව මම....."

.....

" සුදු..... ආ....." කියාගෙන තැට්ටිවී දික් කරේ බිම විදුරුවක් ඒකත් මත් ඉද්දී සිටියේ..

" තැත්කිව්....." හිතාව යකෝ.. මාත් එක්කවත් ඔහොම හිතා වෙන්නැ....

" තැත් කිව්....." තැට්ටිවී ගියපු ගමන්ම වගේ මම ඇදලා කියලා සිටියේ අතේ තාමත් තියන අර ගැනී දුන්න බිම විදුරුව එක හුස්මට බිලා දැමිමා.....

ග්ලාස් එක මේසෙන් තියද්දීත් ඇසුත් ලොකු කරත් සිටියේ මත් දිහා බලාගෙන... වචනයක්වත් කිව්වේ නෑ හැබැයි

මහපට ඇගිල්ලෙන් මගේ කටවටේ පිහිදලා එයා ආයේ වැඩිට අවදනෙ දුන්නා..

හිතුව මදි මත් ඉද්දී මෙයාට බිම ගෙනත් දෙන්න. හැබැයි මට මෙයාටත් එක්ක පොඩ්ඩක් ඉතුරු කරලයි බොත්ත නිබ්බේ.... දැන් ඉතින් බිලා ඉවරතේ... කරන්න දෙයක් නෑ.

" ආ මේ... අර උඩැක්කිය ඇයි තමුසෙට සුදු සුදු ගාන්නේ..... වර්තාන්දනාවෙද? " මතක් උන වෙලේ ඇහුවා....

" මට හැමෝම කියන්නේ සුදු අයිසේ කියලා...ඒක නිසා..." ඒ ගමන කියනව.

" ඔයාට ඒත් මට ඒක කලින් කියන්න නිබ්බා...." මත් කිව්වා. එහෙනම් මාත් සුදු කියනවතේ....

" දැන් කිව්වතේ...." එහෙම බේරෙන්න දෙන්න කොහොමටවත් බෑ....

" අනිත් අය සුදු..... සුදු ගාද්දී ආස ඇති නේ....." හොර බැල්මක් දලා මත් අහද්දී මැත්ගේ මුන වෙනස් උනා....

" ඔලුව කන්නැතුව ඔය වැඩේ ඉවර කරහන්....." ටිකක් සද්දෙට කිව්ව ඒ පාර.... කවුද දන්නැ ඔලුව කන්නේ... ඊයේ ඉදන් මත් පත්තු වෙත තරම දන්නේ මත් නේ.. හරියට බලබි එකක් වගේ.

" සුදු අයිියේ....." මට නම් ඒ නම අප්පිරියම වෙලා ගියා.. ශුඬු අයිියේ ගාගන්නා ගමන්මයි..

" අන්න කතා කරනව සුදු අයිියට.. ඉක්මනට යන්න....පව් නැත්නම් " පුටුව පස්සට කරල යන්න නැගිටිට එයාට මම දෙර දිහා ඉගි කරලා කියද්දී නැගිටපු එයා මගේ ඔලුවට දඩාර පාරක් ගහල යන්න ගියේ මත් ඔලුව අල්ලගනිද්දී....

" ඔය පාර.... මොලේ පැදෙන්න දුන්නේ...." ආයෙම එබ්ලා කියලා යන්න ගියා.....

මේ පාරට මොලේ පැදෙනව නම් අම්මගෙන්ම මත් කොව්වර මේ වගේ පාරවල් කාලා ඇතිද.. එහෙම උනානම් මත් මෙලහකටත් ඇත්ස්ටටයිත්.

ගියා ගියාමයි පැයක් විතර ගියා ආවෙ නෑ...
බැරිමතැන වතුර එකක් පුරවගන්න කියලා මත් රූමි එකෙන් එලියට ආවේ....

" මේ.. ගර්ල් කවුද මහේන්ද්...." මත් දන්නැති බුවෙක් අහන්නේ ශේපේ මාරු වෙන්න හදපු මගෙන්.... ඒක ඇහිලද මන්ද ඉස්සරහ හිටපු සංදේශුන් ඒ කිට්ටුවට ආවා...

" ආ... මන්දී දුව... මේ තමා මගේ හොඳම යාලුව රාකේශ්... එතකොට රාකේශ් මේ ඉන්නේ අපේ පුතානෙ දැන් ඔරිස් එකේ

වැඩ බලන්නේ එයාගේ සෙකට්ටි .. නිතරම මෙහෙ යනව එනවා..
පුතා ගෙදර දවස් වලට එයා මෙහෙ ඇවිත් වැඩ ටික බලනවා...."
මහේන්ද්‍ර සර් හුල් පැහැදිලි කිරීමක් කරා.. රාකේශ් සර්..

" එතකොට මන්දී අර ඉන්නේ රාකේශ්ගේ දුව ශේනා. අපිට
නම් ඉතින් පින්කි...." ඕ ඕ.. එහෙමත් එකක්ද.. පින්කි මට හිතා
උනත් මත් ගස්සලා අහක බලාගන්න. ඕන්න ඕකිට හිතාවත්
වෙන්න.

" හරි අංකල්.... මත් එහෙන යන්නම්..." කියාගෙන මත් ශේපේ
කැපුනා...

සංදේශ් තෙවේ හැරිලවත් බැලුවේ.. මට මාර කේන්කි....

වැඩ ඉවර වෙලා මත් බස් එකේමයි යන්නේ කියලා හිතත්
එලියට බැස්සා...

" ඔහොම ඉන්නව මත් වාහනේ අරත් එන්නම්.." මත් එලියට
බහිනව දැකලා සංදේශ් කියනවා... අනේ ඔයත් එපා ඔයාගේ
වාහනෙන් එපා... මත් ගානක් නොගෙන පාරට ආවා.

ඒ ගමන පිටිපස්සෙන් ඇවිත් හෝන් කරනවා.. ඇහුන්නැ වගේ
ෆෝන් එක ඔබ ඔබා මත් ආවා මගේ පාඩුවේ.....

ඒ පාර මට තේරුනා මැත් වාහනෙන් බැස්සා.. මත් ලගට
ඇවිත් හිටගන්න. උදුරල ගන්න මගේ ෆෝන් එක.. මත් බය උනේ
පොලේ ගහයි කියලා...

" බස් ගානේ බඩගාලා කියන්නකෝ ආයෙ අරක කිව්වයි මේක
කිව්වයි කියලා... මත් නම් හැරිලවත් බලන්නැ හොඳේ....." සද්දෙට
කියනවා ඒ පාර.. යකා තැගලා ඉස්මුදුනටම...

" කැගහත්තෙපා අප්පා.." පාර මිනිස්සු එකා දෙකා හැරීලා බලද්දී මත් ටි ශර්ට් එකේ කොතක් අල්ලන් කිව්වා.. මගෙ අත ගසලා දැමිමා...

ෆෝන් එක මගේ අතට දුන්නා...

" එනවා ගිහිත් දුන්න.. පරක්කු වෙනව මට..." ඒ පාර නිව්ලා..... වතුර බකට් එකක් හැඳවා වගේ.....

මත් ගිහිත් කාර් එකට තැග්ගා... තැන්නම් තවත් එකක්..

ගෙදරට එනකන්ම මත් කතා කරේ නෑ....

" හෙට මත් එන්නම් එක්කන් යන්න... දැන් යනවා...." මත් ඉතින් බැහැලා සද්දෙටම දොර වැහුවා.. එයාට විතරක් තෙවේ මටත් කේන්ති යනව කියල පෙන්නන්න.

පුරුදු විදිහට ගෙදර ආපු ගමන් බස් එකේ උන සීන් එක අම්මට කිව්වා.

" මත් ඕක සර්ට් කිව්වම එයා කිව්වා අනිත් දවසේ බස් එකේ එන්නෙපා කියලා.. එක්කන් යන්න එන්නම් කිව්වේ...." ඒක කියපු ගමන් අම්ම මත් දිහා අමුතු බැල්මක් දැමිමා.. අපේ අම්මගේ මේ බැලිල්ලට වෙන්නැති තාත්තන් අහු වෙන්නැත්තේ...

වෙන මුකුත් කියන්න කලින් මත් එනතින් මාරු උනා....

ඇගපත සෝදන් අම්මා හදල දුන්න තේ එක බීලා ඇදේ පෙරලලිලා හිටියා. සංදේශ් ගෙන් කෝල් එකක්වත් නෑ.... තාම කේන්තියෙන් වෙන්නැති.. මාත් බොරුවට අවුස්සගන්නෝන නැති නිසා මතක් වෙන වෙලාවට ගන්නැතැ කියලා හිතලා රැටන් කාලා

කාමරේට ආවත් තාමත් කෝලක් නෑ... එයා කෝල් එකක්
ගත්තකත් බලන් හිටියත් මට එහෙමිම නින්දගියා...

.....

මේ මනුස්සයා හෝත් එක උඩ නැගගෙන ඉන්නවද මන්ද...
එහෙත් අම්මා ඇවිස්සිලා කැගහනවා වරෙන් බත් අර ලමයට
පරක්කු වෙනව ගහා.... සේරටම හපන් ඇහැරුනේ පරක්කු වෙලා....

23 කොටස

අතට අහු වෙන එක ඇදත් මත් එලියට දිව්වේ... හදිස්සියට.
එක්කො ගෙටවත් වරෙන් ඒත් නෑ.. එලියේ ඉදන් හෝත් කරනවා.
පුදුම කඩි කුලප්පුවක් මේක.

ඉදහත් මනුස්සයෝ එනවා....

" අම්මා මත් යනවා.. කෝ කෑම දෙක...." මත් දෙර ගාවට ගිහිත්
ආයෙ හැරිල ආවා.

" ඇයි දෙකක්.. කලින් කිව්වෙ නෑ තෙ එකයි එතුවේ..." ඔය
කොරලා තියෙන්නේ.

" එකක් සම..." නෑ නෑ ඕන නෑ... ලගමයි ඉන්නේ අම්මා.. ගුටි
කාලා හරියන්නෑ මේ ටයිම් එක..

" ඒකත් මට.." කියාගෙන මත් එලියට දිව්වා...

" එනව මනුස්සයෝ.... මේ එනවා..." ඇහෙන්නැති ගාතට කිව්වත්
මත් හිතන්නේ ඒක මැන්ට ඇහුනා...

" මොනාද ඔයි කරන්නේ.. කියෙ ඉදන්ද මම මෙනත. තමුසෙට මාර තිත්දක්නෙ ඔයි තියෙන්නේ.....මට බඩගිනයි ඔයි....." ඉතින් ඒක මට කියන්නේ....

" ඒක තමා එහෙනම් මාව කර්ත හැදුවේ... ඔය යමින් ගමන් කොහෙත්හරි කාලා යන් එහෙනම්. මන් කැවෙත් තැ උදේට." මන් කිව්වා.

කඩයක් බලලා තතර කරලා එයා බැහැල ගියහම මාත් පස්සෙන් ගියා..

කැම මොනාද බලලා එන්නම් කියලා එයා යද්දී මන් කඩේ ඉස්සරහ තතර උතා..

" ආ.... මේ තංගි නේ...." මාව ගැස්සිලා ගියේ එහෙම කියලා කවුරුහරි මගෙ අතින් අල්ලද්දී.. අත දිහයි මට කෙලින්ම බැලුනේ. ඊට පස්සේ කෙලින්ම මුත..

මේ තාකි මතමාලයා ආයෙ කොහෙත් මතු උතාද. ඊටත් වඩා අතත් අල්ලන්. අර වසවර්තියා එහෙම ආවොත් අංකල්ට අත කරේ නියන් තමා යන්න වෙන්නේ කියන්න මන් කට හදන්න හැදුව විතරයි

මගේ පිටිපස්සෙන් ආපු අත ඒ තාකියගේ පපුව හරියට අත තියලා හයියෙන් පිටිපස්සට තල්ලු කරා.... මගේ අතෙන් ඒ අත මිදිල යද්දී මගේ අත් දෙකම ගියේ ඔලුව ට...

" මොකද ආ උබ... කොහෙත්ද යකෝ උබට ඒකිගෙ අත අල්ලන්න අයිතියක්.." මලහත්තිලව්වයි.. අද මේකා ඉවරයි...

" සංදේශ් ... මේ අර ඔයාට මතකද අර බස් එකේදි මත් කිව්වේ මට තංගි තංගි ගැව කියලා... එයා මේ...." තැ... මේ වගේ මිනිස්සු තව නිදැල්ලේ ඉන්නව කියන්නේ කෙල්ලෙක්ට පාරෙ බැහල යන්න බැරිවෙන එකයි වෙන්නේ. එක්කෝ එයා හැදෙන්න ඕනා. තැත්තමි හද්දවන්න ඕන..

ඒකෙන් උතේ සංදේශ්ගේ කේන්තිය තව වැඩි උන එක විතරයි...

" මට පේන්න තමි ඉන්නෙපා තෝ ආයේන්. තාකියා. ලැප්පයි ඕයි තමුසෙ ගැන.. ගැනියෙක්ට පාරෙ යන්න බැ.. සෙවලකම දන්න එනවා..." හොඳ ශෝට් දෙක තුනක් වැදුනම මිනිහා පැනලා දිව්වා.. සංදේශ් සද්දෙට කැගහලා බසින්නේ ගියපු මනුස්සයට ඇහෙන්නම...

ඊගාවට හැරුනේ මත් දිහාට. මට රවාගෙනම කාර් එක ගාවට ගියා. ආයෙන් ආවේ තඩි වතුර බෝතලක් උස්සන්...

මුතුන්ම නොකියා මගෙ අතින් ඇදන් ගිහින් අර තාකියා අල්ලපු අත අතුල්ල අතුල්ල සෝදනවා.. කේන්තියටම රතු වෙලා නියන ලස්සන මුත දිහයි මත් තමි බලන් හිටියේ.. හරි ලස්සනයි එයා තරහ ගියාම. අනේවි එයාගේ ශුඬු.... පොඩ්ඩ බැරිවෙද්දි ජම්බු ගෙඩිය වගේ රතු වෙනවා.. ඊරිසියයි මට.

" ඇහෙන්න කාලා ඉවරයි තමි යමුද.. ගෙදර ගිහින් ඉතුරු ටික කමු ඩෙසට් එක විදිහට.." ශික් නෝන්ඩිය.. ආයෙ බලන්න මුත මම..

මත් ඔලුව තවාගෙනම වාහනේට ආවා...

" අත පිහිදගන්නවා.." කියලා සර්වියට් එකක් දික් කරනවා..

" දෙකක් තැද්ද....? " මත් නිකමට ඇහුවා මොනා කියයිද බලන්න..

" ඇයි එකක් සමත්තට දෙන්නද..? " ඇස් කොතෙත් බලලා අහනවා. ඒකත් හරි එහෙනම්..

" හ්ම්....." මත් කියලා කට පියාගන්න.

" සමත්තට පස්සේ සර්විසට් එකක් අරන් දෙමු..." හරි එයන් මගේ ගාතටම හැදිල..

" හා..." මාත් කිව්වා.

.....

ගෙදර ඇවිල්ලා ඉස්සල්ලාම කරේ අපි දෙන්නා උදේට කාපු එක.

ඊට පස්සේ මත් මගේ වැඩ ටික පටන් ගද්දී සංදේශ් ඔලුව රිදෙනව කියාගෙන රුමි එකට ගියා.. මටත් යන්නෝන එයාව බලන්න.. ඒත් කොහෙද මේ ගෙදර මිනිස්සු ඉද්දී....

" මන්දි අක්කා..." මත් ගැස්සිලා දොර දිහා බැලුවේ විහඟිගෙ සද්දට..

" ඕ විහා..." මත් අහද්දී කෙල්ල වටපිට බලලා මත් ගාවට ආවා.

" අයියා එන්න කියන්න කිව්වා ඔයාට.." පිස්සුද මත් දන්න.. දැක්කොත් එහෙම මොනා හිතයිද..

" බෑ නංගී.. එයාට ගිහිත් කියන්න.." මත් කිව්වා.

" තාත්තයි මෝක්ශ අංකලයි තෑ අක්කේ.. පින්ති අක්කත් යාලුවෙක්ගෙ ගෙදර යන්න හදන්නේ. ඔයා බය නොවී යන්න..

කවුරුහරි එද්දි මත් කියන්නමි.." යකඩෝ මේ වගේ නෑ තෙක් නම් මගේම පිතට හම්බෙලා තියෙන්නේ..

" ශුවර් නේ...." මාව ඇදගෙනම ඇවිත් කාමරේට දලා දෙර වහද්දින් මත් ඇහුවෙ ඒක.. එයා පිටි කියන්න මහපට ඇගිල්ල පෙන්නලා යන්න ගියා...

මේත් ඉන්නවා තලලට අතේ පිට අල්ල නියාගෙන ඇස් දෙකත් පියන් ඇදේ දිගාවෙලා..

" මොනාද ඔසි මුත බලන් භාවනා කරනවද.. මෙනතට එනවා..." ඇස් පියාගෙන ඉද්දී කොහොමද යකෝ ඒක දැක්කේ.....

" මෙහාට වරෙන් බත්...." මු නම් යකෙක්.. තෑ තෑ යක්කු කැතයිනේ.. ලස්සන යකෙක්..

මත් ගිහිත් ඇදෙන් වාඩි උනා.. මත් ආසම මේ කාමරේ පුරාගෙම නියන සුවදට.. බබා සුවදයි.. අර පොඩි අය ගාව එන්නේ චූටි කාලෙ අමුතු සුවදක්.. ඒක කියන්න තේරෙන්නෑ...

ඊලගට කරපු දේට නම් මාව ගැස්සිලා ගියා.. මත් හැදුවෙ උකුල උඩින් නියාගත්තු ඔලුව අසින් කරල පට ගාලා තැගිටින්න..

එතකොට ඇස් දෙක ඇරිය.

" ඔහොම ඉන්නවා.. මත් මුකුත් කරන්නෑ.. තමුසේ මට ඔව්වර බය ඇයි බත්..." මත් ඉතින් හිටපු විදිහටම ඉදගන්නම එයා කොට්ටයක් නියලා ඔලුව නියාගන්නා...

" කන්න වගේ බලන් ඉන්නැතුව කොත්ඬේ පොඩ්ඩක් මසාප් කරා කියලා අත් ගෙවෙන්නෑ..." ඔය කිව්වේ... මත් හෙමිට ඒ ස්ට්‍රේට්

කොත්ඬේ පුරාගෙම භීතී ඇගිලි ගෙනියද්දී ඒ ඇස් සතීපෙටම වැහුනා...

" මන්දී..." ඇස් පියාගෙන අත් දෙකත් බැඳන් ඉන්න විදිහටම ඉන්න ගමන් එයාකනා කරනවා..

" මිමිමි....." එයාගේ දැහැන නොබිදම මත් කිව්වා...

" ඉස්සර මට ඔලුව කැක්කුමක් එහෙම හැඳුනම අපෙ අම්මත් ඔහොම ඔලුව අතගානවා.." එයා කියනවා...

" අතගාන්න ඔලුවක් තියේද..? " මලකෙලියයි.. ඒක නම් මත් කිව්වේ නෑ.. මගේ කට ඉස්සර උනා... එයා ඇස් ඇරලා බැලුවා.. ඔය කරේ හපන් කමක්..

" සිරියස් වෙන්න ඕන වෙලාවේ සිරියස් වෙනවා.. ඔය ගොත්කම එළිදක්වන්නැතුව..." ඇතිද උබට.. අහගන්නා.

මත් මහ ගොත් හිතාවක් දැමීමම ආයෙ එයා ඇස් වහගන්න..

මත් හෙමිට ඔලුව මසාප් කරා.. දැන් නම් සද්දයක් නෑ.. තිත්ද ගිහිත්ද කොහෙදෝ.....

ඒ එක්කම දෙරට කවුරුහරි තඩ්බාන්න ගත්තේ මාව වගේම සංදේශ්වත් ගැස්සිලා යද්දී.. එයා කලබල වෙලා තැගිටිටේ මගේ අතින් ඇදල අරන් මාවත් තැගිටිටවලා..

" ඔහොම ඉන්නවා සද්ද නොකර.." සංදේශ් මාව එයාගේ ශර්ට් නියන අල්මාරි එක ඇතුලට දැමිමා.. සුවදයි මෙනත.. ඒක හරිම සැහැල්ලු සුවදයි.. එයා දෙර වැහුවේ භාගෙට.. මට හුස්ම ගන්න අමාරුවෙයි කියල වෙන්න ඇති.

ආවේ වෙන කවුරුත් නෙවේ පිත්තී.. දෙර ඇරපු ගමන් එයා සදේශ්ව බදගන්නා.. මගේ ඇස් දෙක බොඳ වෙලා ගියේ කදුලු වලින්.. ඒක මත් හිතන්නේ ඕනම කෙනෙක්ට දරාගන්න අමාරුයි.. බදගන්නා. ඒක මහලොකු දෙයක් මගේ හැටියට.. කතා බහ කරාට සුදු කිව්වට ඕන දෙයක් කියලා මත් ඉවසන් හිටියට බදගන්න ඒක උනේ මගේ ඇස් ඉස්සරහා.. ඉතින් මට ඒක දරාගන්න අමාරුයි.. බාගෙට වැහුන අල්මාරියේ දෙරෙන් මත් බලන් හිටියා මේ දිහා...

" ජ්.. පිත්තී..." එයා බලෙන්ම පිත්තිව ඇත් කරා ඇගෙන්...

" සුදු මට ජොබ් එක හම්බුනා... මත් ආසම විදිහේ ජොබ් එක මට හම්බ උනා.." මොකද්ද ජොබ් එකක් ගැන කියනවා.. මත් දන්නෑ ඒ ගැන..

" අහ්.. වාවි..." සංදේශ් වචන අහුල අහුල කියනවා ..

" මොකද්ද අප්පා.. විශ් කරන්නැද්ද. මට.." ඔව් ඔව් බලෙන්ම විශ් කරගන්න පුදුම අමාරුවක් කියන පාටයි ඔය ගැනට බලමුකෝ මත් ඉන්නකත් මගේ මනුස්සයට කියලා එයා විශ් කරගන්න හැටි..එක්කෝ මත් එක්කෝ පිත්තී.. මේ මනුස්සයටත් මත් කියනෙව්වා ගාතක් තෑ නේ සහෝදරකම උතුරල දෝරෙගලනවා..

මත් කේන්තියටයි දුකටයි සංදේශ්ගේ ශරීර් එකක් අත් වලට හිර කරන් හිටියේ.

" විශ් කරන්නම් දැන් යන්නකෝ පිත්තී.. මත් වැඩක හිටියේ..." සංදේශ් කියනවා..

" හරි එහෙනම්.. මත් යාළුවෙක් හම්බෙන්න යනවා.. ඉස්සල්ලාම ඔයාට කිව්වේ.. ඔයාගෙ විශ් එක තමා ඉස්සල්ලාම ඔහු හොඳේ..." කම්මුලත් මිරිකත් යන්න ගියේ...

ඉක්මනට දොර වහනු සිංදේශ් ඇවිත් අල්මාරියේ දොර ඇරලා අතකින් ඇඳලා මාව එළියට ගත්තා.

" සොරි මන්දී.." එහෙම කියනු සිංදේශ් මාව ඇඳල අරන් බදාගත්තේ මත් තහස උඩට අදිද්දී..

" ඔයාට ඔහු වෙලාවක් මෙහෙම ඉන්න.. " එයා කනට කරලා කියනවා... මගෙ ඇස් වලින් දුම් පිටවෙනව වගේ නිකත්.. මට මාර කේන්තියි මෙයා එක්කත්..

" යන්න අහකට.." මත් එයාව තල්ලු කරන්න හැදුවත් මට ඒකට ඉඩදුන්නැ..

" අහන්න මන්දී.. අතේ අඩන්නැතුව ඉන්නවකෝ.. මත් හිතුවෙ නැ එයා එහෙම ඇගට පති කියලා.." සිංදේශ් කියනවා..

" මොනා උනත් මත් දැනත් හිටියා කවදහරි ඔකි අපෙ මැද්දට එනව කියල සිංදේශ්.. දැන් හරිතෝ.. මගේ හිත ඊදුනා ඒකෙන් නම්.." මත් කිව්වේ තහසත් උඩට ඇඳ ඇඳ..

" එයා අපි මැද්දට ආවෙ නැ මන්දී.. අපි දෙන්නා මෙහෙම ඉද්දී කාටවත් අපි මැදට එන්න බෑ මන්දී.. ඒක තීරතේ වෙන්නේ අපි මත ගොඩ නැගෙන විශ්වාසෙන්.." එයා නම් කියයි. හිත ඊදුනේ මගේතේ.

" ඒත් ඒ උන දේට මගෙ හිත ඊදුනා."

එහෙම කියනු මත් බලෙන්ම ඇත් වෙලා කාමරෙන් එළියට ආවා..

විහඟි දැක්ක මත් අඩාගෙන ඔරිස් රුමි එකට යනවා...

" අනේ අක්කේ... සොරී.. මගෙයි වැරද්ද.." විහඟි මගේ අතක එල්ලිලා කියනවා.

" නෑ විහා.. ඔයා වැරදි නෑ. එයා සංදේශ් ව බදුගන්නා නංගී.. ඔයා නිසයි ඒක මත් එහෙමවත් දැක්කේ.... මත් ඒක දැකපු එක හොඳයි.. ඔයා වැරදි නෑ.. ඒක ගැන භිතත්තෙපා.." මත් කම්මුලක් මිරිකලා කිව්වා.

" අපෙ අයිය එක්ක තරහ වෙන්නෙපා අක්කේ.." ඒ ටිකට කඳුදු පුරෝගෙන..

" නෑ අනේ.. එහෙම තරහ වෙනවද මම.." තරහ නෑ වූටි කේන්තියක් තියෙන්නේ..ඕක සාමාන්‍යයි.. ඉක්මනට කේන්තිය නිවෙනවා. හැබැයි හැමදාම මතක තියනවා. පළිගන්න තෙවේ.. අනේ මන්ද මට ඒ වගේ අවස්තා හරියට මතක හිටිනවා.. අමතක කරන්න අමාරුයි.

මොනා උනත් මත් ගස්සත් කරත් ගෙදර ගියේ නෑ.... එහෙමිම ඉඳලා මගේ වැඩ ටික කරා...

" මන්දී...." සංදේශ් රුමි එකට එවුනා..

" ඇයි සර්...." මත් එහෙම කිව්වෙ එයා මොනා ද කියන්නේ බලන්න.. හැබැයි එයාට ඒකට කේන්ති ගියා..

" මන්දී.. මත් බලෙන් එයාව තුරුල් කරගන්නේ නෑ. කරුණාකරලා ඔහොම මාත් එක්ක කේන්තියෙන් ඉන්නෙපා.. පුශ්නේ ඒ කෙල්ල නම් හරි මත් එයාට කියන්නම් ඔයා මගේ ගර්ල්ෆ්‍රෙන්ඩ් කියලා.. එතකොට හරි තෙ තේද.." මට ඉතින් හිතා...

මත් පුටුවෙන් තැගිට්ටා..

ඉස්සිලා පින්කි මිරිකපු කම්මුල මත් ලාවට ඉමිබා...

" මත් කැමති නැ ඒකිගේ හුස්මක්වත් ඔයාට වදිනවට.." කනට කරල කියද්දී එයාගේ මුතෙ ඇදුනේ දගකාර හිනාවක්.. එන පොට හොඳ නැ කියලා තේරෙද්දී මත් පට ගාලා පස්සට පැත්තා..

" ඕක ඊරිසියාව පුනේ.. භයානක ලෙඩක්.." ඒ පාර කියනවා.

" මගේ කෙනෙක් වෙනුවෙන් මට ඊරිසියා හිනෙන එක වැරදි නැ නේ.. ඊරිසියයි තමා.. ගොඩාක් ඊරිසියයි මට.." මත් කියල දැමිමා හැබයි මුතටම තෙවේ අහක බලාගෙන..

" හ්මි... මට තේරෙනව මන්දී.. මත් තාත්තට මේ ගැන ඉක්මනට කියන්නමිමි.." ඒ පාර කියනවා.

" මට ඊරිසියා හිනෙනක ගැනද.." සංදේශ් මන්දිහා මහ අමුතු විදිහට බැලුවා..හරියට සතෙක් ගානට.

" උබේ මෝඩකම යවන්න මට මොනා කරන්න වෙයිද මන්ද බත්.." ඔලුව කස කස යනවා ඒ පාර.. අනේ මන්ද මේ මනුස්සයා මටත් විකාර කරවනවා වෙලාවකට..

හවස අර හුවක්කුව එද්දී අපි දෙන්නා හොඳ ඇක්ටින් පාරක් දැමිමා ලොකු වැඩකට යට වෙලාකියල පෙන්නන්න ... සංදේශ් ව හොයාගෙන ඇවිල්ලත් , සංදේශ්.. 'ලොකු වැඩක් දැන් තමි හෙල්ලෙන්වත් බෑ' කියද්දී මුතත් පුමිබත් යන්න ගියා...

ආයෙම එයාව මුලිවිච් උතේ සංදේශ් මාව ගෙරට දන්න කියලා එලියට බහිද්දී...

" කොහෙද සුදු යන්නේ ඔයා.. " දන්නැ වගේ අහනවා ඒ පාර...

" මාව ඩ්‍රොප් කරන්න ඇයි.." ඇහුන්නෑ වගේ සංදේශ් කාර් එක ගාවට යද්දි මත් පැනල උන්නර දුන්නා..

" ඇයි එයා ඔයාව දන්න යන්නේ.." අද තමා මේකි මගෙන් අහගන්නේ...

" මොකද ඒක එයාගේ වගකීම නිසා.." කෙල්ලගේ ඇස් තලලේ. මේ වැඩෙන් තරකම තෑ මාර ආතල් ඔයි...

" වගකීම කිව්වේ.. ඔයා කොහොමද එයාගේ වගකීමක් වෙන්නේ.." ඒ පාර කල්පනා කරනවා..

" අයියෝ.... ඔයා මහ මෝඩයි අනේ.. ඕක වැඩිය හිතලා කලබල වෙන්නෙපා.." මත් කිව්වා...

" තෑ.. මට තේරුන්නෑ ඒක.." තේරෙන්නේ කොහොමද මෝඩ ගැනියේ ඒක තේරුම් ගන්නවත් මොළයක් තැබුව...

" ඕකේ.. කල්පනාකරලා බලලා ඒත් හරියන්නැත්තම් මට කියන්න මත් තේරුම් කරලා දෙන්නම් හොඳට.." මත් කිව්වා...

" මන්දී.." ඒ පාර මෑත් කෑගහනවා..

" මේ එතෝ.. යන්න....මි.." ගැනිට අනවතාගෙනම මත් එන්න ආවා...

" මොනාද ඒ කියෙව්වේ..." පිරිමි කේලමුත් හොයනව තෙහ් කියල අහන්න හිතන්න කට පියන් හිටියා..

" මත් එයාට ඔයාගෙ වගකීම මත් කියලා තේරුම් කරන්න හැදුවේ.. වැඩේ හරිගියේ තෑ ඒත්.. ඒක තේරුම් ගන්නවත් එයාට මොළයක් තෑ..." මත් කිව්වා...

" ඔව් ඔව්.. උබට නියතව තෙ මාර මොළයක්.. ඒක පරිස්සම් කරගෙන ඉදහත්කෝ අනුන්ගේ මොළ ගැන කරදර නොව්.." මත් කලින් අරක නොකියා ඉදියේ මේ වගේ අහක යන කුණු කතාවක් අහගන්න උවමනා තැනි නිසා..

" ඔයාටත් හරි දුකයි නේ එයාට මොනාහරි කිව්වම ... " මත් අහක බලාගන්න ගමන් කිව්වා...

" ඔව් ඔව් මාර දුකයි.. අඩන්නැතුව ඉන්නේ හරි අමාරුවෙන් මේ..." මටමයි වෙනස්කම් කරන්නේ...

කොහෙටද මන්ද ලොකු බිල්ඩින් එකකට අපි ආවේ...

" වාහනේට වෙලා ඉන්නවද තැන්නම් එනවද.." අහගෙන එයා බහින්න දෙර ඇරියේ...

" එනවා.." කියාගෙන මාත් පස්සෙන් ගියේ මොන දීපංකරේක යනවද කියලවත් දන්නැතුව...

ලිෆ්ට් එකට ගොඩ වෙලා එයා ආවේ එද මම මුකුත් නොදැන ඇගේ හැප්පීගෙන ගියපු එයාගේ යාලුවව හම්බ වෙන්න ... එද එහෙම කරාට දැන් නම් මුත දෙන්නත් ලැජ්ජයි වගේ අප්පා..

" උදර උබ අර මත් එවපු ෆයිල් එක වෙක් කරාද... ඒකේ වැඩ ටික හරිද කියලා බලලා මට විස්තරේ කියන්න.." ඒ දෙන්නගේ සාකච්ඡාව ඉවර වෙනකත් මත් බලන් හිටියා..

" හරි මට දවසක් දීපන්.." උදර කියනවා..

" හම්මට හුඬු.. යස්ස කෙල්ල.. හැබැයි මවෝ උබට ලේසි වෙන්නැ.. " යස්ස කෙල්ල කිව්ව නේද... මට

මෙයත් දන්නවා සීන් කෝත් එක ඒ කියන්නේ. නොදැන ඉදිද ඉතින් යාලුවනේ..

" කියල වැඩක් නෑ ඒ ගැන නම්.." අපේ මැන්ගේ උන්නරේ ඒක...

" අපි යන්නම් එහෙනම් උබ වෙලාවක අපේ පැන්නෙ වරෙන්.." කියාගෙන සංදේශ් තැගිටිටේ ..

" හරි බත්... ඉඩක් හම්බුනොත් අනිවා එනවා.. " උදර කියනවා...

" යන් මන්දී.." කියාගෙන ඉස්සර වෙද්දී මන් උදරටත් අත වතාගෙන එයා පස්සෙන් එන්න හැරුනේ.

24 කොටස

සංදේශ් ගේ ගාවින් මන්දීව ඇරලවලා යද්දී කෙල්ල උඩ පැන පැන සුපුරුදු ගමනින් ගේ ඇතුලට ආවත් ආයෙත් හැරීලා තාප්පේ දිහාට ගියේ දෙයක් මතක් උන නිසා..

ඊයේ තාප්පෙන් පැන්න තැනට කෙල්ල ආවේ වටපිටෙන් බලන ගමන්..

එක ගලක් ඊයේ පෙරළුනා වගේ එහෙමිම පෙරලිලා තියනව දැක්කම කෙල්ලට තනියම හිතා ගියා..

" මොකද ලොකු... අසනීපයක්ද ඔය බිම බලන් හිතා වෙන්නේ..." මන්දී තිබුන ගලටත් පයින් ගහන් සමන්දි දිහා හැරුනේ බය උන පාරට කියන්න දෙයක්වත් මතක් නොවෙද්දි.

' අම්මට තමි අගවන්නවත් හොඳ නෑ.. මාව අල්ලලා පොලොවෙ ගහයි...' මන්දී හිත හිනාම සමන්දි ගාවට ගියා..

" මුකුත් නෑ මේ තිකත්.." සමන්දි දන්නවා කෙල්ල බොරුවක් කියපු බව.. මේ දවස්වල මන්දී හැසිරෙන්නෙන් මහ අමුතු විදිහට නිසා ඒක වයසේ වැරැද්ද කියලා හිතලා සමන්දි තිහඬි උනා..

" ඒක මිසක්... ආත් හදන්න දුන්න ගිටාර් එක ගෙනත් දීලා ගියා...." සමන්දී කිව්ව ගමන් මන්දිගේ ඇස් දිලිසෙන්න ගන්නා.. සේරම පැත්තක දලා මන්දි ගෙය දිව්වා...

" අතේ මගේ පිරිමි ලමයෝ..." කියාගෙන පුටුවක් උඩ නියල නිබ්බ දුම්රු පාට ගිටාර් එක කෙල්ල තුරුල් කරගන්නා... මන්දිගේ විදිහට ඒ තමා මන්දිගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ්.. ඒත් දැන් ඇත්තටම බෝයිග්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්න නිසා මොනා වෙයිද කියන්න මන් නොදනී..

ඔය ලමයි මන්දි මෙලෝ වැඩක් දන්නැති නිකත් ම ඉන්න කෙල්ලෙක් කියලා හිතුව තමි වැරදි.. මන්දිට පුළුවන් ලස්සනට ගිටාර් ප්ලේ කරන්න... ගිටාර් එක නියේ තමි ඉන් එහා ලෝකයක් තැනි තරමි...

තාත්ත තැනි වෙන්න කලින් මන්දි ගිටාර් එක හදන්න දීලා නිබ්බේ ඒකේ නිබ්බ ප්‍රශ්න ටිකක් නිසා.. හදිස්සියේ තාත්ත තැනි උනා , ඔරිස් යන්න ගන්නා , පවුලේ බර කර උඩට වැටුනා.. මන්දිට ගිටාර් එක ගැන හිතන්නවත් වෙලාවක් තිබුනේ නැ.. ඒකත් හදන්න දුපු නිසා හදලා දෙනකත් මන්දිට ඒක අමතක උනාමත් හෙවේ..

බැග් එක පැත්තකට දුපු මන්දි ඉස්සල්ලාම කරේ ගිටාර් එක අතට ගත්තු එක... ටික වෙලාවක් ඇස් පියාගෙන ඉදපු මන්දි ගිටාර් එක ප්ලේ කරන්න ගත්තේ හුග දවසකින් අත නොනියපු ගිටාර් එක ආයෙම අතට හුරු කරගන්න ගමන්..

මා දන්නේ ආදරේ ගැන විතරයි..

එය කියලා දුන්නේ ඔබම තමයි..

මා දන්නේ ආදරේ ගැන විතරයි..

එය කියලා දුන්නේ ඔබම තමයි..

මාර හැඟීමකින් මන්දී ඇස් පියාගෙනම සිංදුව කියන්න ගත්තේ
ගිටාර් එක ප්ලේ කරන ගමන්..

ඔබ තැනිවම කොහොමද මා ඉන්නෙ..

ඔබ තැනිවම කොහොමද මා ඉන්නෙ..

හද සැතපුම ඇත්තෙ ඔබ ළගමයි...

ඔබ වෙනුවෙන් මා ඉපදෙන්නමි...

ඔබ වෙනුවෙන් මා මියැදෙන්නමි..

එලියේ ඉදපු සමන්දී දඩ්බිඩි ගාලා ගෙට දුවන් ආවා. සමන්දීගෙ
ඇස් වල කදුදු පිරුණේ මෙව්වර කාලයක් වැහිල තිබ්බ ඒ
ලස්සන කටහඬ මන්දී ආයෙ එලියට අරන් තිසා. ඇස් දෙක
පියාගෙන සිංදුවට සමවැදිල ඉන්න මන්දී දිහා කාමරේ ඉදන්
පාඩම් කර කර ඉදපු කාවින්දින් බලන් හිටියේ වැඩ පවා
පැත්තක නියලා ඇවිල්ලා...

මොකද තාත්තා තැනි උන ද ඉදන් අදයි ඔහොම ගෙදර
කවුරුහරි සිංදුවක් හරි කිව්වේ..ඊටත් වඩා මන්දීගේ කටහඬ..

උරහිසට මගේ ඇලවී ඉන්න..

දිවුරා මගෙ බව මට පවසන්න..

සසරේ ගමනට අත්වැල වෙන්න...

කැන්දන් යන්නට දිනයක් දෙන්න...

මේ ඇස් දෙක පියවෙන තුරුම මගේ...

ඔබ ලග ඉන්නට මට ඉඩ දෙන්න...

ඔබ වෙනුවෙන් මා ඉපදෙන්නමි...

ඔබ වෙනුවෙන් මා මියැදෙන්නමි...

සමන්දිට බැලුනේ සේනකගේ තාමත් මල්මාලයක් නොදු නියන
 ෆොටෝ එක දිහා.. මන්දි කියන සිංදු අහන්න ගෙදර අයගෙන්
 වැඩියෙන්ම ආස සේනක. එයා නිසාමයි මන්දි ගිටාර් එක අතට
 ගන්නේ..

තනිකම මකනා කවියක් වෙන්න...

මගෙ හිත නිවනා බිඳිදක් වෙන්න...

සසරෙ ගමනට අත්වැල වෙන්න..

කැන්දන් යන්නට දිනයක් දෙන්න...

මේ ඇස් දෙක පියවෙන තුරුම මගේ..

ඔබ ලග ඉන්නට මට ඉඩ දෙන්න...

ඔබ වෙනුවෙන් මා ඉපදෙන්නමි..

ඔබ වෙනුවෙන් මා මියැදෙන්නමි...

මන්දි ඇස් ඇරියේ කදුළු පුරෝගෙන.. ඒකට නිබ්බානා ලොකු
 හේතුවක්...

අනිතෙන් බිඳක්.

ගහකට සයුරක් මුත ගැහේවි..
 රළකට වෙරළක් මග හිඳිවි..
 ගහකට සයුරක් මුත ගැසේවි..
 රළකට වෙරළක් මග හිඳිවි..
 නියගෙට වැස්සක් ඇඳ හැලේවි..
 නුඹටත් කෙනෙක් හිඳිවි.. දවසක හොයාන ඒවි..
 හිඳිවි කොතැනක හෝ
 හිමි කාරයා උපන් නුඹේ නමත්..
 වඩිවි කෙදිනක හෝ
 ඒ එතතුරා හිත හදගෙන හිඳිත්...

" මොකද්ද ඔසි ලැන්මාස්ටරයක් ස්ටාට් කරා වගේ.. සද්දේ..."
 ඉස්සර මත් ගිටාර් එක පුරුදු වෙන්න ගන්න කාලේ මත් ආසම
 සිංදුව නිකමට ප්ලේ කරේ කියන ගමන්...

ඒත් මට ඒක කියල ඉවර කරගන්න හම්බුන්නෑ අපෙ මෝඩ
 අසියා ඇනුම්පද කියන්න ගත්ත..

" යනව ඔසි යන්න.. තමුසෙට එහෙමවත් බෑ නේ...." ඇඳලා
 පැදලා මත් කිව්වා.

" කැන බලහන්.. බල්ලෝ බත් කන්නෑ.." කියාගෙන අසිය මගෙ
 ඔලුවට එකක් ගහල පැනලා දිව්වෙ දොර දිහාට..

බල බල හිටියේ තෑඅතට අහු උන පුටු කොට්ටේ අරන් මත් ඒ
 දිහාට දමලා ගැහුවා..

හිතන්නවත් වෙලාවක් නොතියා අසියා පැත්තකට පැත්තේ
පොළේ ගිහින් බඩු නොගයක් උස්සන් ආපු අම්මගේ ඔලුවේ
කොට්ටේ වැදිලා බඩු මලු සේරම බිම අතඇරෙද්දී...

අසිය බය වෙලා වගේ මත් දිහා බලන් ඉද්දී හිතනම් කිවේ පස්ස
නොබලා දුවපාආආආආන් කියලා...

මත් දිව්වෙ අම්ම ලගට...

" මොන විකාරයක්ද මේ කරන්නේ.. උබලට සෙල්ලම් කරන්න
ඕනනම් එලියට පලයල්ලා.. මෙනත ගෙර බඩු මුට්ටු පොඩි
කරන්නැතුව.. එලියට ගිහින් ඕන මගුලක් කරගනිත්." කනේ ඇගිලි
ගහගන්නම අසියයි මායි අම්මගෙන් බැනුම් ඇහුව එද..

වර්තමානෙට..

එද එහෙම කියපු අසියා පස්සේ පස්සේ මන්දි කියන සිංදු අහන්න
මාර ආස උනා..

අනේ එයන් හිටියනම් කියල මන්දිගෙ හිත කියද්දී උනපු කදුලු
එහෙමම ඇස් අස්සේ හංගන් මන්දි බැලුවෙ සමන්දි දිහා...

" මුලු ගෙරම පිරිලා ගියා වගේ දැනුන ලොකු.. තාත්තන්
හිටියනම්.." කියලා සමන්දි හුස්මක් අතඇරලා යන්න ගියේ ඒ
කදුලු හංගන්න වගේ...

ගිටාර් එක උස්සන් මන්දි කාමරේට ගියහම කාවින්දි එයාගේ
වැඩ වලට අවදනේ දුන්නා...

ඇගපන සෝදන් ඇද උඩ වාඩිඋන මන්දි සංදේශ්ට කෝල් එකක්
ගන්නා.

මන්දිගේ තම වැටිලා නියත ෆෝන් ස්ක්‍රීන් එක දිනා බලපු සංදේශ් පුදුමෙන් වගේ ෆෝන් එක ආත්සර් කරේ මන්දි සාමාන්‍යයෙන් සංදේශ් ට හදිස්සියකට ඇරෙන්න කෝල් නොකරන නිසා...

"...හෙලෝ මන්දි.." සංදේශ් කත කරා..

"සංදේශ් වැඩක්ද ඔයා.." මන්දිගේ කටහඬ වෙනදට වඩා බර වෙලා..

"නෑ.. මන්දි ඇයි කියන්න." ෆයිල් වගයක් වෙක් කර කර ඉඳපු සංදේශ් ෆයිල් ටික එහෙමිම පැත්තක තියල මන්දිට අවදනෙ දුන්නා.

"මට අසියව ඕනා සංදේශ්..." ඒ කටහඬ ඉකියක් දක්වා යද්දී සංදේශ් හුස්මක් අතඇරියා.

"මොකද්ද උනේ.... ඇයි එකපාර..." සංදේශ් ඇහැව්වා.

"අද මගේ කැඩුන ගිටාර් එක හදලා ගෙනාව සංදේශ්....." අසිය ගැන මතක් උන හේතුව කෙටියෙන් සංදේශ් ට මන්දි කිව්වේ.. ඒ වෙලාවේ කත කරන්න පුළුවන් හොඳම කෙනා සංදේශ් නිසා.. ඊටත් වඩා සංදේශ් මන්දිව අහන් ඉන්නව කියලා ඒ හිතේ ගොඩනැගිල නියත ප්‍රතිරූපෙ නිසා...

"මන්දි.... අසියෝ මගේ මෝඩ කෙල්ලේ.. ඔහොම අඩනවද ඒකට.. අපි අසියව හොයාගමු.. කතෙන් ඇදන් ගෙදර එක්කන් එමු හාද.. මන් ඉන්නව නේ...." සංදේශ් ගෙ වචන වලින් මන්දි හිත සැහැල්ලු කරගන්නා..

"තව ඔයාගේ ජීවිතේ මන් නොදන්න දේවල් කොච්චර නියතවද මන්දි..." හුස්මක් අතඇරපු සංදේශ් කිව්වත් මන්දිට සංදේශ් කියපු එක තේරුන්නෑ...

"ඒ කිව්වේ...." මන්දි ඇහුව.

" ඔයා ගිටාර් ප්ලේ කරන්න ආසයි වගේ නව මොනාද මත් ඔයාගැන දන්නැති දේවල් තියෙන්නේ...." මන්දිගේ මුත් ලාවට හිතාවක් ඇදුන..

" එකපාර මතක් වෙන්නැ.. ටික ටික ඒවා හොයාගන්න.... " මන්දී තැගිවිව හිතාවෙත්ම එහෙම කිව්වා.

" මෝඩ මන්දී... අඩත්තැතුව තිදගන්න හරිද. කටහඩ අවුල් කරගන්නෙපා. හෙට ඔයා මත් වෙනුවෙන් සිංදු කියන්නෝනා.. මෙහෙම හිටියට මාත් හොද සංගීතකාරයෙක් ඇ.. රට ගිහිත් පොල් ගැවෙ තෑ හොදේ.. හෙට එන්න මත් බලන් ඉන්නවා..." මන්දිට සංදේශ් ගැන පුදුම හිතූනා..

හැබැයි ඒ කෝල් එකට පුළුවන් උනා කෙල්ලගේ මුඩි ෆික්ස් කරන්න.

25 කොටස

පහුවද වෙනදටත් තැනි උවමනාවකින් වැඩට යන්න ලැස්ති වෙලා ගෙදරින් යන්න හදන මන්දි දිහා සමන්දී බලන් හිටියේ උවමනාවෙන්..

" ඇයි මේ අද අමුතු සතුටකින් ." හොදට මන්දිගේ මුත් දිහාම බලාගෙන සමන්දි ඇහුවා.

" ආ.. එහෙම එකක් තෑ ..මත් කොහොමත් සතුටින්තේ එව් ඩේ..." ඔලුව කස කස මන්දි කියද්දී සමන්දිට හිතා..

" හ්ම්.... පරිස්සමින් ගිහිත් එන්න..." කියල ඔලුව අතගාලා කියපු සමන්දී වෙනද වගේම මන්දි යනකන් දොරකඩ ලගට වෙලා හිටත් හිටියා..

ටික දුරක් ගියහමයි සංදේශ් ආවේ...

" මන්දී.. අද හවස මිටින් එකක් නියනවා .. හොටෙල් එකේ අපේ බිස්නස් පාර්ටික කෙනෙක් එක්ක. ඔයාට ටිකක් රැ වෙනකන් ඉන්න වෙනව අවුලක් නෑ නේ. මන් ගිහින් දන්නමි " සංදේශ් කියන්නේ සැරින් සැරේ මන්දීගේ මුත දිහාත් බලන ගමන්..

" හරි. මන් අම්මට කෝල් කරල කියන්නමි." මන්දී කියල කට පියාගන්න.

" දැන් මුත එල්ලන් ඇයි ? " සැකේට සංදේශ් ඇහුව.

" මුත එල්ලන් නෑ.. මේ ඉන්නේ ලස්සනට.." සංදේශ් හැරෙනකන් ඉඳලා මුත බලාගෙන මන්දී විරිත්තුවා.

" අම්මේ ඔව් මාර ලස්සනයි.. වෙරි තයිස්.." ඔලුවට තට්ටුවක් දලා සංදේශ් කිව්වේ හිතාව කාගෙන...

◆....

සංදේශ් කාර් එක පාර්ක් කරල එනකන් මන් ගෙට ගියා...

ඔරිස් රූමි එකට ගිහින් මන් මගේ වැඩ පටන් ගන්න.

ටික වෙලාවක් මාත් එක්ක කියෝකියෝ ඉඳලා සංදේශ් ගියා..

නිදිමතකුත් එනව පොඩියට.. මේසෙ දිහාට ඔලුව ඇදිලා යනව වගේ නිකන්..

" හු.... හු....." මොකාද ඒ කඩාපාත් උන තරිපැටියා..

ගිටාර් එකක් උස්සන් ආවේ සංදේශ්..

" කියමු බලන්න සිංදුවක් මගෙ කෙල්ලේ..." මේ මොකද මෙදා පාර වැහුන අලුත් යකා කියලා හිතන ගමන් මත් හිතා වෙලා යාලුව ව අතට ගන්නේ.. කලු පාට ලස්සන ගිටාර් එකක්.

" මේක ඔයාගෙද..? " මත් ඇහුවා.

" ඔව් මගෙ නම් නමා.. හැබැයි පරිස්සම් කරල නියාගන්නේ අපේ නංගී.. මොකද එයන් ඔයා වගේ ගිටාර් පිස්සියක්. ඔය දැන් යාලුවෙක් හම්බෙන්න කියලා ගියේ තැත්නම් එයන් මෙනත මෙලහකටත්.." සංදේශ් කියනවා.

" මත් දැනත් උන්න ඒක." මත් කිව්ව.

" කමක් නෑ.. හෙමිට දැනගමු. " ඇහැක් ගහල කියනව ඒ පාර. මෙයාගේ මේ විගඩම් වලට සේරම අමතක වෙලා යනව මට නම්..

" මොකද්ද කියන සිංදුව.." එයා අහනවා.

" ජීවිතේ වාරිකා. ප්‍රදීප් රංගනගේ.. " මට නිකමට හිතට ආපු සිංදුව මත් කිව්වා.

" හම්.. ඒක හොඳයි..." කියලා ෆෝන් එක අරන් එයා සිංදුවේ Lyrics හොයද්දී මත් කෝඩ් ටික බලාගන්නා..

මත් කියන්න දන්නේ මෙව්වරයි සිංදුවක් කියන්න පටන් ගන්නම මත් ඉන්නේ වෙනම ලෝකෙක. මොකද මත් ඒ කලාවට මාර ලැදී.. මාරම ආදරෙයි.. වට පිටාව මට මොහොතකට අමතක කරනව ඒ දේ... මට ලොකු සැහැල්ලුවක් මේක. මොකක් හරි කලාවකට ලැදි වෙනව කියන්නෙම එතන ලොකු දෙයක් තියනවා. ඒක තේරුම් කරන්න වචනෙන් හුගක් අමාරුයි.

හමුවීමක් ඇති ද
 මේ මා කෙරේ
 ආදර සිත ඇදුනා
 වෙන්වීමක් නැති ද
 මේ මා කෙරෙන්
 ආදර සිත බැදුනා
 වේදනා මැද්දේ
 ආදරේ අස්සේ
 අපගේ කතාවන් ලියවෙව් දෝ
 රාගී සිතාවන්
 පෙම්බර කතාවන්
 මට නුහුරු තාලෙ
 පවසාප්දෝ
 සිත මිදුම් වැඳී
 ආදරෙන් මත් වෙව්
 මා දෑසේ ආලෝකේ පාවි ගියා //
 ජීවිතේ වාරිකා
 මේ වගේ වෙව් තමි
 මං ගාව ලං වෙමුද
 ශ්රිංගාරියේ
 රැංගු සේයා මැදින්
 හැංගු ඒ ආදරේ

කවිකාර මේ දෑස කොදුරා ගියා //

ජීවිතේ වාරිකා

මේ වගේ වේවි නම්

මං ගාව ලං වෙමුද

ශූංගාරියේ

වේදනා මැද්දේ

ආදරේ අස්සේ

අපගේ කතාවත් ලියවේවි දෝ.....

ඇස් දෙක පියාගෙන හිටපු මම ඇස් ඇරියා..

මත් ඉස්සරහම සිංදේශ් එක එල්ලේ මගෙ ඇස් දිහා බලන්
ඉද්දී මගේ ඇසුත් මොහොතක් ගැස්සුනා. මොකද ඒ බැල්ම
දරාගන්න අමාරුයි..

" හැබැයි මට තමි ගායකයා තරම් සිංදුවට සාධාරනයක්
කරන්න බෑ ඔන්න.." මත් හිතා වෙලා කිව්වා.. ඒක කැනයි ඇනී..
ඒත් මත් උපරිම කරා.

" නෑ... මත් දන්න මට ඇහුන ටිත් බෙලෙක්ක කටහඬට වඩා
මේ කටහඬ හුගක් වෙනස් මන්දී.. මත් කියනවට විශ්වාස
කරන්න.. ඔයාගේ කටහඬ මාර සැනසීමක් කන් දෙකට.. සිංදු
කියද්දි විතරයි ඇ.. තැන්නම් බෙරිහත් දෙද්දින් ලස්සනයි කියලා
හිතයිනේ.. මොනා උනත් සංගීතය පැත්තෙන් ඔයාට ලොකු ගමනක්
යන්න පුළුවන්." මත් ඒ ඇස් අස්සෙන් මගෙ ඇස් අහකට
ගන්නැතුවම එයා දිහා බලන් හිටියා.

සේරම නිහඩයි ඒත් අපේ ඇස් කතා කරා.

" මත් වෙනුවෙන් හැමදුම සිංදු කියනවද මන්දී..." ගිටාර් එක අල්ලන් හිදපු අන් දෙක තදකරලා එයාගේ අත් වලට මැදි කරගන්න ගමන් අහනවා.....

" මිහි.. මිහි....." මත් ඉක්මනට අත ගන්නා..

දෙසියනේ දෙර ගාව හිටියේ පිත්ති.. උගුර පාදපු එයා ඇවිත් ඉදගන්නේ සංදේශ් ඉදන් හිටපු පුවුවේ පත්තෙන්. ඉදගෙන සංදේශ් ගෙ කර වටේ අත දුගද්දි තමි ඔන්න මට කේන්ති.. මත් ඒ කරට දුගත්තු අත දිහාම බලන් ඉන්නව දැක්ක නිසාද කොහෙදෝ සංදේශ් ශේප් එකේ ඒ අත අහකට කරා...

" ඔයාට ලස්සනට සිං කරන්න පුළුවන් ඩාර්ලින්...මත් මෙව්වර වෙලා අහන් හිටියේ....." ඇහැක් ගහලා මට කියනව. ඒ ගමන මේ ගැනි මොනාට එන්න හදනවද මන්ද.

මොකද්ද කිව්වේ මෙව්වර වෙලා අහන් හිටියේ කිව්ව තේද.. දෙසියනේ එතකොට අපි කතා කරපුවත් ඇහෙන්නැති නෙ.

ඇහුන තමි ඒක ලොකු දෙයක්. එතකොටවත් සංදේශ් ගෙ කරේ යන්නැතුව ඉදිනේ.. ලැප්පාවක් තැතුව දැනුත් ඇවිත් ඉදගත්තු තැන.

" මට ඒත් එද වගකීමක් ගැන කියද්දි පොඩ්ඩක් තේරුනා සෙකට්ටිගෙයි බොස්ගෙයි ජොබ් එකට එහා ගියදෙයක් නියන පාටක්. "

ඒ ගමන ආයෙ කියනවා.

" පිත්ති..... අනුත් කියන ඒවා අහන් ඉන්න හොඳ නෑ හරි.." සංදේශ් පොඩ් එකෙක්ට වගේ තරවටු කරනවා. තරවටු කරල මදි මේකිට අන්න අර කොස්සෙන් හොඳ පාරවල් දෙක තුනක් දෙන්නයි තියෙන්නේ..

" සොරි සොරි අනේ.. මත් කාටවත් කියන්නැ ඕවා.. ඔයාලා කන්ට්නිව් කරත් යන්න එහෙනම්..." මගෙ ඇස් කට්ටේ... මොකද්ද යකෝ ඒ කිව්වේ කියල දැනගන්න මත් සිංදේශ් දිහා බැලුවේ...

" මොකද.." එයාට තමි ගාතක් තැනි පාටයි..

" ඒ මොකද්ද ඒ කිව්වේ.. ඇයි එයා එහෙම කිව්වේ...." මත් ඇහුවේ තාමත් පුදුමෙන්.

" අනේ ඉතින් මැටි අලේ කියනෙක සාදරනයි නේ.. තමුසෙ මේ කෙහෙල්මලක් හිතේ නියත් හිටියට මත් කලින්ම කිව්වේ අපි ඉන්නේ සහෝදරයෝ වගේ..." දැනුයි වැඩේ තෝට් උනේ. මත් නෙ මෙනෙහි පිස්සු කෙලල නියෙන්නේ..

මොනා උනත් වැරදි මතේක මත් හිටියේ. ඕනවට වඩා සැක කරනෙක හොඳ නෑ.. ශික්. මොනා උනත් බල වැඩේ උනේ....

" අපි ඇල්බම් එකක් කරමු මන්දී... මට පොඩි අයිඩියා එකක් තියේ.. ඉස්සරහට බලමු...තව සිංදුවක් කියහන්කො" බේරිල්ලක් තැවගේ

" මි..... ඔයාම කියන්න කැමති සිංදුවක්." එයාගෙ කැමැත්තට ඉඩ දුන්නා.

" සොදුරු සිත්තමි.." එයා මගෙ හිත කියවල වගේ කිව්වා. මත් එක හා සමානව ඉස්සර ඉදන් හරිම ආස කරන සිංදුවක්..

" හා... සපෝර්ට් එකක් දෙන්න.." මත් එහෙමිම ඇස්දිහා කෙලින් බලල සිංදුව කියන්න පටන් ගන්නා.

මුවගේ හස කැත් දිලුණේ

තෙතගේ කඳුළුල් තිවුණේ

හදෙහි පැතුමත් පිපුණේ

සැතපු වදනින් දෙඩුවේ
 දසුනින් නොමැකී රැඳුණේ
 ඊදෙනා සිතමයි හැඳුණේ
 නොබිඳී සසරේ බැඳුණේ
 ඇසුරේ ඔබමයි පැතුවේ
 එකසේ දෙහදක් පිදුණේ
 ආදරෙන් මා වෙලා...
 සොඳුරු සිත්තමි යොදා..
 සිහිනයක මා තබා ඇරයුම් කළා...
 විකසිතව ළං වෙලා..
 සුවඳකට මුසු වෙලා...
 රහස කොඳුරා කියා ඔව්වමි කළා..
 නොගැසූ කවියක් වාගේ
 නොලියූ පදවැල් මාගේ
 මේ දිවි ගමනේ ඔබගෙනි ඇසුණේ
 මතකේ රඳවා සොඳුරු ම යාමේ
 හමනා පවතක් වාගේ
 සිසිලයි ඔබ ගෙන ආවේ
 කතරට වැටෙනා පොදු වැහි වාගේ
 දෙහදක් පතලා සිත් මල් යාමේ
 පියමැන අපි යමු පැහැසර යාමේ...
 ආදරෙන් මා වෙලා

සොඳුරු සිත්තම් යොදා

සිහිනයක මා තබා ඇරයුම් කළා

විකසිතව ලං වෙලා

සුවඳකට මුසු වෙලා

රහස කොඳුරා කියා ඔව්වම් කළා....

ඉතින් වෙනදා ඕක කොච්චර කිව්වත් අදතරම් දැනුන දවසක් මට වෙන තැ... මත් ආසයි මේ වෙලාව තව දික් උනා නම්... තවත් ලගට වෙලා ඉන්න නිබ්බ නම් කියලා හිතුවා.

◆....

සිංදු කියලා ඉවර වෙලා අපි අර බස්තස් පාර්ටිකගේ මිටින් එකට යන්න ලැස්ති උනා..

සංදේශ් එක්කම මත් ඒ හෝටලේට ආවත් වාහනෙන් බහින්නත් කලින් මගේ මුත්ත බෙරි උනා.. උතුරන්න සෙනග..

" කොහෙවත් අස්සෙ මුල්ලේ ඊංගන්නැතුව ඉන්නව ආ... පොඩියට පොඩියේ මට උබව හොය හොය දගලන්න බැ. " කියාගෙන වාහනෙන් බැහැල මත් එතකත් බලන් ඉන්නවා ඒ පාර.

එයා එක්කම මත් ඇතුලට ආවා. ලිෆ්ට් එකට ගොඩ උනා අපි...

මට කෝල් එකක්.. ඇදලා ඇදලා ෆෝන් එක අතට ගන්නත් ආත්සර් කරන්න නියා කවුද ගන්නෙ කියලා බලන්නත් කලින් ෆෝන් එක කාගෙහරි ඇගක වැදිලා වැටිලා යන මිනිහෙක්ගේ කකුලක් එක්කම ඉස්සරහට තල්ලු වෙලා ගියා...

" අසි අසියෝ...මගේ පණ." ගාගෙන මත් කකුල් අස්සෙන් රිංග රිංග ආවත් එක ගාවට ඇදීලා ගියා...

ඒකත් අහුලත් ආපස්සට හැරෙන්න යද්දී මගේ ඉස්සරහ කකුල් දෙකක්.. යකෝ ඉස්සල්ලාම කෙලින් වෙලා ඉදහන් මෝඩ ගැනියේ.. ආවත් එක හොයාගෙන තැමිගෙන රිංගත් ආවට මොකෝ කෙලින් වෙන්නත් අමතක උනා...

මගේ ඇදුමෙන් ඇදලා මැත් මාව තැගිටිටුවේ..

" කිව්ව තේද අස්සේ රිංගන්නැතුව ලගට වෙලා ඉදහන් කියලා..." ඇදුම අතඇරියේ ඊට පස්සේ...

" ඉතින් අනෙ.. මි..." ගියා.. මේ මනුස්සයට මාව ගානක් තැනි හැටි.. මත් කියලා එකෙක් මෙනත තෑ වගේ යනවා...

අතරමං වෙයි කියලා බයට මත් පස්සෙන් දුවිවේ..

දැන් ආපු තැන වැඩිය සෙනග තෑ... මත් සංදේශ් එක්කම වගේ පස්සෙන් ඇවිදන් ආවා. ඒත් ආවත් එකේ සිහියෙන්.. වැටුනා වැටුනමයි ඒකත් ලෙප්ටි. පණ ගියා හා සමාන හැගීමක් මට ආවේ.. ආදි කාලේ ඉදන් නිබ්බ ආටෝස් ටික ගැනයි සේරටම වඩා දුක... මේ ලබ්බ මත් වෙන්නෑ යකෝවි. අල්ලලා ගහනව මත් පොලොවේ ඇත්තමයි.. එක්කො එපා පොලොව බදුගන්න ගිහින්නේ මේ හදියත් උනේ ..

ඔව් ඔලුව තදේක වැදුනා මොකක හරි කියලා ලාවට මීටර් උනා.. ආවත් එකෙන් ඇස් මුදවත් මත් ඉස්සරහට හැරුනා.

මැත්තෙ පිටේ හැප්පිලා තියෙන්නේ. මාව තිකත් කරකෝලා අන ඇරියා වගේ හැගීමක් ආවා...

" මොන සිතියෙත්ද එන්නේ ආ...." හැරිල අහනවා.

" මොන සිතියෙත් ද එන්නේ අහන්නේ .. ඔයා දැනගන්නෙපැ සිතියෙත් යන්න.. මත් පස්සෙන් එනව කියල දන්නවනේ. එකපාර තතර උනේ ඔයානෙ. හැප්පෙන එක සාදුරනයි.." මත් කිව්වා.

" දැන් මොකක්ද ඔය කරන්නෙ.." ෆෝන් එක දිහා බලල අහනව.

" මේක මොනාද වෙලා වැටුන වෙලේ ඉදන්.. ඔත් වෙන්නෑ... මත් මේ බැලුවේ ඇයි කියලා..." ෆෝන් එක පෙන්නලා මත් කිව්වම මැත් උදුරගන්න ඒක. එයාහදන්නවත් දන්නවද දන්නෑ...

" විසික් කරලා දහන් බත් මේවා.." පපුව තතර උනා මගේ.. මේ යක්ශ මනුස්සයා..

ෆෝන් එක පහලට අනඇරියා.. තට්ටු තුනක් විතර උඩ ඉදන්.. හුස්ම උඩට ඇද්ද පාරට මට පහලට දන්නත් අමතක උනා ඒ කරපු අමත වැඩේට නම්.. කෙලින්ම අන ගියේ පපුවට.. හාර්ට් ඇටැක් කාරයෙක් නම් මෙලහකට වලේ...

මත් ගිහිත් ඇගිලි තුඩු වලිනුත් ඉස්සිලා බැලුවේ පහල... දෙසියනේ අවසන් ගමන් යන්නම ගියා මගේ ෆෝන් එක. කැල්ලක්වත් තිබ්බොත් ලොකු දෙයක්..

" මැරෙන්නද ඔයි හදන්නේ. මෙහාට එනව ඔනනින්.." ඒ පාර මගේ ශර්ට් එකෙන් ඇදලා ලගට ගන්නා.. තෑ මත් බලන්නෑ මුතවත්.

" මොකක්ද්ද කියන්නකෝ ඒ කරපු වැඩේ තේරුම... ඒක කොච්චර වටිනවද දන්නවද.. හිච්චිකාලේ ලොටෝ ඉදන් තිබ්බා ඒකේ..." මම බැන බැනම එයා පස්සෙන් ගියා නෙවේ දිව්වා. ආච්චි වැහුන වගේ මාර යෑමක් යන්නේ.. අඩි නියනව නෙවේ පියාඹනවා.

" අනික ඒ කරපු වැඩේට තමි මත් සමාවක් දෙන්නෑ ඔයාට... මත් ඒ ලෝත් එකට කොච්චර කැමතිද කියලා දන්නවද.. ඒ ලෝත් එකහමිබුනේ මට ඔයාවත් හමිබෙන්න කලින් ඉදන්.. ඉතින් මට ඔයාට වඩා ලෝත් එක වටිනවා..." ඇවිදන් ඇවිදන් ඇවිල්ලා දෙරක් ඇරන් ඇතුලට ගියපු පාර මත් එහෙම කියලා වටපිට බැලුව. දෙසියනේ අන්නිම එක සද්දෙට කියවුනා.

ලොකු මේසයක් වටේ ඉදන් ඉදපු සේරම මිනිස්සු අපිව බලාපොරොත්තු වෙත් හිටිය වගේ තැහිට්ටා.. ඊ.. මගෙ තැහැද්ව්ව කට..

බය වෙලා වගේ බලන් ඉදපු මම අසරන ලීලාවෙන් සංදේශ් දිහා බැලුවා...

මුකුත්ම නොකියා එයා මට එයාගේ ඉස්සරහින් වගේ වෙන්න තිබ්බ පුටුවක් පෙන්නලා වචනෙන් නොකිව්වත් ඒ කිව්වේ ඉදගන්න කියල තේරුන නිසාම මත් ගිහින් ඉදගන්න. ඉදගන්න ගමන් කියවලා කියවලා මහත්සි නිසාම තිබ්බ චතුර බෝතලේම එක හුස්මට බීලා දැමිමා.

මිටින් එක ඉවර වෙනකන්ම සංදේශ් මත් දිහා බලන බලන සැරයක් ගානෙම මත් කරේ ඔරවනවා , ගස්සනවා , අහක බලාගන්නවා... ඔරවනවා , ගස්සනවා , අහක බලාගන්නවා.. එච්චරයි.

26 කොටස

" ගස්සලා පුප්පලා ඉවර නම් ගෙදර යන්ද දැන්වන්..." ඉදපු හැමෝම ගියාට පස්සෙන් එයා පුටුවේ කැරකි කැරකි හිටියේ මත් කියලා එකෙක් තෑ වගේ ඊට පස්සේ ලගට ඇවිත අහද්දි මම කරේ අත් දෙකත් බැදගෙන අහක බලාගත්තු එක...

ඇද ඉදපු ශර්ට් එකේ දිගට දුන් ඉදපු අත බිලේසර් එකත් එක්කම චුට්ටක් උස්සලා එයාගේ පතාර වොච් එකෙන් වෙලාව බලනවා..

ඊට පස්සේ මොකාද එකා වගේ මාවත් ඇදගෙන එන්න ආවා. හුලඟට ගහන් යන කොල කැල්ලක් වගේ මාව ඇදත් ආපු කැන.

එයා වාහනේ ලගට මාව එක්ක ආවා.

" නගින්න.." කියල එයා එහාපැත්තෙ ශීට් එකට යන්න හැරුනා..

දෙර අරින්නත් හදලා මත් ආයෙම අත ගත්තෙ මගේ ෆෝන් එක මතක් වෙලා...

මත් දුවගෙන එනනිත් ආවා.. ලාවට දැක්කා වාහනේට තැග්ග සිංදේශුත් ආයෙම වාහනෙන් බහිනවා.. හොදක් වෙන්නෑ මගේ ෆෝන් එකට කරපු අපරාදෙට...

වැටෙනව නම් වැටෙන්නෝන මෙනතට.. මේ ගහගාවවත් නිබ්බොන් හොදයි..

මත් වටේම කැරකි කැරකි ෆෝන් එකේ අවයව හොයන්න ගන්න.

" ආ... මේ අංකල්.. මෙනතට උඩ ඉඳන් ෆෝන් එකක් වැටුනා.. හරියටම දැන් පැය දෙකකට වගෙ කලින්.. අංකල් දැක්කද..? " බැරීමතැන ටිකක් එහාට වෙන්න ඉඳපු ගාඩ් කෙනෙක් ලගට ගිහින් මත් ඇහුවා.

" නෑ දුවේ මත් දැක්කේ නෑ.. අනික ඔතන අස් කරනවතෙ පුනේ... එතකොට කුනු කියල අරන් යන්න ඇති.." කුනු.. මේ මනුස්සයා මගෙ ෆෝන් එකටද කුනු කියල කිව්වේ... කුනු බාස්කට් එකකට ඔබලත් මදි මේ කට තමි..

හොඳ දෙකක් කියන්න හිතාගෙන මත් කට ඇරියේ... ඒත් කියන්න නියා හිතලවත් ඉවර කරන්න හම්බුන්නෑ එතනට සංදේශ් සම්ප්‍රාප්ත උනා...

මගේ අතේ වැලමිට ගාවින් ඇඳලා අර ආයෙම එක්කත් ගියා..

" පිස්සුද ඔයාට. මගේ ෆෝන් එක දෙයියනේ ඇයි එහෙම දෙයක් කරේ ඇ.." වාහනේට ඇවිත් මාවත් ඇතුලට තල්ලු කරලා දලා බේසර් එක ගලවලා පිටිපස්සට දපු එයා එහා ශීට් එකකට තැග්ග ගමන් ම මත් ඇහුවා.. පයින්ත අවස්තාවක් හම්බුනා නම් ඇත්තමයි මත් ආයෙම යනවා මගෙ ෆෝන් එක හොයන්.

" පිස්සු මට තෙවේ බොට.. ඒක නියාගෙන මොනා කරන්නද.. ගන්න දෙයක් නෑ ස්ක්‍රීන් එකවත්.. තමුසෙට ෆෝන් එකක් ගන්න සල්ලි තැත්තමි මට කියනවා අරන් දෙන්න.." ඒ ගමන මාව පව කරන්න නියාගන්න.

" කොච්චර පරණ උනත් මට කරන්න දෙයක් නෑ ඒකමයි මට ඕනා.." මත් කිව්වා.. ටිකක් සද්දෙට කිව්වා... මෑත් මත් දිහාට හැරුනේ මුත රකුසු කරන්..

" බහිනවා..." කියපි.. මාව රන් වෙලා ගියා.. මේ මහ පාරේ තනියම දුලා යන්නද හදන්නේ..

" ආ.." කිසි දෙයක් නොතේරුන මම අහද්දී ශීට් බෙල්ට් එක බලෙන්ම වගේ ඇදලා ගැලෙව්වා... දැන්නම් බයයිත් වගේ ඒයි..

" බහිනව ඉතින්.. ඕන දීපංකරේක ගිහින් හොයන් එනවා තමුසෙගේ කෙහෙල්මල් ෆෝන් එක... ඕන මගුලක් කරගනින්.. පත්ඨිතකමනේ.. බැහැපන් ඉතින්.." දැන් තමි ඇඩෙන්නත් වගේ...

" බෑ බහින්නෑ..." අසරණ උතා ඒයි.. මට වාහනයක් තිබ්බ තමි මුගේ ශෝ බලන්නෑ ජීවිතේට.

" බහින්නෑද්ද.. ඉන්න එහෙනම් මන් බස්සවන්න.." කියාගෙන එයාගෙ පැත්තෙ දෙර අරිද්දි තමා තරු විසික් උනේ..

" තෑ .. තෑ.. ඕන තෑ ෆෝන් ඕන තෑ.." ඇදන් උන්න ශර්ට් එකෙන් ඇදගෙන මන් කැගැහැවෙ එයාට වාහනෙන් බහින්න නොදී.. බැස්සා කියන්නේ අනිවාරෙන් මාව මෙනත දුලා යන්න යයි. මන් දන්නේ තෑ මෙනත තනියම ඉන්න බය මම මොනා කරගනිද කියනෙක ගැන සාදරණ බයක් දැන් තමි තියෙන්නේ.

" ඕන තෑද්ද... " ඒත් මන් තෙවේ ශර්ට් එකවත් අත ඇරියේ...

" තෑ එපා.. ෆෝන් එක එපා.. අනේ අපි යන්.. ආයෙ ඕන්නෑ ඒක.." මන් කියාගෙන යද්දිසි එයා අරපු දෙර වහගන්නේ...

ජයග්‍රාහී හිතාවක් මුනේ ඇදෙද්දි .. පිලිවෙලට යට කරන් ඉදපු ශර්ට් එක මන් ඇදලම භාගෙට උඩට මතු වෙලා .. මන් ශර්ට් එකෙන් අත අරන් අහක බලාගන්නා...

ඒ පාර ශර්ට් එක කලිසමට උඩින් දගන්නා. දැන් තමි සුපිරියටම රස්නියාදුකාරයෙක් වගේ. මට මොකටද ...

වචනයක්වත් නොකියා එයාම ගලවල දුපු ශීට් බෙල්ට් එක මට දලසී ආයෙම වාහනේ ස්ටාට් කරේ.

මාව ගෙදර ගෙනත් දුනකත් එක වචනයක්වත් කතා කරේ නෑ මම..

" ඔහොම ඉන්නවා..මත් හෙට රෝන් එකක් ගෙනත් දෙන්නමි. පුම්බන් ඉන්නේ.." වාහනෙන් පාඩුවේ බහින්න හදපු මාවතෙ මේ තතර කරගන්නේ..

" නෑ එපා.. ඔයන් එපා මට ඔයාගේ රෝනුන් එපා. " මුතට කියලා දුපු මම සද්දෙට වාහනේ දෙරන් වහන් ගෙට ආවේ....

" අම්මෝ..... ඇගට ලේ ටිකක් ඉනුවේ දැන්.. කොහෙද බත් යන්නේ.. අපි බය උන තරමක්. රෝන් එකක් ආත්සර් කරන්නෑ.. මොකද්ද ලොකු මේකෙ තේරුම..." මේ සේරම අර ගොන්වහන්සේ නිසානේ...

" පැනල යන්න හැදුවේ ඒත් හරිගියේ නෑ.. ඒ මනුස්සය මහ මෝඩයෙක්. ඒක නිසා ආයෙම ආවා..." තිබ්බ කේන්තියටත් එක්ක අම්මගේ මුතටම කියලා මත් කාමරේට අවේ අම්මා සද්දෙට ලොකු ගාද්දී...

මොකක්ද යකෝ ඒ අදලම තැනි මගුලක් කියෙව්වේ.. දැන් මට කොහෙවත් තනියමවත් යන්න දෙන එකක් නෑ.. ඊ..... සංදේශ් මත් තෝව කනවා...

පැයක් දෙකක් ගියාම තමා ආයෙ හිටපු මුඩි එකට පත්
උනේ.. ඔයත් එපා ඔයාගෙ ෆෝනුත් එපා කිව්ව තේද.. අයිසෝ
වසලා හමාරයි. හෙට ඉදන් එයා එක්ක තේද වැඩ කරන්න ඕන
කියලා අමතක උන හැටියක්.

කෝල් එකක්වත් ගන්න ෆෝන් එකක් තියනව කියල ඇ....

මත් ගියා පහලට...

අම්මා දුටු දුටු තැන රවනවා.

" අයිසෝ මොකද්ද අප්පා හතුරෙක්වගේ රවන්නේ... පැනල
යන්න තෙවේ හැදුවේ.... " බැරීමතැන මත් කිව්වා.

" එහෙනම්.. මොන කෙහෙල්මලටද මෙව්වර රෑ උනේ එන්න."
හයිසෝ...

" සර් එක්ක මිටින් එකකට ගියා.. කෝල් එකක් ගන්නවත්
විදිහක් තිබ්බේ නෑ ෆෝන් එක තට්ටු තුනකින් පහලට වැටුනා.....
" අම්මගේ අතක් තිකට ගාවට ගියා...

" ලොකු දෙයක් උබව වැටුන්නැති එක.. ෆෝන් එකත් පණ
වගේ තේ. ඔයින් ගියා ඇති.. " ඔය කිව්වේ...

සේරමල්ලා එකයි දැන් බැලින්නම්.. මගෙයි ෆෝන් එකයි අතර
සම්බන්දෙට ගෙදර අය දැඩ්ව විරුද්දයි.

රූට කාලා කාමරේට ආවා.. බටන් ෆෝන් එකක්වත් ගන්න ඕනා
අප්පා.. මාර පාලයි..

මොනා කරන්නද නිදගන්නා. ෆෝන් එක තැනි උනාම ලග මත්
තිකත් හිස් මනුස්සයෙක් වගේ...

සංදේශ් පුපුරුවද දන්නේ නෑ මගුල.. මගේ කටට
පාලනයක් තැනි හැටියක්.

මත් වැඩට යන්නැයි කියල හිතාගෙන හිටියත් අන්නිමට මේ
මනුස්සයා අපේ අම්මගෙ ඔලුවත් කාලා යයි කියල බයට මත්
ඉක්මනට ලැස්ති උනා..

සංදේශ් මාව එක්කත් යන්න ආවා.

" ඇයි තතර කරේ ..." පාර අයිතකට කරලා වාහනේ තතර
කරපු නිසා මම ඇහැව්වා.

" ආ මෙන්න..." එයා මට දික් කරේ බොක්ස් එකක්.. ඒක
මොකද්ද කියලා නොතේරෙන තරමට මම බබෙක් නෙවේ නේ.. ඒ
ෆෝන් එකක්.

" මත් ඔයාගෙන් ෆෝන් එකක් ඉල්ලුවෙ නෑ සංදේශ් මට ෆෝන්
එකක් ගන්න පුළුවන්.." අතේ මන්ද මත් ආස නෑ ඕනවට වඩා මට
මෙයා වියදම් කරනවට.. කොල්ලා බව ඇත්ත. ඒත් එයාගෙන්
හැමදේම බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕන නෑ නේ ..

" ඇයි දැන් ඔයාට මත් දෙන ඒවා ගන්න බැරි මන්දී..." මුතට
එබ්ගෙන අහනවා..

" මගේ තාත්ත මට කියල තියෙන්නේ.. කවදහරි පුතේ ඔයා
දවසක කොල්ලෙක් එක්ක යාලු වෙතවනේ. ඒ මනුස්සයගේ
ඕනවට වැඩිය දේවල් බලාපොරොත්තු වෙන්නෙපා කියලා.. තව
එයා මට කිව්වා..." තෑ තෑ අතෙන් විකාර කර කර කියාගෙන
ගියපු මට ඉතුරු ටික සම්පූර්ණ කරගන්න හම්බුන්නෑ...

සංදේශ් පාත් වෙලා මගෙ කම්මුලක් ඉම්බා..

" තව කියෙව්වොත් ඔතනින් තනර වෙන්නෑ මම..." කියාගෙන එයා වාහනේ පාරට දැමීමේ...

ඉතින් එයා හොයාගන්න මගෙ කටවහන්න ක්‍රමයක්.. හරිම අගෙයි.. මත් එතකන්ම ආවෙ අහක බලාගෙන...

" මොකෝ ලෑප්පා භිතූනද අප්පා මගෙ කෙල්ලට... කම්මුල චුට්ටක් ඉම්බ විතරනේ...රතු වෙන්නෙ ඔව්වර.." එයානම් කියයි...

මත් මුකුත් කිව්වෙ නෑ... කට වැහුන කිව්වත් වගේ ..

මට හරි ආසා භිතූන ඒත් එයා දුන්න ගිඟ්ටි එකට.. එයාම බිමට අතඇරලා එයාම අලුත් එකක් අරන් දෙනවා. පුදුම මනුස්සයෙක්. ඒත් මත් ඒක ගැන වැඩිය කියවන්න නොගියේ දිගින් දිගටම එයා ඕනවටත් වඩා මට වියදම් කරනවට අකමැති නිසා..

" අනේ මන්දි අක්කේ.. මාව එක්කන් යන්නකෝ ඔයාලෑහැ... මට ගෙදර ඉදලා එපා වෙලා අප්පා..." ආපු ගමන් අනේ එල්ලුන විහඟි මට කියනවා...

" විකාරද චූට්.. වදයක් නොවී ඉන්න.." පුහ් මෙයාගෙ ගැස් බලහත්කෝ.

" කාටද දැන් වදේ.. අපි යමු අනේ.. අද හවස කලින් යමු.. ලෑස්ති වෙලා ඉන්න..." මත් එහෙම කියාගෙන විහඟිගෙ කොන්ඩෙන් අවුල් කරන් ඔරිස් රූමි එකට ආවේ....

" කමක් තැද්ද මන්දි එහෙම.." ටිහිකින් ඇවිත් අහනව.

" මොනාද..? " අහන්නෙ මොනා ගැනද කියල දන්නව උනත් මත් ඇහුවා.

" නංගිව එහෙම එක්කත් යන එක වදයක් නෙවේද..? " මේ අසියට තමි විකාර හොදටම..

" සංදේශ් ඔයා එහෙ මෙහෙ යනව නිතරම.. නංගි ගෙදර තනියම.. හිතන්න පොඩ්ඩක් එයා ගැන.. ඔය කාලේ තමා හැමදේම විදින්න ඕන කාලේ.. පොඩ්මවත් වදයක් නෙවේ ඒක.." මත් කිව්වා..

" හා මෝඩ මන්දී.. ඔයා කියන දෙයක්" ඔලුව වන වන කියනව ඒ පාර...

"ආ... ස්... සංදේශ් මගේ ඇහැ.. " ඇහැට රොඩ්ඩක් ගියා වගේ මාර විදිහට ඇහැ දන්න ගන්න පාර මට කැගැහුනා...

සංදේශ් ඉන්න තැනම ඉදන් කකුල දික් කරලා මත් ඉදන් ඉන්න පුටුවෙන් ඇදල පුටුව පිටින්ම මාව ලගට අරන් තැවුනේ ඇහැගාවට..

" ඇහැ පොඩ්කරන්නැතුව ඉන්නවා.." අනට පාරක් ගැහැවෙ එහෙම කියාගෙන...

" ඊදෙනවා... දැවිල්ලයි..." මත් කැගැහැවා.. කදුළුත් ගලනවා...

සංදේශ් ලාවට ඇහැට පිම්බන් කොහෙ අඩුවිල්ලක්ද...

" මන්දි කෝ... තැගිටලා එන්න.." ටැප් එක ලගට මාව ඇදන් ගියා...

හෙමිට එයාම මගෙ ඇස් දෙක සේදුවා... එතකොටයි ඇහේ දැවිල්ල ටිකක් හරි අඩු උනේ...

" හරිද දැන්.. ඊදෙනවද...? " ඇහැට එබ්ගෙන අහද්දී මත් ඔලුව වැනුවෙ තැ කියන්න...

" රොඩ්ඩක් යන්නැහි.." කියන ගමන් ඇස් දෙක එයාගේ ශරීරී එකෙ කොනක් උස්සලා පිහිදනවා.. මත් ඇගන් දැක්ක පොඩ්ඩක්.. පේන දේනේ.. බලන්නෙපැයී..

" ආ..වි.." මැන්ට වැඩේ තෝටි වෙලා ඔලුවට පාරක් ගැහැවෙ ඊදෙන්නම...

" ලැප්ප තැනි කෙල්ල..." එයාටත් හිතා..

" හැවි හැවි තමා.. හිතා නොවී කියනවා කියන දෙයක්.." බඩත් මිරිකත්ම මම හැරුනත් මට අඩියක්වත් නියාගන්න හම්බුන්නැ...

යන්න නොදී පිටිපස්සෙන් මාව තද කරලා අල්ලගන්නේ බඩ මැද්දත් අත දලා.. ඒ කරලා වටයක් කැරකුවේ මත් තද කරලා ඇස් පියාගද්දී...

" මෝඩ මන්දි..." කොන්ඩෙ අවුල් කරන් ගියා පිස්සු විකාරේ....

හතරට විතර මත් විහඟි එක්කම සංදේශ්ගෙ වාහනේට ගොඩ උනේ අපේ ගෙදර යන්න...

මග දුරක් ආවම සංදේශ් වාහනේ කීල්ස් එක ගාවින් තතර කරා .

" බහින්න..." එයා වචනයක්වත් නොකියා මගේ පැත්තෙන් ඇවිත් දෙර ඇරලා මගෙ අතකින් අල්ලලා බිමට ඇදල ගන්නේ...

" සංදේශ් මුකුත් ඕන්නැ අරන් යන්න.. යමු අනෙ අපි.." මත් එයාට කිව්වේ මගෙ අත මුදෝගන්න උත්සහ කරන ගමන්.. මැන් බය වෙන්නැති එදා හෝටලේදී වගේ මත් සේරම දලා දුවයි කියලා...

" ඔයාට එපා නම් ඉන්න කට පියන්.. මන් අරන් යන්නේ මගේ තැන්දම්මට ." තමුසෙගෙ තැන්දම්මා කියන්නේ මගෙ අම්මා මනුස්ස පුත් කියලා කියන්න හිතන්න මන් කට පියාගන්න.

සීනී වගේකුසී මොන මොනාද ගන්න ඵයා වාහනේට ආවේ බඩු නොගයක් උස්සන්.. මට කරගන්න උතානෙ මේවට...හිතන් ඉන්නේ අපෙ ගෙදර බඩු මුකුන්ම තෑ කියලද දන්නෑ

" නංගි ආ ඔයාට.. මන්දිට මුකුන් එපා කිව්වනේ.." ඊ.. හුනයා..

වොන්ඩ කෝන් දෙකක් අරගෙන එකක් විහඟිට දීලා මෑන් මාව බයිට් එකට ගන්නා.

" ඕන්නෑ මට..." කතවත් එක්කනේ මේ යස්සයා මන් අයිස්ක්රිම් පෙරේනයා කියලා දැන දැනත්...

" ආ... ආ.. බඩේ අමාරුව හැදෙයි මට.." ටිකක් කාලා ඵයා මට දික් කරාම මන් ඉනින් බල බලා හිටියේ තෑ ඇදලම ගන්නා...

" අවසන් හරිය මට ඕනා.." දෙයි මම..මම ආසම කොටස ඒ...

ඵයාට නොදීම ඒ ටිකක් කටේ ඔබාගන්නා..

" ඉදහන්කෝ ආයෙම අරන් පෙන්න පෙන්න කන්නේ මම.." කිව්වට ඒක බෑ ඵයාට මන් ඉන්නකන්...

" සංදේශ් ... සංදේශ් ... අනේ තවත්තන්න..." මන් කෑගැහැවේ ඒ දැකපු රූපෙ නිසා...

සංදේශ් වාහනේ පාර මැදම බ්‍රේක් කරේ මගෙ කෑගැහිල්ලට .

" බහින්නෙපා ඉන්න මන් අයිනට කරල තවත්තනකන්.." මන් වාහනෙන් පයින්ත හැදුවේ... ඒත් මගේ අතකින් අල්ලලා සංදේශ් කියද්දී දොරට නිබ්බ අත ආයෙම මන් ගන්නා...

වාහනේ අසිතට කරල තැවැත්තුවහමයි එයා අල්ලගත්තු මගේ අත අතඇරියේ...

27 කොටස

බල බල හිටියේ තෑ පැත්තා , දිව්වා...

" අය්යේ..." මත් ගිහිත් අල්ලගත්තේ අය්යගෙ අත.. ඒ එක්කම වගෙයි සංදේශුන් වාහනෙන් බැහැල මත් ගාවට ආවෙ...

" මන්දී..." සංදේශ් කියාගෙන මත් ගාවින් හිටගත්තා.

" සංදේශ් .. අතේ අසියෙ ඔයා මොනාද මෙනතට වෙලා කරන්නේ.. එන්න අපි යන් ගෙදර.." අය්යව දැක්ක ගමන් සේරම තරහමරහ අමතක වෙලා ගියා.

" ඔයා යන්න.. " කියලා අසිය මගේ අත ගසල දැමිමා. සංදේශ් ට උනන් කරන්න දෙයක් නොතිබුන නිසාම වෙන්නැති එයා බලාගෙන හිටිය.

" ඇයි මට යන්න කියන්නෙ ආ.. මත් කවුද තමුසෙගේ... ආව මෙනත යන්න කියන්න..කරුණාකරලා ගිහින් තගින්න අසියෙ වාහනේට.. මොනාද මේ බෝක්කු අස්සේ ඉදගෙන කරන්නේ..." මත් ටිකක් සද්දෙට ඇහුවම සංදේශ් තදකරලා මගෙ අතක් අල්ලගත්තේ මාව සත්සුන් කරන්න වගේ.

" ඒකි මාව දලා ගියා බත්..." මගෙ අතකින් ඇදල අරන් තුරුල් කරගන්න ගමන් අයිය බිදුන කටහඩකින් කියද්දී මට නිකන් මොනාද වෙලා ගියා..

" අය් .. යෙ.." හුස්ම ගන්න අමරුයි මට.. මෙයා බදන් ඉන්න විදිහට.. ඒ මදිවට එක අතක් සංදේශ් ඇදගෙන වගේ අල්ලන්.. පැහැදිලි ඊරිසියාව ඔක.

" මට උබ කියපු දේ අහන්න නිබ්බා.. අන්නිමට උනේ මට ජොබ් එකත් තැනි උන එක.." ඇඩුවෙ තැනත් ඒ ඇස් වල කඳුලු පිරිලා..

" කමත්තෑ අය්යේ.. උන දේ උනානේ..අපි යමු ගෙදර.. අම්මට අස හිතෙයි..." එක අතක් මනුස්සයා අල්ලන් මත් ඉතින් අතින් අතෙන් අයියව ඇදන් එන්න හැදුවත් එයා ආවෙ තෑ. මත් නිකන් මොකකටද මැදි වෙල වගේ.. මගෙ අත අතඇරපත් මනුස්සයෝ ..

" මට එන්න බෑ නංගී. මට අම්මට මුතදෙන්න අමාරුයි ." ඒ ගමන මගුලක් කියෝනවා.

" ඔයාට ගෙදරින් යන්න කලින් ඔක හිතන්න නිබ්බා.. මත් ඉන්නවනේ අපි යමු එන්න .. මත් වැඩට යන්නේ එන්නෙ මේ පාරෙන්.. ඉතින් ඒ එද්දී ඔයාව දැක දැක නොදැක්ක වගේ මට යන්න බෑ නේ.. ඔයා සහෝදරකම් අමතක කරාට මට නාමන් ඒවා මතකයි." අයිය කරේ මුනිවන රැක්ක එක විතරයි.

" යමු අය්යේ ." මත් කියද්දී එයාඔලුව වැනුවෙ හා කියන්න..

" සංදේශ් " මත් කතා කරේ එයා අල්ලන් ඉදපු අත දිහා බලාගෙන... ඒත් අත අතඇරියෙනෑ.. මේ මනුස්සයට මොනා උනාද ඒ පාර.. මත් අයියගෙ අත අතඇරියා.. එතකොටයි මගෙන් අතින් අත අහකට ගන්නෙ.. තනියම හිතා මේ පිස්සු මගුල එක්ක.

" ආ.. විහඟි මේ මගෙ අසියා.." විහඟි අයියගෙ දිහාම බලන් ඉන්නව දැක්ක මත් කිව්වා... එත් කෙල්ල වෙන කල්පතාවක..

" විහඟි.." බැරීමතැන මත් ආයෙම කතා කරා.

" මේ ඔයාගෙ අයියද මත්දි අක්කේ..." හරි අමුතු විදිහට අපෙ අසිය දිහා බලන් විහඟි ඇහුවම මට ඉබේටම බැලුනේ අපෙ අසියගෙ මුත... එයා බය වෙලා වගේ විහඟි දිහා බලාගෙන..

" ඔයාලා දෙන්න අදුරතවද ? මිට කලින්.. " මගේ ප්‍රශ්නේ මත් ඇහුව. ඒ එක්කම වගේ සංදේශ් වාහනේට ඇවිත් දෙර වහපු සද්දේට ගැස්සිලා ගියපු විහඟි ශට්‍ර් එකෙන් එලිය බලාගත්තෙ කදුලු පුරෝගෙන.

මේ වෙනකත් වාහනේ පිටිපස්සෙ දෙර ඇරන් විහඟි දිහා බලන් ඉදපු අසියා ඊටත් පස්සෙයි විහඟිගෙ එහා පැත්තෙන් වාඩිලුනේ.

මොතා තැනත් ලොකු ප්‍රශ්නයක් අත ලගයි වගේ හිතෙනව දැන් නම්...

ගෙදර ආපු ගමන් විහඟි වොශෂමි යන්න ඕන කියපු නිසා අපෙ තංගිට එයාව එක්ක යන්න කියලා අපි දෙන්නම මේ එලියට වෙලා බලන් ඉන්නේ අම්මගෙයි පුතාගෙයි තාඩගම..

ඉබ්තවයි බදුගන්නවයි එතන තව විකාරයක්.. බැරීම තැන ලාවට සංදේශ් ගෙ අත අල්ලලා මත් ගෙට එන්න කියලා ඉඟි කරලා මත් ගෙට ආවා.

සංදේශ් මගෙ පස්සෙන් ආවා.

" මත් තේ හදන් එන්නම්..තංගි දැන් එයි.." සාලෙ තනියම දලා යන්නත් බෑ වගේ..

" නමුසෙ අසියට තුරුල් වෙලා හිටිය හැටි. අපිවගේ චුට්ටක් තුරුල් කරගන්න හැදුවොත් තමා කවුරුහරි දකිසි අතේ පතේ ගාන්නේ..." අසි අසියෝ..

" ඉතින් අතේ.. ඒ අසියනෙ මගේ.." මත් ලගින් ඉදගන්න ගමන් කිව්ව.

" එතකොට මම.." බේරෙන්න වෙන්න දැන් නම්..

" ඔයත් බබෙක් වගේ අතේ..බදගන්න තේ ඕනේ එන්න එහෙනම්.." කියල මත් අත් දික් කරද්දී අම්මෝ මතමාල හිතා..

" උබව අපිට බරක් තෙවේ රත්තරතේ... ඉස්සර හිටිය වගේ ඉමු අපි. උබලා තාත්ත හිටිය නම් සතුටු වෙයි අද" සංදේශ් ගෙ ආසාව එතනින්ම හබක්.. අපෙ අම්ම ආව.

" අතේ.. මේ ලමය.. ගාතක්වත් ගියේ නෑ නේ..." අම්මා සංදේශ් දිහා බලාගෙන කියනවා.

" කොහෙ ගාතක් යන්නද.. ඔයාගෙ පුතා ආවතේ.." මත් කිව්වම සංදේශ් ඔරෝතව මට..

" ආ.. නව කෙනෙක් ආව හැබැයි.. " මත් සාලෙට ආපු විහඟිව ලගට අඩගහන ගමන් අම්මට කිව්වා...

" මේ කවුද මේ ලමයා..." අපේ අම්ම අහනවා.

" සංදේශ් සර්ගෙ නංගි .. විහඟි.." මත් කිව්වම විහඟි හිතා උනා...

" අතේ.... ඉන්න මත් තේ හදන් එන්නම්." විහඟිගෙ කම්මුලක් මිරිකපු අම්මා එහෙම කියාගෙන කුස්සියට ගියා..

" විහඟි අපේ නංගි ඔයාට වඩා බාල අවුරුදු තුනයි.මෙදපාර ඕලෙවල්.." මත් විහඟිට අපේ නංගිව අදුරගන්න උදව් කරා..

" එයා ඔයාට හොඳ යාලුවෙක් වෙයි ." මත් කිව්වා..

" නංගී... මොකද්ද අප්පා.. මේ ලමය එක්ක කත කරනවකෝ.."
මුත් සේරම තිකත් පිටිටු ගිලල වගේ බලන් ඉන්නවා. මත් විතරයි
කතා කරන්නේ ..

" එන්න විහගි.." ඒ ගමන අපේ නංගියේ කට වුට්ටක් පන
ගහලා. විහගිව අපේ නංගී කාමරේට එක්කරන් යද්දී අසියා
එයාගේ කාමරේට ගියා...

" මන්දී.." මෙව්වර වෙලා සද්ද තැනුව හිටපු සංදේශ් කතා
කරා..

" මි..." මත් එයා දිහාට හැරුන.

" මත් අපේ තාත්තට ඉක්මනටම කියනවා අපි දෙන්න ගැන..අපි
දෙන්න මැද්දට තව කෙනෙක් එන්න කලින්" එයා කියනවා.
එතකොට පිත්කි.. කියලා මත් අහන්න හැදුවත් කට පියාගන්න.

" කැමැත්තක්..." මත් කිව්වා.

තේ බිලා හුග වෙලාවක් කතා කර කර ඉදලයි අසිය නගෝ
ගෙදර යන්න තැගිටිවේ...

" සංදේශ් " ඩ්‍රයිවින් සිටි එකට ගොඩ උන සංදේශ් මත් කතා
කරේ ඇරලා තිබුන ශට්ට් එකෙන් ඇතුලට මුත ඔබාගන්න ගමන්..

" ඇස් වහගන්නව පොඩ්ඩක්.." මත් විහගි දිහා බලලා කියපු
සැනින් කෙල්ල අත් දෙකෙන්ම ඇස් දෙක වහගන්නා...

හැරිලා විහගි දිහා බලන් හිටපු සංදේශ්ගේ බෙල්ල හරියට වුට්
කිස් එකක් දුන්නේ ගේ දිහාම බලාගෙන. බැරි වෙලාහරි අම්මා
ආවොත් කිස් තෙවේ ගෙදරිනුත් දෙට්ට බහින්න වෙන්නේ...

සංදේශ් මත් දිහා බැලුවේ ගැස්සිලා වගේ..

"අයිසව බදගත්තු එකට හරියන්න දුන්නේ... දැන් පරිස්සමට යන්න මෝඩ ලමයෝ.." කොන්ඩේ හොඳටම අවුල් කරලා එහෙම කියපු මම ශට් එකෙන් ඔළුව අහකට ගන්නා...

මුත් ඇදුන භිතාවෙන්මයි එයා වාහනේ ගේටි එකෙන් එලියට දැමීමේ.....

දැන් අයිසත් ඉන්න එකේ පාළුවක් නෑ...

අද රෑ කෑම නම් ඉස්තරම්.. අපෙ අම්මා තංගිටයි මටයි මේ තරම් රසට උයල දුන්නෙම නැද්ද මන්ද.. ඒකට අයිස ආපුවහම. ඒ අනිත්තුත් අසාදරනේ මේ අහිංසක අපිටමයි.

දැන් ඕක කියන්න ගියොත් අනිවාරෙන්ම කියනවා උබ දකින්නෙම ඇදයක්නෙ කියලා. ඕක අහගන්න ඕන නැති නිසා මන් කට පියන් හිටිය.

" අය්යා..." වෙලාවක් බලලා මන් අයිසගෙ කාමරේට ඊංගුවේ විහඟි ගැන මෙයා දන්නේ කොහොමද අහන්න..

" එන්න ලොකු..." කියපු සැනින් මන් ඇදට පැනලා කකුල උඩට අරන් ඉදගන්න.

" කතා කරන්න ඕනා.. මේ වෙනකන් උන දේවල් දැනගන්න ඕනා.. තමුසෙව මෙහෙට එක්කරන් ආවෙ මම නෙ ඒවා මම දැනගන්න එපැයි.." තැත්නම් ආයෙම අතුරුදහන් උනොත්.

" ඒකේ මොනා ආයෙන් අහල දැනගතද බත්.. මිශෙල් හිටියා.. ඒ #ස ගැනී යන්න ඕන උනාම කිව්වේ ජීවිතේට ඔයාලෑ ගෙදරින් මාව පිලිගන්නෑ මනුක. කිසි සතුටක් නෑ මේ ජීවිතේ කියලා.. අත්තිමට මාවත් හුරගෙන කාලා තැත්තටම තැනි කරලා යන්න ගියා...උන තරකම දේ ජොබ් එක ගහල ගියා.." අයිස කියාගෙන

කියාගෙන යන්නේ තාමත් කේන්තියෙන් පාටයි.. ගහසිද දන්නා
මටත් ඔය මොකකින් හරි...

" ඒ ඇයි... ජොබ් එකට මොනාද උනේ..." මත් ඇහුව.

" ණයක් ගන්න. ඒක ගෙවාගන්න හුගක් කල් ගියා. දැන්
කටමුලටම හිර වෙලා මත් ඉන්නේ මේ... " මුත් කසන ගායට
කරන්න වැඩ.

" ණය නම් කොහොම හරි ගෙවාගන්න පුළුවන්නේ.. ඒක නෙවේ
විහඟි.. එයා ව ඔයා දන්නවද..? " මත් හොඳට බැලුවේ අසියගේ
මුත.. ඒ ඇස් ගැස්සුනා.. මොකක් හරි හොරයක් තියේ...

" ත්.. තැ.. පිස්සුද අදමයි දැක්කේ..." මට ඉබේටම ආවේ
කටකොතට හිතාවක්..

" නම අහපු ගමන් දුඬිය දුපු තරමයි. වචන පැටලෙන හැටි
දැක්කම මට තේරෙනවා යාලුවෙක් විතරයි කියලා.." හිතුව මදි
මගෙ ඇත්ටතාවෙන් බේරෙන්න.

" අයියා.. ඇත්ත කියනවා මට... මත් දැක්කා අද දවල් ඔයාලා
හැසිරුන හැටි.." මුතට එබ්ලා මත් ඇහුව.

" තමුසෙ වදයක් බත්.." මගේ මුත අහකට තල්ලු කරල
කියනව ඒ පාර.

" වදයක් කියලා අදද තේරුනේ.." බෑ බෑ.. කොහොමහරි
දැනගන්නම ඕනා..

" කියන්න අසියේ.. තැත්තම් මම අම්මට කියනවා ඔයා විහඟි
එක්ක යාලුයි කියලා..." අසියා තව බය උනා... මට හිතුනා.. මට
හිතුනා මොකක් හරි හුටප්පරයක් තියේ කියලා...

" ටිකක් හිමිට කතා කරපන්නෝ බත්.." බැරීම තැන කියනවා..
ඔව් මටත් තේරුනා මත් ඒක හුගක් සද්දෙට කිව්ව කියලා...

" ලොකු.... තාම ඇහැරන්ද.. කරුණාකරලා අසියට කරදර නොකර ගිහිත් නිදගන්න මාව ඔතනට ගෙන්න ගන්නැතුව.." අපෙ අම්මා කැගහද්දිසි මටත් ඒක තේරුනේ.. දැන් ඉතින් සේරම හබක්..

" හා.... අම්මා.. ඉදහන්කෝ මත් විහඟිගෙන්ම අහගන්න සේරම..." අම්මට හා කියලා සද්දේ අඩුවෙන් අසියට කියලා කාමරෙන් එලියට එන්න අසියයි ඉස්සරහට තිබ්බේ. අසිය මැද්දට පැත්තා...යන්න නොදී.

" නංගී.. මම ම කියන්නමි. සේරම කියන්නමි. අතේ විහඟිගෙන් මුකුත් අහන්නෙපා. එයා හුගක් බලන් ඉදලා නංගී.. ප්ලීස්.." මීට වඩා හොඳයි මාව කැවනමි.. තව අවුස්සනව තියාගෙන. දැන් නම් හෙට වෙනකත් ඉන්නම බෑ වගේ. මේක දැනගන්නකත් අද තිත්දක් නෑ...

" කියන්න එහෙනමි.. සේරම කියන්න.." තැගිටිට මත් ආයෙම වාඩිඋනා..

" විහඟිව මුලින්ම දැක්කෙ බස් එකේදි නංගී.. එයා ක්ලාස් යනවා ඒලෙවල් වලට.. එතකොට මත් බෑත්ක් එකේ ජොබ් එක ගත්තු අලුත. ඒ කාලේ හරිම ලස්සනයි බත්..." ඒ ගමන තනියම භිතා වෙනවා.. මත් ඉතින් ඒවට හාදු කරේ නෑ..

" පලවෙනි දවසෙ හම්බුනා.. ඒත් කතා බහ කරේ නෑ.. සීටි එකකට තිබ්බේ මගෙ එහාපැත්තෙ එක විතරයි.. ඇදන් හිටියේ කොල පාට ගවුමක්.. කොන්ඩෙන් කඩා දලා මාරම ලස්සනයි .. එයා ඇවිත් ඉදගන්නෙ මත් ලගිත්... එදු නමා පලවෙනි දවස ඒ රූපෙ දැකපු. හදවතටම කිදුබැස්ස රූපේ... ආයෙත් හරියටම සතියකට පස්සෙ එදු දවසෙම එයාව දැක්කා මත් තැගපු බස් එකේදිම.. ඒ දෙවෙනි දවස.. එදු නම් භිතාවකින් විතරක් එන්න උනා.. තුන් වෙනි දවසෙ නමා අපි අඳුරගන්නේ..." අසියා කියන්නේ ලස්සන භිතාවක් මුනෙ පුරෝගෙන.

" ඉතින්.. මතෝ ගහන්නැතුව කියහන්. හෙට වැඩට යන්න ඕන මම..." එකොලහත් පහු වෙලා..

28 කොටස

" එද මාර වැස්ස දවසක්.. බස් ස්ටෑෆ් කියල මත් දැනගන්නෙ පස්සේ.. හෝල්ට් එකට වෙලා හිටියා හිටියා බැරීම තැන මත් පයින් ඉස්සරහට ඇවිදන් ගියා.. ඒ යද්දී ක්ලාස් වගයක් ඇරිලා එතන ලමයි ගොඩයි.. වැස්ස පායල උනත් ලාවට පොදයක් තිබ්බේ. මාව දැකලා වෙන්නෝන කෙල්ල දුවන් දුවන් ඇවිත් හාසි ගැවා .. මත් පුදුම උනේ.. ඒ කෙල්ල එහෙම ඇවිත් කතා කරයි කියලා කොහොමටවත් නොහිතපු නිසා.. අනික දවස් දෙකයි දැකලත් තිබ්බේ..." මට ඉතින් ෆිල්ම් එකක් වගේ මැවෙනව සිත් එක..

" එද තමි ඇති තරම් අපි කතා කරා.. ටැක්සි එකක් දුන් ගෙදර එතකන්ම හැම දෙයක් ගැනම අපි කතා කරා අදුරගන්නා.. එයා ටැක්සි එකෙන් බැහැල ගියේ තමිබර් එක මට දීලා.. එදයින් තම කතාව පටන් ගත්තේ... විහඟි ඒලෙවල් කරලා ඉවර උනයිත් පස්සේ හම්බෙන්නම උනේ නෑ.. ඒත් කෙල්ල නිතරම මාත් එක්ක ෆෝන් එකෙන් කතා බහ කරා... එයාට තෙවේ මටයි එයාව මගඇරුනේ..." අසියා මුත බිමට බර කරගත්ත..

" මොනාද උනේ..." දැන් තමි ඉවසීමක් නෑ මට...

" මට මිශෙල්ව හම්බුනා ආයෙත්.. ඉස්කෝලේ කාලේ ඉදපු කෙල්ල ආයෙත් මගේ ලෝකෙට ආව නංගී.. විහඟිව උනත් මුත ගැහෙන්නෙවත් තැනි උනාම නිතරම දකින මිශෙල් ගාව මගේ හිත තතර උනා.. විහඟිගේ කෝල්ස් ආත්සර් කරන්නැති උනාම එයාව මගාරිතව එයාට දැනිලා එයා ඇඩුව නංගී.. මගෙ කෙල්ල.. එයා මත් වෙනුවෙන් හුගක් බලන් හිටියා.. අන්නිමට එයා මට කෝල් කරේ රට යන්න කලින් දවසේ .. අයිය පරිස්සමට ඉන්න.. ලස්සන ජීවිතයක් පටන් ගන්න.. මත් මේ රටින් යනවා.. මත් තාමත් ආදරෙයි ඉස්සර මතක වලට වගේම ඔයාට.. කියලා විතරමයි එයා කිව්වේ..." අයියගේ බිමට බරකරන් ඉදපු මුත නිසා මත් දැක්කෙ තෑ එයා අඩනවා.

ඒත් ඒ අතකට ඇවිත් කදුලු බිංදුවක් වැටෙද්දී මට හීල්ලුනා...

" අයියා.. කෝ මේ බලන්න.." මත් එයාගේ මුත කෙලින් කරලා කදුලු පිහිදැමිමා.

" නංගී.. ඒ කෙල්ල හරි අහිංසකයි බත්.. මත් කොහොම ඒ වගේ දෙයක් කරාද කියලයි මට හිතාගන්න අමාරු.." අයිය කියනවා...

" ඔයා කියන්නේ විහඟි හිත හදාගෙන කියලද අයියා..." මත් ඇහුවා...

" ඔව් අනිවාරෙන් එහෙම වෙන්න ඕනා." අයිය කියනවා...

"නෑ... මත් නම් කියන්නේ විහඟිගෙ හිතේ කොතක හරි ඔයා ඉන්නවා අයියා.. මත් අද ඒ ඇස් වලින් ඒක හොඳටම දැක්කා.. අනික ඔයා කරපු වැඩෙ මත් නම් කියටවත් අනුමත කරන්නෑ... අපි ආදරේ කරන අයව රිද්ද්ද්දී දැනෙන වේදනාව දැනෙන්නනම් ඒක විදලම තියෙන්නෝන.. ඔයාට දැනෙනව නේද ඒ වේදනාවෙ තරම.."

" ඕනවටත් වැඩියෙන් තංගී... මත් විහඟිගෙන් ඇත් වෙලා ඉන්න උත්සහ කරන්නමි.." මත් හුසමක් අනඇරියා..

" එපා එහෙම කරන්නෙපා. එතකොට ඒ කෙල්ල පවි.. එයා තාමත් ඔයා වෙනුවෙන් බලන් ඉන්නව නමි ඒ කෙල්ල තව විඳවනවනෙ අයිියා.. මත් විහඟි එක්ක කතා කරන්නමි." මත් කිව්වා..

" මොනාද කතා කරන්නේ...." ඒ පාර අහනවා.

" ඔයාට ප්‍රශ්නයක් වෙන්නෑ බය වෙන්නෙපා. ඒක මත් බලාගන්නමි..." මත් කිව්වේ තැගිටින ගමන්.

" ඔයා කතා කරලා ඉවර නිසාද තැගිටිවේ.. ඒත් මට කතා කරන්න නියතෙව්ව නමි එහෙමි පිටිත්මයි ." මත් ඇස් හීනි කරලා අයිිය දිහා බැලුවේ ඒ මොනාද අහන්න වගේ....

" විහඟිගෙ අයිිය සංදේශ් ගෙයි උබෙයි නියන හුට පටේ ගැන.." මලහත්තිලව්වයි.. සැකයක් පහල වෙලාවගේ...

" ඒව පස්සේ.. ගුඩිනයිටි.." කාමරෙන් මත් පටගාලා පැනගන්නා.. දැන් ඉනිත් හෙට ඔය ප්‍රශ්නපත්තරේට උත්තර බදින්නෙපැයි...

කාමරේට ගිය ගමන් මත් අතට ගන්නේ මගෙ අලුත් යාලුවව.. සංදේශ් ගෙ ෆෝන් ගිෆ්ට් එක...

එයා ඉනිත් ඇගෙන් බේරෙන්න කියලා තැග්ගක්වත් දෙන එකක් ඇ දෙන්නේ තැග්ගක් උතාට හොදම දේ දෙනවා... ෆෝන් එක නමි එලකිරි.

මත් කෝල් එකක් ගන්නා මුඩ් ෆික්ස් කරන්න මරු අගුරු වලට.. අගුරු තෙවේ ඉරිගුද ඉගුරුද මන්ද. .. සොරි වෙන්නෝන. ඉරිගු හරි ඉගිරු හරි අගුරු හරි ඉරිගු හරි ඕන ලබ්බක්...

" හෙලෝ.. මත් වැඩක්." ඉඳලා ඉඳලා කෝලක් ගන්න මද

" ඔබගේ ප්‍රියයන් ප්‍රනම රාජකාරිය කරගන්න අමතක කරන්නෙපා..." මත් සාන්ත දුන්න තීන්ත කුප්පිය වගේ කිව්වා...

" ආ.. ගන්න එක හොඳයි.. හෙට පොල්ගහවෙල යන්න වෙනවා.. ලැස්ති වෙලා එන්න.. " ඔය බලහත්කෝ..

" ඔබ්බේ ටයිම් එකයි මේ ටයිම් එකයි පටලවගන්නෙපා හරි.. ඔබ්බේ ටයිම් එකේ ඔව් කතා කරන්න. දැන් පර්සනලි දේවල්.." මත් කිව්වා...

" උබ එක්ක මොන පර්සනලිද බත්.. හෙට උදේ වෙද්දී පත්තරේ මුල් පිටුවෙ නියෙයි ඔවා... මොකද කැගහන්නේ ගමටම ඇහෙන්නේ.." මේ මිනිසා මාව වාට්ටු කරන හැටියක්..

" හා.... තමුසෙ එක්ක ආයෙ කතාවක් තැ.." මත් කිව්වා.

" මිමිමි..... කවද විතර වෙනකන්ද..? " බලහත් ඒකත් විහිළු ...

" මාව විහිළුවක්ද ආ..." මත් ඇහුවා.

" නිකත්ම විහිළුවකුත් තෙවේ හැබැයි.." බෑ මේක හරියන්නැ...

" හරි හිතා.. ඔන්නැ එහෙත්ම මාත් එක්ක කතා කරන්න.. තමුසෙට කොහොමත් හරියන්නේ අර පින්කිවම තමා..බැඳගන්නව ඒකිවම..." කටට ආපු ටික අතඇරියා..

" හා.. ඒක මත් බලාගන්නමි.. හෙට ලෑ..." කටි කරා.. ඔන්නැ ඕකා එක්ක කතාවක්.. හා කියලත් කිව්ව තේද යකෝ.. කටක් තෙවේ ඒක නමි..

මේ අහිංසක මගේ ජීවිතෙන් එක්කනෙ මේ හැංගිමුත්තු කරන්න දගලන්නේ...

දෙලහ පහු වෙලා.. මේ පාත්දර ගාතටත් මොනා කරනවද දන්නෑ
වැඩ වැඩ ගගා. පිත්තිව තලෝතව එහෙම ද දන්නෑ.. මට වැඩක්
නෑ මොනා කරත්...

හයට එලාමි එකයි..

හයයි පහට එලාමි එකයි...

හයයි කාලට එලාමි එකයි..

හයා මාරට එලාමි එකයි..

ආයෙම හතට එලාමි එකයි..

හතාමාරට එලාමි එකයි..

ඒත් ඇහැරුන්නැත්තම් අත්තිම තුරුම්පුව. අපේ මැනියෝ..

අටට තැගිටින්න එලාමි පේලියම නියලා මත් නිද්දේදී එකයි
වෙලාව..

එලාමි එකක් තෙවේ දහයක් පහලොවක් තිබ්බත් ඒ කටහඬ
තැනුව මට ඇහැරෙන්නෙ තැනි තරම්.. අම්මගෙ කටහඬ ඇහෙද්දීයි
මොලේට සිග්නල් එක යන්නේ දැන් ඇහැරියාත් තැත්තම් උබට
ගුවි කාලා තමා තැගිටින්න වෙන්නේ කියල.. බැදපු දුක අම්මගෙ
ඩියුටිය සංදේශ් ට කරන්න වෙයිද කියනෙකයි නියන එකම බය.

ඒ තැගිටිටට පස්සේ විතාඩි ගානෙත් ගාතට වැදෙන එලාමි ටික
ඕෆ් කරනෙක තමා එපාම කරපු වැඩේ.

" චතුරේ නලා...

චතුරේ නාලා තෙත කොත්ඬේ කඩාලා..

මල් ඉඟිරුනු චිත්තේ ඇදලා.. " නෑ ඒක සෙට් නෑ... නාලා ඉවර වෙලා කොත්ඬේ පිහිඳන ගමන් මම කන්නාඩිය ඉස්සරහට වෙලා කිව්වා තැනට ගැලපෙන සිංදුවක්...

" රත් කොතලේ ඇගෙ උකුලෙ තියාලා..

මගෙ සුරංගනී.. කොහෙද යන්නේ තිනම සලාලා..." නාලෙට ගැලපෙන ඩාත්ස් එකක් දුනගමන් මත් පහලට සම්ප්‍රාප්ත උනේ...

" ඔය පේන්නැද්ද පුනේ.. " හක්කපටස් කිව්වදු.. මේ පුතා කොසි වෙලේද මෙහෙ ආවෙ. මත් දන්නෙවත් නෑ...

" පේනවා පේනවා ආන්ටි.." මගෙ දිහාට අමුතු ජරා බැල්මක් දලා එයා අපෙ අම්මට කිව්වා...

" මරු සිංදුව.. ඒකට ගැලපෙන ඩාත්ස් එක හැබැයි..." අම්මා එහාට මෙහාට වෙනකත් ඉදලා කනට පාත් වෙලා කියනවා.

" ස්තූතියි..." කියලා මත් ගස්සන් ආවෙ එයාටත් කලින් වාහනේට.. ආවට මොකෝ ඒ බඩකඩිත්තුව ලොක්.

උදේ කියලා බල බල ඉන්නැතුව මේ මනුස්සයා අපෙ අම්මට කියලා තේ එකකුත් හද්දවත් ඒක දෙසාබාලා එලියට එනකනුත් මත් මෙනත හිටගෙන ඉන්නෙපැයි.

ඇයි මත් එයා එනකත් ඉන්නේ මත් ආවා හෝල්ට් එකට. දැන් තමා මැත් එලියට බැහැල තියෙන්නේ ඒ කියන්නේ.. පිට පිට සංදේශ්ගෙන් කෝල්ස් ආවත් මත් තෙවේ ඇහැක්වත් ඇරල බැලුවේ.

මත් අද ත් සංදේශ් ලෑ ගෙදර.. සර් අණ දෙනකන් ඔරිස් යන්න තහනම්.. ඒ පැත්තෙ ගියපු කාලයක් මතක තෑ මට. පස්සෙ වෙලාවක ගිහින් එන්නෝත ඒ පැත්තෙ.

" අක්කා....." ඕන් මගේ තෑනන්ඩි. ඔලුව දූලා කතා කරේ විහඟි.. ඔය දෑත් එන්නේ අසියගේ මොකාක් හරි දෑතගන්න කියලා දන්න නිසා ආසිල් සේරම වහලා දූලා මත් විහඟිට අනෙත් එන්න කිව්වා ඇතුලට.

" මන්දි අක්කා වැඩක්ද..? " අහගෙන විහඟි ඇතුකට ආවේ..

" තෑ නංගි.. මොකෝ.." අහලා කටගන්න හම්බුන්නෑ සංදේශ්ගේ වාහනේ ගේට් එකෙන් ඇතුලට දූත සද්දේ...

ඒ එක්කම බර අඩි නිය නිය මාර වේගෙන් අඩි සද්දේ කත ලගම ඇහෙද්දී මට බැලුනෙ දොර දිහා...

සංදේශ් ආපු විදිහ දැකලා මට තැගිට්ටුනේ ඉබේටමයි...

ඒත් අඩියට දෙකට මත් ලගට ආපු එයා අනෙත් ඇදලා ලගට අරන් විසික් වෙලා යන්නම කනේ පාරක් දුන්නේ මත් ගිහින් විහඟිගේ ඇගේ වැදිලා තතර වෙද්දී..

29 කොටස

" අයියා....." විහඟි සද්දෙට කැගැහැවෙ හිටත් ඉන්නවත් පතක් තැනි මාව වාරු කරගන්න ගමන්..

කදුළු සට සට ගාලා වැටෙන්න ගද්දී මත් කරේ කම්මුලත් අල්ලන් බිම බලාගෙන හිටපු එක. සංදේශ් දිහා නම් ඔලුව උස්සලා බලන්නැමයි.. මාව කසි මේ මිනිහා. සේරටමත් වඩා දුක හේතුවක් මත් තොදන්න එක. මට පාර හුගක් ඊදුනා. හිතාගන්නැකි එයාගෙ කේන්තියෙ තරම.

" කරුණාකරලා තමුසෙ යනව මෙනෙන්න.." කවදුවත් තැනුව සංදේශ් තංගිට ' තමුසෙ ' කියලා කතා කරද්දී විහඟි ගැස්සුනා.

" මත් එකපාරක් කිව්ව තේද..." ආයෙම සංදේශ් තංගිට කියද්දී තංගි මාව අහකට කරා.

තංගි ගියපු ගමන්ම සංදේශ් මගෙ අනේ වැලමිට හරියට ටිකක් උඩින් අල්ලලා ඇදල ගන්නේ එයාගේ ඇගේ ගැවී තොගැවී මාව තතර වෙන තරමට. මට බයයි ඒ ඇස් කෙලින් බලන්න. ඒ නිසාම මත් මුත බිමට බර කර හිටියා.

" තමුසෙගෙ මොලේ හොඳ තැද්ද අතත අම්මයි මායි කලබල වෙලා උබව හොයනවා උබ මොන මගුලක්ද මෙනතට වෙලා කරන්නෙ. වාහනේ ලග හිටපු එකී මත් එලියට එද්දී තැ.. මොකක් හරි උතාද කොහෙට හරි ගියාද දැනගන්න කෝල් කරාම ඒ මගුල උස්සන්නැ. උබට ෆෝන් ඕන තැ අල්ලා විසික් කරපන් ඕක. හදිස්සියකටවත් වැඩක් තැත්තම් මොකටද ෆෝන් එකක්. පිස්සුවෙන් වගේ උබට හෙව්වේ..

උදේ පාන්දර ලේ ටික පිවිටගත්තු එක විතරයි උනේ.. "

මත් නොබැලුවත් මොකද එයා ඒ ටික කිව්වෙ මගේ මුතටම එබ්ලා..

මත් හිතුවෙ තෑ එයාලා කලබල වෙයි කියලා. මත් එහෙතමි පිවිනේටවත් එහෙම දෙයක් කරන්නෑ... අනේ මට දුකයි .

මගෙ අත ගසලා දලා තල්ලු කරලා එයා යන්න ගියා...

මත් මෙනත ඉදන් මොනා කරන්නද මාත් පස්සෙන් දිව්වා ..

" සංදේශ් අනේ.. අනේ අහන්නකෝ...තතර වෙන්නකෝ පොඩ්ඩක්.." වේගෙන් වේගෙන් පඩිපෙල නගින එයා පස්සෙන් මත් එහෙම කියන් දුවන් ගියේ...

එක වචනයක්. එක වචනයක් කතා කරේ තෑ.. ඇස් දෙක රතුව රතු පාටයි. පුදුම තපුරුකමක් මේක. ඔව් ඉතින් මාත් කරේ මාර වැඩක් නේ. තපුරු නොවී හිටියොත් තමා පුදුමෙ.

" මන්දි දුව ඇයි ඔය..? " මහේන්ද්‍ර සර්.. එයා පහල ඉදන් පඩිපෙල දිහා බලාගෙන කතා කරද්දී. ඒක ඇහුන්නැති ගාතට සංදේශ් හැරිලවත් නොබලා යන්න යද්දී මත් පහලට ආවා.

" සර්...." මහේන්ද්‍ර සර් ගාවට ගිහිත් මත් කතා කරා.

" ඇයි මන්දි. මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක්ද..? " දැන් මොනා ද දෙන උත්තරේ කියල මත් කල්පනා කරේ.

" සර්.. මත් මේ නිවාඩුවක් ඉල්ලගන්න සංදේශ් සර්ගෙන් අහ අහා හිටියේ..." ප්‍රශ්නයක්ද අහපු මනුස්සයට මත් මෝඩයෙක් වගේ බොරුවක් දිගඇරියේ මට ඉක්මනට මෙනතින් යන්න ඕන වෙලා නිබුන නිසා.

" ඇසි පුතා නිවාඩු දෙන්න බැ කිව්වද.." දැන් මොනා කියන්නද.. එක බොරුවක් කිව්වම බොරු සියක් කියන්න වෙනවලුනෙ..

" අහ්.. ඔව් නෙ සර්.." අහක බලාගෙන මත් බොරු කිව්වේ මේ මනුස්සයටවත් මුත දීගන්න බැරුව.

" එහෙමද.. කමක් නෑ මන්දි දුව නිවාඩුවක් ගන්න. මත් පුතාට කියන්නමි.." පුතාට.. ඔය පුතාට කිව්වොතින් තමි නිවාඩු නෙවේ උබ වැඩට එන්නෙපා මත් අස් විමත් ගෙදරටම එවන්නමි කියයි..

දැන් මොනා කියන්නද. තව බොරුවක් එහෙම...

" හරිසර් තැත්කිව්..." ඒ ටික කියලා මත් ඉක්මනට ඔරිස් රුමි එකට ආව.

විහඟිව දැක්කෙන් නෑ.. ඒ ලමයන් මත් නිසා බැනුමි ඇහුව.

අද තමි වැඩක් කෙරෙන දවසක් නෙවේ නිසා මත් ඩෙස්ක් එකට ඔලුව ගහගෙන ඉදලා දවල් වෙලා ගෙදර එන්න තැගිට්ටා.

" සර් මත් ගෙදර යනවා. " කියලා සංදේශ් ට මැසේජ් එකක් දැමිමා. දැන් වරෙන්කෝ පුලුවන්නමි රෙද්ද උස්සන් සර් සර් ගානෙකට. පුපුරන්න බලාගන්නා ගමන් නෙ.

මත් ගෙදර ඇවිත් බලද්දින් මැත් ඔන්ලයින් හිටියෙ නෑ.. ඒකෙන් උනේ අම්මටත් බොරු කියන්න උන එක.

" ලොකු.. මොකද්ද ආ අර උදේ කරපු විකාර වැඩේ...අර ලමයයි මාසි කලබල වෙලා තමුත්ව හෙව්වේ..." අම්මා ඇගට කඩත් පැන්නේ ගෙට අඩිය තිබ්බ ගමන්.

" ඉතින් අම්මා.. සංදේශ් සර් පරක්කු නිසා මත් ගියා ." ගානක් නොගෙන මත් කියල දැමීමම අම්මා ගිනිපිබිනවා. දිය දහය එකේ අග්නි වගේ..

" මත් ගියා නමා.. කියල යන්න බැරි උතාද ගෙට ඇවිත්.. අපිවත් බයකරලා .. අර ලමයා හොයපු තැනි තැනක්තෑ .. බැරීම තැන ගියේ ගෙදර ගියාද දන්නෑ මම බලන්නම් කියලා. ගියාට පස්සේ ආන්ට් , මන්දි ඉන්නවා කලබල නොවී ඉන්න කියද්දිසි ඇගට ලේ ටිකක් ඉනුවේ.. උබනම් මෝඩගහක්.." අර යකාට මෝඩ මන්දි උන මම ගෙදරට මෝඩ ගහක් වෙලා ඒ පාර.

අම්මා කියපුවගෙන් මට අත්තිමට හිතුවේ.. අනේ මට එයා එව්වර ආදරේද කියනෙක. ආදරේ වැඩි කමට හොඳ ශෝට් එකකුත් හම්බ උනේ ඔය

මත් කාමරේට එන්න හැරුනා..

" ලොකු .. ඔය ෆෝන් එක කාගෙද.." හරි ඉවරයි... එයත් හිටියට CCTV එක දුන් ඉන්නේ වට්ටම. අම්මා අද හරියටද දැකලා තියෙන්නේ.. ' අම්මේ සංදේශ් අරන් දුන්නා ' කියලා කියන්න ඇ. එතකොට තව ප්‍රශ්න.

" මත් ගන්නා .. මගේ ෆෝන් එක වැටිලා කුඩු උන නිසා..." මත් කිව්වම අම්මා ඒක පිළිගන්න උනත් අපේ අයිස මත් දිහා බැලුවේ ඇස් හීනිකරල.

කාමරේට ආපු වෙලේ ඉදන් මත් කරේ නිදියන එක.. වැදුන පාරේ සැරට මුත පැත්තක් තඩ්ස්සි වෙලා.. යක්ශ මනුස්සයා පැත්තා ගැහුවා.. ඔයින් බේරුනා ඇති. අත්ඩක් කඩන්නැතුව...

රැට කාලා ආයෙ නිදි..

" ලොකු... අද වැඩට යන්නෙ නැද්ද.. පරක්කුයි ඔයා.." අප්පට..
කියන්න අමතක උතා නෙ අද නිවාඩු කියලා...

" අද නිවාඩු මම.. දහයට විතර ඇහැරවන්න..." ඇද පල්ලේ
නිබ්බ බෙඩි ගිටි එකත් අහුලන් ඒක ඔලුව ඉදන් වැහෙන්න දුගෙන
කොට්ටෙ තුරුල් කරන් අනිත් පැත්තට හැරිලා ආයෙ නිදි.

දහය කිව්වට ඊට කලින් නැගිට්ටා තවයට විතර...

ඒ බලද්දි සංදේශ් ගෙන් කෝල් නොගයක්. අද මේ මනුස්සයා
මාව කතවා මත් දන්නවා.. දැන් ආයෙම අරන් බයිනෙව්වා
ආසාවෙන් අහන් ඉන්නවට වඩා හොඳයි එයාට ඕන වෙලාවටම
ගන්නකන් බලන් ඉන්න එක.

නෑ නෑ එහෙම හිතලා විතාඩි පහක් යන්න ගියේ නෑ.. කෝල් එක
මැත්ගෙන්...ආයුග නම් බොහෝම පාටයි.. මේක තව ටිකක් වෙලා
ආන්සර් නොකර හිටියොත් මගේ නියත ආයුග ටිකක් කෙටි කරයි
මේකා...

මත් ඉක්මනට ආන්සර් කරා.

" නමුසෙ තාම නිදිද අයිසේ..." මේකා කොහොමද දැනගන්නේ
මත් තාම නිදි කියලා...

මත් ඇදෙන් ඇගිටලා ඉදගන්නා.

" නෑ.. නැගිටලා ඉන්නේ.." මත් කිව්වේ අවුල් වෙලා නියත කොන්ඩේ හදගන්න ගමන්..

" ඔව් මට කටහඬෙන් තේරෙනවා නැගිටලා හුගක් වෙලා කියලා..." බොරු කියන එකෙන් සීමාවක් නියාගන්න කියන්නේ ඒකනේ.

" හරි හරි දැන් නැගිට්ටේ..." මත් ඕනවට එපාවට කිව්වා...

" තමුසෙට ඕන ඕන වෙලාවට වැඩට එන්න මේක අම්මගෙ අප්පගේ බුදලේ කියල හිතුවද..." අම්මගෙ අප්පගෙ බුදලේ කෙසේවෙතත් මිනිහගෙ බුදලේනෙ... ඔව් කියන්න ගියේ නෑ මේ යකාමාක් වෙලා ඉන්න වෙලාවේ ..

" මත් අද නිවාඩු." කියාගෙන මත් ඇදේ පෙරළුනේ...

" කාගෙන් අහලද තමුසෙ නිවාඩු ගන්නේ.." බොගෙ අප්පගෙන් කියන්න කටට ආවත් මත් මගේ කට පාලනේ කරගන්න උපරිම ට්‍රයි එකක් දුන්නා.

" මට සනීප නෑ.. " දැන් තමි බොරු ඉබේටම කියවෙනවා... ඇති ලෙඩකුත් නෑ...

" ඒ ඇයි..." ඉදහන් කරන්න වැඩක්.

" ඊයෙ මොකෙද්ද වල් සතෙක් ඇවිත් මගෙ කනට ගැහැවා.. ඉතින් දැන් උන.." වල් සතා..

" මොකද උබ වල් සත්තුන්ගෙන් ගුටි කන්න ගියෙ ඉතින්.. ලෑස්ති වෙලා ඉන්නවා උන තමි බේත් ගන්න යන්න.. ඒ ගමන් වැඩකට යන්න නියනව.." කටි කරා...

දැන් බොරුවටවත් ලෙඩක් හදගන්න එපැයි.. අනේ මාවිටු.

" දැන් වැඩට යන්න කියල කොහෙ යන්නද මේ..." මාව දැක්ක ගමන් අම්ම අහනවා.

" අර මනුස්සයගෙන් පුදුම වදයක්. ලැස්ති වෙන්න කිව්වෙ මොකක් ද මන්ද ලබ්..." ඔප්ප් කට තොගෙ

" මොකද්ද.. කවුද මනුස්සයා අර පුතාද..? "

" මත් දන්න පුතෙක් නෑ..." මත් කුස්සියට ගියා..

" කට මේකිගේ..." අම්ම මගෙ පස්සෙන් ආවෙ එහෙම කියාගෙන.

සංදේශ් ඇවිත් හෝත් කරපු ගමන් මත් දිව්වා.. වාහනේට තැග්ග ගමන් එයා බැලුවේ මට උතද කියලා...

" බොරු ලෙඩ..." කියාගෙන වාහනේ පාරට දැමීමේ.

මම තෙවේ මුතුවත් බැලුවේ...

" කාලා යන්ද.." අහනව ඒපාර.

" මත් කාලා ආවේ..." කියලා මත් අහක බලාගන්නා...

" දැන් ඇති තේ ඔය තරහ වෙලා හිටියා.." මේක යකෝ.. එයාම බැන්නා ගැහැවා යාලු කරගන්නා.. තිකත් මත් තරහ උතා වගේ අහන්නේ...

" හරි හරි.. එවලෙ කේන්ති ගියා.. තමුසෙන් මෝඩ වැඩ කරද්දී සීමාවක් නියාගන්නවා එතකොට හරිතේ..." මත් තමා මෝඩ.. හැමෝම කියන විදිහට.

" හා.." අහක බලාගන්න මත්.

" බැහැල එනව දැන්..." බැනුම් අහන්න බැරිකමට මත් වාහනෙන් බැස්සේ...

පොඩි හොටෙල් එකක්..

පොඩි සැකයක් ආපු නිසා මත් සේරමට කලින් කරේ වොශාමි එකට රිංගපු එක. හරි බඩු බතිස්... මේ වෙලාවේ වෙන්නෝන තරකම දේ වෙලා.. දැන් කොහොමද මත් මෙනතින් එලියට යන්නේ.. සංදේශ් .. බෑ අයි යෝ එයාට කටක් ඇරලා මත් කොහොමද කියන්නේ..

විනාඩි පහක් දහයක්.. හුගක් වෙලා මත් වොශාමි එක ඇතුලේ.. උදව්වක් ඉල්ලන්නවත් මෙනත කවුරුත් තැනි නිසා.. මත් පත් උතේ ලොකු අපහසුවකට...

" මන්දී.." මගෙ දෙයියනේ... මත් කොහොමද මේ මනුස්සයට මුත දෙන්නේ...

" මන්දී දෙර අරින්න.. ඇයි පරක්කු..." බෑ .. බෑ.. දෙර නම් අරින්න...

" සංදේශ් ඔයා යන්න.. " මත් අමාරුවෙන් කියාගන්නේ අසරනකමටම මට ඇඩේදී...

" තෑ.. යන්නෑ කරුනාකරලා මේ දෙර අරිනවා.. මත් විතරයි ඉන්නේ බය නොවී දෙර අරිනව මන්දී.. මාව විශ්වාස තැද්ද..." ඒ පාර කෑගහනව මේ මනුස්සයා...

මත් ලාවට දෙර ඇරලා බෙල්ල විතරක් එලියට දුලා එයාට ලගට එන්න කියලා අතෙන් අඩගැහුවා.

" මොකද බත්..." කතෙන් ඇදලා මත් එයාව කට ලගට පාත් කරගන්නා.. දැන් ඒක කොහොමද කියන්නේ මම...

" මි... මේ.. අරක.." මට බෑ ඇඩෙනවා...

" මොකද්ද.." ඒ පාර අහනවා...

" සංදේශ් අනේ.." මත් කදුලු කඩත් වැටෙද්දී සංදේශ් දිනාම බලන් හිටියා...

ඔලුව උස්සලා මත් දිනා බැලුව එයා...

" මොකක් කියලද ඉල්ලන්න ඕනා.." එයාට තේරුනා.. අනේ මගේ රත්තරං..

" ඔයා ෆාමසි එකට ගිහිත් කෝල් එකක් අරන් එතන ඉන්න කෙනාට දෙන්න මත් කියන්නමි.." මත් බිම බලාගෙන කිව්වා.

" අඩන්නැතුව ඔහොම ඉන්නවා විනාඩි පහෙන් එන්නමි.." කියාගෙන එයා ගියහම මත් සැතපීමේ හුස්මක් අතඇරියා.

ෆාමසියෙ කෙල්ලෙක්ට ෆෝන් එක එයා දුන්නම මත් පනිවිඩේ කිව්වා...

දෙරට ගහලා එයා මට දික් කරේ බැග් එකක්..

දෙයියනේ සංදේශ් ගැන මට ඇති උනේ මාරම හැගීමක්.. මත් හරි ආදරෙයි අනේ.....

මත් වොශෂම් එකෙන් එලියට ආපු ගමන් එලියේ මත් එතකත් බලන් ඉදපු එයාට තුරුල් උනා...

" තැත්කිව් ඔයාට.." ඇඩෙනව මට...

" ඉතින් ඔකට අඩන්නෙ ඇයි.. ඔක සාමාන්‍ය දෙයක්නේ .." එයා කියයි..

" හැමෝටම එහෙම තෑ ඒත්.. " මත් එහෙමිම ඉන්නැද්දීම කිව්වා.

" පිස්සු කෙල්ල.. දැන් ගෙදර යනවද .. අමාරුද ඔයාට..." එයා අහනවා...

" මත් නිසා වැඩ පාඩු කරගත්තෙපා.. අපි වැඩේ බලලා යමු.. නැත්නම් කම්පෑනි එකට පාඩුයිනේ.." මත් කිව්වා...

" හරි එහෙනම් ඉක්මනට යමු.." කියලා එයා මගේ අත අල්ලන් ඉස්සර උනේ...

" ඔයාට මත් නිසා වදේ නේ.." රවල බැලුවේ මත් දිහා...

" ඔව් අනේ මාර වදයක්.." කියනව ඒ පාර.

" මට හිතූනා..." මත් කිව්වේ බිම බලාගෙන..

" පිස්සුද ගැනියේ.. මටත් ඉන්නේ තංගි කෙනෙක්.. මාත් ඉපදුනේ අම්මක්ගෙ බඩෙන්.. ආයෙ ඔය වගේ විකාර කියවත් ආවොත් දන් ඇන්ද ගලවනව මම.." එයා එහෙම කියද්දී මම ශට් එකට ඔලුව නියාගන්නා...

එයා ඔලුව අතගාපු නිසා මට සතියට නින්ද ගියා...

ආයෙම ඇහැරුනේ සද්දෙට දොරක් වැහෙද්දී.. මත් තාම වාහනේ ඇතුළේ. ශට් එකෙන් දැක්කෙ සංදේශ් මහ විශාල බිල්ඩින් එකක් දිහාට යනවා. මත් තිදි නිසා එයා ඇහැරවත්තැනුව යන්න ඇති.

චතුර ටිකක් බිලා මත් ආයෙම ඔලුව ගහගන්නා.

එයා ආයෙ ආවේ ආසිල් එකක් උස්සන්.

" නැගිට්ටද මැඩමි..." අහගෙන එයා ඩ්‍රයිවින් සීට් එකට ගොඩ උනේ...

මත් හිතා වෙලා ඔලුව වැනුවා..

" ඇත්තට නිදහනෙක ඇර වෙන දෙයක් ඔයා කරන්නෙම නැද්ද..." ඒ පාර අර අභිංසක නින්ද අල්ලන්...

" නෑ.. මත් දවසෙන් වැඩි හරියක් කරන්නේ නිදහන්නෙක.." මත් කිව්වා...

"පේනවා පේනවා.. යස්සනි වගේ කොන්ඩේ අවුල් කරන්..."
මගෙඅත ගියෙ ඔලුවට.. මේ කොන්ඩේ පිටිනේට මට ඕන විදිහට ඉන්නෙකක් ඇ.. උෟ ඉන්නෙ උට ඕන විදිහට මට හිටු කියලා...

හවස් වෙලා යන ගමන් රස්තෙන් නේ එකක් බිලා අපි ආයෙම පිටත් උනේ ගෙදර එන්න.

එතකනුත් මත් කල්පනා කරේ ඊයේ කත පුරෝලා ගුටින් කාලා දවසක්වත් තරහ වෙලා හිටියෙ නෑ නේද කියලා..

" ඔහොම අමාරු නම් එතව ලගට.." එහෙටයි මෙහෙටයි කැරකි කැරකි නිදහන්න ඉරියව්වක් හොයපු මට එයා කියනවා.. හරිම ඉරියව්වට නිදහන්නව නම් මොනාකරන්න බැරිද්.. නින්ද යනකන් හරි ම ඉරියව්වේ ඊට පහුවද් නමා හරි පැත්තට ඔලුව දුන් නිදන් උන්නු එකී අනිත් පැත්තෙ ඉදන් තැගිටින්නේ.. මගේ ඉරියව් ඒ තරම් හොදයි ඇගට...

" නෑ.. මෙහෙම හොදයි.." සිටි එකට ගුලි වෙලා කම්මුලක් සිටි එකට තද කරගන්න ගමන් මත් කිව්වා...

සිටි බෙල්ට් කැලේ.. ගලවල දම්මා මගුල..

වාහනේ ගැස්සෙන ගැස්සෙන පාරට මාව වැටෙයි කියලද දන්නෑ එයාගේ අතක් නියනව මගෙ ඇගට....

කොහොම හරි සැප තිත්දක් ගියා ආයේ ඇහැරුනේ ගේ ගාවට ආවට පස්සේ...

" ඒ නිදගන්නු නිදගැනිල්ලට මට තිත්ද නොගිය එක තමා පුදුමේ.. අපරාදේ මටත් සේරම පැත්තක දලා නිදගන්න තිබ්බේ.. තමුසෙව පරිස්සමට එක්කත් ආපු එකේ තැත්කිව්වත් කියහත් මට.." ගේටි එක ගාවින් වාහනේ තතර කරල කියනව.

" බැ.. ඒක ඔයාගේ යුතුකමනේ.." බැග් එක අතට ගන්න ගමන් මත් කිව්වා...

" ආ. එහෙමත් එකක්ද.. තැත්කිව් මතක් කරාට.." බහින්න හැදුවත් බහින්න දෙන්නැ...

" අමාරැයි තමි හෙට ඔරිස් එන්න ඔන්නැ.. දැන් කාලා නිදගන්න.. " හරිඅ ආදරෙන් එහෙම කියපු එයා මගෙ තලල ඉම්බා..

බල බල හිටියේ තෑ මාත් එයාගේ කම්මුලක් ඉබලා වාහනෙන් බැස්සා...

" ගෙට එනවද සංදේශ් ඔයාට මහත්සි පාටයි.." මත් ඇහුවා...

" දැන් බැ මන්දී.. ඔයා යන්න.. මෝඩ වැඩ නොකර ඉන්නවා.. එහෙනම් පුනේ අපි ගියා.." පරිස්සමට ගිහිත් එන්න කියන්නත් බැරි උතා.. හෝත් එකක් ගහගෙන එයා ගියහම මත් ගෙට ආවා...

" හරි මහත්සී අම්මා...." ගාගෙන මත් ගෙට ආවේ අර ඉස්සර අය එහෙම කරට තුවායක් වගේ එකක් දනව වගේ බෑග් එක දගෙන..

" ඇදුම් අස් කරන් එන්න එහෙනම් මත් බත් බෙදන්නම්. කාලම නිදගන්න.. හෙට වැඩට යනවද..." අම්ම අහනවා...

" බලමු.. භිතූනොත් යනව." කියාගෙන මත් කාමරේට ආවේ...

ඇග සෝදන් මත් රැටන් කාලා සංදේශ් ගෙදර ආවා කියලා දලා නිබ්බ මැසේජ් එකටත් ඊජ්ලයි කරලා නිදගන්නේ මුලු ඇගම ඊදෙන නිසා පැනඩෝල් දෙනෙකුත් බිලා...

30 කොටස

පහුවද වැඩට නොයන්නත් ඉදලා මත් ලෑස්ති වෙලා ආවා සංදේශ් ගෙ ගෙදර මට එයාව බලන්න ඕන වගේ භිතූන නිසා..

ඒත් කොහෙද මත් ගෙදර යද්දී මැත් ඔරිස් ගිහිත්.

මත් ඉතින් විහඟි එක්ක කයිසක් දන්න කියලා ගිහිත් එලියෙන් වාඩිඳුනා.

" විහඟි මට හැමදේම අපෙ අයිසා කිව්වා..." මත් කතාව පටන් ගන්නා.. ගැනි කමිපියුස්..

" විහඟිගෙත් මත් ප්‍රශ්නයක් අහන්නමි.. විහඟිගෙ හිතේ අපේ අයිස ගැන තාමත් කැමැත්තක් තියනවද..? " විහඟි මත්දිහාම බලන් හිටිය..

" මට තාමත් හිත වෙනස් කරන් වෙන කෙනෙක් ගැන හිතන්න අමාරුයි අක්කේ..එයාට නොවුනට මට එයා ලෝකයක්.." මට විහඟි ගැන දැනුනේ පුදුමයක්. කවදහරි මට ඔය වගේ දෙයක් උනොත් මත් ගිහින් ගහන්නෙ පොල්.

" ඒ කියන්නේ දැන් අපේ අයිසා බැරිවෙලාහරි ඔයාට කැමති කිව්වොත් ඔයන් කැමති කියනෙකද..? "

එයා කරේ ඔලුව වනපු එක. මෙහෙමත් කෙල්ලො ඉන්නව තේද බත් කියල මට හිතුන.

" හරි එහෙනමි තැනත් හරි.." මත් මටම කියාගන්න.

" ඒත් අක්කේ අපේ අයිසා කොහොමටවත් මේකට කැමති වෙන එකක් තැ...." ඒ මොන මගුලකට අහන්න වගේ මත් විහඟි දිහා බැලුව

" කලින් මාව බලෙත්ම රට ගෙන්නගන්නෙ අපේ අයිසා.. ඒ දවස්වල එයන් එක්ක මත් හැමදේම කියනවනේ.. හැබැයි ඒ මනුක අයිසා කියලා අපේ අයිසා දැනගන්නොතින් පිටිනේට මේක වෙන්නැ....." තවත් බාල්දියක්.

" මත් ඒ ගැන බලාගන්නමි තංගි." මත් කිව්වා.

" මට... මට මනුක අයිසන් එක්ක කතා කරන්න ඕන අක්කේ...." බිම බලාගෙන කියනවා.. මට විහඟි ගැන දුක හිතුනා.. ඇත්තටම එව්වර දුකක් මේ කෙල්ලට දීලා අපේ එකා කොහොම සැනසීමේ හිටියද මත්ද...

මත් මගේ ෆෝන් එකෙන් අයියට කෝල් එකක් අරන් විහඟිට දීලා ගෙට ආවා.

◆....

සංදේශ් ගෙදර ආවේ මත් එහෙත් අපේ ගෙදර එන්න හදද්දි .. කතාවක් ඕන්නෑ මේ මනුස්සය එක්ක. මත් මේ එයාව බලන්න ආවා එයාට වෙත වැඩි..

" යන් මම ගිහින් දන්නමි.." කියනව ඒ පාර.

" ඇයි ඔයා.. මට යන්න බෑ කියල හිතුවද..? " හරි සතුටුයි..අයියට දෙකට මත් ලගට ආවේ ඉබේටම මත් අයියක් පස්සට යද්දි..

" අයියක් නියනවකො එලියට කකුල් දෙක කඩනව මත්.." යැයි යැයි තමා..

" ඔව් ඉතින් ඔයා දන්නේ මට ගහන්නයි අන් ඇන්ද ගලවන්නයි කකුල් කඩන්නයි විතරනේ.." මත් කිව්වා.

" වෙත ඒවත් පුළුවන් හැබැයි.." තෑ ඕන්නෑ කතා කරන්න.. මත් හොඳ වැඩිමේ මනුස්සයට.

" මත් දන්නව පුළුවන් කියලා.. මට පරක්කු උතා මත් යනවා බායි.." අත වතාගෙන යන්න හැරුන මගේ අත අබරලා ගන්නෙ ලගට.. බොරු කියන්න ඕන්නෑ අතේ ඇටයක් පැන්නා මත් හිතන්නේ.....

" මත් කියන දේ අහන්න බැරිද ආ....." ඇයි මේ.. මෙයා හරි අමුතුවයි. මත් විහිලුවක් කරාම විහිලුවෙන් වෙනදට උත්තර දෙන එයා අද ඕනවට වඩා රිද්දුවා.. මගේ අත ඇදුම්කනවා

" සංදේශ් මගෙ අත ! " මත් ටිකක් සද්දෙට කිව්වා.. කේන්ති ගියම වෙලාවක අරෙහෙම එදා කතට ගැහැව ඇරෙන්න එයා මට මෙහෙම කරලම තැ.. මේ මනුස්සය අද හරි අමුතුයි...

" ගිහිත් තගිතවා වාහනේට..." ඉතින් මත් වාහනේට ආවේ මගේ හිත හුගාක් රිද්දගෙන...

එයා ආවේ ටිකක් පරක්කු වෙලා.. රිදෙන අත අතගාන ගමන් මත් හිටියා.. කිසි කතාවක් තැනුව වාහනේට ඇවිත් පාරට දැමීමා.. හැබැයි ටික දුරක් එද්දී මගෙන් එයා අබරපු අත උදුරගෙන එයා තද කරලා අතගානවා.. මත් කිව්වේ එයාම කරලා එයාම අතත් ගානවා.. මත් දත්තැ මට තේරෙන්නැ මොන තැකතක ඉපදිලාද කියලා..

" අතින් දවසේ මහන්සි වෙලා ගෙදර ආවම අර වගේ ගොත් කතා නොකිය ඉන්නවා..." එහෙම බෑ. මගෙ කේන්තිය නිවුන්නැ...

මත් දඩාං ගාලා දොර වහලා වාහනෙන් බැහැලා වචනයක්වත් නොකියා ගෙට ආවා. එයාට කේන්ති ගියාම හැමදේටම පලි මම..

කෙලිම ගිහිත් ඇදට පැන්නා..... මට හරි දුකයි ඒයි.

මුත කොට්ටෙට තද කරන් හිටියා...

කෝල් එකක් සංදේශ් ගෙන්.. ෆෝන් එක ඔෆ් කරලා දලා මත් වොශ් රුමි එකට ගිහිත් නාලා ආයෙම ඇවිත් ෆෝන් එක ඔත් කරේ...

" මට ඒක රිදුනා....." මැසේජ් එක සෙන්ඩ් කරලා මත් සාලෙට ගියා..

තෑ තෑ.. මට එන්න හම්බුන්නෑ. අපේ අයිසා මාව උස්සලා
අරන් කැරකුවේ මටකැරකිල්ල හැඳිලා තතර වෙන්න..

වමනෙටත් වගේ.. ගස් ඔටුවා..

විසික් වෙව් මත් හිටගත්තේ..

" මොනාද වූරුවො පිස්සුද.. මාව කැරකෙනවා ඒයි.." ඒ පාර
මාව පුටුවෙන් ඉන්දුවා...

" තැත්කිව් සුදු මැනිකේ..... උබ කරපු උදව්ව තමි අමතක
වෙන්නෑ හොඳේ.... ආ.. අනික මත් දන්නවා උබේ සම්බන්දෙන්.." මට
හිතාගත්තැකි වෙලා නියත සිද්දිය. විහඟි තමා හොඳටම කරලා....

" අනේ යතෝ ඕසි යන්න...." අයිසව තල්ලු කරලා දලා මත් ආව.

පහුවද මට කෙලින් හිටගන්නවත් බැරි වෙන්නම උන...

අම්මා දුන්න බේත් පෙනි ටිකත් ශේපේ ජනේලෙන් එළියට විසික්
කරලා බේත් බිව්වා වගේ වතුර එකෙන් භාගයක් බිලා මත් තිදි.

ඒ ගමන අම්මා තඩ් බත් එකක් උස්සන් එනවා.. ඇයි දෙයියනේ
මෙහෙම..

" ලෙඩ උනාම කන්නෝන ගොඩක්.. ඔරොත්තු දෙන්න.. උබට
බේත් පෙන්නක්වත් පොවා ගන්න පුළුවන් එකක් යෑ...." අපෙ අම්මා
මට හෙම්බිරිස්සාවක් හැදුනත් ඔය ටික අනිවාරෙන් කියනව.

සංදේශ්ටවත් මත් මුකුත් කිව්වෙ තෑ.. මත් අර මැසේප් එක
දැම්මට පස්සේ ඔත්ලයින් ගියෙන් තෑ .. කොහොමත් එයාට මාව
දැන් ඕන තැනුවැනි. ඒකනෙ වෙනස්කම් කරන්නේ....

ඇඩෙන්තන් වගේ.....

" අමාරුද ලොකු.. කදුළුත් එනවා.. බේන් ටිකක් ගන්න යමුද.."
අපේ අම්මා මත් අමාරු හින්දා අඩනව කියලා හිතත් මට
කියනවා...

" අම්මෝ.. එපා මත් බේන් ගෙනාවට බොන එකක්
ඇ...නිදාගන්නම හරියයි.." මත් කිව්වේ ඇදේ පෙරලෙන ගමන්...

" උබ නිදියන නිදියැවිල්ලට එහෙනම් ජීවිතේට උබට ලෙඩක්
හැදෙන්නැ. කාපු ගමන් ඔලුව ගහන්නැතුව ඉදහන්.." කියාගෙන
අම්මා කාපු බත් එකත් උස්සන් තැගිටල ගියේ.

මාව ආයෙම ගැස්සිලා ඇහැරුනේ කවුරුහරි ඔලුව අතගානව
වගේ දැනිලා.. අපේ ගෙදර මගෙ ඔලුව අතගාන්න කෙනෙක් තැනි
නිසාම මත් ඉක්මනට ඇස් ඇරියා...

හිටපු කෙනා දැකලා මගෙ ලෙඩ හොඳ උනා..

" ස...සංදේශ් " මත් ඇදෙන් තැගිටින ගමන් වටපිට බැලුවා..
දොරත් ඇරලා ඒත් මෙයා ආවෙ කොයි වෙලාවෙද.. ඒකත් මේ
මගෙ කාමරේ ඇයි .

" යසයි කෙල්ලෙක් නිදාගන්න හැටි.." කියාගෙන මේ අහිංසක
ලෙඩාව ආයෙම කොට්ටට තල්ලු කරේ...

" ඔයා මොනාද මෙහෙ කරන්නේ...." පුදුමෙන්ම මත් ඇහැව්වා..

" ඇයි..... මත් ආවෙ මගෙ කෙල්ලට බලන්න..." එයා කියනවා...

" සංදේශ් විහිළු නෙවේ මට ඇත්තම කියන්න.. කෝ අම්මලා.."
මත් ඇහුවා.

" අම්මා සාලේ.... මට තංගි කිව්වා මන්දි අක්කට සනීප නෑ
කියලා.. ඉතින් මත් අම්මට කිව්වා මගෙ ඔරිස් එකේ වැඩ කරන
ලමයෙක්නේ ඒකයි බලන්න ආවෙ කියලා....මොනාද දන්නවද අම්ම
කිව්වේ..." මගේ ඇස් ඇතුලට කිදු බැහැලා අහනවා.. ඇත්තටම
මෙයාගෙ පිස්සු වැඩ නිසා ඕන වෙලාවට සීරියස් වෙන්නත්
අමතක වෙනවා.

" මොනාද අම්ම කිව්වේ...." මත් ඇහුවෙ මගෙ ඇස් ඉස්සරහම
නියන එයාගෙ මුත අනෙත් අහකට කරන ගමන්...

" අම්ම කිව්වා..දුව උඩ කාමරේ ඉන්නවා ගිහින් බලන්න පුනේ
කියලා...." අපේ අම්මටත් වෙත මුකුත් කියන්න තිබ්බෙම නැද්ද
දන්නෑ...

" එහෙමද.. ඔරිස් එකේ හැම ගැනු ලමයම ලෙඩ වෙත
වෙලාවට ඔයාට යන්න ගියාම එපා වෙනව ඇති නේද..?

" රවාගෙන මත් කිව්වම චික් ගාලා එයා අහක බලාගන්නා...

" ඔව් ඇත්තටම.. දැන් මාත් රෙස්ට් කරන්න ඕනා...." බල බල
හිටියේ නෑ මම ගහගෙන ගහගෙන ගියා.. මෙ මනුස්සයා මගෙ
ප්‍රෙශර් වැඩි කරලමයි මරන්නේ මත් දන්නවා..

" ඇති ඇති බත්....." ඒත් කොහෙද මට ඇඳෙන්න ගන්නා...

මේක නම් සීරියස්.. ඊයේ ඉදන් අඩන්න බැරිකමට හිටපු කදුලු
සේරටම කලින් ඉස්සර වෙද්දී මත් අත් දෙකෙන්ම මුත හංගත්
ඇඩුව. මෙහෙම රිද්ද්ද්දී හැමදේම දරාගන්න පුළුවන් හිතක් මත්
ලග නෑ. මටත් දුක හිනෙතවා.. වැඩියෙන්ම ආදරේ කරන අය
ඉස්සරහා..

" ඒ.... මෝඩ මන්දි.." කියාගෙන එයා පැනපු ගමන් මාව තුරුල්
කරගන්නත් මත් නෙවේ අත මුනෙන් අහකට කරේ....

" අඩන්න තරම් මොනාද උනේ දරුවෝ.." එයා මගේ මුත පසුවට තුරුල් කරත් අහනව ඒ පාර...

" මොනාද උනේ.. මොනාද උනේ කියලා ඔයා මගෙන්ද අහන්නේ.. සිංදේශ් මට දුකයි ඔයා ඔහොම ඊද්දද්දී...ඔයා ඊයේ ඇබරුවේ මගේ අත උතාට ඊදුනේ හිත..ඔයාට මාව ගානක් තැද්ද සිංදේශ් ..." හිතේ තියන සේරම කියල අඩන්න ඕන උනත් මට වචන එන්නැ.. අතේ මට හරිම දුක හිතූනා..

" මන්දී....අතේ අඩනෙක තතර කරහන්...ආයේ එහෙම කරන්නැ මම..." එයා කියවනවා...

" එද කම්මුලට ගහපු දවසෙන් ඔයා ඕකම කිව්ව මට.... මන් තරහයි ඔයා එක්ක යන්න අහකට..." මන් තල්ලු කරත් හෙල්ලුන්නැ ඔයා...

" මන් දැන් ගියොත් ඔයා අඩන එක තතර කරනව නම් මන් යනවා.." මගෙන් අහකට වෙලා එයා අහනවා...

" එපා... යන්නෙපා ඔහොම ඉන්න..." ඒක නම් ඇඩ්ල්ලන් එක්ක සද්දෙට කියවුනා...

" ඔය බලහන්.. යන්නත් කියනවා යන්න හදද්දී යන්න නොදී , ඉන්නත් කියනව... දැන් මම යනව හරිද.." මන් ශර්ට් එකේ ඇරිලා තියන උඩම බොතනමෙන් ඇදලා ලගට අරන් ආයෙම තුරුල් උනා...

" ගියොත් මන් ආයේ මුතවත් බලන්නැ ඔයාගේ....." මන් කිව්වේ පසුව අස්සට මුත ඔබාගන්න ගමන්...

හිතා වෙනවා ඒ ගමන...

" පොඩි බබාලා හොදයි බන්.. මොනාහරි කරලා තලෝගන්නැකි.. ඒත් මේ ලොකු බබාලා තලෝන හැටි නම් මන් දන්නැ....." කියනවා..

" ඉගෙන ගන්න එහෙනම්.." මන් කිව්වා..

" කෝස් එකකට යන්න භිතත් ඉන්නේ.." ඇත්තමයි මේ කට නම්...

" අඩත්තෙපා හරිද.. හරිම කැතයි එතකොට.." තහයෙන් ඇදලා ලගට ගන්න ගමන් කියලා කදුලු පිහිදනවා. මගෙ තහය එක්ක ලොකු හතුරුකමක් තියන පාටයි..

" ඊයා... මේ හොටු.. " කියාගෙන මගේ ඇඟේ ගානවා.. මේ මනුස්සය නම්...

" ඉතින් කවුද ඔයාට තහයෙන් අදින්න කිව්වේ.. හොඳ වැඩේ.." මත් විරිත්තල කිව්වා...

" උන නම් අඩුයි. ඒත් උබ බේත් බොන එකක් ඇ... පොඩි බබාලා බොනව වගේ පැති තම බොන්න වෙන්නේ..."

" උන අඩුයි නම් බේත් බොන්න ඕන නෑ....." මත් කිව්වා....

" හා... උබ කොහොමත් මුරන්ඩුයි නේ... ඕන මගුලක්. මත් දැන් යනවා.. අම්මා බලයි තැත්නම් මෙව්වර වෙලා මොනා කරනවද කියලා.." එයා එහෙම කියලා මගෙ ලිප්ප් වලට වූටි හාද්දක් දීලා යන්න හැරුනා..

මට යන්න දෙන්න භිතූනෙම නෑ හැබැයි.. එයා ආවා ලෙඩත් ගියා.. තරහත් ඒ එක්කම ගියාද මන්ද.. සේරම අමතකයි දැක්ක ගමන්ම...

බොඳ වෙව්ව ඇස් දෙකෙන් එයා යනවා බලන් ඉදලා මත් ආයෙම නිදගන්නා... කාමරේම එයාගේ සුවදින් පිරිලා.. මගෙ කාමරේට එයා ආපු පලවෙති දවස අද..... හේ හේ...අස් කරපු නිසා හොඳට ගියා.. තැත්නම් කියයි මේ වැද්දිගෙ කාමරේ හැටි කියලා...

උන තරකම දේ තමා සතියක්වත් යන්න කලින් මට
ඉස්පිරිතාලෙ යන්න උන එක. ඇගේ ලේ අඩුයි කියලා මට ලේ
දෙන්න උනා.. අදට දවස් තුනක් මත් ඉස්පිරිතාලේ.... මේ දවස්
ටික මත් කොහොම හිටියද කියලා මටවත් හිතාගන්න බැ..
Government Hospital එකක් නිසා පාස් එකක් තැනුව කාටවත්
බලන්නවත් බැ... මාර විකාරයක් ඒක.

ඉතින් අම්මයි තංගියි මාරුවෙන් මාරුවට මත් ලග හිටියා.. මට
දැන් මුකුත් ඕත්තැ.. මගෙ ලෙඩ හොඳ කරන එක්කෙනා විතරමයි
ඕනා.. අනේ එයාව බලන්නැතුව ගෙවුන පස් වෙනි දවස මේක.
මත් උන්නේ පිස්සියක් ගානට.. මට ඕනා ගිහිත් එයාට තුරුල්
වෙන්න විතරමයි.....

ජරා බෙහෙත් ගදයි මට අප්පිරියයි.. බේත් පෙන්නක් දකින්නවත්
ආස නොවුන මට බොන්න උනේ බේත් අහුරු ගනන් .. ඊටත් වඩා
මේකේ ඉන්න අයගෙ රැස්.. කැගහන්නේ මාර සද්දෙන් ලෙඩ්ඩුද
කියලව නොබලා.. දෙන්න පුළුවන් හොක්ක ඔහොක් වෙන්න..
කෙලින් හිටගන්න පතක් තැනි මත් ඒක කරන්න කොහොමද
කියල මතක් වෙද්දී තනි ඇහට කදුලු එන්නෙ.

මේකත් එක්තරා අපායක් වගේ. එහෙත් පොඩි උන් බේරිහන්
දෙනවා.. නින්දක් තෑ දවස් පහක ඉදන් හරියට. ඊටත් වඩා මේ
අතට ගහල නියත රෙද්ද.. අතක් තෑ වගේ මට.. කන්න බොන්න
හිතෙන්නැ.. මට ඕනා මෙනහිත් යන්න විතරයි..

'ආයෙ ජීවිතේටවත් ඉස්පිරිතාලයක් දිහා හැරිලවත් බලන්නැ මම..'
ටිකටි කපපු දවසේ මත් හිතුවෙ එව්වරමයි...

දවස් හයකට පස්සේ ගෙදර එද්දී ඒ දැනෙන සැතපීම කියලා
වැඩක් තෑ.....

ආප්ත ගමන් මත් කරේ පැයක් විතර තාප්ප එක.. තාලා ඉවර වෙලා මත් ලග තිබ්බ කොටම ශෝච ගහගත්තේ දිගට ඇදත් ඉඳලා එදා ඉදත් පුරුද්දක් තැනි නිසා.. මත් කිව්වේ ගෙදරට. ඊට පස්සේ තඩ්බ්බ බත් පිගාතක් බෙදත් පැත්තකට වෙලා කෑවා.. මෙලෝ රහත් තැනි කෑම කාලා පිස්සු හැදිල වගේ හිටියේ. මට පුදුමේ මත් කත කෑමට කොහොමද ඇගේ ලේ තැනිඋනේ කියලා..

" ආව්.....!! #ත්&තෝ.." මත් හයිසෙන් කැගැහැවේ කදුලුත් පතිද්දී...

බිම ඉදගෙන බත් එකට වැඩේ දිදී ඉදපු මගේ වම් අත පැහැවේ අපේ අසියා. මට හු නියවුනේ අර මගුල ගහපු අනෙ තුවාලේ තාම එහෙමිමමයි නිසා...

ඔලුව උස්සලා මත් අසියා දිහ බැලුවා.. මත් දිහා බය වෙලා අසියා බලන් හිටියේ.. දෙසියනේ මත් මොකද්ද අර කියපු වචනේ.. ඒකත් අසියට...

" උබ ලෙඩා නොවුන තමි මත් උස්සලා පොලේ ගහනවා තෝව..." අසියා හෝ ගාලා බසිනවා..

ඇසි යකෝ මත් තෙ මගේ වේදනාව දන්නේ.. ඇගේ සුලුදිය පහ උනේ තැනි එක විතරයි..

" හරි හරි ඕක දැන් ඉතින් තවුසෙ අම්මගෙ කනේ එහෙම නියන්නෙපා දැන්.. පාඩුවෙ කතවත් දුන්නෑ....." මත් බටි එක අහකට අරලා කිව්වා...

" කන්න බැරි නම් ඉන්නව මත් අන සොදන් ඇවිත් කවන්නම්..
තැන්නම් ඊට පස්සේ අරෙහෙයි මෙහෙයි ලේ තෑ කියලා ආයේ
ඉස්පිරිතාලෙ ට වෙලා ඉදහන්.." අම්මෝ එපා..

" අනේ මේ.. මනක් කරන්නෙපා.. කවන්න ඔයා..." මත් කිව්වා....

අයියට කියලා බත් පිගානම කවාගෙන මත් කාමරේට ආවා.. ඇඳ
දකිද්දී මට හරි දුකයි. මත් තැනුව එයන් පාලුවෙන්ද කොහෙදෙ
ඉදලා තියෙන්නේ මට එන්න කිය කියා අන වනනවා.. අනේ මගෙ
රත්තරං... මත් ඇදට පැන්නා විතරයි...

" ලොකු..... ඉක්මනට එනවා...." අයියගෙ ගොරහැඬි කටහඬි...

" රත්තරනේ.. බලහන් අපේ ලව් එකට ඔබලෑ අයියා බාල්දි දුන
තරමක්...." කියාගෙන මත් ඇදෙන් බැස්සේ.....

31 කොටස

" දෙයියනේ.. සංදේශ් ..." දෙර ගාවට ගියහමයි මත් දැක්කේ
තංගි එක්ක ඇවිත් හිටපු සංදේශ් ව.

බල බල හිටියෙ තෑ.. දවස් හයක්.... දවස් හයකින් දැක්කෙ
එයාව පැන්නා ගිහින් ඇගට.. කෙලින්ම එල්ලුනේ බෙල්ල බදුගෙන
ඇගේ...

" ඇත්තටම ගස් නගින වැදිරියෙක් වගේ..." මාව හරියට
අල්ලගන්න ගමන් එයා කියනවා..

ඇගෙන්නම් බහින්නෙම නෑ මම.. අම්මා ගෙදර නැති නිසා හිතට
බයක් නෑ...

" මේ වැදිරිත් ආසම ඒ ගහටනේ...." උරහිසේ මුත
හංගගන්න ගමන් මත් කිව්වම. බිමින් නොනියම එයා මාවත්
උස්සන් ආවේ සාලෙට...

" ඇත්තටම මන්දී.. උබගෙ ඇගේ ලේ නෑ කියලා බොරුවක් නේ
කරේ.. බලහත් උබේ බර..කොන්දන් මොකද්ද උතා මගේ.." සැටියට
මාව අනඇරලා කියනවා..

" මත් බර නෑ.. ඔයාට මාව උස්සගන්න තරම් පණක් නෑ
කියන්න අනේ.. මගේ කෑම එකත් කවන්න ඕනා ඔයාට බලන්න
ඇගේ හැටි.." කට හද හද කියලා මත් ටිකක් ඇවිස්සුවා.

මුට පණක් නෑ කිව්වොත් මට කියන්න දෙයක් නෑ...

" තමුසෙට බැරි උතා නේ මේ අහිංසකීට කෝල් එකක්වත්
ගන්න..." අහක යන එකක් අල්ලගන්න මත්...

" ඔව් ඔව්.. කවුද දන්නෑ කෝල් එකක් ගන්නම කියන්නේ අනේ
අම්ම ලග ඉන්නවා පස්සෙ ගන්නම් මම කිය කියා.. පස්සෙ
ගන්නම් කියපු කෝල් ගන්නද කියහත්කෝ. මත් ගන්නෙ නැත්නම්
ඒකත් නෑ.. අහගන්න තමා ඔය දගලන්නෙ හැබැයි .." මගෙ කට
ලෙප්ටි.

" මේ මගෙ අත.." කියලා අර කට්ට ගහපු අත මත් දික් කරා...
එතන වුට්ටක් හැරිලා..

" දැන් මට මොකක් ද කරන්න කියන්නෙ මේකට.." කිසි
ගතියක් නෑ මේ මනුස්සය තමි..

" කිස් එකක් දෙන්න. එතකොට ඕක හොඳ වෙයි.." ඒ පාර හිතා වෙනවා...

" අනේ තිකත් පලයන් බත් යන්න. කිස් එකක් දුන්න පලියට ඕක හොඳ වෙනව නම් මොනා කරන්න බැරිද බත්.." පොලොව හාරත් ඇතුලට ගිහින් වලක් හාරත් වැලලෙන්න හිතෙන්නේ ඔය වගේ වෙලාවට තමා.

අපේ අයියයි විහඟි තංගිසි ඉස්තෝප්පුවේ පුටුවක ට වෙලා බර කතාවක්. මෙහෙමවටි හම්බ වෙන්න වාත්ස් එකක් එන්නේ ඉඳල හිටලනේ ඒ ඩබලටත්...

" සංදේශ් ..." ෆෝන් එක ඔබනවා ඒ පාර.

" ඔයා ආවේ මාව බලන්නද.." මත් ඇහුවා..

" ලෙඩෙක් ඉන්නව කිව්වා.. බලල යන්න ආවේ.. " මේ මනුස්සය නම්....

" මෙහෙ ඇති ලෙඩෙක් නෑ.. මත් හිතන්නේ ඔයාට පාර වැරදිලා..."

කොතීත්තුව මත්.....

මගෙ අත තදකරලා අල්ලන් කම්මුලක් ඉම්බා..

" තමුසෙ තවත් ඇටගැහිලා බත්..." මත් දිහා බලාගෙනම කියනවා...

" මට එපා වෙලා හිටියේ..." ඒ උරහිසෙන් මත් ඔලුව නියාගන්නා...

" ලෙඩ හොඳ කරගන්නෙපැයි සේරටම කලින් ඉනිත්.." එයා කියනවා.. අනේ මෙහෙම හැමදම ඉන්න තිබ්බනම්.

" ඔයා දන්නවද වැඩක්.." මත් මුතට එබිල ඇහුවා...

" මත් දන්නේ කොහොමද බත්...."

" ආ.... ඒකත් ඇත්තනේ... මත් එකම එක දවසයි එහෙ දුන්න බේත් බිව්වේ... අම්මෝ අහුරු ගනත්.. අප්පිරියාවෙ බෑ.. ඒ බේත් දීපුවා සේරම බිව්ව නම් මට වෙනම ලෙඩක් හැදිලා.." මතක් වෙද්දීත් ඇසියා...

" බේත් වලට මොනාද කරේ එහෙනම්..." එයා අහන්නේ මුතත් අමුතු කරත්...

" විසික් කරා..."

" විසික් කරා....."

" ඔව්...."

" කොහෙටද විසික් කරේ....."

" ජනේලෙන් පහලට....."

මගෙ ඔළුවට හම්බුනේ දරුණු පාරක්...

" ඇ යකෝ.... බේත් දෙන්නේ මිනිහෙක් සනීප වෙන්න.. ඒවා විසික් කරලා හරියනවද මෝඩ මන්දී....." දරුණු වාග් ප්‍රහාරයක්. ඒවයෙන් බේරෙන්න මත් තද කරලා කත් දෙක වහගන්නා.

" ආ..... මොකද්ද..... මොකක් හරි කිව්වද....." කත් වහගෙන මත් ඇහුවේ සංදේශ් දිහා බලලා....

" සෙල්ලන්ද උබට....."

" මොනාහරි කිව්වද..... ඇහුන්නෑ..... සද්දෙට කියන්න මාත්තියා....." දැන් නම් කෑම ආසන්නයි.. මේ වැඩේ මරු ඕයි....

" මාත්තියාට මොනා හරි පිව්වෙන ශබ්දයක් දැනෙනවද.. " ශබ්දයක්..

" ආ.... ශෝරි මාත්තියා.. ශබ්දයක් නෙවේ ගන්දයක්..."

" දෙමළ ගැතියෙක් වගේ..... මේකිට සේරම විහිදු....." කුටු කුටු ගාලා බසිනවා.. ඇහුන්නෑ කියලා හිතන්න ඇති.....

" අනේවි.... මගේ ශුචු පොකිරිස්සා.... ඩෝං යනවනෙ පොඩ්ඩ බැරිවෙද්දී...." කම්මුල් දෙක තදට ඇදලා මත් කියද්දී බය වෙලා වගේ බලන් ඉන්නවා.... රතු වෙලා තියන කම්මුලක් ලාවට ඉම්බා...

" මත් හිතන්නෙ බත්.. ඉස්පිරිතාලෙ ඩොක්ටලාට පැටලිලා අංගොඩ යවන්න ඕන එකෙක් ගෙදර එවලද කොහෙද.." ඔය කිව්වෙ කතාවක් ..

" ආනේ... මේ ලමයි කොයි වෙලේද ආවේ..." ඉස්සරහින් අම්මගෙ සද්දෙ ඇහෙද්දී මත් නැගිට්ටා... සංදේශ් ට ඇහැකුන් ගහන් මත් ඉස්සරහට ගියා....

" දැන් ටිකක් වෙලා ආන්ට්..." උත්තර දුන්නෙ විහඟි.

" ලෙඩ්ඩු බලන්න කියල ආවා ආන්ට්...." කියාගෙන මගෙ පිටිපස්සෙන් හිටගන්නෙ සංදේශ්

" ඉතින් ඇයි මේ එලියේ යමු ඇතුලට...." අපේ අම්මා පෙරමග ගන්න.

" ලෙඩ්ඩු නොවී හිටියොත් නෙ පුදුමෙ.. පුතාට කියන්න කත බත් ඇවේ ඉදන් තෝරනවා.. හරිහමන් විදිහට මාලුවක් කරන්නෑ... උදේ කන්නෝන බත් එක කන්නේ දවල්ට.. අපි බතිද්දි කියෝනවා උදේටයි දවල්ටයි දෙකටම එකට කන්නේ අම්මලට ලේසි වෙන්නලු...." හරිනේ අම්මා මාව හොදට සුද්දම කරලා දනවා

ආයේ සුමිමා වෙන්න. සංදේශ් මට කොර වෙලා යන්න හිතාවක් දලා අම්මා කියනෙව්වා අහගෙන..

මත් ශේප් එකේ එනතින් ලෙස්සලා ආවා...

" මන්දී... දුන්න බෙහෙත් බොන්න හරිද.. මත් අම්මට කියන්නමකෝ බේත් බොනකන් ලගට වෙලා ඉන්න කියලා.. අතික ඔය මොකාද වගේ දගලන එක පොඩ්ඩක් අඩු කරනවා.. වෙලාවට කන බොන එක කරනවා.... තමුසෙට එකින් එක කියන්න බබෙක් නෙවේනේ.... හැදෙනව දැන්වත් පොඩ්ඩක්...." යන්න කලින් දුන්න දේශනේ අහලා කියන කියන එකට ඔලුව වැනුවා....

" මේවට බොන්නෝන අතිවිශේශ එකෙන්.." මත් ගානක් නොගෙන කිව්වත් මැන්ට තේරුන්නෑ.. ඒක ලොකු දෙයක්..

" මොකද්ද.....? " අහනව.

" කොලඹට වහිනවලු....." අහක බලාගෙන මත් කිව්වා....

" එහෙමද.. ඇතුලට යනව එහෙනම් දැන්." කියාගෙන එයා ගියා...

" ඒද... රු..... ගුවන්තොටුපලේදී මා....

වෙන්වී ගියේ..... හිතකින් නොවේ...." සද්දෙට කියාගෙන පඩිපෙල නගිද්දී අම්මා බලාගෙන.

" ඔව් ඔව් මට තේරෙනවා.... මොකාක් හරි හොරයක් නියනව දෙන්නගේ. වෙන්වෙලා ගියේ හිතකින් නෙවේ කියල් මටත් පේනවා. අපි ඇස් කන් පියන් ඇ ඉන්නේ.." ඒ සිංදුව ගැලපෙන්නෑ වගේ මේ වෙලාවේදී.. අම්ම සද්දෙට කියද්දී මට තේරුනා.

" මේ ඇස් දිහා බලන්...

දැන්වත් කියන්න මගෙ රත්තරන්..

ඔබ මගේද මා ඔබේද ..

අපි අපේද කියලා..

දැන්වත් කියන්න මගෙ රත්තරන්.."

මත් සද්දෙට එහෙම කියාගෙන සිංදුව මාරු කරා. තැත්තම් වසලා හමාරයි.

ඇදට අත දික් කරත් ඒ ටික කියලා මත් ඇදට පැත්තේ මග ඇරුන නිත්ද අල්ලන්න.

" දැන්වත් කියන්න මගෙ රත්තරන්.... ඒනම් පුනේ මත් දෙයි.."
බෙඩි ශීටි එක ඔලුවෙ ඉදන් පොරෝගෙන මත් නිද ගන්න.

සංදේශ් බොසා දුන්න දවස් දෙකක නිවාඩුව මත් අති සාර්තකව නිමා කරලා වැඩට වාර්තා කරා... ඒ දවස් දෙකට නම් මැත් මේ පැත්ත පලාතේ පස් පැගුවෙ තැත්තෙ මත් මේ පැත්ත මැත්ට තහනම් කරපු නිසා. තැත්තම් අපේ අම්මගේ කුප්පි වචන මට අල්ලන්න.. හිත්ටි ගහනෙකමයි වැඩේ.

මහේන්ද්‍ර සර් විහඟි එක්ක කොහෙද මන්ද ගියේ ' මන්දි දුවේ අපේ පුතාව පරිස්සමට බලාගන්න ' කියලා.. ලස්සන ගැනු ලමයින්ගෙන් හරි කරදරේලුනේ....

" ආ.... මන්දි දුවේ...." අනේ ඉතින් ඒ සංදේශ් ගෙ ගෙදර වැඩට ඉන්න කෙනා..

" සංදේශ් සර් කෝ.... " මන් ඇහුවේ හිතාවක් දලා...

" උඩ කාමරේ ඇත්තේ දුවේ..." කියාගෙන එයා මගෙ පුශ්තෙට උත්තරයක් දුන්නෙ..

" හරි අංකල්.. තැත්කිව්..." අඩියට දෙකට මන් පඩිපෙල නැග්ගා...

අට්ටන් කිට්ටුයි නේ තාම නිදි වෙන්න බෑ නේ..

හැමදුම දෙරට අතින්ම තට්ටු කරන්නෝනා කියලා එකක් නෑ නේ.....

බැලේ ඉගෙන ගන්නෝනා .. මන් අඩියක් දෙකක් පස්සට ගියා.. ඩාත්සින් කරපු අපිට මේව ඊසී බන්.... අන් දෙකත් පස්සට දික් කරන ගමන් මන් දෙර දිහාට එක කකුලක් දික් කරේ දෙරට පයින් ගොටි එකක් දෙන්න උනත් එහා පැත්තෙන් දෙරේ ලොක් එක ඇරෙද්දි දෙලොව රන් උනා....

කකුල පාලනේ කරන් අමාරුවෙන් මන් තතර කරගන්නා. එහා පැත්තෙන් දෙර ඇරන් එලියට ආපු සංදේශ්ගේ පපුව හරියට කෙලින් මගෙ කකුලෙ යටිපතුල.. ඇස් ලොකු කරන් බය වෙලා වගේ එයා මන් දිහා බලන් හිටියේ මොනාද මේ වෙන්නේ කියලා හිතාගන්න බැරුව වෙන්නෝන..

හිටන් ඉදපු තනි කකුල තටත්ත ගන්නෙ මගෙ බැලන්ස් එක තැත්තටම තැනි කරලා.. කියන්න සතුටුයි පැනලා සංදේශ්

වැටෙන්න හදපු මාව අල්ල නොගන්න නම් ඔලුවන් ඇතගෙන
ආයෙම ඉස්පිරිතාලෙ පදිංචි වෙන්න යන්න වෙනවා මට...

" තමුසෙට මොත්ගල්ද ..මොකද මේ.....ලෙඩ හොඳ වෙලාද
ජින්නාස්ටික් පෙන්නන්න හදන්නේ....." මත් කකුල් දෙකෙන් හරියට
හිට ගන්නම එයා කැගහනවා..

" දැන්ද තැගිටිවේ.....මුත් අමුතු වෙලා....." මත් ඇහුවා...

" ඔව්... නිදගන්නේ පාන්දර නිසා වෙන්න ඇති " එයා කියනවා.

" ඇයි පාන්දර නිදගන්නෙ ඉතින්..." මත් ඇහුවේ කාමරේට
ගිහිත් ඇදෙන් වාඩිවෙන ගමන්...

" ඊයේ පින්කිගෙ උපන්දිනේ...පාර්ටි එකට ගිහිත් එද්දී වෙලා
ගියා...." මගෙ මුත බලන් ඉද්දී වෙනස් උතා.. මත් හිතුවේ අපේ
කතාවෙන් එයා අයින් උතා කියලා.. ඒත් ඒක එහෙම තැනි
පාටයි....

" ඔයා මට ඒක ගැන කිව්වේ තෑ සංදේශ් " මත් මුත දිහාම
බලාගෙන ඇහුවා.

" කොහෙ කියන්නද මන්දී.. ඔයා එවලෙ තිදී.. ඇත්තටම මට
අමතක උතා ඒක කියන්න.. ඊට පස්සේ කොහොමත් තමුසේ
වලිගෙ පාගන් දගලනවනෙ...." මත් අහක බලාගන්නා.

" හා.... මත් කොයි වෙලෙන් වලිගෙ පාගන් දගලන නිසානේ
මුකුත් කියන්නැත්තේ.. ආයෙ මුකුත් කියන්නෙපා අහකට යන්න.."
තල්ලු කරන් එන්න හැදුවේ.....

" මේහ්.... ගෙදර කවුරුත් තෑ...." මේ මනුස්සය නම්... බිත්තියට
මාව තදකරන් මුතට එබ්ගෙන මතමාල හිතාවක් දුන් කියනවා...

" ඉතින්.... ඇයි දන්නැද්ද ඔයා.. අර වැඩකරන අංකල් ඉන්නවා..."
මත් කිව්වෙ අහක බලාගෙන.. ඕනවට වැඩි දැන්.

" ඉතින් හිටපුදෙන්.." එන පොට නම් අල්ලන්න..

" අහකට යන්න සිංදේශ් ..." මත් මුත එහාට කරා...

" බෑ... හිතන්නවත් එපා.. අද නම් අන අරින්නැමයි..." මුලු මුතට
එබෙනව ඒ පාර..

" සිංදේශ් ඇති..." මේක හරියන්න.. ඊයේ මොනා හරි
පෙට්ලවන්ද..

" සිංදේශ් අහකට යන්න අනේ....." තල්ලු කරා මම...

" ආයේ එන්න මේ කාමරේට මම..." ගස්සන් ආව මම...

" ගමනක් යන් එනවා....." ඔරිස් රුමි එකට එබ්ලා කියනවා.....

" කොහෙද...? " මත් ඇහුවා..

" කොහෙද ගාත්තෙපා බත් මරන්න තෙවේ එක්කත් යන්නේ
වරෙන්.." හොදට අහගන්නට පස්සේ මත් එයා පස්සෙන් ගිහිත්
වාහනේට තැග්ගා...

අපි ආවේ හොද කෑම කඩේකට... සුවද නම් ... පිස්සු
හද්දෝනවා..

" ඇයි මෙහෙ ආවෙ..." අනේ එල්ලිලා මත් ඇහුව..

" උඩ බලන් ඉන්න....කෑම කඩේකට එන්නේ ඇයි මෝඩ මන්දී.."
ඔව් මට තේරුනා මත් ඇහැව්වෙ මහ මෝඩ ප්‍රශ්නයක්.

" තමුසෙට හොඳට කන්න දීලා ඉන්නෙපැයී සේරටම කලින්..
හිටගෙන ඉන්නවත් පතක් තෑ විසික් වෙනවා.." උපරිමේටම මාව
පව කරපු එකයි එයා කතකන්නම කරේ...

ඊට පස්සෙ අපි ටිකක් ඇවිද්දු.. එයා ගානේ මට වොච් එකක්
අරන් දුන්නා අද ඉදන්වත් වෙලාවට වැඩ කරහන් කියල.

මේ හිච්චි කපල් යන හැටි දැක්කම අපි මොක්කුද කියලා හිතුනා
අයියෝ.. කරේ යන්නේ කරේ....

අපි ඔය වයසට මොනාද අප්පේ කොරේ.. මාත් ගිහිත් එල්ලුනා
සංදේශ් ගෙ අනේ.. උන්ට චිතර ඇ නයි පොලොංගු වගේ වෙලිලා
යන්න පුළුවන්...

" මොකද බත් මේ....." අහනවා මත් දිහා කන්න වගේ බලල...

" මුතුන් තෑ කට පියන් එන්න..." මත් අනිත් ඇල්ලුවොත් තමා
මෙනත මොකද බත් මේ ගාන්නේ... පිත්කි වගේ අනේ එල්ලුනොත්
අනේ පනේ ගාගෙන යයි...

හෝචි හෝචි.. පොඩ්ඩක් හිටහන් පොඩ්ඩක් හිටහන්.. මත්
මොකාක් හරි දෙයක් දැක්කා.... සංදේශ් ව අතඇරලා මත් ඊවස්
ගියා....

යකඩෝ පිත්කි තේද ඒ.. කොල්ලෙක් එක්ක කදේ දුන් ඉන්නේ...
අඩොත් මේකිට පිරිමි පරානයක් ඉන්නවද ඒ කියන්නේ.. සැනසීමයි
දෙයියනේ.. තැන්නම් මත් ගානේ එකෙක් සෙටි කරන්න හැදුවේ
මගේ එකා දිහා බලන්නවත් එපා කියලා..

" ඇයි මොකෝ.." ඔත්තැති ඔපයක් තෑ මෙයාටත්.. මත් තතර උත නිසා එයන් ඇරිලා මත් බලන් ඉදපු දිහා බලාගෙන මත් ගාවට එනවා...

" තෑ .. තෑ.. මුකුත් තෑ.. අනිශ්‍ය පුද්ගලිකයි..." කියාගෙන මත් බලෙන්ම ඇදන් ආවා...

කොහෙ එන්නෑ. මේ මනුස්සයා. නියත සැකේනේ...

බලෙන්ම ඇදන් ආව මම..

ඊලගට අපි ගියේ බේවි එක දිහාට...

" මේ.. බලන්න ඔයා බරසිද කියලා තගින්න මගෙ පිටට ලුණු ගෙනියන්න...." මත් දිහා බැලුවෙ සතෙක් ගාතට දලා.....

" ශුවර් ද උබට.. " සැකෙන් වගේ අහනවා..

" තගින්න ලමයෝ මත් වට්ටන්නෑ..." මත් ශුවර් ඇත්ඩ් ගොටි කිව්වා...

මෑත් දුවන් ඇවිත් පැත්තා පිට්පස්සෙන් කරට.. කියන්න සතුටුයි වැටුනේ මාවත් පෙරලන් දෙන්නම වෙරළේ...

කටේ ඉදන් වැලි..

" තගින්න ලමයෝ මත් වට්ටන්නෑ කියලන් කිව්වා.." වැලි ගස ගස මත් ගාවට ඇවිත් මාව උස්සලා කිව්වා..

" ඒ ආපු එවිල්ලට ඔයින් බේරුනා ඇති..." කොත්ඩේ ඉදන් වැලි...

දුගෙන මගෙ ඔළුව ගසනවා...

" ඇති ඇති අම්මෝ.. නියත ගස් දෙක තුනත් ගියොත් ඉවරයි.." මත් අහකට පැත්තා..

" ඒ වැලි ගොඩයි බත්.. මෙහෙ වරෙන්.." කියලා ආයෙ ඇඳලා ගත්තා...

පැයකටත් වඩා එතන ඔට්ටු වෙලා රුල්ල පාගලා අපි ආයෙ වාහනේට ආවා...

මගින් තතර කරලා අපි අවිචාරු ගත්තා...

" කැහි..." කඳුලු පුරෝගෙන මත් කකා ඉදපු අවිචාරු උරේ සංදේශ්ට දීලා පපුව අල්ලන් කැහැ කැහැ පිටිපස්ස හැරුනේ .. ඒකට මිලිස් දපු එකාගේ අම්මා අප්ප සිහිකරන ගමන්..

" ඇයි සැරයිද..? " කඳුලු වැක්කෙරෙද්දී මත් ඔලුව වැනුවෙ ඔව් කියන්න...

වාහනේ ට දුවල ගිහින් වතුර එක උස්සන් ඇවිත් මට දික් කරා...

එයා හෙමිට පිට අතගානවා...

" අනේ... මට බැහි.. අමාරුයි..." සැර කැවහම කන් දෙකෙන් දුම් දුනව කියලා අහල නිබ්බට අද තමා ඒක හරියටම දැනගත්තේ...

" ඒක සැර නෑ නේ ලමයෝ.. ඔයා වැඩිය සැර කෑම කන්නැද්ද...." දිවත් එලියට දන් මත් හාස් හුස් ගගා ඉද්දී මෙයන් මේ විකාර කියෝනවා...

" රතු වෙලා මුතම..." මත් බිලා අතට දුන්න චතුර බෝතලේ පපුවට තුරුල් කරත් මගෙ කදුලු පිහිදනවා.....

බුදු සත්තෝ දැන් තමි මාව නිකත් පිව්වෙනව වගේ අයිසෝ.

බැරිමතැන ටොෆියක් ගෙනත් දුන්නා... ඒකෙන් යමිතාක් දුරට ශේප් උතා දැවිල්ල..

කොච්චර දැවිල්ල උනත් අර අව්වාරු එක කන්නමයි හිත...

මත් ඒ උරේට අත දුන්න හදන හදන පාරට මගේ අතට ගහනවා මේ බුරු පැටියා.. ඉනිත් ඒකේ ආසාව අතඇරලා දුන්න උතා...

ඊට පස්සේ ගෙදර එනකම මට බැන බැන ආවේ.....

32 කොටස

" තමුසෙගේ වයසේ හැටියට නෙවේ වැඩ කියයි. තමුසෙ ඕනව වැඩි කියයි.. මේක මාර මගුලක් උතා නෙ ඒයි.." අනත් අරෙහෙටයි මෙහෙටයි වන වතා මත් මටම කියන ගමන් ගොවිරාල කොහෙද යනව වගේ ගෙට ගියේ....

" මේත් එනව අම්මා... හොර ගමන් ගියපු අය..." මාව දැක්ක ගමන් තංගි අද දැක්ක වගේ බේරිහත් දුන්නා...

කුස්සියේ ඉදන් අම්මා පොල්කටු හැන්ද උස්සන් එද්දි ටිකක් බය නොහිතුනාමත් නෙවේ..

" ආ... ආවද.. ආව වගේම කොහෙද ගියේ කියලත් කිව්ව නම් තමා හොද." ඒක පත්තු උනේ කොහොමද මේ ඩිංගට.. කොහෙ හරි ඉන්න කට ඇද කිකිලියෙක් කනේ නියන්න ඇති මෙලහකටත්...

මුත්ටත් ගින්නක් අවුලන්නැතුව නින්ද යන්න තේ.. අම්මපා කේලම් පප්පිලා... මනුස්සයෙක් හොදට කාලා ඇදලා ඉන්නව දකිද්දී ඇස් කසනව වගේ ඇති...

" ලොකු....."

" ආ..... කන් ඇහෙනව දෙයියෝ මගේ..." එහෙ බලලා මෙහෙ බලද්දී අම්මා මගෙ ඉස්සරහා...

" අම්මා මට බඩගිනි...." දැන් ඕනා බොරුවක් කියලා පැන ගන්න විතරමයි...

" මත් අහපු ප්‍රශ්නෙට උත්තර දෙන්න ලොකු... ඔයාට හංගන්න දෙයක් නෑ නෙ අපෙත්.. ඇත්තටම උබලා ලොකු වෙන්න ලොකු වෙන්න මට හරි බරපි දුවේ.." හරි පෝක් පැත්තකට දහන් දැන්.. අම්මා මුත එල්ලගන්නා.. සීරියස් ඒ ටික කියද්දී මත් බැග් එකත් බිම දලා ගිනිත් අම්මගෙ කර වටේ අත දගන්නා..

" අහකට පලයන්.." මගෙ අත ගසලා දැම්මා..

" ඔය ඔය ඉතින් ඕකනේ බැරී.. චුට්ටක් ආදරේ කරන්නනෙ ලගට ආවේ.....මටමයි වෙනස්කම් කරන්නේ....." මත් මුත එල්ලත් කිව්වා....

" ආදරේ කරන්න. උබලට ආදරේ කරන්න වෙන උන් ඉන්නවනේ...." මත් නිකටෙ අතගහගන්නා..

" මොකාද ඔය හෙන ගහන කතා කියන්නේ ආ...." හෙන ගහනව කෙසේ වෙතත් දැන් අම්මා මට අතේ තියන හැන්දෙන්ම නෙලනවා කියල නම් ශුවර්...

" අර මංගලිකා අක්කා කිව්වේ ඇවිත් බිව් එකේ කොල්ලෙක් එක්ක හිටිය කියලා...." වසලා හමාරයි.. මේ තාකි ගැනි.... ඉන්නේ වලපයයි ගොඩ පයයි.. මුලු ගමම ගිනි තිබ්බැකි ඔය මංගලිගෙ කටට මගුල..

" ආඅ.... ඒ තාකි ගැනිද.." අම්මා මත් දිහා රවලා බලපී.....තාකි ගැනිට තාකි කියන්නැතුව තරුණයි කියන්න ඇ.....

" පොඩ්ඩක් ඉන්න.....මේ හරියකට හිටගන්නවත් බැරුව ඉන්න එක්කෙනා කාත් එක්කද බිව් ගිහිත් නියෙන්නේ ආ... මට ඒත් හිතුනා.. වයසෙ හැටියට තෙවෙනෙ වැඩ..." මට එන කේන්තියක් ඇත්තට.. අගේට හිටපු අම්මවනෙ මේ අවුස්සලා නියෙන්නේ.... ආපුදෙන්නෝ මේ පැන්නේ.....

" ලොකු උබට....." මට හිතන්නවත් උන්නෑ.. අම්මා හැන්ද උස්සන් අඩියක් දෙකක් ඉස්සරහට ආවේ මට ගහන්නමයි කියලා තෝට් උන සනික මත් හැරුනේ දුවන්න. අඩි දෙකක් සාර්තකව ඉස්සරහට තිබ්බේ.. එව්වරම තමා...

බිම දුපු බෑග් එකේ පටියටම පැටලිලා දඩාං ගාලා මහ සද්දෙකුත් එක්ක බිම බදගන්නා.. බලහත් මගේ දේවල්ම මට වල කපන හැටිය...

වැඩි ආබාදයක් නෑ.. තලල ටයිල් එකේ වැදුනා ලෙසටම.. ඔලුව හෙල්ලිලා ගියා වගේ තේරුනා පොඩ්ඩක්...

මහ ජරා හිනා සද්දයක් ආපු නිසා ඉන්න විදිහටම අත් දෙකම බිම තියලා ටිකක් ඔලුව උස්සලා බැලුවා... අපේ එකී තැගගන්න වෙන කොහෙවත් තිබ්බේ තැද්ද දන්නෑ පුටුවක් උඩ තැගගෙන අත්පුඩි ගගහා කෑ ගගහා හිනා වෙනවා... මට මේ ගෙදර තැනක් නෑ ඇත්තට.. හැබැයි මෙහෙමයි ඔතන මම හිටියනම් හිනා වෙන්නේ ඔහොම තෙවේ... ඒක වෙනම කතාවක්...

මට නියත ප්‍රශ්නේ ඔව්වර කැනට භිතා වෙන්න තරම් මත් වැටුන විදිහ අවුල්ද කියනෙක..

" කට වැඩි කොහොමත් මේ දවස් ටිකේ.. ඕන කරගන්න තමා දැගලුවේ...." සේරම හරි කියන්නකෝ අපේ අම්මා... අනිත්‍රත් කට වහන් භිතා වෙනවා....

" චුට්.....!!!! මාව උස්සන්න...." දැනිස්සත් ඊදෙනව රෙද්ද.. ඒ මගුලනේ සේරටම කලින් වැදුනේ.....

තංගි ඇවිත් කකුලේ පැටලිලා නිබ්බ බැග් එක අල්ලලා විසික් කරා... යකෝ ගෝත් එකත් ඕකේ... යහනින් නිබ්බොත් ලොකු දෙයක්.. තැත්තම් අර මනුස්සයා මාව අල්ලලා ගහයි පොලොවේ .. 'අරත් දීලා සනියක් තෑ නොට ඕකවත් පරිස්සම් කරගන්න බැරුව උබ උබව පරිස්සම් කරගන්නෙ කොහොමද බත්' කියලා අහයි.. ඒ සැමිපලේ වාචාල කටක් නෙ නියෙන්නේ..... අහිංසක මත් හැම පැත්තෙන්ම තැලෙනවා.

දඩියන් දලා ඒ ඩිංගට....

තලල පිහිදලා අත බලන ටිකට රතුම රතු පාටයි.....

මාව නිකත් කැරකිල්ලට වගේ ආවා....ඊට පස්සෙයි තලල ඊදෙන්න ගන්නේ...

අමාරුවෙන් පුටුවක් ඇදලා ඉක්මනට ඉදගන්නේ කැරකිල්ල වගේ නිසා.... මත් හරි බයයි ලේ දකින්න... වෙන කෙනෙක්ගෙ නියා මගෙවත්.. තුවාලයක් දකිද්දී මට ඉන්න බෑ... තලල තුවාල වෙලා ඇති හුගක්. මෙව්වර ලේ එන්න... අම්මෝ මට බැහි...

දැනිස්සට මම ඔලුව නියාගන්නා... දැඩිය වැක්කෙරෙනවා.. ඇදත්
උත්ත ඇදුමත් තෙතයි...

" අම්මා....." නංගි බෙරිහත් දෙන්න ගන්නෙ මගෙ කන
ඉස්සරහා....

ඔක්කාරෙට වගේ ආපු නිසා මත් සේරම පෙරලන් බානාම් එකට
දිව්වා... වොම්ටි උත්තෑ හැබැයි අප්පිරියාවට.....

බානාම් එකේ කන්නාඩියෙන් මත් දැක්කා තලල... කැපිලා වගේ
ඉරක් ගිහිත්.. ලේ එනව හොදටම. ඊටත් වඩා දැවිල්ල.....

බානාම් එකෙන් එලියට ඇවිත් වැනි වැනිම වතුර ටිකක්
බීගන්නා...

" ලොකු ඇයි... දෙයියනේ තලල තුවාල වෙලා.. අර First Aid
Box එක ගේන්න ලමයෝ..." මත් දිහා බය වෙලා වගේ බලන්
ඉදපු නංගිට අම්ම කැගැහැවේ.....

මත් එහෙමිම බිම ඉදගද්දී අම්මා හෙමිට තලලට බේන් දන්න
ගන්නා.. වැඩිය රිදුන්නැති එක ලොකු දෙයක් තැන්නම් මම හු
නියනවා.....

ටිකක් අඩු උනාම ඇගසෝදන් ඇවිත් ඇදුමක් දගන්නා..

අනේ මගේ චූටි තලල... අලවල නියන ප්ලාස්ටර් කැල්ල අලවල
නියන කැත.. මුතම කැත වෙලා ශිකේසියා.. දැන් නම් මුකුත්
කරන්න බෑ නිදගන්න ඕනා.....

මොන නිදගන්නවද... කෝල් එකක්... මොකාහරි බාල්දි දනවනේ
මගෙ ලව් එකට... වෙන කවුරුත් තෙවේ සංදේශ්

" හෙලෝ.. මොකද කරන්නේ..." වෙත අහන්න ප්‍රශ්නයක් ඇත්තෙම නැද්ද දන්නා තිබුනෙ...

" මත් මේ පොල්ගස් බඩගානවා.. ඔයත් එනවද..." කැන භිතාවක් එහා පැත්තෙන්.. ඇයි යකෝ මේ මහ රැ අනික කෝල් කරලා ඉවර වෙලා මොනාද කරන්නෙ කියලත් අහනවා. කෝල් එක ආත්සර් කරාට පස්සේ එයා එක්ක කතා කරන්නැතුව මත් අහවල් එකක් කරන්න ඇ....

" මත් පොල්ගස් බඩගාන්න දන්නා ලමයෝ... ඒක ඔයාම කරගන්න.. මත් අහන්නේ දැන් නිදගෙනද හිටියෙ කියලා ..."

තේරෙන්න අහන්න එපැයි එහෙමනමි...

" මාර වැඩක් උනා හලෝ....." මත් ලැස්ති උනේ කේලම දෙසාබාන්න..

" කියන්න හලෝ.. මාර වැඩේ ඔයාට උන..." මත් කියපු තාලෙන්ම එයත් කියනවා.. හරියන්නා දැන් දැන් මෙයාට මොනාමහරි වෙලා කියලා මට තේරෙනව.

" අද ඔයා එක්ක ගිහින් එද්දී ගෙදරට අර තාකි ගැනි මංගලිකා කේලම කියලා. ඇත්තමයි ඕකිට. නෑ මත් කියන්න... ඊට පස්සේ අම්මා ඕක ඇහුවා. මත් මොකක් හරි කිව්වා කියපු එක මතක නෑ දැන් නමි. ඊට පස්සේ අම්මා හැන්ද උස්ස ගහන්න එලවත් එද්දී දුවන්න ගිහින් පැටලිලා වැටුනා.. තලල තුවාල වෙලා ලේ ආවා හලෝ.. දැන් මේ ඉන්නේ එක්තැන්වෙලා...." කියාගෙන කියාගෙන ගියා එක හුස්මට... අනේ මගේ මනුස්සයා.. පව් දෙසියනේ එයා වචනයක්වත් නොකියා බලන් හිටියා....

" මොකද්ද.....? "

" ආ....."

" මොකද්ද ඛන් කිව්වේ.... මට ඇහුනේ අන්නිමට කියපු අර එක්තැන් උතාකියන කතාව විතරයි... ඇයි මොනාද උනේ...." ඇත්තමයි.. ලග හිටියනම් මෙලහකට මන් අතට අහු වෙන එකකින් දමලාඇරලා..

" දැන් කොහෙද හිටියේ...." මන් ඇහුව.

" ආ.... මේ වොශ් රුමි එකටගියා ටිකක්..." ඇත්තමයි....

" එහෙනම් වොශ් රුමි එකටම වෙලා ඉන්නවා..." කේන්තී දැන් නම්..

" හරිහරි ඛන්.. ස්පීකර් දලා තිබ්බේ උබේ කටහඬේ හැටියට පහල ඉන්න අයටත් ඇහෙන්න ඇති හැබැයි.." ඒ පාර කියනවා...

" ඔයාට දැන් කොහොමත් මාව ගාතක් තෑ.. මගෙ නලලත් තුවාල උතා.." මන් කිව්වා.

" මොකද්ද... යකෝ නලල තුවාල උතා එකටද අර එක්තැන් උතා කිව්වේ. හරියට අතක් පයක් මොනාහරි උතා වගේ නේ... ඒකනේ ඒකනේ මන් කිව්වේ ඉස්පිරිනාලෙන් වැරදිලා අංගොඩ යවන්න ඕනා එකෙක්ව ගෙදර එවල නියෙන්නෙ කියලා..." ආස ඇති අංගොඩ යවන්න...

" බැරි වෙලාවත් මට අංගොඩ යන්න උතොත් ඔයාවත් ඇදගෙන තමා මන් යන්නේ...."

" ආස ඇති...අපි ඉතින් පිස්සියොත්ව ආශ්ථේ කරාට නංගී අපි ඒවා බෝ කරගන්න යන්නෑ..."

" අනේ... එහෙමද අයිසේ...නමුසෙ එක්ක එන කේන්තියක් ඇත්තමයි මට... හෙට එන්නම් මන් හොඳ දෙකේ දෙකේ පොල්ලක් උස්සන් පිස්සිගෙ තරම පෙන්නලා යන්න..."

කටි කරල දැමිමා....

ෆෝන් එක විසික් කරලා ඇදට පැත්තා..

◆....

" අප්පොව්වියේ...." උදේ මාව ගන්න ගේ ගාවට ආපු සංදේශ් මන් වාහනේට තැග්ග ගමන් මගේ මුත එහාට මෙහාට හරෝ හරෝ හැඩ බලනව කියල භිතුවද.. මොන පිස්සුද තුවාලේ බලනවා..

" මන් තමි භිතුවේ ඊයේ කියපු විදිහට ඔයිට වඩා තුවාල වෙන්න ඇති කියලා....." ඔය බලහත්.. එව්වර හරෝ හරෝ බලලත් කියපු කැන කතාව...

" යන්න සංදේශ් යන්න.... ඔය තුවාලේ වෙලා මම කොහොම හිටියද කියලා ඔයා දන්නැනේ....." කියලා මන් අහක බලාගන්නා..

" දැනගන්න මන් ඇහුව ඇ....." එතනින් එහා මන් මුකුත් කියන්න ගියෙ නෑ.....

සංදේශ් ට හදිස්සියේ ඔරිස් එක දිහා යන්න වෙලා එයා මාව එයාලගෙ ගෙදරින් දලා ගියා.. කරන්න ඇති වැඩකුත් තැනි එකේ මන් ෆෝන් එක කොට කොට හිටියා.

" මන්දි අක්කා....." ගාගෙන ආවේ විහඹි.. අක්කා.... කැල්ල ඇදපු විදිහට මොකක් හරී වැඩටකට තමා...

" ඕ....." මාන් ඇදලම උත්තර දුන්නා.....

" අනේ.... මේ..... අපේ අයියා එක්ක කතා කරනෝකෝ හලෝ අපි ගැන..." ෆෝන් එක පැත්තකින් නියල මන් හැරුනා විහඹි දිහාට...

" අපි ගැන මොනා කතාකරන්නද බත්..." ඇස් හීනි කරලා මත් ඇහුවා..

" අපියෝ .. අපි ගැන තෙවේ.. මායි මනුෂ්‍ය අපියයි ගැන හලෝ ..." තලලෙ අත ගහන් කියනව ඒ පාර..

" අහ්. තේරෙන්න කියන්නෙපැයි ඉනිත්.. මෙහෙමයි තංගී.. ඔයාගෙ අපිය ඉන්නේ. එක එක වෙලාවකට කටුස්සෙක් පාට මාරු කරනව වගේ මුඩි වෙනස් වෙනවා... ටිකක් ශේපේ ඉන්න වෙලාවට තමා කතා කරන්න වෙන්නේ...." මත් කිව්වා...

" කමන්නැ.. ඔයාට පුළුවන් වෙලාවක කතා කරන්න.. මගේ සුදු අක්කනේ ඔයා...." මගේ කම්මුලකුත් මිරිකන් යන්න ගියා. පිස්සු විකාරයක්. අපියට වගේම පිස්සු.

" ආ.....මේ හෙට මත් බත්ධාරවෙල යනවා...කම්පැනි එකේ වැඩකටම තමා...තමුසෙ පරිස්සමට ඉන්නව හරිද..තැත්තම් කිව්වේ තැත්තම් කිව්වේ ඤැහ් ගානවනේ" මාව ගේ ලගින් බස්සවලා යන්න ත් ගිහින් ආයෙ හැරිලා කියනවා..

යන්න හැරුන මත් ආපස්සට ඇරුනා.. .

" මොකද්ද ඒ කතාව... කා එක්කද යන්නේ..." සැකේට මම ඇහුවා.. නෑ කියන්න බෑ තෙ මොකියක්ව හරි එක්කන් යන්න හදනවද කියලා මාව හලලා...

" නෑ.. නෑ... උබව එක්කන් යන්නෑ මොනා උනත් යනකන්ම කරන්නේ සීටි එක බදුගෙන ප්‍රීටිනේට නිදියපු තැනි එකියක් ගානට නිදගන්න එකතෙ.." ශික්.. ඇයි මේ අපහාස..

" බෑ... මාව හලලා යන්න හදනව නම් ඒවා හදේ පුනේ..... මාත් එතවාආආආ..." ශට්ඨ් එක ඇතුලෙන් අන දුගෙන කන මිරිකුව..

" ආව්..... යස්සනියේ..... පලයන්කො වද නොදී..." තල්ලු කරා මාව...

" අනේ සංදේශ් "

" මත් යන්නෙ දවස් දෙකකට බත්.. උබව එක්කත් යන්න බෑ...." ඒ ගමන මත් අන කොනින්තුවා..

" මත් ඔයාව බලාගන්නම් අනේ.. දගලන්නෑ.. එක්කත් යන්නකෝ.."

" නෑ නෑ... උබ මාව බලාගන්නව කෙසේ වෙතත් මට උබේ පස්සෙන් ඉන්න වෙනව වැඩ පැත්තක දුලා....මෙන්න මෙහෙ ගෙදරට වෙලා ඉන්නවා...." කියාගෙන වාහනේ ස්ටාට් කරා...

" ඒ ඔහොම ඉන්නවා.. යන තැනක මාවත් එක්කත් යනවා..... තමුසෙ මහ නපුරුයි ඕයි....." අඩිය පොලොවෙ ගගහා මත් කැගහනවා ඇහුන්නෑ වගේ වාහනේ හරෝ ගන්නා .

" තමුසෙට මම....." අහක තිබ්බ ගලක් උස්සල අරත් යන වාහනේ දිහාට දමලා ගැහුවා...

නෑ ..නෑ වැදෙන්න ගැහුවෙ නෑ.. ඔය මගුලට වැදුනනම් මත් මෙහෙම මෙනත ඉන්නෙත් නෑ පණ එපා කියල දුවනවා.. මටත් වඩා ආදරෙයිලුනේ වාහනේට...

" වරෙන්කෝ ආයේ....." සද්දෙට මත් කිව්වත් ගිහින් ඉවරයි... හෙට දුලා ගියොනින් අම්මපා මත් යනව හොයාගෙන ..

ඒ එක්කම වගේ ගේට් එකෙන් එලියට බැස්සේ මංගලිකා..... ඕකිගේ ආව්ව්ට.....

33 කොටස

" මොනාද ලමයෝ එලියෙ හිටගෙන කරන්නේ.. කැගැහැවෙ කාටද..." පුදුම නිවුස් පේපර් එකක්.. ඒකත් ඇහිලා..

" එහා ගෙදර බල්ලාට ආවිවි.. කොයි වෙලේ බැලුවත් අපේ වන්නේ.. වත්තට නම් ආවත් කමත්තෑ.. කුණු අවුස්සන එකමයි කරන්නේ...ඉතින් ඒක නිසා දැන් දකින දකින තැන එලවන එකයි කරන්නේ....." හරි හරි ගැනියේ මුත අවුල් ගැහුවා..

සොරි දෙයියනේ.. මත් දන්නවා මේ කරන පව් වැඩ වලට මට යන්න වෙනම අපායක් හදන්න වෙනව කියලා...

" මොන බල්ලද ඒ..." බල්ලගේ උප්පැත්තෙන් එපැයි..

" අර එහා ගෙදර බල්ලා ආවිවි.. මත් යන්නමි....." කියාගෙන ශේපටි එකේ ගෙට ඊංගුවා...

කාමරේට ඇවිත් නාලා එහෙම මගෙ සුපුරුදු කිට ට බැහැලා මත් සාලෙට ආවා...

අර මනුස්සයා මාව හෙට දලා යයිද කියනෙක නම් ඇත්තටම සැකයි....

" නංගි.... මේ මත් ගිහිත් සංදේශ් ගෙන් අහන්නද බත් විහඟි ගැන...." ඒ අපේ අයියා.. උටත් මත් ටිකක් නිදහසේ ඉන්නව පේන්න බෑ.. මගේ කල්පනාව කෑවා....

" මොනා අහන්නද එයාගෙන්.. තවුසේ උච බදිනව ඇ...."

" ඇ.. යකෝ... උබත් නම් පොඩ්ඩක් ගරු කරලා කතා කරහන්..
මොනා උනත් අයියගේ කැමැත්ත එපැයි තංගිව ගන්න...."
කියාගෙන කොන්ඩේ හදනවා.. ශිකේසියා මතමාල පාට.

" ඇයි අයියගෙන් අහන්නෙ.. එයා ඔයාගෙන් අහල තෙවේනේ මාත්
එක්ක යාලු උනේ.. නැ.. නැ.. එහෙම අහන්නෝන නැ.. සංදේශ් බැරි
වෙලා හරි අකමැති උනොත් උබල දෙන්නා පැනල යන්න.."
මත් මගේ ටිකිරි මොලෙන් ඊත්කිරි උපදෙසක් දුන්නා.. මේවා තංගිල
වසයෙන් ඉටු කල යුතු යුතුකමි..

" කවුද.. කවුද පැනලා යන්නේ...." අම්මා ලගට එනකන් ගාතක්
නොගිය මම ඒ ටික හසියෙන් කිව්ව තේද කියලා මීටර් උනේ ඒ
ඇහුන අම්මගෙ සද්දෙන්..

" ඒක මාර කතාවක් නෙ අම්මා... ඔයන් ඉඳලා ඉඳලා මාර
දේවල් කියන්නේ... ඔය ඕන තරම් සත්තු ඉන්නේ...." අයියා මත්
දිහාට හැරුනේ කරන්ටි එකක් වැදුන වගේ මාර වේගෙන්..

" සත්තු....." ඒ අපෙ අම්මා...

" ඔව්.. සත්තු පැන පැන තෙවේද යන්නේ.. හාවා ඉන්නවා
කැන්ගරුවා ඉන්නවා.. අනිත් උන් නම් මත් දැන්න...." මත් දන්නවා
ප්‍රහාරයක් අත ලගයි....

" සත්තුන්ගෙයි ඔය කලින් කියපු කතාවෙයි තේරුම මට කිව්ව
නම්...." අම්මා මගේ ආසන්නයට ආවා..

" අපි කතා කරේ අම්මා.. පැනල යන සත්තු ගැන.. තැද්ද
අයියා..." මත් දිහා උලමෙක් වගේ බලන් ඉඳපු අයියට මත්
වැලමිටෙන් ඇන්නා...

" ආ.... ඔව්.... පැනලා යන උන්...." එක පාර මොකක්ද මතක්
උනා වගේ මු කැගහනවා..

" අයියයි නංගියි මොකක්.. හරි යටිකුට්ටු වැඩකට නමා ඔය නම් ලැස්ති වෙත්ත හදන්නේ... හැබැයි ලොකු මත් මේ ඔයාටයි කියන්නේ... මොකක් හරි අත්ඩපාල වැඩක් අහු උනොත් ආයෙ නම් ගෙදර නියාගන්න මම...මොකෙක්ට හරි බන්දලා දෙනවා...."

ඒකට නම් මට මොකක්දෝ වෙලා ගියා.... බන්දන්න.. මේ මාව... දැන්ම...

" බැ..... ඒවට සුදුසුකම් සපුරලා ඉන්නොත.. " මත් කිව්වා....

" නියාගනිත් උබේ සුදුසුකම්.. කෙනෙක් ඉන්නව නම් ලොකු කලින් කියන්න.. හෙට දිනට මත් මාදව් නංගිට කියනව අපේ ලොකුට අර කොල්ලා තීන්දු කරන්න කියලා...."

" කවුද.... කේශාන්....?" මට ඉබේටම කියවුනා..

" නැත්නම්.." කියාගෙන අම්මා ගියා... මත් නාමත් පුදුමෙත්...

අම්මා මාදව් නංගි කියලා කිව්වේ අපේ තාත්තගේ නංගිට.. එතකොට කේශාන් නමා අපේ මාදව් තැන්දගේ හොඳම යාලුවගේ පුතා.. ඒ දවස් වල පොඩි සිද්දි දුමයක් උතා තමයි හැබැයි මෙහෙමයි.... මත් දැන් ඌට කැමති නෑ.. ඒත් මොන කරුමෙකටද මත් දන්නෑ අපේ අම්මගේ භිතත් අරත් ඌ මෙහෙත් ගියේ.... ඔය මගුල මගෙ කරේ එල්ලන්න ආවොතිත් අර මගුල මාව අල්ලලා ගහයි පොලොවේ.. අම්මෝ බෑ බෑ.. විහිදුවටවත් ඕන්නෑ ඕවා.. අන්නිමට මරාගනියි.....

රැට කාලා මත් කාමරේට ආවා....

හෙට හය වෙද්දී ලැස්ති වෙලා ඉන්නවා යනව නම්.. මත්
අම්මගෙන් අවසර ගන්න එන්නැ නමුසෙ එන්නේ මගේ
උවමනවකට තෙවේ නිසා... නමුසෙ ගැන නමුසෙ බලාගන්නවා
හරිද.. ඒ එද්දී නිදියන් හිටියොත් මත් යනවා දලා.....

වැඩියෙන්ම තිබ්බේ නමුසෙ කියන වචනෙද මන්ද.. මොනා උනත්
හැපී.. ඒ මැසේජ් එක තව ටිකක් රැ දැමීම නම් තමා හොඳ
එකොලහයි වෙලාව.. දැන් ඉතින් අම්මගෙන් අවසර ගන්නෙපැයි.....

" අම්මා.. හෙට බත්ධාරවෙල යන්න වෙනවා ඔෆිස් එකේ
වැඩකට.. දවස් දෙකක්..." අම්මට වැඩ ගානක් තැ මොකද මත්
මිටකලින් නුවරඑලින් ගිහින් තියේ නේ....

" හ්මි... යන්න හැබැයි ඔයාගේ පරීක්ෂම ඔයා බලාගන්න ඕනා
දුව. අනික ඔයා ගැන නියන විශ්වාසේ කැඩෙන්න නොදී බලාගන්න
ඕනා ඔයාමයි..." අපේ ගෙදර මිනිස්සු ඕන තරම් නිදහස දෙනවා..
හැබැයි සීමාවකට.. ඉතින් ඒකෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන මත් ගන්නවා
වගේම ඒ නිදහස තැනි වෙන විදිහෙ වැඩ කරන්නැ.. කරන්
ආරන්වි වෙන්න දෙන්නැ.. එව්වරයි.

අම්මගෙ බෙල්ල බදගෙන කම්මුලට හාද්දක් දීලා මත්
කාමරේට ආවේ තට තට...

හෙට ඕන කරන සේරම ලැස්ති කරන් මත් නිදගන්නා.. නුවරඑලි
ගමන ගියේ සංදේශ්‍යයි මායි යාලුවෙන්න කලින් නෙ. ඒත් හෙට
ගමන නම් හුගාක් වෙනස් .. ඉවසීමක් තැනි මට එද රැ නින්දක්
නැ.....

හයටතෙ එනව කිව්වේ පහ මාරේ ඉඳන් මත් එයා එනකන්
බලාගෙන... පහමාර = මහපාර

ඉතට අත් දෙකත් නියාගෙන පාර මැද හිටත් බලන් ඉඳපු
මගෙ පිටිපස්සෙන් සද්දෙට හෝන් පාරක්...

මත් කලබලෙන් ඉස්සරහට පැත්තෙ මාව යටකරන් යයි කියලා
බයට.. වෙනද එන පැත්තෙන් තෙවේ අද ඇවිත් තියෙන්නේ.. මේ
මනුස්සයා මාර ඉක්මනට පැත්ත වෙතස් කරනවා....

බැග් ටික දුලා අම්මට වැදලා වාහනේට එන්න හඳපු මගෙ පාර
එයා හරස් කරා.....

" සේරම ගත්තද ඕන කරනෙව්වා..." ඉතට අත් දෙක නියන්
මුතට එබ්ලා ඇස් පුංචි කරලා අහද්දී ඒ අහපු දේ නොතේරුන
නිසාම මත් එයා දිහා බලන් හිටිය...

" ඊට පස්සේ කියන්නෙපා අරක නෑ මේක නෑ කියලා...." මට
දැනුසී වැඩේ මිටර් උනේ...

" ගත්තද ඕන හැම...." නෑ නෑ මත් කියන්න තොදී පැනපු ගමන්
කට අතින් වැහුවා...

" කැගහන්නෙපා මනුස්සයෝ. යමු..." මත් අනෙත් ඇදගෙන
එලියට ආවේ... ඕක බැරිවෙලාවත් අම්මට ඇහුනොත් වසලා
හමාරයි.....

" සේරටම කලින් මත් කියන්නේ මේ... නිදගැනීම සපුරා
තහනම්.. බැරිවෙලාහරි නිදගන්නොත් ඉන්නෙ කොහෙද බිමට
තල්ලු කරා මත් ගියා... " අපරාදෙ ආවෙ කියලා හිතුනා...

" ඇයි අනේ ඒත්....."

" ඒක තමා අවසාන තීරනේ හරිනේ.. තැත්නම් ඔය මොනාහරි වෙන්න කියලා මාත් නිදගන්නවා.. යනකන් ඇහැරන් ඉන්නෝන.." කියාගෙන වාහනේ ස්ටාට් කරේ...

යනකන්ම කියවන්න මොකක් හරි මාතෘකාවක් එපැයී.. ඉතින් මත් පටන් ගන්නා..

" මේ.... "

" ඇයි...? " මත් දිහා හැරිලවත් නොබලා කියනවා.

" අම්මලා මට මනමාලයෙක් බලලා...." ඒ පාර හිතා වෙනවා.....

" ඇයි ආ....." අත මිරිකලා මත් ඇහුවා.

" ලොකු දෙයක් බත්.....මටත් මේ කතක් ඇහිලා ඉන්න තැ...ලා ගැන සිරාවටම දුකයි...." ඔය කිව්වේ කුම්මැහි කටෙන් ප්රා කතාවක්..

මත් ගහගෙන ගහගෙන ගියා එයාට...

" ඒයි.....මෝඩ ගැනියේ උබේ පාර කියලා හිතුවද මේක..අපරාදේ උබව දලා එන්න තිබ්බේ...." මගෙන් බේරෙන්න හඳුන ගමන් කියලා මාව අහකට තල්ලු කරේ වාහනේට අවදුනෙ දෙනගමන්.. කිව්වත් වගේ තැත්නම් දෙන්නටම ඉන්න වෙන්නේ හොස්පිටල් ..

" මේ අහනෝකෝ....." මත් ආයෙත් ඇහුනා එයා දිහාට...

" අනේ මේ.... මේත් වැන්ද ඇති බත්.. දෙසියනේ නිදහනින් මගෙ කන් දෙක පිරිලා වගේ බත්...." බැරීම තැන මුත නිකන් මොනාදෝ කරගෙන කියනවා..

" එහෙම කොහොමද.. අර කලින් කිව්ව වගේ මාව තල්ලු කරල දැමීමොත් බිමට. තව දුරයිද සංදේශ් .." දැන් නම් නිදිමතයින් වගේ...

" පැය දෙකක වගේ ගමනක් තියෙන්නේ..." වෙලාව බලන ගමන් එයා කියනවා...

" මේ...." මත් ආයෙත් කතා කරා...

" මේ..... " කිසි උත්තරයක් නෑ.. මේ ටිකට ගොලු උනාද මේ මනුස්සයා..

" සං.. දේ....ශ්...." කනට කරලා කැගැට්වා...

" උබට මත් ගහනවා දැන්... ඉන්න දීහන්කෝ...." පව් මගේ අසරනයා කන අතගගා බසිනවා...

" මොකද දැන්...."මත් මුත එල්ලගන්න ගමන් අහනවා..

" ඔයාට ඉස්සර ගැල්ලමයෙක් එහෙම ඉදලා තැද්ද...." ලාවට මතමාල හිතාවක් ගියා..හැ.... මගෙ අප්පොච්චියේ අපරාදෙ ඇහැට්වේ...

" ඔව්.. එකට දෙකක් ඉදලා නියනවා..." මට ආවේ කොහෙවත් තැනි කැස්සක්....මට විතරද කොල්ලෙක් ඉදල තැන්නෙ කලිම්.. ඔව් ඉතින් මාර ලස්සනක් තිබ්බනෙ ඒ කාලේ කොල්ලො පස්සෙන් එන්නම...

" ආවිස්... පැණියා.... කවුද දැන් ඔය කෙල්ලො දෙන්නා...." මත් ඉත හරිය මිරිකලා කියද්දී ඇඹරෙනවා මු.. ඇත්තමයි අද මත් කනවා.....

" එකියක් රට... ජීයාව එකී ලංකාවේ.." මත් ඇස් ලොකු කරන් මැත් දිහා බැලුවේ...

" මොකිද රට එකී.. තාමත් තියනව ද ඒක..? " මම සිටියස් ඇහුවා...

" ඒක තාමත් තියනව නම් මත් මොකටද බත් මෙහෙ ඉදන් කුන්ඩවාල කර් එල්ලන් දගලන්තේ..." එයා ඒක කිව්වේ විහිලුවටද ඇත්තටද දන්නැ.. මට දුක හිතුනා..

ඇස් වලට කදුලු පිටියෙන එද්දී මත් අහක බලාගත්ත.

ඒ පාර සද්දයක් නැති තැන වෙන්න ඇති මගේ ඔලුවෙන් අල්ලලා මාව එයා පැත්තට හරෝගන්නා.. අත ගසලා දලා මත් ආයෙ අහක බලාගන්නා...

" මොකද්ද එයාගේ නම..." මත් ඇහුවා..

" කාගෙද බත්...." මට එන කේන්තියක් ඇත්තට

"රට එකීගේ...."

" බෙලා...."

" ඕකිගෙ බෙල්ල ගලවනව මම බෙලා.... " ඇහෙන්නැති වෙන්න මම මටම කියාගත්ත.

" පව් බත් ඒ අහිංසකි.. දැන් ඒවා නෑ බත්...." මත් අත් දෙකත් පසුවට බැදගෙන අහක බලාගන්න ආයේ....

බත්ධාරවෙල සංදේශ් තතර වෙන්න හිතපු තැනින් වාහනේ තතර කරාම සේරටම කලින් මත්දී වාහනෙන් බැස්සේ සංදේශ් එක්ක තාමත් පහවනොගිය කේන්තියෙන්...

" පුප්පත් ගියාට වැඩක් නෑ.. යතුර මා ලග.." දෙරේ යතුර උඩ දලා අල්ලන ගමන් සංදේශ් කියද්දී මන්දී පැත්තක තිබ්බ බෙන්වි එකෙන් වාඩිලත් රවාගෙන...

බඩු සේරමත් අරන් සංදේශ් දොර ඇරියා...

" එතවා ඇතුලට... " කියාගෙන සංදේශ් ගෙට යද්දී මන්දීත් ඒ පස්සෙන් ගියේ ගේ පුරාගෙම ඇස් යවන ගමන්...

" මෙහෙ වෙන කවුරුත් නෑ... හවසට ඇවිත් කෙනෙක් සුද්ද කරලා දලා යනවා.. මේක අපේ අම්මගේ තැනක්.. කට්ටියක් කලින් කුලියට හිටියා ඒත් දැන් තෑ.... අපිට මේ දවස් දෙක මෙනත තමා ඉන්න වෙන්නේ ... අවුලක් තෑ නේ....." සංදේශ් මන්දීගේ මුතට එබ්ලා අහද්දීත් මන්දී බැලුවේ ගේ දිහා...

එක තට්ටුවක පොඩි ගෙයක්.. වූටි සාලයක් එක්ක කාමර තුනක්. පොඩි කුස්සියක් එක්කම වොශෂම් එකක්.. හරිම ලස්සන වූටි හුරුබුහුටි ගෙයක්..

" මිම්මි..... ලස්සනයි....." ගේ පුරාගෙම මන්දී ඇස් ගෙතියනවා සංදේශ් මෙව්වර වෙලා බලන් හිටියා.. හුග වෙලාවකට පස්සෙයි මන්දී සංදේශ් අහසු පුශ්තෙට උත්තර දුන්නේ...

" මොනාද..? " ආයෙම සංදේශ් අහද්දී මන්දී කල්පනා ලෝකෙන් එලියට ඇවිත් මුතට එබ්ගෙන හිටපු සංදේශ්ගේ කම්මුලෙන් අල්ලලා අහකට කරේ මුත..

එතනින් යන්න හදපු මන්දීට යන්න නොදී සංදේශ් පිටිපස්සෙන් හසියෙන් බදුගන්නේ මන්දී දගල දගල සංදේශ්ගේ අත කොනින්තන්න ගද්දී.....

" දැන් මුත කොරහක් කරන් ඉන්නේ අර රට කෙල්ලගේ කතාවෙන්ද...? ඔව්වර අවිශ්වාස නම් මන් බෙලාට කෝල් එකක් අරන් දෙන්නම්...ඒකී බදින්න බන් ඉන්නේ...." අම්මගෙන් සමාවගන්න පොඩි එකෙක් වගේ සංදේශ් මන්දිගේ උරහිසෙන් නිකට නියාගෙන කියනවා....

" ඕන්නැ..... යනවා ගිහිත් අර බෙලිවිටී එක්කම ඉන්නවා..." මන්දි අඩන්න ඔන්න මෙන්න වගේ කිව්වා....

" හරි.. දැන් ඉන්න බෑ නෙ නේ මාන් එක්ක.. යමු එහෙනම්. වැඩ ඉවර කරලා අදම යමු.." සංදේශ් සීරියස් කියද්දී මන්දිගේ දැගලිල්ල නතර උනා....

" ඕන්නැ..... ඔයාට ඕන නම් යන්න මන් එන්නැ.." මන්දි කිව්වම සංදේශ් මන්දිගෙන් අහකට උනා.....

" හැබැයි ආයේ මුත එල්ලන් හිටියොත් බලාගමු ඇ....." කියාගෙන සංදේශ් බෑග් එකත් අරන් කාමරේට යද්දි, මන්දින් බෑග් එක උස්සන් දුවන් දුවන් වගේ ඒ කාමරේටම රිංගුවා..

" මේ මොකද.. ඇයි දැක්කෙ තැද්ද කාමර දෙකක් තිබ්බ තව...." ටවල් එක අතට ගන්න ගමන් සංදේශ් කිව්වේ බෑග් එක ඇදට අතඇරපු මන්දිට...

" ඔයා එක්ක ඉන්නම්...." පොඩි එකෙක් වගේ මන්දි කියද්දී සංදේශ් ඉතේ අත් දෙක ගහගන්නේ ටවල් එක කරට දගන්න ගමන්..

" හොඳට තියෙයි.... " කියපු සංදේශ් මන්දිට ටවල් එකෙන් ගහලා පටගාලා බාතෘම් එකට රිංගුවා....

" ඊ... ඒක රිදුනා බුරුවෝ.... කමත්තෑ එලියට එන්නෙපැයි කියට හරි.....හෙල්ලෙන්තෑ මන් මෙතනින්.." සද්දෙට දොරට ගහලා මන්දි කියද්දී සංදේශ් ට තනියම හිනා....

විනාඩි පහළොවකට විතර පස්සේ සංදේශ් බානාමි එකෙන්
එළියට ආවේ ටවල් එක විතරක් ඇදගෙන..

කෙල්ලගෙ හිත ගැස්සිලා ගියේ කොල්ලව මෙහෙම දැක්ක
පලවෙහි වතාව නිසා..

" ගිහින් වොශ් දුන් එන්න මන්දී..බඩගිනිසි මත් කන්න
මොනාහරි අරන් එන්නමි..." භාගෙට කටත් ඇරන් සංදේශ් දිහා
බලන් ඉදපු මන්දිට කිත්ඩි හිතාවක් දුලා සංදේශ් කිව්වේ රෙදි
බෑග් එක දිහාට යන ගමන්...

දෙන්නම දවල්ට කාලා බන්ධාරවෙල අදුල බ්‍රාන්ව් එකට ගියේ
ඩිල් එක ගැන කතා කරගන්න...

තමන්ගේ කම්පැනි එකට ලොකු වාසියක් වෙන මේ ඩිල් එක
සක්සස් කරගන්නෙක තමා මන්දිගේ වගේම සංදේශ්ගෙන් එකම
උවමනාව උනේ...

ඒත් හිතපු තැනි විදිහට අනිත් කම්පැනි එකේ පාටිතස්ලට එද
මිටින් එකට එන්න බැරි වෙලා මිටින් එක කැන්සල් උතා කියලා
ආරන්ව් උනේ මන්දිසි සංදේශ්ගෙ හොටෙල් එකටත් ආවට පස්සේ....

" පුදුම මනුස්සයෝ නෙ සංදේශ් .. අපේ අනිත් වගේ ඔය වගේ
දෙයක් උනොනිත් කොට්ටර කතා කියයිද.. මේක නම් ලේසියෙන්

අතාරිත්ත බැ..." ලිංටි එකේ ඉදන් සංදේශ් ට කත නියාගෙන ඉන්නනැ.. මන්දී සද්දෙට කියවන්නේ ලිංටි එකේ ඉදපු අයගේ පවා අවදුනේ ඒ පැත්තට යොමු වෙද්දී...

සංදේශ් මුකුත්ම නොකියා භිතාව කාගෙන මන්දී කියන හැම දේටම ඔලුව වනපු එක විතරයි කරේ.

ලිංටි එක තතර උනාම සංදේශ්ට කලින් මන්දී එලියට යන්න හදද්දී සංදේශ් මෙව්වර වෙලා නෝටි කරන් ඉදපු කොල්ලා මන්දී එක්කම ලිංටි එකෙන් එලියට යන්න ඉස්සර වෙද්දු සංදේශ් ඒ දෙන්නගේ මැද්දට පැනලා හිටගන්නේ අර කොල්ලව පැත්තකට තල්ලු වෙලා යන්න..

" සොරි මිස්ටර්..." කියපු සංදේශ් මන්දීගේ අතන් ඇදන් ඇවිදන් ගියේ මන්දී හැරී හැරී මොනාද උනේ කියලා බලද්දී..

" කවුද ඒ..... ඇයි ඔයා එයාට සොරි කිව්වේ....." බැරීම තැන මන්දී ඇහුවේ හොටෙල් එකේ තමන්ට අදාල ටේබල් එකේ පුටුවක් ඇදන් ඉදගන්න ගමන්...

" මන් බලන් හිටියේ උා තමුසෙ දිහාම බලන් ඉදලා තමුසෙ යන්න හදද්දීම ඉස්සර උනා.. මහ කුකුලෙක්." සංදේශ් මුත්ත රතු කරන් කියද්දී මන්දීගේ මුත්තේ ඇදුනේ අඬමිබරකාර භිතාවක්.

දෙන්නම රැට කලා ගෙදරට ආවේ ආයෙත් හෙට රැ මිටින් එක දුගෙන තිබ්බ නිසා ඒ ගැන කතා කර කර...

" මේ.... දැන්වත් කරුනාකරලා යනවද එහා කාමරේට .." ෆෝන් එක පැත්තකට දුපු සංදේශ් ඇදේ දිගා වෙලා බයිලා කියෝන මන්දිට කිව්වේ මේකි යන පාටක් තැනි නිසා...

" මොකද ආ...එලවන්නම හදන්නේ.. ඇයි බෙලා රැට රැට කෝල් කරනවද මල් කඩන්න.. එලවන්න හද් .." මන්දිට ඉතුරු ටික කියන්න හම්බුන්නැත්තේ සංදේශ්ගෙන් හොඳ කොට්ට ප්‍රහාරයකට වගකින්න උන නිසා....

කෙල්ලගේ අත ගියේ කෙලින්ම තහයට.. වැදුන කොට්ට පාරේ සැරට කදුළු පිරිලා . රතු වෙව්ව තහයත් අල්ලන් ඉදපු මන්දිව දැකලා කොට්ටේ පැත්තකට දපු සංදේශ් මන්දිගාවට කිට්ටු උනා...

" කෝ බලන්න තහය..." ගාගෙන සංදේශ් ලගට ඇවිත් මන්දිගේ තහය ඇද්ද...

" මගෙ තහය මනුස්සයෝ...." ගාගෙන මන්දි කැගැහැවේ සංදේශ් ට හොඳ පාරක් ගහන ගමන්...

" ඒක තහයද...." ඒ කියපු අපබ්‍රංසේ තේරුම් ගන්න බැරුව මන්දි බැලුවේ සංදේශ් දිනා...

" නෑ කට ඇයි.. මොකක්වගේද පේන්නේ...." මන්දි කියෝගෙන යද්දී සංදේශ් තව කොට්ට පාරක් දුන්නේ මන්දිගේ ඔළුවට වැදිලා ඇදටම වැටෙන්න...

" එපා අනේ..... " ගාගෙන කැගහන ගමන් මන්දි ඔළුව අතගානවා...

" එපා අනේ නෙවේ.. කරුණාකරලා යන්න එහා කාමරේට මට නිදිමතයි...." ඇදට පැනලා බෙඩ්ගිටි එක ඔළුවේ ඉදන් පොරෝගන්න ගමන් සංදේශ් කිව්වා....

" බෑ.... අද ඔයාඑක්ක ඉන්නමි..." කියාගෙන ලයිට් එක ඔෆ් කරලා මන්දි සංදේශ් ගෙ එහාපැත්තෙන් ඇල වෙලා සංදේශ් ගෙ ඇගට කකුලක් දගන්නා ගමන්ම වගේ සංදේශ් අනෙත් ඒ කකුල පහලට දැමිමා....

සංදේශ් එක අපහසු ඇති කියලා මන්දී කකුල තමන් ලගට ගන්න ගමන් අතින් පැත්ත හැරීලා ඉදපු සංදේශ් ගෙ මුතට එබුනේ අත් දෙකම ඇදට තද කරලා තියාගන්න ගමන්...

.... මෙව්වර ඉක්මනට තින්ද ගියාද මේකට.. තැන හුරු තැනි තිසාද මන්ද තින්ද යන්නෙන් තැ.. බලමු කතා කරලා

" මේ.... සංදේශ් ..." මන්දී හෙමිට කතා කරා....

" සංදේශ්" උත්තරයක් තැනි තැන මන්දී ආයෙම කතා කරේ.. ටිකක් හිතේ බයෙන්.. මොකද කෙල්ලට දැන් බයටම මැව්ලා ජේතවා සුදු ඇදගන්න කවුරු හරි ඇද ලග ඉන්නවා වගේ දහසක් විකාර...

" ඇයි බත්..." සංදේශ් සද්දෙට කියද්දී මන්දී ගැස්සිලා ගියා...

" ඔ.. ඔයා හොල්මන් වලට බයයිද..? " මන්දී ඇහුවේ සංදේශ් ලගට තව ලං වෙන ගමන්..

" හොල්මන් වලට බයයි නම් හොල්මනක් එහා පැත්තෙ තියන් තිදගන්නව ඇ.... " මන්දී ගැස්සිලා ගියා...

.... මේ යක්ස පැටියා මටද ඒ හොල්මන කිව්වේ.... මන්දී හිතුවා....

" මොකද බත් ඇලෙන්ත එන්නේ අහකට යනවා...." සද්දෙට සංදේශ් කිව්වේ ඔලුව පුරාම පොරවත් ඉදපු බෙඩ්ගීටි එක ටිකක් පහත් කරලා.....

" මොකද තමුසේ බය වෙලාද ඔය ? " සංදේශ් කට කොතෙත් හිතාවක් දලා මන්දිගෙන් අහද්දී...

මන්දී උත්තර දෙන්න කට අරින්න හදද්දිම මහ සද්දයක් ආවේ දෙන්නම ගැස්සිලා යද්දී...

" බි.. බුදු අම්මෙහ්....." පැනපු ගමන් මන්දී සංදේශ් ගෙ කරේ එල්ලුනේ උන දේ භිතා ගන්න බැරි උන සංදේශ් එක්කම රෝල් වෙලා දෙන්නම ඇද පල්ලට වැටුනා..

" නැගිටහන් ඇග උඩින්.." සංදේශ් තමන්ව තුරුල් කරන් ඇස් තද කරලා පියන් ඉන්න මන්දීගෙ මුත කළුවරේ උනත් පැහැදිලිව පේද්දී භිතාව කාගෙන කිව්වේ කට තිබ්බට බය ගුල්ලියක් මේකි කියලා භිතෙත් තමන්ටම කියාගන්න ගමන්...

මන්දිට ඇදෙන් වැටුනා කියලවත් ගාතක් උන්නැ...

" මන්දී නැගිටිනවා.. මොකද්ද සද්දෙ කියලා බලන්න ඕනා.." බලෙන්ම ඇගෙන් මන්දිව අහකට කරලා සංදේශ් නැගිටගන්නා..

" බෑ.. බෑ.. සංදේශ් යන්නෙපා හොරෙක්ද දන්නැ...." දොර ලගට ගියපු සංදේශ් දොරට අත තියන්නත් කලින් දඩ්බිඩි ගාලා නැගිටගත්තු මන්දී සංදේශ් ගෙ ඉස්සරහින් හිටගත්තේ සංදේශ් මන්දි දිහාම බලන් ඉන්නැද්දී ...

" අහකට වෙයන් බත්....." සංදේශ් මන්දිව අහකට කරලා දොර ඇරියත් එලියට තමි අඩිය තියන්න හම්බුන්නැ.. මන්දී ආයෙන් සංදේශ් වත් තල්ලු කරන් පාරහරස් කරා...

මේ විකාරේ දිහා බලන් ඉදලා බැරීම තැන සංදේශ් ඊගාවට කියපු දේට මන්දී බයොන පාර පැත්ත ගමන් එල්ලුනේ සංදේශ් ගෙ කරේ.....

" මන්දී.. පිටිපස්සේ යකෙක්....." සද්දෙට සංදේශ් කිව්වේ එව්වරයි.....

" අම්මේ....." ගාගෙන මන්දී කරේ එල්ලෙද්දී සංදේශ් ට හිතාව පාලනේ කරගන්න බොහොම අමාරු උනා.....

බොරුවට බය උනේ කියලා තේරෙද්දී දැනුන ලැජ්ජාවටම මුත්ත රතු කරන් මන්දී සංදේශ් ගෙන් අහකට උනා.....

" මෙනතටම වෙලා ඉන්නවා මත් ගිහිත් බලලා එන්නමි...." කියාගෙන සංදේශ් එලියට යද්දී ..

වටපිට බලපු මන්දින් සංදේශ් පස්සෙන් දිව්වේ අහක නිබ්බ කොස්සන් උස්සන්..

සංදේශ් ගෙ ටිශර්ටි එක අතට තද කරගෙන කොස්සන් ඉස්සර කරන් මන්දී සංදේශ් ගෙ පිටිපස්සට වෙලා සංදේශ් එක්කම ඇවිදන් කුස්සිය දිහාට ගියා...

..... මේ මනුස්සයට බය කියලා නාමයක් තැද්ද මන්දන්නැ.. වීරය වගේ යන හැටියක්.. හොල්මනක් එහෙම දැක්කොත් බලාගන්නැකි බය වෙලා දුවන හැටි..

මන්දී තමන්ටම කියාගන්න ගමන් සංදේශ් පස්සෙන් කුස්සියට ගියා.....

කුස්සියේ ලයිට් එක දැම්මමයි මන්දී සංදේශ් ගෙ ටි ශර්ට් එක අතඇරියේ.....

" මේ ඉන්නේ ඒ සද්දෙට හේතු උන කෙනා...." කියාගෙන සංදේශ් අතට ගත්තේ චූටි බලු කුක්කෙක්ව...

" දෙසියතේ..... මෙයා කොහොමද ඇතුලට ආවේ.....අතේ හරි ශෝක් අප්පා....." මන්දී පැනපු ගමන් ඒ පැටියව අතට ගන්න

හැඳුවත් සංදේශ් පැටියව වඩාගෙන හිටපු අත අහකට කරේ
රවාගෙන...

" අහකට යනවා.... මත් හිතන්නේ අපි ආවෙන් දැන් ටිකකට
කලින් නේ.. මෙයා එතකොට ගෙට පැනගන්න ඇති.. දැන් කරන්න
දෙයක් නෑ නේ.. එලියට දන්නත් බෑ... වතුර ටිකක් දෙමු දැනට..
හෙට උදේම කෑම දෙමු.." සංදේශ් චූටි බලු පැටියගේ ඔලුව
අතගාත ගමන් කියද්දී මන්දී පැටියට වතුර දෙන්න චූටි
කෝප්පයක් සෝදලා ගන්නා...

" නියාගන්නේ කොහෙද..? " මන්දී කල්පනා කරලා බැරීම තැන
ඇහුවා...

" මෝඩ මන්දී.. මේ ගේ ඇතුලේ ඉන්නේ අපි දෙන්නා විතරනේ....
අපි මෙයාවත් නියාගමු.. හෙට යද්දී මොනා හරි කරමු..." ඔලුවට
එකක් ඇතලා සංදේශ් මන්දිට කියලා බලු කුක්කව උස්සන්
සාලෙට ගියා.....

" මට හිතෙන්නේ මෙයා බඩගින්නෙද කොහෙදෝ සංදේශ්"
දනිස්සට අත් දෙක තුයාගෙන මන්දී වතුර බොන චූටි බලු පැටිය
දිහා එබ්ගෙන බලාගෙන කියනවා....

" කිරි ටිකක් දීපන් එහෙනම්.." ගත් කටටම සංදේශ් කියපු
දේට මන්දී සංදේශ් ට රවලා අහක බලාගන්නේ සංදේශ් සද්දෙට
හිනා වෙද්දී....

" හිනා වෙලා ඇති උනහම එනවකෝ...." කියාගෙන මන්දී
එතනින් යන්න ගියා....

ලයිට් සේරම ඔෆ් කරන් සංදේශ් ඇවිත් හොරට නිදියන් ඉන්න
මන්දිගෙ එහා පැත්තෙන් වැතිරුනා....

" පැටියට මොකද කරේ...."

" සාලේ ඉන්නවා...."

" ජරා කරයිද දන්නෑ...."

" ජරා කරොත් උබ ඉන්නවනෙ අස් කරලා දහන්.." මන්දී ඇදෙන් කෙලින් උනා...

" අනේ මේ...." සංදේශ් බෙඩි ශීටි එකෙන් කට තදකරන් භීතාව කාගන්නා..

" එයා බය වෙයිද දන්නෑ තේද.. කළුවරට..." ඇද උඩ ඉදගෙන ඒ ගමන බලු පැටියා ගැන මන්දී කල්පනා කරන්න ගන්නා...

" එහෙනම් ගෙනත් තිදිකරවගිනිත් උබෙ එහා පැත්තෙන්.." කියාගෙන සංදේශ් අතින් පැත්ත හැරුනා.....

කොහොමහරි සංදේශ් ගෙ අත යටින් ඊංගලා ඊංගලා මන්දී ඒ පපුවට ඔලුව තියාගන්නා...

" මේ මොකද මේ.... අහකට වෙන්න ලමයෝ...." මන්දී තෙවේ හෙල්ලුනේවත්..

" බෑ.. මෙහෙම ඉන්න දෙන්න. මත් මුකුත් කරන්නෑ ඔයාට...." ඉන්න විදිහෙන්ම ඔලුව උස්සලා මන්දී සංදේශ් ට කිව්වම.. ඒ මුත් ලස්සන භීතාවක්...

" උබ මුකුත් කරන්නෑ කියලා දන්නවා.. හැබැයි මාව විශ්වාස නෑ පුනේ....." සංදේශ් කියන්නේ ඇහැක් ගහන ගමන්..

" කට පියන් තිදගන්න අනේ...." කියාගෙන ආයෙම ඒ පපුවෙන් මන්දී ඔලුව තියාගද්දී...

දෙන්නම වැටුනේ බර නින්දකට.....

ඒත් උපරිම පැයක් වගේ.....

අර චූට් බලු කුක්කා කෙදිරිගාන්න ගත්තේ මන්දිගේ නින්ද කඩලා...

" සංදේශ් ... සංදේශ්... අසියෝ අර බලු පැටියා කැගහනවා... තැගිටින්නකෝ....." මන්දිවත් තුරුල් කරත් සැපට නිදියත් ඉන්න සංදේශ් ගෙ අනට ගහහා මන්දී කතා කරා.....

අමාරුවෙන් සංදේශ් වත් තැගිටිටගෙන මන්දිසි දෙන්නා ආයෙම සාලෙට ගිහින් බලු කුක්කව අරත් ඇවිත් කාමරෙන් නියාගෙන නිදගන්නත් සැරිත් සැරේ ගැස්සිලා ඇහැරුනේ බලු කුක්කගේ බලු වැඩ නිසා....

....අසියෝ.... මෙයාටත් නිදගන්න ගියාම ඉන්නේ කොහෙද ගානක් තැ.. මගේ බෙල්ල අතඇරපත් මනුස්සයෝ.... මැරෙයි මත්..

ඉස්සල්ලාම ඇස් ඇරුනේ මන්දිගේ දගලලා දගලලා සංදේශ්ගෙන් ගැලවෙන්න හැදුවත් මන්දී හිටියේ මුකුත් කරගන්න බැරුව...

" සංදේශ් සංදේශ්" අනට ගහහා තැගිටිටුවම තමා ලාවට හරි සංදේශ් ඇහැක් ඇරියේ.....

" ඔයානම් මාර කෙනෙක් ආ..... මගේ නින්දට කියපු කැත කතා මතකද...? ඒකට ඔයා....මරු හැබැයි.. අපිට හොද අනාගතයක් නියනව සංදේශ් නින්ද පැත්තෙන්.." මන්දී හරි ආඩම්බරෙන් කිව්වේ සංදේශ් නිදිගැට කඩලා ඇදෙන් බහිද්දී....

" මත් කඩිට ගිහින් එන්නම්.. රූ නිස්සේ අපේ නින්ද කඩලා දැන් සැපට නිදත් ඉන්න මේ යක්ශ පැටියට මොනා හරි අරත්..."

වොග් එකක් දත් එලියට ආපු සංදේශ් බලු කුක්කා දිහා
ආසාවෙන් බලන් ඉන්න මන්දිට කිව්වම.. ඔලුව වනපු මන්දිත්
ටවල් එක අරන් බානාම් එකට ඊංගුවා...

සංදේශ් එන්න ටිකක් පරක්කු උනේ නිවාඩු දවසක් නිසා කෑම
කඩවල උනත් සෙනග වැඩි උන හින්දා...

සංදේශ් ගෙට එද්දී සාලේ දෙරන් ඇරලා දලා ඇතුල් වෙද්දිම
නියන සැටියේ මන්දී බෙල්ලන් කඩාගෙන තිදී.. සංදේශ් ට සාදරන
සැකයක් ඇති උනා මන්දී නිදියන් හිටපු හැටියෙන් මොකක්හරි
වෙලාවන්දෝ කියලා.. ඒත් සද්දෙට හුස්ම ගද්දී තේරුනා ඊයේ
බාගෙට නිදගත්තු නින්ද එයා සම්පූර්ණෙන්ම කවර් කරනවා
කියලා....

එක කකුලක් සැටියේ එක ඇත්දක් උඩ , අනික බිම එක අතක්
බිම අනිත් අත බඩ උඩ.. කොන්ඩේන් කඩාගෙන කටන් ඇරන්
නිදියන් ඉන්න මන්දිගේ ෆොටෝ එකක් ගන්න නම් සංදේශ්
කොහොමටවත් අමතක කරේ නෑ.....

බලු පැටියට කන්න දලා ඉස්සල්ලාම කරලා හිටියේ මන්දිව
ඇහැරෙන්නැති වෙන්න උස්සන් කාමරේට ගෙනිහින් ඇදෙන් නියන
එක...

ඒ නියලා එන්න හැරුනා හැරුනමයි අඩියක් නියන්න හම්බුන්නෑ..
මන්දිගේ කර්ලි කොන්ඩේ සංදේශ් අතේ බැදන් ඉදපු වොච් එකට
අහු වෙලා....

අමාරුවෙන් ඒ පැටලුම ලිහන්න උනේ මන්දී කෙදිරි ගගා එහා
මෙහා පෙරලෙද්දි උනත් කෙල්ලට භාදුවක් නොවෙන විදිහට...
ඇදේ කොනක ඉදගෙන කොන්ඩේ පැටලුම ලිහලා කොන්ඩ ගස්

සේරම එකතු කරලා මුතට වැටෙන්නැති වෙන්න කොට්ටේ උඩට කරලා නියලා සංදේශ් බලු කුක්කව තැව්වා.....

ඌව නාවලා සංදේශ්ගත් නාලා කාමරේට වෙලා කොත්ඬේ අතකින් පිහිද පිහිද ඉද්දී ආසාවට කොත්ඬේ වතුර ටික මත්දිගේ මුතට ගැසුවේ කෙල්ලගේ නින්දට තිත නියලා මත්දිග් ඇහැරෙද්දී.....

" මත් කොහොමද මෙනතට ආවේ....." මත්දිගේ පලවෙති ප්‍රශ්නේ උතේ එක...

" මරු..... කෙල්ලෙක්ගේ කල්පතාව. මත් උස්සත් ආවවත් දන්නෑ..... මැරීලා වගේ තිදි මත් එද්දී....." සංදේශ් කියද්දී මත්දී විරිත්තත ගමන් ඔලුව කසනවා.....

" ගිහින් නාගෙන එන්න මත්දී.. හවස අර මිටින් එක.. ඒ ඩිල් එක ගැන තමි ශුවර් එකක් තෑ.. කමක් තෑ අපි බලමුකෝ....." සංදේශ් කියද්දී මත්දිට කල්පතා උතේ වෙත මුකුත් නෙවේ.....

" අර බලු පැටියා.. අතේ එයාට මොකද කරන්නේ....." මත්දිට මතක් උන්නේ බලු කුක්කව..

" අපි එක්කත් යමු එයාව.. මත් එද්දී ගෙනාව වූටි කුඩුවක්.." සංදේශ් ගැන මත්දිට ඇති උතේ කියලා විස්තර කරන්න බැරි තරම් ආදරයක්...

ඇද උඩ හිටගෙන සංදේශ් ගෙ බෙල්ල බදුගෙන මත්දී සංදේශ් ගෙ කම්මුලක් ඉම්බා...

" වැඩිය දගලන්නෙපා තුවාය කැඩෙයි..." එවලෙම මත්දිට බැලුනේ පහල... දෙසියනේ මේ මනුස්සයා ටවල් එක පිටින් තේද...

හිතපු මන්දී ක්ශනික අහක බලාගෙන ඔලුව දෙපැත්තට වැනුවේ
දැනුන ලැප්පාවටත් එක්ක ඉක්මනට සංදේශ් ගෙන් අසින් වෙන
ගමන්...

බල බල හිටියේ නෑ මන්දී ඇදෙන් පැනලා එලියට දිව්වේ සංදේශ්
මේ කෝලන් වලට තනියම හිතා වෙද්දී.....

34 කොටස

ඉතින් හිතපු තරම් ආපු වැඩේ සාර්තක උනේ නැති එක ගැන
සංදේශ් වගේම මන්දීත් අවුල් උනේ අතට ආපු ඩිල් එක කැන්සල්
වෙලා කම්පැති එකට ලොකු පාඩුවක් වෙද්දී.....

ඒ හොටෙල් එකෙන්ම දෙන්නම රැට කැවා...

මන්දීගෙ කල්පතාව තිබ්බේ විහගිසි මන්දීගෙ අසියා මනුකයි
ගැන...

" සංදේශ්" මන්දී කට ඇරියේ කෑම එක දිහා බලන්
භාවනා කරන සංදේශ් දිහා ඇස් උස්සලා බලන ගමන්.

" මි....."

" ඔයාට අපේ අසියයි විහගි සි ගැන මොනාද හිතෙන්නේ....."
ගැරැප්පුවෙන් කෑම එකේ තිබුන පැස්ටා කෑල්ලකට ඇත ඇත ඉඳපු
සංදේශ් ගෙ අතින් ගැරැප්පුව අතඇරිලා ගියේ මන්දී බලන්
ඉන්නැද්දිමයි... සද්දෙට වීදුරු පිගානේ ගිහින් ගැරැප්පුව වැදුන
සද්දෙට වැඩි සද්දයක් බද්දයක් නොතිබ්බ හෝටලයේ
කිහිපදෙනෙක් හැරිලා බැලුවේ මේ දිහා...

" ස්.. සොරී.." උන අපහසුතාවෙන් මිඳෙන්න වගේ සංදේශ් කිව්වා...

මන්දී හොඳටම දැනත් උන්නා සංදේශ් මේ තාමත් අවුලෙන් ඉන්නේ කම්පෑති එකට තැනි උන ඩිල් එක ගැන කියලා...

" සංදේශ් මට තේර්.." මන්දී කියන්න ගියපු එක තතර කරේ සංදේශ්ම අතෙන් ඒක තතර කරන්න කියපු නිසා....

" කලින් කිව්වේ මොකක්ද..? " සංදේශ් ගෙ ඇස් බලන් ඉද්දී රතු උනේ මන්දීවත් බය කරලා.. සංදේශ් එහෙම හැමදේකටම තරහ ගන්න කෙනෙක් තෙවෙයි කියලා මන්දී හොඳටම දැනත් හිටියා..

" සංදේශ් තැ.. ඕන්නැ අපි ඒ ගැන පස්සේ කතා කරමු.. දැන් ...ඔ..." මන්දී ට කියන්න නොදී සද්දෙට පුටුව පස්සට කරපු සංදේශ් මන්දීගේ වැලමිට හරියෙන් හසියෙන් අල්ලලා මන්දීව බලෙන්ම ඇඳන් ආවේ හොටෙල් එකෙන් එලියට වෙන්න තිබ්බ Garden එකට...

" සංදේශ් ඇයි මේ..." එලියේ මහ හසියෙන් අකුණු ගහන්නේ වැස්සක් අතලගයි කියන්න වගේ.....

මුකුත් නොතේරුන මන්දී එහෙම ඇහුවේ සංදේශ් ගෙන්...

" මට දැන් කියපන්...මොකක්ද උබ කලින් කිව්වේ..." එන්න එන්නම ඒ කේන්තියෙ වැඩියක් මිස අඩුවක් නම් පේන්න තැ.. මන්දීගේ හිතේ කැකැරුන එකම ප්‍රශ්නේ උනේ වැරදි දෙයක් නොකියා විහඟියේ ප්‍රශ්නෙ ගැන කතා කරද්දී සංදේශ් ඇයි මෙව්වර කේන්ති ගන්නෙ කියනෙක...ඒකත් මන්දී එක්ක.

" සංදේශ් මේ අහන්න.. මත් වැරදි දෙයක් කිව්වේ නෑ නෙ ලමයෝ..... අපේ අයිසයි.. ඔයාගේ නංගියි ඒ දෙන්නගේ සම්බන්දේ ගැන.." මන්දිගේ කට දෙපැත්තෙන් තද කරලා සංදේශ් අල්ලගත්තේ පුදුමෙන්ම මන්දිගේ ඇස් ලොකු වෙද්දී.....

" උබ.. උබ.. කතා කරන්නෙපා අපේ නංගි ගැන.. කොහොමද තමුසේ උන් දෙන්නා ගැන මාත් එක්ක කතා කරන්නේ ආ... අර උබේ මහ ලොකු අයිසා...හුන්.. උට මත් මගේ එකම නංගිව දෙයි කියලා හිතුවද උබ.. ඒ වගේ කාලකන්නියෙක්ට.. මගේ එකිව... ජීවිතේට ඒක වෙන්නෑ. උබ ඒක හොදට මතක තියාගනිත්.. උබේ අයිසටත් ඒක කියපත්.." කම්මුල අත ඇරපු සංදේශ් දබරැගිල්ල දික් කරලා මන්දිට කැගැහැවේ.. ඒ වචන ඕනවටත් වඩා ඒ අහිංසක හිත රිද්දද්දී කදුලු සේරටම කලින් ඉස්සර වෙලා කම්මුල් මතින් පල්ලම් හිත්තැද්දී.....

" ස.. සංදේශ් ඒ මගේ අයිසා.. " මන්දි අමාරුවෙන් ඒ ටික කියාගන්නා...

" ඔව් මත් දන්නවා... ඒකයි මෙහෙමවත් ඉවසන්නේ... ඒ කාලකන්නියා....."

" සංදේශ් ඇති.....!!!! ඒ මගේ අයිසා ඔයිට වඩා ගරු කරලා කතා ... කරනවා...සංදේශ් ..." මන්දි කැගැහැවා... තදේට අහස දෙබෑ කරත් විදිලි කොටනවා මන්දි බලාගෙන...ඒ හිතත් කැලී කැලී වලට කඩාගෙන සංදේශ් ගෙ පිහි තුඩක් වගේ වචන යද්දි මන්දි අඩ අඩා සංදේශ් දිහා බලාගෙන හිටියා...

" මන්දි මේ අහනවා.... තමුසෙගෙ අයිසා කොහෙවත් යන එකියක් එල්ලන් දැගලුවා නේද.. ඌව පේන්න බෑ මට.. උබ නිසා ඉවසුවා..හැබැයි මගේ නංගි ගැන කතා කරන්නෙපා ප්ලීස්.. මොකද ඒක මට දරාගන්න බෑ.. කෝ දැන් අර කලින් උඩ දුන් ඉඳපු කෙල්ල.. මගේ නංගිවත් එහෙම අමාරුවේ දයි ඌ.. ඌට බැරි මොනාද.. අහසනකාරයෙක්..." සංදේශ් ගෙ කම්මුල රත් වෙන්න පාරක් වැදුනේ මන්දිගෙන්...

" අසහනකාරයෙක්..! මගේ අයිසා ...! තමුසෙ මහ ජරා මනුස්සයෙක් සංදේශ් ...! මත් හිතුවේ තෑ මෙහෙම දෙයක්... මේකත් හොඳට මතක තියාගන්නවා එහෙනම්.. ඒ අසහනකාරයා එක්ක තමා තමුසෙගේ තංගින් අවුරුදු ගාතක් යාලු වෙලා හිටියේ.. එතකොට ඒකින් අසහනකාරියක්ද.. ? " සංදේශ් ට වැදුන පාර හා සමානව මන්දින් කම්මුල රත් වෙන්න පාරක් කෑවේ සංදේශ් ගෙන්...

" උබ. මගේ තංගී ට වචනයක් කියන්න කලින් දෙපාරක් හිතපන්.. උබේ අයිසාව උබ සුද්දකරනවද..? " ඒ සංදේශ්

" නැහැ.. ඒත් උබ මගේ අයිසාට වචනයක් කියන්න කලින් හොඳට හිතලා බලනවා සංදේශ් ඒ මනුස්සයා වැරදි තේරුම් අරන් ඉන්නේ.. එහෙම කෙනෙක්ට වැරදි හදාගන්න දෙන එක වැරදිද සංදේශ් ...??? " මන්දී කදුලු වලට සහනයක් දෙන්න වගේ මෙව්වර වෙලා මග බලන් ඉදපු වැස්ස කඩත් වැටුනේ වටපිටාවේ ඉදපු මිනිස්සු පවා වැස්සෙන් බේරෙන්න හෙවනක් හොයන් දුවද්දී මේ දෙන්නට වැස්ස ගැන වගක්වත් නැති ගාතයි.

" විශ්වාස කරන්නේ කොහොමද එහෙම කෙනෙක්ව... උබටත් විශ්වාස නෑ තේද...? තමුසෙගේ අයිසා වගේම තමුසෙවත් මට සැකයි දැන්.." අලුත් වෙට් කම්මුල්වලින් වැටෙන කදුලු වැස්සටම හේදිලා යද්දී හිටගන්නවත් පණක් නැතුව මන්දී සංදේශ් දිහාම බලන් හිටියේ කියාගන්න වචන දහක් හිතට ආවට ඒ එකක්වත් කියාගන්න බැරි වෙන තරමටම මුව ගොලු වෙලා තිසා..

මන්දී අත් දෙකෙන්ම මුත වහගෙන ඉති ගගහා ඇඩුවේ සංදේශ් අහක බලාගෙන ලාවට ඇස් පිහිද්දි....

" මත්..ද්..." සංදේශ් බලන් ඉඳලා බැරීම තැන මන්දිගේ
උරහිසකට අතක් තිබ්බා... මන්දී ගැස්සිලා ගිහින් ඒ අත් තමන්ගේ
උරහිසෙන් ගසලා දැමිමා.

" කතා කරන්නෙපා.. එක වචනයක්වත් ආයෙ මා එක්ක.." රතු
උන ඇස් උස්සලා සංදේශ් දිහාම බලාගෙන මන්දී කිව්වේ සංදේශ්
පවා මොහොතකට ගැස්සිලා යන්නම...

" මගේ තාත්තා හිටිය තමි මත් තමුසෙ ඉස්සරහ මෙහෙම
අසරණ වෙන්නැ.. මත් හැමදේම ගිහින් කියන්නේ තාත්තට.. ඒත්
මොකක්දෝ කරුමෙකට.. මගේ කරුමෙකට.. මගේ හයිස.. මගේ
හැමදේම එයා මාව දලා යන්නම ගියා... ඒත් දන්නවද.. මත්
හිතුවා.. මේ මෝඩ මම හිතුවා තාත්තා වගේ හැමදුටම ඔයා මා
එක්ක ඉදි කියලා.. මත් විශ්වාස කරා දෙසියනේ.. මත් හිතුවා ..
ම.. මත්.. තාත්තා මට දීපු තැග්ග ඔයා කියලා මත් හිතුවා.. ඒත්
මට වැරදිලාත්..මත් මහ මෝඩියක්..." කියාගෙන මන්දී බිම
ඉඳගද්දී ඒ පිරිමි ඇස් ඇඩුවා.. ඒ චූටි හිත රිද්දපු එකට...

මන්දී හිටපු බිම සංදේශ් දතගහලා මන්දිව තැගිටිටත්ත හැඳුවත්
සංදේශ් ගෙ පසුවට ගහගෙන මන්දී තැගිටිටා....

කත් අගුලු වැටෙන තරමට සද්දෙන් අකුතක් දෙපා මුළු ගැහැව
වගේ දැනෙද්දී.. ඉස්සරහට තිබ්බ අඩිය මන්දී ආයෙම පස්සට
තිබ්බේ ප්විනේ බයම දෙයක් තිසා ඒක.. අකුනු ගහනවට මන්දී
ඉස්සරඉදන් හරිම බයයි...

කෙල්ලට හිතූන ගිහින් සංදේශ් ගෙ පසුවට ගුලි වෙන්න.. ඒත්
හිත.. ඒක කැඩිලම ගියා.. ආදරනීයත්ගේ වචන තරමට.. වෙන
මොකවත් දැනෙන්නැ.. හිතක් හදන්නත් හරි අගේට තිබ්බ හිතක්
කඩන්නත් එයාලගෙ වචන වලට පුළුවන්.. වචන..!!!

මන්දී අධිය ඉක්මන් කරලා ගියේ සංදේශ් ගෙ වාහනේ ගාවට..
දොර ඇරලා මන්දීගේ බෑග් එක ගද්දිම සංදේශ් ඒ අතක්
අල්ලගත්තා...

" මන්දී.... අනේ....." සංදේශ් ඒ අත් තද කරලා අල්ලගෙන මහ
වේදනාවකින් බලන් ඉන්නවා.. කෙල්ලගේ පසුව පිටිවිලා ගියා...

" කියන්නෝන සේරම කිව්වනෙ.. තව මොනා හරි තියනව නම්
පස්සෙ කතා කරමු.." සංදේශ් ගෙ අත් ගසලා දුපු මන්දී
අමාරුවෙන් බෑග් එකත් උස්සන් වැනි වැනිම ඉස්සරහට ඇවිදන්
ගියා...

" මන්දී.. පිස්සුද තමුසෙට.. මාත් එක්ක තරහ උනාට කමක්
නෑ.. මත් ගිහින් දන්නම්. තමුසෙට මෙහෙම යවන්න බෑ.. ඇදුම..
මත්.."

" විශ්වාසවත් නැති කෙනෙක් වෙනුවෙන් ඇයි එව්වර දේවල්
සර්...!! මත් මගේ බැදීම ලග අවංක උනා.. ඔයා හරි ලස්සනට
මාව එතනදීත් සැක කරලා...අහකට වෙන්න සංදේශ් සර්...මමයි
වරද්දගත්තේ සංදේශ් සර් කියලා කියන්න ඕන නැත්ත සර්
කැල්ල හලලා දුලා " ඒ ඇස් කෙලින්ම බලන් මන්දී කියද්දී
මොකක්දෝ හේතුවකට සංදේශ් ගෙ ඇස් බිමට බර උනා...

" මන්දී....." ටික දුරක් ඇවිදන් ආපු මන්දීව ආයෙන් නැවැත්තුවෙ
සංදේශ්

" ඉන්න.. මුකුත් කියන්නෙපා.. මට ආදරෙයි නම් විතරක්.. යන්න
දෙන්න. මට ඕන දැන් තනියම ඉන්න..." ආදරේ නාමෙන් මන්දී
සංදේශ් ව අසරන කරලා මන්දී එන්න ආවේ සංදේශ් ව එතනම
තතර කරලා...

මහ වැස්සෙ බොද වෙව්ව කදුලු අතරින් මන්දිගේ රූපේ
ඉස්සරහට ඇදෙනවා සංදේශ් බලන් හිටියා....

35 කොටස

යන්නෙ කොහෙද මුකුත් හිතාගන්න බැරිව මන්දි හෝල්ට් එකට
වෙලා භාගෙට තෙමුන බැග් එක පපුවට තුරුල් කරන් මහ
සීතලේ එතන ඉදගෙන හිටියා...

වැස්සෙම සංදේශ් බෙන්ව් එකකට වෙලා ඔලුවේ අත ගහන්
හිටියා...

දෙන්නා දෙපැත්තට වෙලා කල්පතා කරා....

ආපු බස් එකකට මන්දි ගොඩ වෙද්දී සංදේශ් කෙලින්ම ගියේ
ක්ලබ් එකක් හොයාගෙන.....

කෙලින් හිටගන්නවත් පණක් තැනුව සංදේශ් වාහනේ ඩ්‍රයිව්
කරන් කොලඹ එන්න පිටත් වෙද්දී වාහනේ පොලිසියෙන් ඇල්ලුවා...

සංදේශ් ව එක්කන් ගියේ හෝමාගම පොලිස් ස්ටේෂන් එකට..
එහෙත් ගෙදරට කෝල් කරලා සංදේශ් ගැන ගෙදරට කියද්දින්
සංදේශ් හිටියේ පුටුවක දිගා වෙල හරි සිහියක් තැනුව.

ෆෝන් එක ආත්සර් කරේ විහඟි මහේන්ද්‍ර ගෙදර නොහිටපු
නිසා විහඟිට කරකියාගන්න දෙයක් තැනුව බැරිම තැන කෝල්
කරේ සංදේශ් ගෙ යාලුවා උදරට...

දෙන්න එක්කම හෝමාගම එන්න පිටත් උනේ මහ රු....

" අපේ අයියා එහෙම බොන කෙනෙක් නෙවේ නෙ අයියේ.. " එමින් ගමන් විහඟි උදරට කියනවා...

" මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් දගන්නැති නංගී.. ගිහිත්ම තමා බලන්න වෙන්නේ..." උදර වාහනේ වෙගේ වැඩිකරන ගමන් කිව්වා.

" මන්දි අක්කත් ගියානේ ඉතින් අපේ අයියා එක්ක.. එතකොට එයා කෝ... " විහඟි තලල තෙරපගන්න ගමන් කිව්වා...

" මන්දිට කෝල් එකක් ගන්න නංගී...කිව්වත් වගේ එයා ඉන්නව නම් ඇයි පොලීසියෙන් ගෙදරට කෝල් කරන්නේ..." උදරත් කල්පනා කර කරම කියද්දී විහඟි කලබලේම මන්දිට කෝල් කරා....

" ෆෝන් එක ඔෆ් අයියේ.... දෙන්න එක්ක ප්‍රශ්නයක් දගන්නද දන්නැ..." විහඟි සැකේට කිව්වම,

" ඒව කියන්න බෑ හැබයි..." උදර ඒක අනුමත කරා...

විහඟිට මතක් උනේ මනුකව...

" හෙලෝ.. අයියේ.. මන්දි අක්කා ගෙදර ආවද.. ?" ආන්සර් කරපු ගමන් විහඟි ඇහැවා..

" නෑ.. විහඟි.. ඇයි නිකන් කලබලෙන් වගේ...." මනුක විහඟිගෙ කටහඬේ වෙනසක් තේරුන නිසාම ඇහුවා...

" බලන්නකො අයියේ අපේ අයියව පොලීසියේ.. බිලා වාහනේ ඩ්‍රයිව් කරා කියලා.. මන්දි අක්කට කෝල් කරාට ෆෝන් ආන්සර් කරන්නැ.. එකොලහටත් කිට්ටුයි දැන් පොඩ්ඩක් බලන්නකො අනේ..

අපි දැන් මේ හෝමාගම යන ගමන්...අසියව එක්කන් එන්න"
විහඟි කියාගෙන කියාගෙන ගියා...

" අපි කිව්වේ....? "

" මායි , උදර අසියයි. අපේ අසියගේ හොඳම යාලුවා..."

" හරි නංගී.. පරිස්සමින්.. මත් හොයලා බලන්නම් අපේ
එක්කෙනා ගැන.." කියලා මනුෂ්‍ය උගේ එක කටි කරාම විහඟි
හුස්මක් පහන දැමිමා..

" කවුද නංගී.." විහඟි හැරුණේ උදරගෙ කටහඩට...

" මන්දි අක්කගේ අසියා...." උත්තර දුන්න විහඟි ආයෙම
කල්පනාවට වැටෙද්දී උදර උනන් නිහඬ උනා...

වෙලාව එකොලහ මාරයි.. ගෙවල් ලග පාරෙන් ආපු බස් එකෙන්
බැහැගන්න මන්දි හෙමිට පාර දිගේ ඇවිදන් ආවා...

වැටෙන කදුලු පිහිදන්න පිහිදන්න ආයෙම අලුත් වෙද්දී මන්දිට
ඒක මහ වදයක් උනා....

ගෙවල් පාරේ ඇවිදන් එද්දී රැ කියලා නොබලා මහ සද්දෙට
ඇහෙන සිංදුවට මන්දිගෙ කදුලු තව තව අලුත් උනා...

ස්වප්න අනන්තේ...

හිඳිනා මිහිරාවි මගේ...

හද ගැඹුරේ සරණා..

පෙම් හුස්මයි ඔබ මාගේ...

සංසාරයක් තරම්...

දිගයි අපෙ ආදරේ ...

සංසාරයක් තරම්...

දිගයි අපෙ ආදරේ ..

ගැහෙන ඇඟිලි තුඩු ඉබේම ගියේ මන්දිගේ කම්මුල් වලට..
සංදේශ් කේන්තියෙන්ම ගහනු කම්මුල් ලගට...

තොරිස්සුම් සුසුම් ..

උතුරතා ආඩම්බරී ...

සියුම් තැන් පවා..

ඇවිලුවා හදවතේ..

ඇස් හැප්පිලා..

ඉතිරුනේ ආදරේ...

සංසාරයක් තරම්..

දිගයි අපෙ ආදරේ...

සංසාරයක් තරම් ..

දිගයි අපෙ ආදරේ...

සද්දෙට ඇඩෙද්දී උන හැම දේම ඇස් ඉස්සරහ මැවිලා
පේද්දී මන්දිට මතක් උනේ සංදේශ් ව.. මීට පැය කිහිපෙකට
කලින් කොච්චර හොඳට හිටියද.. හැමදේම කතපිට පෙරලෙන්න
ගියේ කොච්චර පොඩි කාලයක්ද..

හැඟුම් අනන්තෙක..
 ගුලිවී පපුතුරේ...
 ආදරෙන් ලං වෙලා..
 සිපගත් මොහොතේ...
 කල්ප අනන්තෙට ...
 විහිදුනා ආදරේ...
 සංසාරයක් තරම්...
 දිගයි අපෙ ආදරේ..
 සංසාරයක් තරම් ...
 දිගයි අපෙ ආදරේ..
 හොහෝ... හොහෝ... අපේ ආදරේ....

ඒ සිංදු වෙ වචනයක් වචනයක් ගානේ ගායකයා හීනට කා
 වැද්දෙන්තම තමන්ටම ලියලා කියලා මන්දිට තේරුනත් ඊටත්
 වඩා ඒ සිංදුවට පුළුවන් උනා ඊදිලා තියන හීන තව තව ඊද්දලා
 දුන්න සද්දෙට ඉකියක් එක්කම මන්දි අඩිය ඉක්මන් කරේ
 ගෙදරට යාගන්න..

එන්න එන්න ඒ සිංදුවේ සද්දේ ඇහෙන මාතෙන් මන්දි ඇනට
 ගිහිත් හිටයේ ගෙවල් දෙරකඩ...

පණක් තැ තවත් මන්දි ලග...

දෙරට දෙපාරක් ගහලා දෙර කවුරුහරි අරිනකත් බලන් හිටියා...

මනුෂ්‍ය දෙර ඇරියේ මන්දි දිනා සුදුමෙන් බලාගෙන ඒ ඇස්
ඉදිමිලා.. නොල් මුත සුදු මැලිවෙලා.. ඇස් අඩලා අඩලම රතු
වෙලා.. කෙල්ල සිතලට ගැහෙනවා.. මෙව්වර වෙලා පසුවට තුරුල්
කරන් උත්තු බැග් එක බිමට අත ඇරෙනව එක්කම මන්දිව
මනුෂ්‍යගේ ඇගට කඩන් වැටුනා.....

" මුට මෙලෝ සිතියක් නෑ නංගී....." උදර පොලිසියට ඇවිත්
දඩෙන් ගෙව්වා.. සංදේශ් ටිකක් ඉහල පැලන්තියක කෙනෙක් නිසා
කුඩුවට නොදු ඉදු පොලිසියෙ එතන ඉදු ලොක්කා උදරට
ලොකු දේශනාවක් දීලා සංදේශ් ව අරන් කරන්න කිව්වේ...

උදරසි විහඟිසි අමාරුවෙන් සංදේශ් ව වානේට දගන්නා....

එතකන්ම දෙන්නම කරේ සිතියක්පතක් නැතිවෙන්නම බිලා ඉදු
සංදේශ් ට බැනපු එක...

විහඟි ඉක්මනට ෆෝන් එක ආන්වර් කරලා කනේ නියාගන්නෙ
කෝල් එක මනුෂ්‍යගෙන් කියලා දැකපු නිසා...

+ විහඟි මෙනත අපි නොදන්න ලොකු දෙයක් වෙලා නියනවා...

ගත් කටටම මනුෂ්‍ය කියද්දී ඒ මුකුත් නොතේරුන නිසාම.. ,

• මොකද්ද අසියේ.. තේරුන්න මට...

+ විහඟි අපේ නංගී ගෙදර ආවේ කොහොමද දන්නවද..? මහ
වැස්සේ තෙමිලා.. ඇදුම් ඉදන් ගන්න දෙයක් නෑ.. බැග් එක පසුවට
තුරුල් කරන් , ඒ මදිවට මුලු මුතම සුදුමැලි වෙලා.. දෙර ඇරපු
ගමන් මගෙ ඇගට කඩන් වැටුනා.. සිතියක් නෑ....

විහඟිට හිල්ලුනා...

- අයියේ.. දෙයියනේ.. දැන් කොහොමද එයාට...

+ සිහිය නෑ නංගී.. මන් මේ සේරටම කලින් කෝල් කරේ ඔයා බය වෙලා ඇති නිසා.. කෝ දැන් සංදේශ් ව ස්ටේෂන් එකෙන් ගන්නද...

- ඔව් ඔව්.. මේ ඉන්නේ.. කෙලින් හිටගන්නවත් පණක් නෑ.. අපි මේ එන ගමන්...

+ හැබැයි විහඟී අපේ එකී මෙහෙම ඉන්න හේතුව සංදේශ් නම්.. මට අමතක වෙයි ඒ ඔයාගේ අයියා කියනෙකන්...

මනුක කතා කරේ කේන්තියෙන්...

- අපි දන්නෑ නේ හරියටම මොනාද උනේ කියනෙක අයියේ.. අනේ මන්දි අක්කව බලන්න.. පව් දෙයියනේ එයා...

+ හරි.. මන් කියනවා .. හෙට කතා කරමු...

මනුක කෝල් එක කට් කරාම උන හැමදේම විහඟී උදුරන් එක්ක කිව්වා.....

උදුරයි විහඟියි එන මගටම ඒ ගැන කතාවට වැටුනා...

මන්දි හිටියේ කිසි කල්පතාවක් නැති එකියක් ගානට....

" සංදේශ් " මන්දී සංදේශ් ගෙ නම මුමුන මුමුන අඩන්න ගත්තේ මනුකට පවා මන්දී ගැන ලොකු දුකක් හිතෙද්දී..

තෙත ඇදුමෙන් නිදි කරවන්න බැරි නිසාම ඇදුම් සේරම අසිත් කරලා මනුක මන්දීගේ මුල ඇගම වැහෙන්න සිටි එක පොරවලා නියලා කාමරේ දොරත් වහන්... එලියට ගියේ ලයිට් සේරමත් ඔඟ් කරන්...

මුල ඇගම තලාදලා වගේ.. ඔලුව නිකත් පැලෙන්න වගේ කැක්කුමයි.. මන් එහෙමිම ඇද වට්ටමට පිට නියලා ඇදේ ඉදගන්නා...

දෙසියනේ මගෙ ඇදුම්.....මට කල්පනාවට ආවෙ පස්සේ... ලාවට වගේ මතකයි දොරකඩ ලගට වෙනකත් ආවා....එනනින් එහාට මුකුත් මතක නෑ නේ... සමහරවිට ගෙදර කවුරුහරි අස් කරාද දන්නෑ.....

එකින් එක ඊයේ දවසේ සිද්ද උන සේරම ඔලුවට එන්න ගද්දී මන් දැනිස්ස අස්සේ මුන ගහගත්තේ සංදේශ් මගේ හිත උපරිමේටම රිද්දුව තේද කියලා මතකට එන සැරයක් ගානේ මගේ කදුලු වලට කිසි පාලනයක් නැතුව ඔහේ ගලන් යනවා...

ඔයා මාව අතඇරලා දැමිමද සංදේශ්

ගිහින් සීතලම සීතල වතුරෙන් තෑවා.. පැයකටත් වඩා මන් තෑවට වඩා කරේ වතුරමල යටට වෙලා කල්පනා කරපු එක...

ඇදුමක් දුගෙන සාලෙට යද්දී මාව දැකලා අම්මගේ ඇස් උඩ ගියේ ඒ ඇයි කියලා මටවත් හිතාගන්න බැරි වෙද්දී....

36 කොටස

" දෙයියනේ මන්දී...." ගාගෙන අම්මා මගේ ලගට දුවන් ආවේ මාවත් බය කරලා...

" මොකද ලමයෝ මේ.. ඇයි මේ කම්මුල තඩ්ස්සිවෙලා.. දෙයියනේ මුත්තේ ලේ බිංදක් තෑ වගේ.. කොයි වෙලාවෙද ආවේ.... මොකද්ද උනේ කියහන් මාව බය නොකර...උබ ඇඩුවා නේද...." අම්මා ප්‍රශ්න පත්තයක් මගෙ ඉස්සරහා දිග අරිද්දි මත් නිහඬ උනා.. මොනා කියන්නද මම....

මගේ මුත්තේ තිබ්බේ මවාගත්ත හිතාවක් විතරයි....

ඒ කියන්නේ මත් රෑ එද්දී අම්මා නිදී.. එතකොට කවුද දෙර ඇරියේ....

ඒ එක්කම වගේ අයියා නිදිමරගානේ පහලට ආවා.. එයත් ගැස්සුනා මාව දැකලා.... ඔලුවෙන් එයා කිව්වේ මුකුත් කියන්නෙපා කියලා වෙන්නැති... ශුවර් එකටම ඊයේ මත් දෙරට ගහද්දී දෙර අරින්නැත්තේ අයියා....

" අයියෝ... ඇයි මේ කලබල වෙලා.. මත් හොදින් අනේ...පාන්දර අම්මා ආවේ.. ඇත්තටම මට මහත්සී ඒක නිසා වෙන්නැති...." මත් අමාරුවෙන් බොරුවක් ගැටගහගන්නා.. මේ තරම් කියන බොරු නිසා වෙන්නැති මේ පටි පඩිසන් දෙන්න අරන් ඇත්තේ....

" මේ අම්මවත් රවට්ටනවා උබ එහෙනම්.. කමක් තෑ.. මත් තේ එකක් හදන් එන්නම්.." කියාගෙන පුදුමයි අම්මා මාව අතඇරලා යන්න ගියා....

ඒ එක්කම අඩියට දෙකට මත් ගාවට ආපු අයියා මාවත් ඇදත් කාමරේට ගියා...

මගෙ කාමරේට ආපු අයියා දොර අඩවල් කරලා මාව ඇද උඩින් ඉන්දවලා මත් ඉස්සරහින් එයා වාඩිලත් පපුවට අත් දෙක බැදගත්ත ගමන්...

" ලොකු... උබ අම්මගෙන් ඕවා හැංගුවට කමක් නෑ. මත් දන්නවා සංදේශ්වි තමුසෙයි මොකක් හරි වලියක් දුගෙන කියලා.. මොකද උා කරටිකැඩෙන්න බිලා පොලිසියට මාවටු වෙලා මහ රෑ විහඟිලා ගිහින් එක්කත් ඇවිත් තිබුනේ...." මගේ ඇස් උඩ ගියේ අයියගෙ කතාවට ..

" අනේ.. අයියේ එයා හොඳින් තේද..? " මත් තද කරලා අයියගෙ අතක් අල්ලන් ඇහුවා.. සේරටම කලින් කදුලු ඉස්සර වෙලා ඉවරයි.. මත් බයයි සංදේශ් ... මට මොනා උනත් ඔයා ගැන කියන වචනයක් ගානේ මට බයයි...

" ඒක මත් දන්නෑ ලොකු.. මට දැනගන්න ඕනා ඔව්වර ලොකු වලියක් යන්න හේතුව මොකක්ද කියලා.. මට කියපන් ඒක..." කොහොමද කටක් ඇරලා කියන්නේ ඒකට හේතුව ඔයාමයි කියලා අයියේ.....

හිත් දෙකක් රිද්දත්තේ කොහොමද මම එහෙම.. එහෙම උනොතින් විහඟි උනත් මට වෙර කරාවි

අනේ ඇයි සංදේශ් ඔයා මාව මෙව්වර අසරණ කරේ...

හිත කැගහලා අඩද්දී මත් අහක බලාගන්නා.. මත් හරිම දුර්වල කෙල්ලෙක්... ඉස්සල්ලාම තාත්තා දැන් සංදේශ් ඇයි මත් වැඩියෙන් ආදරේ කරන අය හරි ඉක්මනට මගෙන් ඇත් වෙලා යන්නේ....

මට දරාගන්න හරි අමාරුයි දෙයියනේ.. සංදේශ් ගෙ ප්‍රශ්න වලදී
මත් හරි අසරණයි.....

" ලොකු මේ අහනවා.. මට ඇත්ත කියනවා.. තව ඔවා හිතේ
හිර කරන් ඉන්නෙපා බත්.." ඔව් මට කියන්නෝන කාටහරි
හැමදේම..

මත් හැමදේටම වඩා විශ්වාස කරපු ඔයා මාව සැක කරා කියලා
මත් ඒත් කටක් ඇරලා කොහොම කියන්න ද දෙවියනේ.....

අත් දෙකෙන්ම මුත පිහිදත් මත් තහය උඩට ඇදලා කතාව
පටන් ගන්නා....

" සේරම උනේ මත් සංදේශ් එක්ක ඔයයි විහඟි යි ගැන කතා
කරන්න ගන්නම අයියේ....." මත් කිව්වම ඒ ඇස් එක එල්ලේ මත්
දිහාට යොමු උනා....

" ම.. මත් දන්නෑ මත් හිතන්නේ ඒ වෙලාව තෙවේ ඒ ගැන
කතා කතා කරන්න තිබ්බේ මට..... එයාට මාව විශ්වාස නැලූ
අයියේ.... ඔයා දන්නවද මීට වඩා හොඳයි මත් මැරිලා ගියානම්..
තාත්ත නැති උනාම හැමදේම දරාගන්න මට කියල දුන්නේ එයා..
මගෙ පස්සෙන් ඉදලා.. ඔයා දන්නවද තේ එකක් හදගන්න පවා
අර පොඩි එකෙක්ට වගේ මට කියල දුන්නේ එයා... දෙයියනේ
එයාට මාව විශ්වාස නෑ කියලා ඒ කටින් කියද්දි මත් දන්නෑ මට
මහ දුකයි ඕසිහ්..." බැරීම තැන තැගිටලා මත් මුත හංගගන්නේ
මහ අසරණකමක් දැනෙද්දී....

දන්නවද දෙයක්..

අපි ජීවිතේ වැඩියෙන්ම ආදරේ කරන අය නමා අපිව හැමදාම
වගේ රිද්දුවේ...

අපිට රිද්දුනේ ඇත්තටම අපි ආදරේ කරපු නිසා....

කෙල්ලෙක් වෙලා ඉපදිලා...

චූටි කාලේ ඉදන් හරි ලස්සනට හැමදේම දරාගන්නවා නේද...

හුගක් දේවල් දරාගෙන උස් මහන් උනාමත් ඒවයේ කිසි අඩුවක්
නෑ ..

තමන්ගේ පවුල , බැඳපු දුක තමන්ගේ සැමියා.. කොටින්ම
කිව්වොත් ඒ හැමදේම දරාගන්න තරම් ගැහැනිය කියන චරිතය
හරිම පිවිතුරුයි..

පුංචි කාලේ ඉදන් හැම වේදනාවක්ම විදගෙන..

හැමදේම දරාගෙන..

කට්ටකාගෙන ..

ජීවිතේ ගොඩ දගෙන ...

පවුලට තවත් බරක් නොවී ඉන්න හදන..

උබ වගේ කෙල්ලෙක්...

මේ රටටම වාසනාවක්..

කෙල්ලෙක් වෙලා ඉපදුන එකට කවමදවත් වචනයක්වත්
කියන්නෙපා...

හැම ගැනු ලමයම හරිම ලකී....

සමාවෙන්නෝන කතාවෙන් පිට පැන්නට.. ඒත් මත් හුගක් තැන්
වල ගැනු ලමයි ගැනුලමයිවම පහත් කරගන්නවා දැකලා තියේ....
ඇයි ඉපදුනේ අරකයි මේකයි කියලා.. ඒක නිසාම මට ඔය ටික
කියන්න හිතුනා..මොනම විදිහකට හරි භාදුවක් උනා නම්
සමාවෙන්න..

උන සම්පූර්ණ විස්තරේ මත් අඩ අඩාම අයියට කියලා ඉවර
වෙද්දී දෙරත් මහ සද්දෙට ඇරගෙන කාමරේට මතු උනේ අපේ
අම්මා....

අම්මව දකිද්දී කටේ කෙලන් හිදිලා ගියේ අම්මා ආපු ඒමට
කනට ගහලා මාව එලවයි කියලා බයෙන් උනත් අම්මා ඊගාවට
කරපු දේට මට පුදුම හිතුනා.....

අම්මා මාව බදුගන්නා.. මගේ අම්මා අඩාගෙන මාව බදුගන්නා....

" මගේ රත්තරනේ.. ඇයි උබලා මගෙන් මේවා හැංගුවේ....
තාත්තා ඉන්නකත් මත් උබල ගැන බය උන්නැ.. මත් දන්නවා මත්
කෙසේවෙතත් ඒ මනුස්සයා උබලට හයිසක් වෙලා පස්සෙන්
ඉන්නව කියලා.. ඇයි මයෙ අම්මා මට මෙහෙම කරන්නේ අම්මට
කිව්ව කියලා මත් කවමදවත් උබලට වචනෙකින් හරි බැනලා
නියනවද.. උබලා කොච්චර හංගන්න හැදුවත් මේ අම්මගෙන්
උබලා හිත හංගන්න හරි අමාරැයි මගේ පුතේ... අර ලමයා උනත්
මෙහෙ යද්දි එද්දි මට තේරුනා ලොකු මොකක් හරි
පැටලවිල්ලක් නියන වග..." අම්මගේ ඇඬිල්ල තව වැඩි වෙද්දී
මටහිතුනෙම මම මහ පටිකාරියක් කියලා. මගේ අම්මව අඩවන්න
තරම්.

මගේ ලෝකේ ඉඳපු වීරයා.. හැමදාම නිහඬ උනේ අම්මා අයියා මම තංගී හැමෝමව තනිකරලා දුලා.. අපේ හයිස.. තාත්තේ ඔයාගේ ලොකු කෙල්ලට ඔයාව ඕනම වෙලාව මේ... ඒත් කෝ ඔයා..

" අම්මා අහකට වෙන්න දැන්.. ඔයත් හොඳි එකෙක් වගේනේ.. ලොකුගේ හිත තව ඊද්දනවා...." අයියා අම්මව මගෙ ඇගෙන් අහකට කරේ එහෙම කියාගෙන...

අම්මට හැමදේම ඇහිලා ඒ කියන්නේ.....

" මත් සංදේශ් පුතා එක්ක කතා කරන්නම් දුව.... ඒ ලමයට තරහ යන්නත් මොකක් හරි හේතුවක් තියෙන්නැති.. ඒත් මත් කියන්නේ වැරදි ඔයා.. එකෙක් ඇවිලෙද්දි එකෙක් නිව්ලා ඉන්නෝත.. තැන්නම් එතන තනිකරම ඇවිලිල්ලක් විතරමයි පුතා.." අම්මා කියාගෙන කියාගෙන යනවා...

" මට තේරෙනව අම්මා.. දැන් උන දේ උතා.. සංදේශ් ම ඇවිත් මාත් එක්ක කතා කරනකන්..ප්ලීස් අම්මා ඔය ගැන කතා නොකර ඉමු..." මත් අහක බලාගෙන කියලා දැම්මා.....

" ඔයාගේ තීරනයක් ලොකු ඒක..හැමදේම හොඳින් වෙයි දැන් තාඩා ඉන්න....අම්මා ඉන්නවනෙ ඔයා එක්කලා.." මත් අම්මගේ උකුලෙන් ඔලුව නියාගන්නම ඒ ඇහිලි හරි සනීපෙට අම්මා මගේ කොන්ඩේ පුරාවට ගෙනිව්වේ මගේ හිතටත් ලොකු සැනසීමක් එක්කරලා.....

එතකොට මගෙ සංදේශ් ... එයාට හැමදේම මෙහෙම තේරුම් කරන්න එයාගේ අම්මවත් එයා ලග තෑ තේද.. අම්මගෙ ආදරෙන් එයා බලාපොරොත්තු උනේ මගෙන් වෙනකොට...

මත් තෙවේද මෙනත වැරදිකාරී..මට සමාවෙන්න සංදේශ් .. ඒත්
මත් දන්නවා මත් තැනි ලෝකයක් ඔයා හොයාගනිවී.. මත් තැනත්
ඔයා ඉස්සරහට යන්න ඕනා.. ඒකයි මගේ එකම සතුට...

ආයෙත් එන්නැ මම ඔය ඇස් ඉස්සරහට.. මොකද එතකොට මට
මත් ගැනම දුකයි , කලකිරීමයි විතරක්ම ඉතුරු වෙයි.. මත්
දන්නවා ඔයා අනිවාරෙන් හිත හදාගනියි.. ඒත් ඒ වචන.. මතක්
වෙන මතක් වෙන පාරට පසුව ඊදෙන්න අරත් මට ඇඩේවි....

37 කොටස

මට එහෙමිම ඉන්නැද්දි නින්ද ගිහිත් තිබුනා.. අම්මා මාව ඇදෙන්
නියලා යන්නැති. ඇදෙන් තැගිටලා කොන්ඩේ උඩට බැදගන්න
ගමන් කන්නාඩිය ඉස්සරහට ගියා....

කන්නාඩි මේසට අත් දෙක බර කරලා කන්නාඩියෙන් පේත මත්
දිනා බලාගෙන හිටියා....

සංදේශ් උදේ ඇහැරුනේ ඔලුවත් අල්ලන්.. කොල්ලට තැගිටිට
ගමන් මතක් උනේ මන්දිව.. රු පිස්සියෙක් වගේ ඇඩුවා තේද
කියලා මතක් වෙද්දි ෆෝන් එක හෙව්වේ කෝල් එකක් ගන්න

උනත් ඇදෙන් නැගිටිට ගමන් සංදේශ් ව විසික් වෙලා වගේ ගියේ රැ බිව්වයේ පවර් එක නාමන් වැඩ නිසා....

" අසියා පරිස්සමින්..." ඒ එක්කම කාමරේ දෙර ඇරන් ආපු විහඟි අනේ තිබුන මග් එක පැත්තකින් නියලා සංදේශ් ව වාරු කරගන්න.

" මොකද්ද අසියා ඔයාගෙ මේ වැඩ වල තේරුම.. ඔයාගේ හපන්කම් නිසා අන්න අරෙහෙ මන්දි අක්කා විදෝනවා..." සංදේශ් ගෙ අස් ගැස්සුනා.. මන්දි තම කිව්වත් ඇති සංදේශ් ට දැනුනෙ කියාගන්න බැරි තරම් දුකක්...

" ඇයි...? මන්දි හොදට හිටියනේ...." විහඟි නැගිට්ටා....

" හොදට !!! ඔයාට විකාරද අසියා.. ඔයා කොහොමද ඒ අභිංසකිගේ හිත ඔහොම රිද්දුවේ..." විහඟි උන මුකුත් හරි හැටි නොදැන කියවද්දී සංදේශ් නැගිටලා විහඟිගේ කම්මුල් දෙකෙන් තද කරල අල්ලගන්නා.....

" මොනාද උබ දන්නෙ.. කට තලාගන්නෙපා මට කියලා කියවත් ඇවිත් උබ..." පරත සංදේශ් ආයෙම මතු වෙද්දී කටෙන් ලේ රහක් පවා දැනෙන්න ගද්දි විහඟිගෙ කම්මුල් වලින් සට සට ගාලා කදුලු වැක්කෙරෙන්න ගන්නෙ සංදේශ්වත් කලබල කරවලා...

විහඟිගේ කම්මුලෙන් දෙකෙන් අත ගන්නු සංදේශ් විහඟිව පපුවට ඇදල අරන් තදකරගන්නා.....

ඒ හිතටත් ඇති කියන්න කතාවක්.. අහන් ඉන්න කෙනෙක් හොයන...

" මට සමාවෙයන් බත්.. වචනෙකින්වත් උබව ඊද්දත්ත මට ඕත්තැ.. තමුසෙ මගෙ නංගී.. මගේ නංගී.. මේ අයියා හැමදුම තමුසෙ වෙනුවෙන් තමා හැමදේම කරේ.. ඒක ඉස්සරහරත් එහෙමයි.. මේ ප්‍රශ්නෙට මත්දිව ගාවගත්තෙපා.. මට ප්‍රශ්නෙ නියෙන්නේ උබයි අර මනුකයි එක්ක.."

විහඟි ගැස්සිලා ගියා.. කෙල්ලට මතක් උනේ.. කලින් මනුක ඒ සම්බන්දෙ තතර කරද්දි සංදේශ් විහඟිව රට ගෙන්තගන්න හැටි.. විහඟි බය උතා ආයෙම මේ දේවල් අත ඇරලා නොදන්න රටක තනි වෙන්න වෙයි කියලා.....

" මට කියනවා මෙව්වර දෙයක් උබට මගෙන් හංගන්න පුළුවන් උනේ කොහොමද..? මේ අයියව උබට වැඩක් නැති උනත් මට උබව වටිනවා.. අම්මා යන්න කලින් උබව මටයි බාරදීලා ගියේ බත්..." සංදේශ් ඔහේ කියවනවා.. භිත යට ප්‍රශ්න කෝටියක් නියාගෙන භිතට එන හැමදේම කියෝනවා....

" මත් ඉල්ලන්නේ මෙව්වරයි නංගී.. මනුකව අත අරින්න....." විහඟි සංදේශ් ව තල්ලු කරලා දලා අහකට උතා...

" අයියේ එපා... දෙයියංගේ තාමෙත් එහෙම කරන්නෙපා.. කියන තැනකට මත් වදින්නම් දෙයියනේ.. මත් මනුක අයියට ආදරෙයි.. ඒක දරාගන්න මට බැරි වෙයි අයියේ...." විහඟි කිය කිය අඩනවා.....

" උබට බැරි ඇයි මත් කියන දේ අහන්න.. උා බොරු කාරයෙක්. තැත්නම් උබව රවට්ටලා වෙන එකියක් ලගට යයිද..? උබට ආයෙම රැවැට්ටුවොත් ඒක උබට දරාගන්න පුළුවන් වෙයිද..? බොලඳ නොවී දුර දිග භිතලා වැඩ කරනවා විහඟි....!! " සංදේශ් සද්දෙට කැගැහැට්ටා...

" අයිසේ ආදරේදී ඕන කෙනෙක් බොලඳයි.. මන්දි අක්කා ඔයා හැමෝම ඒ වගේ අයිසේ..මොකද ඒ දැනුන කෙනා.. " සිංදේශ් හයිසෙන් කන්නාඬියට ගැහැව්වා...

" මත් කිව්වා උබට මන්දිව මේවට ගාවගන්නෙපා කියලා.. වචනයක් කියන්නෙපා ඒකි ගැන..." විහඟි දුවගෙන ආවේ සිංදේශ් ලගට...

" අ..යිසේ...මේ ලේ..." සිංදේශ් ගහපු වීදුරුව කුඩු පට්ටම් වෙලා අතෙන් ලේ ගලන් යද්දි වචනයක්වත් නොකියා ඇදේ පෙරළුනේ විහඟි සිංදේශ් ව ඇදලා ඇදලා තැගිට්ටන්න හැදුවත් ඒක නිකත්ම නිකත් වැඩකට තැනි දෙයක් උනා..

විහඟිගෙ ඔලුවට ආවේ මන්දි ගැන...

" අනේ අක්කා..හ්.. අනේ ඉක්මනට එන්නකෝ.. අපේ.. අයුයා. අනේ අතකපාගෙන.. අනේ එන්නකෝ...මත් තනියම ගෙදර...." විහඟිගෙ කටහඬ ඕනවටත් වඩා මන්දිව කලබල කරා....

මන්දිගෙ අතින් ෆෝන් එක අතඇරුනා.. මන්දි ඉක්මනට පහලට දිව්වේ දෙතුන්පාරක්ම නොවැටී බේරිලා..

" අයිසේ.. අනේ.. අනේ.. අපි යන්නෝ.. අනේ..." දෙරටවත් තට්ටු නොකර මන්දි මනුකගේ කාමරේට කඩාපැනලා කැගැහුවා...

" ලොකු ඇයි.. දෙයියනේ ඇයි මේ.. සිංසුන් වෙලා ඉන්න.. මොකද්ද උනේ කියලා හෙමිට කියන්න මට.." මනුක මන්දිව සන්සුන් කරන්න හැදුවත් මන්දි කොහොමටවත් සන්සුන් උන්නැ.. ඒ හිත ඕනවටත් වඩා කලබලයි..

" අසියේ.. සංදේශ් .. අනේ.. එන්නකො.. මාව එහෙට ගෙනිහින් දන්න.. " මන්දී අඩන්න ගද්දී ඇදන් උන්න ඇදුම පිටින්ම දෙන්නම අම්මට කියලා එලියට බැස්සේ සංදේශ් ගෙ ගෙදර යන්න...

යනකන්ම අන් දෙක වැදන් මන්දී කරේ සංදේශ් ට මුකුත් වෙන්නෙපා කියලා මොන මොනාදෝ කිය කියා දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලන එක.. ඒ කටහඬ පවා වෙවිලද්දී මනුක බලන් හිටියේ ලොකු දුකකින්.

ගේටි එකෙන් වාහනේ ඇතුලට දන්නන් කලින් වාහනෙන් බැහැගන්න මන්දී දෙරකඩට වෙලා එනකන් බලන් ඉදපු විහඟිගෙ ඇගෙන් හැප්පිගෙන කෙලින්ම දිව්වේ සංදේශ් ගෙ කාමරේට...

මනුකන් ඒ පස්සෙන් දුවන්න හදද්දී විහඟි ඒ අනකින් අල්ලලා තතර කරගන්නේ ,

" මන්දී අක්කා හැමදේම බලාගයි.." කියන ගමන්..

මත් කාමරේට ඇතුල් උනේ පිස්සියක් වගේ. කොහොම ආවද කියලා මට මතකයක් නෑ.. විදුරුකටු ඇනෙන්නැති වෙන්න පරිස්සමට මම ඇද ගාවට ගියා.. දෙසියනේ එක දවසින් මෙව්වර දේවල් වෙනස් කරන්න පුළුවන්ද.. කාමරේ තනිකර පිස්සන් කොටුවක් ගතයි.. එතකොට මගෙ පිස්සා.. මුනින් අතට ඇදේ දිගාවෙලා

" සංදේශ් ..." මත් හෙමිට කතා කරා.. මත් හිතන්නේ ඒක මටවත් ඇහුන්නැති තරම්...

" සංදේශ් ..." ඒ ඇද ලග මත් දතගහලා බිමින් ඉදගන්න.

" මිහි..." කෙදිරියක් එක්ක එයා අත්ත් පැත්ත හැරුනා..
එතකොටයි දෙසියනේ මත් ඒ අත දැක්කේ....

බෙඩ්ගීට් එකේ ඉදන් ලේ.. මේ මනුස්සයට පිස්සුද මත්දන්නැ..
මැරෙන්න ආසාවේ...

බලෙන්ම අත ඇදලා ගද්දී ඔලුව උස්සලා එයා මත් දිහා බැලුවා..
කාමරේ අවුස්සලා First Aid Box එක හොයාගන්නා...

" මොනාද කරන්න හදන්නේ..." අතට බර දීලා ඇදවට්ටමට
හේන්තු වෙලා අහනවා...

" ඇයි මොනා කරන්න යනව වගේද පේන්නේ...." තරවටු
බැල්මකින් මත් ඇහුවා.. එයා කරේ අහක බලාගන්නෙක...

තුටාලෙ සුද්දකරලා බේන් දුනකත් හැරීලවත් බැලුවෙ නැ..
දුශ්ටයි.. මත් අහන්නේ පුළුවන්ද මිනිස්සුන්ට මෙව්වර ඉක්මනට
වෙනස් වෙන්න.. මට ඕනා රත්ඩු වෙලා හරි ආදරෙයු කියාගෙන
තුරුල් වෙන්න..

සංදේශ් මාව තේරුම් ගන්නැ ...මට මාව එයාට තේරුම් කරන්න
උවමනාවකුත් නැ.. ඇයි මත් බලෙන් ඒ දේවල් කරන්නේ.. ආදරෙයි
නම් තේරුම් අරන් ලග ඉන්නෙක තෙවේද කරන්න ඕනා....

මත් බේන් දලා ඉවර වෙලා තැගිට්ටා...ඒත් ඊටත් වඩා ඉක්මනට
මාව ආයෙම ඇදට ඇදිලා ගිහින් ඉන්දවුනා....

" ඔළුව චුට්ටක් අනගාන්ත.. අන්තිම පාරට...!!! ආයෙ වද දෙන්න..."

' අන්තිමපාරට ' කියන වචනෙ ඇසි එයා බර කරලා කිව්වේ... ඒ කියන්නේ මේක මෙනත්තේ ඉවරයිද...

ඔව් මත් දන්නවා සමහර තැන් තිබ්බා උපරිමේටම ඉවසන්නෝන වෙලාවෙදීත් මත් එහෙම නොකරපු.. ඒකද මේ ප්‍රශ්නෙට මුල..

තාමත් ඒ ඇස් මත් දිහා බලාගෙන..

මගේ උකුලෙන් ඔළුව නියාගන්නේ පොඩි ලමයෙක් අම්මට තුරුල් උතා වගේ වකුටු වෙලා.....

මත් ආසම කොන්ඩේ. අනේ මට බෑ ඔයාගෙන් ඇත්වෙලා ඉන්න ...මට ඕනා මත් එක්කම හැමදුටම ඔයා ඉන්නව දකින්න..

ලාවට කදුලු බිංදක් බේරිලා ඇවිත් ඒ තලලට වැටුනේ ඒ වහන් ඉදපු ඇස් මගෙ දිහාට ඇරෙද්දී.....

" ඔයාට බැරිනම් යන්න මන්දී....." පපුව තනර වෙලා ගියා වගේ දැනුනා....

" ඇයි.. කාට කියලා මේවා කරගන්නද..? " හිතට ආවා මම කියලා දැම්මා...මට ඕනා ඇති වෙනකන් බයින්න මේ මනුස්සයට මගෙ හිත ඊදෙන තරම කියලා..

ඒත් එයා ඒක දැනගෙනත් හරිම තැනට වදින්න එයාගේ වචන පිට කරනවා.....

පළිගන්න එයා හරි දක්ශයි.. පොඩි තැනක් ඇති වරදින්න..
හැමදේම කනපිට පෙරළනා...

උත්තරයක් නොදී ආයෙත් ඒ ඇස් එයා පියාගන්නා.. පැයක්
වගේ මත් ඒ ඔළුවම අනගගා ඉන්නැති.. මත් ආසයි ඒ වැඩේට...

කොට්ටෙන් හෙමිට ඔළුව නියලා මත් තැන තැන විසිරිලා නියන
වීදුරු කටු ටික අස් කරලා දලා එයාව ඇහැරෙන්නැති වෙන්න
දෙරත් හෙමිට වහලා කාමරෙන් එළියට ආවා...

" අක්කේ..." කියාගෙන විහඟි මා ගාවට ඇවිත් මට තුරුල්ලි උනා...

" මේ තරම් දෙයක් මත් දැනත් උන්නැ. අපි නිසා ඇයි ඔයා
ඔහොම දුක් විදින්නේ....." විහඟි කදුළු පුරවත් කියනවා....

" ඒක වෙන්න තිබ්බ දෙයක් වෙන්නැති අනේ.. ඔක භින්නෙපා..."
මත් විහගිගෙ ඔළුව අනගගා කියද්දී අයියා අත් දෙකත් පපුවට
බැඳබි අපි දිහා බලාගෙන..

" මත් කියන තැනකට වදින්නම් අක්කේ.... මගේ අයියව
අනඅරින්න තම් එපා...එයා ඔය නොකිව්වට ඔයාට ආදරෙයි
අක්කේ .. මට බනිද්දින් කිව්වේ මන්දිව මේවට ගාවගන්නෙපා
කියලා.. අක්කා තරම් හොඳ කෙනෙක් අපේ අයියට ලැබෙනෙකක්
නැ ආයෙත්.. අනේ...." කෙල්ල මහ හයිසෙන් අඩන්න ගන්නේ
එහෙම කියාගෙන මාවත් අඩවන ගමන්...

අපේ අයියට බලන් ඉන්න බැරිම තැනද මන්ද ඇවිත් අපි
දෙන්නවම තුරුල්ලි කර ගන්න.

" මේ සේරටම වැරදි මත්... බත් " අයියා කියනවා.....

" ඇති අයියේ... ඔයා වැරද්ද හදගන්න උත්සහ කරනෙකම ඇති.. ඕක ගැන කතා නොකර ඉමු... සංදේශ් උනත් හැමදම ඔහොම ඉන්නෑ නේ.. එයා හැමදේම තේරුම් ගනි. අපි බලන් ඉමු....." මත් කිව්වා....

" අපේ තාත්තා අයියගේ මේ වැඩ ආරන්වි උනොත් එයාව අනිවාරෙන් ආයෙන් රට යවයි අක්කේ.... මම හිටියේ තනි වෙලා...අයියා කොහෙවත් මත් කොහෙවත් හිටියේ.. අපි හරියට කතාබහවත් කරේ මෙහෙ ආවමයි.. අනේ මගේ අයියව අන අරින්නෑ නේද අක්කේ...." විහඟි මාව අසරන කරන්න පුළුවන් උපරිම අසරන කරා...

" මත් අනඅරින්නෑ තංගී.. එයාට අනඇරුනොත් මිසක.." මත් අමාරුවෙන් කියාගන්නා...

විහඟිට සංදේශ් ව පරිස්සමට බලාගන්න කියලා අපි ගෙදර ආවා.....

අයිය අම්මව ශේප් කරගන්නම් කියපු එක ලොකු දෙයක්...මට දැන් ඕනෑ තනි වෙන්න...හැමෝටම පේන්න ඉන්න මට වඩා තනි උනාම ඉන්න මම හරි වෙනස්... සීරියස් ඉන්න ගියහම හරි අමාරැයි.. මට මේව පුරුදු තැනිකොට.. දුක නිවාගන්න මත් කරේ තරකම දේකට ඇබ්බැහිඋන එක...

38 කොටස

මත් තනියම කතා කරන්න ගන්නා.. බලන ඕනම මනුස්සයෙක්ට පිස්සු කියල හිතන්න ඒක මට සැතපීමක් උනා.. හිතන්නකො පොඩ්ඩක් බස් හෝල්ට් එකක වගේ ඉද්දී ඔයා තනියම කතා කරනව කවුරුහරි දැක්කොත් ඒ මනුස්සයා ඔයා දිහා බලන හැටි.. ඒ වගේ..

ඉස්සර ආදරේ ගැන කියන සමහර වදන් වලට මත් හිතා උනා.. දැන් තේරෙනවා ඒක දරාගන්න කොච්චර අමාරුයිද කියලා....

✍.....

සංදේශ් හිටියේ බැල්කනි එකට වෙලා ඇත අහස දිහා බලාගෙන..

සැරින් සැරේ අතත් හරෝ හරෝ බැලුවේ මන්දි බේන් දුපු විදිහත් මතක් කර කරා..

සංදේශ් උඩ ඉදන් ඇස් අරන් ගියේ පහල ඉන්න චුට් බලු පැටිය දිහාට...

දෙසියනේ ඒ දවස...

මන්දි ඒ බලු පැටියට ගන්න දගලපු විදිහ.. එද රෑ නින්ද ඒ බලු පැටියා තැනි කරපු හැටි...උදේ කන්න අරන් එද්දී මන්දි වැටිල නිදියත් හිටපු හැටි.. එකින් එක සංදේශ් ගෙ මතකට ආවා.....

එද නිදන් ඉද්දී මන්දිගෙ ගන්නු ෆොටෝ එක දිහා කී පාරක් බැලුවද කියන්න සංදේශ් ට ගාතක් නෑ...

කොව්වර මොනා උනත් සංදේශ් එකම එක දෙයක් දැනත්
උන්නා....

මේ බැඳීම කොහොම තතර උනත් ඒ හුරතල් පුංචි මුත නම්
කවමදවත් අමතක නොවෙන බව සංදේශ් හොඳටම දැනත්
උන්නා..

✍

පහුවද ඔඟිස් දවස.. මන්දි එදට කලින් දවසම කරේ නොකා
නොබි කල්පනා කරපු එක.

අන්නිමට තීරනයක් අරත් මන්දි ලැස්ති උනේ ඔඟිස් යන්න...

අම්මටත් හෙට වැඩට යනව කියාගෙන මන්දි කාමරේට ගිහිත්
දෙරත් වහලා ඇද උඩින් වාඩි උනේ ලයිට් සේරමත් ඔඟි කරත්....

ෆෝන් එක අතට අරත් සංදේශ් එක්ක වැටි කරපුවා මුල ඉදත්
අගටම බලන්න ගත්තේ කදුලු පෙර පෙරා.. එක වෙලාවකට හිතා
වෙන එක වෙලාවකට කේන්ති යන ඒ කාලේ ලස්සනයි කියලා
මන්දිට හිතුවා.

" ඔයා මහ තපුරෙක් සංදේශ් .. මට කිව්වා ඔයා මාව
කවමදවත් දලා යන්නැ කියලා... ඇයි මෙහෙම කරේ මෝඩ
පැටියෝ.... ඔයා දන්නවා ඔයා තැනි ජීවිතේක මට සතුටක් තැ
කියලා.. දැන දැනත් මෙහෙම ඊද්දන්නේ කොහොමද..? " සංදේශ්
ගෙ ෆෝටෝ එකක් දිහා බලාගෙන මන්දි ඒකට කියනවා...

ආදරේ කරන හිතක් කැඩුනම දරාගන්න මේ තරම්ම
අමාරුද...? ඒක විදපු හිත් දන්නව ඒකෙ තරම...

මන්දී ෆෝන් එක පැත්තකට දලා ඔහේ ඇදේ පෙරලි පෙරලි
හිටියේ නින්ද ලගට එතකත්...

ෂ්

සංදේශ් හිටියේ ඇද පාමුල ඉදගෙන බියර් ටින් එකින් එක හිස්
කරන ගමන්.

ඒ පිරිමි ඇස් වල කඳුළු පිරිලා තිබුනා...

" උබ දන්නව නම් මන්දී ඔය කටින් එක වචනයක් අහන්න මත්
බලන් ඉන්න තරමක්..." සංදේශ් හිතෙන් තමාටම කියාගන්නා...

තොකිව්වට ඒ හිතත් බලන් හිටියා මන්දී එක කෝල්
එකක්...එකම එක කෝල් එකක් අරන් සංදේශ් එක්ක කතාකරයි
කියන එක....

ඒත් වැරැද්ද බාරගෙන මන්දීට කතා කරන්න බැහැ කියන
තරමටම ඒ හිතත් මුරන්ඩු උනා...

ඒකෙන් උනේ දෙන්නා දෙපැත්තට වෙලා එක්කෙනෙක් කතා
කරනකත් බලන් ඉන්නෙක...

ඉතින් ඒ හිත් දෙකම දැනගන්නොත් ඒ දේ කවමදවත් වෙන්න
කියනෙක..

කොහොම දරාගනිද ඉදිරිය..

චූට් බඳු පැටියව ලග තියාගෙන සංදේශ් ඔහේ බලන්
හිටියා...හැම දේම හරියනකත් බලන් හිටියා..

මන්දි අඩන හැටි දැක්ක නම් සංදේශ් ඔහොම නොඉන්නත්
පුළුවන්.. ඒත් ඒ දෙන්නා තනි ලෝකෙක අතරමං වෙත තරමට
බොලඳ උනා..

✍.....

මනුක , මන්දිව ඔරිස් එක ගාවින් දලා ගෙදර ගියා.....
දෙරකඩ ඉදන් හුස්මක් අතඇරපු මන්දි ඇතුලට ගියා.....
වෙනද හම්බ වෙත ගුඩි මෝනින් විශ් එක අදන් එහෙමිමම
හම්බුනත් ඒ හැමෝටම කෙටියෙන් උත්තර දුන්නා මිසක්...කට
පුරෝලා හිතා වෙන්න තරම් මානසිකත්වෙක මන්දි හිටියේ නෑ....
ඊටත් වඩා මන්දිට හිතාව අමතකම වෙලා ගිහින් තිබුනා...

" අම්මෝ... මෙන්න මෙයාට ඉර පායලා...කොහෙද දෙසියෝ
මෙව්වර දවස් අතුරුදහන් වෙලා හිටියේ...." මන්දිට ඔරිස් එක
ඇතුළේ ඉදපු හොඳම යාලුවා භාගී ආවේ එහෙම කියාගෙන...

" මන්දි.. ඇයි මේ.. ඔයා හරි අමුතුයි..... මන් කියනෙකට රටේ
තැනි විහිළු කර කරා උත්තර දෙන උබේ කට කෝ....." මන්දි
අල්ලගත්තේ භාගීගෙ අතින්...

" වෙලාවක් එනවා.... ඒ කටත් වැහිලම යන.. මගේ පීචිතෙන්
මට දැන් විහිළුවක් භාගී....." මන්දිගෙ ඇස් වලට කදුළු පිරෙන්න
ගියේ විනාඩි ගානයි..

ඒ තරම් ඒ හිත විදවන හැටි....

" උබ අවුලකද මන්දියෝ... මට කියන්න...උබ හොඳින් තේද ?"
භාගී අහන්නේ ඒ අතක් තද කරලා අල්ලගන්න ගමන්...

" උබට පේනවද මත් හොඳින් කියලා..." දැන්නම් ඒ කදුලු කම්මුල් දිගේ පල්ලම් බහින්න ගත්තේ ඉක්මනට මන්දී කදුලු පිහිදගද්දී....

" හරි... ඉදගනිත් මෙනතිත්.. උබේ ප්‍රශ්නේ මට කියපත්...උබ අතින් හැමදේම මාත් එක්ක කියෝනව නම් මේක බැරී වෙන්න විදිහක් තෑ නේ..." මන්දී කරේ කදුලු පුරවත් භාගි දිහා බලත් උන්න එක..

ඉතින්. අපේ ජීවිතේ අපිට අමාරුම තැනදී උනත් ශක්තියක් වෙත යාලුවෙක්.. එක හොඳම යාලුවෙක් ඉන්නෝන නේද.. සතුටෙදී වගේම දුකේදීත්. දුක හිරකරත් නොඉද වචනෙන් හරි හසියක් වෙන්න , කියන්න පුළුවන් කෙනෙක්. එහෙනම් ඔයා හරි වාසනාවන්තයි.. මටත් වඩා.... ආදරේ නිසා කවදවත් යාලුකම් ඇපේට නියන්නෙපා.. යාලුවෙක් ඉන්නම ඕනා ආදරේ ලග උනත් අසරණ උන වෙලාවක බයක් තැනුව කතා කරන්න.

✍.....

දහයත් පහු වෙලා තැගිටිට සංදේශ් ගියේ පොඩියට හදලා නියන මන්දීගෙයි සංදේශ් ගෙයි මතක පිරුන ඒ ඔරිස් රුමි එකට...

ඉදගෙන හැමදෙයක්ම මතක් කරපු සංදේශ් ලැප් එකට මුත ඔබාගත්තේ ඔරිස් එකෙන් ආපු මේල් එකක් වෙක් කරන්න...

" මන්දී මේ.....මි ..."

අමතකම වෙලා ගියා මොහොතකට...මන්දී අද එනන තැනි වග.. සංදේශ් කතා කරා.. ඒත් කෝ මන්දී.. අද ඒ පුටුව හිස් වෙලා

නිබුනේ හරියට සිංදේශ් ගෙ ජීවිතේ වගේ.. එතන ලොකු
හිස්තැනක් තිබුනා... කාටවත් පුරවන්න බැරි එකම එක රූපයක්
විතරක් හොයන හිස්තැනක්...

' සමාවෙන්න මන්දී....

පුළුවන්නම් ආයෙත් එන්න...' කියාගන්න බැරුව සිංදේශ්
ලැවුනා....

එදා දවසේ සිංදේශ් ඔරිස් නොයා ගෙදර හිටියේ බැරි වෙලා හරි
මන්දී ඔරිස් එකේ හිටියොත් තමන්ට තමන්වචන් පාලනේ
කරගන්න බැරි වෙයි කියන බය තිසා....

" මන්දී හෙට දවස..... දෙසියනේ... උබට මතකයිද ඒ දවස...."
සිංදේශ් තමන්ටම කියාගන්නා...

මන්දී ඊයෙ ඇවිත් බේත් දලා ගියපු අතේ බැන්ඩේජ් එකවත්
අසින් කරන්න සිංදේශ් ට හිත දුන්නැ.....මොකද ඒකත් මන්දීගෙ
සුවදයි..

චුටි ලමයෙක් එයා.... අතේ ආයෙත් පුළුවන්නම් එන්න මන්දී.... ඒ
හිත ඒ වචන වෙනුවෙන් අඩපු තරමක්..

" අයියේ..... ඔහොම ඉන්නෙපා රත්තරනේ..." විහඟි කල්පනා
ලෝකෙක ඉදපු සිංදේශ් ලගට ගිහිත් ඒ ක කියද්දිසි සිංදේශ් මේ
ලෝකෙට ආවේ.....

" ඇයි.. මත් කොහොමද ඉන්නේ.." සිංදේශ් පුදුමෙන් වගේ
ඇහුවා....

" අයියේ... මත් මනුක අයියගෙයි මගෙයි සම්බන්දේ
තවත්තන්නම්.." සිංදේශ් ගැස්සිලා වගේ හැරුනෙ විහඟි දිහාට...

" ඇයි...? " සංදේශ් ඇහුවා...

" ඔයයි මන්දි අක්කයි ඔහොම ඉන්නෝන දෙන්නෙක් නෙවේ.. අනේ අපි නිසා...."

" ඔයාලා නිසා නෙවේ අපි වෙත් උනේ නංගී.. ඒක අපෙ කැමැත්ත...මන්දිට මාව එපා නිසා එයා ගියා.. ඉන් එහා මුතුන් තැ.. මොනා උනත් ඔයා හොඳට මතක තියාගන්න මේක. මනුක නෙවේ ඔයාට ගැලපෙන කෙනා..." සංදේශ් තදින්ම ඒ ටික කියලා දුලා තැගිටලා යන්න ගියේ විහඟි කදුළු පුරෝගෙන ඒ දිහා බලන් ඉද්දී...

" සොරි අයියා.. මේ සේරම මත් නිසා.... මත් මේක හරිගස්සන්නම්.." විහඟි එයාටම කියාගන්නා....

✍.....

හරියටම රැ දෙලහයි.. වෙලාව ගෝත් එකේ ස්ක්රීන් එකට වැටෙනකන් මන්දි බලන් හිටියේ නොඉවසිල්ලෙන්...ඊටත් වඩා දුකකින්...

හැම අවුරුද්දකම මේ දවසේ දෙලහට මන්දිගෙන් සංදේශ් ට කෝල් එකක් ආවා.. එලි වෙනකන් කියෝ කියෝ ඉදපුවා මන්දිට මතක් උනේ කදුළු අතරින්..

අත නලියන්නේ විශ් කරලා මැසේඒ එකක් දන්නමයි... ඒත් දැන් ඒ හැමදේම ඉවරයි කියලා මතක් වෙද්දී.. ඊටත් වඩා එදා සංදේශ් සතෙක් ගාතට දුලා අපහස කරපු හැටි දෝංකාර දෙන්න ගත්තේ ඒ අත් කෙලින්ම කන් ගාවට යද්දී..

අතෙත් කත වහගෙනම මන්දී වකුටු වෙලා ඇදේ වැනිරුනේ ඉකි ගහගා...

සතියකට ආසන්න කාලයක් ...

මන්දී විදෝපු හැටි ඇහුවොත් ඇඳෙන්..

හරි අගේට කියයි පණ නිබ්බ නම් ඇදටත්..

✍...

පහුවද සංදේශ් ඔරිස් ගියේ මන්දීව බලන්නම හිතාගෙන උනත් ..
මන්දී එදා නිවාඩු දලා ගෙදර හිටියේ සංදේශ් ව මගාරින්න
හිතාගෙනමයි...

' මත් මොකටද මට අරෙහෙම කෑ ගහලත් ආයෙම ගිහිත් මුත බලලා කතා කරන්නේ...' මන්දී හිතුවා.....

" නංගී....." ඒ කටහඬට මන්දී ගැස්සිලා ගියා...

" දැන් සංදේශ් එක්ක කතා කරොත් හරි කියලයි මත් නම් කියන්නේ...." මනුක ඇවිත් මන්දීගෙ එහාපැත්තෙන් වාඩිඋනා.

" ඇයි මත් එයා එක්ක කතා කරන්නේ.. හරිනම් එයයි මගෙන් සමාව ඉල්ලලා මාත් එක්ක කතාකරන්න ඕනා... " මන්දී තරහටම කිව්වා....

" අයියෝ හරි බත්.... උා එහෙම කරන්නැත්තත්. උබවත් ඒක කරන්නොත නේද.. හරි එහෙම නොවුනා කියලා හිතපත්. උබට පුළුවන්ද ඔහොම ඉන්න..." මන්දී අහක බලාගත්තේ ඒ ප්‍රශ්නේ ලග කොහොමත් නිරුත්තර වෙද්දි.

" නංගී ... විහඟිසි මාසි කතා කරලා තීරනයක් ගන්නා.." මනුක අල්ලගන්නේ මන්දිගෙ අතක්...

" අපි අපේ සම්බන්දේ තතර කරනව ටික කාලෙකට.. මේ හැම ප්‍රශ්නයක්ම විසදෙනකන්.." මනුක කියද්දී මන්දි පුදුමෙන් වගේ මනුක දිහා බැලුවේ....

" එහෙම කරන්න පුළුවන්ද..? අනික ඇයි...මොන හේතුවකටද එහෙම කරන්නේ.. කොච්චර ප්‍රශ්න ආවත් අල්ලන් ඉන්නෙක නෙවේද ආදරේ කියන්නේ....." මන් කියගෙන කියාගෙන ගියා...

" අන්න ඒ අන්නිමටම කියපු එකයි නංගී මටත් ඔයාට කියන්න තියෙන්නෙ.. ඔය වූට් ප්‍රශ්නයක් උබලා ඔය මහලොකුවට අල්ලන් දගලන්නේ..." මනුක කියද්දී ඒ මුත් ඇදුනේ සමච්චල් සහගත භීතාවක්...

" ඒක ඔයාට පොඩි ප්‍රශ්නයක් වගේ පෙනුනත්. සංදේශ් ගෙ එක සැර වචනෙකට පවා ඇඬෙන මට ඒක මහාලොකු ප්‍රශ්නයක් අයිියා..." මන්දි කිව්වා...

" නංගී... හරි දැන් ඒක වෙලා ඉවරයි.. දැන් ඇයි ඉස්සර වගේ ඉන්න බැරි ඔයාලට..."

" ඒක ඔයා ගිහින් සංදේශ් ගෙන් අහගන්න...." මන්දි කිව්වේ කේන්තියෙන්..

" පුපුරන්නැතුව ඉන්නවකො පොඩ්ඩක්.. අහනවකො නංගී.. උබල දෙන්නා කරන ඔය වැඩෙන් වෙන්තේ දෙන්නා දෙපැත්තකට වෙලා විදෝන එක. අන්න අරෙහෙ අරු බියර් කෑන් පිටින් ගහනවලු... " මන්දිට ආවේ සංදේශ් ගෙ බෙල්ල මිරිකරලා එන්න තරම් කේන්තියක්.

මොකද මීට කලින් දවසක මන්දි සංදේශ් ට කිව්වේ " බිච්චා
කියලා ප්‍රශ්න විසඳෙන්නැ. ඔයා නම් ඒ වගේ සිහිනි වැඩ
කරන්නෙපා " කියලා ..

ඒක ' හා ' කියලා අනුමත කරපු මනුස්සයම ඔහොම හැසිරෙද්දි
කේන්ති නොයා තියේද...

" ඕන මගුලක් කරගන්න කියන්න.. මට මොකෝ.. මගෙ කවුරුත්
නෙවේ නේ..." මනුකගෙන් මුත හංගන ගමන් මන්දි කිව්වා...

" මන් දන්නවා ඕක හිතට එකගව කියපු එකක් නෙවේ කියලා....
හරි හරි මේ... විහඟි කතා කරේ හරි අවුලෙන්.. අපිට ඕන තරම්
බලන් ඉන්න පුළුවන් තංගි.. ඒත් ඔයාලා තිකත් පිස්සු තටත්ත
හදන්නෙපා...." තැගිටලා යන්න ඇරුන මන්දි පඩිපෙල ගාව ආයෙත්
තතර උනා.....

" ඇයි දෙන්නා කලින් බලන් ඉදපු තරම් මදි වෙලාද බලන් ඉන්න
පුළුවන් ගාත්තෙ තව.. තමුසෙ නෙවේ පව් අයියා අර අහිංසක
කෙල්ල.. මන් ඒ නිසාමයි අර යක්ස පැටියා එක්ක කතාකරන්න
ගියේ... උෟ උගේ යක්ශ පාටි මට පෙන්නන් ආවේ..."

විහඟි එහෙම කියලා කාමරේට ගියේ හෙට නම් අනිවාරෙන්
ඔරිස් යනව කියලා හිතාගෙන...

✍.....

ටිකක් දවල් වෙලා ඔරිස් ආපු සංදේශ් හැමෝගෙම Wishers
වලට තැත්කිව් කියන ගමන් කෙලින්ම ආවේ මන්දිගේ කැබිත් එක
ගාවට..

ඒ ඇස් දුකෙන් පිරිලා ගියේ මන්දී අද ඇවිත් තැ කියලා
දකිද්දී....

මන්දීගේ කැබිත් එක දිහා බලන් ලොකු කල්පතාවක ඉන්න
සංදේශ් ව භාගි දැක්කත් ආයෙම තමන්ගේ වැඩේට අවදුනේ
දුන්නේ ඒක හොඳ වැඩක් නොවුන නිසා සංදේශ් දිහාත් බලලා
ලොකු හුස්මක් අතඇරලා...

සංදේශ් කෙලින්ම පේන මන්දීගේ කැබිත් එක දිහා බලාගෙන
හිටිය ඇරෙන්න එදා දවසේ එක වැඩක්වත් ඇල්ලුවේ නැ.. සංදේශ්
ට හුගක් දේවල් තිබ්බා කල්පතා කරන්න...

✍...

" ලොකු.... ඇත්තටම ඔය කට වැහිලා නිසා මුළු ගෙදරම
පාලුයි.." අම්මා ඔතපු කෑම එක මගේ කාමරේට ගෙනත් දෙන
ගමන් කිව්වේ ඔරිස් යන්න ලෑස්ති වෙලා ඔරලෝසුව අතේ බැඳ
බැඳ ඉඳපු මට...

දැන් මට කා එක්කවත් කතා කරන්න හිතෙන්නැතිනරම්.. මන්
අම්මට හිතා උතා...

" අද ටිකක් කලින් එන්න.. මාදව් තංගිලා එනව කිව්වා
නිවාඩුවට..." මන් ඒකටත් කරේ හිතා උන එක...

" ඔය දේවල් ඒ මිනිස්සුන්ට දැනගන්න දෙන්න ඕන නැ.... ගෙදර
පුශ්න ගෙදර නියාගමු.. කේශාන් පුතන් එනවයි කිව්වේ...." අම්මා
ඒක ටිකක් බර කරලා කියද්දී ලාවට මගේ කට කොතෙත්
හිතාවක්.. අම්මගේ හිතේ මාව කේශාන් අසියට බන්දලා දෙන්න
ආසාවක් නියන පාටයි..

බැඳීම් තිත්ත වෙලා ඉන්න මට. ඒක හීතෙත්වත් හිතන්න බැරිම දෙයක්.

" මත් කලින් එන්නම් අම්මා...." කියාගෙන මත් එලියට බැස්සා.....

කොහොමත් කලින් එන්න බලාගෙන මත් යන්නේ ආයේ ඒ ඔඟිස් එක පැත්ත පලාතේ පස් පාගන්නැ කියලා හිතාගෙන අස් විමත් අරන් ගෙදර එන්න බලාගෙන.

අද දෙකෙන් එකක් විසදගන්නම වෙනවා සිංදේශ් ඔයාට.....

39 කොටස

ඔඟිස් එකට ආපු ගමන්ම වගේ සිංදේශ් මෙව්වර කල් බලාපොරොත්තු උන ඒ රූපේ දොර ලගින් මතු උතේ ඒ මුතට ලාවට හිතාවක් අරන්..

" Excuse me sir ? " ආයෙන් ඒ 'සර්' කැල්ල බර කරලා මන්දි කතා කරද්දී සිංදේශ් අහක බලාගන්නා..

" Coming" අහක බලාගෙනම කොල්ල කිව්වා....

" සර් මත් මේ ආවේ අස් විම අරගන්න...." අහකට හැරව්ලා තිබ්බ ඒ ඇස් එක එල්ලේ මන්දිගෙ පැත්තට යොමු උනා....

' අස්විම...' සිංදේශ් එයාටම මුමුත ගන්නා...

" ඇයි මන්දි....?" සිංදේශ් කුතුහලයෙන් ඇහුවා...

ඒ ආදර්ශ පාර කපපු ඔරිස් එක...එද ඒ වූටි කෙල්ල පලවෙති පාරට මේ ඉන්න තැනදීම මේ වගේම දැක්කා තේද කියලා සංදේශ් ට මතක් උනා.... කොල්ලා බය වෙලා බලන් හිටියා.. එයා ගියොත්... කොහොම දරාගනිද කියලා සංදේශ් බය උනා... ඔලුවට පොල්ලකින් ගැහැව වගේ අස්වීමක් ගැන කියවද්දී සංදේශ් බය උනේ මන්දී ඇත්වෙලාම යයි කියන බයට... ඊටත් වඩා මන්දීව දැකගන්නවත් වාත්ස් එකක් නොලැබෙයි කියල බයට....

" ඇයි සර්..... මගේ මැරේප් එක තීන්දු උනා..... ඉතින් මත් අස් වෙන්න හිතුවා..." හරිම විදිහට හරිම තැනනට මන්දී සංදේශ් ට පහර දුන්නා.. ඒ ඇස් ගැස්සෙනවා මන්දී හොඳටම දැක්කා...

" මොකද්ද...." සංදේශ් ට දැනුනේ ඔලුව උඩ හෙතයක් පිපිරුවා වගේ හැගීමක්...සතියක් ගියේ තෑ තරහ වෙලා.. මැරේප් එකක් ගැන කියෝනවා.... සංදේශ් මන්දී දිහා බලන් හිටියේ පිස්සුද මේකිට කියන්න වගේ බැල්මකින්..

" ඔව් සර්.... මේක අපේ අම්මගේ කැමැත්ත. " සංදේශ් කරේ සත්සුත් වෙන්න උත්සහ කරපු එක.

අද උදේ මන්දීගේ අම්මා කේශාන් අසියා එනව කියපු වෙලේ ඔලුවට ආපු ප්ලැන් එක මන්දී ක්‍රියාත්මක කරා.. හිතුවට වඩා ඒකේ ප්‍රතිඵලේ හම්බුනේ සංදේශ් ඇවිත් මන්දීගේ කට දෙපැත්තෙන් තද කරලා අල්ලගද්දී.

" මොකද්ද උබ කියවන්නේ....පිස්සුද යකෝ... නොට මාව මොකෙක් වගේද පේන්නේ.. සතියෙන් උබ වෙනස් උනාද වෙන එකෙක් එක්ක යන්න තරමටම....ඔව් කෙල්ලෝ සේරම එකයි කියලා අහල තිබ්බට දැන් තමා හරියට තේරෙන්නේ...." ඒ ඇස් ගන්න දෙයක් තෑ.. රතට හැරිලා.. ඇස් වලින් ඒ කේන්තිය

හොඳටම පෙනෙද්දී මන්දි සැතසුම් සුසුම් හෙළුවේ සංදේශ් ගෙ
හිතේ තාමත් තමන් ඉන්නව කියනෙක තරහවුරු කරගන්න නිසා..

" දැන් තේරෙනවද සංදේශ් සර් ඔයාට.. වෙන් වීමක වේදනාව
කොයිතරම්ද කියලා...." මන්දි ඒ පසුවට අන් දෙක තදකරලා
සංදේශ් ව තල්ලු කරලා දැමීමේ පිටිපස්සට.. මේ වෙලාවේ ඒ වගේ
දෙයක් බලාපොරොත්තු නොවුන නිසාම සංදේශ් අඩි දෙකතුනක්
පස්සට විසික් උනා....

සංදේශ් තද කරන්න ඉදහු මන්දිගේ කම්මුල දෙපැත්තේ ඒ අන්
පාර හරි ලස්සනට හිටලා තිබ්බා... තල්ලු කරපු පාර කම්මුල
සිරිලා ගියා ඒ නියපොතු වලට.....

සංදේශ් ගෙ ඔළුවේ වැඩි කරේ මන්දි අත්තිමට කියපු දේ.....

" ඔයාට තේරෙනවද සංදේශ් ආ... තංගිවයි අපෙ අයිියගෙයි
සම්බන්දෙ තතර කරන්න ඔයා මාර කට්ටක් කැවනෙ.. අන්න ඒ
දෙන්න දැන් හිත හදගෙන.. ඒත් ඔයාට තේරෙනවද එහෙම
වචනෙකින්හරි කියද්දී ඒ දැනෙන වේදනාව ආ..... ඔයන් විදිනවනෙ
ඒක...." මන්දිගෙ වචන සංදේශ් ට එදාට වඩා දැනෙන්න අරන්
තිබුනා... සංදේශ් ඒ ගැන හුගක් හිතුවා.....

" ඔයා කොහොමත් හිත හදගෙනනෙ ඇත්තේ..... හිත හදගන්න..
ඒ දෙන්නගේ කසාදෙ වෙන්තැන්නම්. අපි දෙන්නගෙන් එකතු වීමක්
නෑ සංදේශ් මොකද ඒ මගෙ අයිියා... මට ඕන්නෑ. ඔයා වගේ
කිසි හිතක් පසුවක් තැනි නිරිසත් මනුස්සයෙක් මගේ සැමියා
කරගන්න....." දැන් දැන් ඒ ඇස් වල වැටෙන්න පොරකන කදුලු
පිරුනු ඇස් දිහා සංදේශ් බලන් හිටියා....

' නිරිසත් මනුස්සයෙක්...' ඒ වචනේ සංදේශ් ගෙ හදවත ගැඹුරටම කාවැද්දනා.....

" මට යන්නෝනා.. මේ කම්පැති එකෙන්.. ඔයාගෙන්.. මේ හැමදේකින්ම මට ඇත් වෙලා යන්න ඕනා.... " අත් දෙකෙන්ම මුත වහගෙන මන්දි අචිත්ත ගන්නා.....

ඒ කදුලු.. සංදේශ් ට දැනුනේ එයාව පුච්චල දැමීමා වගේ හැගීමක්...

" මන්දිත්..." සංදේශ් මිමිනුවා.... ඒක මන්දිට ඇහුනද දන්නා සංදේශ් හරි හෙමිට මිමිනුවා.....

රතු උන ඇස් උස්සලා මන්දි සංදේශ් දිහා බලලා ඇස් දෙකම පිහිදගන්නා.

" මට අස්වීම දෙන්න සර්... මට සමාවෙන්න..." මන්දි සිරිසස් කියද්දී සංදේශ් හරි අනුකම්පාසහගත බැල්මකින් මන්දි දිහා බලන් හිටියා

" බැහැ.. ඒක කවදවත් වෙන්නැ....." සංදේශ් ස්තීරවම කියද්දී ඒ ඇස් වලින් තව කදුලු බිංදුවක් කඩන් වැටුනා....

" මත් එන්නැ හෙට ඉදන්....." මන්දි කියලා යන්න හැරුනත් සංදේශ් පැනපු ගමන් ඒ අතක් තද කරලා අල්ලගන්නා.. වෙනදට එකිනෙක පැටලෙන ඒ අත් අද හරි නුහුරක් දැනුනා.. දෙපැත්තට වෙලා ඉදපු සතියට ඒ ස්පර්ශයන් සංදේශ් ව ප්‍රතික්ශේප කරනව වගේ සංදේශ් ට දැනෙන්න ගන්නා.

මන්දිව සංදේශ් ලග තතර කරගන්න ඒ පිරිමි හිතට ඕන උනා... තව ටිකක් වෙලා හිටියනම්...කියලා සංදේශ් ට

හිතා.....නොපෙන්වුවත් ඒ හිතත් රිදුනා... තමන්ටම වරද පටව
ගත්තත් ඒ හිත මොකද්දෝ මන්ද හේතුවක් තතර කරා....

තහය උඩට ඇදලා හැරිලා බලපු මන්දී ඒ අත සංදේශ් ගෙ
අතින් මුදවගන්න වැඩි වෙලා ගත්තෙ නෑ..... මන්දී දුටගෙන වගේ
එතනින් යද්දී ඒ අත් දෙක අතඇරිලම ගියා.....

සංදේශ් අතේ ඉතුරු උතේ අස් වීමේ ලිපිය විතරයි.. කොල්ලගේ
අත්සන විතරක් දන්න තිබුන අස් වීමේ ලිපිය විතරක් ඉතුරු
කරලා මන්දී එතනින් දිව්වේ නොදැනුවත්වම ඒ හදවතත් අසරණ
කරලා දලා.....

✍.....

කදුලු පිහිදද මන්දී බෑග් එක අරන් ඔරිස් එකෙන් එලියට ආව.....

හැමදෙයක්ම හරියට වෙයි කියන දේ ඒ හිතේ තිබුනා....

ඔරිස් එක ඉස්සරහම තිබ්බේ කඩල කරත්තයක්..
වෙනදට එතන එහෙම එකක් තිබ්බේ නෑ... මන්දීට හරි ආසා
හිතා කඩල ගොට්ටක් අරන් කන්න.....

අඩලා අඩලා හෙම්බත් උත මන්දීගේ මුත් මැවුනේ
හිතාවක්. ඉස්සර කොහේ කඩල කරත්තයක් දැක්කත් සංදේශ්
වත් ඇදත් මන්දී ගිහිත් එයාටත් නොදී ඒවා කාපු හැටි මතක්
වෙලා.. ඒ ලස්සන මතක වල මන්දී අතරමං උනා..

" අයිදේ.... කඩල ගොට්ටක්.." මුත් වැහෙන්නම කැප් එකක්
දත් ඉදපු මනුස්සයට මන්දී කියලා බෑග් එක අවුස්සලා සල්ලි
ගන්නා....

" ආ....." කියල මන්දී සල්ලි දික් කරපු පාර සල්ලි වලට අත නියතව වෙනුවට ඒ මනුස්සයා අල්ලගන්නේ මන්දීගේ අතෙන්...

දුන් ඉඳපු කැප් එක ගලෝලා ඒ මනුස්සයාගේ මුත දකිද්දී මන්දීට උත්තීටි තැන් අමතක උනා.....

එද බස් එකේදී තමන්ට 'තංගි 'කියලා කතා කරපු ඒ ජරා මනුස්සයා.. ආයෙම මාකටි එකේදී තමන්ගේ අත බලෙන්ත අල්ලලා සංදේශ් ගෙන් ගුටි කාපු ඒ මනුස්සයා පිට පිට තුන් වෙති වතාවටත් මන්දීගේ ජීවිතේට ඊංගලා තිබ්බා.....

මන්දී බය උනා.... එද සංදේශ් නිසා බේරුනා.. අද කොහොමටවත් බේරෙන්න විදිහක් නෑ කියලා මන්දී බය උනා.....

කොලඹ නගරේ ජනාකීර්ණයී .. හදිස්සියෙන් එහෙ මෙහෙ දුවන දහසක් ඇස් අතර මන්දී හෙව්වා එකම හෝ ඇස් දෙකක් තමන්ට පිළිසරනක් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්..

මේ අතරතුර

මේ සිදුවීම දිහාට තව ඇස් දෙකක් යොමු වෙලා තිබුනා

සංදේශ්ට ඕන උනේ මන්දීව තතර කරන්න. ඒ නිසාම අඩ අඩා යන මන්දී පස්සෙන් සංදේශ් ට දුවන්න සිද්ද උනා.. සංදේශ් ට ඕන කරා මන්දී එක්ක ටිකක් කතා කරන්න.

හුග කාලෙකට අතුරුදහන් වෙලා තිබුන කෙල්ලගෙ හිතාව ඒ මුතට ආයෙන් ආවේ මේ පුංචි වඩේ කරන්නයක් නිසා....කෙල්කට වගේම කොල්ලටත් මතක් උනා ඒ ලස්සන මතක.. කොල්ලා පැත්තකට වෙලා බලන් හිටියා ඒ අභිංසකී දිහා.

ඒත් ඒ මනුස්සයා..සංදේශ්ට උච අදුරගන්න ලොකු උත්සහයක් ගන්න ඕන උන්නැ. සංදේශ් දැක්කා.. ඒ ඇස් ඇවිලෙන්න වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ.. කැප් එක ගලෝපු ඒ මනුස්සයා මන්දිගේ අත අල්ලද්දී සංදේශ් ට දැනුනේ තමන් ඇස් දෙක වගේ පරිස්සම් කරන තමන්ගේ වටිනම දෙයක් වෙත කෙනෙක් ඇල්ලුව හා සමාන කේන්තියක්...ඒ අත් බේරෙන්න ලොකු උත්සහයක් ගද්දී.. සංදේශ් අතේ තිබ්බ මන්දි දුන්න අස් වීමේ ලිපිය ඒ අතට ගුලි වෙලා වස්පම වෙලා ගියා...

ඒක අල්ලලා විසික් කරපු සංදේශ් වේගෙන් හුගක් වේගෙන් කඩල කරන්නේ ලගට ගිහින් මන්දිව පස්සට ඇදලා ඒ මනුස්සයා විසික් වෙලා වැටෙන්න පාරක් දුන්නේ වඩේ කරන්නෙත් පෙරලගෙන ඒ මනුස්සයා බිම වැටෙන්නම..

40 කොටස

" උබට මත් කිව්වා තේද නිරිසනෝ...." පාරේ යන එන හැමෝගෙම අවදුනේ ඒ පැත්තට යොමු වෙද්දී කැගහන් සංදේශ් අල්ලගන්නේ ඒ මනුස්සයාගෙ කොළර් එකෙන්...

" මොකද්ද මෙනත වෙන්නේ....." මන්දි වගේම සංදේශ්ගේ ගැස්සිලා පිටිපස්ස හැරුනෙ ඒ කටහඬට...

" ඉත්ස්පෙක්ට... මේ මනුස්සයා මහ වදයක් වෙලයි තිබ්බේ....." පොලිස් නිලධාරීන් දෙන්නෙක් ඇවිත් කතා කරද්දී සංදේශ් කට කොතෙත් හිනාවක් ඒ මනුස්සයා දිහාට පාකරලා උත්තර ඩිගුන්නා.....

" මොකද්ද....මොකද්ද මු දැන් කියන්නේ...." සංදේශ් ඒ මනුස්සයාගේ අල්ලන් ඉදපු කොළර් එකෙන් ඒ මනුස්සයාට බේරලා ඇදලා අරන් එක පොලිස් නිලධාරියෙක් ඇහුවා....

" මන්දී...." මේ සේරම දිහා බය වෙලා වගේ බලන් ඉදපු සංදේශ් මන්දිට කතා කරේ විස්තරේ කියන්න කියලා ඉගි කරන ගමන්...

" ඉන්ස්පෙක්ටර්.. මන් හවසට ඇවිත් කටුන්තරයක් දෙන්නමි.. ඇත්තටම කිව්වොත් මේ මනුස්සයා මහ අසහනකාරයෙක්..." මන්දී අර මිනිහට රචන ගමන් කියලා දැමිමා....

" හරි... දැන් අපි මෙයාට එක්කන් යනවා.. මතක් කරලා හවසට ස්ටේෂන් එකට ඇවිත් කටුන්තරයක් දීලා යන්න...." ඒ කියපු දේට මන්දී කරේ ඔලුව වනපු එක...

ඒ මනුස්සයාට අරන් පොලිස් ජීප් එක නොපෙනී යනකන් මන්දී බලන් හිටියා.....

" කොහෙද යන්නේ...." යන්න හැරුන මන්දිව සංදේශ් තතර කරේ අනෙත් ඇදලා...

" මන් යන එන තැන් ඔයාට කියන්නෝතද සංදේශ් ..." ඒ වචන ඉස්සරහා සංදේශ් ගැස්සුනා.....

" යන්නෙ අපායට.. එනවද..? " මුන ලගටම කිට්ටු වෙලා මන්දී අහද්දී සංදේශ් ට හිනවක් ගියා.... ' මෝඩ මන්දිගේ මෝඩ ගති එහෙමමයි..... ' සංදේශ් හිතුවා....

ඒ හිතාවේ තේරුම තේරුම් නොගිය මන්දී ඇස් පුංචි කරලා සංදේශ් දිහා බැලුවා....

" යන්.. මාත් එන්නමි..." සංදේශ් කිව්වේ මන්දි දිහාම බලාගෙන වෙනකොට මන්දි ඉක්මනට අහක බලාගන්නා...

" කවුරු ආවත් ඔයා ඕන්නැ..... සංදේශ් සර්....." අන්නිම ටික බර කරලා කියපු මන්දි හැරිලා එන්න ආවේ ඒ හිත තවත් අවුලෝලා.....

" මන්දි..... මත් කියන දේ අහනවා....මට ඔයා එක්ක කතා කරන්න ඕනා...." සංදේශ් කරේ එහෙම කියාන මන්දි පස්සෙන් දුවන් ආපු එක.. ඒත් එක විනාඩියක්වත් මන්දි නෙවේ ඒ ගමන බාල කරේ.....

" මන්දි..... පොඩ්ඩක් මත් කියන දේ අහනවා මුරන්ඩු නොවී.... මගේ මෝඩ මන්දි....." ඒ කකුල් එක තැන තතර උනා.. හුග දවසකට පස්සේ ඒ ආමන්ත්‍රනය.. ඒ හිතටත් දැනෙන්න ඇති.....

ඒත් ආවේගෙන්ම මන්දි හැරුනේ පිටිපස්සෙන් ආපු සංදේශුත් එකතැන තතර වෙද්දි.....

" මට ආයෙ කතා කරන්නෙපා....මට කියන්න තියෙන්නේ අර ඔරිස් එකේදි කලින් කියපු ටිකම තමා සංදේශ් ප්ලීස් වද දෙන්නෙපා.....ඔයා විහගිගෙ අයිස වගේම මගේ අයිසත් මත් ගැන හිතනව කියලා මතක තියාගන්න...මත් ආස නෑ ඔයාගෙ මුතුවත් බලන්න.. " මන්දිගෙ දබරැගිල්ල සංදේශ් කෙලින් දික් උනා...

" ඇයි හැම රෙද්දකටම ඕකම ගාවගන්නෙ මන්දි....මත් මේ කතා කරන්නෙ අපි ගැන.." ටිකක් තදේට සංදේශ් ඇහුවා....

" ඔයා මහ ලොකුවට අපි ගැන කියල කිව්වට අපි හා සමානව මට මගේ වටේ ඉන්න අයවත් වටිනවා.. මගෙ ජීවිතේ මුල් තැන

මගෙ පවුලෙ අයට.. මොකද මට ඔයාට කලින් හම්බ උනේ එයාලව....." මන්දිත් සංදේශ් ට නොදෙවෙනිව කිව්වා....

" මන්දී..... ප්ලීස්..... " සංදේශ් බැගෑපත් උනා.... සංදේශ් හොඳටම දන්නවා මන්දි තැනි පීචිනේකට හිත හදගන්නෙක බොහොම අමාරුයි කියලා....

" සොරි සංදේශ් ...දැන් මත් යන්නෝනා....පරිස්සමට ඉන්න...." මන්දි හැරුණේ එහෙම කියාගෙන....

" මේකට උත්තරයක් දීලා යනවා මන්දී.....!!! " ඉතින් ඒ බැගෑපත් කටහඬ තැත්තටම තැනිවෙලා යද්දී පුරුදු සැර කටහඬින් සංදේශ් හඬ අවදි කරා....

" ඒ ගමන ඇයි...." කියාගෙන මන්දි හැරෙද්දි අඬියට දෙකට සංදේශ් මන්දි ගාවට ඇවිත් ඒ ඇස් වලට එබුනා....

" තමුසෙට මත් තැනුව ඉන්න පුළුවන්ද..? " විනාඩි ගාතක් ඒ ඇස් යාවුනා.... මන්දිට සංදේශ් අහපු ප්‍රශ්නෙ අමතක වෙන තරමටම මන්දි හිටියේ ඒ ඇස් ඇතුලෙ අතරමං වෙලා..

" මත් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා...." සංදේශ් ඒ ඇස් දිහා බලාගෙනම ඇහුවා...

" මන්දී.... මත් තැනුව ඉන්න පුළුවන්ද..? " මන්දි අහක බලාගන්නා... ඒ තරම් අසරනකමක්. ලාවට ඇස් වලට උනන කදුලු හංගගන්න බොරු උත්සහයක් මන්දිට දරන්න උනේ සේරටම කලින් කදුලු ඉස්සර උන නිසා...

" බැහැ.....!!! " සද්දෙට මන්දි කිව්වෙ මන්දිට වඩා උස සංදේශ් ගෙ මුත දිහා ඔලුව උස්සලා බලලා...

" බැහැ දෙසියනේ බැහැ...!!! ඒත් මත් එහෙම කරනවා.... ඔයාට දැනෙන්නැද්ද සංදේශ් මාව.. ඔයාට මෙනත රිදෙන්නැද්ද....? " මන්දී දබරැගිල්ල ඒ පසුවට තියලා අහන්නේ අඩ අඩාම...

සංදේශ් ඒ මුත දිහා බලන් හිටියේ කියාගන්න බැරි හැගීම් ගොන්නක අතරම වෙලා ...

" ඔයාට රිදෙනවට වඩා මට රිදුනා සංදේශ් එදා ඔයාගෙ වචන ... ඔයා දන්නවද නොකා නොබි කල්පනා කරන තරමට මත් මානසිකව වැටුනා....

ඔයා දැනගන්නෙ කොහොමද නේද..

එදා ඔයා මගෙ මුලු හිතම රිද්දලා දැමිමා..

ඔයා තොදන්නව උතාට ඔයාගෙ කටින් පිටවුන වචන...

මගෙ ආත්මෙම පුවිචලා දැමිමා සංදේශ්

මත් ඔයාට හැමදේකටම වඩා ආදරේ කරපු එකට ඔයා මට දුන්න තැග්ග හරි ලස්සනට තිබ්බා සංදේශ් ...

ඒත් ඔයා මොනා කරන් සම්පූර්ණෙන්ම හදන්න බැරි තරමට ම හිතේ සමහර තැන් කැඩිලා විසිරිලාම ගියා..

ඉතින් දැන් ඔයාම කියන්න..

ඔයාට පුළුවන්ද ඒ හිත යතාතත්වෙට පත් කරන්න....."

හිතට එන හැමදේම කියපු මන්දී ඉකි ගහහා අතෙත් කට වහගද්දී සංදේශ් ඒ කෙල්ලව පසුවට තද කරගන්නේ දෙපාරක්

තොහිතා.. ඒත් වෙනද වගේ ඒ අත පිට හරහා ගියේ නැති එක සිංදේශ් ටි හොඳටම දැනුනා.....

" මත් වැරදි මන්දි...ඒත් මත් මගේ තංගිට ආදරෙයි.... එයාගෙ ප්‍රීතියට ඔයාගෙ අසියා නිසා හුගක් දුක් විදින්න උනා.. එයා මාත් එක්ක ඉස්සර ඒවා කිය කියා ඇහුවා.. ඉතින් එහෙම වෙලත් මත් කොහොමද ආයෙම ඒ දේට තංගිට අවසර දෙන්නේ....." සිංදේශ් ඔහේ කියවන්න ගත්තේ ඒ ඉස් මුදුනෙන් තිකට නියාගෙන...

මන්දි ඒ එක අතකින් හෙමිට ඒ පිට අතගැවේ සිංදේශ් උනත් එයාගෙ පැත්තෙන් හරි කියලා හිත කියද්දි.....

" අපි මෙනෙත් තතර වෙමු සිංදේශ්" මන්දිව තරුල් කරන් හිටිය ඒ අත් පහතට වැටුනා.....

" ඇයි මත් මෙව්වර කියද්දින් ඔයාට තතර වෙන්න ඕනා...." සිංදේශ් ඇහුවා.... හරිම අසරන විදිහට ඇහුවා.....

ආදරේ නිසා ඒ පිරිමි හිත බාල්දු වෙත තරමක්...

" ඔයාගේ ඔය මුරන්ඩු වැඩ නිසා.... ඔයා හැදෙන්න.. ඔයාට තේරුම් යනකන් මත් එන්න ඔයා ලගට.....කවද හරි ඔයා වෙනස් උන දුක එන්න අපේ ගෙදර...අපි එතකොට කතා කරමු ඔයාගෙ තංගියි අපේ අසියයි ගැනත්..." හරිම නිව්විට විදිහට මන්දි කිව්වා.....

" මේ අහන්න සිංදේශ්මත් ඒ දෙන්නගෙ සම්බන්දෙට ඔයාව බලෙන් කැමති කරගන්න හදනව කියලා හිතන්නෙපා..ඔයා ඔයාගෙ තංගි දිහා බලන්න. එයා සතුටු වෙන්නේ කොයි වෙලාවකදී ද කියලා ඔයා ට තේරෙන්නැද්ද.." තිකටෙන් ඒ මුත තමන් දිහාට හරෝගන්න ගමන් මන්දි ඇහුවා....

" නංගි සතුටු වෙනව කියල එයා මගෙන් ඇවිත් සර්පයෙක් ඉල්ලුවොත් මත් නංගුගෙ සතුටනෙ කියලා උච්ච ගෙනත් දෙන එකදු ඔයා හරිසි කියන්නේ මන්දි....." සංදේශ් ඇහුවා...

" හැමදේකටම අහන දෙයින් පිට පයින්තෙපා සංදේශ්මත් කියන දේත් පොඩ්ඩක් තේරුම් ගන්න උත්තසහ කරන්නකො. මගේ අයිසා ඉස්සරවගෙ තෙවේ... එයා වෙනස්.. අතීතෙයි වර්තමානෙයි පටලගන්නෙපා....." මන්දි කිව්වා.

" මට මොනාද දැන් කරන්න කියන්නේ...? " සංදේශ් බැරිමතැන ඇහුවා....

" මොනාද කරන්නෝන කියලා ඔයා දන්නවා සංදේශ් .. අයිස එක්ක එකවචනයක් හරියට කතා නොකර ඔයා කොහොමද කියන්නේ එයා තරක කෙනෙක් කියලා... ඔයාට තේරුම් යයි සංදේශ් .. අන්න එද්දට එන්න අපේ ගෙදරට.. මත් බලන් ඉන්නවා... එතකන් අපි මේ විදිහටම ඉමු..... පරිස්සමට ඉන්න.... ඔයාගැන හිතන්න." ඒ කම්මුල් එක පාරක් අල්ලලා මන්දි හරි ආදරෙන් කියද්දි සංදේශ් ට උනන් ඒක දරාගන්න අමාරු උනා....

" අඩතෙක තවත්තනවා මන්දි.. මත් තිතරම කියනව වගේ මගෙ මෝඩ මන්දිට කදුලු හරි කැතයි....." සංදේශ් ගෙ වචන වලට කදුලු අතරින් මන්දිට ලස්සන හිතාවක් මැවුනා.....

ඉක්මනට කදුලු පිහිදගන්න මන්දි යන්න හැරුනා.....

සංදේශ් කියාගන්න බැරි හැගීම් ගොන්නක හැංගිලා මන්දි යන දිහා බලන් හිටියා... ඒ රූපේ පෙනී නොපෙනී යනකන්...ඇස් රිදෙනකන් සංදේශ් බලන් හිටියා...

✍

මන්දි ගියාට පස්සේ සංදේශ් ආවෙ ක්ලබ් එකට...

පුටුවටක බර වෙලා වටේ ඇස් ගෙනිව්ව සංදේශ් ගෙ ඇස් බලෙන්ම වගේ තතර උනේ දැකල පුරුදු රූපයක් ගාව...

දනිස්සට වඩා හුගක් කොට ගවුමක් ඇදපු ටිකක් සෙල්ලක්කාර කෙල්ලෙක් ගාව.. කොහෙ හරි ඒ කෙල්ලව දැකලා නියතව කියල මතක් වෙද්දී සංදේශ් අත් දෙකමට ඔලුව බර කරන් ඒ කෙල්ලව මතක් කරා....

සංදේශ් අකුතක් ගැහැව වගේ තැගිට්ටා.... ඉක්මනට අඩි නියලා ඒ කෙල්ල ගාවට කිට්ටු කරා.....

" Excuse me ..." සංදේශ් ඒ කෙල්ල ලගට ගිහිත් කතා කරා.....

කෙල්ල වගේම කෙල්ලගෙ වටේ ඉදපු හැමෝම සංදේශ් දිහා බැලුවෙ වහවාටිල වගේ.. මොකද සංදේශ් කියන්නෙ හරිම ලස්සන කෙනෙක්.. වැඩි කලයක් රට ඉදලා ජීවිතේ ගත කරපු සංදේශ් ට නිබ්බේ හුගක් කැපිලපේන කඩවසම් පෙනුමක්...

" ඒ උබට ද ඒ..." එක කෙල්ලෙක් ඒ කෙල්ලගෙන් කතට කරලා අහද්දී හැමෝම බලන් හිටියෙ පුදුමෙන්...

" Black color frock .." අදුනගන්න ලේසි වෙන්න සංදේශ් කිව්වේ.. එතන කලු පාටින් ගවුමක් ඇදලා ඉදපු එකම කෙල්ල එයා නිසා.. යාලුවන්ටත් හිතාවක් දපු ඒ කෙල්ල ඇවිදන් ආවේ සංදේශ් ලගට.....

" ටිකක් කතා කරන්න පුළුවන්ද.." අහන්නත් කලින් ඒ කෙල්ල සංදේශ් ගෙ අතේ එල්ලෙද්දී බලෙන්ම වගේ ඒ අත් අහකට කරන්න සංදේශ් වැඩි වෙලාවක් ගත්තෙ තැ...

" පුළුවන් ඩාර්ලින්ග් ... මොකද්ද ඔයාට මගෙන් චෙත්තෝනා.."
සංදේශ් කරේ කට කොතෙන් හිතාවක් මවාගන්න එක..

" ඔයා තේද මනුකගේ Ex Girlfriend ..? " කෙල්ල ගැස්සිලා
යද්දී සංදේශ් තේරුම් ගන්නා ඒ ප්‍රශ්නේ ඇහැවෙ හරිම
කෙනාගෙන් කියනෙක...

" වට්... පිස්සුද අසිසේ..." බොරුවට තැහැයු කියන්න දැගළුවත්
ඒ ටිකට ඒ මුතට දඩිය දුපු හැටි සංදේශ් දැක්කා....

" බොරුවට රගත්තෙපා ඔසී.... තමුසෙට කියක් ද ඕනා.. ඕන
ගානක් ඉල්ලනවා.. මට ඇත්ත දැනගන්නෝනා....."

සල්ලි කිව්වම යොමාගා ඕන දේකට යටයි....

" අපි වාඩිවෙලා කතාකරමු ..." පැත්තකින් ඉදගන්න ගමන්
යොමාගා කිව්වා.....

" ඔය සර්ට මොනාද මගෙන් දැනගන්නෝනා මිමි....." තමන්ට
ඉදිරියෙන් සෝෆා එකක් වගේ දිග පුටුවක වාඩි වෙලා ඉදපු
යොමාගා සංදේශ් ඇදත් උන්න කළ ශර්ට් එකේ ඇරිලා තිබ්බේ
බොත්තම් තුන හතරක් ... මුතට ලං වෙලා තව බොත්තමකට අත
තියන්න හදපු යොමාගාගේ අත සංදේශ් ගසලා දැමිමා.....

" මනුක ගැන දැනගන්නෝනා.. ඇයි තමුත් මනුකව අතඇරියේ..."
මනුකගෙ ඇත්ත ස්වරූපෙ දැනගන්න හොදම ක්‍රමේ මේක කියලා
සංදේශ් දැනත් උන්නා....

" උහ්.. උා ගැනද..? මත් මනුකව අතඇරියේ උා වැඩකට තැනි
කෙනෙක් නිසා.. තමන්ගෙ GF ට අත දිගඇරලා වියදම් කරන්න
බැරි කෙනෙක්ට මත් අකමැති නිසා...." සංදේශ් ට මතක් උනේ
මත්දිව. එදා ෆෝන් එක අරන් දෙද්දී ඒක ගන්න අකමැති උන
හැටි.. මුත් වගේ ගැනු එක්ක බලද්දී මත්දි කියන්නෙ මැතිකක්
සංදේශ් හිතුවා.....

" ඒකම විතරද හේතුව මනුෂ්‍ය ගැන විස්තර මුකුත් .." සංදේශ් ඇහුවා....

" මොන හේතුවකට අහනවද මත් දන්නෑ.... හැබැයි මනුෂ්‍ය කියන්නේ තරක කෙනෙක් තෙවේ බට් මට එයා සෙට් තෑ.... මාව උන්ගෙ ගෙදරට පිළිගන්නේ තෑ.. අර ජරාගැනි උගෙ නංගි.. ගෙදර අයිතිකාරි වගේ මට කතා කරපු හැටි ජරා යක්කු... පේන්න බෑ ඔයිකිව මට.. සේරටම හපන් උගෙ අයියා.. පවුලත් අනඟුරලා මාත් එක්ක ඇවිත් වැඩි හරියක් කියෙව්වෙන් උන් ගැන.. එයාටත් කොහොමත් හොඳ අතීතයක් තෙවේනේ නිබුනේ.. මොකෙද්ද තැට්ටිව්වියෙක්ගෙ කරේ එල්ලිලා හිටියෙ කලින්. ඒකිගෙන් පුදුම අමාරුවෙන් ඇත්තරලා මත් ලගට ගන්නත් අත්තිමට මට තේරුනේ උා හිගන්නෙක් වගේ මනුස්සයෙක්.. ජීවත් වෙන්න නම් සල්ලි ඕනෑ.. සල්ලි තැනි මනුස්සයෙක් මොකටද..? "

තව එක වචනයක් කියන්න නොදී සංදේශ් නැගිට්ටා.. මෙව්වර වෙලා මන්දී වගේ අහිංසකියෙක්ට වගේම තමන්ගෙ නංගිටත් මේකි අපහස කරා කියලා තේරුන තැන සංදේශ් නැගිට්ටා....

" මේ අහන්න මැඩමි.. කලින් කිව්ව තේද සල්ලි තැනි මනුස්සයෙක් මොකටද කියලා... ඇයි දැකල තැද්ද සල්ලි තැනි මනුස්සයෙක් ගාව උනත් සල්ලි වලටත් වඩා වටින මනුස්සකම නියතව කියලා.. කිව්වත් වගේ තමුසෙ වගේ සල්ලි ගසාකන ගැනු කොහොම මනුස්සකම දැනගන්නද..? තමුසෙ මන්දිටයි මගෙ නංගිටයි අපහස කරපු එක නම් ඇත්තටම මහ කැනයි ඕයි.... තමුත් වගේ දෙකයි පතහෙ වැඩ කරන උන් වගේ තෙවේ ගෙදර පුශ්තෙකදී ඒ කෙල්ල පවිල වෙනුවෙන් හිටගන්න දෙපාරක් හිතුවේ තෑ... තමුත්ලා වගේ ගැනු ගැන ලැජ්ජයි ඕයි.... උබ සල්ලි පස්සෙන්ම පලයන් හරියයි...."

සංදේශ් යොමාශට කැගහලා එතනින් එන්න ආවේ මනුක කියන්නේ කවුද කියලා තහවුරු කරගෙන.

✍

මන්දි ගෙදර එද්දි මාදව් තැන්දල ඇවිත් හිටියා...

මාදව් තැන්ද කියන්නේ මන්දිගෙ තාත්තා සේනකගේ ලොකු තංගී.. තාත්තට කලින් විවාහ උන නිසා මාදව්ට ලොකු පුතෙක් හිටියා මන්දිට වඩා අවුරුදු තුනක් වැඩිමල් මේ වෙද්දි අවුරුදු 26ක් උන මන්දිගෙ මස්සිනා.. කේශාන් යශ්මිත. වුර්තියෙන් කැමිපස් එකක ලෙක්වර් කෙනෙක්.

යශ්මිත එක්ක පොඩි කාලෙ ඉදන් මන්දි හැදුනේ අයිසයි යශ්මිතයි අතරමැද්දේ.... අයිසටත් වඩා පුත්වි මන්දි යශ්මිත එක්ක හුගක් එකතු උනා....

යශ්මිතගෙ තාත්තා තැනිඋතායිත් පස්සේ යශ්මිතයි මාදව්යි ගමේ යනවා.. ඉදලා හිටලා තතර වෙලා යන්න බලාගෙන සමන්දිලැහැ එන්නත් එයාලා අමතක කරේ නෑ....

ඉතින් හුග කාලෙකට පස්සේ යශ්මිතව මන්දි මේ දකින්නේ..

ගේටි එකෙන් ඇතුලට ආපු මන්දි දිහා හැමෝගෙම ඇස් තිබුනේ....අඩලයි , ගමන් මහත්සියයි නිසා ඒ මුනෙ හුගක් තෙහෙට්ටු පාටක් තිබුනා....

✍

41 කොටස

මන්දි සාලේ දෙරෙන් ඇතුළේ උන ගමන්...

" අනේ මගේ ලොකු...." කියාගෙන ලගට ඇවිත් මන්දිව තුරුල් කරගත්තේ මාදව් තැන්දු...

මුතට හිතාවක් තගාගත්ත මන්දි තැන්දට හිතා උනා.....

" කොහොමද කෙල්ලේ.... ලස්සන වෙලා හැඩ වෙලා... දැන් නම් බේරුමක් තැනි වෙනවා...." මාදව් හරි ආදරෙන් කියද්දී මන්දි කරේ හිතා උන එක..

ඒ එක්කම කාමරෙන් එලියට ආවේ යශ්මින. ෆෝන් එක ඔබ ඔබ ආපු යශ්මින මන්දි දිහා බැලුවෙවත් තැ.... යශ්මින වෙනස් වෙලා... එයා හිටියේ හරිම ලොකුකමකින්.. මන්දි ටික වෙලාවක් යශ්මින දිහා බලන් ඉඳලා කාමරේට ආවා....

යශ්මින කියන්නේ මහලොකු සුදුවක් තැනි. ඒත් තරමක් පාට සිත් ඇදගන්න සුලු කෙනෙක් .,යශ්මින ගෙ ඇස් හරිම ලස්සනයි. ඕන ම කෙනෙක් දෙපාරක් හැරිලා බලන තරමට ලස්සන තද කලු ඇස් දෙකක් ඒක. ගැනු ලමයෙක්ගෙ වගේ දික් උන ඇස් පිහාටුයි.. තලලේ එකිනෙක ගැවෙන්න දික් උන අසිබෝස් නිසා ඒ ඇස් දෙක හුගක් කැපිලා පෙනුනා.... අකිකරු කර්ලි කොන්ඩෙක හිමිකාරයෙක් එයා....

කාමරේට ඇවිත් බැග් එක පැත්තකට දලා මන්දි ඇදෙන් වාඩි උනේ ඔලුව අල්ලගන්න ගමන්....

ඒ හිත හරිම නොසන්සුන්...

ටිකකින් තැගිටලා හොඳට තාගෙන ලාකොල පාට ගවුමක් ඇඳලා මන්දි කාමරෙන් එලියට බැස්සා....

" තැවතමි කොන්ඩෙ පිහිදගන්න ලොකු....." වෙනද අම්ම මතක් කරන දේවල් මාදවි මතක් කරා....

" මේ ඕයි..... " යද්මිතගෙ ලොකු කම බලන් ඉන්න බැරිමතැන මන්දි කතා කරන් යශ්මිත හිටියේ ගෝන් එකේ සිහියෙන්...

" හරි හරි.. මල් කඩන එකෙන් සීමාවක් නියාගන්න හලෝ..." මන්දි යශ්මිත ලගට පැනපු ගමන් ගෝන් එක උදුරලා අරන් කිව්වමයි ඒ ඇස් මන්දි දිහාට ඉස්සුනේ.....

" තමුසෙගෙ කොන්ඩෙ චතුර මගෙ ඇගේ ඕයි....." මන්දිගෙ කොන්ඩෙට අතෙන් ගහන ගමන් අහකට තල්ලු කරේ එහෙම කියන ගමන්...

" තැවට පස්සේ චතුර තැතුව මොනා නියෙන්නද...." ඇස් ලොකු කරලා මුතට එබ්ලා මන්දි කියද්දී යශ්මිත අහක බලාගත්තේ සද්දෙට හිතා වෙන ගමන්..

" ටිකක් කලු උතා තමි ඒ බලපු විදිහට තනිරක යකා ඇ....." මන්දි ඒකට උත්තරයක් විදිහට...

යශ්මිත ඉඳන් උන්න සෝෆා එකේ දතගහලා යකෙක් වගේ අත් දෙක දික් කරලා යශ්මිතගෙ කොන්ඩේ අවුල් කරන්න ගත්තේ යශ්මිත බෙරිහන් නියද්දී.....

" පටන් ගන්නද.. ලොකු.... විකාරද ආ.. මේ ලමයි මේ ආපු ගමන්.. ඉස්සරන් ඔයා තමා අයියට ඉන්න දෙන්නැතුව රත්ඬුවලට ඇඳල අරන් ඒ ලමයට ඉන්නදෙන්නැත්තේ..." කුස්සියෙ ඉඳන් සමන්දි බෙරිහන් දුන්නේ ඒ එක්කම මාදවි හසියෙන් හිතාවෙන්න ගද්දි...

" මගෙ කොත්ඬේ...." තමන්ටම කියාගන්න ගමන් යශ්මින රවාගෙන සෝෆා එකේ කොට්ටෙන් මන්දිගේ මුතටම ගහලා කාමරේට දිව්වා....

" ඊ..... පොල් බුරුවෝ මගේ මුත....." තහය අල්ලන් මන්දි බේරිහත් දුන්නා....

✍.....

දින දෙකකට පසු.....

යශ්මිනලා ඒ ගෙදරට ඇවිත් දින දෙකක් ගෙව්වා ගියේ හරි ඉක්මනට....ඒ දින දෙක මන්දිටයි සංදේශ් ටයි දැනුනෙ හරියට කල්පයක් වගේ... මොකද දෙන්නට දෙන්නා ඒ දවස් දෙක පුරාට දකින්න නියා කතාවත් කරන්න හම්බුන්න.... මන්දි ඔරිස් එකෙන් අසින් වෙනව කියපු දවසෙ ඉදන් මන්දි ඒක පැත්ත පලාතක ගියේ නෑ....

ඒත් ඒ හිත බලන් හිටියා සංදේශ් ගෙදර එයි කියනෙක..

" මන්දි... ඔයා ලැස්නි තමි ඉක්මනට එන්න.." යශ්මින පහල ඉදන් කැගැහැවේ ලැස්නි වෙන්න කියලා ගියපු මන්දිට.....

මේ දවස් ටිකට මන්දිට හුගක් තදින් දැනුනේ යශ්මිනගෙ හිතේ සහෝදර බැඳීමට වඩා දෙයක් තමන් ගැන නියතව කියනෙක.. ඒත් මන්දිගෙ තුන් හිතකවත් එහෙම දෙයක් තිබුනෙ තැනි නිසාම මන්දි යශ්මින ව මගාරින්න ගත්තෙ හිතක් ඊදෙද්දි දැනෙන

වේදනාව ඕනවටත් වඩා විදලා නියත නිසා. ඒ හිත රිද්දත්ත බැරිකමට.

ඒත් අද යශ්මින එක්ක යන ගමන තතර කරන්න මන්දිට කොහොමටවත් බැරිලත් මාදව්ගෙ බලකිරිල්ල නිසා..

යශ්මින එක්ක ගිහිත් එයාගෙ යාලුවෙක්ට ගිහිටි එකක් විදිහට හොඳ ශර්ට් එකක් තෝරලා අරන් දෙන වගකීම පැවරුනේ මන්දිට ...

" යමු අයිසේ...." මන්දි සයිඩ් බැග් එක අරන් පඩිපෙල බහින ගමන් එහෙම කිව්වම යශ්මින ඉස්සර උනා.....

" මන්දි" ලොකු කල්පනාවක ඉදහු මන්දිට යශ්මින කතා කරේ ලගට අතකින් ඇදල ගන්න ගමන්..

ඒ ස්පර්ශයෙන් මන්දි ගැස්සුනා කියලා තේරෙද්දි අපහසුවක් නොදැනෙන්න ඒ අත හෙමිට යශ්මින අසින් කරා..

" කල්පනාවෙන් ඉන්න...." යශ්මින කියද්දි මන්දි කරේ ඔලුව වනපු එක...

හොඳ ශර්ට් කිහිපයක් බැලුවත් මන්දිගෙ හිතට අල්ලපු විදිහෙ ශර්ට් එකක් එතන නොතිබ්බ නිසා වෙන තැනකට යන්න සිද්ද උනා.....

" අර තද නිල් වෙක් ශර්ට් එක... " මන්දි ඒක අතට ගන්නේ ඇස් දිලිසෙද්දි.

" මන්දි....." ඒ එක්කම පිටිපස්සෙන් ඇහුන කටහඬට එක්කම මන්දිඅනෙත් ශර්ට් එක අතඇරෙන්න වැඩි වෙලාවක් ගියේ නැ.....

මන්දි වගේම යශ්මිත ත් එකම වෙලාවට පිටිපස්ස හැරුනා....
මන්දි ඒ කවුද කියලා දැනත් උන්නත් හොඳටම , යශ්මිත ඒ
රූපේ අද දකින්නෙත් පලවෙනිපාරට...

" සංදේශ්..." ඒ වෙලාවෙ සංදේශ් ව බලාපොරොත්තු නොවුන
නිසාම මන්දි උන්නෙ පුදුමෙන්...

ඒත් ඒ මුනෙ නියත බැල්ම හැටියට.. මන්දි තේරුම් ගන්නා
සංදේශ් ඉන්නෙ කේතනියෙන්..

.... දෙසියනෙ මත් කලින් මෙයාට මැරී කරනව කියලත් කිව්වා...
ඒ යශ්මිත කියල හිතලා මෙනෙ මොන පිස්සුවක් තටත්ත ගනීද
දන්නෑ...ඉටත් වඩා මෙයා මට වෙන පිරිමියෙක්ගෙ
හෙවනැල්ලක්වත් වැටෙනවට අකමැති එකේ මෙනෙ ප්‍රශ්නයක්
ඇති කරයිද...

මන්දි ගෙ හිත කියද්දී මන්දි හැරුනෙ යශ්මිත දිහාට... ඊළගට
සංදේශ් දිහාට... ඒඇස් යොමු වෙලා තිබ්බෙ මන්දිගෙ උරහිස්
ගැවෙන යශ්මිත ගෙ පපුව හරියෙයි.. ඔතවටත් වඩා ඒ දින්නා
හිටියේ ලං වෙලා වෙනකොට සංදේශ් ගෙ අත් තිබ්බේ
මිටමෙලවෙලා..

මන්දි පැනපු ගමන් සංදේශ් ගෙ අත අල්ලගෙන අතේ එල්ලුනා....

" යශ්මිත අයියා..... මේ ඉන්නේ මගේ බෝයිග්‍රෙන්ඩ් සංදේශ් ...
එතකොට සංදේශ් මේ ඉන්නේ යශ්මිත අයියා.. අපේ තැන්දගෙ
පුනා.. මේ දවස්වල ඉන්නෙ අපෙ ගෙදර එකට.. මත් මේ ආවේ
එයාට ශරීරී එකක් තෝරල දෙන්න..." වැරැද්දක් කරපු පොඩි
එකෙක් වගේ මන්දි කියාගෙන කියාගෙන ගියේ සංදේශ් මුකුත්
හිතාගන්න බැරුව මන්දිගෙ කට දිහා බලන් ඉද්දී....

සංදේශ් ට " අපේ ගෙදර එකට " කියන කැල්ල මන්දි ටිකක්
බර කරලා කිව්වා...

මේ සේරම දිහා බලන් ඉදපු යශ්මින ගෙ භිත කැඩ්ලා ගියේ මේ
වෙනකන් මන්දි ගැන හිතේ තිබ්බ බලාපොරොත්තු සේරම
සුනුවිසුනු කරලා දලා.... යශ්මින කියන්නේ ඇත්තටම හොඳ
කෙනෙක්...

ඒ ඇස් වල කොහෙත්දෝ ආපු කදුලු පටලයක් බැඳුනා...

සංදේශ් ට මන්දි ගැන පුදුම හිතූනා.. එද පනයන්න බැනපු
කෙල්ල අතේ එල්ලීගෙන කට හද හද කනා කරන හැටි දැක්කම
අල්ලන් ඉබින්න තරම් උවමනාවක් හිතට එද්දී ඒක උපරිමේටම
පාලනේ කරන් මන්දි දිහාම බලන් හිටියා.....

" ඇයි අතේ ඔයාලා කනා තැන්නේ...." මන්දි දෙන්න දිහාම
මාරුවෙන් මාරුවට බලලා ඇහැව්වමයි දෙන්නම මේ ලෝකෙට
ආවේ....

" මොනා කනා කරන්නද ඉතින් කියන්නෝන දේවල් ඔයා
කිව්වේ..." යශ්මින තමන්ගෙ භිත හංගන ගමන් මන්දිට කිව්වා....

" ආ... ඒකත් ඇත්තනේ...." ඔලුව කස කස මන්දි කියලා හෙමිට
සංදේශ් ගෙන් අත මුදවගන්න.

" හරි එහෙනම්.. ඔයාලා කනා කර කර ඉන්නකො මත් කාර්
එකට යන්නම්..." මන්දි මොනා හරි කියන්න කට ඇදුවන් යශ්මින
යන්න ගියා.... ඒ දිහා හැරීලා බලපු මන්දි ආයෙත් සංදේශ් දිහා
බලන ටිකට සංදේශ් කරපු වැඩේට මන්දිගේ ඇස් ලොකු වෙලා
කටත් භාගෙට ඇරුනේ බලන් ඉන්නැද්දී...

සංදේශ් මන්දිගෙ තොල් වලට ලාවට සිපුමක් නිබ්බෙ වටේ පිටේ මිනිස්සු ඉන්නවත් කියලා අමතක කරලා....

දැනුන ලැජ්ජාවටම මන්දි අත් දෙකෙන්ම මුත වහගෙන ඇගිලි අතරින් වටේ බැලුවේ කවුරු හරි දැක්කද බලන්න...

" ආයෙම ඌ එක්ක දැක්කොත් ඔයිට වඩා හපන් ඇ...." වැලමිටෙන් ඇදලා ලගට ගන්න ගමන් සංදේශ් කියද්දි මන්දි කරේ අලුවෙන්තම රවුමක් පා කරපු එක.

" මට තමුසෙ එක්ක කතා කරන්න ඕනා.." සංදේශ් කිව්වා.....

" මට තමුසෙ එක්ක කතා කරන්න දෙයක් නෑ..." මන්දි යන්න හැරුනත් ඒ අතකින් ඇදලා සංදේශ් මන්දිව ලගට ගන්නෙ.

" ඔහොම ඉන්නව ටිකක්.." කියන ගමන්...

" මට ඔයාගෙන් අහන්න මුකුත් ඕන නෑ.." සංදේශ් මන්දිව අතඇරපු ගමන් පිට අල්ලෙන් පපුවට පොඩි පාරක් ගහලා සංදේශ් ව ලාවට තල්ලු කරත් මන්දි එතනින් ආවේ රතු වෙලා..

මන්දි ගස්සන් යන දිහා සංදේශ් බලන් හිටියේ හිතාවිගෙන...

ඉ....

" මන් දැනත් හිටියෙ නෑ ඔයාට බෝයිලෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නව කියලා...." වාහනේ ඩ්‍රයිව් කරනගමන් යශ්මිත මන්දිට කිව්වා..

" මිමි...." මන්දි එතනින් සැහුනා....

ඒ හිත හුගක් ඊදිලා තිබ්බා.. ඒක නිසාම මන්දි යශ්මිත එක්ක
වැඩි කතාවට නොගියේ ඒක එයාට තවත් දුකක් කියලා
දැනගෙනම...

" කොච්චර කාලයක්ද..? " යශ්මිත ආයෙම ඇහුවා....

" දැන් තම අවුරුදු දෙකක් විතර..." මන්දි කියද්දී යශ්මිත ගෙ
ඇස් ලොකු උනා... පුදුමෙට.

" ඔහ්.. එව්වර කල්ද...මි... හොදයි.. ඔයාලා දෙන්නා මැව්ත්
කලපල් එකක්.. " යශ්මිත අවංකවම කිව්වා...

දෙන්නම ගෙදර ආවා.....

" ඔහ් යශ්මිත අයියා....." ආපු ගමන් එහෙම කියාගෙන
යශ්මිතගෙ ඇගට පැත්තේ කාවින්දි.(මන්දිගෙ නංගි)

මන්දි වගේම යශ්මිත ත් පුදුම වෙලයි හිටියෙ

" අදින් මගෙ එක්සැමි ඉවරයි ලමයෝ....." කාවින්දි ගමටම
ඇහෙන්න කැගැහැටෙ යශ්මිත ගෙ ඇග එනිලා වැදිඊයක් වගේ

" මගෙ කොන්ද කඩන්නද බත් හදන්නේ... උබ බරයි
බැහැපත්...." යශ්මිත සද්දෙට කිව්වේ කොන්ද අල්ලත්...

" මොකද්ද අනේ බඩදරු අම්ම කෙනෙක් වගේ කොන්ද
අල්ලගන්න කැත.." කාවින්දි කියද්දී මන්දි කැගහලා හිතා උනේ
යශ්මිත ගෙ පිටට දඩාං ගාලා පාරක් ගහලා....

" පල යන්න උබ... නොපි දෙන්නම එකයි...." මුත් රකුසු කරන්
යශ්මිත එතනින් ගියේ කාවින්දි හු.... කියලා කැගහද්දි.....

" නංගී..... " සංදේශ් එබුනේ විහඟිගෙ කාමරේට....

මනුකගෙයි විඟිගෙයි සම්බන්දේ තතර කරා කියලා සංදේශ් දැනත් උන්නා...මේ දවස් ටිකේ විහඟි හැසිරුනේ හරි අමුතු විදිහට නිසා සංදේශ් ට ඕන උතා විහඟි එක්ක ටිකක් කතා කරන්න...

" අයියේ...." ඇදේ දිගා වෙලා සිවිලිම දිහා බලන් කල්පනාවක ඉඳපු විහඟි ඇදෙන් පැනලා සංදේශ් ට තුරුල් උනේ කොල්ල ආදරෙන් තමන්ගෙ නංගිව පපුවට තුරුල් කරගද්දී...

" අයිසා.... අනේ මට මෙහෙම ඉන්න බෑ.." ඒ පපුව අස්සේ මුත හංගන් විහඟි කියද්දී සංදේශ් ඒ ඔලුව අනගැවා.....

" ඇයි... මගේ නංගිට දැන් මොනාද ඕනා අයිසගෙන්..." සංදේශ් ආදරෙන් ඇහැව.

" අයිසේ... මන් මනුක අයිසට ආදරෙයි.." සංදේශ් ට දැනුනා ඒ ටිශර්ටි එක තෙත් වෙලා යනවා වගේ.. විහඟිගෙ මුත ඇත් කරපු සංදේශ් ඒ ඇස් වල කදුලු මහපට ඇඟිල්ලෙන් පිහිදලා ආයෙ තුරුල් කරගන්නා....

" මිමි.... ඉතින් දැන් අයිසා මොනාද කරන්නොනා....." සංදේශ් ඇහැවෙ හුස්මක් අනඇරලා.....

" මට එයාව ඕනා අයිසේ..... මට එයාව ඕනා... ඔයාට පුළුවන්ද..? " ඒ ඇස් වල කදුලු තවදුරටත් සංදේශ් ට දරාගන්න පුළුවන්කමක් තිබ්බෙ නෑ....

" මන් මන්දි එක්ක කතා කරන්නම්.." විහඟි ගැස්සිලා බැලුවෙ සංදේශ් ගෙ මුත..

" ඔ. ඔය.. ඇත්තමද..හ් අයිසේ....." විහඟි උන්නේ සතුට වැඩිකමටම අඩන ගමන් ..

" ඔව් මගේ මෝඩ කෙල්ලේ.... මත් මන්දි එක්ක කතා කරනකන් කාටවත් කියන්නෙපා... තමුසෙගෙ මෝඩ මන්දි අක්කා ඉන්නේ එයාටම මත් ගිහිත් කියන්නම්..." සංදේශ් ගැන දැනුනෙ විහඟිට කියාගන්න බැරි තරම් ආදරයක්...

42 කොටස

ටික ටික කාලේ ගෙව්ලා ගියා.. යශ්මිත ලා ආයෙම ගෙදර යද්දී මන්දිත් වෙනද පුරුදු ජීවිතේටම හුරු උනා.. හැබැයි එක බලාපොරොත්තුවක් තිබුනා. ඒ සංදේශ් ආයෙත් එයාව බලන්න ඒව් කියනෙක...

මොකද සංදේශ් එදා විහඟිට මන්දි එක්ක කතා කරන්නම් කිව්වට කොල්ලට තාම ආවෙ නෑ..... ඒක මන්දි දැනත් උන්නෙත් නෑ.. මන්දි ඔරිස් නොගිය නිසා දෙන්නට දෙන්නා හම්බ උනෙත් නෑ..

කාවිත්දි දැන් ගෙදර ඉන්නේ නිසා මන්දිට වැඩි පාලුවක් දැනුන්නෑ.. හැබැයි ලොකු හිස්තැනක් ඒ ජීවිතේ ඇතුලෙ තිබ්බ කියලා මන්දිට ඒ දවස් ටිකට හොඳටම තේරුම් ගියා...

මන්දිසි කාවිත්දිසි මාර්කට් ගිහිත් ගෙදරට එන පාර දිගේ කියෝ කියෝ ඇවිදන් ආවා....

මන්දි කල්පනා කරේ සංදේශ් ගැන.. එකම එක පාරක් එයාව දැක්කොත් ආයෙ යන්න දෙන්නෑ කියලා මන්දි හිතා ගන්නා.....

ගේට් එකෙන් ඇතුළට එද්දීම පෙවුන දේ එක්කලා මගේ ඇස් වල කදුළු පිරෙන්න වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ.... ඇස් අදහ ගන්නත් අමාරුයි.....

තංගි එහෙමිමම ඉන්නැද්දි මත් පිස්සියක් වගේ ගෙට දුවන් ගියා.. දෙරකට ලග මගෙ කකුල ලොක් උනා....අනේ නිබ්බ බෑග් මළු සේරම මත් බිම අනඇරියා....

එයා හිටියේ මට පිටුපාලා වෙනකොට ඊට ඉස්සරහින් ඉදන් හිටියෙ අම්මා...අම්ම ඉදන් උන්න තැන පුටුපත්තෙ ඔරිස් ගිහින් ආපු ගමන් අසියා හිටියෙ ටයි පටිය අතෙන් බුරුල් කරන ගමන්...

අම්මගෙ ඇස් මගේ දිහාට යොමු වෙද්දී සංදේශ් ඒ එක්කම පිටිපස්ස හැරුනේ අම්ම බලන් ඉන්නෙ කොහෙද කියලා බලන්න වෙන්නනි.

මාව දැක්ක ගමන් එහාව හිටිටවුනා.. කදුළු සට සට ගාලා වැටෙද්දී මත් දුවගෙන දුවගෙන ගිහින් බෙල්ල වටේ අන යවලා ඒ ඇගට පැත්තේ නොවැටී උනත් බොහොම අමාරුවෙන් එයා මාව අල්ලගනිද්දී..... ඒ උරහිසේ මුත හංගන් මත් ඉති ගහහා ඇඩුවා..... එයා මාව තතර කරේ නෑ..

දෙසියනේ පත්ඛිතකමට කියෙව්වට...මත් මේ දවස් ටිකේ මැරී මැරී ඉපදුන්නැති ටික විතරයි.. කොට්ට බදුගෙන අඩපු හැටී.. දෙසියනේ සංදේශ් මට ඔයාව දැනෙන තරම්.. ආයෙන් අඩියක්වත් හෙල්ලෙන්ත දෙන්නෑ මම මත් ගාවිත්.. මේ ටික කාලෙට තේරුම් ගියා ඔයා තැනුව ඉන්න කොව්වර අමාරුද කියනෙක...

" මගෙහ්..මෝඩ මන්දි දැන් ඇති නැද්ද..? " ඒ ඇගිලි මගේ කොන්ඩ ගස් අතරින් අරන් ගියේ එහෙම කියන ගමන්...

✍.....

මන්දි සංදේශ් ගෙ ඇගට පතිද්දිම වගේ සමන්දි මනුකවයි කාවින්දි වයි කාමර වලට යැව්වේ ඒ දෙන්නට තනියම ඉන්න දෙන්න ගමන්.. මොකද ඒ අම්මා දැක්කා මන්දි මේ ටික කාලෙට මොන තරම් වේදනාවක් ඉහිලුවද කියලා.. ඊටත් වඩා දැන් ටිකකට කලින් ඒ ඇස් දිලිසුන හැටි සමන්දි හොදටම දැක්කා....

ඒකෙන් හොදටම තේරුම් ගියේ මන්දිගෙ සතුව නියෙන්නෙ සංදේශ් ගාව කියනෙක...

සංදේශ් උන්නේ කියාගන්න බැරි තරම් සතුටෙකින්.. මුලු ලෝකෙම ලැබුන තරම් ලොකු සතුටකින් හිත පිරිලා තිබුනා.. මන්දි දුවන් ඇවිත් පොඩි එකියක් වගේ ඇගට පතිද්දි කෙල්ලව වාරු කරගන්න හැරී.. සංදේශ් මේ දවස් ටිකටම ආස ම කරපු සිදුවීම මේක උනා....

" සංදේශ්ම...මිහි...මත් සොරීත්...මට...ඔයා ඕන..හ්.." ඉකි ගහලා තහය උඩට ඇද ඇද කියන මන්දිගේ තහය අඩලා අඩලම ඕනවටත් වඩා රතු වෙලා තිබ්බා....

" ඉතින් ඒකට සොරි කියන්නේ.. මත් මෙ ඉන්නේ...මොනාද ඔයාට ඕනා.." සංදේශ් ඒ මහපට ඇගිලි වලින් මන්දිගෙ කදුලු පිහිදලා පොඩි එකෙක් අඩද්දි මොනාද ඕනා කියලා අහන්නව වගේ මන්දිගෙන් ඇහැවේ හරියට තාත්තෙක් වගේ....

තාත්ත තැනි මන්දිට ඒක ඕනවටත් වඩා දැනුන තැන අඩාගෙන මන්දි සංදේශ් ගෙ පපුවට තුරුල් උනා...

" මට ඕන ඔයාව.... හැමදම මෙහෙම ඉන්න දෙනවද.....? " ඒ පපුවෙ අස්සෙ මුත ඔබත් ඉඳපු මන්දිඋ ඔලුව උස්සලා සංදේශ් දිහා බලලා ඇහැවා...ඒ ඇස් හරි ලස්සනට දිලිසුනා...

" මේ කෙල්ල දැන් ඕනවට වඩා තරක් වෙලා පාටයි... කොහොමත් ඕක උබේනෙ බත්.... අඩන එක තවත්තහත්...සතුටු නැද්ද මත් ආපු එකට..." සංදේශ් අහන්නේ ආයෙත් ඒ කදුලු මහපට ඇගිල්ලෙන් පිහිදලා දන ගමන්...

" මි..මේ සතුටට...අඩ.. ත්නේ...." ආයෙත් ඒ පපුව අස්සේ මන්දි මුත හංගගන්නා...

සංදේශ් දැනත් උන්නා මේකෙන් කොහොමත් බේරුමක් නැහැ කියලා.....

" මත් දී....." ඒ ඉස් මුදුනෙන් තිකට නියත් ඉදපු සංදේශ් හරි සතීපෙට ඒ හිසකෙස් අතරෙ ඒ දිග ඇගිලි ගෙනියන ගමන් කතා කරා.....

" මි..... " මන්දී පපුවට කම්මුලක් තද කරත් අත් දෙක තදේට සංදේශ් වටේ බැඳගෙන ඉන්න විදිහටම කිව්වා....

" අහන්නැද්ද මගෙන් ඔයාගෙ අසියගෙයි අපේ තංගිගෙයි සම්බන්දෙ ගැන..? " සංදේශ් ඇහුවේ මන්දී ගෙන් මොන වගේ උත්තරයක් ලැබෙයි ද කියලා ලොකු උවමනාවකින්.

" ඕත්තැ.... ඒක නිසා ඇති උන ප්‍රශ්න හොඳටම ඇතී.... ඒ දෙන්නගෙ ඉරණමේ ලියවිලා තියන හැටියට වෙන දෙයක් වෙයි..." සංදේශ් මන්දීගේ තහසට තට්ටුවක් දැම්මා....

" මත් ආවේ ඒක ගැනත් ඔයාලගෙ අම්ම එක්ක කතා කරන්න..." මන්දී ට අද පිට පිට දවසෙම පුදුමවීම් විතරමයි.

" අනේ....." ඉබේටම මන්දිට කියවුනා....

ඇඟිලිතුඩු වලින් ඉස්සිලා අත් දෙකෙන්ම ඒ ඔලුව පිටිපස්සෙන් අල්ලන් මන්දි සංදේශ් ගෙ තලල ඉමිබෙ කියාගන්න බැරිතරම් ආදරේකින්..

දවල්ට මන්දිලෑහැන් කාලා සංදේශ් පිටත් වෙන්න උනේ මන්දිගෙ අකමැත්තෙන් ...

" හොදට තියෙයි.. යන්න යන්න විකාර නොකර... ඔහොම කියදි දැන්ම ගෙදර උස්සන් යන්න හිතෙනව මට " ඇහැක් ගහලා සංදේශ් කියද්දි මන්දි අත දිග ඇරලා පිටට පාරක් ගැහැවේ සංදේශ් ආවි ගාගෙන පිට අල්ලගද්දි.

" දූපිය ගෙදර...." වාහනේ දිහාට ඇඟිල්ලක් දික් කරන ගමන් මන්දි සංදේශ් ට කිව්ව.

" යකඩෝ.. යන්න යද්දි යන්න නොදි ඉලව්වක් කියෝලා දැන් එලෝනවා.." නෝක්කාඩුවට වගේ සංදේශ් කිව්වා....

" දැන් නොගියොත් නිකත් තෙවේ ගහලා එළිවත්තෙ මම...." ඉතට අත් දෙක නියාගෙ මන්දි කියද්දි...

" කිසි එකක් ඕන එහෙනම්.."

" ඇත්තමයි මේ ජරා මනුස්සයා... මේ.... අපේ ගෙදරට එහා පැත්තෙයි ඉස්සහරයි ඉන්න ඇත්ටනා වලට අහු නොවී ඉක්මනට ගෙදර යන්න විකාර නොකර... තැත්තම් තැනි කතා අහගන්න වෙන්නෙ ඇ....." මන්දි හරි හෙමිට සංදේශ් ට කිව්වත් සංදේශ් තෙවේ ඒවා කතකටවත් ගත්තේ....

කෙල්ලගේ ඉතවටේ අතදලා ලගට ගත්තේ මන්දිගෙ ඇස් ඉබේටම ලොකු වෙනවත් එක්කමයි...

" පිස්සුද සංදේශ් " සංදේශ් ගෙන් ගැලවෙන්න දගලන ගමන්
මන්දි ඇහැවෙ ඒ අතක් කොතින්නලා....

සංදේශ් හුග වෙලාවක් කම්මුලක් ඉබගෙනම ඉදලා මන්දිව අත
ඇරියේ මන්දි සංදේශ් ට ගහගෙන ගහගෙන යද්දී... ඒකෙන්
බේරෙන්න සංදේශ් කරේ දුවන් ගිහින් වාහනේට තැගපු එක...

" ඕක කලින් දුන්න නම් මෙව්වර වෙලා ඉන්නව ඇ..... "

වාහනේ ස්ටාට් කරගන්න ගමන් සංදේශ් කිව්වා....

" පරිස්සමට ගිහ්..." කියන්නත් කලින් ගිහින් ඉවරයි... සංදේශ්
ටත් බැන බැනම ගෙට එද්දී මන්දි ඊගාව පාරටත් පුදුම උනේ
සාලේ හිටගෙන අත් දෙක බැඳන් ඉන්න සමන්දිව දැක්කම.....

✍.....

මලා... ඇයි මේ. බැල්මත් අමුතුයි හැබැයි...

" අ... මි...මේ.." වචන කැඩි කැඩී කටෙන් පිටවුනේ ඇයිද
කියන්න මට තේරුන්න....

" හු..... ලොකු.... අම්මා අපේ සම්බන්දෙට කැමති උනා ඕයි....."

ගාගෙන අයියා මගෙ ඉස්සරහර පනිද්දී ඒ ඇස් දිලිසුනේ ලස්සන
හිනාවක් එක්ක...

අනේ මගේ අම්මා....

මන් ගිහින් තුරුල් උනා අම්මට...

" මට මොනා තැනත් විශ්වාසයි ලොකු.. මගේම පුතෙක් වගේ ඉන්න සිංදේශ් පුතා උබට මොනම විදිහකින්වත් අඩුවක් කරන්න කියලා...." ඇඬිල්ල පාලනේ කරගෙන අම්මා කියද්දි මට ඇඬෙන්න අරන් ඉවරයි.....

ශික්.. මේ දවස්වල අඩනව වැඩි මම....

" ඔහොම අඩන්නෙපා ලමයෝ පොඩි දේටත්.. හැමදේටම කදුලු ඉස්සර කරගන්නෙපා..ගිහිත් ඇගපත සෝදගන්න මාකටි ගිහිත් ආපු ගමන් නෙ තාම"

අම්ම කියද්දි මත් කාමරේට ආවා.. සතුව වැඩිකමට තැටවෙනව වගේ... තුවායන් කරකෝ කරකෝ මත් බාතෘම් එකට රිංගුවේ.....

ඒ මගුලෙන් එලියට ආපු ගමන් ෆෝන් එක රිං වෙනවා.....

හෙලෝවි..... " කතා කරේ සිංදේශ්

" ඉක්මනට කියන්න මට හෙම්බිරිස්සාව හැදෙයි තැන්නම්.." තාම තුවාය පිටින් ජ්ටත් වඩා කොන්ඩෙන් වැක්කෙරෙන වතුර සේරම මෙනෙ වැක්කෙරිලා ගංගාවක් වෙන්න කලින් ඔලුව පිහිදගන්නෝනා..

තැන්නම් අපෙ අම්ම වගේ ආවොත් අනට අහු වෙන එකකින් දමල ගහයි මට මැරියත් කියලා....

" මොකක්.. උබට මාත් එක්ක කතා කරපුවහම හෙම්බිරිස්සාවත් හැදෙනවද.? " පුදුමෙන් වගේ අහද්දි මත් තලලෙ අත ගහගන්න

" අසියෝ නෑ... නාලා ආවෙ දැන්.. කොත්ඬෙ වතුර..." මන් කිව්වා...

" ආ... ඒක මිසක්. මන් එන්නද කොත්ඬෙ පිහිදන්න..." මහ ජරා කටහඬකින් අහද්දි ඇගම කිලිපොලා ගියා වගේ හැගීමක් මට දැනුණේ...

" වලන්නයා. ආස ඇතින්... මට තනියම ඒක කරගන්න පුළුවන්.. නියපිය ෆෝන් එක..." මන් ටිකක් සැර කරා .. මහ ජරා වෙලා අතේ මේ දවස් ටිකට..

" ඉදහන් පොඩ්ඩක්.. මන් ගන්න කාරතාව කිව්වෙ නෑ නේ...." ඒ ගමන කියනවා....

" ඒක කියන්නැතුව එහෙනම් ඇයි වටේ ගියේ...." මන් ඇහුවා...

" උබනෙ වටේ යැව්වෙ.. කියන්න නොදී , ඇත්තමයි උබ ලග භීටියනම් කට තලනව මන් නොගේ... හෙට ලැස්ති වෙලා ඉන්න උදේ මන් එන්නම් එක්කන් යන්න..." කටි කරා එයා... වැරැද්දක් කිව්වා වගේ කෑගහලා කටි කරලා දැමිමා..
කුලප්පුකාරයා....කොහෙද යන්නෙවත් කියලා කිව්වෙ නෑ....

කොත්ඬෙ පිහිදගෙන පහලට ගිහින් අම්මා ගෙනත් තිබ්බ අඹ ගෙඩි දෙකක් අරන් අව්වාරුවක් හදන් කෑවා... කෑව කිව්වෙ මට කන්න හම්බුන්නෑ... මන් හැදුවා උන් කෑවා.... උන් කියලා අදහස් කරේ අපෙ තංගිසි පාපතර අසියයි ..

" බඩම පලයන්..." හදපු භාජනෙන් උස්සන් දුවන අසියට මන් කියද්දී මුට කැස්සක් ගියේ කන්න ගන්න අව්වාරුව හිර වෙලා ...

" මන් කිව්වේ මන් කිව්වේ... ඔය පටන් ගන්න විතරයි... අඹත් නෑ.. වෙන අව්වාරුවක් හදන් කන්න... මන් තමුසෙ එක්ක තරහයි අසියා...." මන් කෑගැහුවා..

" හරි හරි මත් සංදේශ් ට කියන්නම් සේරම පැත්තක නියලා අඹ වගාවක් පටන් ගන්න කියලා.. උබ කලබල නොවී ඉදහත්..." අසිය කියනවා...

" අනේ මේ.... කාපු අඹ ගෙඩි වලට හරියන්න මට ගෙනත් දෙනවාහ්.." මත් කෑගැහැවා

" උබලත් තංගිලද බත්... ඔබේ සේසතම හුරත් කෑව වගේනෙ අඹ ගෙඩි දෙකක් හින්ද මැරෙන්න යන්නේ..." අසියා කදුලු පුරෝගෙන අහනවා.. කෑවට මෑත්ට අවුල්ද මන්ද. කමත්තෑ. මත් කිව්ව ඇ කන්න කියලා...

" මට මගෙ කෑම වටිනව හරිද එන්නෙපා කියෝගෙන...." මත් කිව්වේ අසියක් ඉස්සරහට පැනලා...

" අනේ පලයත් ගෙමිබි යන්න බක බක ගාන්නැතුව....කත රිදෙනවා.." අසිය කියද්දී මත් අල්ලගන්නෙ බෙල්ලෙන්...

" මරනව හරිනේ...." අසියා මගෙ පස්සට දුන්නේ හොඳ පයින් පාරක්...

මත් ලෑප්පාවටත් එක්ක උඩට යන්න හැදුවා.. ආවි යකෝ පස්ස මොනාද වෙලා ගියා.....

" කොහෙද පැන පැන යන්නේ ඒ ගමන..." ඊ..... මත් හැරිලා ඉවර වෙලා හෙව්වේ ගහන්න මොකක් හරී..

ඉදපත් දෙන්න.. අහු උතා මට හොඳ භාණ්ඩයක්...

අසිය ඉස්සර හුටි බෝල් ප්ලේ කරා... පඩිපෙල අසිනෙ නිබ්බේ බෝලයක්..

අහු උනේ ඒක මත් දමලා ගැහුවා..

අහෝ කරුමෙක මහන ඒක වැදුනෙ අසියගෙ තලලට ඒ වෙලාවේ
කොහොමටවත් ඒ වගේ ප්‍රහාරයක් බලාපොරොත්තු නොවුන
අසියව පස්සට විසික් උනේ තලලත් අල්ලන්...

මත් බය උන පාර හසියෙන් කාමරේට දිව්වේ අසියගෙ රතු උන
ඇස් මගෙ දිහාට යොමු වෙද්දී.....

" ලොකු... ඇරපත් මේ දෙර... අද නම් උබ කනව මගෙන්
අම්බානෙට...." කේන්තියෙන් අසිය දෙරට ගැහැවේ මත් දෙර ලොක්
කරලා ඇගිල්ලක් හප හපා ඒවා අහන් ඉද්දී....

" හරි කියට හරි එලියට එන්නෙපැයි.. බලාගමු.. අද මම
මෙනත තමා නිදගන්නෙත්.." ඉවරයි.. ඉවරයි... අද තමා අවසාන
මගේ....

ඒකෙන් ඒකෙන් මට රැට කන්න හම්බුනෙන් නෑ... කොහෙ
පහලට යන්නද මේ පෝරිසාදයා පුටුවක් තියන් කාමරේ ඉස්සරහ
ඉදන් ෆෝන් එක ඔබනවා හරියට මගෙ බොඩ් ගාඩ් වගේ.. සැරින්
සැරේට යතුරු හිලෙන් මත් බලන් හිටියෙ අසිය මෙනතින් වාග්ප
වෙනකන්....

✍.....

උදේ නැගිටිට ගමන් මත් ගියේ දෙර ගාවට අසිය ඉන්නවද
බලන්න... දෙසියනේ ඉන්න නම් එපා කියලා මත් ප්‍රාර්තනා
කරා.මොකද තව ටිකකින් සංදේශ් ආවොත් මට අනිවාරෙන්ම
එලියට යන්න වෙනව...

ඉන්නව යකෝවි.. පොඩි මෙට්ටයක් දුන් බිම නිදි.. හැබයි පැන ගන්නත් පුළුවන් වගේ.. නෑ එක්කෝ බොරුවට ජීවිත අවදානමක් ගන්නෝන නෑ නේ.....

ඇගයෝදන් ඇවිත් මත් සංදේශ් කොහෙද එක්කත් යන්න එනව කියපු නිසා ඇදුමක් දගන්නා....

විනාඩි පහක් ගියේ නෑ ෆෝන් එක බෙරිහන් දෙනවා....

හරිනෙ අමාරුව.. බැල්කනි එකෙන් පේනවා සංදේශ් ඇවිත් වාහනේ පාරෙ තවත්තලා මගේ රුමි එක දිහා බලාගෙන ෆෝන් එක කනේ ගහගෙන.. තනියම මොනාද මොනාදෝ කියනවා.. මට හිතෙන හැටියට මට බයිතවද කොහෙදෝ

" කොහෙද ඕයි ඉන්නේ.... ඊයෙ මතක් කරලත් තමුසෙ තාම නිදිද.. හැබයි මත් ඔතනට ආවොත් වතුර බාල්දියකින් තාවලා තමා තමුසෙව කුද්දන්නේ.... ඉක්මන් කරනවකෝ...." හරි ඇවිස්සිලා කුලප්පුකාරයා... ෆෝන් එකත් කතෙන් ටිකක් එහාට කරලා තමා මම අහන් හිටියේ... තව ටිකක් පරක්කු උනොත් හැබයි ගමටම ඇහෙන්න කැගල බනී ඒ වගේ මනුස්සයා....

" නැගිටලා ලෑස්ති වෙලා ඉන්නෙ මනුස්ස පුතේ... මාව එක්කත් යන්න එන්නකෝ...." මත් බැල්කනි එකට වෙලා බලන් හිටියේ මිනිහගෙ ඊඇක්ශන් එක...

වටහිට බලපු එයා මත් දිහා බලලා මැද ඇගිල්ල දික් කරේ මට දෙලොව රත් වෙද්දී.. මත් කිව්වෙ මු මහ ඕන්නෑ දැන්. ජරාගති කොහෙත් ඉගෙන ගන්නද මන්ද.... මත් හිතුව ඒත් හැදිල ඇති කියලා.. පේන හැටියට හැදිල වැඩි වෙලා වගේ ..

" ඇයි උබට කකුල් දෙකක් නැද්ද මත් වඩාගෙනද එන්නෝන.."
අන පල්ලෙහා දුපු එයා අහනවා...

" කකුල් දෙක නම් තියේ.. ඒත් දොර ඇරපු ගමන් ඒකත්
යහතින් ඉදිද ශුවර් නෑ.." මට කියවුනා....

" මොකද්ද බත් උදේ පාන්දර කුනුහරප කියවන්නේ...." බසිනවා
බසිනවා..... මොන මගුලක්ද මේක...

" කුනුහරප තෙවේ මනුස්සයෝ නමුසෙගෙ ඩික්ශනරියෙ ඒවා
කුනුහරප උතාට මට ඒවා කුනුහරප තෙවේ....."

" මන්දී මගේ යකා අවුස්සගත්තැතුව කියහන් බත්.. එක්කො
වරෙන් තැන්නම් මත් යනව හරිද....." දැන් නම් සිරියස්.. ඒත් මට
ඒක කරන්න හරිම අමාරුයි සහෝ...

" යකා ලොකුද....? " හරි ගමකැවා..... මැත් කන්න වගේ බලන්
ඉන්නවා.....

" උබම බලාගනින්....." My time has come මගෙ දෙසියනේ
එහෙත් අසියා මෙහෙත් මනුස්සයා....

මට පේනවා අඩියට දෙකට ගේට් එකෙන් ඇතුලට ආවා....
කෙලින්ම සාලෙට .. ඊටපස්සෙ පඩිපෙල ඊටපස්සේ මගෙ
කාමරේ.....

දොරට ගහන්න පරක්කුයි හැබැයි..

මට ඇහෙනවා අසියා පට පට ගාලා මොනාදෝ කියවනවා.. ආ..මට
හිතෙන හැටියට මගේ හැසිරීම ගැන විස්තර කරනවා...

ඊලගට මට ඇහෙනවා.....

" මන්දී....." ඒ සද්දෙ නම් ටිකක් අමුතුයි හැබැයි.....

43 කොටස

" මන්දී.... මේ දෙර අරිනවා.... අසිය ගියා...." සංදේශ් දඩාං දඩාං ගාලා දෙරට ගහනා කියපු දේට තමා පොඩි හරි සැනසීමක් දැනුනේ....

මන් ලාවට දෙර ඇරලා ඔළුව එළියට දලා බැලුවා.... ඇති යාන්තත් අසිය පේත්ත හිටියෙ නෑ.....

ඇදේ නිබ්බ බෑග් එකත් අරන් මන් එළියට එන ටිකට මේ හොල්මන මගේ ඉස්සරහා.. දෙසියනෙ මට තරු විසික් උනා...

මන් පැත්තා සංදේශ් ගෙ පිටිපස්සට.. ඒ උස උරහිසෙන් අල්ලන් මන් ඒ පිටිපස්සෙ හැංගුනා.. මරු ප්ලේස් එක හැබැයි.. සංදේශ් ට තමා අසියගෙන් බේරෙන්න වෙන්නෙ...

මැදිහත්කාරයා වගේ අසියටයි මටයි මැදි වෙලා සංදේශ් හිටගෙන... අසිය මට ගහන්න පනිද්දී සංදේශ් ඒ එක්කම මාව බේරන්න එහෙටයි මෙහෙටයි පයින්වා... පව් දෙසියනේ....

ඔහොම්ම පඩිපෙලෙන් පහලට බැහැගත්තෙ ඔට්ටු සෙල්ලම් කර කරා...

අහෝ දුකකි.. ඇත්තා ටොක්කක් මට තරු විසික් වෙන්න.. ඒ ටොක්කෙ සැරට කදුලුත් පැත්තා.... මන් තුරුල් උනේ සංදේශ් ගෙ ඇගට....

අසිය මට බනිද්දින් සංදේශ් මාවත් ඇදත් වාහනේ ගාවට ආවා.....

වාහනේ ඉස්සරහ දෙර ඇරලා මාව ඒකට තල්ලු කරා.... මෙව්වර වෙලා අල්ලන් හිටපු අනේ වැලමිට ගාවත් රිදෙනවා...

අසියගෙන් ටොක්කෙන් ශේප් උතාට මෙයාගෙන්නම් ලේසි වෙන
පාටක් නැති හැඩයි...

රැවිලි ගෙරවිලි අස්සේ එයා වාහනේ තනර කරේ එයාලගේ
ගෙදර ගේටි එකෙන් ඇතුළට දලා...

" යන්....." වාහනෙන් පට ගාලා බැහැලා මගේ අතින් අල්ලන්
එයා එක්කන් ගියේ එයාගේ රුමි එකට....

මේ මොකද මේ මනුස්සයට එකපාර වෙලා තියෙන්නේ....

" පොඩ්ඩක් ඔහොම ඉන්නවා....." කියාගෙන එයා මාව කාමරේ
තනි කරලා කොහෙද ගියා...

ටිකකින් ආයෙන් ආවේ චූටි ඕඩිකොලෙන් බෝතලයක් උස්සන්.....

" ඔයා මේවත් ගානවද අනේ....." මම ඇදලා ඒක උදුරගන්න
ගමන් ඇහුවා...

මුකුත් නොකියා රවාගෙනම එයා ආයෙම ඒක ඇදලා අරන්
ඇදේ ඉදන් ඉදපු මගෙ එහා පැත්තෙන් ඉදගෙන ඔලුව එයා
පැත්තට හරවලා අරගන්නා...

ස්ත්‍රීගේ වලින් සෙටි කරපු බෙල්ලක් මට තියෙන්නේ කියලා
භිතුවද දන්නෑ මැත්.. බෙල්ල හරෝපු පාර ටකස් ගැවා..
අස්තියක් මොකක්දෝ වෙලා ගියා.... ඉතින් මගෙ අත ගියේ
කෙලින්ම බෙල්ල ගාවට....

ඕඩිකොලොත් ටිකක් අතට හලාගෙන ඔලුවට ගැවා.... ඒක සුවදයි
හුගක්.. මත් ගාව තියන පෙයාස් එක..

" අපේ තංගි ගෙන් ඉල්ලන් ආවේ..... තමුසෙන් මෝඩ කමට කරන වැඩ වලට අපරාදේ අයිය ඇත්ත ටොක්කෙ සැර මදී...." නියත කොත්ඩ ගස් ටිකත් ගැලවිලා යන්නම ඔලුව අතුල්ලන ගමන් කියනවා...

" මත් මෝඩ නෑ....." ගත් කටටම මත් කිව්වා... මත් මත් වෙනුවෙන් කතා කරන්නෙපැයි..

" ඔව් ඔව්... ඒක බලන ඕන කෙනෙක්ට පේනවා මෝඩ මන්දී....." ඔලුවට තට්ටුවක් දලා කියනවා....

රවලා අහක බලාගද්දී එයා නැගිට්ටා...

" යන් පහලට තාත්ත බලන් ඉන්නවා..." තාත්තා.. මහේන්ද්‍ර සර් ද.. මලා...මු කියලද..

" මහේන්ද්‍ර සර්ද.. ඔයා එයාට කිව්වද.. දෙයියනේ මත් මුත දෙන්නේ කොහොමද .." ප්‍රශ්න වැලක් අහන ගමන් මගෙ අතින් ඇදත් පඩිපෙල බහින එයාගෙන් මත් ඇහැවම...

" මහේන්ද්‍ර සර් තෙවේ.. දැන් ඒ ඔයාගෙන් තාත්තා.. අතික තමුසෙගෙ මුත කාටවත් දෙන්නෝන නෑ.. ඒක උබ උබලගම නියාගනිත්.. මොකද ඔය හටු මුත වෙත කෙනෙක්ට දෙනවට මත් කැමති නැහැ.." හැරිලා බලපු එයා කියපුවා හරියටම තේරුම් ගන්න මට ටිකක් කල්පනා කරන්න උනා...

" මන්දී දුව.... ඔන්න ඉතින් මත් ඔයාව ආදරෙන් පිළිගන්නවා අපේ ගෙදර ලේලි විදිහට...." අනේ.....

" සර්..... " මත් දහහල වැන්ද....මොනා නැතත් පාඩු නෑ ඒක. මාර හීන හොඳ මනුස්සයෙක්.

" සර් කැල්ල නම් අයින් කරන්න ඕනා.. තාත්ත කියලා කතා කරන්න දුව.." මට මතක් උනේ අපේ තාත්තව....

කදුලු පිරිගෙන එද්දී සංදේශ් මට රවතවා...

" තංගී..... තංගී එතවා මෙහාට ටිකක්.." ගැස්සිලා යන්නම එයා විහඟිට කැගහන්න ගන්නා....

කාමරේ ඉඳන් දුවන් ආපු විහඟි මාව දැකලා පුදුම වෙලා වගේ බලන් ඉඳලා දුවලා ඇවිත් මට තුරුල් උනා.....

" මත් හිතුවෙ අක්කා ආයෙත් එත එකක් තෑ කියලා...." තුරුල් වෙලා කියනවා.....

" එහෙම තැවිත් ඉන්නවද අනේ මම...." මත් ඒ ඔලුව අතගාලා කිව්වා....

" හරි හරි අනේ.. දැන් නම් ඔය ටැප් ඇරගන්න නියාගන්නෙපා.. ඔන්න සතුවට මන්දි ගානෙ සිංදුවක්.." මට වචනයක්වත් කියන්න හම්බුන්නෑ මෑත් මිසිත්..

ආයෙත් ආවේ ගිටාර් එක උස්සත්..

ඒක මට දෙන ගමන් එයා මගේ එහා පැත්තෙන් වාඩිඋනා....

" මත් උදව් කරන්නමි... " කියලා එයා මට කිව්වම මත් වැඩේ පටන් ගන්නා..

" නුඹ ඇවිදිත්....." මත් ඒ ඇස් දිහා බලාගෙනම සිංදුවෙ තම කියද්දී.. හිතාවෙත්ම ඒ ඇස් දිලිසුනා.....

සිංදුවට විසිල් එකෙන් සහයෝගේ දීපු එයා මත් දිහා බලන් ඉන්නැද්දිම මත් ඒ ඇස් දිහා බලන් සිංදුව පටන් ගන්නා...

පුත්සඳ පසුපස මුවා වෙලා

රැ අහසේ මුළු ලොවට හොරා

මගේ හඳ මඬලට එළිය අරන්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

සිංදුවට වගේම මත් හිටියේ ඒ රූපෙටත් සමවාදිලා වගේ....

තරු ගොමු වැල් වල වැතිරීලා

සීතල සුළගේ දිගා වෙලා

මගේ හඳ අරණට සුවද වෙමින්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

මටත් හොරා නුඹ ඇවිදින්

වටේ පිටේ ඉන්නේ කවුද ගාතක් නොගිය තරම්.. මත් ආසයි මේ
ගෙවෙන තත්පර කිහිපෙට.. මොකද හුග දවසකට පස්සේ මේ
ලැබුන සතුව මත් හරි ලෝභයී ඒ සතුවට....

පුත්සඳ පසුපස මුවා වෙලා

රැ අහසේ මුළු ලොවට හොරා

මගේ හඳ මඬලට එළිය අරන්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

සිංදුව මාරුවෙන් මාරුවට අපි දෙන්නා කිව්වා...

සැඩගං ඉවුරෙන් එගොඩ වෙලා

තහංචි වැට කොටු පත්තලා

මගේ හඳ මැදුරේ දොරටු ඇරන්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

මටත් හොරා නුඹ ඇවිදින්

මට දැනුනේ ඒක අපි වෙනුවෙන්ම ලියවුන සිංදුවක් කියලා.. මත් හරි ලෝභයි ලමයෝ ඔය ආදරේට....

පුත්සද පසුපස මුවා වෙලා

රැ අහසේ මුළු ලොවට හොරා

මගේ හඳ මඩලට එළිය අරන්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින්

හීන් සැරේ නුඹ ඇවිදින් ...

එක ප්‍රාර්තනාවක්.. ආයෙ නම් ඔය ඇස් මාතෙන් දුරස් වෙලා ඉන්න නොලැබේවා.....

එහෙම උතොත් නම් කලින් වතාවට වඩා මට දරාගන්න අමාරු වෙයි....

අත්තිම පද පේලිය ඉවර උනාම එයා මගෙ අත් දෙක තද කරලා අල්ලගන්නා.....

විහඟි සද්දෙට කහිද්දිසි අපි දෙන්නා ගැස්සිලා අපේ ලෝකෙන් එලියට ආවේ....

මත් සංදේශ් ගෙන් අහකට උතා... මහේන්ද්‍ර සර් අතින් කට වහන් භිතාව පාලනේ කරගන්න අමාරුවෙන් ඉන්නවා.. මුත් බිමට බර කරත් මත් සංදේශ් ගෙ අත රිදෙන්තම කෙනෙත්තුවා.... මත් භිතත්තේ ඒක එයාට දැනුවෙන් තැ.. රිදුනේ මගේ වූටි නියපොතු වලට විතරයි...

" යමු.. දෙයක් පෙන්නන්න නියනවා..." එයා ගාතක් තැනුව තැගිටලා කාමරේට ගියා.. ඒත් මත් කොහොමද එහෙම යන්නෙ මෙනත තාත්තත් ඉද්දී....

" මන්දි දුවට ලස්සනට සිංදු කියන්න පුළුවන්තේ...." තාත්තා හුගක් වෙලා නිහඬව ඉදලා කිව්වා....

" ඔව් තාත්තේ.. මගේ තාත්තා ආස උනේ මත් මේ පැත්තෙන් යනවට..." මත් භිතාවෙලා කිව්වා.....

" මන්දි....." අර යක්ශ පැටියා උඩ ඉදන් බේරිහන්දෙනවා.. මත් මහ අසරනකමකින් බලන් හිටියා....

" යන්න දුව.. ඔයාගෙම ගෙදර කියලා භිතාගන්නකෝ...." කියාගෙන තාත්තා තැගිටලා යද්දී විහඹි මට ඇහැක් ගහන් එතනින් මාරු උතා.....

☸

මන්දි හෙමිට හෙමිට පඩිපෙල තැගලා උඩට ආවේ සංදේශ් ගෙ ඉවසීම පරීක්ශා කරන්න වගේ.....

" බොහ්...." දෙර ඇරන් මන්දි ඇතුලට එන්නත් කලින්ම ගැස්සිලා කෙල්ල පපුව අල්ලගන්නේ සංදේශ් වූටි බලු පැටියවත් අනෙ නියාගෙන මන්දිව බය කරන්න ඉස්සරහට පැනපු නිසා.....

කෙල්ල හොඳටම බය උනා..

ඒත් ඊට පස්සේ ඒ අතේ ඉඳහු එදු බන්ධාරවෙල ඉඳන් ගෙනාව බලු පැටියව දැක්ක ගමන් ඒක අමතකයි.....

" අතේ ... එයාව මට දෙනවද..? " පොඩි එකෙක් වඩාගන්න වගේ මන්දි සංදේශ් දිහාට අත් දෙක දික් කරා.....

සංදේශ් බලු පැටියව අහකට හරෝ ගත්තේ බැ කියන්න වගේ.....

මන්දිට මතක් උතේ ඒ දවස.. එදු එයාට ඒ බලු පැටියවත් අමතක උනා තේද කියලා මන්දි කල්පනා කරා.... සංදේශ් අතේ එයා වූවි පැටියව පරිස්සම් කරලා බලාගෙන.. මන්දිට දැනුනෙ කියාගන්න බැරි තරම් ආදරයක්...

" අතේ සංදේශ් .. මත් ඔයාට ආදරේතේ.. දෙන්නකො මටත් ටිකක්..." මන්දි ආයෙත් කිව්වා ...

" බැහැ.. මෙයාව දුන්නොත් ඔයා මාව ගතත් ගන්නෑ තේ.... ඒක නිසා ඉස්සල්ලාම මාව හුරතල් කරන්න ඊට පස්සේ මුව...." මන්දිට භීතාවක් ගියේ සංදේශ් ගෙ බොරු කෝලන් නිසා.....

" ආ... ආ.. ගන්නවා...." බලු පැටියව මන්දිගෙ අතින් නියත ගමන් සංදේශ් කිව්වා....

ඒ මුතේ භීතාව පිරිලා.. අත් දෙකෙන් පරිස්සමට අල්ලන් වූවි පැටියව පසුවට තුරුල් කරගත්තේ සංදේශ් ඒ දිහාම බලන් ඉද්දි...

" මෙයාගෙ නම මොකක්ද..? " සංදේශ් ගෙ බැල්ම දරාගන්න අමාරු තැන කෙල්ල ඇහුව.

" මන්දී ..."

" ආ.....? " මන්දී පුදුමෙන් ඇහුවේ ඒ කියපු විකාරෙ තේරුණැති නිසා....

" මන් ඇහුවේ මෙයාගෙ තම....." මන්දී ආයෙම කිව්වා...

" මන්දී... ඔන්න බලන්න.. මන්දී ඉද්.. ඉද්.. මන්දී.. ඉද්...." ඒ බලු පැටියන් වලිගෙ වත්ත ගත්තේ තමේ හුරුවට චෙන්නැති... මන්දී ඇස් දෙකත් ලොකු කරන් බලන් හිටියේ සංදේශ් ව කන්න වගේ.....

" මහ ඕන්නෑ ඔයා.....මෙයා මේ වලිගෙ වත්තනේ.. ඔයා මගේ තමන් කතා කරපු නිසාද... ඔයා තමි ඇත්තමයි...." මන්දී සද්දෙට කියලා සංදේශ් ගෙ අතක් මිරිකුවා..

" බලන්න චූටි පැටියෝ මෙයා හරි තලකයි.. අනෙ මන් සංකැටේ....." නොල් හද හද චූටි පැටියව මන්දී හුරතල් කරද්දී සංදේශ් බලන් උත්තේ ඒ නොල් දිහා....

අහම්බෙන් සංදේශ් පැත්ත හැරුන මන්දී ඒක දැකපු නිසා....

" මෙයා මන් කලින් එද්දී මෙනත හිටියෙ තෑ නෙ සංදේශ් ..." මන්දී ඇහුවේ දැනුන අපහසුතාවෙන් බේරෙන්න...

" බැල්කනි එකට දලා ලොක් කරලා ගියේ.. තැත්තමි ඇදට තගිතව..." සංදේශ් කිව්වත් ඒ ඇස් ඒ මුතෙන් තමි අහකට ගියේ නෑ....

...

බලු පැටියා අරන් අහකින් තිබ්බ සංදේශ් ටික ටික මන්දිගෙ මුතට ලං උනා.....

" සංදේශ් ඇයි ලමයෝ මේ...." බය වෙලා වගේ මන්දි ඇහුවා...

වෙන කිසි දෙයක් හිතාගන්න තරම් මන්දිට ඉඩක් නොලැබුනේ සංදේශ් ඒ අතකින් ඇඳලා අරන් බිත්තියට මන්දිව හේත්තු කරගත්තු නිසා.... මන්දිනම් හිටියේ හුස්ම ගන්නෙකන් අමතක වෙලා....

එන්න එන්න ඒ මුත හුස්මක් වැදෙන අතරම් ලං වෙලා ඉද්දි බිමට මුත බර කරන් ලැප්පාවෙන් ඇඹරෙන මන්දිගේ මුත නිකටෙන් අල්ලලා උඩට ඉස්සුවා.. ඒ මුතේ හැගීම් කියවගන්න අමාරු වෙද්දි සංදේශ් බය වෙලා තමන්දිහා බලන් ඉදපු මන්දිගේ අත් දෙකම සංදේශ් ගෙ එක අතකට හිර කරගෙන ඒ තොල් වලට බර උතේ හරි පරිස්සමට...

ඒ දෙන්නව වෙනම ලෝකෙකට හැගීම් අවුස්සන ගමන් අරන් යද්දි එකිනෙක පැටලුනු තොල් අසින් වෙලා සංදේශ් ඒ බෙල්ල පුරාම මුත අරන් ගියේ ඒ පිරිමි හැගීම් ඕනවටත් වඩා අවුස්සන ගමන්...

සංදේශ් අතින් මන්දිගෙ අත් දෙකම ඉබේටම වගේ අතැරෙද්දි මන්දි ඒ ශර්ට් එකේ එල්ලුනේ කෙදිරියක් එක්ක..මන්දිගෙ ඉත වටේ අත යවන ගමන් සංදේශ් ඒ ඇග තව තවත් තමන්ට ලං කරගත්තේ මන්දිවත් නොසන්සුන් කරලා...

බෙල්ලෙන් පහතට ආපු සංදේශ් අතින් මන්දි ඇඳන් ඉදපු බිලවුස් එකේ බටන්ස් දෙක තුනක් පැත්තුවා.. මන්දි ට ඒක තවත්තන්න කොහොමටවත් උවමනාවක් තිබ්බේ නැ. මොකද මන්දි ඒ ලැබෙන උනුහුමට ලෝභ උතා...

ඒත් සංදේශ් ඉක්මනට මන්දිගෙන් අසින් උතේ ගැස්සිලා ගිහින් වගේ...

බෙල්ල වටේ අත දූගෙන උන්න මන්දි සංදේශ් දිහා බැලුවේ ඇයි කියලා අහන්න වගේ....

" සොරීහ්..." මන්දිගෙ තමන් අතින් ගැලවුනු බිලවුස් එකේ බටන් ටික දුන ගමන් සංදේශ් කනට කරලා මිමිනුවා...

" අනේ....." ඒ ඇස් දිහා බලාගෙනම මන්දි දගකාර විදිහට කියද්දී සංදේශ් ආයෙම ඒ තොල් වලට බර උනේ මන්දිගෙ ඇගිලි ඒ පිට පුරා යද්දී...

" දැනට ඔතනින් සැහෙන්න..." විනාඩි ගාතකට පස්සේ සංදේශ් මන්දිගෙ යටිතොල හපලා කනට කරලා මුමුතලා මන්දිගෙන් අහකට උනේ ඒ ඇදුමත් හදලා

දැන් හරියට කල්පනාවට ආව වගේ මන්දි ලැජ්ජාවෙන් රතු උනේ ඉඳුනු ජම්බු ගෙඩියක් වගේ. සංදේශ් මන්දි දිහා බලාගෙන කට කොතෙන් හිතාවක් දැමිමා..

" තමුසෙ මට හපන් ඕයි.." සංදේශ් කියද්දී මන්දිගෙ කට ලොක්..

" අසියෝ මන්දි පැටියෝ.. ඔයාගේ තොල තුවාල වෙලානේ.. කවුද අනේ මේ වූටි තොල හැපුවේ...." මන්දිගෙ තොල් වලින් ලේ රහක් දැනුන නිසාම සැකේට සංදේශ් ඒ යටිතොල ටිකක් ඇදලා ඇහුවේ මන්දි ආයෙම රතු වෙද්දී..

ලැජ්ජාව දරාගන්න බැරිමතැන හසියෙන් සංදේශ් ව තල්ලු කරගෙන මන්දි දෙරන් ඇරන් එලියට දිව්වේ පහල ඉදන් බිම වීදුරු දෙකකුත් උස්සන් එමින් ගමන් හිටපු විහඟිගෙ ඇගේ වැදිලා තතර වෙද්දී...

" කොහෙද අනේ මේ ගාල කඩාගන්න වැස්සියෙක් වගේ දුවන්නෙ මගෙ තැනා.. ජම්බු ගෙඩියක් වගේ මුත්ත රතු කරන්

මොකෝ අසියා මොනාහරි දුන්නද..." ඇහැක් ගහලා විහඟි අහද්දී මන්දි හිනෙන් විහඟිට බැන්නේ අසියගෙම තංගිනෙ කියලා...

" එහෙම එකක් තැ.. පොඩ්ඩක් හිටහන්.. උබ දැන් අර ගාල කඩාගන්න වැස්සියෙක් කියලා කලින් කිව්වෙ මට තේද ..? " මන්දි අහද්දී විහඟි තොල් තද කරගෙන හිතාව කාගන්නා...

" මන්දි යන් මන් ඔයාව දලා එන්නමි..." කියාගෙන සංදේශ් කාමරෙන් එලියට ආවෙ...

" මේ ...මන් ඔයාලා දෙන්නටම මන් බීමන් හැදුවා අපරාදේ.." විහඟි මුත ඇමුල් කරන් කිව්වේ පාස් කරන් යන සංදේශ් ට ඇහෙන්න..

" ඔයාම බොන්න.." කියාගෙන සංදේශ් ගියහම..ඒ යන පස්සෙන්ම මන්දින් ටික දුරක් ගිහින් ආයෙම දුවන් ඇවිත් විහඟිගෙ ඇගේ හැප්පි නොහැප්පි තතර වෙලා... එක විදුරුවක් අරන් එක හුස්මට බිගෙන බිගෙන ගියේ විහඟි ඇස් කටේ කියාගෙන මන්දි දිහා බලන් ඉන්නැද්දිසි...

" තිබෙන්නේ හිටියෙ ඇ.. තැත්කිවි.." හිස් ග්ලාස් එක ගල් ගිලලා වගේ බලන් ඉදපු විහඟිගෙ අතට දෙන ගමන් මන්දි ආයෙම දිව්වේ විහඟි තාමත් හිටපු විදිහෙන්ම පිස්සෙක් වගේ දුවන මන්දි දිහා බලාගෙන ඉන්නැද්දිසි...

" මොකද ආ ඉස්සල්ලා මාව තල්ලු කරන් දිව්වේ....." ටික වෙලාවක් ගියහම සංදේශ් මන්දිගෙන් ඇහැවා...

" මට ලැප්පා හිතුනා..." මන්දි ඔඩොක්කුව දිහ බලාගෙන කියද්දී සංදේශ් හිතා වෙන ගමන් ඒ කොන්ඩෙ අවුල් කරා...

" මන් ඉස්සරහා ඔයා ලැප්පා වෙන්නෝන තැ මෝඩ මන්දි..." සංදේශ් මන්දිව බස්සන්න ගෙවල් දිහාට වාහනේ හරෝන ගමන් කිව්වා.....

" හෙට ඔරිස් යමු .. මත් එක්කත් යන්න එන්නමි.. " මන්දිගෙ තලල ඉබලා කියපු සංදේශ් ට හා කියන ගමන් මන්දි වාහනෙන් බැස්සා....

" පරිස්සමින් යන්න.." මන්දි කියලා අත වනද්දි සංදේශ් හෝන් එකක් ගහලා වාහනේ හරෝ ගන්නා...

මන්දි ගේ ඇතුලට ගියහමයි දැක්කේ.....

44 කොටස

කේක් කැල්ලකට වලි අල්ලන කාවින්දිවයි මනුකවයි.....

" දෙයියනේ ... උබල ඔය පොර කුකුල්ලු වගේ පොරකන්නේ ඊයෙ මත් අද කන්නමි කියලා ග්‍රිප් එකට දපු කේක් කැල්ල තේද..? " මත් පැන්නා මැද්දට...

" දැන් හරිතේ.... ඔන්න ඕක දීහත්.. තැන්නමි ඊයෙ වගේ බඩම පලයන් කියලා අඩාවි...." අයියා ශේප් එකේ එනතින් කැපෙද්දි මත් තංගිගෙන් උදුරල අරන් ඒක කට්ටිබාගන්නා....

" ඊයා.... අනවන් සේදුවෙ තෑ තේද.." තංගි මුත මොකාද එකා වගේ කරන් කියනවා...

" අමතක උනා බත් ඒක...දැන් මොනා කරන්නද කාලා ඉවර තේ...." මත් හිතාවක් දුන් එනතින් කැපුනා....

ඉ.....

පහුවද මාව ඇහැරුණේ හොඳ වතුර පාරකින්.. එක පාර උන දේ හිතාගන්න බැරි උන මන් ඇදේ ඉදගෙන අනෙත් මුත පිහිදුන ගමන් වටපිට බැලුවේ මේලෝකෙට එන ගමන් ..

අම්ම තම් පීවිනේට වතුර තම් ගහන්නැ. එතකොට එයාගේ බෙඩ්ගීට් සෝදන්න වෙන නිසා.....

බොඳ උන ඇස් වලින් මට පේන්නේ රූපයක්.. ඇස් පොඩි කරලා ආයෙත් බැලුවා.. තැ මේක වෙන්න බැ.. සංදේශ් මේ උදේ පාන්දර.. මගේ කාමරේ... ඊ... පිස්සුද යෝදිගෙ උබට...

මන් ආයෙත් ගීට් එක ඇගට පොරෝ ගන්න ගමන් අතින් පැත්ත හැරුනා නිදගන්න.. තාම එලාම් එක වැදුනෙවත් තැ... හීනෙනුත් පේන්න අරන් මේ මනුස්සයට ඒ ගමන...

" මන්දී....." හිතෙන් පේනවා මදිවටත් කටහඩත් ඇහෙනවා ඒ පාර..

" අනේ ... මේක මොන මගුලක්ද දෙසියෝ....ඇයි මේ මනුස්සය හීන අස්සටත් ඊංගන්නේ....." කොට්ටෙ කනට තද කරගන්න ගමන් මන් කැගැහැවා.....

" තැගිටපත් ගැනියේ!!!! මේක හීනයක් නෙවේ..." මගේ උරහිස් දෙකෙන් අල්ලන් හොල්ලපු හෙල්ලිල්ලට හීනයක් උනත් මාව තැගිට්ටවුනා.....

" ඔයා.. ඇත්තටමද.. ?" ඔලුව කස කස මත් කිව්වා.....

" උබෙ ආවිට්ට හාල් ගරන්න යකෝ 8ත් පහු වෙලා.. අම්මා කී සැරයක් ආවද ඇහැරවන්න.. උබ බුදි කට ඇරන්.. බැරීමතැන මන් ආවේ වතුරඑකක්වත් අහලා ඇහැරන්න හිතත් , ඒ ආවත් අතින්

පැත්ත හැරීලා තිදි.. මෙත්ත මෙහෙ වරෙන්..." ඇදල ගන්නා අත ගැලවිලා යන්න තරම් හසියෙන්...

" අනේ....." මත් බෑ ගගා තතර වෙවී තතර වෙවී ආවේ ඒත් කොහෙද ඇද්ද දැමිමා වැහුවා.....

" සීතලයි දෙසියෝ...." මත් කෑගැහැව්වා.....

" දෙසියන්ට නෙවේ මොකාට කිව්වත් ඉක්මනට ලැස්ති වෙලා පහලට එනවා....." එව්වරයි..... සද්දෙට දොර වහන සද්දයක්...

මේ සේරටම වගකියන්නෝන වැහි දෙසියෝ ඔයා.....මේ උදේ පාන්දර වහින්න ගන්නම ඇහැරෙන්නවත් හිතෙන්න.....

ගඩ ගඩ ගාලා වෙව්ලද්දී මත් පහලට ගියා.... අම්මගේ බෑනා නේ බොනවා....

" අපි යන්නම් අම්ම එහෙනම්.. යන් ..." මටත් කියලා එයා තැගිටල අම්මට වැදලා එලියට ගියා....

අම්මා මටත් රවාගෙනම බත් මුල් දෙකක් මගෙ බෑග් එකට එබුවා....

" හොඳ වැඩේ උබට.... දැන් ඉදන් පරක්කු වෙලා තැගිටපන්නො බලන්න...." මේවට මත් මොනා කියන්නද... හැමෝම මට කරන්නෙම වෙනස්කම්...

මත් ගිහින් වාහනේට තගින්ත එක කකුලක් ඇතුලට තියලා
ආයෙ එලියට ගන්නා.. යකෝ මේ මහ සීතලේ ඒ සී එක ඔත්
කරන් මොන ලබ්බක් කරනවද මේ මනුස්ස පුතා....

" ඔය ඒ සී එක ඔග් කරනවකෝ...." එලියෙ ඉඳන් වැහි පොදේ
මම කිව්වා....

" බැ..... තැගහන් වෙලා ගිහින්..." ඔරලෝසුව කරකො කරකො
කියනවා....

අත් දෙකත් පපුවට බැඳගෙන මත් ඇතුලට තැග්ගේ.....

" සීතලයි සංදේශ්" එතකොට තමා මත් දිහාට හැරුනේ....
සිටි එකට ගුලි වෙලා මත් හිටියේ වෙවිල වෙවිල....

ඒ පාර වාහනේ පැත්තකට කරලා තැවැත්තුවා....

" ඉන්නවා මත් සීතල තැනි කරලා ගන්න..." මගෙ අත් දෙකම
ඒ අතින් අල්ලගත්තේ සීතල අත් වලට යම්තාක් දුරට ඒ අත්
සැතපීමක් ගේද්දී.....

" ඔ.. ඔයාට පරක්කු වෙනවනෙ යන්..." ඒ පාර මගේ තොල්
පුරාවට ඒ මහපට ඇඟිල්ල අරන් යනවා....

" සුදුමැලි වෙලා...." ඒක කියලා පාත් උනේ මගෙ තොල්
වලට...මාත් ඊලවියක් වගේ ඒ උනුහුම හොය හොය බෙල්ල
බදගන්නා....

" මිම්මිම්..... දැන්නම් ගාතට ශේප්...." ආයෙන් අහකට උනේ
මනමාල හිතාවක් අරන් ඒ ටික කියලා...

" දැන් හරිද....." මගෙ දිහා බලලා අහනවා....

" නැහැ..." මත් ඔලුව වතලා කිව්වා....

" අනේ පලයන් යන්න...." මගෙ ඔලුවට එකක් ගහලා එයා වාහනේ ස්ටාට් කරගන්නා...

ඔරිස් එකට ආවට පස්සේ එයා එයාගෙ කැබැන් එකට මත් මගේ එකට....

ආයෙන් බ්‍රේක් එකක් හමිබුනේ දවල්ට කන්න.. උදේටත් කාපු නැති එකේ මත් අම්ම බලෙන් බෑග් එකට ඔබපු කෑම දෙකත් උස්සන් සංදේශ් ව හොයන් ගියා.....

" බඩගිනි.... කමුකෝ...." කියාගෙන මත් ඇතුලට යද්දී ඊ....
ලැප්පාව එයාගෙ යාලුවා උදර අසිය හිටියා ඇතුලේ....

සංදේශ් අනෙත් කට වහගෙන පුටු පත්තට වැලමිට නියාගෙන පුටුවට හේත්තු උනේ උදර අසියා බෙල්ල හරෝලා පිටිපස්ස බලද්දී.....

" සොරී...." කියාගෙන මත් හැරුනෙ යන්න....

" හෝව් හෝව්... කන්නනේ ආවේ.... එන්න එන්න.. කෑම වලට පරක්කු වෙන්නෙපා.." කියාගෙන උදර අසිය නැගිට්ටා...

" එහෙනම් බෙදගෙන කන්න සංදේශයෝ.. අපි ගියාඅ." මහ ජරා හිතාවක් දලා ඒ ජරා කටින් ඒක කියලා මැත් ගියා.... මාත් පස්සෙ පස්සෙයි දැනගන්නේ ඔහොම හිටියට ඔය කට නම් තනිකර ලැට්වලක්...

" ඇයි දැන් ඔය බත් මුල් දෙකක්..." හිටපු විදිහෙන්ම ඉඳන් එයා අහද්දී මත් කට පුරා හිතා උතා... එයා දන්නවා මත් ඊගාවට කියන්න යන දේ....

" එකක් සමත්තට...." මැත් පුටුවෙන් තැගිටින්නැතුවට එතනින් යමින් ගමන් ඉදපු කෙනෙක්ට කැගැහැවා....

" තර්මද...."

" සර්....."

" අපේ අලුත් Security ට එන්න කියන්න...." මත් මේ දිහා බලන් හිටියා..මොකද මත් ඔරිස් ආවෙ තැ නෙ මේ දවස් ටිකේ මත් ඔය මුකුත් දන්නෑ...

" කවුද ඒ.... ඇයි එයාට එන්න කියන්නේ...." මත් මෝඩය වගේ ඇහුවා....

" කට පියන් මෙන්න මෙහෙත් ඉදගන්නවා තව උස යන්නැ උබව... ඇත්තට උස කියද....?" ඔත් ඒ පාර උසක් අල්ලගන්නා....

" අනේ මේ.... අඩි පහයි ඇයි....." රවාගෙන මත් කියලා දැමිමා....

ඊගාවට මට ඇහෙනව හෙන ජරා හිතාවක්....

" ඇති අනේ... " බැරිමතැන මත් කිව්වා....

" සර්....." දෙර දිහයින් ඇහුන සද්දෙටවත් ඒ හිතාව තතර උන්නෑ...

" ආ.. එන්න එන්න...." කියපු එයා පුටුවෙන් තැගිටලා ආපු Security ගෙ කරවටේ අත දගද්දී මාත් තැගිට්ටා....

" සමත්ත.. මෙන්න මේ මැඩම් ඔයාට කෑම එකක් ගෙනලේලා...." මට තරු විසික් උතා.... ඔය කරල නියෙන්නෙ වැඩක්..

මත් බැලුවේ එයා දිහා... ' ආයෙ කියපත්කො බලන්න එක..'
කියන්න වගේ මත් දිහා බලන් ඉන්නවා....

" අනේ...මට මොකටද කෑම සර්....." ඒ මනුස්සයා දෙකට තුනට
තැවිල කියනවා...

" එහෙම කියන්නෙපා අංකල්.. ඔයාටමයි මත් ගෙනාවේ ආ..
ගන්න...." මුට සෙකන්ඩ් වෙලා කොහොමද.... සංදේශ් නොල් තද
කරන් භිතාව කාගෙන ඉද්දී මත් එයාට රවාගෙනම ඒ
මනුස්සයාට.. ඒ කිව්වෙ සමත්තට කෑම එක දික් කරා.....

පින් දීලා එයා එතනින් යද්දී සංදේශ් ආවෙ මත් ලගට....

ඇවිත් මගෙ මුතට වැටිල නිබ්බ කොන්ඩ කැල්ලක් කන
පිටිපස්සට කරන ගමන්...

" ඔන්න ඔයාගේ ආසාව මත් ඉශ්ට කරා.... ඔයා හැමදම
සමත්තට එකක් වැඩිපුර ගේතවනේ... මතක් කරලා අනිත් දවසෙ
එයාටත් එකක් දීලා යන්න..." ඊ... මේ යක්සයා මගෙ වචන වලින්
මටම ගහනවා....

" අහකට යනවා...." තල්ලු කරන් මත් එන්න ආවේ
එයා සද්දෙට මට හු කියද්දී.....

" මේ ඔරිස් එකේ හරියට තරි.." හැරිලා එහෙම කියපු මත්
ආවෙ කැබිත් එකට....

✍.....

ආයෙත් අර යක්ස පැටියට පේත්තවත් ගියෙ නෑ.... දැන්
සමත්තයෙක් අල්ලන් මාව පවම කරල දයි..... ඊ..... මගෙයිගොත්
කම....

" යන්නැද්ද සමත්ත බලන් ඇති....." මත් නැගිට්ටා.....

" ඇති ආ....." බෑග් එකෙහුන් පාරක් ගහලයි මත් එළියට
ආවේ.....

" අනේ සිංදේශ් අපි වැස්සෙ තෙමෙමුකෝ..." මත් ඒ අතින් ඇද
ඇද කියද්දී චික් ගගා අහක බලාගත්තවා.....

" ඔව්වර රවත්තෙපා රත්තරතේ.. ඔයා මගෙ සංකෑවේ නෑ..
තවත්තත්තකෝ..." ආයෙත් මම කම්මුලක් ඉබලා චුට්ටක් බට්
ගැවා...

" මත් දත්ත සබත් කැටයක් නෑ බත්.. කටපියන් ඉදින් සමත්ත
බනී උබට.. මත් තමි දත්තෑ...." ආයෙත් පටන් ගන්නා....

දැන් තමි මේක බෑ සුසත්ත...

" තවත්තත්තකෝ සිංදේශ් .. මත් උමිම එකක් දෙත්තමි..."
ආයෙම මත් කිව්වා.....

" හා....." බලහත් ඒක වෙනුවෙන් මේ මනුස්සයා... ශික්.....

" ඉතින් තවත්තත්තකෝ....." මත් ආයෙම බල කරා.....

" විකාර නොකර ඉන්නවා..ඊට පස්සේ ලෙඩක් එහෙම
හැදුනොත් ඒකෙන් වදේ මට ..."

" අනේ සිංදේශ්"

" අනේ....."

" අයියෝ සිංදේශ්"

" ඔයා හොඳයිනේ....."

" මගේ උමිමා කැටේනේ... "

" බැහැපත්" ආත්ත මට අහන්න ඕන වෙච්ච වචනේ.....

මත් ශට්ට් එකෙන් එලියට ඔලුව දැමිමා... වැස්ස තම් සුපිරි..
මිනිස්සු කවුරුත් පේන්නත් නෑ..... ඇත්තටම කිව්වොත් ටිකක්
පාලුවට ගියපු තැනක්.. කපල් එකකට කියාපු තැන.. මත්
බැස්සා.....

හෝව් හෝව් එයා ගියා .. දෙයියනේ මත් බහිතකත් ඉඳලා
ගියා....

" ඒහ්..... මෝඩයෝ..... අනේ....." මත් සද්දෙට කැගැහැවේ හෙන
වේගෙන් ඉස්සරහට යන සංදේශ් ගෙ වාහනේ දිහා බලන් අතක්
දික් කරන්.....

උරුලෑවා... හොඳක් වෙන්නෑ මේ කරපු අපරාදෙට...

මහ වැස්සේ තෙමි තෙමි මත් බලන් හිටියා එයා එයි කියලා....

බැරිම තැන වහල නිබ්බ කඩයක් ලග බිම පඩියෙන් ඉඳගන්නා....
මත් හිතුවෙ නෑ එයා යයි කියලා....

දනිස්සට මුත තද කරන් මත් හිටියා..

විතාඩි පහලොවකින් විතර පස්සෙ අඩි සද්දයක්.. මට ඔලුව
උස්සලා බලන්න උවමනාවක් තිබ්බේ නෑ.. ඒක නිසාම මත්
එහෙමිම හිටියා.....

" මන්දී....." අනේ..... මන් බලාපොරොත්තු උන කටහඬ.... සේරටම වඩා දැන් කේන්තිය ලොකුයි... මන් තෙවේ ඔලුව ඉස්සුවේ....

" මන්දී ඇයි මේ..... " ඒ පාර මට තේරුනා මන් ගාවින් ඉස්සරහා ඉදගන්න එයා....

" මන්දී මාව බය කරන්නෙපා ඔයි....." ඒ පාර ඒ කටහඬ ටිකක් තදයි.. බොරුවට එයාව කේන්ති කරන්නෝන තැනි නිසා මන් ඔලුව ඉස්සුවා.....

" මොකද..." එක ඇහිබැමක් උස්සලා අහනවා.....

මන් ඒ පසුවට ගහගෙන ගහගෙන ගියේ කේන්තියට....

" ඇයි බන් මේ....." මගෙ අන් දෙක තද කරලා අල්ලගන්න ගමන් අහනවා...

" දන්නවද මන් කොච්චර බය උනාද කියලා.. මන් හිතුවේ ඔයා මාව දල යයි කියලා....." අඩ අඩා මන් කියද්දී මාව තැගිටිටවලා එයා තුරු කරගන්නා....

" මන් වාහනේ දලා එන්න බන් ගියේ...ඔයාලගෙ අසියට කිව්ව ඒක අරන් යන්න කියලා... උබ හරියට දන්නේ අඩන්න විතරයි බන්..." එයා කදුලු පිහිදන්න ඕන උන්න ඒව වැස්සටම හේදිලා ගියා.....

" නෑ..... තටන්නත් දන්නවා...." ඔලුව උස්සලා මන් කිව්වා....

" එව්වරයි දැන් අඩු උනේ....." එයා කියද්දී මන් එයාගෙ අතකින් අල්ලගන්නා....

" මන් තමා ප්‍රින්සස් ඔයා තමා ප්‍රින්ස්.. කො දැන් මට ලස්සනට අත දික් කරලා තටන්න එන්න ආරාධනා කරන්න....." මන් කිව්වම එයා මන් දිහා බලන් හිටියේ මේ මොන විකාරයක්ද කියන්න වගේ....

" වැස්සට තෙමිලම උබෙ මොලේ පෙගිලා...." ඔය කිව්වේ.....

" කරන්නකො සිංදේශ්"

ඔන්න ඉතින් ඒ පාර නම් හරි...

අපි දැමිමා කපල් ඩාන්ස් එකක්... පාරෙ කවුරුත් නෑ.. අපි දෙන්න විතරක්මයි.. වැස්ස නිසාම හඳු උනත් අතුරු දහන් වෙලා ගිහිත් නිසා අපෙ දිහා බලන්න කවුරුත් නෑ....

සිංදේශ් ඇදුන් ඉඳපු දිග කලීසමේ කකුල ටිකක් උඩට නවාගන්නා....අපි දෙන්නම අත් අල්ලන් දුවල දුවලා ගිහිත් වැස්ස හීන්දම හෙතට පිරිල නිබ්බ වතුර වලකට පැත්තේ ජබොස් ගාලා....

මහ හයිසෙන් අපි හිතා උනා.....

" යමුද.. දැන් රැ වුනා.." සිංදේශ් මගෙ අතක් අල්ලන් අහනවා....

" සිංදේශ් .." මත් කතා කරේ එයාගේ ශරීරි එක පොඩි කර කර..

" මි....." එයාට ගාතක් නෑ....

" කිස් එකක් ඕනා...." එයාමතෙ කිව්වෙ එයා ඉස්සරහ ලැප්ප වෙන්නෙපා කියල.. ඉතින් මත් ඉල්ලුවා...

දගකාර හිතාවක් ඒ මුතෙ ඇදෙද්දී එයා ටිකක් තදට මගේ බෙල්ල හැසුවා.... එද වගේ තෙවේ අද දවස මහ අමුතුයි . නියත සීතලයි.. ඇත්තටම මත් මේ පරිසරේට හරිම ආසයි...

" බලු ගනි ඕවා..."බෙල්ල අල්ලගන්න ගමන් මත් කිව්ව. ඒක රිදුන මට...

" බඳු ගනි බෝ උතේ බැල්ලියෙක්ගෙ.." ඊ... මුගෙ කට.

" මහ ඕත්තෑ සංදේශ් ඔයා..හරි තරකයි.." කම්මුලක් හපලා මත් කිව්වා.....

" මත් තරකයි තමා...." මගෙ කරවටේ අත දගන්න ගමන් එයා කියලා මගෙ ඉස් මුදුන ඉම්බා...

" තරක උතාට කමක් තෑ මත් ආදරෙයි..." ඒ එක අතක් එක්ක මගෙ අතක් පටලගන්න ගම මත් කිව්වා.

හුගක් දුර අපි ඇවිදන් ආවා...

" කකුල් ඊදෙනව තමි කියනව හරිද.." දුන් ඉදහු සෙරෙප්පු දෙක අතට ගද්දි එයා කියනවා...

" තැහැ.. මත් ආසයි මෙහෙම..." මත් කිව්වා.....

දැනෙන විදිහට විදින එක තෙවේද මත් අහන්නේ ජීවිතය.....?

" ආහ්..... අතේ අයියේ....." මගෙ කටින් ටිකක් සද්දෙට ඒ වචන ටික පිටවෙද්දී මගෙ කකුල එයා උස්සල එක අතකට අරගෙනත් ඉවරයි.....

45 කොටස

මට ලාවට පෙවුනෙ කකුලෙ යටිපතුලෙන් ලේ එනව විතරයි ..

බිම ඉදගෙන එයා ඔඩොක්කුවට මගෙ කකුල ගද්දි මත් එයාගේ බෙල්ල බදගෙන භාස් හුස් ගගා හිටියා...

" කෝ එන්න...."හිතන්නවත් වෙලාවක් නොනියා.. මාව මේ මනුස්සයා පොඩි එකියක් වගේ වඩාගත්ත.

" අඩිය නියද්දි පරිස්සමට නියන්නැ.. දැගලිල්ලයි තැටිල්ලයි තමා.. පොඩි කට්ටක් නිසා හොදට ගියා.... තැත්නම් උබට ඉස්පිරිතාල ගානෙ තමා බඩගාන්න වෙන්නේ..." එතකත්ම මට කරේ බයිනෙක...

" මෙනෙ ඉදන් හිටගෙන එනවා.. බොරුවට ගෙදර මිනිස්සුන්ව කලබල නොකර...." සංදේශ් මාව ගේටි එක ලගදිසි බිමින් නිබිබේ....

" මගෙ දෙයියනේ...." තෙමීගෙනම ඉස්තෝප්පුවට ගොඩ උන අපි දෙන්න දිහා බලලා අපෙ අම්මා ඔලුවෙ අනගහගත්ත...

" අනේ පුතා ටවල් එකක් ගේන්න...." අම්මා කෑගහනවා....

" ඉන්න සංදේශ් මත් අරන් එන්නම්.." මත් ගෙට ගියේ සීතලේ ගැහි ගැහී....

" බලාගෙන යනව ඇ.. ලෙස්සයි...." එයා කියනවා...

හෙමිට අඩි නිය නියා මත් කාමරේට ආව.. ආවට බෑ එයාට ටවල් එකක් ගෙනිහින් දෙන්නොත.. පව් තැත්නම් ලෙඩක්වත් හැදෙයි...

මත් ටවල් එක අරන් ඉක්මනට පහලට ආවේ සංදේශ් ට ටවල් එක දෙන්න හිතත් උනත් කකුල ලෙස්සලා ගිහිත් බිම ඉබගන්නේ සංදේශ් මත් ගාවට දුවලා එද්දී.... ඒත් මේ දෙවය අපිටමයි බාල්දි පෙරලන්නේ කකුලක් එහාට කරලා තැගිටින්න හදද්දී මාව උස්සන්න ආපු සංදේශ් ව ඒ කකුලට පැටලිලා අන්නි පැත්තට වැටුනේ මාවත් බය කරලා...

" මොන මගුලක් කරනවද මන්ද මේකින් ඉදන්.. මස්සිනා අවුලක් නෑ නේ...." මේ යස අගේට මත් වැටිලා ඉන්නද්දීත් මු මට බැන බැන සංදේශ් ව තැගිටිටවනවා.....

බිම ඉදගෙන අත් දෙකත් පිටිපස්සෙන් බිමට නියාගෙන කකුල් දෙකත් ඉස්සරහට දුන් කටත් ඇරන් මත් බලන් හිටියේ අපෙ අයිය දිහා.....

" ඇයි තමුසෙට තැගිටින්න සිහියක් නැද්ද.. " සංදේශ් ගෙ තලල ගාව ටිකක් හිරිලා.. ඒක දැක්ක ගමන් මත්පට ගාලා තැගිටිටා....

" අනේ..... ඊදෙනවද.. " මත් ඒ තලල ලාවට ඇගිලි තුඩු වලින් ඉස්සිලා අල්ලන්න හැදුවත් මගෙ අත ගසල දුද්දී මට දුක හිතූනා...

" කරුණාකරලා ගිහිත් ඔය ඇදුම අස් කරගන්නවා.. හෙම්බිරිස්සාව හදගන්නද ඕනා තමුසෙට..." මට බැන්නා.....

කදුලු පිරෙන්න වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ.. මත් හරි බයයි එයාගේ තපුරු වචන වලට.. මොකද ඒව එයා වැඩිය හිතලා බලලා නොකියන නිසා හිත රිද්දනව වැඩි ඒ වචන...

මත් එහෙමිම කාමරේට යන්න හැරුණා....

" යන් මස්සිනා.. ඔයන් ඔය ඇදුම අස් කරගමු.. මන් ඇදුමක් දෙන්නමි.." අසිය කියන ව ලාවට ඇහුනා....

භාගෙට තෙමිල නිසා මන් හොදට තාගෙන ඔලුව පිහිදගෙන තුවාය කොන්ඩෙ වටේ ඔතාගන්නා....

" ලොකු ඔයන් මේ කෝපි එක රස්තෙන්ම බොන්න.. ඔයා ලෙඩ උනොත් හොද කරගන්න අමාරුයි තැන්නමි.." මන් අම්ම ගාවට එද්දි සංදේශ් කෝපි බොනවා...

කොන්දන් අල්ලන් ගිහින් මන් කෝපි විදුරුව අතට ගන්නා....

" අම්මා වැටුන පාරට කොන්ද මොනා හරි උනා වගේ....." හරි අමාරුවෙන් මන් කිව්වා...

" ඔයන් වැඩ කරන්නෙ කල්පනාවෙන් තෙවෙනෙ ලොකු... මන් බාම් මොනාහරි ගාන්නමි ..." අම්ම කිව්වම මන් සංදේශ් එහා පැන්නෙන් ඉදගන්නා....

කෝපිබිලා.. අසිය අරන් ආපු එයාගේ වාහනේට ගොඩ උනේ ආයෙ ගෙදර යන්න....

" දගලන්නැතුව පරිස්සමට ඉන්න මන්දී.. අම්මට කියලා මතක් කරලා කොන්දට මොනා හරි ගාගන්න.. හෙට ඔරිස් එන්න පුළුවන් නම් විතරක් එන්න..." පුරුදු විදිහට යන්න කලින් හැමදේම කියලා එයා යන දිහා මන් පාරට වෙලා බලන් හිටියා...

අද දවස මගේ ජීවිතෙ ලස්සනම දවසක්. එයා එක්ක ගෙවුන... මන් හිතාවෙලා ඉදපු එක දවසක්.. මට නියන එකම බය මේ තරම් හිතා වෙන්න .. ඉස්සරහදි මේ හිතා උනා වගේම අඩන්නත් වෙයිද කියනෙක...

අම්මා වැස්සේ නෙමිගෙන ආපු එක ගැන මුකුත් නොඅහපු එක තමි ලොකු දෙයක්. නෙල් ගාලා අම්ම ගියයින් පස්සේ තැව හිත්ද වෙත්තැනි ඇදට වැටුන විතරයි මතක මත් නිදි.....

✍.....

පහුවද මාව ඇහැරන්න කවුරුත් නෑ. මත් ම තැගිට්ටා...

" ඇයි දන්නෑ සංදේශ් පුතා තාම තැත්තේ...." අපේ අම්මා ඇහැවෙ මාත් කල්පන කර කර ඉදපු ප්‍රශ්නෙමයි.....

"මත් එයි කියල බලන් හිටියෙ ඒත් එන පාටක් තැ..මත් කෝලක් දලා බලන්නමි.." අතට ගන්න ගෝත් එක.. ඒත් ඒ මගුල ඔඟ් කරත්...

" ගෝත් ඔඟ් අම්මා.. මත් ගෙදරට ගිහින් බලන්නමි.." අම්මට කියාගෙන මත් ගෙදරින් එලියට බැස්සා.....

සංදේශ් ලෑ ගෙදර ගියපු ගමන් මත් දැක්කෙ විහඟිව.....

" විහඟි අයිය කෝ...." මත් ඒක අහගෙන ඇතුලට ගියේ....

" අයියට සනීප තෑ හලෝ.. හොදටම උණ.. ඇදෙත්වත් තැගිටින්නෑ තාම නිදි...." හත්දෙයියනේ.....

මත් ඉක්මනට ආවෙ උඩට.. තාම නිදි කිව්වනෙ දෙරට ගහන හිටියොත් නින්ද කැඩෙයි නිසා මත් හෙමිට දෙර ඇරලා ඇතුලට එවුනා.. තෑ මිනිහෙක් ඉන්න පාටක් පේන්නෑ හොල්මන වගේ ඔලුවෙ ඉදන් ශීටි එක පෙරවත් නිදි....

පව් දෙසියනේ.... මත් නිසා නෙ මේ සේරම...

හෙමිට බෑග් එක මේසෙන් නියලා මත් ඒ ඇදේ අයිතෙන් වාඩි
උනා....

රතු වෙලා මුතම.. ඇග ගිනි රස්තෙයි.... හෙමිට මත් කොන්ඩේ
අත ගැවම කෙදිරිගානවා.....

" සිංදේග් අමාරුයිද..." මාත් මේ මගුලක් අහනවා.... මේ
අමාරුවෙන් ඉන්නවා පෙනි පෙනි අමාරුයිද අහනවා....

" සිංදේ.." මගෙ වචන හිර උනේ ඔලුව අරන් එයා මගෙ උකුල
උඩින් නියාගන්න නිසා... මත් බලාපොරොත්තු උන්නෑ එහෙම
දෙයක්...

" ඔලුව පැලෙන්න වගේ මන්දිත්..." එයා එහෙම කතා කරේ හරි
අමාරුවෙන්...

" බේත් බොමු.... ඊට කලින් කන්න ඕන මොනාහරි.... මත්
කවන්නමි.. ඔයා මුත සෝදන් එනවද..." පොඩි එකෙක්ට අම්මෙක්
කියනව වගේ ඔලුව හෙමිට අත ගගා මත් කිව්වම එයා හා
කියලා ඔලුව වැනුවා....

" නැගිටිමුද එහෙනම් හෙමිට..." මත් ඒ රස්තෙ අතක් අල්ලල
කිව්වම එයා ඇදේ කෙලින් උනා.....

හෙමිට අල්ලන් බානෑම් එක ලගට වෙනකන් ගියා....

" ආ ටවල් එක...." රැක් එකෙ නිබ්බ ටවල් එක අරන් මත්
අතට දුන්නා....

" මුත විතරක් හරි සෝදන් එන්න අමාරුයි නම්..." එහෙම
කියපු මම එයා දෙර වහගන්නට පස්සේ පහලට ගියේ උයල
නියෙන්නේ මොනාද බලන්න.....

" උදේට හදල නියෙන්නෙ අක්කා කිරිබත්තේ...." මගෙ අම්මෝ....මේ මනුස්සයා මේ අමාරුවෙන් ඔව් කෑවොත් එලොව තමා යන්න වෙන්නේ....

" මගෙ කෑම එක කවන්නම් මත් එයාට..." විහඟිට කියපු මම එයාට කිරි එකක් හදගෙන කාමරේට එද්දී ආයෙත් ඇදේ නිදී ඇගසෝදලා අලුත් ඇඳුමක් ඇඳගෙන....

" සංදේශ් කෝ නැගිටින්න.. බත් චූට්ටක් කමු. මත් කවන්නම්.." හෙමිට බත් එක අතලා චූට් චූට් කටවල් කැව්වා... බබෙක් බලාගන්නව වගේ තමා මේකත්...

" බෑ.. ඇනී....." ගානවා...

" ඇනී කොහෙද.. තාම කටවල් තුනයි කෑවේ.... මේකත් කන්නකො තව ටිකයිතේ...." කියද්දී....

" උබට ඕන්නම් කාපත් මට එපා.." කියලා ආයෙ ඇදේ පෙරළෙනවා....

" මේක තමා මත් ආදරේ කට...කෝ ආ කියන්න..." මත් කිව්වා.....

" දැන් තමුසේ ආදරේ කටයි , උසයන කටයි , ලස්සන වෙන කටයි කියලා කටවල් කීයක් කැව්වද බත්....ඇත්තමයි උබ මගෙ ලෙඩ වැඩිකරනවා....." ඒ පාර මට කෑගහනවා... මට ඕනෑ කොහොම හරි මේ සේරම ටික කවාගන්න.....

" හරි මොනා නිබුනත් වැඩිත්තෑ නේ ආදරේ නැතුව.. මේක විතරයි කට අරින්න...." ඔබලා ඇරියා තඩ් බත් කටක්.. කටවත් ඇරගන්න බැරිවෙන්න...

" මෙන්න මෙනත කිරි එක. ඔය බත් කට ගිලලා බොන්න හරිද.. මත් පිගාන සෝදලා බේත් අරත් එන්නම්.." මට රව රව ඉන්න සංදේශ් ට කියලා මම කාමරෙන් ආවා.....

ඒ ගිහිත් එත ටිකට කිරි විදුරුවත් එහෙමිමමටයි ආයෙත් නිදි..
ඇත්තමයි මේක ඔලුවට හලලා දුන්න තරම් කේන්ති... ඒත්
ලෙඩානේ අනුකම්පා කරන්න ඕනා.... දේව දරුවෙක් විදිහට....

" සංදේශ් මගෙ යකාඅවුස්ස ගන්නැතුව මේක බොනවා ඇල්
වෙන්න කලින්..." මත් ටිකක් සද්දෙට කිව්වා....

" කැගහන්නෙපා ඕයි ඔලුව ඊදෙනවා...." හරි අමාරුවෙන් එයා
කතා කරද්දි මත් ගිහිත් ලගින් ඉදගන්න විතරයි ආයෙත්
උකුලෙන් ඔලුව නියාගන්නා...

" මේක වුට්ටක් බොමු...." කිරි එක අතට ගන්න ගමන් මත්
කිව්වා....

" ඔයා ටිකක් බිලා මට දෙන්න...." කියනව ඒ පාර...

" ඔයාට ගෙනාවේ. බොන්න ඉක්මනට ඇල්වෙනව මේක.." මත්
කිව්වෙ බැරීමතැන...

" කමන්නැ.... ඔයා බොන්න ඉස්සල්ලාම ටිකක්.. තැත්තම් මත්
බිව්වට පස්සෙ බිව්වොත් ඔයාටත් බෝවෙයිනෙ කලින් බොන්න ඒ
නිසා..." බලකිරිල්ලට උගුරක් දෙකක් මාත් බිලා එයාටත් පොවලා
බේත් දුන්නා....

" දැන් ඔහොම ටිකක් නිදගන්න අඩු වෙලා යයි....." ඔලුව
අතගගා මත් කිව්වා....

"ඔහොමිම ඉන්න මත් නින්දයනකත්.. කොහෙවත් යන්නෙපා...."
උන විකාරෙන්ද මත්ද කියෝනවා... මෙහෙම ඉදල බැරි නිසා මත්
හෙමිට ඒ ඔලුව කොට්ටෙන් නියන්න යද්දි ආයෙත් උකුලෙන්
නියාගන්නවා...

" කවුරුත් මොකවත් කියන්නැ.. ඔහොම ඉන්නවා...." එතනින්
එහාට මත් මුකුත් නොකිය හිටියෙ එයාගෙ ආසාව නිසා...

ඇද වට්ටමට මත් හේත්තු වෙලා ඉද්දී එයා ඊගාවට කරපු දේට තමා මට දෙලොව රන් උනේ.... මේකා මගෙ පපුවෙන් ඔලුව නියාගන්නා..

" අනේ සංදේශ්" එහෙට මෙහෙට ඇබරෙන ගමන් මත් කිව්වේ දැනුන අපහසුතාවට.....

" තලියන්නැතුව ඉන්නවා... " පපුවට මුත තද කරන් ඇස් පියාගෙන ඉන්නවා... ඇත්තටම මේක තමි මහම මහ ඕන්නැ.....

ටික වෙලාවක් එහෙම ඉන්නැද්දී නින්දගියා.. එයාට තෙවේ මට.... ගැස්සිලා ඇහැරුනේ එයා එහාට මෙහාට පෙරලිලා දගලද්දී....

මාව බදුගෙන තිදියන් ඉන්න හැටි දැක්කම තමි ලෝභ හිතූනා.. එයාගෙ අම්ම හිටියනම් තාමත් හොඳි එකෙක් වගේ හුරතල් වෙයි..

හොඳ නින්දක එයා.... ඇගන් දුඩියෙන් පෙහිලා.. උණ අඩු ඇති ඒ කියන්නේ.....තැකිටිත්ත ඕන මෙනෙත්.. ඒත් කොහෙද මාව බදු අරන් වගේ තිකන්..

පැයක් වගේ යද්දී ලාවට ඒ ඇස් ඇරුනා...

" මෙනත ශෝක් ඔයි.. මාර සනීප කොට්ටේ...." අපරාදෙ තිදියන්මයි ඉන්න තිබ්බේ.....මොනාද මේ කියන කතා..

" තැගිටිත්ත අනේ ඔයා හරි බරයි....පැය දෙකතුනක් ඔය ශරීර කුඩුවට මේ අහිංසකී යට වෙලා.....දැන් තමි උණ අඩුයි සංදේශ් " මගෙන් එයා අහකට උනේ මත් එහෙම කියද්දී...

" නමුසෙ ලග හිටපු නිසා නමා... ආදරේට කතා කටයි අරකයි මේකයි කිය කියා ගිල්ලුවනෙ මට බත් පිගානක්ම...." කට හද හද කියවනවා..

" මොකද්ද ඔයා කොයි වෙලාවෙද පිගානක් කැවේ...." පුදුමෙන් මත් ඇහැවෙ වාටර් හිතාවක් දලා....

" මෝඩ මන්දී.."

හිතාවක් දලා මත් බානාම් එකට ගිහිත් මුත සෝදන් ඇවිත් පහලට ආවේ.. එයා ආයෙම ඇදේ දිගා වෙලා ඇස් පියාගෙන හිටපු නිසා එයා ට එහෙමිම ඉන්න දිලා

සංදේශ් ට නොකියම මත් ගෙදර ආවෙ එයාට ඕක කියන්න ගියොත් ආයෙත් මට යන්න දෙන්න කියල දන්න නිසා.....

ගෙදර ඇවිත් නාලා කාටුත් ටික බලන අයිය ලගින් ඉදගන්නා....

" දැන් මොකො තත්වේ...." මත් අයියගෙන් ඇහැව්වා...

" අවුලක් තැ. මත් හිතුවෙ තැ මස්සිනා කැමති වෙයි කියලා...." අයිය කියනවා..

" මත් තම දැනත් හිටියා ..." මත් ඇහැක් ගහලා කිව්වා...

" ඔව් ඔව්.. උබ නොදන්න දෙයක් තැ නේ...." අයියා කියනවා....

" සතුටු වෙනවා මත් වගේ තංගි කෙනෙක් නමුසෙට ලැබුනෙකට..... දැන් ඉතින් ඒ වෙඩිමත් හරි අපෙ තංගිට තමා ඊලග කපු වැඩේ පටන් ගන්නෝනා.." කාමරේ ඉදන් එලියට ආපු තංගිට ඇහෙන්න මත් ටිකක් සද්දෙට කිව්වම මෙන්න මේකි මිත් ගාවට ඇවිදන් එනවා ...

" අනේ අනේ මේ.. මට ඕත්තෑ ඔයා හොයන කොල්ලෝ හරිද...."
තංගී කියනවා....

" ඇයි ඒ කියන්නෙ උබ දැනටමත් හොයාගෙනද ඉන්නෙ
එකෙක්.." ඒ අපෙ අයිියා....

" න් හ්නෑහෑ.." අනේ අනේ.. මේකිගෙ මායම..

" නෑ තෙවේ යශ්මින අයිිය ඉන්නේ අයිියේ...." මත් තම කිව්ව
විතරයි අපේ එකිට මනමාල භිතාවක් පැත්තේ ඒකත් ජයසිරි
මංගලම් කියලා

" ආ.... ඔව් ඉන්නේ ලොකු... යශ්මිනය තේ...." අයිියට මත්
කියන්න හදපු දේ තේරිලා වගේ එයා යශ්මින කැල්ල ටිකක් බර
කරලා කියද්දී අපේ තංගී දිව්වා....

" අබෙ සිරාවට එහෙම එකක් තියේද මුත් දෙන්න අතර.. මේකි
පොඩියට හිටියට බලපත්කෝ..." අයිිය මට කියන්නේ තංගී දුටු
දිනාත් බලලා..

" ඒක මත් දන්නෑ.. හැබැයි එයා මෙහෙ ඉදපු ටිකට අපේ
තංගිගේ හැසිරීමෙන් මට හිතාගන්නෑකි.. යශ්මින අයිිය කොහොමද
දන්නෑ.. අපේ එකී ගෙ හිතේ තමි මොනාහරි තියනවා.... " මත්
කිව්වා....

" හ්මි හ්මි අපි බලමුකෝ...." අයිිය කියද්දී එයාගෙ කොන්ඩෙනුත්
ඇදත් මම කාමරේට ආවා.....

" තමුසෙට මට කියලා යන්න බැරි උතා තේ... වරෙන්කො හෙට
අල්ලගන්න මම....." සංදේශ් ගෙන් මැසේඒ එකක්.. ඒ එක්කම
ඉමෝජි ගොඩක්

තව ටිකක් අවුස්සන්නත් එක්ක මත් රිප්ලයි නොකර හිටියා....

බැල්කනි එක ලොක් නොකර තිදගන්න රැට...

තවත් මැස්සේ එකක්.. ඒ ගමන මොන මගුලක් කරන්න හදනවද දන්නා...

" මොනාද අප්පේ මේ ලමයා කරන්නේ....." මත් පහලට ගිහිත් කේක් එකක් දන්න බඩු ලැස්ති කරන අම්මගෙන් ඇහුවා....

" ඇත්තටම ඔයාට කල්පනාවක් නැද්ද ලොකු... හෙට ඔයාගේ උපන්දිනේ කියලා....."

46 කොටස

" ආ.... එහෙම දවසකුත් නියතව නේද.. ඇත්තටම මට අමතක උනා අම්මා.." මත් ඔලුවත් කස කසා කිව්වම අම්ම රවල අහක බලාගන්න.. ඕකට ඔව්වර රවන්න ඕන ඇ....

රැට කාලා මත් නිදාගන්න කාමරේට ආවා.... දන් සෙට් එකත් මැදගෙන මත් ඇදට පැන්නා.....

(වෙලාව රෑ 11.30)

සංදේශ් මන්දිලගේ තාප්පෙන් පැනලා පේර ගහේ උදව්වෙන් බැල්කනි එකට නැගගන්නා....

මන්දිට බැල්කනි එකේ දෙර ලොක් කරන්නෙපා කිව්වත් ඒ මගුල දෙර ලොක් කරලා නිදාගෙන තිබ්බේ....

සංදේශ් හෙමිට බැල්කනි එකේ දෙරට තට්ටු කරත් මන්දිගෙ නින්ද ගැන දන්න නිසාම ඒක අතඇරලා දැමිමා...

.... මේ මලහෝත්තුවට එපා කියන දේමනෙ කරන්නේ... දැන් මේකිව තැගිටිටන්න ගියහම තමා සේරම දමල ගහලා මටත් ගිහිත් බුදියගන්න හිතෙන්නේ.....

හිතෙන් බැන බැනම සංදේශ් මන්දිට කෝල් එකක් ගන්නා..... ඇතුලෙන් සද්දෙට ෆෝන් එක ඊං උනත් මන්දි හොදට තිදී....

" ගුඩි තයිටි...." එකපාර එහාපැත්තෙන් ඇහුන සද්දෙට සංදේශ් ඇහුත්තත් දුන්නා.....

.... ගුඩි තයිටි කියලා මේකි ආයෙම අනිත්පැත්ත හැරුනද මන්ද.....

ඔලුවෙ අන ගහගෙන සංදේශ් කල්පනා කරා...

ආයෙ ආයෙම මන්දිගෙ ෆෝන් එකට සංදේශ් කෝල් ගන්නා..

" මොන මගුලක්ද මේ... ඇත්තමයි අල්ලලා ගහනවා මත් පොලොවේ... මේ මහ රැ වද දෙන්නෙ මොකාද...?" කෙල්ල බැන බැන ෆෝන් එක හොයද්දී කොල්ලා බැල්කනි එකෙන් එහා පැත්තෙ ඉදත් සද්දෙට හිනා උනා...

" ඇයි ඕයි.... නින්දයන්නැද්ද තවුසෙට.? " මන්දි කෝල් එක ආත්සර් කරලා සංදේශ් ගෙන් ඇහුවා....

" මගෙන් කුනුහරප අහගන්නැතුව බැල්කනි එකේ දෙරඇරහන්.. කිව්වත් වගේ මේ රැ දෙලහට තොට විශ් කරන්න ආපු එකට මට තමා ගහන්නෝත.." මන්දි තලලෙ අන ගහගෙන ඇදෙන් බිමට පැත්තේ.....

" සොරි අනේ... මට ඇත්තටම අමතක උනා... කලින් කියලා එන්න ඕනා එක්කෝ..." බැල්කනි එකේ දොර අරින ගමන් මන්දි කිව්වේ රවාගෙන බලන් ඉන්න සංදේශ් ට විරිත්තන ගමන්...

" ඉන්න මන් පට ගාලා මුත සෝදන් එන්නමි.." මන්දි සංදේශ් ව කාමරේට අරන් බානෑමි එකට දිව්වා.

විනාඩි පහකට විතර පස්සේ මන්දි ආවේ ටවල් එකෙන් මුත පිහිදන ගමන්... මුලු කාමරේ වටේම ඇස් යැව්වත් සංදේශ් පේන්න නොහිටපු නිසා ටවල් එක ඇදට විසික් කරලා මන්දි බැල්කනි එකට ගියා...

හඳ දිහා බලාගෙන සංදේශ් ලොකු කල්පනාවක...

පිටිපස්සෙන් ගිහින් සංදේශ් ව මන්දි බදුගන්නෙ ඒ කල්පනාවට තින තියන ගමන්..

" Happy Birthday පණහ්." මන්දිගෙ තලල ඉබලා සංදේශ් කිව්වම තැත්කිව් කියනෙක පැත්තකට දලා මන්දි ඇස් ලොකු කරන් සංදේශ් දිහා බලන් හිටියා....

" මොකද බත් යකෙක් දැකලා වගේ... උබෙන් කිසි රොමැන්ටික් ගතියක් නෑ නේ....පොඩ්ඩක් හිතහත්කෝ ලස්සනට පේන හඳ.. එතකොට බැල්කනියෙ අපි දෙන්නා තනියම.." සංදේශ් කියද්දි මන්දි මැද්දෙන් පැත්තා...

" නෑ ඉතින්. ඒක සාදාරනයි නෙ මන් කිව්වෙ බය වෙන එකේ.... ඔයා මට පණ කියලා කතා කරාමද මන්ද සංදේශ්හා තැද්ද කියන්නකෝ. එක්කෝ බත් , තැත්තමි උබ තෝ කරන්න භාගාවනේ පාවිච්චි කරේ..." මන්දි කට හඳ හඳ කියද්දි සංදේශ් කරේ හිතා උන එක...

" එහෙම තමා.. හැමදුම ඔහොම කතා කරොත් අගයක් නෑ නෙ.." ලොකුකමින් වගේ සංදේශ් කියද්දී මන්දි ඒ අතක් කොනින්තුවා....

" මට මුකුත් ගෙනාවෙ නැහැ.." බෙල්ල පැත්තකට ඇර කරලා අත මොකද්දෝ කරගෙන මන්දි අහද්දී සංදේශ් දගකාර හිතාවක් දලා මන්දිගෙ ඉත වටේ අත යවලා එයාට ලං කරගන්නා....

" මොකුත් මොනාටද.. මත් ආවනෙ ඒ මදිද.." සංදේශ් මුතට එබිලා අහද්දි මන්දි ඒ මුත අහකට කරා.....

" මදි.. " අහක බලාගෙන මන්දි කියද්දී සංදේශ් ආවේ ඒ මුතටමයි....

ලස්සනට පේන හඳයි කට්ට කළුවරයි හඳ එලියේ එලිය විතරමක් නිබුන මේ පරිසරයේ තිබ්බේ කියාගන්න බැරි තරම් ලස්සනක්..

බැරිමතැන ඒ අත් යටින් රිංගලා මන්දි අහකට යන්න හැදුවත් වැඩේ හරිගියේ තැන්නෙ සංදේශ් මන්දිගෙ අතකින් ඇදලා ආයෙම ලගට ගත්තු නිසා....

මන්දිගෙ මුත බලන් ඉද්දි බෙරි වෙලා ගියා....

" Will you marry me Mandhi...?? "

අපි දෙන්නා විතරක් උනත් මත් ආස උනා මේ මොහොතට මාර විදිහට.....

මම අහන්න ආසම උන වචන ටිකක් ඒ කටින් පිටවෙද්දී එක දැනිස්සක් තවලා එයා මත් ඉස්සරහ හිටියේ ඊං එකක් දික් කරත්.. මට දැනුනේ නිකත් මගේ හදවත ගැහෙන සද්දෙ පවා පිටට ඇහෙනව වගේ....

හද එලිය වැටිලා ඒ මූන අද හරිම එලියයි වෙනදටත් වඩා... මට ලෝභ හිතුනා...

" මෙව්වර තැහීගෙන ලව් කරලා මැරී නොකර ඉන්න පුළුවන්ද මනුස්සයෝ... මැරී කරනවා මැරෙන්න හරි...." කිසි රොමැන්ටික් ගතියක් ගැවිලාවත් තැනි මගෙ බකල් කට සේරටම කලින් ඉස්සර උනා....

මැත් මර රවාගෙන තැගිටලා මුද්ද අතට දැමීමේ...

" ඒක ලස්සනයි හලෝ.." ඇගිල්ල කරකෝ කරකෝ මත් කිව්වා.....

" ලස්සන හින්දු තමා ගන්නේ... හැබැයි උබට වඩා තමි ඕක වටිනවා....." කියපු කැත කතාව....

" එහෙමද.. එහෙනම් මේ ඊං එක ඔයාම තියාගන්න.. මට වඩා වටිනව තමි මොකටද මට දුන්නේ.." මත් රවාගෙන අහද්දී හිතා වෙනවා.. කටකොනින් හිතාවක්...

" ඔයා වටිනවා ඒත් ඕක දැමීමට පස්සේ තවත් ඒ වටිනාකම වැඩි වෙනවා... ඉතින් දැන් ඔයා මගේ...." හුරතල් වොයිස් එකකින් එයා කියද්දී මත් ඒ ඇගට පැත්තා...

" මට නිදිමතයි ඕයි...." තඩ් ඇනුමක් ඇරලා මත් කියද්දී ගැහැව් මගෙ ඔළුවට පාරක්..

" ආ..... පොඩ්ඩක් ඉන්න.. උදේ අසනීප වෙලා හිටපු මනුස්සය තේද මේ... ඒ මදිවට පිත්තෙන් ඇවිත්...." මගේ යස්සයා ආවේග වෙන්න වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ....

" අයියෝ..... මොකද්ද බත්.. අද ලස්සන දවසක්නේ... ඔය යස්ස මුත අයින් කරගත්තො පොඩ්ඩක්.." කම්මුල් දෙක පැත්තකට ඇදලා කියනවා....

" බෑ..... යන්න දැන්.. ගිහිත් රෙස්ට් කරන්න.. ඔයාටත් පුදුම ආසාවක්නෙ තියෙන්නේ ලෙඩ වැඩිකරගන්න...." කියලා අත් වැටට බර වෙද්දී සංදේශ් මගෙ උරහිසෙන් නිකට නියාගන්නම මගෙ අතත් ඉබේටම ගියේ ඒ කොන්ඩ ගස් අස්සෙන්.. මොනා උනත් මත් ආදරෙයි මෙයාට....

" ලස්සනයි අහස අද...." ලාවට මගෙ කතට කරල මුමුනනවා.. ඇත්තටම ලස්සනයි.. හඳ ලගම ලස්සන වූව් තරුවක් දිලිසෙනවා.. හඳ එක්ක බැලුවම ඒක කොච්චර පුත්විද.. ඒත් ලස්සනයි....

හදේ එලිය විතරක්ම විහිදිලා තිබ්බ පරිසරය කියාගන්න බැරිතරම් ආසයි.. ඕන තරම් වෙලා ඉදන් අහස දිහා බලන් ඉන්න පුළුවන්...

" හ්මි.. හුගක් ලස්සනයි....." මත් කිව්වම ලාවට මගෙ බෙල්ලට වූට්ටන් කිස් එකක් දුන්නා....

" මත් ආසයි හැමදුම මෙහෙම ඉන්න.. " ආයෙන් මුමුනනවා.....

" මාත්.. ඔයා එක්ක ඉන්න වෙලාවල් වල තරම් සතුටින් ඉන්න වෙන වෙලාවක් නෑ...." අවංකවම මම කිව්ව.

" පල යන්න බොරු නොකියා...හැබැයි උබ එක්ක ඉද්දි නම් මන් ප්‍රෙශර් කාරයෙක් උතා නම් මෙලහකට වලේ..." එයාගේ ගෙබි හිතාව දුගෙන කියද්දි මන් තල්ලු කරන් කාමරේට ආවා....

" පරිස්සමට යන්න..දැන් දෙකන් පහු වෙලා.. " ආයෙන් හැරිල ගිහින් තලල ඉබලා කියපු මම කාමරේට ආවා....

කළුවරේම මම ඇදට වැටුනේ අපි දෙන්නගෙ මතක අස්සෙ අතරමං වෙන්න හිතන්.. බැල්කනි එකේ දොර ලොක් කරා එයා.. මන් හිතන්නේ යන්න ඇති....

ඒත් අඩි සද්දයක් එක්ක මොකෙක් හරි මගෙ ඇදට පැත්තේ ගැස්සිලා මම ඇදෙන් නැගිටලා අහකට පතිද්දි..

" සංදේශ් මොන්ගල්ද..අම්ම එහෙම ආවොත්.. අනේ සෙල්ලම් නම් කරන්න හදන්නෙපා...." මන් ඒ අතකින් ඇද ඇද ඇදෙන් බස්සන්න ටයි කරා.... මොන.. ගෙම්බ අල්ලලා පොලෙ ගැහැට වගේ ඇද බදුගෙන...

" සංදේශ් යන්නකො අනේ....." මන් පිටට ගහහා කිව්වා....

" ගිහින් දොර ලොක් කරල වරෙන් බන්.. උදේ පාන්දරම මම යනවා.. දැන් තිදිමන වැඩි බන්...ඔය ගිහින් මොනා හරි කරගෙන මට නම් බෑ ඉස්පිරිතාල ගානෙ ලගින්න...." ගානක් නෑ ඇත්තට මෙ මිනිහට....

කියල වැඩක් නැති නිසා මම දොර ලොක් කරල ඇවිත් කබඩි එකෙන් ශීට් දෙකක් එලියට ගන්නා....

එකක් අරන් ගිහින් ඒකෙන්ම සංදේශ් ට දමල ගහලා අනික බිමට එලාගන්නෙ බිමවත් තිදියන්න හිතාගෙන...

" ඔය මොකද්ද කරන්නේ...." ඒ පාර ඔලුව උස්සල මගෙන් අහනවා....

" ඇයි පේන්නැද්ද නිදගන්න යන්නේ.." කියාගෙන මත් තැගිටලා කොට්ටයක් අරන් ආයෙන් බිමට....

" පුළුවන්ද උබට.. මෙන්න මෙහාට වරෙන් බත්...." ඒ පාර කියනවා....

" නෑ ඕන්නෑ.... ඔයා ඇද බදු අරන් වගේ ඉද්දී මත් කොහෙ නිදගන්නද ඔයාම ඉන්න.." පුරුදුන් තෑ දෙසියෝ මේවා.... සේරටම හපන් ෆෑන් එක වැදෙන්නෙන් තෑ මෙ හරියට.. ඊටත් වඩා යස්ස මදුරුවෝ....

" මෙහෙට වරෙන් බත්.... උබ බිම නිදගන්න ඔව්වර ආසද..?" මත් මුකුත් කියන්න ගියෙ තෑ....

ලාවට නින්ද යාගෙන ආව විතරයි...

" මුගෙ අම්මට #෮ මදුරුවා..." සද්දෙට මත් කකුලට ගැහැවේ ලාව මැරෙන්න උනත් අත්තිමට ඒක ඊදුනෙ මට.. ලෑ ෆ්ලයි කරා...

" මොකද බත්.. උබ කුණුහරපත් දන්නවද...? " සංදේශ් බිමට එබ්ලා අහනවා....

" තෑ දන්නෑ...." කියාගෙන මත් අතින් පැත්ත හැරුනා....

" ඇදට වරෙන් බත්... මත් උබව කන්නෑ....හැබයි ආවෙ තැත්තම් මත් එනව බිමට...."

පැය දෙක තුනක් යනකන් මත් එහාටයි මෙහාටයි පෙරලි පෙරලි හිටපු මට එයා කියනවා.. නිදි තෑ මෙයා....

" ඕන්නෑ. ඔහොම ඉන්න...." මත් කිව්වම.. මෙන්න මෑන් ඇදෙන් බැස්සා....

" නෑ නෑ... ඉන්න මත් එනවා මේ...." කොට්ටෙන් අරන් මත් ඇදට පැත්තේ එහෙම කියලා..

එයා ගිහිත් අසිතට ගුලි වෙද්දි මත් අතින් පැත්තට හැරුනා.....

මොනා තැනත් නිදගන්න තියෙන්නේ තව පැය දෙකක් වගේ... මේ මනුස්සයව සේරටම කලින් ගෙදර කවුරුහරි දකින්න කලින් යවන්න ඕන.....

✍.....

" ලොකු..... වැඩට යන්නෝනා තැගිටින්න.." හිතෙන් වගේ අම්මගෙ කටහඬ ඇහෙද්දි මත් ඉක්මනට ඇස් ඇරියේ ඊයේ උන දේවල් මතක් වෙලා.....

" මේ යකා නම්...." මගේ උරහිස හරියට ඔලුව නියාගෙන කකුල් කොහෙවත් අත් තවත් කොහෙවත්... දෙසියංගෙම පිහිටයි මට.. අගේට බිම නිදගන්නනම් එකක්.....

" ලොකු....." ආයෙන් සද්දෙට අම්මගෙ කටහඬ ඇහෙද්දි බල බල හිටියේ නෑ මත් සංදේශ් ව අල්ලා ඇදලා දැමිමා ඇද පල්ලටම වැටෙන්න.....

දඩාං ගාලා සද්දයක් එද්දිසි මතක් උනේ තාමත් ඒ අහිංසකයා නිදියත් තේද හිටියේ කියලා.....

ඉක්මනට ඇදෙන් බැස්සා මම....

කොන්දන් අල්ලන් අඩන්න වගේ මූන හදන් ඉද්දි ඇත්තමයි මට දුක හිතුනා.....

" අනෙ.... සොරි රත්තරනේ.. අම්ම කතා කරනවා... මත් කිව්ව ඔයාට රැම යන්න කියල දැන් එලි වෙලා.... ඔයා කරන වැඩ

නිසා මටත් ඔයා එක්කම රෙදි ටිකත් උස්සන් ඔයාලැහැම යන්න වෙයි....."

මත් බිම ඉඳගෙන කිව්වා....

" ලොකු... මේ දෙර ලොක් කරන් මොනාද කරන්නේ.. උපන්දිනේ දවසෙවත් ටිකක් වේලසහ නැගිටිනවකෝ..."

" ඇද යටට වෙලා ඉන්න අම්ම යනකන්.. ප්ලීස් සංදේශ්යන්න දැන්..." වෙත කරන්න දෙයක් නැති තැනම මත් ඇද යටට තල්ලු කරා.....

කොත්ඬේ උඩට බැඳගන්න ගමන් මත් ගිහිත් දෙර අරින්න හදලත් ආයෙම ආවා... එක ශීට් දෙකක් ඇදට මොකද කියලා අහයි අම්මා.. එකක් ගුලි කරලා ගුලි කරලා ඇද යටටම විසික් කරලා මම දෙර ඇරියා....

" ආ..... හැපි බද්දේ... ලොකු..." අම්මා තේ එක මගෙ අතට දෙන ගමන් මාව ඉබගන්නා...

" තැත්කිව් අම්මා... කෝ අසියලා නැගිටලද...? " සංදේශ් ව යවන්න ඕන නිසා මත් ඇහුවා....

" මොන නැගිටිනවද.. උයල ඉවර වෙලා ඇහැරවන්න ඕනා.. ඔයා ලැස්ති වෙන්න එහෙනම්.." කියාගෙන අම්ම යද්දි ඉක්මනට මත් දෙර වහලා දලා වොශෂම් එකට ගිහිත් මුත සෝදන් එන ටිකට මේ උරුලෑ පැටියා මගේ තේ එකෙන් භාගයක්ම බිලා ඉවරයි...

47 කොටස

" සංදේශ්" ඉතටත් අත් දෙක නියාගෙන මත් මගේ ඇල්බම් එක පෙරලන මැත් දිහා බලන් හිටියා....

" හරි අගෙයි ඔයාගෙ තේ එක වගේ මගේ තේ එක බිබි ඇල්බම් එක බලනවා..... යන්නැද්ද ඇ....." ටිකක් සද්දෙට මත් ඇහුවා....

" බැල්කනි එකෙන් පයින්ත බෑ බත්. අර වැටුන පාර මට මොනාද වෙලා ගියා..." මත් ඉක්මනට ලගට ගියා....

" අනේ..... තුවාල උත්තෑ තේද. මත් හිතලා තල්ලු කරා නෙවේ....." මත් අන හරෝ හරෝ බැලුවා.....

" තෑ තෑ.. ඒකට කමත්තෑ. ඔව්ට පුරුදු වෙන්න එපැයි...." කියපි මේ මනුස්සයා....

" ඇයි ඔයා හිතුවද බැන්දට පස්සෙ මත් ඔයාව මරන් කන්න හදනව කියලා...." මත් ඇහුවා.....

" තෑ කියන්න බෑ නෙ ඉනිත්... සාලෙන් යන්නො බත්...." එයා කියද්දි මත් හා කියලා ඔලුව වැනුවා.....

"මත් ඉස්සල්ලාම යන්නම් ඊට පස්සෙ එන්න..." කියාගෙන ඉස්සර උතා මම.....

" අද වැඩට නොයා අපි ටිකක් ඇවිදින්න යන්ද..? " මාව තතර කරල අහනව ඒ පාර....

" වැඩ පාඩු වෙන්තැද්ද ඉතින්.." මත් ඒ කොත්තේ අවුස්සලා ඇහුවා.....

" තැනැ..... ඔයාට වැදගත් දෙයක් කියන්න තියනවා..ඒකයි...." සීරියස් මුඩි එකක් මවත් එයා කියද්දී මොකදෝ බයකින් මගෙ හිතම පිරිලා ගියා.....

ආයෙත් අපිට වෙත් වෙන්න වෙයිද.. දෙයියනෙ එහෙම උනොතින් නම් බලන් ඉඳලම මත් මැරිල යයි.....

" මොකෝ ආ...." විකාර ගොඩක් හිතේ මැවෙද්දී එයා නිකටෙන් මගෙ මුත උඩට උස්සලා අහනවා....

" මොකද්ද කියන්න තියෙන්නේ.... අනේ බය කරන්නැතුව කියන්න සංදේශ් මට...." කදුලු පිරෙන්නැති ඕන නම්.. මට දරාගන්නම බෑ එයා ඉස්සරහ මෙහෙම කදුලු ඉස්සර වෙද්දී නම්...

" අඩන්න ගන්නවනෙ ඉතින් පොඩ්ඩ බැරිවෙද්දී මගේ මෝඩ මන්දී..." ඇදලා අරන් පසුවට තුරුල් කරගන්නම මගෙ හිත ඉබේටම නිවෙනවා.. හරියට මැජික් එකක් වගේ.....

" මාව ඔයා බය කරනව සංදේශ් ..." ඇස් උස්සලා එයා දිහා බලලා මත් කිව්වා....

" තැ... මුකුත් ප්‍රශ්නයක් තැ...හරිතේ... දැන් අපි යන්ද...." තහයෙන් ඇදල අහනව ඒ පාර....

" හ්මි....." මත් ඉස්සර වෙලා පහලට බැස්සේ අම්මා සාලෙ ඉදිද බලන්න...

අම්මා කුස්සියේ නිසා සංදේශ් ට මත් පස්සෙන් එන්න කියලා දෙර ඇරලා එයන් එක්කම එලියට ඇවිත් ඇරලා තිබ්බ ගේට් එක ලගට වෙනකන් එයා එක්ක ආවා.....

" මත් එන්නම් තව පැයකින් වගේ.. ලැස්ති වෙලා ඉන්න..." මගේ ඔළුවන් අතගාලා එයා යන්න ගියාම මත් ඒ දිහාම බලන් හිටියා.... මට බයයි සංදේශ්

" ලොකු....." මාව ගැස්සිලා ගියේ මගේ කතා ලගින්නම ඇහුන සද්දෙට.....

මත් පිටිපස්ස හැරෙන්නෙවත් තැනුව බැලුවෙ සංදේශ් ගිහිත්ද කියලා.... දෙයියංගෙම පිහිටයි එයා පේන්න හිටියෙ තැ... තැන්නම් අම්ම අහන ප්‍රශ්න වලටම උත්තර බැඳල මට අවසන් ගමන් යන්න වෙනවා.....

" ඇයි මේ එලියෙ මොනාද කරන්නේ... දොර ඇරුන සද්දෙටයි මත් මේ දුවන් ආවේ...." අම්ම මුකුත් දැකල තැ කියලා ඒ වචන වලින්නම තේරෙද්දි මත් හුස්මක් අතඇරියා....

" හෝන් සද්දයක් ඇහුන නිසා බැලුවේ...." කියාගෙන මත් ගෙට ආවා.....

උදේම තාලා ඇදුමක් දුන් මගෙ බෑග් එක දුන් පහලට මත් එද්දි කට්ටිය කේක් කපන්න ලැස්ති ය...

වෙනදට මට කලින්ම විශ් කරන්නේ මගෙ තාත්තා..... ගිය අවුරුද්දෙන් ඒ විශ් එක හම්බුනා තේද .. මේ ටික කාලෙට හුගක් දේවල් වෙනස් වෙලා තාත්තා... මට ඔයාව නාමත් මතකයි.. දුවෙක්ගෙ මතකෙන් තාත්තෙක් ඇත් වෙන්න නම් ඒ දුව මැරිලා ඉපදෙන්නෝන... ඒ තරම් ඒ ආදරේ හරි උතුම්...

කේක් කපලා කේක් කාලා.. මත් සංදේශ් ටයි විහඟිටයි කේක් කැල්ලක් අරන් එලියට බැස්සේ සංදේශ් ආපු නිසා.....

" ආ..... හැප්පිබ්ද්දේ කේක්.." මත් එයාට දික් කරේ කේක් කැල්ලක්.. මේ මනුස්සයා ජීවිතේට කේක් කාපු තැනි එකෙක් වගේ ඒක කටට දගන්නෙ මගෙ ඇගිල්ලකුත් මට තරු විසික් වෙන්නම හපලා.....

" බලු ගනිමයි නියෙන්නේ...." පාරක් ගහලා මත් කිව්වා.....

" අනේ පලයන් යන්න.... " රවතවා දගෙන..

" මත් බය තෑ හරින ඔය රැවිලි ගෙරවිලි වලට...." හැපුව මත් උරහිසක්...

" ඔය බලහත්. මටද බලු ගනි නියෙන්නෙ උබටද කියලා....." එයා හැක හැක ගගා කියෝනවා....

සංදේශ් ලගෙ ගෙදර ආපුවම නම් මට ගිට්ටි ගොඩාරියයි.... තාත්තගෙනුයි විහඟිගෙනුයි.. ඒවා ඇරල බලන්න වෙලාවක් හම්බුන්නැති නිසා පස්සෙ බලන්න කියලා භිතාගෙන මත් පැත්තකින් තිබ්බ ඒවා.....

" කෝ.... චූට්.. චූට්බබා එන්න.. අම්මි කේක් කවන්න...." සංදේශ් ට හිර උනා... කැහැ කැහැ වතුර එක පැත්තකින් තියලා පපුව අල්ලන් මත් දිහා බලන් ඉන්නවා....

"උබට පිස්සුද බත්... මේ බලු පැටියට උබ කොහොමද අම්ම උනේ...." සංදේශ් හරි අමාරුවෙන් එහෙම අහන්නේ ඇස් වලටත් කදුලු පුරවත් වතුර හිරකරගත නිසා.....

" අයියෝ ආදරේට අනේ ඒ... මත් අම්මා ඔයා තාත්තා..." ඇහැක් ගහලා මත් කිව්වම පැනපු ගමන් ඒ පැටියට උදුරලා ගන්නා...

" මයෙ මැනිකේ උබ නම් ඉන්නෙපා ඕකි එක්ක.. උබටත් මොලේ අමාරුව හැදුනම මට කවුද ඉන්නෙ දෙසියෝ.....

ඔය මෝඩකම බෝවෙයි උබටත්...." අර පොඩි එකාට තේරෙනව
වගේ කියවනවා....

එයාටත් චූට් කේක් කැල්ලක් කැව්ව මම....

" සංදේශ් මට දෙන්නකො මෙයාව..." මත් ඇහුවෙ ගෙදර අරත්
යන්න භිතාගෙන...

" පිස්සුද බැ..... " එයා කියනවා...

" දවසකටවත්..." මත් බෙල්ල ඇලකරලා ඇහැවා.....

" බැ බැ.... උබ එක්ක හිටියොත් මේ සතා විනාසයි..." එයා
කියනව.

" සතා කියන්නෙපා... චූට් කියන්න.. ඒ තම ගැලපෙනව එයාට.."
මත් කිව්වේ එයාගෙ ඔලුව අතගාන ගමන්.....

සංදේශ් හිටියෙ ඇද ලග බිම ඉදගෙන ඇද උඩ ඉදන් ඉදපු මම
එයාගේ ඔලුව අතගෑවේ එබ්ලා එයා ඔඩොක්කුවෙ නියන් ඉදපු චූට්
බලු කුක්කට කියන ගමන්..

" උබ හිතුවද මෙයාලා එකම සයිස් එකට හැමදම ඉන්නව
කියලා.. මුත් ලොකු වෙනවා එතකොටත් චූට් චූට් ගගා හිටියැකි.."
භිතා වෙනවා ඒ පාර.....

" මින එකක්.. ඔයා එක්ක කතා කරලා මට දිනන්න බැ.. "
කියාගෙන මත් තැගිට්ටා.....

" අම්මටත්.. තැනා....." සිංදේශ් ලෑ දෙරෙන් ඇතුළට මතු උනේ උදුර අයිසා....

" ඔයාගෙ තැනගේ උපන්දිනේ ඔත්ත අද...." මාත් එක්ක කියෝ කියෝ ඉදහු විහඟි පැනලා කියපි..

" ඔහ්.. වෙලාව හොඳයි එහෙනම් කේක් කැල්ලක් කාලම ගියහැකි....හැප්බද්දේ... සහෝදරී...." ඒ අයිසා මාව හග් කරද්දී කොහෙන්දෝ මතු උන සිංදේශ් ...

" ආ.. ආ.. අහකට පලයත්.. විශ් කරහම විතරක් ඇති..." කියාගෙන අපි දෙන්නව දෙපැත්තට කරා.....

" මු යකෝ...." කියාගෙන උදුර අයිසා සිංදේශ් ගෙ බඩට එකක් ගැහැවෙ එයා පස්සට පනිද්දී.....

" ඉන්න මත් ඔයාලට මොනාහරි හදන්නම්...." කියාගෙන මත් කුස්සිය දිහාට ගියා

කට්ටියටම බිම හදගෙන මත් සාලෙට එද්දී....

" අඩේ... මාර පුශ්නෙ තෙ බත් ඒක.... මොකද්ද දැන් උබ කරන්නේ..." එයාලා බර සාකච්ඡාවක්.. උදුර අයිසා එහෙම කියද්දී..

ඒ පුශ්නෙට සිංදේශ් උත්තර දෙන්න කට අරින්න යද්දිම වගේ එයා මාව දැකලා වචන ගිලගත්තේ මත් සැකෙන් වගේ සිංදේශ් දිහා බලන් ඉන්නැද්දිමයි.....

" ඇයි මාව දැක්ක ගමන් කට්ටියගෙ කටවල් වැහුනේ..." මත් එහෙම අහගෙන බිම වීදුරු ටික ඇල්ලුවා....

" එහෙම එකක් තැ අනේ...." ඒ විහඟි....

ඒත් මත් බලන් හිටියෙ සංදේශ් දිහා... එයා මොනාහරි හංගනව
මගෙන්.....

48 කොටස

" දැන් ඉතින් අපේ මන්දි තැනට මොනාද උයන්න පුළුවන්.. අපට
ආරන්චිසි රසට උයනව කියලා...." මට ඉබේටම බැලුණේ උදර
අසියගේ මුත. ඒ මොන කුනුහරපයක්ද ඒ කිව්වේ.. මත් උයන්න
දන්නවා....මත් දන්නේත් තෑ තෙ මත් උයන්න දන්නව කියලා...
මෙයා කොහොම දැනගන්නද.

" ඔව් ඔව් අම්මේ...." ඒ සංදේශ් ගෙ ටකරං වොයිස් එක.. ඒ
මදිවට හිතාත් වෙනවා.....

" මොනාද තංගිට හදන්න පුළුවන්..." ඒ උදර අසියා....

" මිමි.... අඹ අව්වාරු වගේ...." මත් හොඳට හිතලා බලලා
කිව්වා.....

ඒ එක්කම ගේ දෙක වෙන්න හැමෝම සද්දෙට හිතා උනා.....

" අම්මෝ... අපේ එකාගෙ අනාගනේ... අඹ අව්වාරුම කකා
ඉදහන් මගෙ දෙසියෝ...." උදර අසියා සංදේශ් ට කියද්දී සංදේශ්
ගෙන් උදර අසියට හම්බුණේ හොඳ කොට්ට පාරක්...

" මේ මේ උබ එන්නෙපා එක එක එව්වා කියාගෙන.." සංදේශ්
තැගිටලා මගෙ ලගට ඇවිත් මගෙ කර වටේ අතදගන්නෙ මත්
අසරණ උනා කියලා තේරුන නිසා වෙන්න ඇති.....

" හරි හරි .. තංගි බය නොවී ඉන්නකෝ.. අපි හෙමිට ඉගෙන ගමු ඒවා. හැමෝටම හැමදේම එකපාර බැ තේ.... ඉගෙන නොගන්නත් කමත්තෑ.... සර්වත්ටිලා එකට දෙක තුනක් ගන්න අපේ එකාට සල්ලි තැතුව ඇ...." උදුර අසියා කියද්දී මත් හිතා උනා.....

" තෑ තෑ..... උබ ඒවට කලබල වෙන්නෝන තෑ..." මේ මනුස්සයගෙන් නියත ඊරිසියාව ඇත්තමයි....

පැය ගානක් විහගිසි මාසි උදුර අසියාසි සංදේශුසි කියෙව්වා.... හවස් වෙලා මෙයාට බිව් යන්නෝන කියපු නිසා මාත් ආසාවෙ ආවා....

දුවගෙන මත් එයාවත් අතඇරලා වෙරළ දිගේ දුවත් ගියා.... අඩි මකාගෙන රැල්ලක් වෙරළට ඇවිත් ආයෙන් යද්දී මාව එයා ලගට ඇදල ගන්නා... මගෙ පිටිපස්සෙන් හිටගෙන බෙල්ල වටේ අතදලා එයා ලොකු හුස්මක් අතඇරියා....

" සංදේශ් .. මොකක් හරි ප්‍රශ්නෙකද ඔයා..." මත් ඇහුවා....
 " හ්මි.... ප්‍රශ්නයක්මත් නෙවේ " එයා කියන්නේ ඇතක් බලාගෙන...
 මාව එයා එයාගෙ පැත්තට හරෝගෙන මගෙ මුත් ඒ අත් දෙකට මැදි කරගන්නා....

" මොන ප්‍රශ්න ආවත් අපි දෙන්නම ඒවට මුතදෙන්නෝන එකට මන්දී..." එයා මගේ මුත් එයා දිනාට හරවත් කියනවා....

" මට තේරුන්තැ... මොකද්ද ප්‍රශ්නේ..." මගේ හිතත් පිස්සු තට්ට්ටි මත් ඇහුවා.

" මට ආයෙම ඕසි යන්න වෙනවා මන්දී..." මාව සීතල වෙලා ගියා.... දෙසියනේ කොහොමද මත් එයා තැනුව ඉන්නේ....

" අනේ.. ඇයි ඒ... කොවිචර කාලෙකටද..." මත් ඇහුවේ බය වෙලා. අනේ මට එයාව තැනි උතොත්.. ඇත්තටම මට බයයි....

" අවුරුදු තුනකට වගේ... මම එහෙ ගියපු වැඩේ සම්පූර්ණ කරන්න ඕන මන්දී.... එහෙ කම්පැනි එකේ වැඩ ටික බලන්න ඕන.. "

" සංදේශ් කියනවා...මත් ගැහෙනවා....

" ඒත් මට උබව මෙහෙ දලා යන්න හිත දෙන්නැ..... ඉනිත්.... මත් හිතුවා....." එයා වචන ඇදලා කියනවා.....

මත් බලන් හිටියා.....

" යන්න කලින් අපි මැරී කන්න...." මගේ ඉත හරියෙන් උස්සලා වටයක් කැරකුවේ එයා සතුටෙන් එහෙම කියන ගමන්.....

මත් හිටියෙ ශෝක් වෙලා වගේ...

" මෙව්වර ඉක්මනට... අම්මල කැමති වෙයිද...? " මගේ ඊලග ප්‍රශ්නෙ උතේ ඒක....

" අම්ම එක්ක මත් කතා කරන්නම්.. ඔයාට මේක ඉක්මනින් වෙනව වගේ උතාට එහෙම තැ ලමයෝ.. දැන් අපි දෙන්නට දෙන්න හොඳට දන්නව අනික මට දැන් 27 ක් ඔයාට 24 ක් ඉනිත් තව කල් ඕනද ඔයාට මිම්මි..." එයා අහන්නේ මාව මුහුද දිහාට තල්ලු කරන ගමන් කේන්තියෙන් වගේ....

" අසියෝ මගෙ තපුරු පැටියෝ... මත් එහෙම කිව්ව ඇ..." මත් එල්ලුනා ඒ අතක ගිහිත්...

" හරි... ඊට පස්සේ මත් ඔයා එක්කම ඔසි යනවා... එහෙදි අපිට අලුතෙන් හැමදේම පටන් ගන්න පුළුවන්.." ඒ අතේ එල්ලිලා ඉස්සරහට ඇවිදත් යද්දී කියනවා....

" එතකොට අම්මලා.. අතේ මට එයාලව තනිකරල තමි එන්න බෑ සිංදේශ් .." එයා තතර උනා.....

" එතකොට මම... ? ඔයාට මාව එහෙම තනි කරන්න පුළුවන්ද මන්දි..." සිංදේශ් දුකෙන් අහද්දී මට මොනාදෝ වෙලා ගියා..

" අතේ... එහෙම තෙවේ සිංදේශ් අම්මලා අතේ මට ඕනා එයාලා ලගට වෙලා ඉන්න... තේරුම් ගන්නකෝ..." මත් කිව්වා...

" එහෙනම් අම්මල එක්කම ඉන්නව මන්දි.... " එයා කේන්ති අරත්...

" නෑ නෑ.. මට ඔයාවත් ඕනා... හරි.. අපි මොනා හරි කරමුකො ඒකට.. ඔයා එතවද අපෙහෙ කතා කරන්න...." මත් කතාව වෙත පැත්තකට හැරෙව්වා..

" ඔව් තාත්ත එක්කම එන්නමි.." එයා කියද්දී මත් ආයෙම ඒ අතේ එල්ලිලා වෙරල දිගේ ඇවිදින්න ගන්නා....

" සිංදේශ් මහ ලොකුවට වෙඩිත් ගන්න ඕන්නෑ..." මත් කිව්වේ ඒ අත තව තදින් බදුගෙන....

" හ්මි.. මාත් කියන්නෙ ඒකමයි.. කොහොමත් ඔයා මගේ ඒක මහලොකුවට වෙඩිමක් ගන්නත් තැනත් එහෙමිමමයි... අණ බෙර ගහනා වෙඩි ගන්න උත් උතත් කියක් දික් කසාද ණඩු අදිතව ඇන්ද.." එයා කියනවා....

" අපි පල්ලියෙන් මැරී කරමු..." ඒක මගෙ ඉස්සර ඉඳන් තිබ්බ භීතයක් තාත්තගෙ අනේ එල්ලිගෙන පල්ලියට එන එක.. දෙසියනේ තාත්තා කෝ දැන් ඔයා මත් ලග....

" ඔයා කැමති තමි විතරක්.. මත් ඉස්සර තිතරම වෙඩින් වල එහෙම පල්ලියෙන් කට්ටිය මැරී කරනව දකිද්දී තාත්තගෙ අනෙ කවදහරි එහෙම එල්ලිලා යන්න ආසයි කියලා...." මාව තේරුම් ගන්න වගේ සංදේශ් මගෙ ඔලුව අතගාන්න ගන්නා..

" කමක් නෑ මන්දී.. දැන් ඔව භිතත්තෙපා.. ඔයාට තාත්ත නෑ වගේම මටත් අම්ම නෑ... ඉතින් කවදවත් උන දේවල් ගැන භීතලා දුක් වෙන්නෙපා.. මත් ඉන්නවනෙ ඔයාට..." සංදේශ් කියනවා...

" අපි පල්ලියෙන් මැරී කරමු..වැඩි කල්තමි ගන්න වෙන්නෑ.. ඉක්මනටම මැරී කරමු.. ඊට පස්සේ ඕසි යන්.. "මගෙ ඉස්මුදුන ඉබ්ලා එයා කිව්වා.....

සංදේශ් කියන්නෙ කතෝලිකයෙක් නොවුනත් එයා කැමති උන එක ගැන ඇත්තටම සතුටුසි...

හවස ඉර බැහැගෙන යනකන් අපි බීචි එකේ ඉඳන් වරු ගානක් කියෙව්වා... කියෙව්ව කිව්වේ මත් තමා කියෙව්වේ එයා අහන් හිටියා

..

පස්සේ මගෙ අතිනුත් අල්ලගෙන ඇවිත් වඩේ උරයක්ම අරන් දීලා එයා පැත්තකට වෙලා බලන් හිටිය මත් කතකන්.. එකක් දෙකක් එයන් කැව ඉතින් තැත්තෙමත් නෑ.....

" ගෙදර අයට කියල නියත්න මන්දී... හෙට හෝ අනිද්ද මත් තාත්ත එක්ක එන්නමි.. ලබන මාසට කලින් මත් එහෙ ඉන්න මිනා ඒකයි...." මගෙ නලල ඉබලා සංදේශ් කිව්වේ අපේ ගේ ගාවින් වාහනේ තතර කරලා.....

ගෙට ගිහින් අම්ම සාලෙ පේත්ත නොඉදපු නිසා ඇග සෝදගෙන ආයෙ පහලට ආවා...

" අම්මා....."

" ඔ.....කුස්සියෙ ලොකු.."

මත් ඉතින් ඇවිදන් ගියා කුස්සියට....

" අම්ම ඔයා එක්ක කතා කරන්න දෙයක් නියතව...." අම්මා වේගෙන් මත් දිහාට හැරුනා..

" ඒ ගමන ඇයි ආයෙන් අර ලමය එක්ක ප්‍රශ්නයක් දගන්නද..?" බලන්න අපෙ අම්මට මත් ගැන නියත විශ්වාසේ.....

" ඔව් ඔව්.. බෙල්ල මිරිකලා මරන්න හැදුව මත් එයාව..." ටිකක් බය කරන්න හිතත් මත් කිව්වා....

" අනේ.. උබ බෙල්ල මිරිකලා මරනකන් ඒකා බලන් ඉදිව්.. ප්‍රශ්නෙ මොකක්ද කියන්න ලොකු..." ආයෙන් අම්මා කියලා එලවලු කපන්න ගත්තේ....

" ඉක්මනට මැරි කරමු කිව්වා.." අම්ම පුදුම වෙලා වගේ මත් දිහා බැලුවා....

" හදිස්සියෙ ඇයි....? "

" එයාට ඕසී යන්න වෙනවදු.. මේ මාසෙ ඇතුලත.. තාම මාසෙ මුල තේ.. අග විතර වෙඳින් එක ගමු කිව්වා... මාවත් එක්කත් යන්න ඕන දු.." මත් කිව්වා....

" හ්මි.. ඒක ඒ ලමයගේ තිරතේ තමි අපි මොකටද ඒවට භාදු කරන්නේ... අනික ඔයාවත් එක්කත්ම යනඑක හොඳයි.. දුරදිග හිතලා වැඩ කරන ලමයෙක් මොනා උනත්.." අපේ අම්ම කියනවා....

" ඒත් අම්මා මට ඔයාලව දලා යන්න බෑ...." මත් කිව්වා....

" ඒ මොන විකාර කතාවක්ද ලොකු..." අම්මා පිහිය දික් කරත් අහපු විදිහට මට බයත් හිතනා....

" අව්වර අර ලමයා තැඟිගෙන උබ වෙනුවෙන්.. මෙහෙ දලා යන්න බැරිකමට එක්කගෙන යන්න හදද්දී මොන කෙහෙල්මලකටද අපිව දලා යන්න බෑ කියන්නේ... අපි තනියම ඇ.. අයිය ඉන්නවා තංගි ඉන්නවා උන්ට මත් ඉන්නවා කොහෙත්ද තනියක්.." අම්ම බයින්ග ගත්ත ඉතින්...

" ඒත් අතේ.. මට ඔයාලව එපැයි තේ...." මත් මහපට ඇගිල්ලෙන් පොලොව භාරත ගමත් කිව්වා....

" විකාරද ලොකු.. මත් ඔයාලගේ තාත්තව බැදලා එද්දී.. අපේ තාත්තා කිව්වා ගියාට පස්සේ ගෙදර අත අරින්න කියලා...එයාලා ගැන නොහිතා බැදපු මනුස්සය ගැන හිතන්න කියලා.. එයා වෙනුවෙන් ඉන්න කියලා. අපි ගැනු පුතේ.. අපිට ඕන ඕන විදිහට ජීවත් වෙන්න අපිට බෑ.. ඉන්නකත් දෙමව්පියෝ එක්ක ඒ කාලෙ තමා හොඳම.. ඒත් බැදලා ගියපු දුක වගකිම් ගොඩක් කර උඩ පැටවෙතව මගෙ පුතේ... එතකොට මේ අපිවත් එල්ලගන්නම උබට උබෙ වැඩක්වත් කරගන්න තෑ.. බලන්නෙපා කියලා තෙවේ කියන්නෙ මේ... ඔයා ඒ ලමය ගැනත් හිතන්න. මොනා උනත් ඒ ඔයාගෙ සැමිය වෙන්න ඉන්න කෙනා...." තාත්ත තැනි මට ඒ හැම දෙයක්ම අම්මා පැහැදිලි කරල දෙද්දි මත් ඒ හැමදේම හොඳට අහන් හිටියා...

තාත්ත තැනි අඩුව නම් කොහොමටවත් පුරවන්න අමාරුයි.....

එද රැ පුරාම මම කල්පනා කර සිටියේ ගැන..... එයා එක්ක මත් ඉන්නම ඕන කාලේ මේක..

✍.....

අද හටස සිටියේ ල අපෙහෙ එනව කියපු නිසා මත් ඔරිස් නොයා ගෙදර තනර උනා..

අම්ම එක්ක එකතු වෙලා ගේ අස් පස් කරලා ඉවර වෙලා තාගන්න කියලා බානම් එකට ගියපු ගමන් අපෙ නංගි දොරට නඩ්බාන්න ගත්තේ ආත් අයිියලා ආවා ගාගෙන...

ඒකෙන් ඒකෙන් උතේ මට සැතපීමේ තාගන්න නිබ්බෙක තැනිඋන එක.. හොරට තාලා මත් ඇදුමක් දුන් කාමරෙන් ආවා.....

හෙමිට හෙමිට සාලෙට ඇවිදන් එද්දී.....

49 කොටස

අපේ ගේම පිරිලා. හිනා සද්දෙයි... කියෝන සද්ද වලිනුයි.....

අයිියවයි විහඟිවයි පහු කරන් මත් සාලෙට යද්දී සිටියේ , එයාගේ තාත්තා අපේ අම්මා.. එයාලා ලොකු කනාවක්...

මත් ගිහිත් අම්ම ලගින් වාඩිඋනා..

" මේවා මෙව්වර ඉක්මනින් කරන්න නම් අපෙන් වැඩි කැමැත්තක් නෑ.. මොනා උනත් ගෙදර පාලු මකන්නේ මෙයා...." මත් කටත් ඇරන් බැලුවෙ අම්ම දිහා.. දෙයියනේ උබ ඉක්මනට එලවලා දුනකත් අපෙ කත් වලට සැතපීමක් නෑ කියලා අපේ අම්මගෙ කට්ත් නම් අනත්තවත් කියවිලා ඇති....

එහෙම කට්ත්තේ ඔය කතාවත් කිව්වේ.....

" දැන් දෙන්නා හුගක් අදුරගෙන එන්නෙකේ ඔන්න ඔහේ අපි එයාලගෙ කැමැත්තට ඉඩ දෙමු මන්දිගෙ අම්මේ..." ඒ ඉතින් මගෙ අනාගත මාමන්ඩි....

" නැන්දු කිසි දේකට බය වෙන්නෙපා මත් මන්දිව ඇහැක් වගේ පරිස්සම් කරනවා..." ආන්ටි ආන්ටි ගාපු එකාට අපේ අම්මව නැන්දු උන හැටියක්...

" අනේ මන්දු පුනේ.. හරියට බතක් උයාගන්න දන්නැති එකියක්ව පුනා එක්ක යවලා මටත් දෙස් කියයිද දන්නෑ...." ඕත් ආයෙම අම්මා මත් පීවිනේ අහන්න අකමැතිම බතක් මාලුවක් කතාවට එන්ටර් වෙද්දී මාව තලියන්න ගත්තේ එලියට පැනගන්න විදිහක් කල්පනා කර කරම...

සංදේශ් මහ අමුතු බැල්මටි එකක් දැම්ම මත් දිහාට....

" මන්දි අඹ අව්වාරු නම් හොඳට හදන්න දන්නව නේද..." සංදේශ් ගෙ ජරා කට අවදි වෙද්දී අපේ අම්මා වෙඩිල්ල වගේ මන්දිහාට හැරුනේ... උබට කවන්නම් මම අඹ අව්වාරු බැල්මටි එකක් දුන් අපේ අම්මා මට දුගෙන රවනවා....

" අඹ අව්වාරු.. ඔව් ඔව්.. ඕක විතරයි අඩුවට තිබ්බේ.... ඇත්තට පුනේ.. ඉන්නකත් කෑමක් හදගන්න උගන්නන්න හැදුවට

කෝ... කිව්වත් වගේ හරියට දන්නේ ඒක විතරයි... අපේ
මහත්තයන් ඉස්සර කියනවා බැඳපු දුක ඔහොම ඉන්න බෑ නේ
ඒක නිසා ගෙදරදි නිදහසෙ ඉන්න දෙන්න කියලා... නිදහස වැඩි
උනා මෙයාලට...."

මගෙ මුඩි එකම අතින් පැත්ත ගැහැට අපෙ අම්මා..... අතේ මගේ
තාත්තන් හිටියනම්.. මෙනතට ඔයාගෙ අඩුව ඕනවටත් වඩා
දැනෙනව තාත්තේ... අම්මා මෙහෙම කතා කරද්දි ඔයා මගෙ එහා
පැත්තෙන් හිටිය නම් අනිවාරෙන් මත් වෙනුවෙන් කතා කරනව
නේද....

" අයියෝ.... මත් ඉන්නේ අතේ.. මත් එයාට උදව් කරන්නම්..
හැමදේම එකපාර කරන්න බෑ නේ... තැද්ද මන්දී....." ඒ සංදේශ් ..
හැමදුම මාව හරියටම තේරුම් ගන්න කෙනා.. මගෙ තාත්තට
පස්සේ.....

" මන්දි අපි චූට්ටක් කතා කරමුද...." එයා තැගිටිටෙ එහෙම
කියන්...මත් තැගිටිත්තන් කලින් එයා එලියටත් ගිහින් ඉවරයි.... මේ
හදිස්සියේ මොනා කතා කරන්න මතක් උනාද.. අනික මේ කතා
නොකරපු මනුස්සයෝ වගේ....

මත් ඇවිදන් එලියට ගියා.....

හුස්ම ගන්නත් බැරි තරමට තදින් සංදේශ් මාව බදගත්තේ චූට්
මගෙ කකුල් දෙකත් පොලොවෙන් අඩි ගානක් ඉස්සෙද්දී.....

" මට සතුටුයි මගෙ කෙල්ලේ.... මගේ ගෙදර මගේ වයිෆ් විදිහට
ඔයා එන්නයි යන්නේ... දෙයියනේ.. මේ හැමදේම කාලේ යනව
දැනුන්නෑ මට තම්....." සංදේශ් පුදුම තරම් සතුටකින් කියලා මට
තේරෙනව ඒ කටහඬට.....

" අසියෝ.. ඔයා සේරටම කලින් මාව මරන්නද හලෝ
හදන්නේ.... බිමින් නියන්න මාව...." පිටට ගහහා මත් කැගැහැවම..
බය උනා....

" ගානක් ගියේ නෑ .." හිතා වෙනව ඒ පාර.....

" සති දෙකකින් වගේ අපි මැරී කරනව ලමයෝ... ඔයාට
හිතෙන්නැද්ද අපි මේ අවදිවෙන්නැති හිතෙක ඉන්නව වගේ...."
සංදේශ් මගේ කොන්ඩ කැල්ලක් කන පිටිපස්සට කරන ගමන්
කියනවා.....

" මිමිමි..... එහෙම නම් මත් කියනවා ඒ හිතෙන් කවමදවන් අවදි
වෙන්න හම්බවෙන්නෙපා කියලා...මේක හිතයක් උතොත් මත් ආසයි
මේ හිතෙ ඇතුලෙම පිටින් වෙන්න...." මගෙ ඇස් දිලිසෙන්න ඇති.....

එයා මට හිතන්නවත් වෙලාවක් නොතිසා මාව උස්සන් වට දෙක
තුනක් කැරකුවා..... බිමින් තිබ්බ ගමන් මත් ඒ ඇගට හේත්තු
උනා...

" අසියෝ මන්ද සංදේශ් ඔයා නිකන් පොඩි එකෙක් වගේ නේ...."
මට හිතා මේ කෝලමගෙ වැඩ වලට.....

" හැම වෙලාවෙම මෙහෙම නෑ..... අවංකවම මට සතුටුයි මන්දි.....
ඉක්මනට එන්න මත් ගාවට... මේ සති දෙක ගෙවෙනකන් මට
ඉවසිල්ලක් නෑ රත්තරං.." හරි ආදරෙන් බර කටහඬකින් සංදේශ්
කියලා බර හාදුවක් මගේ තලලෙන් නියද්දී මත් ඇස් පියාගෙන
ඒක වින්දූ.....

සංදේශ් කියන්නෙ හරි ආදරණීය චරිතයක්.. හිතට දැනෙන්නම
ආදරේ දෙන මනුස්සයෙක්.. ඉතින් සමහර වෙලාවට ඒ බර ආදරේ
උනන් දරාගන්න මත් හරි ආස කරා....

ඉතින්.. මේ අපේ කතාව ඇතුලෙ මන් හුස්ම ගන්නා..... දවසින්
දවස අලුත් උනා අපේ මතක.....

☞

මන් හිටියේ සාලෙට වෙලා අපේ මතක එකින් එක ඇතුලෙ
ගිලිලා...

එයා ඊයේ අපේ කසාදේ තීන්දු කරන් යද්දී මගේ අතට දීලා
ගියපු මගේ ජීවිතේ මට ලැබුන වටිනාමකියන , මන් ආසම තෑග්ග
මේක...

අපේ මතක පිරුණු ඇල්බම් එකක්.. මට නොදැනෙන්න එයා අපේ
ලස්සන මොහොතවල් හරිඅගේට මේ ඇල්බම් එකට එකතු කරල
තිබ්බා.....

හ්මි.....

සංදේශ්

ඔයා පොතක් තමි ඇත්තනටම මගේ ජීවිතේ මට කියෝලා ඉවර
කරගන්න බැරි තරම් දිග පරිච්ඡේදයක් ඔයා....

මාව හැමතැනකදීම වගේ දරාගන්නට පිත්..

සමහරවෙලාවට ඔයා කිව්ව වගේ "මෝඩ මන්දි" කියලා මන් හරි
ආසයි ඒ වචන දෙකට...

මොකද එතන හරි ලස්සනට ඔයාගෙ ආදරේ තිබුනා සංදේශ් ..

මන් මටවත් නොදැනෙන්න කරපු සමහර මෝඩ වැඩ අස්සේ ඔයා
හරි ලස්සනට ඔයාගෙ ආදරෙන් මාව පිරෙව්වා.....

ඉතින් මත් තව මොනා ලියන්නද ඒ පිරිමි රූපේ ගැන... එක මට හා සමානව ඔයාලත් දන්නවා....

" එක්කෝ අඩහත්.. එක්කෝ ඕක බලහත්.. දෙකක් එකපාර කරන්න බෑ නේ..." අයියා මගෙ ලගට ඇවිත් කියද්දී මත් ඉකියක් එක්කම අත් දෙකෙන් ඇස් දෙක තද කරගන්නා...

සමහර තැන් වලදී මට ඔය ආදරේ දරාගන්න අමාරු උනා..... ඒ තරම් මත් ආදරෙයි සිංදේශ්

මත් ඇල්බම් එකත් උස්සන් කාමරේට දිව්වා....
ඇදේ දිගා වෙලා එකින් එක ඒ සේරම බැලුවා....
මට නින්දගියා.....

✍ ...

තැගිටිද්දී මත් හිටියේ ඇල්බම් එකත් තුරුල් කරන්...

පහලින් ඇහෙනවා සිංදේශ් ගෙ කටහඬ.. ඇදෙන් පැනගෙන මත් පහලට දිව්වේ.... එයා නේ බොනවා.. අම්ම වගේම එයන් හයිසෙන් හයිසෙන් දුවන් ආපු මත් දිහා බලාගෙනම ඉන්නවා....

" මොකද නිකන් යකෙක් දැකලා වගේ පණ කඩන් දුවන්නේ කොහෙද.." අම්මා අහද්දී මත් බිම බලාගන්නා....

" මේ පුතා ඇවිත් ඔයා එක්ක ඩුස් තෝරන්න යන්න.... ඇදුමක් දන් එන්න එහෙනම්.." අම්ම කියද්දී මත් ආයෙ කාමරේට දිව්වා.....

" ඇයි මාව ඇහැරුවෙ තැන්නේ....." සිංදේග් ගෙන් මත් ඇහුවේ වාහනේට එන ගමන්...

" අනේ අනේ මේ... උබෙ නින්ද ගැන නම් කියනෙපා..." එයා කිව්වේ එව්වරයි.. ඒක ගැන මාත් හොඳටම දන්න නිසා කට පියාගෙන හිටියා මාත්....

එයා වාහනේ යමින් ගමන් සිංදුවක් දැමීමේ සද්දෙට..... කම්මැලි කමේ ඉඳපු මම ඒකත් එක්කම සද්දෙට සිංදුව කිව්වේ කන් පිරෙන්නම කැගහලා.....

.....

එබ්කම් කරලා ඔබ රහසින් මා දිහා

ඉගියෙන් කියූ පෙම් කතා

රැකගන්නවා මා මේ දෑස මෙන් සැමද

මගේ ජීවිතේ ඇති තුරා...

ඩුසිව් කරන ගමන් මත් දිහාට පැති හිතාවක් දපු එයාගේ කම්මුලත් තදටම මිරිකලා මත් කිව්වා.....

පෙර අත් භවේ ආදරෙන් එකට අපි ඉන්නැති

ඒ නිසා මේ භවේ අපව හමුවෙන්නැති....

ආයෙමත් ඉපදුනා වාගේ හිත කියනවා

ඔය දෑන ලැබුවොත් මෙමා

හුස්මටත් වැඩිය මං ඔබට පෙම් කරනවා

වචනෙන් නොකීවත් සද....

ඒ ටික නම් එයා ගානේ... ඇත්තට මෙයා මත් හිතුවේ නෑ මට
මෝඩයි මෝඩයි ගැවට මේ හොඳ පුතා මත් කරපු මෝඩ වැඩේම
කරයි කියලා.... වාහනේ ඇතුල පිරිලා තිබ්බේ අපේ සද්දෙන්.

ආදර මගේ පැවසූ මුල් දිනේ

ඔබේ සුදු මුහුන රතු පැහැ කරත් කලබලේ

හිසර වගේ හිත පාරනු ඔබේ

වදනින් පසු බහින්නෑ ලදේ කිසිදිනේ.....

මගේ අතක් ලාවට ඉබින ගමන් සංදේශ් ආයෙම ප්ලේ වෙත
සිංදුවත් එක්කම කියනවා...

පෙර අත් භවේ ආදරෙන් එකට අපි ඉන්නැති

ඒ නිසා මේ භවේ අපව හමුවෙන්නැති....

ආයෙමත් ඉපදුනා වාගේ හිත කියනවා

ඔය දෑන ලැබුවොත් මෙමා

හුස්මටත් වැඩිය මං ඔබට පෙම් කරනවා

වචනෙන් නොකීවත් සද....

ඇත්තට මෙයාව මට මුත ගැහිලත් මත් මේක ඉස්සරහට
නොගෙනියන්න.. අපිට හුගක් ලස්සන දේවල් මගඇරෙනව නේද
කියලා මට මතක් උනා....

හීනෙන් වගේ සතුටින් හිත මයේ

ගැසූ ගී මියැසියට සමවෙලා තුන් පැයේ

ජීවිතේ ඔබේ මට හිමි වෙ ත දිනේ
 වැඩි ඇතක නොවෙයි කියලා දැනුණා ඉබේ....
 පෙර අත් භවේ ආදරෙන් එකට අපි ඉන්නැති
 ඒ නිසා මේ භවේ අපව හමුවෙන්නැති....
 ආයෙමත් ඉපදුනා වාගේ හිත කියනවා
 ඔය දැන ලැබුවොත් මෙමා
 හුස්මටත් වැඩිය මං ඔබට පෙම් කරනවා
 වචනෙන් නොකීවත් සද්..

.....

මහ සද්දෙට සිංදු ව අපි දෙන්නම කියලා ඉවර කරා.....

නිලාත් හෙට්ටිආරච්චි මේක ඇහුවනම් ඒ මනුස්සයට මොනවා
 හිතෙන්න බැරිද්.. සිංදුව නියාගෙන හැවා අපි දෙන්නා..... කනුත්
 පිරිලා වගේ....

අපි දෙන්නම වාහනෙන් බැස්සා... සංදේශ් ඉක්මනට ඇවිත් මගේ
 අතිනුත් අල්ලන් ඇතුලට ගියා....

අපි ඇවිත් හිටියේ වෙඩිත්ස් ප්ලෑන් කරන තැනකට... එයාලගෙන්
 අපේ වෙඩිත් එකට ලොකු සපෝර්ට් එකක් ලැබුනා... හුගක් දේවල්
 විස්තර කරා වගේම.. එයාලගෙන් මට ගැලපෙන විදිහේ වෙඩිත්
 ඩ්‍රස් එකකුත් තෝරගන්න ලොකු උදව්වක් හම්බුනා..

සංදේශ් ටත් මගේ ඩ්‍රස් එකටම ගැලපෙන සුටි එකක්..

(ඒ හැම එකක්ම වෙඳින් එක දවසෙම බලාගන්න පුළුවන් ඔය
ලමයින්ට..)

ජීට පස්සේ අපි ගියේ ඊං තෝරන්න..

(Rings දෙකත් එදාටම බලාගන්නලු ඔන්න..)

සේරම වැඩ ටික ඉවර වෙලා අපි දවල්ට හොටෙල් එකකින්ම
කැවා... මට තමි හොඳ පණ ගිහින් තිබ්බේ... හැම එකක්ම හරියට
හොයලා බලලා තේරුවේ ඉතින් මගේ සහයක උන්නමයා....

" වෙඩිමක් කිව්වත් ලේසි නෑ අයියෝ.. අපි පැනලා යන් සංදේශ්
හඳ පානේ..." වාහතේට එන්න ටික දුරක් අපිට ඇවිදන් එන්න
උනා.. ඒ අතරමගදි මත් එහෙම කිව්වා....

" හොඳට තියෙයි.. තමුසෙව හඳපානේ උස්සන් ගිහින් මට
නොකානොබි තමා ඉන්න වෙන්නේ..." ඔය හින්ටි එක පාස් කරේ
මට උයාගන්න බැරි එකට.. ඉදහන්කෝ අම්මටයි අම්මගෙ බැනටයි
උණ ගැනෙන්න මත් උයනවා දවසක...

අපි ඉස්සරහා තඩි වතුර වලක්.. වැස්ස නිසා වතුර පිරිලා...

මායි සංදේශ්‍යයි දෙන්නම එකට තතර උනා... දෙන්නම මුනෙන්
මුත බලන් ටිකක් වෙලා හිටියා... මෙයා මාත් එක්කම ඉදලා මගේ
සමහර පුරුදු න් හරි ලස්සනට අල්ලගෙන...

" හු....." අත් දෙකත් දෙපැත්තට විදිදලා එක අතකින් සංදේශ්
වත් අලන් දුවලා දුවලා ගිහින් පැන්නා වතුර වලට...

කරුමෙ කියන්නෙ වටේපිටේ ගානක් නොගිය එක...

එහා පැත්තේ මොනාද තෝර තෝර ඉඳපු වයසක ආව්වියෙක්ව
තැව්ලා යද්දී ඒ මනුස්සයා තැගිටිට විදිහට අපි දෙන්නටම
තේරුනා බඩු බතිස් කියලා

" දැන් කාලේ උන් හැදෙන හැටියක්....." කියලා පටන්
ගන්නා..... ඒක කියලා ඉවර වෙනකන්වත් අපි එතන ඉදියෙ නෑ.
සංදේශ් මාවත් ඇදත් දුවගෙනම ආවේ වාහනේ ලගට....

" තව ටිකකින් ගුටින් කන්න වෙනවා...." ඇගේ වතුර ටික අතින්
පිහිදන ගමන් මත් හිටපු මට සංදේශ් කිව්වා.....

" ඔවා පිහිදන්නෝන නෑ නගින්න.. වාහනේ සෝදන්න ඕනා "

එයා කිව්ව නිසා මත් නැග්ගා...

හවස හත විතර වෙද්දී ගෙදර ඒ ගන්න පුළුවන් උනා.... අප්පට
බොල.. ගන්න ඇදුම් සේරම සංදේශ් ගෙ වාහනේ..... ගෙට ගොඩ
උන ගමන් මතක් උන මම තලලෙ අතගහගන්නා.....

අම්මා ආපු ගමන් ඇහුවෙ ඒක...

හෙට කොහොමහරි සංදේශ් ට ගෙනත් දෙන්න කියන්නෝන
ඒවා.....

අම්මා සැලෝන් එකකට කතා කරලා ඒ වැඩේ කම්ප්ලීට් කරලා
නිබ්බා....

ඊලගට ලොකුම කේස් එක නිබ්බේ flower girls ලයි page boy
, bridesmaid , bestman ලයි සෙට් එක ලෑස්ති කරනෙක...

ඒක ඉතින් මත් හරි ලස්සනට අපෙ අම්මගෙ ඇගේ ගහලා
නිකන් හිටියා.....

එයාලගේ ඇදුම් ගැන හෙට බලනවා කියලා අම්මා කියාගෙන
කාමරේට යද්දී මාත් කාමරේට ආවා ...

ප්ලෑන් කරන්න හුගක් දේවල් නියේ සංදේශ්ගෙයි මායි කල්පනා
කරේ යාලුවෝන්ටයි තැදූ අයටයි පාර්ටි එක රට ගිහින් ඇවිත්

දෙන්න.. ඒක තමා මේ වෙලේ කරන්න හොඳම දේ.. සේරම
එකපාර ඔලුවට දගන්න ගියාම වෙනම දුකක්..

කොහොමත් පල්ලියෙන් මැරී කරලා අපි එහෙමිම සංදේශ්
ප්ලැන් කරපු කොහෙද තැනකට යනව කතාවක් කිව්වා.. ඉතින්
පාර්ටි මුකුත් මැති වූටි වෙඩින් එකක්...

ඒක නිසාම වැඩි විවිචූරන තැනුව පල්ලිය සරසන්නත් කෙනෙක්
බලන්න ඕන..

තව මොනාද කරන්න තියෙන්නේ....

තෝටි බුක් එකක් ඇදලා අරන් මගෙ වූටි මොලේ වෙහෙස
වෙහෙස මත් කල්පනා කරා....

මත් හිතුවේ Bridesmaid ලට වැඩි දෙනෙක් නොගෙන අපේ
තංගිටයි විහඟිටයි ගන්න... එතකොට Bestman ලට අපේ අයිසව
ගන්න බැරියැ.. එයා සංදේශ් ගෙ වයසනේ. ඕනනම් යශ්මිත
අයිසව ගන්නැකි එයා සංදේශ් ට වඩා අවුරුද්දක් බාලයි..
එතකොට ඒ වැඩේ ක්ලෝස්.. එයාලගේ ඇදුම් ගැන වැඩෙයි
Pageboy කෙනෙකුයි flower girl කෙනෙකුයින් අම්මටම
හොයන්න කියනවා.....

පහුවද කාර්ඩ් ඩිසයින් වැඩේ අපේ තංගිටයි විහඟිටයි
පැවරුවා....

වෙඩිම කට මුල නිසා විහඟි හිටියෙම මෙහේ....

සතියකින් ඇදුම් මහන්න බැරි නිසා ඒවා ගන්න තීරණේ කරා.....

දවසින් දවස ඒ මහා පෙරලිකාර දවස උදු උනේ.. ලස්සන මගේ
නින්දට තිත තියලා පාන්දර හතරට අම්මා උදේනේ.. පවිනේ
කියලා බල බලා නොඉඳ මාව කන්නාඩිමේසෙ උඩ තිබ්බ වතුර
පෝගුවෙ වතුර ටිකෙන්ම තාවලා ඇහැරවද්දීයි..

හරිම සුභ උදෑසනක් කියලා හිතෙන් මටම සුභපතා ගන්න ගමන්
අත් දෙකෙන්ම මුත පිහිද පිහිද මම වෙරි වගේ වැනි වැනි
බානෑම් එකට රිංගුවා.....

හොඳට ඇගපත සෝදන් දන් සෙටි එක මුතු වැනි දන් දෙපලක්
වෙන්න මැදලා ලුස් ගවුමක් ඇදලා කාමරෙන් එලියට ආවා.....

මහ සීතලේ ගැහි ගැහි සැලුන් එකට එද්දි නම් වෙඩින් එපා
යකෝ කියලා හිතුවා....

අපරාදෙ අර කිව්වත් එක්ක පැනල යන්න තිබ්බේ.... සංදේශ් නම්
සැපට නිදි ඇති උන්ට මොන මේකප්ද ඔය සේරම මල ඉලව්
උලන්තෝනා මේ අහිංසක අපිමනේ.....

50 කොටස

මගේ මේකප් උලලා ඉවර වෙනකන්ම මත් කල්පතා කරේ මේ
දවස ගැන.. ඔලුවෙ වැඩ කරේම මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් උතොත්
රෙද්දක් ඇදන් , ඉන්න මිනිස්සුන්ට මුත දෙන්නෙ කොහොමද
කියනෙක.

හතරෙ ඉදන් අත්දන්න පටන් ගත්තු වැඩේ අපි ගොතාට
අත්දනව වගේ හිටගෙන හිටපු නිසා පැය දෙකෙන් තුනෙන් ඉවර
කරලා.. කොන්ඩෙටන් මල ඉලව්වක් කරා....ටික ටික හැඩවෙන
මගේ රූපේ දිහා මත් හරි උනන්දුවෙන් බලන් හිටියා....

මෙහෙම දවසක් ඕනමද.. මොනා උනත් මත් ආසයි මේ දවසට....
වලි ද ද උනත් ආදරේ කරානෙ අපි.. ඉතින් අද හැමදුටම අපිට
එකට ඉන්න පුළුවන් සංදේශ් ... මත් නම් හිතන්න මේ තීරනේ
නිසා කවමදවත් මට ඔයාගෙන් තරකක් වෙයි කියලා....

දත්තවද.. මේ හදවතේ ඔයා ගැන නියතවා මග ලොකු
විශ්වාසයක්...ඒ විශ්වාසය පළුදු වෙන්න තොදී ඔයා රැකගතීකියලා
මත් විශ්වාස කරනවා...

වෙඩිත් එකේ වෙත හැම දේම මුල ඉදන් අගට විඩියෝ කරන්න
අපි කල්පනා කරා... මොකද කවද හරි අපිට ඒ මතක හුගක්
වටිවී.. අපේ ජීවිතේ ලස්සනම දවසක් මේක. ඉතින් මතක ඉතුරු
කරගන්නැතුව කොහොමද...

ඊට පස්සේ මගේ ෆොටෝස් ටිකක් **Photographer** ගන්නා...

අනේ එල්ලිලා පල්ලියට යන්න තාත්ත තැනි උනත් මට ඉන්නේ
මේ රත්තරං අම්මෙක්.. තාත්ත තැනිඋන ද ඉදන් අම්මයි තාත්තයි
දෙන්නම උන මගේ අම්මා.....

මත් තාම සැලෝත් එකේ මගේ ඉතුරු සෙට් එක
අත්දවනකන්ම... පල්ලියට ගියහම උනත් එතනට මත් යන්න
කලින් ඉදන් සේරම ෆොටෝ ගැනිලි ඉදන් කරන්න මෙයාලගේ
කට්ටිය බෙදලා දලා තිබ්බ තිසා අපිට ඒක ලොකු පහසුවක්
උනා...

තැත්තම් එකම එකා එහෙටයි මෙහාටයි දුවන්න ගියාම හොඳ
පණ යයි....

මට ඉවසිල්ලක් තෑ සංදේශ් ව බලනකන්.. අනේ එයා ලස්සනට
ඇති.....

" ලස්සනයි ලොකු..." අම්මා ඇවිත් මාව තුරුල් කරගද්දීත් මත්
නිකන් වැනි වැනි වගේ මගේ බැලත්ස් එක රදව ගන්න ලොකු
උත්සහයක් ගන්නා.. මොකට මෙව්වර මිටි උතාද මත්ද....

මට දන්න තිබ්බ භීල්ස් දෙක දැක්කම බඩපසුව දලා ගියා...
යකෝ මට ඔව්වර තඩ් භීල්ස් දලා පුරුදු එකක් ඇ... වෙඩිම ඉවර

වෙනකන් වැටිලා හොම්බක් කටක් තලා ගත්තේ නැතුව ඉන්න
පුළුවන් උතොත් ලොකු දෙයක් දෙසියෝ.....

තංගිසි විහගිසි මගේ Bridesmaid ලට හිටියා.. වැඩි අය
ගත්තේ නෑ.. ආ තව වූට් බට්ටෙකුයි බට්ටියෙකුයි ගන්නා.... මොකද
මේක හරිම සාමාන්‍ය විදිහට වෙන වෙඩින් එකක්

" හැමෝම ගිහින් තගින්න වාහනේට..." අපේ අම්මා ගෙදර
වගේම සැලෝන් එක හෙල්ලිලා යන්න කැගහද්දී විහගි අර වූට්
බට්ටිව අල්ලන් වාහනේට යද්දී මත් අපේ තංගි එක්ක එයාගේ
උදව්වෙන් ඒකට තැගගන්නා.. මොකද මේ පටලන් ඉන්නෙකේ
හැටියට පැටලිලා වැටෙන්නත් බැරි නෑ.....

ඉ... ..

විනාඩි විස්සක වගේ ගමනකින් අපි අපේ පල්ලියට ආවා...
පල්ලිය ඉස්සරහ තතර කරපු වාහනෙන් අම්මගේ උදව්වෙන් මත්
බහිනවත් එක්කම පල්ලියේ සීනුව මහ සද්දෙට තාද උනා.....

රතු කාපට් එක කෙලවරේ මට පේතව මට පස්ස හරෝලා
හිටත් ඉන්න මගේ කුමාරයව.. අතේ ඉක්මනට යන්න ඕන එනනට..
මට එයාව බලන්න ඕනා.....

මත් අම්මගේ අතේ එල්ලිලා හෙමිට හෙමිට ඇතුලට ගියේ මට
ඉස්සරහින් යන වූට් බට්ටො දෙන්න දිහාට ඇස් දිගෙන..

ඒ දෙන්නා කවද හරි ලොකු උනාමත් මෙහෙම යාටි කියලා මට තිකමට හිතුනා.... අනේ මන්ද ඒක මහ විකාර දෙයක් මටත් මේ හදිස්සියට හිතෙන විකාර.

මත් ගිහින් අල්නාරේ ඉස්සරහා අපි දෙන්න වෙනුවෙන් වෙන් උන තැන , සංදේශ් ගෙ එහා පැත්තෙන් හිටගත්තේ එයාගෙ දිහා බලාගෙනම.. මත් දිහා එක පාරක් බැලුවෙ තෑ මේ යස්ස පැටියා.....

හැබැයි මගේ අත තමි අල්ලගන්න තද කරලා....

ආරම්භක ගීතිකාව ගයලා ඉවර වෙලා පූජාව පටන් ගන්න. මේ අපි දෙන්නගෙ පූජාව.. දෙයියනේ මේක හිතයක්වන්ද...

පලවෙති කියවීම අපේ තංගි කියවද්දී දෙවෙති කියවීම අපේ අයිය කියෙව්ව.

පූජාවෙ අවසාන හරියේ.. ඒ කියන්නේ මුදු මාරු කරගැනීම...

මට දැනුනා ජීවිතේ පලවෙති වතාවට මත් සම්පූර්ණ උනා කියන හැගීම..

ඉස්සල්ලාම ඒ අතින් මගේ වම් අතේ ඇඟිල්ලකට මුද්ද වැටුනේ ඒ හිත මට ලියලම දීලා.....

මුදු මාරු කරලා අවසානේ අපි දෙවියෝ ඉදිරියේ සහතික උනා...

හැම පොරොන්දුවක්ම දීලා අවසානේ අත්සන් කරන්න සංදේශ් අතට ඒ ලොකු පොත ලැබෙද්දී...

" උබට දැන් උනත් හැරෙන්න පුළුවන් මවත්.. බය වෙන්නෙපා.. පිටිපස්ස හැරිලා දුවපත් දැන්වත් මේකිගෙන් බේරිලා..." අපේ අයියා සංදේශ් ගෙ කතට කරල කියද්දී ඇත්තමයි මං ලග පාතක හිටිය තමි කියල හිතුනා.... එයා හිටියේ සංදේශ් ගෙ එහා පැත්තේ.. හැබැයි ඒ ජරා කතාව තමි මට හොදට ඇහුනා.. විහඟි

හිතාපි පාලනේ කරන් ඉන්න හැටියෙන් තේරුම් ගන්නැති අපේ අයිියගෙ කට....

දෙමව්පියන්ට කතා කරන වෙලාවේ මට ටිකක් ඇඩුනා.. ඒක හරි සංවේදී මොහොතක්.. ඉතින් මගේ එහා පැත්තෙ හිටපු ලස්සන ලමයා.. මගේ පිට වටේ අතක් දුගෙන මාව සතසන්නේ ටිගු එක තෙත් වෙනකත් ම අඬන මට අඬන්නෙපා කිය කියා කතට කරලා කියන ගමන්...

අත්සන් කරලා ඉවර වෙලා.. පල්ලියෙ වැඩ ටික ඉවර උනහම පල්ලියෙන් අපි එලියට ආවේ දෙන්නෙක් විදිහට නෙවේ එක්කෙනෙක් විදිහට පිටින් හැම දුකක් කරදරයක්ම බෙදගෙන සතුටෙන් ඉන්න පොරොන්දු වෙලා.....

" චූටි සුරංගනාවියෙක් වගේ...." ඒ ඇස් කදුලු පුරෝගෙන ඒ ටික කියද්දී මට තමි තවත් ඉවසන්න බැරිම තැන මත් ඒ පපුවට තුරුල් උනා.....

" දෙයියනේ.. මන්දී අඬන්නෙපා ලමයෝ..... ඔය මේකප් එක අපරාදෙ බත් ඕක දියවුනොත් අර පුරුදු හැලප මුත මතුවෙයි... " ඔය බලහත්. සිරියස් වෙලාවෙදින් කුනු කට....

" ඇයි ඒ හැලප මුතට ආදරේ කරේ එහෙනම්..ඔයා ගන්නෙපැයි ලස්සන කෙල්ලෙක්ව " රවලා මත් කිව්වා....

" ඒක තමා බත් මාත් බැලුවේ පස්සෙවත් ට්‍රයි කරනවා ඔත්තොහේ...." ඉතින් මත් මිරිකුවා ඒ ඉත අයිතෙන්...

" යස්සනියක් වගේ පස්සෙන් එනව මත් එහෙම උනොත්..." ඇස් ලොකු කරලා කියපු මම එයා සද්දෙට හිතා වෙද්දී අම්මල ලගට ගියා.....

" මේත් මත් අපෙ පවුලේ ලොකු පුතා විදිහට ඔබ සියලු දෙනාට කියනවා මේ ලස්සන අවස්තාවේ අඩන්න නම් නියාගන්නෙපා.. විශේශයෙන් අම්ම ඔයාට මත් මෙ කියන්නෙ මේකි මේ පැනලා යනව නෙවේ ඇ.. මොන තුත්තුකුඩියෙ ගියත් ආයෙ එනව හරිද..? " අම්මගෙයි මගෙයි මැද්දට පැනලා අයියා කියද්දින් අපෙ අම්මගෙ ඇස් වල කදුලු..

අයියව අහකට තල්ලු කරගෙනම මත් අම්ම ගාවට ගියා....

" අඩන්න ඔට්ටු නෑ අම්මා ඔයාගෙ ලොකුගේ ලස්සනම දවසෙදී නම්.. අනික ඇයි දුක් වෙන්නේ... අම්ම වගේම මාව පරිස්සම් කරන කෙනෙකුත් ලැබිල නියන එකේ..." මත් අම්මගේ ඇස් පිහිදල කියද්දී මගෙ අත් දෙක ඉබිනවා.....

දැන් නම් මගෙ කදුලුත් කන්ට්‍රෝල් නැති පාටයි.....

" අම්මා....." මත් අම්මව මට තුරුල් කරගන්නා.....

මත් වට වටපිටේම ඇස් යැව්වා... ලගම තෑදූ අය කිහිපදෙනෙක්ට විතරයි එන්න කිව්වේ.. හුග කාලෙකට පස්සෙ එයාල හම්බුන නිසාද දත්තෑ දකින දකින තැන හැමෝම හිතාවෙලා කතා කරනවා.. තව සමහරු ෆෝටෝස් ගන්නවයි.....

මත් ගැස්සුනේ මගේ කරවටේ ගියපු අත නිසා.....

" අම්මා..... මත් පොරොන්දු වෙන්නම් ඔයා ඇස් දෙකක්වගේ පරිස්සම් කරපු ඒ පුංචි කෙල්ලව මාත් ඇහැක් වගේ පරිස්සම් කරන්නම්.." සංදේශ් ඔය නම් කරන්නෙ අපෙ අම්මව තව අඩවන එකක්...

අපේ අම්මා අල්ලගත්තේ සංදේශ් ගෙයි මගෙයි අත් දෙක...
සංදේශ් ගෙ අත ක් උඩින් මගෙ අතක් අම්ම නියද්දී අපි දෙන්න
මුතට මුත බලාගෙන...

" දැන් යන්න වෙලාව හරි තේද.. සැලෝන් එකර ගිහින්
දෙන්නම ඇදුම් අස් කරන් යන්න.. චූටි.. අක්කගෙයි අයියගෙයි
ඇදුම් බැග්ස් හරි තේද..? " අපේ අම්මා තංගිව ලගට ගෙන්නලා
අහද්දී ඒ ඇස් ටිකක් කලබල උනා...

" ආ.. ඔව් තැන්දේ.. ඒක මත් බලලා දැම්ම වාහනේට.. තේද
අයියේ..." විහඟි බලෙන්ම වගේ අහක බලන් ඉදපු අපේ අයියගේ
වැලමිටට එකක් ඇතලා කියද්දී අයිය කරේ නොලන් හපන් ඔලුව
වනපු එක...

මට ඇල්ලුවෙ තෑ ඒ වැඩේ නම්... ඇස් හීනි කරන් මත් මේ
සේරමල්ලගෙම මුහු දිහා බල බල ඉන්නැද්දී සංදේශ් මාවන් ඇදන්
පාර දිහාට ආවේ යමු කියාගෙන...

සංදේශ් ගෙ තාත්තා , අපෙ අම්මා , අයියා , විහඟි අපේ තංගි..
හැමෝටම සමු දීලා මත් වාහනේට තැග්ගෙ සංදේශ් ඩ්‍රයිවින් සිටි
එකට කදුලුන් පුරවන් ගොඩ වෙද්දී...

ෆොටෝස් ටිකක් අරගෙන ඉවර උනාට පස්සේ අපි දෙන්නා ආයෙම
යන්න පිටන් උනා..

" සංදේශ් ඔයා මට තාම කිව්වෙ තෑ අපි යන්නෙ කොහාටද
කියලා..." මත් ප්‍රශ්නාර්ත බැල්මක් එයා දිහාට හෙලලා ඇහුවා.....

" අපායට....." ගත් කටටම තසරානි කටින් එහෙම කිව්වම මත්
ඒ ඇගට බර උනා.....

" හිතට හරි අමුතුවයි අනේ...." මත් කියද්දී එයා මගේ ඉස් මුදුන ඉමිබා...

" දුකයිද..? " අහනවා.

" දුකකකුයි සතුටකුයි මිශ්‍ර වෙච්ච හරි අමුතු හැගීමක් ඒක... මේ ඇදුම හරි බරයි අනේ..." බැරීම තැන මත් කිව්වේ ඇත්තටම ඕක තව ටික වෙලාවක් වගේ ඇදුන් හිටියොත් මාව තව කොට වෙයිද දන්නෙත් නෑ...

" ගලවන්න එහෙනම්.." ඇහැක් ගහලා කියනවා.. ආස ඇති...

" වෙන මුතුන් කරන්නෙපාද.." මත් රවාගෙන අහලා අහක බලාගන්නා...

" මත් නම් එපා කියන්නෑ..." මත් තද කරලා කන් දෙක වහගන්නෙ ඔය ජරා කටින් කියන වචන තව ඇහුවොත් මෙනත මාව ලැජ්ජාවටම පුපුරලා යයිද කියලා සැකේට.....

" ටිකක් ඉවසන්න.. සැලුන් එකට ගිහින් ටිකක් සැහැල්ලු ඇදුමක් ඇදගන්නම හරියයි.." එයා ආයෙම කියනවා....

මත් ඔව් කියන්න ඔලුව වැනුව. දවස් දෙකක වගේ වෙඩිම් ගන්න අය ඇත්තටම පව්..කොච්චර මහත්සියක්ද ඒක...

කතාවෙන් කතාවෙ අපි ආවේ සැලෝන් එකට.. අම්මා සැලෝන් එකේ එමින් ගමන් බෑග් අදින්න අමාරු නිසා වෙනම ඇදුමක් නියල ගියා.. කලු ගවුමක් ඒක.. ඒක ඇදලා සෙරෙප්පු දෙකක් තැනි නිසා අර මලඉදව් හීල්ස් දෙක දුන් බොරු කකුල් කාරයා වගේ ඇවිදුන් එද්දී කෝල් එකක හිටපු සංදේශ් ඒක කටි කරලා මත් දිහාට හැරුනා...

" ඔන්න ඕක ගලවහන්.. අමාරුයි නම් ඇයි දුන් ඉන්නේ..." කියපු පමාවට මගෙ කකුල ගාවට තැවිලන් ඉවරයි.. ඒ හීල් දෙක ගලවලා එයා අතට අරන් ආයෙම වාහනෙට ආවා...

කොත්ඬෙ නම් ගලෝ ගලෝ ඉන්න ගියේ නෑ ඒ පිටින්ම ආවේ සිංදේශ් පුළුවන් තරම් ඉක්මන් කරන්න කියපු නිසා....

" සිංදේශ්" අද නම් මත් නිදගන්නෑ නිදගන්නෑමයි.....

" මිමි....." එයා මගෙ පැත්ත හැරිලා එහෙම කියලා ආයෙම ඉස්සරහ හැරුනා...

" මත් ඔයාට ආදරෙයි හුගක්.." ගැස්සිලා වගේ මත් දිහාට හැරුන ඒ ඇස්.. දෙසියනේ කදුලු පුරෝගෙන..

" සිංදේශ් ඇයි මේ..." වාහනේ එයා පාර අසිනෙන් තතර කරා....

ඇයි කියලා අහන්න අහන්න එයා මාව තුරුල් කරගන්නෙ මුකුත් හිතාගන්න බැරුව මත් බලන් ඉන්නැද්දී.....

" උබ දන්නවද මත් ඔය වචන ටික උබෙ කටින් කියවෙනකන් කොහොච්චර බලන් හිටියද කියලා.. මම ආසම වචන ටිකක් ඒ ඔය කටින් කියවෙනවට ආස.." මට හිතාවක් ගියා.. පොඩි ලමයෙක් වගේ...

" මත් ආදරෙයි ආදරෙයි ආදරෙයි... සිංදේශ් බුරු පැටියෝ මත් ආදරේඒඒඒඒ ඩි.." මහ සද්දෙට මත් කෑගැහැවා..

ඒ හිත සතුටු වෙනවනම් දෙන්න බැරි කිසි දෙයක් ම න් ලග නෑ.. චූට් දේකින් උනන් එයා හරි ඉක්මනට සතුටු වෙනවා....

" මාත් එක්ක හැමදුටම ඉන්න මන්දී...." මගෙ තලල ඉබලා එයා ඉල්ලුවෙ එව්වරයි.. හැමදුම එයා ඒ ටික ඒ විදිහටම ඉල්ලුවා.. එයා එක්ක ඉන්න කියලා....

ඉතින් මත් ඕනවටත් වඩා ආදරේ කරේ ඒකමයි ඒ හිතට..

" ඔයාට පේනවද අර වූටි බබා...." එයාගෙ කන් දෙකට නිවනක් තැනි වෙන්නම මත් කරේ කියෝන එක...

පාරෙ එහා පැත්තෙ ඉදහු වූටි බබෙක් මොත්ඪියෝරි කිටි එකක් පිටින් .. මත් සිංදේශ් ට ඒ ලමයව පෙන්නුවා...

" ඔව් ඉතින්..."

" අපේ වූටි බබත් දවසක ඔහොම ඉදී තේද සිංදේශ් වූටිටක් හිතලා බලන්නකෝ අයියෝ එතකොට තමි අපි වයසට ගිහින් තියෙයි නේ... එතකොට ඔයාගේ රැවිලන් පැහෙයි.. අයියෝ.. ඒ වෙනකත් තමි ඉන්නෙපා හරිද.. අපි මොනාහරි කරමු.. වයසට ගිහිනුත් හැමිසත් එකට ඉන්න.." මට තිකත් හිතුවේ මත් තනියම කියෝනව වගේ.. කමත්තෑ එහා පැත්තෙ ඉන්න එකාටත් ඇහෙනවනෙ. එතකොට කොහොමත් තනියම වෙන්නෑ නේ..

" සිංදේශ් ඇත්තටම අපිට කුරුල්ලො වගේ පියාඹන්න තටු ලැබුනොත් මොනා වෙයිද..? " මත් අහද්දී එයා කරේ නොල හපාගෙන ශට් එකෙන් එලිය බලාගත්තු එක..

එකක් කකුලක් සිටි එක උඩ තිබ්බ මගෙ අතික් කකුල තිබ්බේ සිංදේශ් ගෙ ඔඩොක්කුවේ.....

" හරියට ඉදගන්නව මන්දී ඔය ගවුම හදගෙන.." අතින් මගෙ ගවුම පහලට ඇදලා එයා කියද්දී මත් ගවුම හදගෙන පිලිවෙලට වාඩි උනා.. උපරිම විනාඩි පහක් වගේ.. ආයෙම කකුල් දෙකම උඩ...

එයා කරේ මත් දිහා බලලා උබ හැදෙන්නැ කියලා කියපු එක විතරයි....

" සංදේශ් ඇත්තට අපි දෙන්න මැරී කරාද..? " මත් උවමනාවෙන් එයාගෙන් ඇහුවා.....

" මට නිකන් දැනුනෙත් නෑ වගේ.. නිකන් සාමාන්‍යයි වගේනේ.. අර නිකන් අපි ඉස්සර හිටියේ...." ඇත්තට මත් හිතුවේ බැන්දට පස්සෙ ඒක හරි අමුතු දෙයක් වෙයි කියලා . හරියට නිකන් වගකිම් ගොඩක් ඔලුවට පැටවුනා වගේ දෙයක්...

" අයිසෝ බත්.. ඕක නිකන් මහලොකුවට ඔලුවට ගන්න දෙයක් නෑ.. උබටත් විකාර.." ඔලුවට එකක් ගහලා කියද්දී මගෙ අත ගියේ ඔලුවට...

" රිදුන ඒක.." රවාගෙන මත් කියද්දී දිව දික් කරල හිතා වෙනව...

" රිදෙන්න තමා ගැහුවේ..." කියලා අහක බලාගත්ත.

දවල්ට කන්න අපි හෝටලයක් බලලා තතර කරා...

පට්ට සීතලයි එලිය.. මත් පපුවට අත් දෙක බැඳගෙන ඇතුලට යද්දී සංදේශ් පිටිපස්සෙන් ඇවිත් එයාගේ කලු පාට කෝටි එක ඇගට දුන ගමන් මාව ඒ ඇගට තද කරගන්නා...

" ඉක්මනට කාලා යත්.. සීතල වැඩියි...." කනට කරලා කියපු එයා මාවත් එක්කත් ඇතුලට ආවා.....

" ඇති වෙන්න කනවා හරිද.. ආයෙ රැට බඩගින්නෙ ඉන්න උතොත් කියලා ඕන දේකට රෙඩ් වෙන්න බලාගෙන කන්න.." එයා කියන්නේ අත් දෙකත් එකට අතුල්ල ගන්න ගමන් එයාගේ කෝටි එක මත් ඇගට තද කරගන්නව දැකලා... මගෙ අතට උණු කෝපි කෝප්පයක් දෙන ගමන්...

" කන්න බෑ සංදේශ් ... ඉක්මනට යන්නෝ.. සීතලයි මට..හ්.."
මත් බැරීමකැන මේසට ඔලුව නියාගද්දී එයා කෑම පාර්සල්
කරල දෙන්න කියලා වේටර් කෙනෙක්ට කියන ගමන් මත් ලගට
ආවා...

" යමු.." කියාගෙන එයා මාව අතට ගද්දී මත් ඒ බෙල්ල වටේ
අත දූලා එයාට තව තුරුල් උනා...

මාව වාහනෙන් නියලා එයා ආයෙම ගිහින් ආවේ කෑම පාර්සල්
වගයක් අරන්.. ඒක පිටිපස්සෙන් දූලා ඩ්‍රයිවින් සිටි එකට එයා
ගොඩ උනාම මත් හිටියෙ එයා දිහාට හැරීලා කම්මුලක් සිටි
එකට තද කරන් වකුටු වෙලා...

පිටිපස්සෙ සිටි එකට අතදික් කරලා එයා වූටි කොට්ටයක් අරන්
මට දීලයි වාහනේ ස්ටාට් කරලා පාරට දැමීමෙ ..

" ඔයාට මහත්සි තැද්ද දිගටම ඩ්‍රයිව් කරලා..." මත් ඇහුවේ
ඇත්තටම එයාගෙ මුනෙන් තෙහෙට්ටු පාටක් පෙවුන නිසා...

" අපි අද රෑට හොටෙල් එකක තතර වෙමු මන්දී.. මොනා
කරන්නද ඉතින් මගෙ වයිෆ් වාහනයක්වත් ඩ්‍රයිව් කරන්න දන්න
එකක් ඇ..." සංදේශ් කියද්දී මත් ඒ අතක එල්ලිලා කම්මුලක්
තදකරගන්නා...

" මටත් උගත්තත්තකො ඉතින්.." මත් හරි ආදරෙන් අහද්දී...

" අම්මො අම්මො මේ අහක නියන තාප්ප එහෙම හප්පලා මට
අත්තිමට උසාවි ගානෙ යන්නත් වෙයි.. මෝඩ මන්දී....." ආදරේ
දෙපිටින් යනවා මේ ඇහර කට නිසා...

ඉතින් මත් අහකට වෙලා අත් දෙකත් බැඳන් කොට්ටෙට ඔලුව
නියාගෙන සිටි එකට හේත්තු උනා...

" නිදි මතයි නම් එන්න ලගට.. මහත්සි පාටයි ඔය ඇස්..."
සංදේශ් මගෙ කම්මුලක් සිතිදුවට අනගාන ගමන් කියනවා..

" නෑ.. මාත් ඔයා එක්කම ඇහැරිලා ඉන්නමි.." මත් භිතාවක් දලා කිව්වම එයන් කරේ හිත උන එක...

✍....

" කොහොමද කිව්වේ මාත් ඔයා එක්කම ඇහැරත් ඉන්නමි කියලා.." මත් ඇස් දෙක ඇරපු ගමන්ම වගේ මත් ඇහැරෙනකන්ම බලන් හිටිය වගේ සංදේශ් කියනවා...

යකෝ තිදියන් තේද ඉදල නියෙන්නේ.. මේ කොහෙද එනකොට...

" හොටෙල් එකට ආවා.. ඇදෙන් තිබ්බ ගමන්ම වගේ තමා ඔය ඇහැරුනේ.." මත් හිතපු දේ තේරුම් ගන්න වගේ එයා කියද්දී ...

" මත් කාමරේට ආවේ කොහොමද එනකොට..? " මත් ඇහුවා..

ඉනට අත් දෙක නියාගත්තු එයා ...

" මෝඩ මත්දිගෙන් මෝඩ ප්‍රශ්නයක්.. උබ ආවේ පියාඹලා..." කියලා එයා කින්ඩි භිතාවක් දැමිමා...

ඔලුව කස කසා ඇදෙන් තැගිටිට ගත්තු මම මහන්සි නිසාම බෑග් එක අරන් ඇද උඩින් තිබ්බේ නාගන්න ඕන නිසා...

" සේරටම කලින් එන්න ඔය කොන්ඩේ කටු ටික ගලවල ඉන්න.. තැත්තමි ඔලුවෙ අමාරුවක් හැදෙයි.. ආ.. ඒක තමි හැදෙන්න දෙයක් නෑ නේ.. මෙහෙම යි කියන්න ඕනා.. හැදිල නියන ඔලුවෙ අමාරුව වැඩි වෙයි..." හරි ලස්සනට මාව වාටර් කරන්න ගත්තෙ ඔය..

ඉතින් අරින්න හදපු බෑග් එක එහෙමිම නියෙන්න ඇරලා මත් ගිහින් සංදේශ්ගෙ ඔඩොක්කුවට පැන්නා...

" ආවිහ්.. අනේ ගැලවෙයි නියන කොන්ඩෙන්..." දෙනුත් පාරකට වඩා මත් හසියෙන් කැගැහැවා..

දගෙන අදිනව කොන්ඩ කටු.. තව ටිකක් ගියොතින් නම් කොන්ඩෙම ගැලවිලා අතට එන එක නම් ශුවර් ..

" හොඳට තාගන්න එහෙනම්..." කොන්ඩෙ අවුල් කරලා එයා නැගිටිටේ එයාගේ බෑග් එකට යන ගමන් මට එහෙම කියාගෙන...

මාත් මගේ බෑග් එක ඇරියේ ඒකෙ නිබ්බේව්ව දැකට ඉහලට ඇද්ද හුස්මත් පහලට දුන්න අමතක වෙද්දී...

බෑග් එක දිහා බලාගෙන තලලෙ මත් අත ගහගද්දී සංදේශුන් බෑග් එකට එබුනා...

" මේ මොන අපරාදයක්ද මේ.." එයා කියනවා...

බෑග් එකේ නිබ්බේ මගේ ඇඳ උඩ තනියට ඉදහු මහ විශාල ටෙඩියා දෙකට තුනට තවලා මේක ඇතුලට ඔබලා...

පොඩ්ඩක් හිටහත්.. එතකොට කෝ මට රැට ඇඳගන්නවත් ඇදුමක්.. මලලසේකර...

ඒ එක්කම උඩින් අලලවලා නිබ්බ කොල කැල්ලක් සංදේශ් අතට ගද්දී මත් ඒකට බොහොම අමාරුවෙන් ඔලුව දැමීමා...

" Confused ...!!!! දෙන්නට සුභ හනිමුත් ඩේ එකක් වේවා...රෙදි ලෙප්ට්" ඒක කියවල ඉවර වෙද්දී සංදේශ් හිතා වෙන්න ගන්නට.. මත් කරේ ඒ පපුව අස්සෙ මුත්ත හංගගත්තු එක.. මේ මොන තවනිංගිරාවක්ද දෙසියනේ උනේ..

මේක කරපු අසමජ්ජාති යක්ශ ආත්මය හම්බුනා නම් අබරනවා කැලී ගැලවිලා වැටෙන්න අම්මපා..

" දැන් ඉතින් මොනා කරන්නද... ? මගේ ටවල් එක අරන් ගිහින් තාගන්න.. ඉක්මනට වැඩිය රැ වෙනකන් නොඉද...ඇදුම් වලට මොනාහරි කරමු...ඔය ඇදුම සෝදලා වේලෙන්න දුන්න හෙට ඇඳන් යන්න එකක් එපැයී..." මත් පත් උන අපහසුතාවෙ තරම තේරෙන්න ඇති එයා මගෙ ඔලුව අතගාලා කිව්වේ අර කොල කැල්ල උන්ඩි කරලා බෑග් එක ඇතුලටම දලා වහන ගමන්...

51 කොටස

" සංදේශ් .. ඔයා ඇතුලෙද..? " මත් නාගෙන ඉවර වෙලා බාතෘමි එක ඇතුලෙ හිටගෙන ටිකක් සද්දෙට ඇහැවේ ටවල් එක පිටින් ඇතුලට යන්න නිකත් මොකද්ද මොකද්ද වගේ නිසා....

" මි....ඔව් එන්න එලියට." එයාගේ කටහඬ කාමරෙන් ඇරෙද්දී මගෙ මුත ඇමුල් වෙලා ගියා...

" තෙතේ ඉන්නැතුව එනවා මන්දි...." දොර ආසන්නයෙන්ම එයාගෙ කටහඬ ඇහෙද්දී ම හෙමිට දොරේ ලොක් එක කැරකුවා...

ටවල් එක ත් පපුවටම තද කරත් මත් හෙමිට කාමරේට අඬිය නිබ්බා....

" වෙන ඇදුම් තැනි නිසා මගේ ශර්ට් එකකුසි ශෝට් ක්..." සංදේශ් ඇදලඬ බැග් එකම ඇදගෙන කියනවා.. ඒක කියාගෙන මත් දිහාට හැරුන එයාගෙ කට තතර උතේ මාව දකිද්දී... මට පොලොව පලන් යන්න හිතයි.. එයාගේ බැල්ම දරාගන්න ම බැරි තැන මගේ මුත තැවුනෙ බිමට....

" මේක ඇදගන්න.." කියලා එයා කාමරෙන් එලියට ගියේ උන දේ හිතාගන්න බැරුව මත් උඩබිම බලද්දී..

මගේ අතට උන්ඩිකරලා නියල ගියපු ශර්ට් එක මත් ඉක්මනට ඇදගත්තෙ සීතල නිසා.. කලු පාට අත් දිග ශර්ට් එක මගෙ දනිස්සට අගල් තුනක් වගේ කොටට නිබ්බා.. ගවුමක් වගේ තියෙන්නෙ ඔය.. එයාගේ ශෝර්ට් එක තමි හිතන්නවත් බෑ ඒක ලොකුයි.. ඉතින් ඒක පැත්තකට දැමිමා.. හැබැයි මේ ශර්ට් එක විතරක් ඇදත් සංවරව ඉන්නෙක තමා මට කරන්න අමාරුම වැඩේ.....

ආයෙත් සංදේශ් කාමරේට ආවා.. මාව දැකලා මැත් ගල් ගැහිල වගේ මත් දිහා බලාගෙන...

" තමුසෙ මාව අවුස්සනව මත්දී..." කියාගෙන ලාවට මගෙ නොල උඩින් සිපුමක් නියලා බෙල්ලෙ දුන් ඉදපු තුවාය අරන් බානාම් එකට ඊංගුව.

අවුස්සද්දි ඇවිස්සෙන්න එයා කුනුගොඩක් ඇ... මොකටත් මේ ශීටි එක පෙරවත් හිටිය නම් ජීවිත හානි අවම කරගන්නැකි...

ඉතින් ආයෙත් බානාම් එකේ දෙර ඇරෙද්දි මත් හිටියේ බැල්කනි එකෙන් අහස දිහා බලාගෙන....

" මොකද මේ හොල්මනක් වගේ..." කියලා එයා මගෙ ඇගෙන් සුදු පාට මෙව්වර වෙලා මත් ඇගට ඔනන් ඉදපු බෙඩිශීටි එක ඇදලා දැමිමා...

" ඇයි දැන් ඇවිස්සෙනවද මොකක්ද කියන් ගියේ.." කියද්දීඑයා කරේ කොන්ඩෙ අවුල් කරපු එක...

" කොන්ඩෙ තෙත බත්.. මෙහෙ වරෙන්...මේ සීතලේ ඊට පස්සේ උබට අමාරු උනාම මටමයි වදේ..." මගෙ අතකින් ඇදන් ගිහින් එයා ඇදෙන් වාඩිඋනා...

මේ කුන්ඩවාලෙ ඇදන් මත් කොහොමද යකෝ බිමින් වාඩිවෙන්නේ....

ශර්ටි එක පහලට ඇද ඇද ගේමක් ගහලා මත් බිමින් ඉදගන්නා...

නියත කෙස් ගස් ටිකත් ගැලවිලා යන්නම සිංදේග් පණදගෙන
මගෙ ඔළුව පිහිනවා.. ඒ වේගෙට මාත් එහාට මෙහාට වැනි වැනි
හිටියා...

" නැගිටින්න දැන්..." ඉදගන්න වගේම දැන් නැගිටහන්කෝ...

" නැගිටපත් බත්...උබ ඔව්වර ආසද බිම ඉදන් ඉන්න..." කල්පනා
කර කර ඉදපු මගෙන් අහනවා.

ඒ පාර එයා ඇදෙන් බැහැලා මගෙ ඉස්සරහන් හිටගන්නම මත්
ඇස් උස්සලා එයා දිහා ඇළුවෙ හොරපුසෙක් වගේ...

මගෙ අතකින් එකපාර ඇද්දෙ මාව නැකිට්ටවෙන්නම...

" ඔව්වර ලෑප්ප කෙල්ලෙක්ද මට ඉන්නේ.. පොඩි එකෙක් වගේ
ඕයි තමුසෙ ඕකට.." ඒ පාර හිතා වෙනවා....

" ඔයාට බඩගිනිද..." එයා අහද්දි මත් හිටියේ අත් දෙකෙන්ම
එයාව බදගෙන ඒ පපුවට කම්මුලක් තියාගෙන...

" නෑ.. නිදිමතයි.." මට තඩි ඇනුමක් ගියා...

" ඔව් ඔව් ඉතින්. මොනා තැනත් උබට නිදගන්නැතුව ඉන්න
හරි අමාරැයි නේ...." කියලා එයා මටත් කලින් ඇදට පැන්නා..

" මටත් මහත්සි.. එන්න.." අත් දෙක දික් කරනවා ඒ පාර...

ඉතින් මත් ඒ ඇග උඩට පැනලා ඇස් පියාගන්නා... මත් ඇදත්
හිටපු එයාගේ තඩි ශර්ට් එක යටින් එයාගේ දිග ඇගිලි මගෙ පිට
පුරාම අරන් යනවා....

" මට කිනි..." මත් දගලන ගමන් කියද්දී එයා මාව ඇදේ පෙරලගන්නා...

මත් ඇසුත් තඬි කරත් එයා දිහා බලන් හිටියා...

ශර්ට් එකේ බටන්ස් දෙක තුනක් ගැලෙව්වේ පපුව ගාවට වෙනකත්... ඊට පස්සේ එයා අගේට පපුවට ඔලුව නියන් ඇස් පියාගන්නේ මත් එයාගේ ඔලුව අතගාද්දී...

" මෙහෙම ඉද්දී හරිම සැතපීමයි බත්.." ඇස් පියාගෙන හිතා වෙන ගමන් කියනවා...

" හ්ම්ම්ම්....." මත් ලොකු හුස්මක් අතඇරියා..

" මන්දී...." එයා ආයෙම කතා කරනවා...

" ඕ..."

" මෝඩ මන්දී මගේ.." මහ කෝලම් වෙලාවකට මෙයාගෙන්... මට තනියම හිතා...

මහත්සියටත් එක්ක ඉක්මනට ඇස් පියවුනා...

ඉ...

අහෝ පුදුමයක්. අද සේරටම කලින් තැගිටල නියෙන්නෙ මම..

මගෙ මනුස්සයා හතර අතේ අත පය විසික් කරන් තිදි.. මගෙ ඇදුම් කැලේ.

එහාට කරන්න හැදුවත් තව තව ගුලි වෙනව පොඩි එකෙක් වගේ...

" සංදේශ් අසියෝ.. ඔයා බරයි අනේ අහකට යනවකෝ..." පිටට ගහනා මත් කැගැහැවා...

එයා අමාරුවෙන් ඇස් ඇරලා මගෙ ඇගෙන් එහාට උනේ හුගක් ඉස්සිලා නිබ්බ මගේ ශරීරි එකත් හදගෙනමයි...

" උදේ වැඩිනේ.. තව ටිකක් නිදගමු.." කියලා ආයෙන් මාවත් තුරුල් කරත් මේ මනුස්සය නිදී...

දැන් කියන්නකෝ බලන්න මගෙ නින්ද හොඳ නැද්ද මිට වඩා.. යකාගෙ නින්දක් මේක වැටුන ගමන් ගොරෝතවත් එක්ක...

ඒ පසුවට කම්මුලක් නියාගෙන මත් ඔලුව උඩට හරවලා බලන් හිටියේ එයාගෙ ලස්සන.. නිදියගන්නම හා පැටියෙක් වගේ.. තෑ තෑ වැඩිය වර්ණනා කරන්න හොඳ තෑ..

ඒ පාර එක ඇහැක් ඇරල බලද්දී මත් ඉක්මනට ඇස් පියාගන්නෙ නිදී වගේ....

" ආ.. හා.. තැගිටපත් බොරුවට රගපාන්නැතුව... කලින් කියන්න නිබ්බනෙ මුත දිහා බලන් ඉන්න ඕන කියලා එහෙනම් නිදියන්නෙ මම..." ලැප්පාවටම මත් ඇදෙන් පැන්නා...

එයාගේ ටවල් එකත් උස්සන් බානෑම් එකට ගියහමයි මට මතක් උනේ...

" සංදේශ් .. දන් බුරුසුවක්.." මත් බානෑම් එකෙන් බෙල්ල එලියට දලා එයාගෙන් ඇහුවා...

" උබට මාව දන් බුරුසුවක් වගේ පේන්නත් ගන්නද.."

" ඊ....දත් බුරුසුවක් තෑ අසියෝ...." මත් ටිකක් සද්දෙට කිව්වා.....

" එහෙනම් මගෙ එකෙන් මදිනව අදට.." මගෙ මුත ඇඹුල් වෙලා ගියා...

" සංදේශ්" ටිකක් ඇදලා මත් කිව්වම එහා පැත්ත හැරිලා තිදී...

" සංදේශ් ... විහිළු තෙවේ අනේ....." ලගට ගිහින් අතකින් ඇදලා මත් කියද්දින් ඇහුන්නෑ වගේ ඉන්නවා.....

ඇත්තටම මේ වගේ අර්බුදයක් නිර්මාණය කරපු උන් ට නම් මත් යහනින් ඉන්න දෙන්නෑ දෙන්නෑමයි. ඉදහත්කො ගෙදර එතකත්. ශුවර් එකටම අපේ තංගිසි විහඟිගෙයි වැඩ මේවා.. ඇත්තමයි මත් අසරණ වෙම තරමක්...

" හරි එහෙනම් ඔයා බුදියත්ම ඉන්න. මත් යනවා මෙහෙම එලියට මත් ගිහින් අරන් එන්නමිකෝ.." මත් එහෙම කිව්වේ අඩන්න වගේ මුත හදගෙන.. මේ මනුස්සයට මත් ගැත ගාතක් තෑ.. වෙනස්කත්මයි කරන්නෙ මට...

දෙරේ ලොක් එක අරිද්දි නම් ඔලුව උස්සල බැලුවා...

දෙර ඇරලා මත් එලියට යන්න හදද්දි යන්න නොදී එයා ඇදෙන් පැනල ඇවිත් මාව ඇදල ගත්ත.එය අතක් මගේ බදවටෙ යවන ගමන් මාව එයාට තුරුල් කරගද්දි අනිත් අනිත් එයා හෙමිට මත් ඇරපු දෙර වැහැව්වා.....

මත් අත් දෙකෙන්ම එයාගෙ ටි ශර්ට් එක ගුලි කරන් හිටියා..
වැඩිය උස තැනි මගේ බෙල්ල වටේට ඒ අත එනිලා තිබ්බේ මට
මුකුත්ම ඒ අතින් එහාට නොපෙනෙන විදිහට...

" පත්ඬින ආව්වී... " කියාගෙන එයා දෙපැත්තට වැනෙන්ත
ගත්තේ මාවත් තද කරන්...

" ඇත්තටම උබ මෝඩයි බත්...ඔය මුළු සර්වාංගෙම පේන විදිහට
ඇදගෙන.. එලියට යන්න ගියේ.. මත් වගේ හැමෝම ඉවසන්නැ
බත්.." එයා ඒ කියපු ටිකට මට ඇඩුනා... මේ තරම් ආදරයක්...
පසුවට ඇත්තටම දරාගන්න අමාරු තරම් ඔයා මෙහෙම ආදරේ
දෙන්නෙ කොහොමද දෙසියනේ.....

" සොරී... හි.. " මත් කිව්වා...

" සොරි කියල හරියන්නැ.. ගියානම් ඇත්තමයි මත් උබට ගහනව
බත්...මත් කැමති තැ වෙන එකෙක්ගේ ඇස් වලින් උබ විනාස
වෙනවට..." එයාගෙ වචන හරි බරයි...

" මෝඩ මන්දි.." මගෙන් අසින් වෙලා තහයට තට්ටුවක් දුන්
එයා බාතෘම් එකට ඊංගුවා....

" මත් ගිහින් එන්නම්.. එලියට එහෙම බහිනව නෙවේ..." ෆෝන්
එක අතට අරගන්න ගමන් එයා කියද්දි මත් හා කිව්වා...

ලස්සනයි අනේ එයා.. ලෝභ හිතෙනව .. රූපේ අතින් හැසිරීමෙන්
හැම අතින්ම ඉස්තරම්... ඒක ගැන ආයෙ දෙකක් තැ..

ඇද උඩ ඉදගෙන කකුල උඩට අරන් එරමිනිය ගොනන් මත්
ඉදන් හිටියා...

ටිකකින් ආයේ රූමි එකෙ දෙර ඇරුනා... ඒ එයා කියලා දන්න
නිසාම මත් හැරිල බලන්න ගියේ තැ...

උරයක් මත් දිහාට විසික් කරද්දි මත් ඒක අල්ලගන්නා...
එයා කඩවෝරුන් උස්සන් එන්න අමතක කරල තැ..

" ඇයි මේ දෙකක්...දෙකම මටද..? " මත් ගෙනත් තිබ්බ
ස්තැක්ස් පැකට් දෙකම තුරුල් කරන් ඇහැව්වා...

" තැ එකක් සමත්තට..." මගෙ කටත් භාගෙට ඇරෙන්න ඇති..
මගෙ වචන වලින් මට ම ගහනවා....

" සමත්ත එක්ක ඔයාට තියන සම්බන්දේ මොකක්ද.." මත්
උවමනාවෙන් ඇහුවා.. මොකද සමත්ත මගේ...

" මගෙ වයිෆ්ගෙ Ex නෙ සමත්ත.. ඉතින් ඌන් එක්ක මට
පරණ කොන්ත්‍රාත් තියේ.." ඊ... කට නම් ඇත්තට.. ඒ කොහෙවත්
ඉන්න මනුස්සයව මගෙ Ex කරල තතර උනේ ඔය..

මුකුත් නොකියා මත් එයාගේ කම්මුලකුත් ඉබන් ටවල් එක අතට
අරන් බානෑම් එකට ගියා මොකද ඇත්තටම මට එයාගේ කතා
වලට දෙන්න උත්තර තැ.... දන් මැදලා ඇග සෝදන් එලියට
ආපුවම එයා කෑම ඔප්පි කරලා මත් එතකත් බලන් ඉන්නවා...

" කමු... යමින් ගමන් ඇදුම් ටිකක් අරන් යමු.. තැත්තම් ගිහිනුන්
උබ මගේ ශරීර්ට ටිකට වැඩේ දෙයි.." එයා මුත ඇද කරන්
කියනවා...

ෆයිඩ් රයිස්.. මිමිමිමි... බඩ පැලෙන්න කෑවා අපි දෙන්න
ඉදගෙන..

ඔක්කාරෙට වගේ ආපු නිසා සංදේශ් වත් තල්ලු කරන් මත්
වොශෂම් එකර දිව්වම එයන් මගෙ පස්සෙන් ආවා...

වොමිට් වෙනකන්ම එයා කරේ මගේ පිට අතගාපු එක...

" ඇසි මන්දී..." මට ලං වෙලා අහනවා...

" අනේ මට අප්පිරියසිත්..කැරකිල්ල වගේ..." මත් ඒ ඇගට බර වෙන ගමන් කියද්දී එයා ටැප් එක ඇරලා වතුර ටිකක් අතට අරන් මගේ කටවටේ පිහිදැම්මා...

අත් දෙකට මාව අරන් කාමරේට ඇවිත් ඇද උඩින් නිබ්බා...

කැරකිල්ල වගේ නිසා මත් ඇස් පියාගෙන හිටියා...

" මත් ඩොක්ට කෙනෙක්ට කතා කරන්නමි.." පොඩි ලෙඩෙන් මත් ලොකු කරන් දගලනව කියලා දන්න නිසාම වෙන්නැති එයා එහෙම කියලා වේටර් කෙනෙක් මාර්ගෙන් ඩොක්ට කෙනෙක්ව ගෙන ගන්නා..

බොරු කියන්න ඕන්නැ.. මගෙ ලගින් එක අඩියක් හෙල්ලුන්නැ මෙයා...

අමාරුද අහනවයි.. කට පියන් ඉන්න නැ.. එක එක ප්‍රශ්න.

" මොනා හරි ඇලප්ක් දෙයක් කැවිලා නියනවා.. දැන් ප්‍රශ්නයක් නැ.. මේ බේන් ටික ගන්න.." කියලා ඩොක්ට සංදේශ් අතට කොලයක් දික් කරලා එලියට ගියහම සංදේශ් ඩොක්ටත් එක්කම එලියට ගිහින් ටිකකින් ආයෙන් ඇතුලට ආවා....

" මොනාද ඔයාට ඇලප්ක් කෑම මන්දී..? " සංදේශ් ඇද ලග මත් ගාවින් වාඩිවෙලා අහනවා..

" Pork මොනාහරි නිබ්බද සංදේශ් .." මත් නිකමට වගේ ඇහුවා...

" අප්පට ඔව් නේ... " සංදේශ් තලලෙ අතගහන් කියනවා මුත්ත මොකක්ද කරගෙන...

" ඒකට කමක් නැ..." හිතාවකින් මත් කිව්වා..

" සොරී... මම දැනත් උන්නෙ නැහැ..." එහෙම කියන ගමන් එයා පොඩි එකෙක් වගේ තුරුල් වෙනවා..

" ඒකට කමක් නෑ මට දැන් හොඳයි.." බොරුවට උනත් මත් ඒ හිත හැදෙන්න කිව්වා..

ඉස්සර ඉදන් මට කට්ටන් නියත්ත බැරි කෑම ජාතියක්.. ගැවුනත් ඇති...

" අපි අද අර ගමන යන්න ඕන නෑ මන්දී.. ඔයාට සනීප වෙනකත් ඉමු.. කොහොමත් ඔහොම ලෙඩා වගේ එක්කරත් යන්න බෑ.. තමුසෙ ඉන්නෙ අමාරුවෙන්.. තවත් නෙහෙට්ටුයි එතකොට.." තලල ඉබලා කියනවා...

ඉතින් වෙලාවක් අවේලාවක් නෑ අපි දෙන්න හොඳට නිදී.....

ආයෙන් මත් ඇහැරුනෙ ටිකක් හවස් වෙලා.. එතකොට නම් සංදේශ් ඇහැරිලා.. ඇගටත් ලොකු සැහැල්ලුවක් දැනුනා...

ඒක නිසාම මත් ඇදෙත් බැහැලා ෆෝන් එක කනේ ගහන් ඉන්න සංදේශ් ගාවට කිට්ටු උනා...

" ආ.. ඉන්නව ඉන්නවා.. මේ ඉන්නේ අපේ ලෙඩ ලමයා..." මාව දැකපු ගමන් සංදේශ් කෝල් එකේ හිටපු කාට හරි කිව්වා....

" ආ.. තංගි කතා කරනවා.." ෆෝන් එක මට දීලා සංදේශ් ඇතුලට යද්දී මම ෆෝන් එකටත් රවාගෙන ඒක කනේ නියාගන්නේ...

" ආ....මගේ නෑ නා අක්කේ.. කොහොමෙයි හනුමුත් එක.. ලෙඩත් උනලු නේද අයියෝ..." ඇත්තමයි මේ ගොරකි නම්.

" අනේ මේ... ලෑස්ති වෙලා හිටපත් උබයි අර අපෙ ගෙදර ඉන්න අනිත් වැස්සිසි දෙන්නම.. ආවහම මත් අල්ලගන්නමිකෝ.. මත්

විදින දුකක් ඇත්තට...." මත් කිව්වම එයා පැත්තෙන් ජරා හිතාවක්..

" මේන් ඉන්නව මෙනත ඔයාගේ ඒ වැස්සි.. පැටියන්.." ඊ ... අපේ එකින් ඔය ඉඳල නියෙන්නෙ ලග..

" ඇත්තමයි මට එත කේන්තියක්.. මත් අල්ලගන්නමි. තොපි දෙන්නව.." කටි කරල දලා ඒ මගුල , මත් පිටිපස්ස හැරෙද්දි මගෙ ඉස්සරහ හිටි පිලිමයක්... ඉන්නව අත් දෙකම සාක්කුවට ඔබාගෙන එක කකුලක් බිත්තියට තියාගෙන...

"මොකද පුපුරන්නේ ආ....." අහනව ඒ පාර.. එයා බලන් ඉන්නේ වෙවිලන මගෙ තොල් දිහා.. ඒක තේරුන නිසාම මම ඉක්මනට අතෙන් මුත පිහිදගන්න ගමන් තොල හපාගන්නා...

නිකටෙන් මගේ මුත උඩට උස්සපු එයා තොල ට උඩින් දලා නිබ්බ දාසිය ටික ඇගිල්ලකින් පිහිදන ගමන් මගෙ තොලට බර උතේ බිත්තියට කරල මාව තද කරගන්න ගමන්..

අතේ නිබ්බ ෆෝන් එක ඇද උඩට අත අරින ගමන් මත් ඒ බෙල්ල බදගන්නා...

මත් ඇදන් උන්නු ගවුමෙ සිපර් එක එයා අතින් පහලට ගැලවෙද්දී මත් ඒ පපුවට තව තව තද උතා... සිපර් එක ගලවලා උරහිස් වලින් පහලට එයා මගෙ ගවුම ඇද්දේ වැඩිය තදට තොනිබ්ව්ව ගවුම කෙලින්ම ගැලවිලා දෙපා මුලට වැටෙද්දී.. මත් උන්නේ ලැප්පාවෙ අත්තෙටම ගිහිත්...

දෙයියනේ දැන් තමි බෑ මට.... මත් ඒ පපුවට ගුලි වෙද්දී එයා මාවත් අරන් ඇදට ආවා...

එයා නොසන්සුන්... හාඳු නියාගෙන බෙල්ලෙන් පහට ඇවිත්
නිරුවත් පපුව අස්සෙ මුත හංගගත්තේ මත් ලැජ්ජාවටම එහාටයි
මෙහාටයි ඇබරෙන්න ගද්දී...

පොඩි එකෙක් වගේ එයා මොන මොනාද හරියට හොයනව
පපුව අස්සේ... ලැජ්ජාවටම මත් හිටියේ රතු වෙලා...

මුලු ඇගම හිරිවැටිල වගෙ යනව එක පාර..

" සංදේශ් ..මි.... ඇයි අනේ තතර උනේ...." ශීක් මගෙ කට ...

" ඔයාට තාම හරියටම සනීප නෑ මන්දී.. ඩොක්ට කිව්වා
පරිස්සමට බලාගන්න කියලා.. ඒක නිසා දැන් ඇති...හොඳ ළමයනෙ
මගේ...." පපුව පුරා එහෙ මෙහෙ අතක් ගෙනියන ගමන් එයා
ඔලුව නියත් ඉන්නවා.

" ඇත්තට ඔයා ලග වුටි බබාලා ලග එන්නේ හරි අමුතු බබා
සුවදක් ඒ සුවදයි.." ඉබල කියනවා...

" කෝලම්...." මත්ගැහැව ඔලුවට පාරක්...

පැය ගානක් එයාගෙ පිස්සු කතා අහන් ඉදලා රැටන් කාලා අපි
හොල්මන් ෆිල්ම් එකක් බැලුවා.. අපි කිව්වට මත් තෙවේ එයා....මත්
ඇත්තටම බයයි රැට ඔය වගේ ඒව බලන්න.. ඒකත් මේ අලුතෙන්
රිලීස් වෙව්ව එකක්.. ඉස්සර ගෙදරදී නම් මත් කවුරුත් තැතුව
තනියම කාමරේ තිදගන්නෙවත් නෑ.. ඒ තරම් බයයි හොල්මන්
කිව්වොත්...

" දැන් ගියාද හොල්මන.." මත් හිටියේ එරමිනිය ගොතන් ඇඳ
පාමුල ඉදන් ඉන්න සංදේශ් ගෙ කකුල් දෙක උඩ වෙනකොට
බයටම ඇස් දෙක තද කරල වහගෙන මත් අහද්දී එහා
පැත්තෙන් උත්තරයක් නෑ...

" නෑ මගෙ එහා පැත්තෙ ඉන්නේ..." මත් ඒ පාර නම් ඇස් ඇරලා එයා දිහා බැලුවා.. මොකක්ද ඒ කියපු කතාව කියලා අහන්න..

ඒත් එයා ඇස් ලොකු කරත් දිවත් එලියට දුන් මුත අමුතු කරත් හිටපු හැටියට මත් එයාගෙන් එහාට පැත්තේ ඇගේ දෘඩය ඉඳන් පෙරෙද්දී...

" සංදේශ් ඔයා විහිළු කරන්නෙපා.. මත් බයයි කියල දැන දැනම.." මෙයා ලග නිසා බය නොවී හිටියත් මෙයාම පිස්සු කෙලින්ග ගන්නම ඇත්තටම හිතට බය හිතූනා...

මොකද සාමාන්‍යයෙන් මත් තනියම වගේ ඉද්දී මට ඕවා මැවිල පේනවා.. මත් දවාලකටවත් තට්ට තනියම ගෙදරට වෙලා ඉන්න ඇත්තටම බයයි.. එක එක ඒවා මැවෙනව එතකොට...

ඒ පාර මේ පිස්සා හැක හැක ගාලා හිතා වෙනවා.. ඇත්තමයි මාව විහිළුවට අරන්...

" සංදේශ් අතේ ඕක වහලා නිදගමුකෝ.. " මත් බැරීම තැන හිටගෙනම කිව්වා...

" කෝ එන්න.. නිදිමතයි නම් මෙනත නිදගන්න මත් ඇදෙන් නියන්නම්.." ඉතින් එයාගෙන් අවසර ලද පමාවට මම වකුටු වෙලා එයාගේ උරහිසට ඔලුව නියාගෙන ඇස් පියාගන්නේ එයා බෙඩ් ශීට් එක මාව වැහෙන්න දලා මාව තදට තුරුල් කරගද්දී...

✍ ...

" සංදේශ්" මත් හිටියේ එයාගේ පපුවට තුරුල් වෙලා එයා මාව තුරුල් කරත් වෙනකොට.. එයා තද නින්දක...

" සංදේශ් ... චුට්ටක් තැගිටින්නකෝ.." මත් තට්ටු දද එයා ට දෙනුත් පාරක් කතා කරද්දී එයා ඉක්මනට ඇස් ඇරලා කලබල වෙලා වගේ මත් ලගට ලං උනා...

" ඇයි මන්දි අමාරුයිද.." බය වෙලා වගේ අහනවා...

" නෑ.. අනේ මට වොශාම් එකට යන්න ඕනා.. බයයි.. ඔයා මත් එනකන් ඉන්නව ද දොර ලගට වෙලා..." ඒ පාර හිනා වෙන ගමන් ඇදෙන් බැස්සා...

කාමරේ ලයිට් එක දලා මත් දිහා බලන් ඉන්නවා...

" දැන් යන්න උවමනාවක් තැද්ද.. මගේ නින්දන් කඩලා මෙනත.." ඉනට අන් දෙක නියන් අහනවා...

එතකොටයි මම ඇදෙන් බැස්සේ.....

" සංදේශ් ... ඉන්නව තේද..? " මත් වොශ් රුමි එකේ ඇතුලේ ඉදන් කැගැහැට්ටා.....

" උබට මාව හොල්මනක් වගේ පේනවද...? ඉදල අතුරු දහන් වෙන්න.. " මෙයා ආයෙ හොල්මනක් ගාවගන්නා.. රු බලපු ඊල්මි එකේ ඉදපු යකා ඇස් ඉස්සරහ මැවිල පේද්දී වැඩේ කරගත්තු මත් ඉක්මනට දොර ඇරන් ඒකත් වහන්නැතුව දුවන් දුවන් ගිහින් ඇදට පැනලා සංදේශ් ගෙ ඇග උඩිනුත් පැනලා ඇදට වැටුනා...

පට් මගේ අසරණයා ඇදෙන් බැහැල ගිහින් බාතෘම් එකේ දොරන් වහලා ලයිටුන් ඕෆ් කරන් තමා ආයෙ ඇදට ආවේ.....

" බය නොවී නිදගන්නවා මත් ඉන්නෙ එහාපැත්තේ.." කියලා අතින් පැත්ත හැරුනත් නිකන් මට කවුරු හරි මගේ එහා පැත්තෙ ඉන්නව වගේ දැනෙද්දී මත් සංදේශ් ට පිටිපස්සෙන් තුරුල් උනා ...

" මොකද්ද බත්.. නිදගන්න දියත්කෝ.." ඒ පාර මට බසිනවා...මේ සේරම මගෙ බය නිසානේ...

මත් එයාගෙන් අහකට වෙලා ඇද කොනට යද්දී මැත් ම එනවා ආයෙත් අනුකම්පා කරලා තුරුල් වෙන්න... පේන්නම කොට්ටයක් තුරුල් කරත් අනිත් පැත්ත හැරුනම ඒක විසික් කරල දැමිමා...

" අනේ මම තුරුල් කරත් නිදියන කොට්ටි " ඉස්සර ඉදන් මට තිබ්බ කැන පුරුද්දක් ඕක.. කියන්න සතුටුයි දැන් තුරුල් කරගන්න කොට්ටයක් තැනුව මට නින්දයන්න රැට...

" දැන් තුරුල් කරගන්න කොට්ට ඕන්නැ.. මත් තමා කොට්ටි..." කියාගෙන මාව ලගට ඇදල ගන්නා.. ඉතින් ඒ උනුහුමේම මගේ ඇස් පියවුනේ.. දෙන්නවම බර නින්දකට ඇදලා දලා...

✍ ...

හතට විතර නැගිටලා නාලා මගේ සුපුරුදු ඇදුම ඇදලා සංදේශ් ට කියලා ඔලුවත් පිහිදගෙන බඩු ටිකත් සංදේශ් ගිහින් වාහනේට දලා ආවේ අපි හොටෙල් එකෙන් යන්න පිටත් වෙන්න ලැස්ති වෙලා...

" බලන්න මොනාහරි දලා යනවද කියලා ආයෙත්.." කියාගෙන සංදේශ් පහලට යද්දී මුලු කාමරේම සර්වි පාරක් දල මාත් ඉක්මනට පහලට දිව්වා....

පේමන්ටිස් කරන ගමන් ඉදපු සංදේශ් ගෙ අනේ මත් ගිහින් එල්ලෙද්දී එතන ඉදපු කෙල්ල මහ අමුතු විදිහට මත් දිහා බැලුවේ.

" ආ. සර්.. තැත්කිව් සෝ මව්.." ඊසිට් එකක් දෙන ගමන් ඒ කෙල්ල සංදේශ් ගෙ අත ඇල්ලුවෙ මගෙ ඇසුත් එතන තතර වෙද්දී...

ගැස්සිලා වගේ ඒ කෙල්ලගෙන් අත උදුරගෙන ඊසිට් එක ඇදල ගත්තු සංදේශ් රවත් මත් ඒ කෙල්ල දිහා බලන් ඉද්දී මගෙ කරවටෙන් අත දලා ඉස් මුදුන ඉමිබෙ ඒ කෙල්ලට පේත්ත වෙන්නැති...

එයා ඒකෙන් ඒ කෙල්ලට අගවත්ත ඇති සමහරවිට

' මත් මෙයාගේ...' කියලා වගේ දෙයක්..

මොනා උනත් සේරටම වඩා ලොකුයි කියනවනෙ ඊඊසියාව..

මාවත් ඇදගෙන වගේ වාහනේ ලගට ඇවිත් එයා තහින්න කියාගෙන ඩ්‍රයිවින් සිටි එකට ගිහින් ඉදගන්නකත්ම මත් පාරෙ හිටගෙන...මට කේන්තියි යකෝව් ඒකි කොහොමද මගේ එකාගේ අත ඇල්ලුවේ.. දුවත් ගිහින් ගහල එන්න හිතයි මට...

සංදේශ් මත් තහින්නැති තැන ආයෙම වාහනෙන් බැහැල ඇවිත් මගෙ අතත් ඇදත් හොටෙල් එක ඇතුලට ගියේ මම පුදුමෙන් වගේ එයා දිහා බලන් ඒ පස්සෙන් ඇදිලා යද්දී...

" එක්ස්කියුස් මී.. ඔයා කලින් මගේ අත ඇල්ලුවනේ.. ඒකට මගෙ වයිෆ්ට ටිකක් තරහ ගිහින්.. සෝ ප්ලීස් එයාගෙන් සමාවගන්නවද..?" මේ මොකද්ද මේ සංදේශ් ට වෙලා නියෙන්නේ ඇස් කටේ දත් මත් මේ තපුරු පැටියා දිහා බලන් ඉද්දී.. අර ගැනි මත් දිහයි මු දිහයි මාරුවෙන් මාරුවට බලනවා...

" සොරි මැඩමි.. ඒක වැරදීමක්.." ජොබ් එක බේරගන්න ඕන නිසාද මන්ද ඒ කෙල්ල එහෙම කිව්වේ එව්වර හිත හොදකින් නම් තෙවෙ.....

මට මුකුත් හිතන්නවත් උන්න...මේ මනුස්සයා ආ පිට මාව තිකත් හරකෙක් ඇදත් යනවා වගේ ඇදගෙන වාහනේ ලගට..

මත් මුකුත් අහන්නවත් කියන්නවත් ගියේ තැත්තේ මැන්ට යකානගී කියලා බයට...

නිලකවර්ධන එක ලගින් වාහනේ තතර කරාම එයා එක්කම මාත් වාහනෙන් බැහැගන්නා...

" ඕන දෙයක් ඉක්මන් කරල අරගන්න.."

එහෙම කියලා මහලොකු දෙයක් ගන්න තැනි නිසාම ඩෙතිමයි ටී ශර්ට් කැලී දෙකතුනකුයි ගවුමකුයි අගෙන මම් සංදේශ් දිහාට හැරුනා...

එයා පස්සෙන් ගිහින් ගිහින් මැන් තතර උනේ ශුස් කලෙක්ශන් එක ගාව...

" මේක බලන්න.." උල්ටි සැහැල්ලු ලස්සන සෙරෙප්පු දෙකක්.. එයාගෙ තේරීම් අතරින් මත් දිහාට දික් කරා.. ශුවර් එකටම අර තඩි හීල් දෙක නිසා වෙන්නැති මේ..

" මේක හොදයි.. 37 වගේ ගන්න.." කියල මත් ඒක ආයෙ එයාට දික් කරා...

" දැන් ඔයා ඔය ඇඳුම් සේරම අරන් ඉවරද..?" ඇස් හීනි කරලා මගෙන් අහනවා...

මත් ඔව් කියන්න ඔලුව වැනුවා...

" යටිතලපහසුකම් එතකොට.." ආයෙත් ඇස් පුංචි කරලා අහද්දී මත් ලැප්පාවෙන්ම වටපිට බැලුවා...

" රතු වෙන්න තෙවේ කිව්වේ මම.. ඉක්මනට අරන් එන්න.." මේක නම් බෝක්කු කටක්..

" අනේ.. ඔයා යන්නකෝ.." මත් ටිකක් මැත්ව තල්ලු කරා.. මේ මනුස්සය එක්ක මුකුත් බැ තෙ.

" බැහැ යන්න...දැන් ඒක ත් මත් ම තෝරලා දෙනකන්ද ඉන්නේ.." බැ බැ මේ ජරාකට ඉවසන්න බැරීම තැන මත් හැරුනා...

ඕන කරන සේරම අරන් බිල් එක පේ කරලා අපි වාහනේට....

දීර්ඝ ගමනකට පස්සේ අපි ඇවිත් තිබුන තැන දැකලා මගෙ ඇස් උඩ ගියා...

52 කොටස

" මේ කොහෙද අනේ මේ...? " වටේ පිටේ එබ් එබ් බලන ගමන් මත් සංදේශ් ගෙන් අහද්දින් ඇහුන්නැ වගේ බැග් එකක් ඇදලා රෙදි කැල්ලක් ගන්න මේ මනුස්සය මට ලං වෙද්දි මත් මුන පස්සට ගන්නා...

" ඒ තැන රහසක්.. ඒක නිසා මත් ඔයාගෙ ඇස් බදිනවා.." මාව බැදලා මදි වෙලාද ඇසුන් බදින්නෙ අහන්න ඕන උනත් මත් බය වෙල වගේ බලන් හිටියා...

මැත් මාලියා වලට වගේ සම්බන්දද දන්නැ...එක තෙ
සාමාන්‍යයෙන් තැනක් අදුරගන්න බැරි වෙන්න ඇස් ගැටගහලා
එක්කරත් යන්නේ....

එකයි තව මගෙ ඔලුවෙ වැඩ කරේ ඒ දවස්වල හෙත වසිරල්
ගියපු සීන් එකක්..

' පෙම්වතියගේ ඇස් ගැටගසා සපුයිස් එකකට කියා බොරු කර
රැගෙන ගොස් තට්ටු හතක බිල්ඩින් එකකින් පහලට තල්ලු
කල අවුරුදු 27ක් වයසැති පෙම්වතා අත්තඩගුවට..' ඔත්ත
ඔය වගේ සීන් එකක් උනොත්...

බැ බැ.. යකෝ දැමීම මැරෙන්න තමි කොහොමටවත් බැ...

" හරි ඕකෙන් ගැටගහන්න ඕන තැ... මත් ඇස් පියාගතමි.." මත්
කියද්දී මෙයා යස්සයා හිතා වෙනවා.. මගෙ පිටටත් ගහගා හිතා
වෙනවා....

ඊට පස්සේ නිකන් මොකද්ද උතා වගේ තතර වෙලා මුත්ත
රකුසු කරත් මත් දිහා බලනවා...

" උබව මරන්න තෙවේ එක්කරත් යන්නේ.. මෙහෙට වරෙන්.."
මාව ඇදල අරත් මගේ ඇස් අර රෙදි කැල්ලෙන් ගැටගැහැවෙ මත්
දගලද්දී..

" ඕක ගලෝපත්කෝ .. තල්ලු කරනව වාහනෙන් එලියට.." එයා
එහෙම කියදී මත් කටපියාගෙන පැත්තකට උතා...

ඒත් ඔලුව උඩට උස්සලා ඇස් යටින් පේතවද බැලුවම මගෙ
ඔලුවට ගැහැව මේකා...

වාහනේ තතර උතා...

එයාගෙ පැත්තෙ දොර වැහෙන සද්දෙ ඇහිල ටිකකින් මගේ
පැත්තෙ දොර ඇරුනා..

සිටි බෙල්ට් එක ගැලව්ව වගේ තේරුනා.. ඊට පස්සේ මාව තිකත් පාවෙලා වගේ ගියා.. සංදේශ් වඩාගත්තා...

" කොහෙද මේ එක්කරත් යන්නේ...." මත් අහද්දී..

" අපායට.." කියනවා...

ඊට පස්සේ ටික දුරක් ඇවිත් මාව බිමින් නියලා මගේ ඇස් වැහෙන්න ගැටගහල තිබ්බ රෙද්ද අසිත් කරා...

ටිකක් ඇස් වහලා ඇරලා මත් සංදේශ් දිහාට හැරුනා...

" කොහෙද මේ....." මත් වටේම ඇස් යවන ගමන් ඇහුවා..

" අපේ ගේ..... ඔය.." එයා ඇස් වලින් ඉස්සරහ පෙන්නල කියද්දී මත් ඇස් හරෝලා ඒ දිහා බැලුවා...

සේරටම කලින් ඇස් තතර උනේ මහ විශාල ඇහැළ ගහ ගාව...

" දෙසියනේ..." මගේ අත් තතර උනේ කට ගාව.. භීතියක් වගේ මේ දේවල් නම්...

මත් සංදේශ් දිහාට හැරෙද්දී එයා මත් අනුමාන කරපු දේ හරිසි කියන්න වගේ ඔලුව වැනුවා...

අඩාගෙන මත් එයාට තුරුල්ල උනාම.. එයා මාව ඒ ඇගට තද කරගත්තා...

විශ්වාස කරන්න.. එදා අපි නුවරඑළි ආපු දවසේ මත් ඇහැළ මල් කැඩුවේ ... මොන්ඩිසෝර් ඉඩමේ.. දෙසියනේ ඒක... අපේ ගේ මෙනත..

" පුදුමයි තේද... ඒ මොන්ඩිසෝරිය මෙනත හදන්න කියලා මේකෙ අයිතිකාරයෝ කිව්වා.. ඉතින් මත් ඒක ගන්නා... මීට අවුරුද්දකට කලින් මත් වැඩ පටන් ගත්තේ.. මත් දන්නවා ඔයා මෙනතට ආසයි කියලා.." ආසයිදත් අහනව දෙසියනේ.. මේකා

මනුස්සයෙක් නෙවේ ඇත්තට.. මත් වෙනුවෙන් මෙව්වර දේවල්..
මට හිතාගන්න අමාරුයි.....

" යන් ඇතුලට අඩල ඉවරයි නම්.." මගේ අතකින් අල්ලන් එයා
ඉස්සර උතා...

මහ විශාල ගෙයක් නොවුනත් ඒක හරි හුරුබුහුටියි.. තට්ටු
දෙකේ පොඩියට හදපු ගෙයක්.. වට්ට ගස්.. හරිම නිදහස්
පරිසරය.. දෙයියනේ මෙයාගේ වොයිස් මාරයි....

" සංදේශ්අනේ මට කියන්න තේරෙන්න දෙයියනේ... මත් "

" මුකුත් කියන්නෙපා එන්න.." මාවත් අල්ලන් ඉස්සරහට යනවා..
ගේට් එක ඇතුලට තල්ලු කරාම ඒක ඇරුනා..

සාක්කුවෙන් ගත්තු යතුරක් අරන් එයා දොර ඇරියා...

ඇස් කටේ දුන් මත් ගේ වටේ කැරකුනේ...

ඉස්සරහම ෆ්ලේම් කරලා ගහල තිබ්බේ තඩ් වෙඩින් ෆොටෝ එක
අපේ.....

එයා පිටිපස්සෙන් ඇවිත් මට තුරුල් උතා..

" ලස්සනයි සංදේශ් ..." මත් කිව්වා..

" මත් කොහොමත් ලස්සනයි නමා මෝඩ මන්දි....." කියාගෙන
මගේ ඔලුවට එකක් ගහගෙන එයා ඇවිදන් යද්දී මාත් එයා
පස්සෙන් ගියා...

ඒ අපේ බෙඩ් රූමි එක...

මත් ආසම පාට.. දෙයියනේ මට නිකත් අහසෙ ඉන්නව වගේ
හැගීමක් ආවා...

ලා නිල් පාට කාමරයක්...එ පාටින්ම ඇදට එලපු බෙඩ්ෂීට් එක...

මත් එයාගේ බෙල්ල බදාගෙන කම්මුලක් ඉම්බා...

" ඇග සෝදන් එන්න.. අපි මොනාහරි කමු..." මත් ඉතින් ආසාවෙන් දුවලා දුවලා ගිහින් වාහනෙන් මගේ ඇදුම් බෑග් එකයි එයාගේ එකයි අරන් ඇවිත් ඇග සෝදගන්න බානෑම් එකට ගියා...

මත් එන ටිකට එයා කොහෙන්දෝ මන්ද කෑම ගෙනලේලා..

" ඔයා කොහෙද ගියේ... මත් දන්නෙන් නෑ.. සුවදයි හැබැයි...." සාලෙට යද්දි මුලු සාලෙම සුවදයි...

" ඉස්සරහ කෑම කඩයක් තියේ ටිකක් එහාට වෙන්න.. කොහොමත් තව දවස් තුනක් වගේ අපි මෙහෙ ඉන්නේ.. ඊට පස්සෙ ගෙදර ගිහින් ඔයාට පාස්පෝර්ට් රෙඩ් කරගන්න ඕනා.. මේ සතිය ඇතුලත.." එයා කියනවා මත් අහන් ඉන්නවා.

" මත් නා ගෙන එන්නම්.." මත් ඔලුව වැනුවා..

දෙන්නම දවල්ට කාලා එලියෙ නියන ඔව්විල්ලාව ගාවට ගියා...

" උබට මගෙ ඔඩොක්කුව විතරමද බත් පේන්නෙ අන්න අරෙහෙන් ඉදගනිත් ගිහින්.." ඔංචිල්ලාවේ අල්ලගන්න දෙපැත්තෙ නියන යකඩෙ අල්ලන් මත් හිටියේ මේ මනුස්සයා මාව ඉස්සරහට තල්ලු කරද්දින් නොසැලී...

"බෑ.... මට ඕනා ඔඩොක්කුවමයි.." මත් කියද්දී ආයෙත් මාව තල්ලු කරනවා.. අම්මපා මත් මේක අල්ලන් නොහිටිය නම් හොම්බ ඇනන් මෙලහකට බිම..

" මේක මහ වදයක් උනා නේ ඒ පාර.." කියලා මට ඉදගන්න අවසර දුන්නා...

" විරිතන්නෙපා මෙනත.. වදයක් මන්දි ඇ..." ඒක නම් සිරියස් කියද්දි මට ටිකක් අප්පටි..

" සොරි.." කියාගෙන මත් තැගිට්ටා.. එන්න හදද්දි යන්න නොදී තතර කරගන්න හැදුවත් මත් දුවත් දුවත් කාමරේට ඇවිත් ඇදට පැන්නා..

" ඒ..... අඩන්නෙ එහෙම නෑ.. ජෝක් එකක් නෙ බත්.. ඔහොමත් සීරියස් ගන්නවද...? " අහගෙන මාව ලගට ඇදල ගන්න ගමන් කොට්ටෙට මුත් ඔබත් ඉදපු මගේ බෙල්ල කුඩි කවනවා..

" යන්න අනේ...." අත ගසල දලා මම කිව්වා.....

" බෑ යන්නෑ... වදම දෙනවා.." කියලා ආයෙ ඉත හරිය කුඩි කවනවා...

තලියලා තලියලා මම එයාගෙන් බේරෙන්න දැගලවා.. දෙසියනේ හිතාවෙලා හුස්මගන්න බැරුව මැරුනොත් මම...

" ඇනිහ්.. හරි.. සොරි.. ඇනි.. අනේ...." අතත් වැදත් කකුල් දෙකත් දික් කරත් මත් කැගැහැට්ටෙ බැරීමතැන..

" අන්න එහෙම එන්න මැඩමි... දැන් රැට කන්නෙ මොනාද... ? " අහගෙන එයා මගෙන් ඇත් උතා

" මිමි.. පොල් සම්බෝලයි බතුයි උනත් මට කමන්නෑ.." මත් කිව්වා.. මොකද ඒ කෑමෙ රස වෙන එක කෑමකටවත් සමකරන්න බෑ.....

" ඔයත් එතවද යන්න .. තැත්නමි මත් ගිහිත් එන්නද පට ගාලා.." අහනවා..

" මාවත් එක්ක යන්න යන තැනක.. " කියත් මත් ඇදෙන් බැස්සෙ...

ඊට පස්සේ ඉතින් ඇදුමක් දුන් අපි දෙන්නා එලියට බැස්සේ ටිකක් ඇවිදලා රැට කාලා එහෙම එන්න හිතත්....

ඉෂ් ...

ගෙදර ඇවිත් සංදේශ් ඇග සෝදන් ඇවිත් ඇදට පැත්තට පස්සේ මන්දි ටවල් එක අරන් බානෑම් එකට රිංගුවා...

ඇග සෝදන් කාමරේට ඇවිල්ලත් මන්දි ආයේ බානෑම් එකට ගියේ එයා ගලවල නිබ්බ කොත්ධි බුල ගන්න.. තැත්තම් ඕක හෙට වෙද්දි එහාට මෙහාට වෙලා නිබ්බොත් හදිස්සියෙ ඕව හොයන්න වෙනවා කියලා එයාටම කියාගන්න ගමන් ඇදට වෙලා නිදිකිර කිර ඉන්න සංදේශ් දිහත් බලලා මන්දි බානෑම් එකට ගියා.....

ඒත් ආයෙන් හැරෙන්න කලින් කකුල ලිස්සලා ගියේ මන්දි එහෙම්මම ටවල් එකත් පිටින්ම ටයිල් එකේ ලෙස්සිලා යද්දි.. කෙල්ල මහ සද්දෙට කැගැහැව්වේ හිතට දැනුන බය නිසා...

ගැස්සිලා ගියපු පාර සංදේශ් බානෑම් එකෙ දෙර තල්ලු කරන් ඇතුලට එද්දි දැක්කේ ටවල් එක ත් කඩාගෙන මන්දි බිම වැටිලා ඉන්නවා...

හිත පොඩ්ඩක් කලබල වෙද්දි සංදේශ් මන්දි ලගට ගියා...

භාගෙට තෙමිල නියත ටවල් එක සංදේශ් අනිත් ඇදලා මන්දිගෙ ඇගෙන් අසින් කරේ කෙදිරිගාන කෙල්ල දිහා බලලා රවත ගමන්

" කෝ එන්න.." කියාගෙන සංදේශ් අත් දෙකටම මන්දිව උස්සගන්නා..

උස්සලා අරන් ඉක්මනට කාමරේට ගෙනත් ඇද උඩින් නිබ්බා...

ශීටි එක ඇගට පොරෝත ගමන් වතුර වීදුරුවක් මන්දිට දික් කරා...

" මොනාද බත් කරගන්නේ.. උබට හරියට ඇවිදගන්නවත් බැරිද.. කොහෙ හරි වැදුනද..? " අන උස්ස උස්ස සංදේශ් මන්දිට බසිත ගමන් අහද්දි බිපු වතුර වීදුරුව මන්දි පැත්තකින් නිබ්බා...

" පස්ස ඇනුනේ... කොහෙවත් තුවාල උන්නැ.."මන්දි කියපු විදිහට සංදේශ් ගෙ කේන්තිය මැද්දෙන් හිනා ගියත් ඒක නොපෙන්වා මන්දි දිහා රවාගෙනම බලන් හිටියා.

" යන්න ඇය මට නොකියා බානම් එකටවත්..පොඩි එකෙක් වගේ බලාගන්න උනා නෙ මේක.." බැන බැනම සංදේශ් මන්දිට ඇදුමක් දගන්න දීලා ෆෝන් එකත් අරන් බැල්කනි එකට ගියේ හෙට එනව කියලා ගෙදරට කෝල් කරල කියන්න...

" හෙට අපි යන් මන්දි.. වැඩ ගොඩක් නියතව මට.. " සංදේශ් කෝල් එක කටි කරලා ඇතුලට එන ගමන් කියද්දි මන්දි හිටියේ කොන්ඩේ පිර පිර...

" හරි... " කියපු මන්දි ඇදේ ශීටි එක හදලා සංදේශ් එක්කම නින්දට වැටුනා...

✍...

උදේ නම් ගෙදර තිබ්බේ හරි කලබල ගනියක්.. මේ මනුස්සයටත් පුදුම කඩිකුලප්පුවක් නෙ නියෙන්නේ.. ඊයේ ආවා හෙට යන් කිව්වා ලැස්ති උනා ගියා..

බඩු සේරම වාහනේට දලා එද්දි ගෙනාපු සේරමත් අරන් ගේ දිනා ටිකක් වෙලා බලන් ඉදලා අපි වාහනේට ආවා.. අපි කිව්වට මම.. මොකද ඒ වෙද්දින් සංදේශ් වාහනේට වෙලා මේකි එන්නෙත් නෑ කියලා මට බැන බැන හිටියේ .

කකුලන් කොර ගහන මත් ඇවිදන් ආවේ.. ඊයේ කරනම් ගහන්න ගිහින් කකුල මොනාද වෙලා.. බැන බැන එයාම තෙලුන් ගැවා හැබැයි.

" මත් හිතුවෙ මන්දි ගේ නිකන් නියෙද්දි පාලුවට යන නිසා කුලියට දෙන්න.." සංදේශ් ටික දුරක් ආපුවම කියනවා...

" ඒක හොඳයි.. හැබැයි දෙද්දි ටිකක් හොයල බලලා හොඳ කෙනෙක්ට දෙන්න..කපල් එකක් නම් වඩාත් හොඳයි.. නැතුව වයසක අයට වගේ ඔය ගේ ගැලපෙන්නෑ..." මගේ අදහස උනේ ඒක....

" බලමු.. වටේ අයට කියල නියන්න ඕනා..." එනනින් එහාට අපේ මාතෘකාව උනේ ගෙදර ගැන...

උදේටත් කඩිකින් ලැවරියා කාලා නේ එකක් බිලා අපි ආයෙත් පිටත් උනේ ගෙදර එන්න...

ටිකක් දවල් වේගෙන එද්දි නම් හොඳ නින්දක් ගියා ආයේ මැරිල වගේ.. ඉනින් මත් තැගිටිද්දී සංදේශ් ගෙ එක අතක් මගෙ ඇග වටේ , ගැස්සෙන්නැති වෙන්න එතිල තිබ්බා..

මත් තැගිටිටම එයා හිතා වෙලා මගෙ කොන්ඩේ ඇවිස්සුවා...

දවල් වෙද්දී අපි අපේ ගෙදර...

අපේ ගොත් ගහ අම්මේ අක්කලා ආවා ගාගෙන වාහනේ ලගට එද්දී මත් වාහනෙන් බැස්ස ගමන් පැත්තේ ඒකි ඉස්සරහට...

කොහොම හරි වාහනේ වටේ දුවලා දුවලා කැරකිල්ල හැඳෙන්න ඔන්න මෙන්න නියෙද්දී තංගි සංදේශ් පිටිපස්සට පැත්තේ මාව බේරගතියෝ කියාගෙන...

" සංදේශ් ඔයා අහකට යන්න...බේරන්න නම් එපා මෙයාව.. දැක්කනේ එද් මම හිටපු විදිහ.." තංගි ඇස් කටේ දුන් මනමාල හිතාවක් දුනවා.. මේකි මොනා හිතුවද දන්නෑ ජරාහිත...

" මත් ඔයාලා දෙන්නට පොඩි උදව්වක් අයිසෝ කරේ..." තංගි කියද්දී සංදේශ් තංගිගෙ කරවටේ අත දුන් එයා එක්ක ගෙට යනවා...

ඊරිසියයි යකඩෝ...

මත් සංදේශ් ගෙ ඇගේ හැප්පීගෙනම ගෙට ආවා... උගෙ ඇගේ හැප්පෙන්න ගිහින් ඊළඟෙ මට හැබැසී.....

" දැන් පුතාලා අදම යනවද ගෙදර..." අපේ අම්මා අහන්නේ තාලා කරලා කෑම මේසෙන් ඉදගන්න සංදේශ්ගෙන් ...

මත් පිඟානක් සෝදලා ගෙනත් සංදේශ් ට බත් බෙද්දු..

" යනව අම්මා.. මෙයාගේ පාස්පෝර්ට් වැඩේ බලන්න ඕනා.. මන්දී ඕන නම් අද මෙහෙ ඉන්නවද..? " ඔය මැන් දන්නව මන් එයා තැනුව ඉන්නැ කියනෙක.. ඊටත් වඩා එයාටත් එහෙම ඉන්න බැරිඑකේ අහසු කැන ඒක...

" හා ඉන්නම්.." මොනාද කියන්නෙ බලන්න පැනසු ගමන් මන් කිව්වා...

" තැ එක්කෝ.. අද ගිහින් පස්සෙ දවසක එමු අපි.." ඔය කිව්වේ. මන් දන්නැද්ද මෙයා ගැන...

...

" අපි ගිහින් එන්නම් අම්මා." මායි සංදේශයි දෙන්නම අම්මට එකටම වැදලා තංගිටත් කියලා ආයෙම වාහනේට....

ඊට පස්සේ ඉතින් අපි ආවේ සංදේශ් ගෙ ගෙදරට.. මගේ ගෙදර දැන් මේකත්.. මන් බැදලා මෙහෙ එන පලවෙති දවස නිසා වෙන්න ඇති සංදේශ් ගෙ තාත්තා සුදු මල් දසු වතුර වීදුරුවකින් වතුර උගුරක් පොවලා මාව ගේ ඇතුලට ගන්නා...

" මහත්සි ඇති නෙ දෙන්නට... ටිකක් රෙස්ට් කරන්න පුනේ...." තාත්තා මගෙ ඔලුව අතගාලා ආදරෙන් කියද්දී සංදේශ් පැත්ත ගමන් විහගිට ඇත්තා ටොක්කක්..

හොඳ වැඩේ ඕන්නැති වැඩ කරනවට...

අයිසයි තංගිසි බර කතාවකට යට වෙද්දී මන් කාමරේට ඇවිත් මුත ටිකක් සෝදගන්නා...

දෙයියනේ දෙයියනේ දවස් හතර පහක් අතට නොගන්න ෆෝන් එක...

මේ මගුලන් මන් දලා ගිහින් නෙ නිබ්බේ.. හුගක් අය වෙඩින් එකට විශ් කරලා නිබ්බෙව්වයි සේරම මැසේජ් වලට මන් රිප්ලයි කරන්න ගන්නේ ඇදේ ඉදගෙන..

ටිකකින් අරය ඇවිත් ෆෝන් එකට එබෙනවා

" මත් බැලුව ඒත් කා එක්කද ෆෝන් එක දිහා බලන් හිතා වෙන්නේ කියලා.." ටවල් එක අතටගන්න ගමන් කියනවා...

" හොර මිනිස එක්ක..." කට ඇද කරලා මත් කිව්වා...

" කවුද සමන්තද..? " අහගෙන මගෙ ඔලුවටම එයා ටවල් එකෙන් ගැහැවෙ මගෙ අතින් ෆෝන් එකත් අතඇරෙන්නම...

" ඔහොම ඉන්නවා..... සංදේශ්" කැගහන් මත් එයා ලගට යද්දි මට කලින් ඉක්මන් උන එයා බාතෘම් එකට පැනලා සද්දෙට දෙර වහගන්නා.....

✍...

පහුවද උදේ මම තැගිටලා ගෙදර වැඩට ඉන්න කෙනාගෙගෙන් උදව්වෙන් හැමෝටම තේ හැදුවා....

මගේ කිරි බොන බබාට උදේට අනිවාරෙන් කිරිවිදුවක් එපැයී....

අතින් අයට තේ දීලා එයාගෙ කිරි එක හදන් මත් උඩට දිව්වේ නිදිකුමාරයට ඇහැරවන්න...

" සංදේශ් සංදේශ් ..." දෙපාරක් විතර කතා කරන් මොකාද පොලොවෙ ගහල වගේ නිදී.. ටි ශර්ට් එකක්වත් තැතුව මුලු ඇඳම බදුගෙන නිදී.. පිටේ සුදු යකඩෝ... මිමිමි...කොමිලා ලස්සනයි....

"සංදේශ් .." බලන් ඉන්න බැරිම තැන මත් ගිහින් උරහිස හැසුවා...

මදුරුවෙක් කියලා හිතුවද දන්නෑ එයා ටිකක් හයිසෙන් මට ගහපු පාර වැදුනේ තහයට...

" මගෙ අප්පශ්ශා.." තහය අල්ලන් මත් පැත්තකට උතේ මුලු තහයම දැවිල්ල අල්ලද්දී....

" ඇයි මොකද උනේ .." ඒ පාර ඔලුව විතරක් උස්සලා අහනවා....

" තමුසෙ ගැහැව මට..." කියාගෙන මත් අහක බලාගන්නම මත් ලගට එනවා...

" මත් ගැහැවා.. කෝ එනව බලන්න..මොකද කරගන්නේ...." මගේ මුත බලෙන්නම එයාගෙ දිහාට හරෝගන්නවා...

" මුකුත් වෙලා තෑ බත්.. ටිකක් රතු වෙලා විතරයි..." ඒ පාර තදින්ම තහය මිරිකනවා...

ඇත්තමයි අතක් පයක් තමි නියන් ඉන්නම බෑ...

" ගිහිත් අර කිරි එක බොන්න..ඇල් වෙන්න කලින්.." මත් තැගිටින ගමන් කියද්දී ඇදලා ගත්තෙ ඔඩොක්කුවෙ ඉන්දෙන්නම...

" ඒ කිරි එපා මේවා දෙන්න බැරිද.." මගෙ පපුව දිහාට ඇගිල්ලක් දික් කරන ගමන් කියනව මේ වලන්න මනුස්සයා...

" වැහි.. අහකට යන්න අනේ.. වෙනද බොන්නෙත් අර කිරි නෙ ඒවම බිගන්න.." අතට පාරක් ගහල මත් කිව්වා...

" ගැනියෙක් ගෙනාවට පස්සේ ඒවා ඕන්නෑ.. මේවා ග්‍රෙශ් එව්වනේ..."

"හිතුවද මත් කිරි එලදෙනක් කියලා. ඉල්ලන ඉල්ලන වෙලාවට කිරි දෙන්න.." මත් රවාගෙනම ඇහැවා.....

" මත් තමි නෙවේ දැන් ඔයාමයි ඔය කියාගන්නේ....." ඊ..... මේ මනුස්සය දැන් ගාතට වැඩී

" තරහයි මත්.." තල්ලු කරල දලා මත් එතනින් තැගිටලා ආවා.....

එදම හවස එයා එක්ක පාස්පෝර්ට් හදන වැඩේ කරගන්න ගියා... මෙයාගෙ යාලුවෙක් හිටපු නිසා ඒ වැඩේ ඉක්මනට කරන්න පුළුවන් උනා...

දැන් ඉතින් තියෙන්නෙ අපිට යන්න විතරයි...

තව සතියක්ම තියන එකේ අපි නිව්සැතසිල්ලේ බඩු ලෑස්ති කරගන්නා.. අම්මා එක එක කෑම ජාති හඳුනව යද්දි අපිට ගෙනියන්න.. මේ මගේ පලවෙනි සැරේ නිසා මත් තමි හිටියෙ ටිකක් බයෙන්.. ඒත් සංදේශ් ඉන්න නිසා ඒක ටිකක් ශේප්...

✍...

ඉතින් ඒ මහා උත්කර්ශවත් දවස උදු උනේ පාන්දර හතරට ඕසි යන්න තිබ්බ ඊලයිටි එකට පැයකට කලින්වත් එයාපෝර්ටි එකෙ ඉන්න ඕන නිසා 2.30 වෙද්දි ලෑස්ති වෙලා අපි එලියට බහිද්දි...

අයිසයි විහඟිසි අපෙ අම්මයි අපිත් එක්කම එයාපෝර්ටි ආවා.....

53 කොටස

" ආ හා.. දැන් ඉතින් යද්දි දෙන්නා දෙන්නෙක් වෙලා ගියාට එද්දි තමි එහෙම එනව තෙව්.. තුන් හතර දෙනෙක්වත් වෙලා එනවා එකෙක් දෙන්නෙක් අතින් කලින් උස්සන්. අපිත් ආසයි මාමල නැන්දල වෙන්න.." ඒ කිඹුල කට ඇරිය වගේ කියවත් යන්නේ අපේ අයිසා..

මත් බැලුවෙ සංදේශ් දිහා.. මැත් හිතාව කාගෙන මත් දිහා බලන් ඉද්දි විහඟි අයිසට අනිතවා...

" නවත්තහත් ඕක...ඒක ඒ දෙන්න බලාගනි උබ ලැස්ති වෙයන්කෝ ඊලගට ලමයි හදන්න.." හරි ඔය අහගන්නෙන ...අපේ අම්මා අයිියට පාරක් ගහගෙනම අපි දිහාට ආවා....

" අනේ පුතේ.. උබ දන්නවනෙ මේකි මෙහෙම හිටියට මහ මෝඩ ගහක්.." හරි හරි ඉතින් ඉස්සර ඉදන් කරේ මාව වාටර් කරපු එකනෙ මිනිස්සු ඉන්නවද තැද්ද අදුල තෑ අපෙ අම්ම සද්දෙටම ඒ ටික කියල දුද්දි මත් මට තෙවේ වගේ ශේපේ එහාට උනා...

" උබ කොහෙද ඔය මාරු වෙන්නෙ.. ලගට එනවා මත් දෙන්නටම කියන්නෙ මේ.."

" හරි හරි ඉතින් ඕකට කෑගහන්න ඕන ඇ...." සංදේශ් හිතාව හිර කරන් ඉදලමද කොහෙද රතුන් වෙලා...

" අහන්න ලමයිනේ...ප්‍රශ්නයක් උනොත් කතා බහ කරල විසදගන්න ඕන ඔයාලා.. අපේ එකී කරන සමහර මෝඩ වැඩ මත් දන්නව ඔය ලමයා හුගක් අමාරුවෙන් ඉවසන් ඇති. පුතේ මේකිව බලාගන්න.. තනියම කොහෙවත් යවන්නෙපා නොදන්න රටක...පස්සෙන්ම ඉන්න.. අනික ඔයාලට කතාබහ කරන්න දැන් අපි ලග තෑ.. ඉතින් ඔයාලා දෙන්නට ඉන්නෝන ඔයාලා දෙන්නා... මට රත්තරන්ල දෙන්නා පරිස්සමට ගිහින් එන්න... ඉක්මනට මේ අම්ම බලන් ඉන්නවා.." අපේ අම්මා අන්නිම ටික වචන කැඩි කඩි වගේ කියලා ලේන්සුව ඇස් වලට තද කරගද්දි මටත් කලින් සංදේශ් අම්මව තුරුල් කරගන්නා.

" අම්ම බය වෙන්නෙපා...මත් ඉන්නකත් මත් අම්මගේ මෝඩ කෙල්ලව ඇහැක් වගේ පරිස්සම් කරල බලාගන්නවා...." මත් බලන් හිටියෙ මේ දෙන්නා දිහා..

ලාවට කදුලු ඇස් වලට උතද්දි පිටිපස්සෙන් මට පයින් පාරක් දුන්නේ විහඟි....

" මේ..... උබලා එද්දි ඔහොම නම් එන්නෙපා හරිද... අපි මේ බලන් ඉන්නේ අපෙ වෙඩින් එකට කලින් දරුහුරනල් බලන්න ..

ඉක්මනට ඒ භීතේ හැබැකරහන් මගෙ අක්කේ... අපෙ අයිය එක්ක කතා කරන්න ඔය ගැන...අපේ එකත් පොඩි උන්ට ආසයි.. හැබැයි ප්‍රශ්නෙ නියෙන්නේ ගැනිවයි ලමයින්වයි සේරම තලවන්න ගිහින් මු මොන විනාසයක් කරගනිද කියනෙක..'' ඉදකින් ඕකි ඔය වටෙන් කිව්වේ මාත් හැසිරෙන්නෙ පොඩි එකෙක් වගේ කියලද...

'' සොරි බත්... එයා කිව්වා ලමයි ඕන්නෑ ජීවිත කාලෙම මාව හුරතල් කර කර ඉන්නව කියලා.. ඉතින් උබට ඒ භීතේ හැබැ කරගන්න වෙන්නේ කවදහරි උබල බැදපු දුකම තමා..'' තංගි මගෙ පිටිපස්ස හැරිලා කිත්ති හිතාවක් දුද්දි මාත් හැරුන පිටිපස්ස...

'' සංදේශ් ...'' ඉබේටම මට කියවුනා.. මෑත් බලන් ඉදපු විදිහට මට තේරුනාඒක එයාට ඇහිලා...

ලැජ්ජාවෙන්ම මත් අහක බලාගද්දි මගෙ කතා ගාවට පාත් උන එයා ,

'' පස්සෙ අල්ලගන්නමි මම..'' කියලා බැග් නියන හරියට ගියා....

අම්මලට වැදලා දෙයියෝ එහෙම සිහිකරලා සංදේශ් ගෙ අනේ එල්ලිලා මත් ඇවිදන් ගියේ මගේ ජීවිතේ තවත් ලස්සන පරිච්ඡේදයක් පෙරලන්න...

✍.....

අවුරුදු හතරකට පසු...

'' ඔය පොඩි එකාව වැටෙයි සංදේශ්''

එයාට ගානක් තෑ... අපෙ වෙඩින් ඇල්බම් එක බලනවා .. ඒ කල්පතාවෙන් ඉන්න එයාගේ කකුලක් උඩ පොඩි එකා රිලා පැටියෙක් වගෙ එල්ලිලා...

දගලපු ගමන් ඕකා බිම ... ඊට පස්සෙ එයි මෙනත අම්මේ
ගම්මේ ගාගෙන.. ආපුදෙන්නෝ තාත්තටයි දුවටයි දෙන්න හොඳ
පාරක් මම....

" කොහෙද බත් කරේම නගින්න හදන්නෙ උබල දෙන්න පොල්
ගස් බඩගානව වගේ....." අඩුපාඩුව ඇවිත් සංදේශ් ගෙ බෙල්ල
බදගද්දී එයා ගමටම ඇහෙන්න අර පොඩි උන් දෙන්නට
කෑගහනව.

මත් නම් ඇහුනෑ වගෙ හිටියේ ඔය තාත්තලගේ පුතාලගෙ වලි
වලට ගිහිත් අත්තිමට උන්ම එකතු වෙලා අහිංසක මාව කපනව
කියල දන්න නිසා...

අවුරුදු හතරක් කියන්නේ මහලොකු කාලයක් උනත් ඒ කාලේ
යනවා මට දැනුනෙවත් නෑ..

ආදරේ කරන කෙනා එක්ක ආදරෙන් සතුටින් ඒ ගෙවුන දවස්
කිහිපය.. මත් හිතන්නේ මගේ ජීවිතෙ මත් ලබපු ලොකුම සැතපීම
ඒ....

දෙන දෙයියෝ දෙද්දි දෙනවා දිගට හරහට.. එකෙක් මදිවට
ඩබලක්ම හම්බුනා එකපාර... උන් දෙන්නා ටුවිත්ස්ලා..

පුතා විතාඩි ගානක් වැඩිමල්.. අනිකා කෙල්ලෙක්...

අඩුවක් ඇත්තෙම නෑ දැන්නම්.. කත් අතේ නියත් ඉන්නෙ
සංදේශ් මායි එක වෙලාවකට...

කොල්ල නම් තනිකරම සංදේශ් ගෙ රූපේ...කෙල්ලට නිබ්බෙ මගෙ
වගේ ලොකු ඇස්... සංදේශ් වගේ ඒ ඩබලම...ලස්සනයි.. දැන් මම

කැනයි කියල නෙවේ ඒ කිව්වෙ හරිද...මාත් ලස්සනයි හැබැයි මට වඩා එයා ලස්සනයි ඒක වෙනම කතාවක්...

පුතාගෙ නම සයාත් මෙත්මිත. දුව මිත්භාරා සේශ්මී...

" මිත්භාරා.. කවුද චෝක් මෙනත නියන්න කිව්වේ... ටයිල් එකම විනාසයි අරගන්නව මේක..." මට බෑ යකෝ මේක කරන්න..

ටයිල් එකේ කොටු පාට කරන්න අරන් අයියයි තංගිසි මහ වදයක් උතා මේක...

" කෑගහන්නෙපා බත් මගෙ කෙල්ලට.." අම්මපා කොස්ස නෑ නේ ලග...

සංදේශ් දැන් මට ආදරේ නෑ හුමි.. එයාට මිත්භාරව ලොකු වෙලා සේරටම වඩා...මගේ කෙල්ල ගාගන්නු ගමන්මයි.....

" ආ...එහෙමද ඇවිල්ලා මෙනත තාත්තයි දුවයි සුද්ද කරොත් හොදයි එහෙනම්..." කියාගෙන මත් කුස්සියට ගියා...

ආපුදෙන්නො අම්මා. ඉස්සර උයන්න දන්නෑ කියලා මාව වා කරපු තරමක්.. දැන් අම්මද දන්නෑ මුත්ට උයල දෙන්නෙ ඇවිත්...මේ අහිංසක මට දැන් උයන්නත් වෙලා...

හවස කට්ටිය සාලේ දිගා වෙලා ෆිල්ම් බලනවා.. සංදේශ් සැටියට පිට දිලා බිම ඉදගෙන ඉද්දී අර ඩබල ටයිල් එකේ වැතිරිලා ඒක බදන්...

අනේ අම්මපා මුත් මේ ඉන්න හැටියට ලොත්ධරි දලා ගන්නෝන රැට ..

මත් ගිහිත් සංදේශ් ගාවිත් ඉදගන්න විතරයි ඔතා සිසිකඩ ඉන්න උන් ටික සංදේශ් අස්සේ.....

" ඔහොම ඉන්නවා...." නැගිටලා ගස්සන් යන්න හදපු මාව ඇදලා ගන්න ලගට.....

" අම්මි... උයාට කන්නැ...." වචනක් කියාගන්න බෑ හරියට කන්නැ කියන එක තමි යස අගේට කියනවා..

" අම්මට ඔන්නැ මගේ චූටි ඇටකිවිටි කන්න.." අන්දල නිබ්බ චූටි ටිශර්ටි කැල්ලෙනුත් කාලා කාලා එලියට පැනල නියන බඩ කුවිකවන ගමන් සංදේශ් කියද්දී ගේ දෙක වෙන්න හිතා වෙනවා කුවි නිසා...

ඊගාවට අසියා එනවා කොහෙද මන්ද ඉදන් දුවන්....

" තාත්තී.. චූනි මට මේවා දුල්ලෑ....." මොන බඩපාරි තැකනක ඉපදිලාද මන්දන්නැ.. කෑම සම්බන්ද තඩුමයි අපි දෙන්න ගාවට අරන් එන්නේ.....

"මිත්තාරා... අසියටන් දිලා කන්න තැත්තමි මම ආයෙත් ගේන්නැ ඕවා.." සංදේශ් ඒ පාර සැර කරනවා... කොල්ලට හපන් පොඩි බාත්ඬේ කාගෙ කට ගිහිත්ද මන්ද...

කට හදනවා ඒපාර.. දැන් අඩයි දැන් අඩයි වගේ... සංදේශ් උස්සල අරන් වටයක් කැරකුවම සේරම ශේප් ඉනිත්.. අනේ මන්ද මේ දෙන්නගේ කෝලම...

" තාත්ති වඩා..." හරි මිත්හාරව බිමින් නිබ්බ ගමන් අනිකා වඩා ගාලා අන් දෙක උස්සන් කැගහනවා.. අද බේරුමක් නෑ කියලා තේරුන සංදේශ් මන් දිහාට මහ එපා උන බැල්මක් දුලා කොල්ලවත් උස්සලා වටයක් කරනවා...

" හා.. හා.. දැන් යන්න දෙන්නම... ගිහින් අනනින් වාඩි වෙන්න.." සංදේශ් මන් ගාවින් ඇවිත් වාඩි වෙද්දි මන් කිව්වා....

ඒ ඩබල දුවත් ගියේ මගෙ වචන ගාතකටවත් නොගෙන.. මුහුත් මටමයි වෙනස්කම් කරන්නේ.....

" හෙට දිහාට අම්මලා එයි මන්දි....." සංදේශ් මගෙ උරහිසෙන් ඔළුව නියන් කියනවා...

" අම්ම මට කිව්වා...." ඒ කෙස් ගස් අතරින් මන් ඇගිලි යවන ගමන් කිව්වම.. ලොකු හුස්මක් අනඇරියා එයා..

" අපි ආපු දුරක්...අවංකවම මට කියන්න ඔයා සතුටින් තේද මන්දි...." සිරියස් උනාමද කොහෙදෝ මේ දවස් ටිකට මෙයා...

" ආදරනීය සැමියෙක්...ලස්සන පුංචි පවුලක්.. මින් එහා වෙන සතුටක් කොහෙත්ද සංදේශ් මට....." මන් කිව්වම එයා මුත උස්සලා මගෙ කම්මුලක් ඉබලා ආයෙ උරහිසෙන් ඔළුව නියාගන්න.

" මගෙ හොඳම තේරීම ඔයා මන්දි.. කවදවත් මන් ඒ ගැන පසුතැවෙන්නෑ... දැන් මගෙ හැමදේම උබයි අර දරුවෝ දෙන්නයි...." උකුල උඩින් ඔළුව නියාගෙන මගෙ බඩට මුත තද කරන් ඇස් පියාගෙන එයා...

මන් හරි ආදරෙයි සංදේශ්!

පොඩි උන් දෙන්නට දැන් අවුරුදු දෙකහමාරක්. මෙයාල දෙන්නව
ලංකාවේ ප්‍රී ස්කූල් එකකට යවන්න ඕන නිසාමයි අපි ආයෙ
මෙහෙ ආවේ... ඊටත් වඩා අම්මලා එක්ක ඉන්න ඕන උනා..

මට අම්මලා ඕන උන කාලෙදී එයාලා මගෙ ලග නොහිටියත්
සංදේශ් මාව පරිස්සම් කරේ තාත්තෙක් වගේ... දරුවෝ ලැබුනට
පස්සේ ටික ටික නින්දේ ඉදන් හැමදේම සීමා උනා.. අපි දෙන්නට
කතා කරන්නවත් වෙලාවක් තැනි උන තරම්...

ඒත් ඒ ආදරේ තාමත් එහෙමිමම පරිස්සම්.. අපි තතර උනේ
නුවරඑළි ගෙදර.. එයාගේ මහත්සිය මේ...ඒක අපතේ නොයවා
බැරීම නිසා යි අම්මලට වදයක් වෙලා එහෙ ඉන්න බැරි නිසයි
අපි මෙහෙ පදිංචි උනා...

යන්න එන්න අමාරුයි දුර වැඩියි.... ඒත් පුළුවන් වෙලාවට
අනිවාරෙන් එයාලව බලන්න යන්න අපි හිතාගන්නා....

වූටි දෙන්න තම් එයාලගේ අවිච්ච දකින තුන්වෙති සැරේ මේ....

ඉතින් එයාලා අම්මලා එතකත් පුදුම සතුටකින් හිටියේ... එහාටත්
දුවනව මෙහාටත් දුවනවයි. රත්ඬු වෙනවයි... සංදේශ්ගෙයි මායි
සේරම වැඩ පැත්තක නියලා එයාලගෙ වලි විසදල ඉන්නව...

ලොකු එකා කට පියන් පැත්තකට උනාට පොඩි එකී තනිකර
වකි කෙක්කක්.. අර අහිංසකය එක්ක එල්ලෙන්නමයි බලන්නේ....

" ආත්ති ආවෝ....." වාහනේ සද්දේ ඇහුන ගමන් දුවගන්නවත්
පණ නෑ.. ඒත් දුවනවා.. තල්ලු කර කර දුවනවා...

කුස්සියෙ ඉදන් පිගන් වගයක් සෝද සෝද ඉදපු සංදේශ් ටයි
මටයි සද්දෙට හිතා ගියා...

" අනේ ඇත්තට ලොකු උබ නම් ගිලලා ගිලලමද මත් දත්තෑ හෙනට ආරලා.. බලනවා අර ලමයගෙ ඇග.. තවත් කෙටිටු වෙලාද මන්ද.. උබ කන්න දෙන්නැද්ද ආ.. පව් ඒ ළමයා.." අම්මත් මේ ඉදන් මගුලක් කියෝනවා.....

" මගෙ බත් එකත් කරන්නේ ඔය කන්න දෙන්නැද්ද කියලා අහපු ළමයම තමා.." ඇත්තමයි හුගක් වෙලාවට ළමයි පස්සෙන් මත් උන්ට කවන්න දුවද්දී එයා මගෙ පස්සෙන් එන්නේ මට කන්න බත් එක උස්සන්...

ටිකක් ගාලා ඇති කිව්වම මැත් ඉතුරු බත් ටිකත් කාලා තමා පිගාන සෝදන්නේ....

මේ අහිංසක මටමයි වෙනස්කම්...

" පොඩි උන් දෙන්න නම් ශෝක් පුනේ..." ඒ මුතෙ සතුව බේරෙනවා... ඉතින් අම්ම ආපුවම බේරිල්ලක් ඇත්තෙම තෑ එයාට ආත්තී ගාගත්තු ගමන්මයි....

දත්තවද රහසක්..

යශ්මිත අයියා අපේ නංගි කවිත්දිට ප්‍රපෝස් කරා...

එතකොට ගිය අවුරුද්දේ , වෙඩින් එකට කලින් අපි එතකන් දරු හුරුතල් බලන්න බලන් ඉන්නව කියපු ඩබල ගිය අවුරුද්දේ මැරි කරේ අපිව ඔත්ලයින් ඔස්සේ පලවෙති වතාවට වෙඩින් එකට සහභාගි කරෝලා.. සංදේශයි මායි මාරුවෙන් මාරුවට පොඩි ඩබල තලෝන ගමන් ඒ වෙඩිමටන් පූර්න දයකත්වය දුන්නා....

" තාත්තී මට වොකලට් දෙකක් අලන් ඕනී....." චූට් සයාන් සංදේශ් ගෙ අතේ එල්ලීලා කියන්නේ දුන්න වොකලට් එක පිටිපස්සෙ හංගගන්න ගමන්..

හවස තේ බොන්න එන්න කියන්න සංදේශ් ව හොයන් මිදුලට යන්න ගියපු මම දොර ගාව එහෙමිම තතර උතේ මේ තාත්තගෙයි පුතාගෙයි කතාව මොකක්ද බලන්න..

" ඇයි ඒ දෙකක්.. මන් ඔයාගෙ තංගි බබාට එකක් දුන්නතේ.. ඉතින් ඇයි....." සංදේශ් පොඩි සයාන් පැටියා ගාව දනගහගෙන අහනවා.....

ඊට පස්සෙයි මගෙ ඇස් ගියේ සංදේශ් පිටිපස්සෙ ඉන්න මිත්තාරා ලගට.. දෙයියනේ මේකි වොකලට් එක කත හැටියට කොල්ලෙන් ඉතුරු කරන්නෑ මෙහෙම ගියොත් නම්..

මුලු මුතෙත්ම වොකලට් ගාගෙන කත මිත්තාරව දකිද්දී මගෙ අත ගැහුනෙ තලලෙ...

කතා කරගන්නත් බෑ හරියකට..වොකලට් කියන වචනෙ විතරක් නම් අගේට කියයි....

මන් දන්නෙ මෙව්වරයි මේ අයිය තගෝට ලොකුවෙලා කන්න දෙන්න නම් සංදේශ් ට විතරක් තෙවේ මටත් පොඩි එකක් කරන්න වෙයි වගේ...

" බැ.. මට නා එකක් .. තාත්තී...." බේරෙන්න බැරි පාටක් නියෙන්නේ මේ විකාරෙ දිහා මත් බලන් හිටියෙ දෙරෙන් ඔලුව එලියට දගෙන....

" ඇයි දැන් වොකලට් දෙකක්....? " සංදේශ් ඒ වූවි මුත දෝතට අරන් අහනව..

" මිමි.. එකක් සලන්නට....." වූවි කොල්ලා සද්දෙට කියද්දි සංදේශ් ව ඉබේටම තැකිට්ටවුනා.....

" ඊ..... මන්දී.....උබ මගෙ පොඩි එකාට මොනාද මේ උගන්නලා නියෙන්නේ..."

ගාගෙට රේස් එකේ සංදේශ් ගේ දිහාට එද්දී දෙයියො සිහි කරන් මත් පණ එපා කියලා දුවන්න ගන්නා...

එයාගෙන් බේරී බේරී දුවන් කාමරේට ආවත් වැඩක් උන්නැ.. මත් දෙර වහන්න කලින් එයා කාමරේට පැන ගන්නා.....

" මොනාද ආ... අර පොඩි එකා කියන්නේ...." ඉතට අත් දෙක නියන් අහනවා... මාව බර කරන්න හිතුව මදි මෙයා...මත් රැවුලෙන් ඇද්ද...

" ආත් අර යකා හැම මගුලටම දැන් සලන්න සලන්න ගානවා.. එක්කො හරියට තම කියන්න පුරුදු කරන්නේන...මොන කුනුහරපයක් කියනවද මත් දන්නැ..." ඒ ගමන ලගට ඇවිත් මාව ඇදල ගන්න ලගට....

" තැත්කිව්...." ඇස් දිහාම බලන් කියනවා...

" ඒ මොකෝ...? " මත් උවමනාවෙන් ඇහුවා...

" ඔයා වගේ වූවි කෙල්ලෙකුයි මත් වගේ වූවි කොල්ලෙකුයි මේ බත්ඬියෙන් හදල දුන්නට.....මත් ආදරෙයි මන්දි! මේ වගේම මාත් එක්ක හැමදුටම ඉන්න...මේ සතුව මට දුන්නට තැත්කිව්

මන්දි!....." මාව ඒ පසුවට තද කරගන්න ගමන් කියද්දී
ලෝභකමකින් මත් ඒ පසුවට තුරුල් උනත්...

" අම්මි....." සද්දයක් දුන් කාමරේට ගොඩ උනේ අපේ වූටි එකි....
ඉතින් කොයිතැන්ද දැන් මෙහෙමවත් ඉන්න නිදහසක්...

සංදේශ් නම් අයින් උන්නැ මත් ගාවිත්...

කෙල්ල වටේ කරකි කරකි මගේ ඇදුමෙන් අදින්නේ සංදේශ් ට
මගෙන් අහකට වෙලා එයාව තුරුල් කරගන්න කියලා...

එයා අහකට වෙන්නැති තැන වූටි එකි මට ගහනවා.. වූටි අත්
උනත් ඒ ගහන පාරවල් ඊදෙනවා...

මාව බේරන්න එයා දගලන්නේ අර කෙල්ලව තව අවුස්සන
ගමන්...

මට භිතා මේ වලිය මැද්දේ...

ඔන්න ඒ පාර කාමරේට ආවෙ මගෙ චන්ඩියා...

අම්මිට ගහන්නෙපා ගාලා එයා කෙල්ලව ඇදලා තල්ලු කරේ වූටි
කෙල්ලව ගිහින් බිම වැටෙද්දී.. අඩන්න අවස්තාවක් හොය හොය
හිටිය වගෙ බොරුවට හරි කමන්නැ කියලා එයා හු නිබ්බේ..
සංදේශ් මගෙන් ඇත් වෙලා ඉක්මනට දුවල ගිහින් කෙල්ලව වඩා
ගන්නෙ තලල ඉබලා..

කාමරෙන් එලියට එයා වූටි දුව එක්කරත් යද්දී එයා තත්ති
මගේ කියන්න වගේ කදුලු අස්සෙන් භිතා වෙත ගමන් සංදේශ් ගෙ
බෙල්ල බදගන්නේ මත් බලන් ඉන්නැද්දිම යි...

" අම්මිට සිදුනද.." සිද්දලේප එක උස්සන් එතව මගෙ
දෙසියෝ.....

ඕනෑම ඇහැක එහෙම ගාගන්නොතින් අර මනුස්සය මාව කඩී...

මත් ඉක්මනට ඒක ඇදලා මගෙ අතට ගන්නා...මෙයා පුරුදු වෙල
කොයි වෙලෙන් තුවාලයක් උනත් සිද්දලේප කුප්පිය උස්සන්
එනවා බේන් ගාත්ත කියාගෙන...කොහෙන් පුරුදු උතාද මන්ද
මේවා....

" මගෙ රත්තරං..." මත් කොල්ලව වඩා ගත්තේ තලල ඉබලා...
ඉතින් මේ තමා මම පතපු සතුව.. අද මත් ඕනාවටත් වඩා
විදිනවා!

.....

අවසානයක් (නො) වන අවසානයක්!